

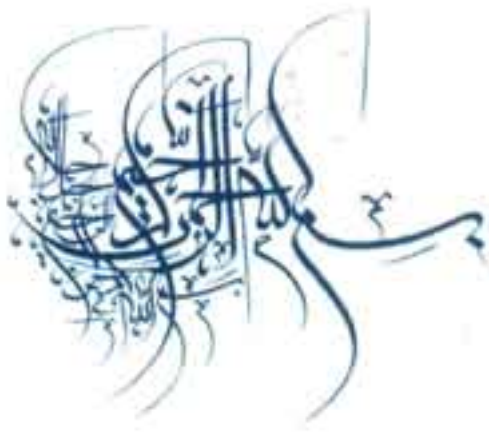
آشنایی با کشورهای جهان

روسیه

محمود رضا برآزش

آشنایی با کشورهای جهان

روسه

محمود رضا برازش

بهار ۹۱

برازش، محمود رضا، ۱۳۴۱

روسیه / گردآوری و تنظیم محمودرضا برازش - مشهد انتشارات آفتاب هشتم، ۱۳۹۱

۴۴۰ص: نقشه (رنگی)

شابک جلد شومیز: ۹۷۸-۹۶۴-۲۸۳۹-۵۱-۳ ISBN 978-964-2839-51-3

شابک جلد سخت: ۹۷۸-۹۶۴-۲۸۳۹-۵۲-۰ ISBN 978-964-2839-52-0

فهرست نویسی بر اساس اطلاعات فیبا (فهرست نویسی پیش از انتشار).

۱. روسیه الفه. محمودرضا برازش، ۱۳۴۱. ب انتشارات آفتاب هشتم. ج. عنوان

۹۴۷/۰۸۶

۱۳۹۱ ۴۹ب/۷۶/۵۱۰ DK

۲۷۱۶۳۰۲

کتابخانه ملی ایران

آشنایی با کشورهای جهان

روسیه

محمودرضا برازش

بخش پژوهش و تحقیق مؤسسه فرهنگی آفتاب هشتم توس

با همکاری: مریم نمازیان - سودابه حسین زاده

صفحه آرا: حبیبه هاشم زاده

چاپ اول: ۱۳۹۱

۳۰۰۰ نسخه رقی

شابک جلد شومیز: ۹۷۸-۹۶۴-۲۸۳۹-۵۱-۳

شابک جلد سخت: ۹۷۸-۹۶۴-۲۸۳۹-۵۲-۰

قیمت جلد شومیز: ۱۶۵۰۰۰ ریال

قیمت جلد سخت: ۱۸۰۰۰۰ ریال

حق چاپ محفوظ است

انتشارات آفتاب هشتم. مشهد - صندوق پستی ۱۸۸۶-۹۱۳۷۵

تلفن دفتر: ۰۵۱۱-۸۴۳۸۱۳۲. فروشگاه: ۰۵۱۱-۷۱۲۶۰۳۹

Website: <http://Aftab8th.com>

Email: Aftab8th@gmail.com

فهرست

۶	پیشگفتار
۷	مقدمه
۱۰	جغرافیای طبیعی
۱۰	موقعیت جغرافیایی
۱۲	مناطق طبیعی
۱۴	آب و هوا
۱۶	کوه‌ها
۱۷	رودها، دریاچه‌ها و آب‌راه‌ها
۲۳	جزایر
۲۶	پوشش گیاهی
۲۸	حیوانات
۳۰	جغرافیای انسانی
۳۰	جمعیت
۳۰	تراکم جمعیت
۴۱	برچم
۴۲	زبان و خط
۴۳	نژاد
۴۵	مهاجرت
۴۶	مذهب
۵۰	فرهنگ و آداب و رسوم
۵۲	جشن‌ها و تعطیلات
۵۶	خوراک
۶۳	پوشاک
۶۷	ادبیات
۷۲	معماری
۷۴	موسیقی

۸۰	مینما و تئاتر
۸۵	تحصیلات
۸۸	ورزش
۹۴	جغرافیای اقتصادی
۹۵	واحد پول
۹۶	تحقیقات و تولید علم
۱۰۱	عضویت در سازمان‌های اقتصادی
۱۰۱	واردات و صادرات
۱۰۲	معادن و منبع طبیعی
۱۰۲	الرژی
۱۰۸	صنایع
۱۱۲	حمل و نقل
۱۱۷	کشاورزی
۱۱۹	جنگل‌داری
۱۱۹	شیلات و ماهیگیری
۱۱۹	گردشگری
۱۲۱	تاریخچه
۱۲۱	تاریخ روسیه باستان
۱۳۲	سیاست و حکومت
۱۳۲	قانون اساسی و ویژگی‌های آن
۱۳۴	انتخابات ریاست جمهوری
۱۳۴	قوه مجریه
۱۳۵	قوه مقننه
۱۳۶	قوه قضائیه
۱۳۶	احزاب مهم کشور

۱۳۹	عضویت در سازمان‌های بین‌المللی
۱۴۱	روابط با ایران
۱۴۵	روابط دو کشور، در دوران حاکمیت کمونیست‌ها
۱۴۶	روابط دو کشور پس از پیروزی انقلاب اسلامی
۱۵۰	روابط اقتصادی
۱۵۲	مکان‌ها و مناطق دیدنی
۱۵۴	مسکو
۱۹۷	سن پترزبورگ
۲۴۶	نووسیبیرسک
۲۶۴	نیزنی نووگورود
۲۸۲	سامرا
۲۹۳	اسک
۳۰۴	کازان
۳۲۶	پکاتربورگ
۳۴۴	آستراخان
۳۵۲	ولادی وستوک
۳۶۴	ولگاگرد
۳۷۴	کالیگراد
۳۸۶	ایرکوتسک
۳۹۶	چلبایسک
۴۰۴	موزه‌ها و کتابخانه‌ها
۴۰۶	میراث جهانی یونسکو
۴۱۷	جایزه نوبل
۴۱۹	مشاهیر
۴۳۲	کلمات متداول و جملات کاربردی

بود، قدرت زیادی بدست آورد و با همکاری برخی کشورها، بلوک شرق را در مقابل بلوک غرب که نظام سرمایه‌داری داشت، به وجود آورد. رقابت این دو بلوک تا سال ۱۹۹۰ ادامه داشت. در این سال بود که نظام کمونیستی که دیگر قدرت سابق را نداشت، فرو پاشید و از فروپاشی آن، اتحاد جماهیر شوروی و ۱۳ کشور کوچک و بزرگ حاصل شد که سه کشور ترکمنستان، آذربایجان، و ارمنستان، از همسایگان شمالی ایران هستند. کشور روسیه، بزرگترین و مهم‌ترین کشور باقیمانده از این فروپاشی است و طبق توافقات، جانشین شوروی در سازمان‌های مختلف بین‌المللی از جمله سازمان ملل با حق وتو در شورای امنیت، شد. طی بیست و یکسال اخیر که روسیه جدید شکل گرفته، نظام انتخاباتی چند حزبی مشابه کشورهای غربی، در آن ایجاد شده‌است. در کشوری که در نظام کمونیستی افراد مالکیت شخصی نداشتند و همه اموال متعلق به حکومت بود، اکنون مسکو بعد از نیویورک و لندن، سومین شهر میلیاردرنشین جهان است و بسیاری از میلیاردرهای روسی افراد سرشناسی در جهان هستند.

همان‌طور که ذکر شد روسیه طی چند قرن اخیر از کشورهای قدرتمند و ثروتمند جهان بوده‌است؛ بنابراین بناهای باشکوه زیادی در آن ساخته شده‌است، همچنین آثار هنری زیادی در آن خلق و آثار بسیاری نیز از اقصای نقاط جهان به این کشور منتقل شده‌است. به‌طوری‌که موزه‌ها و گالری‌های و کتابخانه‌های روسیه از غنی‌ترین از نوع خود در جهان هستند که از آن جمله می‌توان موزه آرمیتاژ در سن پترزبورگ را نام برد.

در این سرزمین وسیع منابع طبیعی و معادن مختلفی وجود دارد؛ به‌طوری‌که حدود یک سوم جنگل‌های جهان در روسیه قرار دارد و این کشور بزرگترین تولیدکننده و صادرکننده بسیاری از اقلام و مواد مانند: گاز و نفت است.

روسیه دانشمندان و هنرمندان زیادی را به جهان معرفی کرده‌است که ذکر همه آنها در این مقدمه میسر نیست، لیکن ذکر یک نکته ضروری است: قدرت و ثروت یک کشور ابرقدرت با تولید علم، فرهنگ و هنر، حلقه مستحکمی را ایجاد می‌کند و این حلقه سال‌ها در روسیه وجود داشته‌است. اکنون روسیه مرحله نوبنی را در سیاست، اقتصاد طی می‌نماید و به سرعت در حال تبدیل شدن به یک کشور مدرن است.

ارتباط ایران و روسیه در طی تاریخ با فراز و نشیب‌های زیادی همراه بوده‌است و امید آن می‌رود روابط دو کشور به نحوه مطلوب تنظیم شده و ادامه یابد و مردم دو کشور از آن بهره‌مند شوند.

محمودرضا برازش

مشهد مقدس

بهار ۹۱

نام رسمی: روسیه فدرال (Russian Federation)

پایتخت: مسکو (Moscow)

نوع حکومت: جمهوری فدرال (Republic Presidential Federal)

رئیس حکومت: رئیس جمهور

رئیس دولت: نخست وزیر

زبان رسمی: روسی (Russian)

مذهب رسمی: مسیحیت ارتودوکسی (Christianity Orthodox)

نام قدیم کشور: اتحاد جماهیر شوروی (Soviet Union)

روسیه تزاری (Tsardom of Russia)

جغرافیای طبیعی

موقعیت جغرافیایی

کشور روسیه فدرال، با وسعت $17,098,242$ کیلومتر مربع، وسیع ترین کشور دنیا و وسعت آن بیش از ده برابر مساحت ایران ($1,648,195$ کیلومتر مربع) است. این کشور وسیع، در سرتاسر شمال قاره پهناور آسیا و قاره سرسبز اروپا گسترده شده است. این سرزمین از $16,377,742$ کیلومتر مربع خشکی و $720,500$ کیلومتر مربع آب تشکیل شده است.

روسیه از لحاظ موقعیت جغرافیایی، در شمال آسیا و بین 41 درجه و 20 دقیقه تا 82 درجه عرض شمالی و 27 درجه و 40 دقیقه تا 191 درجه در سمت

شرق قرار گرفته است. بدین ترتیب این کشور در دو نیمکره شرقی و غربی گسترده شده است. در حدود ۱۴ درصد از خاک روسیه در شمال مدار قطبی قرار دارد. در بیشترین حالت از شمال تا جنوب روسیه حدود ۴۰۰۰ کیلومتر است که از جزایر قطب شمال در دریای بارنت تا مرز جنوبی در کنار رشته کوه های قفقاز گسترده شده است. بین شرقی ترین نقطه روسیه در ساحل دریای بالتیک، تا غربی ترین نقطه آن در جزیره بزرگ دیومید (Diomedede Island)، بیش از ۱۰,۰۰۰ کیلومتر فاصله و ۹ ساعت اختلاف زمانی وجود دارد و به همین دلیل در این کشور ۹ بخش زمانی نیز وجود دارد. این کشور در دو قاره اروپا و آسیا قرار دارد که توسط رشته کوه های اورال (Ural Mountani) و رودخانه اورال، مرزی بین این دو قاره ایجاد شده است. طول مرزهای خشکی روسیه، ۲۰,۲۴۱ کیلومتر و طول مرزهای آبی این کشور، ۳۷,۶۵۳ کیلومتر می باشد. مرز روسیه با همسایگانش به ترتیب از این قرار است:

ردیف	نام کشور	مرز (کیلومتر)
۱	قزاقستان	۶,۸۴۶
۲	چین	۳,۶۰۵
۳	مغولستان	۳,۴۴۱
۴	اوکراین	۱,۵۷۶
۵	فنلاند	۱,۳۱۳
۶	روسیه سفید	۹۵۹
۷	گرجستان	۷۲۳
۸	لهستان (از طریق استان کالینینگراد)	۴۳۲
۹	لتونی	۲۹۲
۱۰	استونی	۲۹۰
۱۱	آذربایجان	۲۸۴
۱۲	لیتوانی از طریق استان کالینینگراد (Kaliningrad Oblast)	۲۲۷
۱۳	نروژ	۱۹۶
۱۴	کره شمالی	۱۷/۵

مرزهای آبی روسیه با اقیانوس منجمد شمالی، اقیانوس آرام و دریاچه و دریاچه‌های متعدد در شرق، غرب و جنوب این کشور است. روسیه با حدود ۶۰ هزار کیلومتر مرز آبی و خشکی، در جهان، مقام اول را از این حیث دارا می‌باشد.

🌿 مناطق طبیعی

روسیه را به لحاظ وضعیت زمین و پستی و بلندی، می‌توان به پنج منطقه تقسیم نمود:
منطقه اروپایی (European Plain)
 غنی‌ترین بخش روسیه است و بین مرزهای غربی و کوه‌های اورال قرار دارد. این منطقه دشت بسیار پهناوری است که رودهای ولگا (Volga)، دن (Den) و دنیپر (Dnieper/Dnipro) آن را مشروب می‌سازند.

ولگا

منطقه کوهستانی اورال (Ural Mountains)

از شمال به سمت جنوب امتداد دارد و از نظر مواد معدنی و نفت، عمده ترین منطقه روسیه محسوب می شود. کوه نارودنایا (Mount Narodnaya)، بلندترین نقطه این منطقه، است که ۱,۸۹۵ متر ارتفاع دارد.

منطقه کوهستانی اورال

منطقه سیبری (Siberia)

بین کوه های اورال و اقیانوس آرام واقع شده است و از نظر منابع معدنی، در سرتاسر شمال قاره آسیا، یکی از غنی ترین نواحی کشور است. جمعیت این منطقه به دلیل سرما و یخبندان، اندک و بسیار پراکنده است. عمده ترین رودهای این منطقه، رودهای ینی سی (Yenisey)، اوب (Ob)، ایرتیش (Irtysh)، آنکارا (Ankara)، تونگوزکا (Tunguska)، آمور (Amur)، لنا (Lena) و کوما (Kuma) می باشند.

کوه نارودنایا

منطقه قفقاز (Caucasus)

در شمال کوه های قفقاز و میان دریا های سیاه و خزر واقع شده است و دشت های حاصلخیز و کوهستانی بودن آن، باعث گردیده تا اکثر مردم این منطقه به کشاورزی مشغول باشند. محصولات کشاورزی این منطقه، چای، انگور و مرکبات هستند.

تونگوزکا

ینی سی

منطقه آسیای مرکزی (Central Asia)

در جنوب سبیری و از دشت‌های پهناور و استپ‌های وسیع و کوه‌های نسبتاً مرتفع - از جمله سایان غربی (Western Sayan) و شرقی - (Eastern Sayan) تشکیل شده و فرآورده‌های کشاورزی آن، غلات، سیب‌زمینی، چغندر قند، پنبه و میوه است.

آب و هوا

سرزمین پهناور روسیه آب و هوای متنوعی دارد:

- مناطق مرکزی روسیه، ویژگی‌های آب و هوایی اروپای شرقی و مرکزی را دارد. اختلاف دمای تابستان و زمستان زیاد است و برف زیادی در زمستان می‌بارد. میانگین ۳۰ درجه بالای صفر تابستان گاهی به ۳۰ درجه زیر صفر در زمستان می‌رسد.

- کناره‌های دریای سیاه که بهترین و معتدل‌ترین آب و هوای روسیه، متعلق به این منطقه است و استراحتگاه رهبران شوروی سابق و روسیه کنونی در شهر سوچی (Sochi) و در ساحل این دریا قرار دارد.

- سرزمین‌های شمالی که دمای هوا از ۳۰- تا ۲۰+ متغیر است. عمده خاک روسیه در منطقه سردسیر شمالی واقع است. به همین جهت قسمت عمده‌ای از رودهای روسیه در زمستان منجمد می‌شوند و به واسطه طولانی بودن زمستان، هوای کشور در حدود ۸-۹ ماه از سال سرد است.

- در شمال شرقی (سبیری) دما در زمستان تا ۵۰ درجه زیر صفر پایین می‌رود. آب و هوای منطقه شرق، خشک آسیایی است و وجود رشته کوه‌های این منطقه، تداوم این آب و هوا را موجب می‌شود و در این مناطق میانگین زمستان و تابستان، ۱۴- تا ۲۰+ است.

اقیانوس

منجمد شمالی

اقیانوس

اطلس

دریای

نروژ

سوئد

نروژ

دریای

بارتس

دریای

کارا

دریای

شمال

دریای

مشرقی

دریای

ایونی

جلگه ی غریبی سیری

فلات سیری مرکزی

کوههای بوتوران

رود نوبتورکا

کوههای ورنوستانک

رود پانا

دریای

اختسک

جزیره

ماری

دریای

زای

تای

چین

کوههای استانوی

رود

ایلی

مغولستان

فغانستان

دریاچه

چلی

کوههای اورال

مسکو

رود

دنی

پرو

دریای

کاسپ

دریای

ماری

زای

تای

دریای

کاسپ

دریای

ماری

زای

تای

کوه‌ها و ارتفاعات

بلندترین قله کشور روسیه، قله البروس (Elbrus) با ارتفاع ۵,۶۴۲ متر است که در نزدیکی مرز گرجستان و در رشته کوه‌های قفقاز واقع شده است و رشته کوه قفقاز، مرز طبیعی روسیه با آذربایجان و گرجستان است. رشته کوه شمالی جنوبی اورال (Ural)، همانند دیواری مرتفع قاره اروپا و آسیا را از هم جدا کرده است. حداکثر ارتفاع کوه‌های این منطقه ۱,۸۸۵ متر می‌باشد. در نواحی مرزی روسیه با چین و مغولستان، رشته کوه‌های متعددی همانند: کوه‌های سایان غربی، سایان شرقی، یابلونووی (Yablonoï)، استانووی (Stanovoi Range) و شانگپای (Shangpai) قرار گرفته است.

در شرق سبیری، کوه‌های ورخویانسک (Verkhoyansk Mountains)، جوگجور (Dzhugdzhur Mountains)، سیخوت آلین (Sikhote Alin Mountains)، چرسکی (Chersky Range) و کوریاک (Koryak Mountains) واقع شده‌اند. پست‌ترین نقطه روسیه (با ارتفاع ۲۸ متر پایین‌تر از سطح دریا) در سواحل دریای خزر قرار دارد.

کوریاک

سیخوت آلین

❖ جدول کوه‌ها ❖

رتیف	نام کوه	نام لاتین	ارتفاع (متر)
۱	البروس	Elbrus	۵,۶۴۲
۲	گورا دایخ-تو	Gora Dykhtau	۵,۲۰۴
۳	کورا خوشتان-تو	Gora Koshtantau	۵,۱۵۲
۴	پیک پوشکینا	Pik Pushkina	۵,۰۳۳
۵	پیک شوتا روستاولی	Pik Shota Rustaveli	۴,۸۵۹
۶	گورا گیتولا	Gora Gistola	۴,۸۵۹
۷	گورا دژیمارا	Gora Dzhimara	۴,۷۸۰
۸	چومباگیش داوان	Chumbagish Dawan	۴,۷۷۱
۹	گورا الپاتا	Gora Uilpata	۴,۶۴۶
۱۰	گورا ساخوخ	Gora Saukhokh	۴,۶۳۶

🌿 رودخانه‌ها و کانال‌های آبی

روسیه رودهای بسیاری دارد که برخی جزو رودهای طولانی دنیا هستند. علاوه بر طولانی بودن، جریان ملایم این رودها باعث می‌شود جز در زمان یخبندان، در بقیه فصول سال، برای حمل و نقل مورد بهره‌برداری قرار گیرند. در سرزمین روسیه جمعاً بیش از یک صد هزار رودخانه کوچک و بزرگ وجود دارد که حدود سه میلیون کیلومتر طول دارند.

الف. رودهای بخش اروپایی روسیه

رود ولگا (Volga) با ۳,۶۹۲ کیلومتر طول، طویل‌ترین رود اروپا است که تمام مسیر خود را در خاک روسیه طی می‌کند و در شمال غربی دریای خزر در مجاورت بندر آستاراخان، به دریا می‌ریزد. این رود، پانزدهمین رود طویل در دنیا است. بیست شهر بزرگ و مهم روسیه از جمله مسکو پایتخت آن، در مجاورت این

رودخانه قرار دارند و این رود یکی از سمبل های کشور روسیه است. دبی متوسط آن ۸,۰۶۰ مترمکعب بر ثانیه (کارون ۴۵۳ مترمکعب بر ثانیه) است. ولگا بزرگ ترین رودی است که به دریای خزر می ریزد و با این حجم آب فراوان که این رودخانه وارد دریای خزر می کند، یک چرخش و جریان آبی در خلاف گردش عقربه های ساعت در این دریای وسیع به وجود می آورد. کانال ولگا-دن (Volga-Don Canal) با ۱۰۱ کیلومتر مسیر آبی (که ۵۸ کیلومتر آن از رودخانه ها می گذرد) با متصل کردن رودهای ولگا و دن، دریای خزر را به دریای سیاه متصل ساخته است و از سال ۱۹۵۲ میلادی بهره برداری از آن شروع شده است.

رود اورال (Ural) با طول ۲,۴۲۸ کیلومتر و دبی متوسط ۴۰۰ مترمکعب بر ثانیه از کوه های اورال روسیه سرچشمه می گیرد و در خاک قزاقستان به شمال دریای خزر می ریزد.

رود دنی پیر (Dnieper/Dnipro) با ۲,۲۸۵ کیلومتر طول و دبی متوسط ۱,۶۷۰ مترمکعب بر ثانیه، از روسیه سرچشمه گرفته و با گذشتن از کشورهای روسیه سفید و اوکراین، به دریای سیاه می ریزد.

رود دن (Don) با ۱,۹۵۰ کیلومتر طول و دبی متوسط ۹۵۳ متر مکعب بر ثانیه در جنوب غربی روسیه به دریای آزوف (Azof) در شمال دریای سیاه می‌ریزد.

رود پیچور (Pechora) با ۱,۸۰۹ کیلومتر طول و دبی متوسط ۴,۱۰۰ متر مکعب بر ثانیه در شمال غربی روسیه قرار دارد و به اقیانوس منجمد شمالی می‌ریزد.

رود دنی یستر (Dniester) با ۱,۴۱۱ کیلومتر طول و دبی متوسط ۳۱۰ متر مکعب بر ثانیه، از کوه‌های کارپات (Carpathian Mountains) سرچشمه می‌گیرد و به دریای سیاه می‌ریزد.

رود دوگوا (Daugava) با ۱,۰۲۰ کیلومتر طول و دبی متوسط ۶۷۸ متر مکعب بر ثانیه از شمال غربی روسیه سرچشمه می‌گیرد و در جمهوری لیتوانی (Litvani) به خلیج ریگا (Gulf of Riga) - که جزء دریای بالتیک (Baltic) است - می‌ریزد.

رود دوینا شمالی (Northern Dvina) با طول ۷۴۴ کیلومتر و دبی متوسط ۳,۳۳۲ متر مکعب بر ثانیه در شمال غربی روسیه قرار دارد و به دریای سفید (White Sea) می‌ریزد.

رود کلی آزما (Klyazma) با ۶۸۶ کیلومتر طول در نواحی مرکزی قسمت اروپایی روسیه جریان دارد و به رود ولگا می‌پیوندد.

رود نوا (Neva) با ۷۴ کیلومتر طول و دبی متوسط ۲,۵۰۰ متر مکعب بر ثانیه، در شمال غربی روسیه قرار دارد که از دریاچه لادوگا (Ladoga) می‌گذرد و در کنار سن پترزبورگ، به خلیج فنلاند می‌ریزد.

ب. رودهای قسمت آسیایی روسیه

رود ینی سی (Yenisey) که طولانی‌ترین رود روسیه است و از کوه‌های سایان غربی (Sayan) و شمال کشور مغولستان سرچشمه می‌گیرد و بعد از طی ۵,۵۳۹ کیلومتر در سبیری مرکزی، به خلیج ینی سی در دریای کارا (Kara) - که در اقیانوس منجمد شمالی قرار دارد - می‌ریزد. این رود پنجمین رود طویل دنیا است و دبی متوسط آن ۱۹,۶۰۰ متر مکعب بر ثانیه است.

رود لنا (Lena) با ۴,۴۷۲ کیلومتر طول و دبی متوسط ۱۷,۰۰۰ متر مکعب بر ثانیه از کوه‌های بایکال (Baikal Mountains) در بخش سبیری روسیه سرچشمه گرفته و به دریای لاپته (Laptev Sea) در اقیانوس منجمد شمالی می‌ریزد. این رود دهمین رودخانه طویل و نهمین حوزه رودخانه‌ای بزرگ دنیا است.

رود آمور (Amur) با ۴,۴۴۴ کیلومتر طول و دبی متوسط ۱۱,۴۰۰ متر مکعب بر ثانیه، از اتصال رودهای شیلکا (Shilka) و آرگون (Argun) تشکیل شده است. این رود به سمت جنوب شرقی جاری بوده و مرزی در حدود ۱,۶۱۰ کیلومتر میان روسیه و چین ایجاد می کند. این رود نهمین رود بزرگ طویل دنیا به شمار می آید.

ایرتیش

رود اوب یا اوبی (Ob) از کوه های آلتایی سرچشمه گرفته و با مسیر ۳,۶۸۰ کیلومتری، به اقیانوس منجمد شمالی می ریزد. این رود هفتمین رود طویل در دنیا است و دبی متوسط آن ۱۲,۵۰۰ متر مکعب بر ثانیه است.

توبول

رودهای ایرتیش (Irtysh) به طول ۴,۲۴۸ کیلومتر و دبی متوسط ۲,۱۵۰ متر مکعب بر ثانیه، توبول (Tobol) به طول ۱,۵۹۱ کیلومتر و دبی متوسط ۸۰۵ متر مکعب بر ثانیه و ایشیم (Ishim) به طول ۲,۴۵۰ کیلومتر و دبی متوسط ۵۶۳ متر مکعب بر ثانیه، به رود اوب می پیوندند.

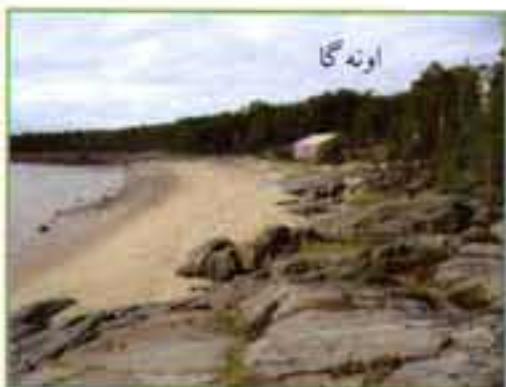
رود تونگوزکا (Tunguska) با طول ۳,۰۰۰ کیلومتر و دبی متوسط ۳,۶۸۰ متر مکعب بر ثانیه، به رود ینی سی می ریزد.

رود آلدان (Aldan) با ۲,۲۷۳ کیلومتر و دبی متوسط ۵,۰۶۰ مترمکعب بر ثانیه، دومین شاخه بزرگ از رود لنا در سبیری شرقی است.

رود یانا (Yana) با طول ۸۷۲ کیلومتر و دبی متوسط ۲۵ مترمکعب بر ثانیه، اوله نک (Olenek) با طول ۲,۲۹۲ کیلومتر و دبی متوسط ۱,۲۱۰ مترمکعب بر ثانیه و خاتانگا (Khatanga) به طول ۲۲۷ کیلومتر، همگی به دریای لاپته می ریزند.

دریاها و دریاچه‌ها

در شمال غربی روسیه دو دریاچه اونه گگا (Onega) و لادوگا (Ladoga) قرار دارد که روس‌ها به لادوگا، دریاچه لادوزسکویه (Ladozhskoye) می گویند. دو دریاچه دیگر ایلمن (Ilmen) و پی پیوس (Peipus) نیز در این منطقه قرار دارند. در جنوب غربی روسیه دریاچه بایکال (Baikal) با

۳۱,۷۲۲ کیلومتر مربع وسعت قرار دارد که بزرگ‌ترین دریاچه روسیه و بزرگ‌ترین دریاچه آب شیرین جهان و ضمناً با حداکثر عمق ۱,۷۴۰ متر، عمیق‌ترین دریاچه جهان است. همچنین روسیه با دریای مازندران همسایه است. دریای مازندران دریاچه‌ای است که از جنوب به ایران، از شمال به روسیه، از غرب به جمهوری آذربایجان و از شرق به جمهوری‌های ترکمنستان و قزاقستان محدود می‌شود. این دریاچه با وسعت ۳۷۱,۰۰۰ کیلومتر مربع، بزرگ‌ترین دریاچه جهان است و به همین دلیل آن را دریا نیز می‌نامند.

دریاهایی نیز در اطراف کشور پهناور روسیه، از شرق تا شمال و غرب قرار گرفته‌اند: در شرق و در حوزه اقیانوس آرام، دریای اکتسک (Okhotsk)، در شمال، دریای لاپته و دریای کارا (Kara Sea) و دریای بارنتز (Barents Sea) - که

این سه در محدوده اقیانوس منجمد شمالی قرار دارند - در شمال غربی، دریای سفید (White Sea) و در غرب، دریای بالتیک (Baltic Sea) و دریای سیاه (Black Sea) و دریای آزوف (Sea of Azov).

❖ دریاچه‌های روسیه ❖

ردیف	نام	وسعت (کیلومتر مربع)
۱	بایکال (Baikal)	۳۱,۷۲۲
۲	لاگودا (Lagoda)	۱۷,۷۰۰
۳	اُنگا (Onega)	۹,۶۹۰
۴	تایمیر (Taymyr)	۴,۵۶۰
۵	خانکا (Khanka)	۴,۱۹۰
۶	چانی (Chany)	۲,۰۰۰
۷	وایت (White)	۱,۲۹۰
۸	توپوزرو (Topozero)	۹۸۶
۹	ایلمن (Ilmen)	۹۸۲
۱۰	ایماندرا (Imandra)	۸۷۶

🌿 جزایر

روسیه جزایر متعددی دارد، برخی از جزایر مهم قسمت آسیایی عبارتند از: جزیره ساخالین (Sakhalin) در شرق سبیری، شمال ژاپن و جنوب دریای اختسک قرار دارد که به وسیله تنگه تاتار (Tatar Strait) از خاک اصلی سبیری جدا شده است. جزیره ورانگل (Wrangel Island)، مجمع‌الجزایر سبیری جدید یا نوسبیریان (New Siberian Islands)، و مجمع‌الجزایر سورنایا زملیا (Severnaya Zemlya) - دارای پنج جزیره اصلی به نام‌های بلشویک (Bolshevik Island)، کومسومولتس (Komsomolets)، انقلاب اکتبر (October Revolution)

پایونیر (Pioneer) و اسمیدت (Schmidt) - در شمال سبیری واقع شده‌اند. همچنین در اقیانوس منجمد شمالی و در دورترین نقطه شمال، مجمع‌الجزایر فرانز جوزف لند (Franz Josef Land) واقع شده که متشکل از یک صد جزیره کوچک است.

در قسمت اروپایی روسیه نیز جزایر مهم زیر وجود دارند: جزایر وایگاش (Vaygach) و کول گویف (Kolgujev) در دریای بارتنز و جزیره سولووسکی (Solovetskiye) که در دریای سفید و در شمال غربی روسیه واقع شده است.

خلیج، دماغه و شبه جزیره‌ها

در شرق سبیری، دو خلیج شانتارسکیه (Shantarskiye Islands) (در غرب دریای اختسک) و خلیج چلیخو (Shelikhov Gulf) (در شمال آندریا) واقع شده است. شبه جزیره کامچاتکا (Kamchatka Peninsula) در شرق این خلیج واقع است. در شمال شرقی سبیری، خلیج انادیر (Gulf of Anadyr) واقع است و در شمال این خلیج، شبه جزیره چوکوتسکی (Chukotski) واقع شده است که در انتهای این شبه جزیره، تنگه برینگ (Bering Strait) به عرض تقریبی ۸۵ کیلومتر قرار دارد. تنگه برینگ حد فاصل قاره آسیا و آمریکا است. در زمان یخ زدن آب این تنگه، امکان مسافرت زمینی از روسیه به آمریکا فراهم می‌شود. خلیج خاتانگ (Khatanga) در شمال سبیری (در دریای لاپته) واقع شده است. دو شبه جزیره مهم و معروف گیدانسکی (Gydansky) و یامال (Yamal) در جنوب دریای کارا (Kara) واقع شده‌اند. همچنین شبه جزیره کولا (Kola) یا پولوسترو کولسکی (Kolsky Poluostro) در شمال دریای سفید و قسمت اروپایی روسیه واقع شده است.

شبه جزیره کامچاتکا

جزیره کولا

پوتوران

بایکال

جلگه و فلات

بیشتر قسمت آسیای روسیه را منطقه پهناور سبیری به خود اختصاص داده است. جلگه غربی سبیری (West Siberian Plain) در شرق کوه‌های اورال واقع شده است که از شرق به رود ینی‌سی، از جنوب به مرزهای قزاقستان و از شمال به سواحل روسیه در اقیانوس منجمد شمالی محدود می‌باشد. بخش اروپایی روسیه عمدتاً جلگه‌ای و هموار و نقاط مرتفع این جلگه‌ها محدود به ارتفاعات اورال و کوه‌های تیمان

است. در شرق جلگه سبیری، فلات سبیری مرکزی (Central Siberian Plateau) قرار دارد که از شمال به کوه‌های پوتوران (Putoran Mountains) و از جنوب به سایان شرقی و کوه‌های بایکال (Baikal Mountains) و از شرق به سرزمین‌های پست یاکوت (Yakuts) محدود می‌شود.

خاک

بخش زیادی از خاک روسیه در طول ۹ ماه از سال پوشیده از برف است. اما تنوع اقلیمی باعث وجود انواع متنوع خاک در این کشور شده است. بخش‌های شمالی روسیه خاک رس و حاصل خیزی کمی دارد که باقی‌مانده یخبندان‌های سخت اواخر دوران سوم زمین‌شناسی است. زمین این منطقه منجمد یا باتلاقی و یا پوشیده از جنگل‌های کوتاه است. در غرب روسیه، جنگل‌های وسیع کاج واقع شده است. در جنوب از کوه‌های اورال تا رود ولگا، دشت‌های وسیعی وجود دارد و نواحی اطراف رود ولگا، حاصلخیزترین خاک روسیه را به خود اختصاص داده است. بیشتر سرزمین روسیه، پست و بدون حفاظ طبیعی است. رشته کوه اورال قسمت اروپایی و آسیایی را مجزا کرده است و در غرب دریای خزر هم رشته کوه‌های قفقاز قرار دارد.

پوشش گیاهی

وسعت نواحی پوشیده از خاک و گیاهان طبیعی هر کشور، رابطه نزدیکی با شرایط آب و هوایی آن دارد. در شمالی ترین مناطق، تابستان ها بسیار کوتاه هستند، به طوری که در مناطق توندرا بجای درخت، گلسنگ و خزه و درختچه می روید. پوسته منجمد زمین یا لایه ای از خاک که دائماً یخ زده است، در سرتاسر این سرزمین های قطبی یافت می شوند. زمین تا اعماق منجمد است و حتی در تابستان نیز تنها لایه ای در سطح زمین گرم شده و یخ های آن ذوب می شوند. یک ناحیه بیابانی قطبی بر روی چند جزیره در قطب شمال قرار گرفته که تا نواحی توندرا امتداد یافته است. پوشش گیاهی این منطقه متشکل از تعداد محدودی خزه و گلسنگ های پراکنده است.

جنگل های روسیه، اکثراً در منطقه سیریه واقع شده است که بیش از دو پنجم از این سرزمین را فرا گرفته اند و تقریباً یک چهارم از کل جنگل های دنیا را تشکیل می دهند. نواحی جنگلی دارای دو منطقه مجزا هستند:

۱- جنگل های وسیع و عمده درختان کاج که تایگا (Taiga) نامیده می شوند و در شمال قرار دارند؛

۲- مناطق کوچک تری از انواع درختان و گیاهان متفاوت که در جنوب قرار گرفته اند.

مناطق تایگا وسیع ترین جنگل های کاج را در بر می گیرند که تامین کننده حدوداً یک سوم از الوارهای نرم چوب در جهانند. در دورترین نواحی شمال غربی اروپا، جنگل های تایگا کاملاً

پوشیده از گونه های متنوع درختان سوزنی برگ هستند، البته تعداد قابل توجهی از درختان صنوبر، غان و سایر درختان نیز به چشم می خورند. از دامنه غربی کوهستان اورال به سمت شرق، درختان کاج همچنان یافت می شوند، اما به تدریج جای خود را به درختان صنوبر می دهند. در برخی مناطق بخش هایی هستند که منحصراً از درختان غان پوشیده شده اند. جنگل های تایگا در فلات سیریه غربی (West Siberian Plain) در اصل متشکل از گونه های مختلف درختان کاج است اما در حواشی جنوبی این جنگل ها، عمدتاً درختان صنوبر غالب هستند. در اکثر نقاط فلات سیریه مرکزی (Central Siberian Plateau) و رشته کوه های سیریه غربی، زمین ها عمدتاً پوشیده از درختان کاج اروپایی - که برگ آنها در زمستان می ریزد -

سرتاسر مناطق تایگا، اغلب درختان کوچکنند و فاصله میان آنها نسبتاً زیاد است. نواحی وسیعی هم عاری از درخت‌اند، خصوصاً قسمت‌هایی که خاک آنها از رطوبت ناچیزی برخوردار است. این نواحی پوشیده از لجنزار، باتلاق و بوته‌های گیاهی‌اند. مناطق تایگا غالباً خاکی غیر حاصلخیز و اسیدی دارد که یولتیسول (Ultisols) یا پادزول (podzols) (خاک غیر حاصلخیز) نامیده می‌شوند.

جنگل‌های مخلوط، درختان سوزنی برگ و نیز درختان پهن برگ برگ‌ریز دارند که بخش مرکزی فلات بزرگ اروپایی (Great European Plain) میان سن پترزبورگ و مرز اُکراین را اشغال نموده‌اند. قسمت‌های شمالی را درختان همیشه سبز کاج و قسمت‌های جنوبی را درختان پهن برگ در برگرفته‌اند. گونه‌های درختان پهن برگ عمدتاً بلوط، راش، افرا و ممرز هستند. جنگلی این چنین با گونه‌هایی تقریباً متفاوت، در امتداد دره میانی رودخانه آمور و از جنوب به موازات دره رودخانه یوسوری مستولی شده‌است. خاک این نواحی خاکستری-قهوه‌ای است. این خاک حاصلخیزتر از مناطق تایگا است، و می‌توان آنرا با روش‌های صحیح کشاورزی و کود دهی شدید، بارور و حاصلخیز نمود.

به سمت جنوب، جنگل‌های مخلوط به شکل منطقه‌ای محدود از جنگل‌های استپ تغییر کرده و کم کم مبدل به نواحی استپ واقعی می‌شوند. جنگل‌های استپ، به طور طبیعی پوشیده از چمنزارهایی با بیشه‌هایی پراکنده از درختان است. البته امروزه بخش وسیعی از این جنگل‌ها، از پوشش اولیه خود پاکسازی شده و برای کشاورزی آماده شده‌اند. عرض این نواحی به طور متوسط تقریباً ۱۵۰ کیلومتر است و از سمت شرق از میان اواسط دره ولگا (Volga) و کوهستان اورال جنوبی؛ تا بخش‌های جنوبی از فلات سبیره غربی وسعت یافته‌اند. قسمت‌های دورافتاده از این نواحی را می‌توان در آبگیرهای جنوبی مابین کوه‌های سبیره شرقی یافت.

پوشش گیاهی سرزمین‌های استپ واقعی، شامل مخلوطی از علفزار به همراه تعداد محدودی درختان کوتاه قد در پناه دره‌ها است. جلگه‌های استپ روسیه نیز، امروزه همانند جنگل‌های استپ، آماده کشاورزی هستند. این جلگه‌ها، نواحی شمال غربی کوه‌های بزرگ قفقاز (Greater Caucasus) و زمین‌هایی برهنه که تا دره ولگای جنوبی امتداد یافته‌اند، کوهستان اورال جنوبی و بخش‌هایی از سبیره غربی را در بر گرفته‌اند.

جنگل‌های استپ و جلگه‌های استپ، هر دو از خاک حاصلخیزی برخوردارند و با هم زمین‌های چرنوزم (chernozem) یا منطقه سیاه خاک را تشکیل می‌دهند که منطقه مرکزی و اصلی کشاورزی در روسیه محسوب می‌شود. خاک این منطقه سرشار از هوموس (Humus) - گیاهخاک - است و به میزانی متعادل مواد کانی در آن یافت می‌شود که برای اکثر محصولات مناسب است. در فصل رویش، جنگل‌های استپ نسبت به جلگه‌های استپ دارای منابع غنی‌تری از رطوبت است و در نتیجه بهترین مناطق کشاورزی در روسیه به حساب می‌آیند. خاک‌های قهوه‌ای و بلوطی رنگ سرزمین‌های استپ جنوبی به اندازه مناطق استپ شمالی غنی از هوموس نیستند اما ذخایر مواد کانی آنها غنی‌تر بوده و لذا در صورت داشتن رطوبت کافی؛ می‌توانند حاصلخیز شوند.

❁ حیوانات

حیوانات بی‌شمار و متنوعی در سراسر روسیه زندگی می‌کنند. به طور کلی در سرزمین‌های قطبی، سواحل شمالی اقیانوس آرام، جزایر قطبی و زمین‌های دور از ساحل و در مناطق مختلف روسیه حیواناتی نظیر: خرس قطبی (Polar Bear)، خوک آبی (Seal)، شیرماهی (Walruse)، روباه قطبی (Arctic Fox)، موش صحرایی قطبی (Lemming)، گوزن شمالی (Reindeer) و خرگوش صحرایی قطبی (Arctic Hare) زندگی می‌کنند.

همچنین پرندگان گانی که در این محیط‌ها زندگی می‌کنند شامل، کبک خاکستری (Grey Partridge)، جغدبرفی (Snowy Owl)، مرغ نوروزی (Gull) و پرنده غواص (Loon) می‌باشند. در طول تابستان همزمان با حضور انبوه حشرات، انواع پرندگان از جمله غازها، قوها و اردک‌ها به این مناطق مهاجرت می‌کنند. سرزمین‌های جنگل‌های تایگا محل زندگی گوزن شمالی (Moose)، خرس قهوه‌ای، سیاه‌گوش (Lynx)، سمور و انواع پرندگان جنگلی از جمله جغد و بلبل می‌باشد. باتلاق‌های این منطقه پر از موش آبی کانادایی (Muskrat) می‌باشند. این موش‌های آبی و سنجاب‌ها عمده‌ترین جانوارانی هستند که در دام حیوانات وحشی گرفتار می‌شوند. در جنگل‌های درختان پهن برگ فلات اروپایی و سیریه غربی

جغدبرفی

کبک خاکستری

پرندۀ قوایس

سیاه گوش

موش خرماي کوهي

خروس سیاه

بوزپلنگ برفي

گراز (Boar)، آهو، گرگ، روباه و سمور زندگی می کنند. همچنین گونه های متنوعی از پرندگان، مارها، مارمولک ها و لاک پشت ها نیز وجود دارند.

جنگل های واقع در بخش های جنوبی روسیه شرقی، به خاطر داشتن ببر سیبری (Siberian tiger) (بزرگ ترین گربه سان در دنیا)، بوزپلنگ، خرس و آهو شهرت یافته است. سرزمین های استپ از ابتدا دارای چوندگانی نظیر موش خرماي کوهي (Marmot) و موش بزرگ هامستر (Hamster) بوده اند. جانورانی که عمدتاً قربانی صیادها می شوند، موش خرماي وحشي اروپايي (Steppe Polecat) و روباه تاتاري (Tatar Fox) هستند. پرندگان شامل مرغ ماهی خوار آبی (Crane) و عقاب (Eagle) هستند. کوه های قفقاز، حیوانات وحشی مخصوصی دارد که شامل: بز کوهي، شوکا (Chamois)، آهوی قفقازی (Caucasian deer)، گراز وحشي (Wild Boar)، جوجه تیغی (Porcupine)، بوزپلنگ وحشي، کفتار، شغال، سنجاب و خرس هستند. همچنین انواع مرغ های شکاری (Game Fowl) مانند خروس سیاه (Black grouses)، بوقلمون و کبک نیز وجود دارند. خزندگان و دوزیستان نیز در مناطق قفقاز فراوان یافت می شوند.

بسیاری از گونه های جانوران از جمله بوزپلنگ برفي (Snow Leopard) و ببر سیبری در معرض خطر و انقراض می باشند. تعدادی از پرندگان همچون حواصیل چینی (Chinese Egrets)، مرغ ماهی خوار تاج قرمز (Red-crowned Crane) و مرغ درازپای تایلندی (Nordmann's Greenshanks)، در روسیه شرقی یافت می شوند.

در روسیه تقریباً ۲۲۶ گونه پستاندار و ۷۸۰ گونه پرندۀ وجود دارد. در کتاب اطلاعات سرخ روسیه فدرال (Red Data Book of the Russian Federation) از سال ۱۹۹۷ تاکنون، جمعاً ۴۱۲ گونه جانوری گنجانده شده که از این حیوانات محافظت می شود.

جغرافیای انسانی

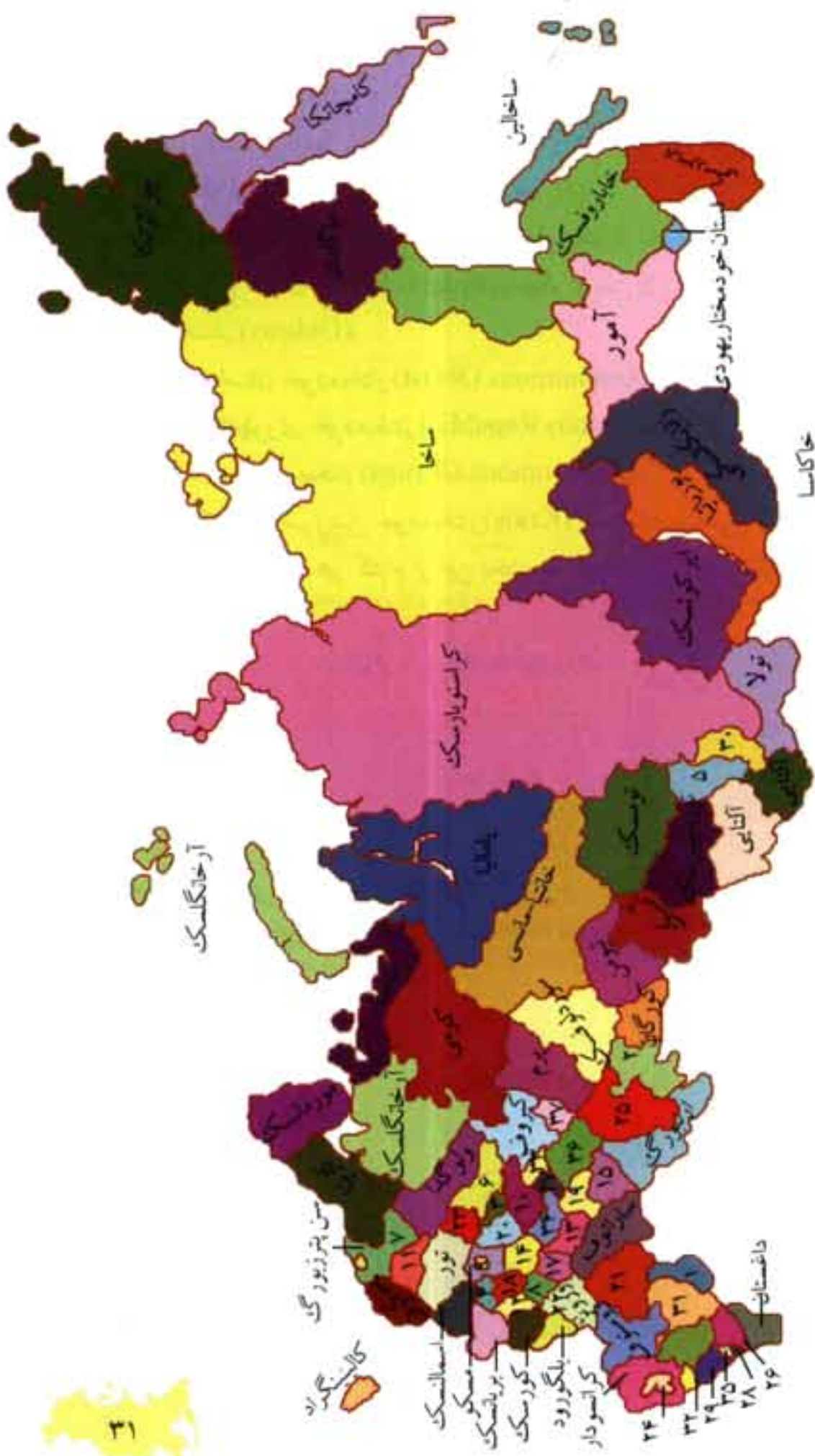
جمعیت

جمعیت روسیه در سال ۲۰۱۰ در حدود ۱۴۲,۹۰۵,۲۰۸ نفر بوده که در رده نهم دنیا قرار می‌گیرد. جمعیت روسیه دو ویژگی مهم دارد:

- اول این که رشد جمعیت روسیه منفی می‌باشد بدین معنی که در سال ۲۰۱۰، نرخ رشد جمعیت منفی ۰/۴۷ درصد است که به معنی کاهش حدود ۶۵۵ هزار نفر از جمعیت این کشور در هر سال می‌باشد.
- دوم این که تعداد افراد زیر ۲۰ سال در این کشور بسیار کم می‌باشد و این نشان می‌دهد که متوسط سن مردم روسیه بالاست و یا به عبارتی جمعیت روسیه در حال پیر شدن است.

تراکم جمعیت

طبق آمار سال ۲۰۱۰، تراکم جمعیت روسیه ۸/۳ نفر در هر کیلومتر مربع بوده است که از این لحاظ در رده دویست و هفدهم دنیا قرار می‌گیرد. از کل جمعیت این کشور، ۹۹/۴ درصد باسوادند که از این نظر روسیه در رده ششم دنیا قرار می‌گیرد (۲۰۰۲).

۱	آستراخان	۲۴	جمهوری آدیبه	۳۱	کلمبکیا
۲	چالینسک	۲۵	باشقیرستان	۳۲	کاراجای - سیرگییا
۳	آبائوف	۲۶	چوایش	۳۳	ماری ال
۴	کالوگا	۲۷	اینگوشیا	۳۴	مورڈووا
۵	کیمروف	۲۸	تاتاریا	۳۵	اوستیای شمالی - آلتای
۶	کیریلوف	۲۹	کاباردینو - بالکاریا	۳۶	تامبولیا
۷	کیریلوف	۳۰		۳۷	ادموریا
۸	کیریلوف				
۹	کیریلوف				
۱۰	کیریلوف				
۱۱	کیریلوف				
۱۲	کیریلوف				
۱۳	کیریلوف				
۱۴	کیریلوف				
۱۵	کیریلوف				
۱۶	کیریلوف				
۱۷	کیریلوف				
۱۸	کیریلوف				
۱۹	کیریلوف				
۲۰	کیریلوف				
۲۱	کیریلوف				
۲۲	کیریلوف				
۲۳	کیریلوف				
۲۴	کیریلوف				
۲۵	کیریلوف				
۲۶	کیریلوف				
۲۷	کیریلوف				
۲۸	کیریلوف				
۲۹	کیریلوف				
۳۰	کیریلوف				
۳۱	کیریلوف				
۳۲	کیریلوف				
۳۳	کیریلوف				
۳۴	کیریلوف				
۳۵	کیریلوف				
۳۶	کیریلوف				
۳۷	کیریلوف				

تقسیمات کشوری

روسیه ۱۰۶۷ شهر اصلی دارد که ۱۱ شهر آن بیش از یک میلیون نفر جمعیت دارد و بزرگترین آنها مسکو، سن-پترزبورگ، نیژنی نووگورود، نووسیبیرسک و یکاترینبورگ می باشد.

در حال حاضر روسیه فدرال دارای ۸۳ بخش فدرال (Federal Subjects) است:

✓ دو شهر فدرال (Federal Cities) مسکو و سن پترزبورگ،

✓ ۴۶ استان (Oblasts)،

✓ یک استان خودمختار (Autonomous Oblast)،

✓ ۲۱ جمهوری خودمختار (Autonomous Republic)،

✓ ۴ ناحیه خودمختار (Autonomous Okrugs)،

✓ ۹ کرای یا سرزمین خودمختار (Krais) که نقشه سیاسی این کشور را شکل

داده اند. میزان استقلال هر کدام از این بخش ها با یکدیگر متفاوت است.

ردیف	نام	نوع	مركز یا شهر بزرگ	ناحیه فدرالی	وسعت	جمعیت بخش فدرال
۱	مسکو (Moscow)	شهر فدرالی	مسکو (Moscow)	مرکزی	۱,۱۰۰	۱۱,۵۱۴,۳۰۰
۲	سن پترزبورگ (Saint Petersburg)	Federal Cities	سن پترزبورگ (Saint Petersburg)	شمال غربی	۱,۴۳۹	۴,۶۶۲,۵۷۴
۳	مسکو (Moscow)	استان (Oblasts)	بالاشیکا (Balashikha)	مرکزی	۴۵,۹۰۰	۶,۶۱۸,۵۳۸
۴	سوردلوفسک (Sverdlovsk)		یکاترینبورگ (Yekaterinburg)	اورال	۱۹۴,۸۰۰	۴,۴۸۶,۲۱۴
۵	روستوف (Rostov)		روستوف	جنوبی	۱۰۰,۸۰۰	۴,۴۰۴,۰۱۳

ردیف	نام	نوع	مرکز یا شهر بزرگ	ناحیه فدرالی	وسعت	جمعیت بخش فدرال
۶	چلیابینسک (Chelyabinsk)	استان (Oblasts)	چلیابینسک	اورال	۸۷,۹۰۰	۳,۶۰۳,۳۳۹
۷	نیزنیو نوگورود (Nizhny Novgorod)		نیزنیو نوگورود	ولگا	۷۶,۹۰۰	۳,۵۲۴,۰۲۸
۸	تیومن (Tyumen)		تیومن	اورال	۱,۴۳۵,۲۰۰	۳,۲۶۴,۸۴۱
۹	سامارا (Samara)		سامارا	ولگا	۵۳,۶۰۰	۳,۲۳۹,۷۳۷
۱۰	کمروفو (Kemerovo)		کمروفو	سیری	۹۵,۵۰۰	۲,۸۹۹,۱۴۲
۱۱	ولگا گراد (Volgograd)		ولگا گراد	جنوبی	۱۱۳,۹۰۰	۲,۶۹۹,۲۲۳
۱۲	نوسیبیرسک (Novosibirsk)		نوسیبیرسک	سیری	۱۷۸,۲۰۰	۲,۶۹۲,۲۵۱
۱۳	ساراتوف (Saratov)		ساراتوف	ولگا	۱۰۰,۲۰۰	۲,۶۶۸,۳۱۰
۱۴	ایرکوتسک (Irkutsk)		ایرکوتسک	سیری	۷۶۷,۹۰۰	۲,۵۸۱,۷۰۵
۱۵	ورونژ (Voronezh)		ورونژ	مرکزی	۵۲,۴۰۰	۲,۳۷۸,۸۰۳
۱۶	ارنبورگ (Orenburg)		ارنبورگ	ولگا	۱۲۴,۰۰۰	۲,۱۷۹,۵۵۱

ردیف	نام	نوع	مرکز یا شهر بزرگ	ناحیه فدرالی	وسعت	جمعیت بخش فدرال
۱۷	آمسک (Omsk)	استان (Oblasts)	امسک	سبری	۱۳۹,۷۰۰	۲,۰۷۹,۲۲۰
۱۸	لنینگراد (Leningrad)		گانچینا (Gatchina)	شمالغربی	۸۴,۵۰۰	۱,۶۶۹,۲۰۵
۱۹	تولا (Tula)		تولا	مرکزی	۲۵,۷۰۰	۱,۶۵۷,۷۵۸
۲۰	ولادیمیر (Vladimir)		ولادیمیر	مرکزی	۲۹,۰۰۰	۱,۵۳۳,۹۹۰
۲۱	بلگورود (Belgorod)		بلگورود	مرکزی	۲۷,۱۰۰	۱,۵۱۱,۶۲۰
۲۲	کیروف (Kirov)		کیروف	ولگا	۱۲۰,۸۰۰	۱,۵۰۳,۵۲۹
۲۳	پنزا (Penza)		پنزا	ولگا	۴۳,۲۰۰	۱,۴۵۲,۹۴۱
۲۴	اولیانوفسک (Ulyanovsk)		اولیانوفسک	ولگا	۳۷,۳۰۰	۱,۳۸۲,۸۱۱
۲۵	بریانسک (Bryansk)		بریانسک	مرکزی	۳۴,۹۰۰	۱,۳۷۸,۹۴۱
۲۶	یاروسلاول (Yaroslavl)		یاروسلاول	مرکزی	۳۶,۴۰۰	۱,۳۶۷,۳۹۸
۲۷	آرخانگلسک (Arkhangelsk)	آرخانگلسک	شمالغربی	۵۸۷,۴۰۰	۱,۳۳۶,۵۳۹	

ردیف	نام	نوع	مرکز یا شهر بزرگ	ناحیه فدرالی	وسعت	جمعیت بخش فدرال
۲۸	ولوگدا (Vologda)	استان (Oblasts)	ولوگدا	شمالغربی	۱۴۵,۷۰۰	۱,۲۶۹,۵۶۸
۲۹	کورسک (Kursk)		کورسک	مرکزی	۲۹,۸۰۰	۱,۲۳۵,۰۹۱
۳۰	ریازان (Ryazan)		ریازان	مرکزی	۳۹,۶۰۰	۱,۲۲۷,۹۱۰
۳۱	لیپسک (Lipetsk)		لیپسک	مرکزی	۲۴,۱۰۰	۱,۲۱۳,۴۹۹
۳۲	تامبوف (Tambov)		تامبوف	مرکزی	۳۴,۳۰۰	۱,۱۷۸,۴۴۳
۳۳	ایوانوف (Ivanovo)		ایوانوف	مرکزی	۲۱,۸۰۰	۱,۱۴۸,۳۲۹
۳۴	تور (Tver)		تور	مرکزی	۸۴,۱۰۰	۱,۱۴۷,۴۵۹
۳۵	اسمالنسک (Smolensk)		اسمالنسک	مرکزی	۴۹,۸۰۰	۱,۰۴۹,۵۷۴
۳۶	تومسک (Tomsk)		تومسک	سیبری	۳۱۶,۹۰۰	۱,۰۴۶,۰۳۹
۳۷	کالوگا (Kaluga)		کالوگا	مرکزی	۲۹,۹۰۰	۱,۰۴۱,۶۴۱
۳۸	کورگان (Kurgan)		کورگان	اورال	۷۱,۰۰۰	۱,۰۱۹,۵۳۲

ردیف	نام	نوع	مرکز یا شهر بزرگ	ناحیه فدرالی	وسعت	جمعیت بخش فدرال
۳۹	آستاراخان (Astrakhan)	استان (Oblasts)	آستاراخان	جنوبی	۴۴,۱۰۰	۱,۰۰۵,۲۷۶
۴۰	کالینینگراد (Kaliningrad)		کالینینگراد	شمالغربی	۱۵,۱۰۰	۹۵۵,۲۸۱
۴۱	آمور (Amur)		بلاگوو شچنسک (Blagoveshchensk)	خاور دور	۳۶۳,۷۰۰	۹۰۲,۸۴۴
۴۲	مورمانسک (Murmansk)		مورمانسک	شمالغربی	۱۴۴,۹۰۰	۸۹۲,۵۳۴
۴۳	اریول (Oryol)		اریول	مرکزی	۲۴,۷۰۰	۸۶۰,۲۶۲
۴۴	پسکوف (Pskov)		پسکوف	شمالغربی	۵۵,۳۰۰	۷۶۰,۸۱۰
۴۵	کوستروما (Kostroma)		کوستروما	مرکزی	۶۰,۱۰۰	۷۳۶,۶۴۱
۴۶	نووگورود (Novgorod)		ولیکینووگورود (Veliky Novgorod)	شمالغربی	۵۵,۳۰۰	۶۹۴,۳۵۵
۴۷	ساکالین (Sakhalin)		یوزنو ساخالینسک (Yuzhno-Sakhalinsk)	خاور دور	۸۷,۱۰۰	۵۴۶,۶۹۵
۴۸	ماگادان (Magadan)		ماگادان	خاور دور	۴۶۱,۴۰۰	۱۸۲,۷۲۶

ردیف	نام	نوع	مرکز یا شهر بزرگ	ناحیه فدرالی	وسعت	جمعیت بخش فدرال
۴۹	استان خودمختار یهودی (Jewish Autonomous Oblast)	استان خودمختار (Autonomous Oblast)	بیروبیجان (Birobidzhan)	خاور دور	۳۶,۰۰۰	۱۹۰,۹۱۵
۵۰	باشقیرستان (Bashkortostan)	جمهوری خودمختار (Autonomous Republic)	اویفا (Ufa)	ولگا	۱۴۳,۶۰۰	۴,۱۰۴,۳۳۶
۵۱	تاتارستان (Tatarstan)		قازان (Kazan)	ولگا	۶۸,۰۰۰	۳,۷۷۹,۲۶۵
۵۲	داغستان (Dagestan)		ماخاچ کالا (مخاج قلعه) (Makhachkala)	قفقاز شمالی	۵۰,۳۰۰	۲,۵۷۶,۵۳۱
۵۳	ادمورت (Udmurt)		ایزوسک (Izhevsk)	ولگا	۴۲,۱۰۰	۱,۵۷۰,۳۱۶
۵۴	چوایش (Chuvash)		چاباکسر (Cheboksary)	ولگا	۱۸,۳۰۰	۱,۳۱۳,۷۵۴
۵۵	چچن (Chechen)		گروزنی (Grozny)	قفقاز شمالی	۱۵,۳۰۰	۱,۱۰۳,۶۸۶
۵۶	کومی (Komi)		سیکتیوکار (Syktyvkar)	شمال غربی	۴۱۵,۹۰۰	۱,۰۱۸,۶۷۴

ردیف	نام	نوع	مرکز یا شهر بزرگ	ناحیه فدرالی	وسعت	جمعیت بخش فدرال
۵۷	بوریا تیا (Buryat)	جمهوری خودمختار (Autonomous Republic)	اولان اوده (Ulan-Ude)	سیری	۳۵۱,۳۰۰	۹۸۱,۳۳۸
۵۸	یاکووتسک (Yakutsk)		یاکووتسک (Yakutsk)	خاور دور	۳,۱۰۳,۲۰۰	۹۴۹,۲۸۰
۵۹	کاباردینو-بالکاریا (Kabardino-Balkar)		نعلچیک (Nalchik)	قفقاز شمالی	۱۲,۵۰۰	۹۰۱,۴۹۴
۶۰	موردوویا (Mordovia)		سارانسک (Saransk)	ولگا	۲۶,۲۰۰	۸۸۱,۷۶۶
۶۱	ماری ال (Mari El)		یوشکار اولا (Yoshkar-Ola)	ولگا	۲۳,۲۰۰	۷۲۷,۹۷۹
۶۲	کارلیا (Karelia)		پتروزاودسک (Petrozavodsk)	شمال غربی	۱۷۲,۴۰۰	۷۱۶,۲۸۱
۶۳	اوسشیای شمالی-آلانی (North Ossetia-) (Alania)		ولادی قفقاز (Vladikavkaz)	قفقاز شمالی	۸,۰۰۰	۷۱۰,۳۷۵
۶۴	خاکاسیا (Khakassia)		آباکان (Abakan)	سیری	۶۱,۹۰۰	۵۴۶,۰۷۲
۶۵	اینگوشتیا (Ingushetia)		ماگاس (Magas)	قفقاز شمالی	۴,۰۰۰	۴۶۷,۲۹۴
۶۶	جمهوری آدیغیه (Adygea)		مایکوپ (Maykop)	جنوبی	۷,۶۰۰	۴۴۷,۱۰۹
۶۷	کاراچای-چرکس (Karachay-Cherkess)		چرکسک (Cherkessk)	قفقاز شمالی	۱۴,۱۰۰	۴۳۹,۴۷۰

ردیف	نام	نوع	مرکز یا شهر بزرگ	ناحیه فدرالی	وسعت	جمعیت بخش فدرال
۶۸	تووا (Tyva)	جمهوری خودمختار (Autonomous Republic)	کیزیل (Kyzyl)	سیری	۱۷۰,۵۰۰	۳۰۵,۵۱۰
۶۹	کالمیکیا (Kalmykia)		الستا (Elista)	جنوبی	۷۶,۱۰۰	۲۹۲,۴۱۰
۷۰	آلتای (Altai)		گورنو-آلتایسک (Gorno-Altaysk)	سیری	۹۲,۶۰۰	۲۰۲,۹۴۷
۷۱	خانیا-مانسی Khanty-Mansi Autonomous Okrug- (Yugra)	ناحیه خودمختار (Autonomous Okrugs)	خانیا-مانسیک (Khanty-Mansiysk)	اورال	۵۲۳,۱۰۰	۱,۴۳۲,۸۱۷
۷۲	یامالیا Yamalo-Nenets) (Autonomous Okrug)		سالخارد (Salekhard)	اورال	۷۵۰,۳۰۰	۵۰۷,۰۰۶
۷۳	نسپا Nenets Autonomous) (Okrug)		ناریان-مار (Naryan-Mar)	شمالغربی	۱۷۶,۷۰۰	۴۱,۵۴۶
۷۴	چوکوتکا Chukotka (Autonomous Okrug)		آنادییر (Anadyr)	خاور دور	۷۳۷,۷۰۰	۵۳,۸۲۴
۷۵	کراسودار (Krasnodar)	سرزمین خودمختار (Krais)	کراسودار	جنوبی	۷۶,۰۰۰	۵,۱۲۵,۲۲۱
۷۶	کراسنویارسک (Krasnoyarsk)		کراسنویارسک	سیری	۲,۳۳۹,۷۰۰	۲,۹۶۶,۰۴۲

ردیف	نام	نوع	مرکز یا شهر بزرگ	ناحیه فدرالی	وسعت	جمعیت بخش فدرال
۷۷	پرم (Perm)	سرزمین خودمختار (Krais)	پرم	ولگا	۱۶۰,۶۰۰	۲,۸۱۹,۴۲۱
۷۸	استاوروپول (Stavropol)		استاوروپول	قفقاز شمالی	۶۶,۵۰۰	۲,۷۳۵,۱۳۹
۷۹	آلتایی (Altai)		بارنول (Barnaul)	سیری	۱۶۹,۱۰۰	۲,۶۰۷,۴۲۶
۸۰	پریمورسکی (Primorsky)		ولادی وستوک (Vladivostok)	خاور دور	۱۶۵,۹۰۰	۲,۰۷۱,۲۱۰
۸۱	خاباروفسک (Khabarovsk)		خاباروفسک	خاور دور	۷۸۸,۶۰۰	۱,۴۳۶,۵۷۰
۸۲	زابایکالسکی (Zabaykalsky)		چیتا (Chita)	سیری	۴۳۱,۵۰۰	۱,۱۵۵,۳۴۶
۸۳	کامچاتکا (Kamchatka)		پتروپاولوسک - کامچاتسکی (Petropavlovsk-) (Kamchatsky)	خاور دور	۴۷۲,۳۰۰	۳۵۸,۸۰۱

پرچم روسیه یا پرچم رسمی دولت‌های فدرال روسیه یک پرچم مستطیل شکل سه رنگ با سه زمینه افقی مساوی است، سفید در بالا، آبی در وسط و قرمز در پایین. این پرچم ابتدا به عنوان نشانی برای بازرگانان و کشتی‌های جنگی به کار می‌رفت و در سال ۱۸۹۶ رسمی شد و دولت‌های موقت روسیه همچنان به استفاده از آن ادامه می‌دادند و حتی پس از واژگونی

تاج و تخت تزار در جریان انقلاب فوریه تا انقلاب اکتبر، (که حکومت کمونیستی بولشویک برپا شد) باز هم این پرچم جایگزینی نیافت. از زمان بولشویک‌ها به بعد، پرچم کاملاً قرمز از سنبل کمونیستی، بر آن پرچم سه رنگ ارجحیت یافت. در سال ۱۹۹۱ و پس از سقوط اتحاد جماهیر شوروی، در دولت جدید روسیه فدرال، مجدداً پرچم سه رنگ به رسمیت شناخته شد. در سال ۱۹۹۳ پرچم قدیمی دستخوش تغییراتی جزئی شد و از سال ۲۰۰۰ رسمی شده است.

در پرچم روسیه از سه رنگ پان-اسلاویک (Pan-Slavic) که منظور سه رنگ قرمز، سفید و آبی است، استفاده شده است. با وجود اینکه نظریه‌های متفاوتی در مورد ریشه و علت انتخاب رنگ‌ها وجود دارد در حال حاضر هیچکدام کاملاً پذیرفته نیستند. در قوانین روسی هیچ گونه معنای رسمی برای این رنگ‌ها تعیین نشده است. نقل قول است که، سه رنگ این پرچم اقتباس از نشان خانوادگی قلمروی دوک‌های روسی است که مجسم کننده سنت جورج (Saint George) با زرهی سفید (نقره‌ای) است، در حالی که سوار بر اسبی سفید بوده، شنلی آبی بر تن دارد و سپری آبی رنگ با زمینه قرمز به دست گرفته است. به روایت دیگر، این سه رنگ مظهري از ردای بلند مریم مقدس - حامی روسیه - است.

با این حال تفسیری دیگر نیز بر مفهوم این رنگ‌ها وجود دارد که بر اساس آن، ترتیب قرار گرفتن رنگ‌ها نمایانگر سیستم اجتماعی روسیه در زمان تزار است: سفید نمایانگر خدا، آبی بیانگر تزار و قرمز رعیت است. تفسیر رایج دیگر در مورد رابطه رنگ‌ها با بخش‌های اصلی امپراطوری روسیه این است که: سفید نمایانگر بلاروس (Belarus) (معروف به روسیه سفید)، آبی نمایانگر اُکراین (Ukraine) یا روسیه کوچک یا مالوروزیا (Malorossia) و قرمز نمایانگر روسیه کبیر می‌باشد. بنا به تعبیری متفاوت، سفید به معنی آینده روشن (در روسیه این رنگ به تنهایی

سنبل روشنی است)، آبی به معنی حال مبهم و قرمز به معنی گذشته‌ای خونین است. سنبل کشور روسیه، عقاب دو سر بیزانسی است که با سنت جورج مسکو و نشان خانوادگی اش ترکیب شده‌است و این سنبل‌ها مربوط به دوران دوک‌نشین شهر مسکو است. پرچم روسیه در اواخر دوره تزارهای روسیه ظهور یافت و در بسیاری از مناطق امپراطوری وسیع روسیه استفاده می‌شد.

شعار امپراطوری روسیه (خدا با ماست) و شعار شوروی سابق (مساوات طبقه کارگر در همه کشورها) اکنون با یکدیگر متفق شده‌اند و تاکنون رسماً جایگزین نازهای برای آنها معرفی نشده‌است. علامت داس و چکش و نشان‌های دولتی شوروی سابق، همچنان به صورتی فراگیر در بیشتر شهرهای روسیه به عنوان بخشی از تزئینات معماری مشاهده می‌شوند. هنوز گاهی بر روی تجهیزات نظامی و یادبودهای جنگی، علامت ستارگان سرخ (Red Stars) شوروی سابق به چشم می‌خورند و نشان سرخ (Red Banner) (مخصوصاً بیرق پیروزی سال ۱۹۴۵) همچنان افتخار آفرین است. در حالی که برج‌های کاخ کرملین (Moscow Kremlin) و کلیسای سنت باسیل (Saint Basil's Cathedral) واقع در مسکو مظهر معماری روسی هستند، عروسک‌های ماتروشکا (Matryoshka) نیز سنبل روسیه می‌باشند. چبوراشکا (Cheburashka) - شخصیت کارتونی - نماد خوش‌بُمنی تیم‌های المپیک روسیه در المپیک تابستانی ۲۰۰۴ یونان و ۲۰۰۸ چین و همچنین المپیک زمستانی ۲۰۰۶ ایتالیا و ۲۰۱۰ کانادا بود. گل بابونه (Chamomile) گل ملی و درخت غان (Birch) درخت ملی روس‌ها است. خرس روسی سنبل و تجسمی ملی از روسیه است. نماد ملی روسیه، مادر روسیه است، که گاه آن را مادر وطن می‌خوانند.

زبان و خط

یگانه‌زبانی که رسماً در امپراطوری روسیه از سال ۱۹۱۷ تاکنون بدان تکلم شده، زبان روسی است. سیاستی که در دوران شوروی سابق در قبال زبان‌های گوناگون نژادهای مختلف اتخاذ می‌شد، ثباتی نداشت. با مساعدت دولت تلاش شد تا برای زبان‌های مختلف در سرتاسر کشور - که پیش از آن فاقد قالب نوشتاری بودند - الفبا و دستور زبان تنظیم گردد. گرچه هر کدام از جماهیر اصلی زبان رسمی خود را داشتند، با این وجود به خاطر اتحاد و یکپارچه‌سازی روسیه، حق اولویت زبان روسی همچنان محفوظ ماند. از زمان تزارها، با وجود زندگی اقوام مختلف با فرهنگ و زبان‌های گوناگون در روسیه، سیاست روسی‌سازی سبب رسمی کردن

و ترویج زبان روسی و خط سیریلیک (Cyrillic) در این کشور شد.

زبان روسی، در بسیاری از جماهیر جدید که در جریان فروپاشی شوروی سابق در سال ۱۹۹۱ مستقل شدند، موقعیت خود را از دست داده. با این وجود در روسیه، زبان غالب زبان روسی می‌باشد. امروزه، ۹۷ درصد از دانش آموزان مدارس عمومی روسیه، به زبان روسی تحصیل می‌کنند، با این حال تقریباً ۸۰ درصد از این زبان مخلوطی از زبان نژادهای مختلف است.

۱۶۰ گروه نژادی در روسیه به ۱۰۰ زبان صحبت می‌کنند. طبق سرشماری سال ۲۰۰۲، ۱۴۶/۶ میلیون نفر به زبان روسی، و پس از آن ۵/۳ میلیون نفر از تاتارها و ۱/۸ میلیون نفر از جمعیت اوکراین به این زبان تکلم می‌کنند. زبان روسی تنها زبان رسمی این سرزمین است اما قانون اساسی روسیه به جمهوری‌های جداگانه این حق را داده است که به صورت نیمه رسمی در کنار زبان روسی، از زبان بومی خود نیز بهره‌مند باشند. زبان روسی علی‌رغم پراکندگی فراوان، در سراسر روسیه یکنواخت است. این زبان از لحاظ جغرافیایی شایع‌ترین زبان در اروپا-آسیا (Eurasia) و از سایر زبان‌های اسلاوی مرسوم‌تر است. زبان روسی متعلق به خانواده زبان‌های هندو-اروپایی (Indo-European) و یکی از بازماندگان زبان‌های اسلاوی-شرق (East Slavic) است. سایر زبان‌ها شامل: بلاروسی (Belarusian) و اوکراینی (Ukrainian) می‌باشند. از قرن دهم به بعد الگوی نوشتاری زبان اسلاوی - شرقی باستانی (روسی باستانی) گردآوری و تأیید شده است. تا کنون بالغ بر یک چهارم از مطبوعات و نوشته‌های علمی جهان به زبان روسی چاپ شده‌اند. همچنین جهت امور بارکدگذاری، رمزگذاری و ذخیره علوم جهانی، از زبان روسی نیز استفاده شده است. ۶۰ الی ۷۰ درصد از اطلاعات جهانی به زبان‌های روسی و انگلیسی منتشر شده‌اند و این زبان، یکی از ۶ زبان رسمی در سازمان ملل است.

✨ اقوام و نژادها

روسیه از اقوام مختلفی تشکیل شده است که در مجموع می‌توان آنان را به سه دسته تقسیم نمود:

- ۱- افراد بومی ۲- افرادی که ریشه آسیایی دارند ۳- افراد با ریشه اروپایی.
- دسته نخست هیچ‌گاه ارزش و اهمیت چندانی نداشته‌اند چرا که روسیه محل تلاقی دو قاره است و در درجه نخست سازندگان تاریخش اقوامی بوده‌اند که از دوسوی قاره آسیا و اروپا به پهنه بیکران آن نفوذ کرده‌اند و هر از گاهی

کومی

ماری

مردوی

چواش

خانی مانسی

ادموت

بر آن چیرگی یافته‌اند و یا در ترکیب قومی آن جذب شده‌اند. ملیت‌های تشکیل دهنده روسیه، هر کدام زاده یکی از این حرکت‌های متعدد تاریخی و حاصل آمیزش اقوام گوناگون بوده‌اند.

حتی افراد بومی یعنی فن آیفوری‌ها در واقع ریشه اروپایی و آسیایی دارند. فن‌ها (Finns) از غرب و آیفورها (Izhorians) از شرق و می‌توان آنها را اقوام اور آسیایی نامید. فن آیفورها علی‌رغم آمیزش با اقوام مسلط در روسیه، کماکان هویت خود را در قالب مناطق خودمختار کوچک در داخل روسیه حفظ نموده‌اند. جمهوری‌های خودگردان کومی (Komi)، ماری (Mari)، مردوی (Mordovia)، ادمورت (Udmurt) و خانی مانسی (Khanty-Mans) ریشه فن آویغوری دارند و اقوام چواش (Chuvash) و باشقیرستان (Bashkortostan) از آمیزش آنها با ترک‌ها به وجود آمده‌اند.

اقوامی که ریشه آسیایی دارند و در روسیه سکنی گزیده‌اند شامل سه قوم آریایی‌ها، ترک‌ها و مغول‌ها می‌باشند. اوستیانی‌ها (Ossetia) که در داخل روسیه هستند، ریشه آریایی دارند. ترکان بیشتر در آسیای مرکزی سکنی دارند و می‌توان در داخل روسیه

تاتارستان

داغستان

اوسنیایی‌ها

بوریا تیا

کاراچای چرکس

اوسنیایی‌ها

فدرال، به جمهوری‌های داغستان (Dagestan) و کاراچای چرکس (Karachay-Cherkess) اشاره نمود. مغول‌ها علی‌رغم تسلطی طولانی که بر روسیه داشته‌اند، در آمیزش با اقوام دیگر روس چندان موفق نبوده‌اند. جمهوری تاتارستان (Tatarstan) در ساحل ولگا و جمهوری بوریاتیا (Buryat) ریشه مغولی دارند. دسته‌ای که از اروپا به روسیه کوچ

کردند و در بنای روسیه نقش مهمی داشتند، شامل اسلاوها (Slaves)، بالت‌ها (Balts) و وایکینگ‌ها (Vikings) هستند که از میان آنها اسلاوها قوی‌ترین و پرجمعیت‌ترین قوم هستند و روسیه به سرزمین و حامی اصلی آنها تبدیل شده است. از اختلاط وایکینگ‌ها (که از شمال به روسیه کوچ کردند) و اسلاوها، قوم روس پدید آمده که در حال حاضر بیش از ۷۰ درصد جمعیت این کشور را تشکیل می‌دهند.

داغستان

مهاجرت

یکی از مشکلات کنونی روسیه مهاجرت اقوام مختلف بازمانده از جمهوری‌های شوروی سابق به روسیه است. از جمله دلایل اصلی مهاجرت به روسیه، تفاوت سطح زندگی و درآمد در روسیه (مخصوصاً مسکو و سن پترزبورگ) با سطح زندگی و

درآمد دیگر جمهوری‌های شوروی سابق می‌باشد. بعد از فروپاشی اتحاد شوروی، حدود ۲۵ میلیون نفر از اتباع روسیه که در سایر جمهوری‌های بازمانده از شوروی بودند، با شرایط سختی روبرو شدند. ظرف ۱۰ سال گذشته فقط از کشورهای ساحل دریای بالتیک بیش از ۸/۶ میلیون مهاجر به روسیه آمده‌اند.

علی‌رغم مهاجرت، رشد جمعیت در این کشور در سال ۲۰۰۹ منفی ۰/۴۷ درصد بوده و به نظر دلیل آن‌هم زاد و ولد بسیار کم اتباع روسی است. روند مهاجرت طی سال‌های گذشته، دولت روسیه را با مشکلات عدیده‌ای مواجه نموده است. دولت برای برخورد قاطع با موضوع مهاجرت غیرقانونی با دو مانع مواجه است:

- اول مرزهای پهناور و بدون حفاظ این کشور با سایر کشورهای شوروی سابق که باعث می‌شود کنترل آنها تقریباً غیرممکن باشد.

- دوم پیوندهای عمیق فرهنگی، تاریخی و نژادی با مردم جمهوری‌های شوروی سابق است که به ویژه در مورد جمهوری‌های اسلاونشین نظیر اوکراین (Ukraine) و بلاروس (Belarus) بیشتر مصداق پیدا می‌کند.

دولت روسیه در سال ۲۰۰۲ قانونی تصویب کرد که براساس آن هر شهروند عضو جامعه کشورهای مشترک‌المنافع، در صورتی که حداقل ۵ سال در ارتش این کشور خدمت نماید، می‌تواند به تابعیت روسیه درآید. اما افزایش روزافزون مهاجرین غیرقانونی (به ویژه از برخی کشورهای آسیایی نظیر چین، هند و افغانستان) دولت را مجبور نمود که سختگیری بیشتر در قوانین را در دستور کار خود قرار دهد.

مذهب

مذهب، یکی از پایه‌های اصلی هویت جامعه روسیه در طول تاریخ بوده است. تزارها برای حفظ سرزمین پهناور روسیه به علائق و تعصبات مذهبی در بین مردم دامن می‌زدند و یکی از پایه‌های مشروعیت خود را منبعث از دین می‌دانستند. روس‌ها در قرن دهم به دین مسیحیت و فرقه ارتدوکس (Orthodox) گراییدند و این مذهب در حال حاضر در کشور برتری دارد و قریب به سه چهارم جمعیت روسیه از مذهب ارتدوکس پیروی می‌کنند.

مسلمانان دومین گروه دینی روسیه را تشکیل می‌دهند. اکثر آنها در جمهوری‌های چوواش و باشقیرستان (در بخش میانه ولگا و جمهوری‌های قفقازی روسیه یعنی چچن، اینگوش، اوستیای شمالی، کاباردینو بالکاریا و داغستان) متمرکز هستند. همچنین در روسیه جوامع نسبتاً کوچک یهودی، مسیحیان پروتستان،

کاتولیک و بودایی نیز وجود دارند.

در سال ۱۹۹۷ حکومت، قانون آزادی دینی سال ۱۹۹۰ را مورد تجدید نظر قرار داد تا به این ترتیب مذاهب را به دو بخش ادیان سنتی روسیه و ادیان غربیه تقسیم کند. در این تقسیم بندی، مسیحیت، اسلام، بودایی و یهودیت به عنوان تنها ادیان سنتی روسیه اعلام شدند و قانون فعالیت سازمان‌هایی را که به دیگر ادیان تعلق دارند، محدود کرد. این سازمان‌ها باید طی ۱۵ سال هر سال ثبت‌نام شوند تا این که بعد از این مدت، موقعیت بهتری کسب کنند. در طی این مدت، آنها نمی‌توانند کتب دینی خود را منتشر و توزیع کنند و یا تعلیم دهند هر چند حق شرکت در فعالیت خیرخواهانه را دارند.

اسلام

تاریخ دقیق ورود اسلام به روسیه به درستی مشخص نیست. پس از توسعه و ورود اسلام به ایران در زمان ساسانیان (که مصادف بود با قرن هفتم میلادی و مسلمان شدن ایرانیان)، به تدریج اسلام از طریق منطقه قفقاز که زیر سلطه ایران قرار داشت، وارد سرزمین فعلی روسیه گردید.

در سال ۹۲۲ اولین دولت اسلامی در منطقه بالکاریا در قفقاز تاسیس گردید. خزرها که مردمی بادیه‌نشین بودند و در دامنه کوه‌های قفقاز و سواحل دریای خزر زندگی می‌کردند، از دیگر اقوام مسلمان روسیه بودند که در تاریخ از آنها یاد شده است. گسترش تجارت بین روسیه با ایران و ترک‌ها که عمدتاً از طریق رود ولگا و دریای خزر انجام می‌شد، به گسترش دامنه اسلام در منطقه ولگا منجر گردید. روس‌ها و مسلمانان از قرن هشتم و نهم میلادی به بعد، با همدیگر روابط پرفراز و نشیبی داشتند. برخی مواقع در جنگ و مبارزه بودند و برخی ایام نیز با برقراری آشتی، دورانی از آرامش را در کنار هم تجربه می‌کردند و حتی گاهی روابطشان تا حد

آمیزش قومی نزدیک می‌شد و توسعه می‌یافت و البته این اقوام قبل از پذیرش اسلام نیز با روس‌ها رابطه داشتند.

در سال ۱۴۴۵، شاهزاده قاسم (Qasim Khan) -یکی از شاهزادگان غازان- در کنار رود ولگا دولتی را تشکیل داد و سپس بسیاری از مسلمانان به این شهر رفتند و شروع به ساختن مساجد کردند و پس از این بود که مسلمانان توانستند به صورت آشکار و گسترده، مراسم مذهبی خود را اجرا کنند و برای به جا آوردن فرایض دینی خود، دچار مشکل نشوند. این مسلمانان با این که سال‌ها در محاصره غیرمسلمانان بودند، توانسته بودند دین خود را حفظ کنند.

در قرن ۱۶ حکام روسیه بسیاری از مناطق مسلمان‌نشین را تصرف کردند و این تصرف با کشتار و آواره کردن مسلمانان و خرابی مساجد همراه بود. مسلمانان نمی‌توانستند مراسم دینی خود را اجرا کنند، مساجد و مدارس دینی خراب می‌شدند، طلبه‌های دینی مورد تعقیب و کشتار قرار می‌گرفتند و حتی به خانواده‌هایشان هم رحم نمی‌شد و موضوع مهم دیگر، شروع تبلیغات شدید برای مسیحی کردن مسلمانان بود و حتی می‌کوشیدند با فراهم نمودن موقعیت‌های اقتصادی و بخشیدن زمین و نیز از راه اعمال زور، مسلمانان را از دین خود دور نمایند. تنها پس از جدایی کلیسای ارتدوکس از دولت، موقعیت مسلمانان کمی بهتر شد با این همه، تبلیغات مذهبی مسیحیان تا اوایل قرن ۲۰ ادامه داشت و البته تا اواسط قرن ۱۸، دولت اجازه ساخت مسجد در شهرها نمی‌داد.

در قرن ۱۷-۱۶ همین فشارها و نابرابری‌های مذهبی، منجر به شورش‌هایی علیه دولت مسکو شد. مسلمانان پووشره (Prokopov'ev) و سبیری در شورش پوگاچف (Pugachev) در سال‌های ۱۷۷۳-۱۷۷۵ نقش فعال داشتند و همین موضوع باعث شد دولت به خود آمده، بیشتر به فکر اوضاع مسلمانان باشد.

برخورد دولت با مسلمانان روسیه در زمان تزاریس کاترین دوم (که خود وی ابتدا مذهب پروتستان داشت) تا حدی بهتر شد. دین اسلام در زمان کاترین (Catherine) به عنوان یک مذهب قابل قبول شناخته شد و مسلمانان توانستند مسجد و مدرسه بسازند و با وجود انتقاداتی که به این مدارس وارد شد، باز هم به آموزش مسائل مذهبی به مسلمانان ادامه دادند. نخستین محله‌های مسلمان‌نشین در شهرهای مختلف ساخته شدند و در سال ۱۷۸۷ در سن پترزبورگ و غازان، چاپخانه‌های اسلامی اقدام به چاپ قرآن کردند.

پیشرفت‌های جامعه، هم‌زیستی مسلمانان و روس‌ها و نیاز به ارتباط با دیگر اقوام، منجر به پیدایش جنبش جدیدیه (Jadidism) شد. پایه این جنبش، براساس نوآوری و اصلاح‌گرایی در روند آموزش و فرهنگ اسلامی بود اما چه طرفداران جنبش جدیدیه و چه مسلمانان قدیمی، هر دو مسلمان محسوب می‌شدند و تنها تفاوت شان در میزان ارتباط اصول دینی با زندگی روزمره بود.

مسلمانان در دوران اتحاد جماهیر شوروی

رویدادهای سال ۱۹۱۷ تغییراتی در زندگی مردم و مسلمانان ایجاد کرد. پیروزی بلشویک‌های کمونیست و تشکیل اتحاد جماهیر شوروی، با تحولات نظامی، سیاسی و اجتماعی عمیق و گسترده‌ای همراه بود. در دهه اول این تغییرات، حکام در زندگی مذهبی مردم دخالت نمی‌کردند اما در سال ۱۹۲۷ اوضاع تغییر کرد و از این سال به بعد، دین ستیزی توسط حکومت کمونیستی شروع گردید. مدارس مذهبی تعطیل شدند و در مدارس جدید به جای آموزش‌های دینی، آموزش‌های الحادی شروع شد و مساجد را به بهانه این که «باقی مانده‌های زمان کهن» می‌باشند تخریب کردند و در نتیجه، تعداد انچه مساجد کاهش یافت. از ۱۲ هزار مسجد، ۱۰ هزار باب، ویران شد. در زمان جنگ جهانی دوم، دین ستیزی کمرنگ شد و پس از پایان جنگ هم همین‌طور بود، البته هنوز هم اگر کسی اعتقادات دینی خود را آشکار می‌کرد، از تحصیل و موقعیت شغلی خوب محروم می‌شد.

اسلام در دوره فروپاشی

از اواسط دهه ۸۰ میلادی (که برخورد حکومت با دین تغییر کرد)، اصلاحاتی که به فروپاشی نظام کمونیستی منجر شد، به افراد متدین آزادی بیشتری داد تا به امور مذهبی خود پردازند و مسئله تعقیب و تحقیق در مورد افراد به خاطر اعتقادات مذهبی بسیار کمرنگ شد و مردم توانستند بدون ترس به مساجد بروند و پایبندی خود را به مذهب شان آشکار کنند. در حال حاضر تعداد مساجد و محل‌های اجتماعات مذهبی مسلمانان روسیه از شش هزار بنا تجاوز می‌کند.

تبلیغات دینی و مؤسسات اسلامی

طی سال‌های اخیر توجه دولت به فرائض دینی مسلمانان زیاد شده است. مثلاً مراسم عید فطر به صورت مستقیم از تلویزیون سراسری روسیه پخش می‌شود و به همین مناسبت رئیس جمهور روسیه پیام تبریکی برای آنها صادر می‌کند.

روابط بین رهبران دینی و رهبران روسیه بسیار بهبود یافته و معمولاً در مراسم مهم ملی، رهبران مسلمانان نیز حضور دارند. پس از فروپاشی نظام شوروی، مبلغان اسلامی به مناطق مسلمان‌نشین اعزام شدند.

در سال ۲۰۰۳، پوتین (Putin) رئیس‌جمهور قبلی و نخست‌وزیر فعلی و مرد قدرتمند روسیه، برای جلب حمایت مسلمانان و تامین رضایت آنها تقاضای عضویت ناظر روسیه را در سازمان کنفرانس اسلامی مطرح نمود که با استقبال کشورهای اسلامی و جوامع مسلمان روسیه مواجه گردید. پوتین در نشست سران کنفرانس اسلامی که در سال ۲۰۰۳ در شهر کوالالمپور مالزی برگزار گردید نیز شرکت نمود. در مجموع چهار اداره مهم، هماهنگی انجام فعالیت‌های دینی مسلمانان روسیه را به عهده دارند:

۱- اداره مرکزی دینی مسلمانان روسیه و کشورهای اروپایی مشترک المنافع که مرکز آن در شهر اوفافا (Ufa) مرکز جمهوری باشقیرستان است.

۲- اداره دینی مسلمانان جمهوری باشقیرستان: مرکز این اداره نیز در شهر اوفافاست.

۳- اداره دینی مسلمانان جمهوری تاتارستان.

۴- اداره دینی مسلمانان منطقه اروپای مرکزی و مسکو: این اداره در تاریخ ۲۳ فوریه (بهمن) ۱۹۹۴ در دادگستری روسیه فدرال ثبت شده است و شامل ۶۷ مسجد و جماعت دینی می‌باشد و به عنوان مثال از جمله کارهای این اداره، اداره دینی شهر نیژنی نووگراد است.

فرهنگ و آداب و رسوم

روسیه کشوری است با فرهنگ کهن و ریشه‌دار که میانی فرهنگی آن در سراسر اروپا الهام‌بخش نژاد اسلاو می‌باشد. مردم روسیه اصولاً مردمی فرهنگ‌دوست هستند و شخصیت‌های فرهنگی در جامعه روسیه، از احترام ویژه‌ای برخوردار می‌باشند.

ازدواج و خانواده

در دوره شوروی سابق، تنها مکانی که مردم می‌توانستند در آن ازدواج رسمی کنند یک کاخ عروسی غیرمذهبی بود. امروزه برخی از زوج‌ها، پس از برگذاری مراسم رسمی و حقوقی در کاخ عروسی، به کلیسا می‌روند و در آنجا نیز مراسم برگزار می‌کنند. تهیه مسکن امری مشکل است و برخی زوج‌های جوان برای مدت کوتاهی با والدین خود زندگی می‌کنند. معمولاً زن و شوهر هر دو کار

می کنند اما زنان مسئولیت خانه داری را نیز بر عهده دارند.

آداب اجتماعی

مردها وقتی با هم روبرو می شوند به گرمی با یکدیگر دست می دهند و زنان شهری که شاغل نیستند، کمتر راغب به دست دادن می باشند. دوستان و اعضای خانواده گونه های یکدیگر را می بوسند.

روس ها برای ورود به خانه کفش های خود را از پا در می آورند. میزبان معمولاً نوشیدنی تعارف می کند که رد کردن آن بی ادبی محسوب نمی شود؛ همچنین رسم است که میهمانان برای میزبان هدیه ای از قبیل: گل، خوردنی یا نوشیدنی ببرند.

سرگرمی

بعضی از ساکنان شهرها ویلایی در بیرون از شهر دارند که آخر هفته و تعطیلات خود را در آن سپری می کنند و معمولاً به کاشت میوه و سبزی در باغ آن مشغول می شوند. ورزش مورد علاقه روس ها فوتبال است، اما غیر از آن، سایر ورزش ها مخصوصاً ورزش های زمستانی همچون اسکیت و هاکی روی یخ و اسکی در فضای باز نیز از محبوبیت بسیاری برخوردارند. رایج ترین سرگرمی اوقات فراغت روس ها تماشای تلویزیون می باشد.

آداب غذا خوردن

اگر به مهمانی یک روس دعوت شده اید:

- سر وقت بروید، هرگز ۱۵ دقیقه بیشتر تأخیر نداشته باشید.
- کفش هایتان را از پا در آورید. احتمالاً میزبان روفرشی هایی به شما می دهد که به پا کنید.
- لباس های رسمی بپوشید. لباس های مناسب، نشان دهنده احترام شما نسبت میزبان می باشد.

شیوه نام گذاری

نام های روسی متشکلند از:

- نام کوچک، که همان نامی است که از ابتدا به شخص می دهند؛
- نام میانی، که یک نام پدری یا بخشی از نام کوچک پدر شخص به اضافه پسوند

ویچ (vich)، یا اویچ (ovich) برای مردان و اوفنا (ovna) یا آفنا (avna) برای زنان می‌باشد؛

- نام خانوادگی، که آخرین نام شخص و برای تمام اعضای خانواده یکسان می‌باشد. در موقعیت‌های رسمی، از هر سه نام باهم استفاده می‌شود. دوستان و آشنایان نزدیک، یکدیگر را با نام کوچک و نام پدری صدا می‌زنند و دوستان صمیمی و اعضای خانواده یکدیگر را تنها با نام کوچک صدا می‌زنند.

✨ جشن‌ها و تعطیلات

فهرست تعطیلات عمومی رسمی روسیه در ذیل آمده است. در چنین روزهایی، اداره‌های دولتی، سفارتخانه‌ها و برخی فروشگاه‌ها تعطیل هستند. اگر تاریخ آن روز با روزهای شنبه یا یکشنبه تداخل یابد، روز بعد یعنی دوشنبه، در عوض آن تعطیل خواهد بود.

✨ تعطیلات رسمی

تعطیلات سال نو (New Year's Day)

سال نو - اول ژانویه (دی) در تقویم و از لحاظ وجهه ملی مقام اول را دارد.

کریسمس (Christmas)

از سال ۱۹۹۲، کریسمس همواره در روسیه رعایت شده است و امروزه جشن سال نو معمولاً با جشن کریسمس ارتودوکس روسی ادغام می‌شود. کریسمس روسی دو هفته دیرتر از سایر کشورها، در ۷ ژانویه می‌باشد. این تفاوت بدین خاطر است که کلیسای ارتودوکس روسی از تقویم ژولین (تقویمی که در سال میلادی زمان ژولیوس تزار در روم تنظیم شده است) پیروی می‌کند.

روز دفاع از میهن (Defender of the Fatherland Day)

روز ۲۳ فوریه (بهمن) در روسیه، روز گرامی داشت کسانی می‌باشد که در نیروهای ارتش مشغول خدمت هستند و یا در گذشته جان خود را در این راه از دست داده‌اند. در عهد شوروی سابق، این روز، روز ارتش سرخ نامیده می‌شد.

روز جهانی زن (International Women's Day)

سازمان ملل هر ساله در روز ۸ مارس (اسفند)، به گرامی داشت زن و نقشی که در جامعه ایفا نموده است جشنی می گیرد. از گذشته تا حال، طبق سنت در این روز تعطیل، هدایا و گل به مادران تقدیم می شود تا از کار و عشق و از خودگذشتگی آنها قدردانی شود.

روز کارگر (Spring and Labour Day)

روز اول ماه می (اردیبهشت)، روز جهانی کارگر می باشد و بدین مناسبت در شهرهایی نظیر مسکو جشن های باشکوهی برگزار می شود. گرچه این جشن ها امروزه کمرنگ تر شده اند.

روز پیروزی (Victory Day)

روسیه هر ساله در روز ۹ ماه می (اردیبهشت) به مناسبت پیروزی علیه نازی های آلمان، به یادبود کسانی که در این راه جان خود را از دست داده اند جشنی برپا می کند. در تاریخ ۹ می (اردیبهشت) سال ۱۹۴۵ (به وقت مسکو) ارتش آلمان در برلین، در برابر شوروی و متفقین جنگ جهانی دوم تسلیم شد. در مسکو رژه نظامی باشکوهی به گرامی داشت این روز برپا می شود. مراسمی به یادبود جان باختگان جنگ جهانی دوم، انجام و از بازماندگان و کهنه سربازان آن زمان تکریم می شود. بر مزار کشته شدگان جنگ، حلقه های گل نهاده و برای کهنه سربازان، میهمانی های ویژه و مجالس ساز و آواز برگزار می شوند و همچنین با آغاز شب، نمایش آتش بازی اجرا می شود. هر ساله رژه باشکوهی در حضور رئیس جمهور در میدان سرخ (Red Square) مسکو برپا می شود و مراسم مشابهی هم در سایر شهرهای اصلی روسیه صورت می گیرد.

روز روسیه (Russia Day)

این روز تعطیل که مشابه روز استقلال است، در ۱۲ جون (خرداد) جشن گرفته می‌شود. سال ۱۹۹۰ در چنین روزی، مجلس شورای روسیه رسماً حق حاکمیت روسیه فدرال را بر شوروی سابق اعلام نمود. در سال ۱۹۹۲ این تعطیلی به طور رسمی تعیین شد. قبلاً نام آن روز پذیرفتن اعلام حق حاکمیت روسیه فدرال بود، که در تاریخ ۱ فوریه سال ۲۰۰۲، رسماً روز روسیه نامگذاری شد. (بوریس یلتسین (Boris Yeltsin) در سال ۱۹۹۸ این نام را پیشنهاد کرد)

روز وحدت (Unity Day)

این روز نخستین بار در تاریخ ۴ نوامبر (آبان) سال ۲۰۰۵ با یادآوری خاطرات شورشی معروف، به رهبری کوزما مینسکی (Kuzma Minin) و دمیتری پوزارسکی (Dmitry Pozharsky) در دفع مهاجمان لهستانی از مسکو، در نوامبر سال ۱۶۱۲ جشن گرفته شد. این رویداد در تاریخ ۱۲ اکتبر (مهر) از سال ۱۶۴۹ الی ۱۹۱۷، به واسطه یک تعطیلی عمومی در

روسیه مشخص شد و نام آن، به این نکته اشاره دارد که کلیه طبقات اجتماعی روسیه با اینکه از رهبری تزار و اسقف اعظم برخوردار نبودند، با میل و رغبت با یکدیگر متحد شدند تا از استقلال ملی خود - که سقوطش حتمی به نظر می‌رسید - حمایت کنند.

تعطیلات مسلمانان

عید فطر (Eid al-Fitr) و عید قربان (Greater Eid).

جشن‌های خاص

۱. عید عشاق یا سنت ولنتاین (Holiday of lovers - St. Valentine)

۱۴ فوریه (بهمن)

در چنین روزی، ولنتاین، کشیش مسیحی به دست بت پرستان رومی به مجازات اعدام محکوم شد اما در آن شرایط ظالمانه نیز از فکر کردن به محبوب خود یعنی دختر زندانبان دست نکشید و پیغامی مملو از عشق و محبت به سویش فرستاد. این عید که در جوامع غربی نیز مرسوم است، امروزه در میان مردم روسیه از

محبوبیت بسیاری برخوردار است.

۲. روز پنکیک (نوعی کلوچه) (The Pancake Day)

۲۷ فوریه تا اول ماه مارس (اسفند): این روز باستانی اسلاو، برای عبادت از خدای حاصلخیزی بت پرستان به نام ولس (Vles) تعطیل می‌باشد. مناسبت این روز، وداع با زمستان و خوش آمدگویی به بهار است. از نظر کلیسای ارتودوکس، روز پنکیک همان عید مسیحیان است که اصطلاحاً هفته پنیر نام دارد. این عید پیش از آغاز روزه‌داری می‌باشد و مسیحیان ۷ هفته قبل از عید پاک را جشن می‌گیرند. در این روز، مردم شادمانند و زباله‌ها و مترسک‌های قدیمی خود را آتش می‌زنند. بیشتر مردم پوست حیوانات بر تن کرده و صورتشان را با دوده سیاه می‌کنند تا بدین ترتیب ارواح خبیثه را از خود دور نمایند.

روز احمق یا روز خنده (Fool Day)

اول آوریل (فروردین) است و می‌گویند اگر به هر چیز که جالب و مسخره به نظر بیاید بخندید، گناه نیست و همه تلاش می‌کنند دیگران را دست انداخته، با آنها شوخی کرده و آنها را بخندانند.

عید پاک مسیحیان ارتودوکس (Orthodox Easter)

دو هفته پس از عید پاک کاتولیک‌ها

این روز که اصلی‌ترین عید مسیحیان محسوب می‌شود به گرامی‌داشت رستاخیز حضرت مسیح پس از به صلیب کشیده شدن وی و خروج یهودیان از مصر می‌باشد. عید پاک در اولین یکشنبه پس از اعتدال بهاری همراه با جشنی بر طبق آیین و رسوم مسیحیان با شادمانی برگزار می‌شود. این روز معمولاً توسط تقویم کلیسا تعیین شده و بر اساس جداول مخصوصی (اصطلاحاً پاسخالیاس (paskhalias) نام دارد) محاسبه می‌شود.

روز جهانی دفاع از کودک

(The International Day of Children Defence)

اول جون (خرداد): روز رسمی شروع تعطیلات دانش‌آموزان است.

تثلیث (Trinity)

این روز مذهبی، در پنجاهمین روز پس از عید پاک برگزار می‌شود، از این رو نام دیگر آن پایاتیدسیاتنیتسا (Pyatidesyatnitsa) به معنای پنجاهمین روز می‌باشد. در این روز مناسک مذهبی به شیوه سنتی و محلی اجرا می‌شوند. مردم خانه‌هایشان را با شاخه‌های کوچک درخت غان می‌آرایند و یادی از درگذشتگان خود می‌کنند و هنگام غروب، به صورت گروهی می‌رقصند و آواز می‌خوانند.

روز استقلال (Independence Day) - ۱۲ جون (خرداد)

جدیدترین تعطیلی در روسیه می‌باشد، یعنی روز پذیرش اعلام حق حاکمیت روسیه فدرال در سال ۱۹۹۱.

روز دانش (Day of Knowledge)

-اول سپتامبر (شهریور)- دانش‌آموزان هر ساله پس از گذراندن تعطیلات، در اول سپتامبر، مجدداً روانه کلاس‌های درس و مدرسه می‌شوند. در این روز، مدارس، دانشگاه‌ها، موسسات و سالن‌های سخنرانی گشوده می‌شود.

روز معلم (Teacher's Day)

۵ اکتبر (مهر)، در این روز خاص، توجه جهانی معطوف دستاوردها و سهم جامعه معلمین و نیز وضعیت زندگی آنان می‌شود.

روز قانون اساسی (The Constitution Day)

۱۲ دسامبر (آذر) سال ۱۹۹۳ در چنین روزی قانون اساسی جدید روسیه فدرال تصویب شد.

خوراک

خوراک‌های روسی غنی و تنوع خود را از سرزمین پهناور و چند فرهنگی روسیه گرفته‌اند. اساس آنها برگرفته از غذاهای روستایی رعیت‌های روسیه است با ترکیبی از انواع ماهی، مرغ، قارچ، میوه‌ها و عسل. غلاتی نظیر چاودار، گندم، جو و ارزن، مواد لازم جهت پخت انواع نان، پنکیک، کوآس (آبجوی کم‌الکل)، و تولید انواع نوشیدنی را تشکیل می‌دهند. سوپ‌ها و تاس کباب‌های خوش طعم روسی متکی به محصولات فصلی یا انبار کردنی، گوشت و ماهی می‌باشد. تا قرن بیستم، این خوراک‌های کاملاً محلی، برای اکثریت روس‌ها غذای اصلی محسوب می‌شد.

در طی قرون ۱۶ الی ۱۷، وسعت سرزمین‌های روسیه و تنوع ذائقه‌ها، تغذیه‌ای سالم‌تر و تکنیک‌های آشپزی نوین را به ارمغان آورد. در همین دوران بود که واردات گوشت‌ها و ماهی‌های دودی شده آغاز شد و تهیه انواع کلوچه و شیرینی، سالاد و سبزیجات، شکلات، بستنی و انواع نوشیدنی توسعه پیدا کرد. دست کم در میان طبقه اشراف و اصیل‌زادگان، موجبات تلفیق این مواد غذایی جدید با خوراکی‌های سنتی روسی فراهم آورده شد و نتیجه آن نیز، ایجاد تنوع بسیار در فنون آشپزی، استفاده از ادویه‌ها و ترکیب مواد غذایی بود.

از زمان کاترین کبیر به بعد، کلیه خانواده‌های با نفوذ، برخی مواد غذایی و نیروی کار جهت آشپزی را عمدتاً از فرانسه و اتریش وارد می‌کردند تا لذیذترین، کمیاب‌ترین و جدیدترین غذاها را بر سر میزهای خود بیاورند. بسیاری از غذاهایی که در غرب به غذای سنتی روسی شناخته شده‌اند، در واقع از قرون ۱۸ و ۱۹ سرچشمه گرفته‌اند که معروف‌ترین آنها، ویل اورلوف (Veal Orloff) - غذایی با گوشت گوساله -، بیف استراگانوف (Beef Stroganoff) - گوشت پخته با خردل - و چیکن کیف (Chicken Kiev) - سینه مرغ بدون استخوان که با کره سیر و سبزی در نان پیچیده و سرخ شده - می‌باشند.

لازم به ذکر است در روسیه برای تهیه برخی غذاها و نوشیدنی‌ها مواد غیرحلالی مانند گوشت خوک استفاده می‌شود که برای اطلاع رسانی به هموطنان مسلمان در کتاب ذکر شده و کلاً مناسب است افراد مقید احتیاط را رعایت نمایند.

اوخا

راسولنیک

شیچی

چیکن کیف

بیف استراگانوف

سولیانکا

بوتوینیا

اوکروشکا

تیوریا

سوپ‌ها همواره نقش عمده‌ای را در وعده‌های غذایی روسی ایفا نموده‌اند. اصلی‌ترین سوپ‌ها در قدیم مثل شیچی (Shchi)، اوخا (Ukha)، راسولنیک (Rassolnik)، سولیانکا (Solyanka)، بوتوینیا (Botvinya)، اوکروشکا (Okroshka) و تیوریا (Tyurya) بوده‌اند که در قرن‌های ۱۸ الی ۲۰ توسط سوپ‌های اروپایی و آسیای مرکزی همچون سوپ‌های رقیق، سوپ‌های خالص و تاس کباب‌ها ترکیب شده و توسعه یافته‌اند. سوپ‌های روسی را می‌توان به ۷ گروه بزرگ تقسیم نمود:

- سوپ‌های سرد، که مواد اصلی تشکیل دهنده آنها آججوی کوآس است، مثل: سوپ‌های تیوریا، اوکروشکا و بوتوینیا.
- سوپ‌های رقیق و خورش‌ها (Stews)، که مواد اصلی تشکیل دهنده آنها آب و سبزیجات می‌باشند.
- سوپ‌های رشته‌فرنگی با گوشت، قارچ و شیر.
- سوپ‌هایی که ماده اصلی تشکیل دهنده آنها کلم می‌باشد و معروف‌ترین آنها سوپ شیچی است.
- سوپ‌های غلیظ همچون: راسولنیک و سولیانکا که مواد اصلی تشکیل دهنده آنها آبگوشت‌های نمکین و ترش می‌باشد.
- سوپ ماهی مثل سوپ اوخا.
- سوپ‌های متشکل از غلات و سبزیجات.

اوکروشکا (Okroshka)

نوعی سوپ سرد می‌باشد که با آججوی کوآس و یا به ندرت با شیرترش تهیه می‌شود. مواد اصلی مورد نیاز برای هر دو نوع سوپ، سبزیجات می‌باشد که می‌توان آنها را با گوشت یا ماهی آب‌پز سرد به نسبت مساوی مخلوط نمود. بدین ترتیب می‌توان اوکروشکا را با سبزیجات، گوشت و ماهی آماده نمود.

تیوریا (Tyurya)

این سوپ بسیار شبیه او کروشکا می باشد، با این تفاوت که در آن به جای سبزیجات از تکه های نان استفاده می شود. این سوپ، غذایی نسبتاً تاریخی می باشد، که در روزهای قحطی (جنگ های جهانی اول و دوم و انقلاب) روستائیان از آن استفاده می نمودند. همچنین به علت تهیه آسان، به عنوان وعده غذایی در روزهای روزه داری رایج بوده است.

بوتوینیا (Botvinya)

یکی از بارزترین نمونه های سوپ سرد سنتی روسی می باشد. نام این سوپ از واژه روسی بوتوا (botva) گرفته شده است که به معنای قسمت های برگ دار ریشه سبزیجات است و مواد اولیه مورد نیاز در این راستا شامل: برگ چغندر، گیاه ترشک، تره فرنگی، شوید، خیار و دو نوع آبجوی کوآس، مقداری خردل، سیر و سس ترپ کوهی به عنوان چاشنی می باشد. سبزیجات مذکور ساییده شده، آبجوی کوآس روی آنها ریخته می شود.

شیچی (Shchi) یا سوپ کلم

این سوپ تا سال های طولانی، اولین غذای اصلی در آشپزی روسی به شمار می رفته است. انواع مغذی تر این سوپ ها متشکل از مواد اولیه متعددی می باشد؛ برخی از آنها عبارتند از: کلم، گوشت (به ندرت از ماهی یا قارچ نیز استفاده می شود)، هویج یا ریشه جعفری، گیاهان معطر (از جمله پیاز، کرفس، شوید، سیر، فلفل، برگ بو) و مواد ترش کننده غذا (همچون سیب، کلم ترشی و آب سرکه).

اوخا (Ukha)

این خوراک ماهی، گرم و آبکی می باشد ولی با این حال نام سوپ ماهی به هیچ وجه برای آن مناسب به نظر نمی آید. در مراحل آماده سازی این سوپ مقدار کمی سبزیجات اضافه می شود و در پخت سنتی، این سوپ در واقع آبگوشت ماهی به همراه حبوبات و سبزیجات می باشد. امروزه این خوراک غالباً به صورت سوپ ماهی است که به همراه سبزیجات و سیب زمینی پخته می شود. در قدیم از انواع گوناگون ماهی های آب شیرین در این سوپ استفاده می شده است.

راسولنیک (Rassolnik)

سوپ گرمی است که ماده اصلی آن خیار ترش و شور می باشد. این غذا مربوط به آشپزی روسی اواخر قرن ۱۹ می باشد. به منظور مزه ای بهتر، باید میان مواد ترش مزه و جذب کننده های خنثی (همچون غلات، سیب زمینی و ریشه گیاهان) تعادل برقرار نمود.

کالیا (Kal'ya)

غذایی بسیار متداول که اولین بار در قرون ۱۶ و ۱۷ ارائه شد. مهم ترین ویژگی این غذا استفاده از ماهی های چاق و پرچربی می باشد، گاه خاویار نیز در کنار ماهی اضافه می شود. این سوپ با اضافه نمودن مقداری چاشنی، از سوپ اوخا مزه دارتر و غلیظ تر می باشد.

سولیانتکا (Solyanka)

در این سوپ پرمزه و غلیظ، ترکیبی از مواد اولیه سوپ شیچی (کلم و اسمتانا (smetana) خامه ترش)) و راسولنیک (آب ترشی و خیار)، چاشنی هایی همچون زیتون، نوعی گیاه خاردار و معطر به نام کبر (caper) (راسته میخک)، گوجه فرنگی، لیمو، آب لیمو، کوآس، شوری و ترشی قارچ استفاده می شود و سوپی با طعم ترش و شور تهیه می شود.

لپشا (Lapsha) یا سوپ رشته فرنگی (Noodle soup)

این سوپ از سه ماده مختلف تهیه می شود: رشته، قارچ و شیر. پخت این سه ماده بسیار آسان است و رشته فرنگی را به این مایع در حال جوش باید اضافه نمود. آردی که در تهیه این رشته فرنگی استفاده می شود ترکیبی از گندم سیاه و گندم معمولی می باشد. این نوع رشته فرنگی، با قارچ و شیر پخته بهتر می شود.

بورش (Borsch)

این سوپ از آب گوشت، چغندر و آب گوجه فرنگی به همراه سبزیجات مختلف تهیه می شود. این سبزیجات شامل پیاز، کلم، گوجه فرنگی، هویج و کرفس می باشد. آب گوشت نیز معمولاً از گوشت گاو تهیه می شود به نحوی که بقیه مواد در حین پخت اضافه می شوند. این سوپ را می توان به دو صورت سرد و گرم سرو نمود. اکثراً، به همراه نان سفید و اسمتانا خورده می شود.

خولودیت (Kholodets) یا استودن ('Studen)

قطعات خرد شده از گوشت خوک یا گوساله، با مقداری افزودنی (فلفل، جعفری، سیر، برگ بو) و کمی سبزیجات مثل هویج و پیاز. تکه های بزرگ گوشت را به مدت طولانی آب پز کرده، سپس ریزریز می کنند، دوباره مدت زیادی آنها را می جوشانند و ۳ الی ۴ ساعت می گذارند تا سرد شود، آن گاه به صورت قطعات کوچک ژله ای به همراه سس تراب کوهی و خردل یا سیر با اسمتانا سرو می شود.

پلمنی (Pelmeni)

غذای سنتی اروپای شرقی (عمدتاً روسیه) می باشد که معمولاً با گوشت چرخ کرده درون خمیری درست شده از آرد، تخم مرغ و آب، یا گاهی شیر پیچیده می شود. برای پُر کردن این خمیر از گوشت خوک، بره، گاو یا هر نوع گوشت دیگر می توان استفاده نمود، اما مخلوطی از همه گوشت ها از محبوبیت بیشتری برخوردار می باشد.

کنتلی (Kotlety)

این غذا در اصل از گوشت خوک یا گاو (گاهی اوقات از گوشت مرغ یا ماهی) و در زمانی اندک و به آسانی پخته می شود. شیر، پیاز، گوشت گوساله و خوک را درون کاسه ای مخلوط می کنند تا مزه هایشان کاملاً به خورد یکدیگر برود و سپس آن را طبخ می کنند.

شیشلیک (Shashlyk)

به آن شش کباب نیز می گویند. گوشت دنده گوسفند یا گوساله است که با پیاز یکی در میان به سیخ کشیده و کباب می کنند.

ماهی (Fish)

پیش از تحول آشپزخانه های روسی، خصوصاً در روزهای روزه داری در مذهب ارتودوکس روسی که خوردن گوشت ممنوع بود، ماهی از اهمیت بسیاری برخوردار بود. در مذهب کاتولیک نیز در روزهای جمعه، سنت خوردن ماهی به جای گوشت، مرسوم بوده است.

شیرینی‌ها و کلوچه

پیراشکی‌ها (Pirozhki)

کماج‌های توپر کوچکی هستند که در تهیه آنها از خمیر ترش استفاده می‌شود. داخل آنها را با مواد مختلفی پر کرده، درون فر پخته (شیوه سنتی اسلاوی) یا در کمی روغن سرخ می‌کنند. موادی که در قدیم از آنها برای پر کردن این پیراشکی‌ها استفاده می‌شده است عبارتند از: گوشت آب‌پز ریز شده و با پیاز سرخ شده، برنج و تخم‌مرغ آب‌پز با شوید، ماهی سرخ شده با پیاز و مخلوطی از تخم‌مرغ آب‌پز سفت خرد شده و برنج، پوره سیب‌زمینی و پیاز، کلم سرخ شده، قارچ سرخ شده با پیاز و گاهی هویج.

بلینی (Blini)

نوعی پنکیک نازک (بسیار شبیه به کرپ فرانسوی (crêpes)) که اغلب در مراسم مذهبی یا جشن‌ها از آن استفاده می‌شود.

سیرنیک (Syrniki)

کلوچه‌های پنیر کوارک (Quark) سرخ شده با چاشنی خامه ترش، مربا، عسل یا مارمالاد سیب.

واتروشکا (Vatrushka)

نوعی کیک با خمیری حلقه شده و تی وروگ (tvorog) - نوعی پنیر دلمه شده روستایی - که در وسط آن نیز غالباً مقدار زیادی کشمش و تکه‌های میوه وجود دارد.

سبزیجات

رایج‌ترین سبزیجات مورد استفاده در آشپزخانه‌های روسیه و اروپای شرقی (خاور دور) کلم، گوجه‌فرنگی و سبزیجات سرد و مقاوم می‌باشند. ترشی و شوروی سبزیجات، به منظور حفظ و استفاده آنها در زمستان می‌باشد. ترشی سیب و سایر میوه‌ها نیز از محبوبیت فراوانی برخوردار می‌باشند. در قدیم که در زمستان امکان دسترسی به میوه‌ها و سبزیجات تازه وجود نداشت، از این ترشی‌ها و شوروی‌ها به عنوان منبع ویتامین استفاده می‌شد.

چای

چای، در قرن ۱۷ از چین به روسیه معرفی شد و طی ۲۰۰ سال در سرتاسر این سرزمین رواج یافت و تقریباً محبوب‌ترین نوشیدنی ملی شد. چای سیاه، از انواع دیگر به مراتب محبوب‌تر است، اما از زمان درگیری‌های قرن ۱۹ در آسیای میانه، دانش و میل به چای سبز رفته‌رفته افزایش یافت. امروزه، روسیه یکی از بزرگ‌ترین مصرف‌کنندگان و واردکنندگان چای در دنیا به شمار می‌رود. تا دهه ۷۰ قرن بیستم، واردات چای اکثراً از چین انجام می‌گرفت اما این تجارت تقلیل یافته است و اکنون روسیه اکثراً چای خود را از هند و سریلانکا وارد می‌کند که چای دارجلینگ (Darjeeling) ممتازترین آنهاست. اخیراً با توسعه روابط با کشور چین، مجدداً علاقه به چای چینی افزایش یافته و لذا واردات آن نیز زیاد شده است. در معرفی قهوه به کشور روسیه، احتمالاً پطر کبیر نقش داشته است؛ اما قهوه با وجود جایگاه خوبی که دارد، نتوانسته است در مقام چای قرار بگیرد.

پوشاک

پوشاک سنتی روسیه به گونه‌ای طراحی شده‌اند که تأکیدی بر وقار باطنی زنان باشد. لباس‌های محلی روسی نه تنها زیبا هستند بلکه پوشیدن آنها نیز راحت و آسان می‌باشد زیرا به گونه‌ای طراحی شده‌اند که هنگام کار کردن، آزادی حرکات داشته باشند. لباس‌های جشن، لباس‌های روزمره، لباس‌های عروسی زنان و لباس‌های دختران جوان تنها در برخی جزئیات، تزئینات و طیف رنگی تفاوت دارند. تنوع رنگ در پوشاک سنتی نمایانگر عشق به زیبایی و تفاوت نژادها می‌باشد. پارچه‌های قرمز رنگ، سنبلیله‌ای و پاکیزگی هستند. پوشاک سنتی روستائیان اغلب از پارچه‌های کرباس ساخت وطن و پارچه‌های پشمی می‌باشد که با قلاب‌دوزی و گل‌دوزی تزئین شده‌اند. این قلاب‌دوزی‌ها در اشکالی مختلف (لوزی، صلیبی، هلالی و الگوهای حیوانات و مردم) با الیافی از طیفی غنی و متنوع از رنگ‌های طبیعی همچون قرمز، آبی، سبز، سفید و زرد می‌باشند.

با وجود این که لباس‌های سنتی روسی از لحاظ جامعه و منطقه متفاوت می‌باشند اما در یک چیز مشترکند و آن چیزی شبیه یک شل به صورت پارچه‌ای نرم و یکدست سیاه و بدون چاک است که آن را از سر می‌پوشند و نشانگر وقار و نجابت زنان روسی می‌باشد. لباس‌ها و آستین‌ها به سمت پایین گشادتر می‌شوند، بافت آنها با طرح‌های متقارن، یا با سایر بافت‌های طلایی یا نقره‌ای، خزها و

قلابدوزی‌ها مزین شده‌اند.

کوکوشنیک (Kokoshnik) سربندهای نقش‌دار زنانه، روباشکا (Rubashka) پیراهن‌های کتان مرغوب و سارافان (Sarafan) لباس‌های زیبای زنانه با قلاب‌دوزی‌های زربفت و ابریشمین، از جمله البسه راحت و زیبایی هستند که زنان روسی سال‌ها قبل به تن می‌کردند.

سارافان (Sarafan)

یک لباس زنانه سنتی بلند و بدون آستین و ساده (مثل پیش‌بند) می‌باشد که زنان و دختران روسی به عنوان یک لباس قومی بر تن می‌کنند. لباس سنتی زنانه دیگری نیز وجود دارد که از سر می‌پوشند و همراه سارافان می‌باشد و طوری طراحی شده‌است که مطابق با رنگ و زینت‌های سارافان باشد و با روبان‌های کلفت و بلند (به صورت کمانی بزرگ) در پشت سر گره می‌خورد. گاهی اوقات رشته‌ای از مروارید را زینت پیشانی قرار می‌دهند. زنان یا دختران معمولاً موهای خود را می‌بافند که شبیه به کلاه فرانسوی است که خانواده‌های سلطنتی تنودور انگلیسی (Tudor) به سر می‌کنند.

در بخش‌های شمالی، لوازم تزئینی در تطابق با آب و هوای آن مکان‌ها پوشیده‌تر و ساده‌تر بودند. در بخش‌های جنوبی، از زیورآلاتی درخشان‌تر و رنگین‌تر استفاده می‌کردند. حتی ریزه‌کاری‌های لباس‌ها نیز با کل لباس هماهنگی داشت. کمربند از اجزای اجتناب‌ناپذیر آن بود. روسری‌ها دو نوع زنانه و دخترانه داشتند. روی آنها با طلا و مروارید گل‌دوزی می‌شد و از ارزش بالایی برخوردار بودند. این البسه به دو نوع لباس‌های معمولی روزمره و جامه‌های مخصوص اعیان مذهبی تقسیم می‌شدند. پوشاک سنتی روسی بیانگر هنر قومی و حامل روح گذشته و فرهنگ درخشان روسیه می‌باشد.

پیراهن‌های مردانه سنتی

پیراهن‌های مردانه سنتی روسی با یقه اریب معروف به کرزوورتکا (Kosovorotka) بسیار زیبا هستند. شهرت این‌جامه به کاملاً راسته بودن آن، بلندی قابل توجه قد و مخصوصاً آستین‌های طویل آن می‌باشد. روی سینه، آستین‌ها و پایین این پیراهن‌ها با

روبان‌های گلدوزی شده پُر زرق و برق تزئین شده است. تاروپود ابریشمین به کار رفته در تزئینات، باعث درخشندگی و توازن زیبایی با رنگ زمینه لباس شده است. با اضافه نمودن کمربندی هماهنگ با لباس، آخرین جلوه قومی نمایانگر شده است. این پیراهن مردانه را می‌توان با کمربند یا بدون آن، با یقه‌ای دکمه‌دار یا بدون دکمه پوشید.

تلوگریکا (Telogreika)

نوعی اونیفورم زمستانی است که نخستین بار توسط ارتش سرخ در زمان جنگ بزرگ میهن‌دوستی (Patriotic War) رواج داده شد و تا اواخر سال ۱۹۶۰ همچنان مرسوم ماند. این لباس، به ویژه در نگره داشتن گرما در هنگام زمستان‌های خشک و ناملایم روسیه مؤثر بود.

اوشاتکا (Ushanka)

کلاه روسی خزداری است با گوش‌هایی آویخته که می‌توان آنها را یا به بالای کلاه بست و یا زیر چانه گره زد تا از گوش‌ها، فک و زیر چانه در مقابل سرما محافظت کند. خز متراکم کلاه همچنین می‌تواند محافظتی در برابر ضربه‌های احتمالی به سر باشد. کسی که این کلاه را بر سر دارد، هنگام افتادن و برخورد با یخ و توده‌های برف صدمه‌ای نمی‌بیند.

پاپاکا (Papakha)

یک کلاه مردانه پشمی است که خزهای بلندی دارد و معمولاً از پوست گوسفند تهیه می‌شود. ظاهر عمومی این کلاه استوانه‌ای است که یک طرف آن باز می‌باشد و به گونه‌ای بر سر گذاشته می‌شوند که لبه کلاه تا شقیقه‌ها می‌رسد.

بودنوفکا (Budenovka)

نوعی متمایز از کلاه است که بخشی از اونیفورم کمونیست‌های جنگ‌های داخلی روسیه و پس از آن محسوب می‌شود.

بویارها (boyar hat)

کلاه خزداری است که در قرون ۱۵ الی ۱۷ نجیب‌زادگان روسی خصوصاً بویاره‌ها (درجه‌داران روسی) - که این کلاه نشان موقعیت اجتماعی آنها بود - به سر می‌کردند. هرچه کلاه بلندتر باشد، موقعیت اجتماعی نیز عالی‌تر است.

کافتان (kaftan)

(گرفته شده از واژه فارسی خفتان)، یک عبای نخی مردانه است که جلوی آن تا پایین دکمه دارد، آستین‌هایش کامل است و قد آن تا قوزک پا می‌رسد و با عمامه می‌پوشند.

افغانکا (Afghanka)

نام نوعی اونیفورم جنگی است که توسط ارتش شوروی (هنگام حمله شوروی به افغانستان) در اوایل سال ۱۹۸۰ طراحی شده است. امروزه در بسیاری از موقعیت‌های رزمی از این اونیفورم استفاده می‌شود.

والنکی (Valenki)

پاپوش‌های زمستانی سنتی روسی که در اصل چکمه‌های نم‌دلی می‌باشند. معنای تحت‌اللفظی این کلمه ساخته شده از نم‌دلی می‌باشد. والنکی از پشم نم‌دمالی شده ساخته می‌شود.

این پاپوش‌ها در مقابل آب مقاومتی ندارند لذا اغلب همراه با گالش (کفش‌های لاستیکی) پوشیده می‌شوند تا از نفوذ آب جلوگیری کرده و مانع از پارگی تخت آنها شوند. والنکی، پاپوش برگزیده بسیاری از روس‌ها بوده است اما از نیمه قرن بیستم به بعد، به علت همخوانی با پوشاک روستایی؛ در شهرهای روسیه تا حد زیادی جاذبه خود را از دست داده است. در حال حاضر پوشاک سنتی در روسیه

در جشن‌ها و موارد خاص و روستاها بیشتر استفاده می‌شود و پوشاک غالب مردم، غربی است مانند سایر شهرهای اروپایی.

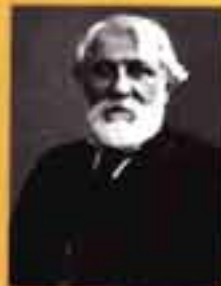
ادبیات

میکائیل لومونوسوف

دنيس فونويزين

ایوان تورگنیف

الکساندر پوشکین

میکائیل سالتیکوف-شدرین

ادبیات روسیه از جمله مؤثرترین و پیشرفته‌ترین ادبیات جهانی محسوب می‌شود که بسیاری از آثار ادبی معروف دنیا را ارائه نموده است. اغلب تاریخ ادبی روسیه را از قرن دهم می‌دانند. ادبیات روسیه در قرن ۱۸ رشد و ترقی خود را مدیون آثار ارزشمند میکائیل لومونوسوف (Mikhail Lomonosov) و دنیس فونویزین (Denis Fonvizin) می‌باشد. ادبیات روسیه در قرون ۱۸ و ۱۹ بازتابی از تحولات اجتماعی - سیاسی در فضای بسته رژیم تزاری بود. ادبیات این کشور زبانی برای بیان مسائل فلسفی - سیاسی و حتی مذهبی بوده است. در دوران اتحاد شوروی تلاش می‌شد که نویسندگان روسی را به نویسندگانی صرف تبدیل نمایند و این نقش را از آنان بگیرند.

در آغاز قرن ۱۹، ظهور یک سنت بومی مدرن؛ برخی از بزرگ‌ترین نویسندگان عصر را به عرصه حضور آورد. این دوره یا عصر طلایی شعر روسی، با خط مشی الکساندر پوشکین (Alexander Pushkin) - که بنیانگذار ادبیات مدرن روسیه محسوب می‌شود و گاه ملقب به شکسپیر روسی (Russian Shakespeare) است - آغاز شد و در قرن ۱۹ با اشعار میکائیل لومونوسوف (Mikhail Lomonosov) و الکسی نکراسوف (Alexey Nekrasov) و نمایشنامه‌های الکساندر اوستروفسکی (Aleksandr Ostrovsky) و آنتوان چخوف (Anton Chekhov) و نثر نیکولای گوگول (Nikolai Gogol)، ایوان تورگنیف (Ivan Turgenev)، لئو تولستوی (Leo Tolstoy)، فنودور داستایوفسکی (Fyodor Dostoevsky)، میکائیل سالتیکوف-شدرین (Mikhail Saltykov-Shchedrin)، الکسی پیزمسکی (Aleksey Pisemsky)، ایوان گونچاروف (Ivan Goncharov) نیکولای لسکوف (Nikolai Leskov) ادامه یافت. تولستوی و داستایوفسکی بزرگ‌ترین شخصیت‌های ادبی روسیه می‌باشند، تا جایی که منتقدان ادبی آنها را جزو بزرگ‌ترین رمان‌نویس‌های جهان می‌دانند. رئالیسم ادبی در

الکسی پیزمسکی

نیکولای لسکوف

روسیه با داستان شئل (The Overcoat) اثر نیکلای گوگول (۱۸۵۲-۱۸۰۹) آغاز شد. وی واقعیت‌های روسیه معاصر خود را به وسیله هجو و طنز بیان می‌کرد. از دیگر آثار مهم وی تاراس بولبا (Taras Bul'ba) و نفوس مرده (Dead Souls) را می‌توان نام برد. از دیگر رمان‌های رئالیستی معروف روسیه می‌توان به آثار لئو تولستوی اشاره نمود: مانند: جنگ و صلح (War and Peace)، آنا کارنینا (Anna Karenina) و رستاخیز (Resurrection).

والری بریوسوف

الکساندر بلاک

در سال ۱۸۸۰، تغییراتی در عرصه ادبیات روسی رخ داد. عمر زمان‌نویسان بزرگ به سرآمده بود و داستان کوتاه و شعر تا چندین دهه بر ادبیات روسیه مستولی شد، چنانکه آن دوره را عصر نقره‌ای شعر روسی می‌نامند. ادبیات روسی که تا آن زمان تحت تاثیر مکتب واقع‌گرایی بود، عاقبت در سال‌های ۱۸۹۳ تا ۱۹۱۴ تحت تاثیر مکتب قدرتمند سمبولیسم (symbolism) قرار گرفت. نویسندگان برجسته این عصر عبارتند از:

نیکولای گومیلیف

والری بریوسوف (Valery Bryusov)، اندرو بلی (Andrei Bely)، ویچسلاف ایوانوف (Vyacheslav Ivanov)، الکساندر بلاک (Aleksandr Blok)، نیکولای گومیلیف (Nikolay Gumilev)، دمیتری مرژکوفسکی (Dmitry Merezhkovsky)، فنودور سولوگاب (Fyodor Sologub)، آنا آخماتوا (Anna Akhmatova)، اوسیب مندلیستم (Osip Mandelstam)، مارینا تیسوتوا (Marina Tsvetaeva)، لئوئید اندریوف (Leonid Andreyev)، ایوان بونین (Ivan Bunin) و ماکسیم گورکی (Maxim Gorky).

دمیتری مرژکوفسکی

پس از انقلاب روسیه در سال ۱۹۱۷ و متعاقب جنگ‌های داخلی، زندگی فرهنگی روسیه دچار هرج و مرج شد. برخی از نویسندگان معروف همچون

آندرو بلی

فنودور سولوگاب

آنا آخماتوا

اوسیب مندلیستم

لئوئید اندریوف

مارینا تیسوتوا

ولادمیر مایاکوفسکی

یوجنی زامیاتین

اسحاق بابل

ایلف و پتروف

میکائیل بولگاکوف

اندرو وزنسکی

یوجنی یوفتوشنکو

یوری اولشا

ایوان بونین و ولادمیر نابوکوف (Vladimir Nabokov) کشور را ترک نمودند، این در حالی بود که نسلی جدید از نویسندگان با استعداد در سازمان‌های مختلف گرد هم آمدند و با هدف ایجاد فرهنگ جدید و متمایز طبقه کارگر که متناسب با دولت جدید یعنی اتحاد جماهیر شوروی باشد؛ با یکدیگر متحد شدند. در سال ۱۹۲۰، نویسندگان از دامنه وسیع تغییرات بهره‌مند شدند. در زمان حکومت استالین، سانسور ادبی شدیدی اجرا شد. پس از مرگ استالین، سختگیری‌ها بر ادبیات روسیه کمتر شد و در سال‌های ۱۹۷۰ و ۱۹۸۰، نویسندگان پیوسته دستورالعمل‌های اداری را نادیده می‌گرفتند. برخی نویسندگان شوروی سابق عبارتند از:

یوجنی زامیاتین (Yevgeny Zamyatin)، اسحاق بابل (Isaac Babel)، ولادمیر مایاکوفسکی (Vladimir Mayakovsky)، ایلف و پتروف (Ilf and Petrov)، یوری اولشا (Yury Olesha)، میکائیل بولگاکوف (Mikhail Bulgakov)، بوریس پاسترناک (Boris Pasternak)، میکائیل شولوخوف (Mikhail Sholokhov)، الکساندر شولژنیتسین (Aleksandr Solzhenitsyn)، یوجنی یوفتوشنکو (Yevgeny Yevtushenko) و اندرو وزنسکی (Andrey Voznesensky).

فلسفه

برخی از نویسندگان روسی همچون تولستوی و داستایوفسکی را به عنوان فیلسوف نیز می‌شناسند، این در حالی است که برخی مؤلفان صرفاً به خاطر آثار فلسفی خود معروف شده‌اند. فلسفه روسی از قرن ۱۹ شکوفا شد، وقتی که از ابتدا فلسفه با تضادهای غرب‌گرایان (که طرفدار پیروی روسیه از قالب‌های سیاسی و اقتصادی

نیکولای دانیلوفسکی

کنستانتین لئونتیف

ولادمیر سولوویوف

سرجی بولگاکوف

پاول فلورنسکی

ولادمیر ورنادسکی

آنها بودند)، و طرفداران فرهنگ اسلاوی (که برای پیشرفت روسیه به عنوان یک تمدن منحصر به فرد پافشاری می کردند) تعریف می شد. گروه های بعدی شامل نیکولای دانیلوفسکی (Nikolai Danilevsky) و کنستانتین لئونتیف (Konstantin Leontiev)، نخستین بنیانگذاران مکتب مختلط اروپا-آسیا نوعی حرکت سیاسی که از ۱۹۲۰ شکل گرفته است- می باشند.

در پیشرفت های بعدی، فلسفه روسی همواره به واسطه ارتباط عمیق با ادبیات و گرایش به سوی خلاقیت، جامعه، سیاست و ملی گرایی برجسته شد. همچنین مذهب و عالم هستی نیز از دیگر موضوعات عمده فلسفه روسی می باشند. فیلسوفان برجسته در اواخر قرن ۱۹ و اوایل قرن ۲۰ شامل: ولادمیر سولوویوف (Vladimir Solov'yev)، سرجی بولگاکوف (Sergei Bulgakov)، پاول فلورنسکی (Pavel Florensky) و ولادمیر ورنادسکی (Vladimir Vernadsky) می باشند. در

قرن بیستم، مکتب مارکسیسم بر فلسفه روسی مستولی شد و این استیلا تا فروپاشی امپراتوری اتحاد جماهیر شوروی ادامه داشت.

طنز

روسیه بخش عظیمی از لطافت طبع و بذله گویی خود را مدیون انعطاف پذیری و پرمایگی زبان روسی می باشد که فرصت ایراد الفاظ غیرمنتظره و لطیفی را بوجود می آورد. همچون سایر ملت ها، آزادی عمل در این زمینه، دامنه وسیعی (از لغت بازی های چرند گرفته تا طنزهای سیاسی) دارد.

لطیفه های روسی، محبوب ترین شکل طنز روسی هستند که از داستان ها یا مکالمات کوتاهی تشکیل شده اند که لپ مطلب در آن ادا شده است. فرهنگ لطیفه های روسی، مجموعه مقوله ها و داستان هایی است که با وجود شخصیت ها و فضاهای

ثابت و آشنا و تنوع بی پایان، تأثیری غافلگیر کننده بر مخاطب دارد. لطیفه های مورد علاقه روس ها موضوعات سیاسی و اجتماعی دارد که در تمام دنیا یافت می شود.

چاستوشکا

چاستوشکا (Chastushka)، نوعی شعر کهن روسی یا نوعی تک رباعی در قالب چهار وزنی، مرکب از دو هجا می باشد. چاستوشکا معمولاً فکاهی، طنز آمیز یا کنایه دار است و اغلب به خوبی با موسیقی هماهنگ می شود و معمولاً با بالالایکا (balalaika) - که نوعی آلت موسیقی شبیه گیتار است - و آکاردئون همراهی می شود. ریشه نام چاستوشکا از واژه ای روسی به معنای تند صحبت کردن می آید.

هنر در دوره شوروی سابق

در جریان انقلاب کمونیستی، جنبشی در این جهت که همه زمینه های هنری را به خدمت حکومت استبدادی طبقه کارگر در آورد، آغاز شد. اسباب این جنبش درست چند روز قبل از انقلاب اکتبر فراهم شد که پرولتکالت (Proletkult) نامیده شد. این واژه مخفف عبارتی روسی به معنای فرهنگ طبقه کارگر و نهادهای روشنفکر می باشد. نظریه پرداز معروف این جنبش الکساندر بوگدانوف (Alexander Bogdanov) نام داشت. این جنبش با وجود داشتن خصوصیات مارکسیستی، مخالفت رهبران بسیاری از احزاب را برانگیخت و در سال ۱۹۲۲ به صورت قابل ملاحظه ای رو به انحطاط گذاشت و سرانجام در سال ۱۹۳۲ توسط استالین منحل شد.

با این حال در اواخر عهد شوروی سابق، هنرمندان بسیاری، نوآوری را با رئالیسم جامع گرا ترکیب نمودند. آنها تکنیک های متنوعی را همچون بدویت گرایی یا پریمیتویزم (Primitivism)، فوق واقع گرایی یا هایپررئالیسم (Hyperrealism)، سبک تناقض دار یا گروتسک (Grotesque) و تجرید (Abstraction) - به کار گرفتند. در سال ۱۹۴۰، هنرمندان شوروی، آثاری را خلق نمودند که حکایت از حس آتشین میهن پرستی و ضد فاشیستی داشت. پس از جنگ جهانی دوم و پیروزی بر آلمان ها، مجسمه سازان شوروی به یاد شهدای جنگ، بناهای یادبود چند گانه ای را ساختند که از شکوه و وقار خاصی برخوردار بودند.

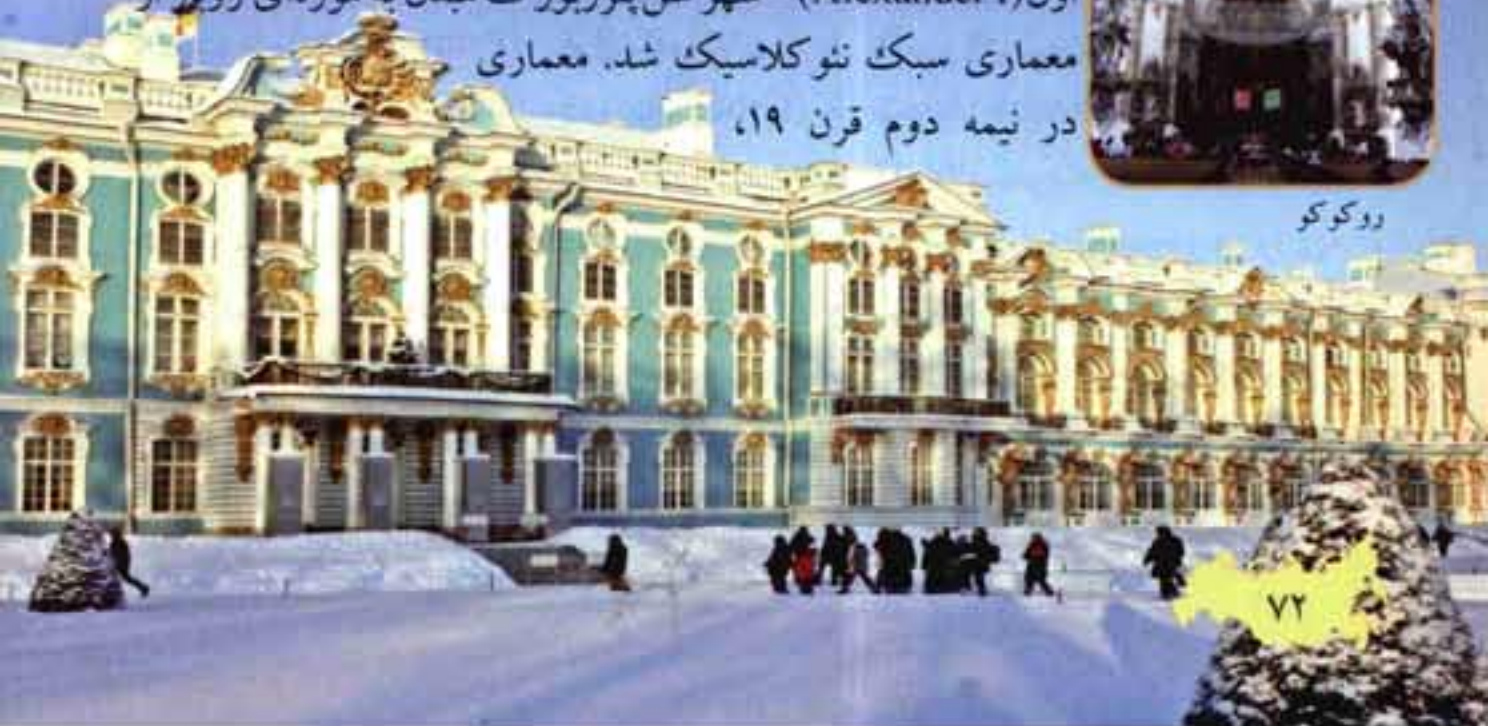

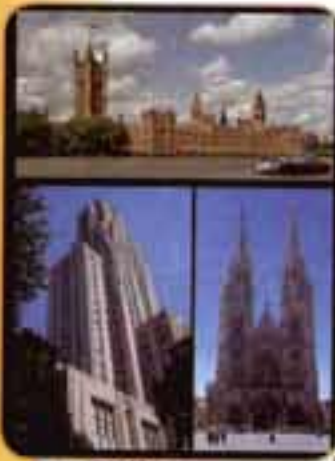
معماری

معماری روسی، با ساختمان‌های چوبی عهد اسلاو (Slavs) باستان آغاز شده است. سال‌های متعددی یعنی از زمان گرایش به مسیحیت تا سقوط قسطنطنیه، معماری روسی تحت تأثیر و نفوذ سبک معماری بیزانسی (Byzantine) وابسته به روم شرقی بود. صرف نظر از استحکامات و باروها مانند کاخ‌های کرملین (Kremlins)، بناهای سنگی به جای مانده از روسیه باستان شامل کلیساهای ارتودوکس می‌باشند که با گنبد‌های بسیار که غالباً طلاکاری یا با رنگ‌های روشن نقاشی شده‌اند. معماران ایتالیایی، گرایش‌ات رنسانسی (Renaissance) را به روسیه آوردند. قرن شانزدهم شاهد پیدایش کلیساهای خیمه مانند منحصر به فردی بود که با کلیسای جامع سنت باسیل (Saint Basil's Cathedral) در مسکو به اوج رسید. همزمان با آن، طرح گنبد پیازی شکل نیز کامل شد. در قرن ۱۷، در شهرهای مسکو و یروسلاول (Yaroslavl) تزئینات به سبک آتشین (Fiery Style) شکل گرفت و به تدریج راه را برای ظهور معماری ناریشکین (Naryshkin) - سبک خاصی از معماری باروک - در دهه ۱۶۹۰ هموار ساخت. پس از آن که اصلاحات پتر کبیر، روسیه را بیش از پیش به فرهنگ اروپایی نزدیک نمود، تغییر سبک‌های معماری در روسیه به طور کلی روند پیروی از اروپای غربی را در پیش گرفت. در قرن ۱۸، تمایلاتی به سمت سبک هنری روکوکو (Rococo) شکل گرفت که منجر به خلق آثار هنری درخشان بارتولومئو راسترلی (Bartolomeo Rastrelli) و پیروان وی شد. در زمان کاترین کبیر و نوه او - الکساندر اول (Alexander I) - شهر سن پترزبورگ مبدل به موزه‌ای روبلز از معماری سبک نئوکلاسیک شد. معماری در نیمه دوم قرن ۱۹،

روکوکو

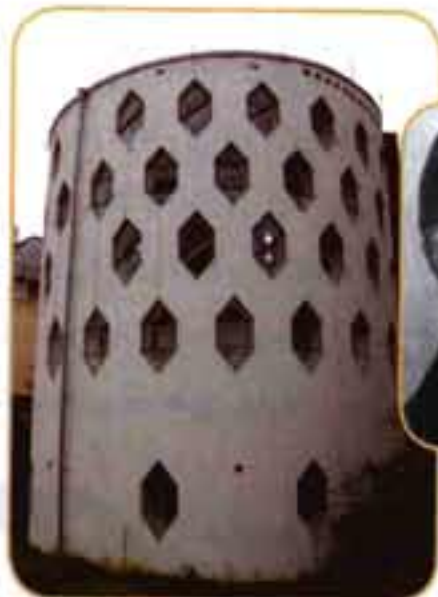

تحت نفوذ سبک های بیزانسی و احیای روسی (Russian Revival) که برابر با سبک احیای گوتیک (Gothic Revival) در اروپای غربی می باشد، قرار گرفت. برخی سبک های متداول قرن بیستم و هنرمندان مشهور آن عبارتند از:

فنودور شکتل

آر نوو

کنستانتین ملنیکوف

- سبک هنر نو (Art Nouveau) - فنودور شکتل (Fyodor Shekhtel).

- سبک سازندگی گرایی (Constructivism) - الکسی چوسوف (Aleksey Shchusev) و کنستانتین ملنیکوف (Konstantin Melnikov).

- سبک امپراطوری استالین (Stalin Empire) - بوریس ایوفان (Boris Iofan).

- سبک کارکردگرایی (functionalism) - پس از مرگ استالین، نیکیتا خروشچف (Nikita Khrushchev)، زیاده روی در سبک های پیشین معماری را محکوم نمود و در اواخر دوره شوروی سابق؛ سبک ساده معماری کارکردگرایی (Functionalism) در کشور مستولی شد. این مسئله تا حدی

مشکل خانه‌سازی را حل نمود اما موجب ساخت و ساز انبوهی از ساختمان‌ها با کیفیت ناچیز معماری شد که در مقایسه با معماری درخشان گذشته، تفاوت آشکاری داشت. پس از پایان حکومت شوروی، این وضعیت بهبود یافت. بسیاری از کلیساهایی که در زمان شوروی سابق ویران شده بودند، مجدداً بازسازی شدند و این روند در راستای بازسازی بناهای تاریخی متعددی که در زمان جنگ جهانی دوم ویران شده بودند ادامه دارد.

با توجه به سبک‌های معماری اصلی، سبک رایج دیگری در روسیه وجود ندارد، مگر سبک‌های بین‌المللی که از نفوذ بسیاری برخوردارند.

موسیقی

روس‌ها در زمینه موسیقی محلی خود، سنت‌های خاصی دارند. نمونه‌های بارز آلات موسیقی در روسیه عبارتند از:

- **گاسلی (Gusli):** ساز قدیمی چند زهی؛

- **بالالایکا (Balalaika):** گونه‌ای ساز زهی مضرابی روسی با بدنه مثلثی و دارای سه رشته؛

- **بالالایکا کنترا باس (Balalaika Contrabass):** سائز بزرگ بالالایکا است؛

- **ژالیکا (Zhaleika):** سُرناي روسی؛

- **بایان آکوردئون (Bayan Accordion):** آکاردئون دکمه‌دار کروماتیک؛

- **جیپسی گیتار (Gypsy Guitar):**

گارموشکا (Garmoshka): ساز بادی دکمه‌دار بدون نی.

موسیقی مردمی تأثیر بسزایی بر آهنگسازان داشته است و امروزه منشأ الهام برای دسته‌های موسیقی سنتی عامه‌پسند به حساب می‌آید که معروف‌ترین آن گروه ملنیتسا (Melnitsa) -راک محلی روسی- می‌باشد. آوازهای محلی روسی، همچون آوازهای میهن‌پرستانه در دوره شوروی سابق، متشکل از مجموعه‌ای بزرگ از آهنگ‌ها و سرودهای ارتش سرخ (که دارای آوازه جهانی هستند) و سایر همنازی‌های عامه‌پسند روسی می‌باشند.

رقص‌های محلی روسی، شامل این موارد هستند: خوروود (Khorovod) (رقص چرخش اسلاوی همراه با آواز)، بارینیا (Barynya) (موسیقی و رقص تند محلی)، کامارینسکای (Kamarinskaya) (رقص محلی سنتی)، کاساچوک (Kazachok) (رقص محلی اوکراینی) و چچوتکا (Chechotka) (نوعی رقص که در آن نوک و پاشنه پارا با کفش‌هایی از پوست درخت به سرعت بر زمین می‌کوبند).

نیکولای روبینستین

میکائیل گلینکا

دمتری شوستاکویچ

موسیقی کلاسیک

موسیقی قرن ۱۹ در روسیه، به واسطه کشمکش میان آهنگ‌سازی سنتی به نام میکائیل گلینکا (Mikhail Glinka) و هوادارانش که عناصر مذهبی و مردمی را به قطعات موسیقی‌شان افزودند و جامعه موسیقی روسی به رهبری آهنگ‌سازانی چون آنتون (Anton) و نیکولای روبینستین (Nikolay Rubinstein) که پیرو سنت‌های قدیمی روس بودند، تعریف می‌شود.

موسیقی سنتی رمانتیک از زمان چایکوفسکی (Tchaikovsky)، یکی از بزرگ‌ترین آهنگسازان عصر رمانتیک - که موسیقی‌اش به خاطر ویژگی‌های متمایز روسی و نیز هارمونی باشکوه و ملودی‌های تکان‌دهنده مشهور می‌باشد - معروف و محبوب شده‌است. همچنین دمتری شوستاکویچ (Dmitri Shostakovich) نیز یک آهنگ‌ساز روسی از عهد شوروی سابق و یکی از پرآوازه‌ترین آهنگ‌سازان قرن بیستم بود (۱۹۰۶ تا ۱۹۷۵).

آهنگ‌سازان معروف قرن بیستم عبارتند از: اسکریابین (Scriabin)، استاوینسکی (Stravinsky)، راچمنینوف (Rachmaninoff)، پروکوفیوف (Prokofiev)، شوستاکویچ (Shostakovich) و اسویریدوف (Sviridov). در بخش عمده‌ای از عهد شوروی سابق،

اسکاتلند

موسیقی به شدت تحت صنظر بود و در چهارچوبی محافظه کارانه، با شیوه‌ای تأثیرپذیر و قابل انطباق با خط‌مشی رئالیسم جامعه‌گرا، عمل می‌کرد.

هنرستان هنرهای زیبای روسیه و شوروی، نوازندگان نامداری را در سطح جهانی معرفی کرده‌اند. بهترین آنان عبارتند از:

- ویلون نوازان

دیوید اویستراخ (David Oistrakh)
و گیدون کریمر (Gidon Kremer)

بروکوفیوف

- نوازنده ویلون سل

مستیسلاو روستروپویچ (Mstislav Rostropovich)

دیوید اویستراخ

- نوازندگان پیانو

ولادمیر هاروویتز (Vladimir Horowitz)، امیل گیلل (Emil Gilels) و اسویاتوسلاو ریچر (Sviatoslav Richter)

گیدون کریمر

- خوانندگان

آنا نتریکو (Anna Netrebko)، فنودور شالیپین (Fyodor Shalyapin)، گالینا واشنوفسکایا (Galina Vishnevskaya) و دمیتری وروستوفسکی (Dmitry Hvorostovsky).

روستروپویچ

اسویاتوسلاو ریچر

امیل گیلل

آنا نتریکو

ولادمیر هاروویتز

دمیتری وروستوفسکی

فنودور شالیپین

گالینا واشنوفسکایا

موسیقی معاصر

وایسوتسکی

دی دی تی

واشینا ورمینی

آکواریوم

کینو

نوتیلوس پومپیلیوس

گراژانسکایا ابورونا

کروول آی شات

از اواخر دوران شوروی سابق، روسیه موج دیگری از نفوذ فرهنگ غربی را تجربه نموده است که منجر به ایجاد پدیده‌هایی در فرهنگ روسی شد که پیش از آن ناشناخته بودند. روسیه تعدادی از تکنیک‌های فرهنگی را به آسانی پذیرفت البته مشروط بر اینکه بومی شوند. واضح‌ترین نمونه آن شاید، موسیقی راک روسی باشد که از موسیقی راک اندرول (Rock and Roll) و هوی متال (Heavy metal) غربی سرچشمه گرفته و ریشه در سنت‌های شاعران باستانی دوره شوروی - همچون ولادمیر وایسوتسکی (Vladimir Vysotsky) و بولات اکودژاوا (Bulat Okudzhava) - دارد. موسیقی راک عمدتاً در شهرهای سن پترزبورگ، یکاترینبورگ (Yekaterinburg) و آمسک (Omsk) ترقی نمود. گروه‌های محبوب موسیقی راک عبارتند از: واشینا ورمینی (Mashina Vremeni)، اسلات (Slot)، دی دی تی (DDT)، آکواریوم (Aquarium)، آلیسا (Alisa)، کینو (Kino)، نوتیلوس پومپیلیوس (Nautilus Pompilius)، آریا (Aria)، گراژانسکایا ابورونا (Grazhdanskaya Oborona)، اسپلین (Splean) و کروول آی شات (Korol i Shut). همزمان با موسیقی راک، موسیقی پاپ روسی هم با نوازندگان گانی که شهرت جهانی کسب کردند، مثل تی.ای.تی.یو (T.A.T.U) که به قولی بانفوذترین هنرمند معاصر است که تاکنون از روسیه ظهور کرده و یا خواننده پاپ روسی به نام ویتاس (Vitas) در کشور چین رشد نمود و به شکل یک صنعت کامل درآمد. همچنین لوبه (Lube) یک گروه بسیار محبوب و بی نظیر می باشد که به طرز هماینگ و موزون اصول موسیقی راک اندرول غربی را با موسیقی محلی روسی و موسیقی باستانی نظامی آمیخته است به این صورت که گاه تعدادی از ویژگی‌ها و نمادهای راک را به نمایش می گذارد و گاه نیز صحنه‌هایی از پاپ را به اجرا در می آورد.

باله (Ballet)

هدف اصلی از اجرای باله در روسیه، سرگرم کردن دربار سلطنتی بوده است. مدرسه سلطنتی باله (Imperial School of Ballet) نخستین انجمن باله، در سن پترزبورگ بود که در سال ۱۷۴۰ تأسیس شد. در سال ۱۹۰۹، سرچی دیاگیلوف (Sergey Diaghilev) که شخصی مهم در عرصه باله روسی می باشد، انجمنی به نام باله روس (Ballet Russe) را تأسیس نمود. دیاگیلوف و اعضای انجمنش در خارج از کشور برنامه هایی اجرا کردند و به طور عمیق رقص را در سراسر دنیا تحت تأثیر قرار دادند. اکنون شعبه مرکزی انجمن باله در شهر پاریس قرار دارد. شاگرد دیاگیلوف - جورج بالانچینه (George Balanchine) -، در سال ۱۹۴۸ انجمن باله نیویورک (New York City Ballet Company) را تأسیس نمود.

در طول قرن بیستم، بسیاری از رقاصان باله روسی به شهرت رسیدند از جمله: آنا پائولوا (Anna Pavlova) و واسلاو نیجینسکی (Vaslav Nijinsky). باله شوروی، سنت های قرن ۱۹ را تمام و کمال حفظ نمود و مدرسه رقص اتحاد جماهیر شوروی، همچنان ستارگان بین المللی را یکی پس از دیگری، به عرصه ظهور درآورد که از جمله می توان مایا پلیستسکایا (Maya Plisetskaya)، رودولف نوریوف (Rudolf Nureyev) و میکائیل باریشیکوف (Mikhail Baryshnikov) را نام برد. باله بولشوا (Bolshoi) در مسکو و مارینسکی (Mariinsky) در سن پترزبورگ، هنوز در سراسر دنیا شهرت دارند.

اپرا

اپرا از قرن هجدهم در روسیه آغاز شد. در ابتدا اپرا به زبان ایتالیایی و توسط دسته بازیگران و نمایش دهندگان ایتالیایی اجرا می شد. بعدها، آهنگ سازانی که در دربار سلطنتی روسیه خدمت می کردند شروع به نوشتن اپراهایی به زبان روسی نمودند. این به تنهایی، یک اپرای ملی روسی کامل نبود بلکه تقلیدی از نمونه های ایتالیایی، فرانسوی یا آلمانی بود اما با این وجود، این آزمایشات مهم

سرچی دیاگیلوف

جورج بالانچینه

آنا پائولوا

واسلاو نیجینسکی

مایا پلیستسکایا

میکائیل باریشیکوف

بودند و راه را برای موفقیت‌های بزرگ در قرون ۱۹ و ۲۰ هموار نمودند.

قرن نوزدهم، عصر طلایی اپرای روسیه بود. در این دوره با موفقیت پروژه کلان و تدریجی ساخت اپرا آغاز شد: اپرای لستا (Lesta)، دنپروفسکایا

روسالکا (dneprovskaya rusalka) نخستین بار در سن پترزبورگ اجرا شدند.

موفقیت بعدی یک اپرای میهن پرستانه به نام ایوان سوسانین (Ivan Susanin) در سال ۱۸۱۵ بود که توسط کاووس (Cavos) و براساس بخشی از حوادث تاریخی روسیه ساخته شده بود و ۴۰۰ اجرا در مسکو داشت. با این حال، مهم‌ترین رویدادها در تاریخ اپرای روسیه دو اپرای بزرگ است که در سال‌های ۱۸۰۴ تا ۱۸۵۷، توسط میکائیل گلینکا (Mikhail Glinka) اجرا شدند:

- اپرای زندگی برای تزار (A Life for the Tsar) که عنوان اصلی آن ایوان سوسانین می‌باشد و در سال ۱۸۳۶ نوشته شد.

- اپرای روسلان و لودمیلا (Ruslan and Lyudmila) که در سال ۱۸۴۲ بر اساس داستانی از الکساندر پوشکین نوشته شد.

این دو اثر، عصر تازه‌ای در عرصه موسیقی و اپرای ملی روسی به راه انداختند. پس از گلینکا، آهنگ‌ساز دیگری به نام الکساندر دارگومیژسکی (Alexander Dargomyzhsky) آثار خود را (سال ۱۸۵۶) به نام‌های روسالکا (Rusalka) و اپرای انقلابی

میهمان سنگی (The Stone Guest) - که توسط ریمسکی کورساکوف (Rimsky-Korsakov) کامل و در سال ۱۸۷۲ اجرا شد، ارائه نمود.

برخوردهای سیاسی در قرن بیستم، آهنگ‌سازان روسی را به دو دسته تقسیم نمود، یکی آنهایی که به غرب گریختند و دیگر آنهایی که به زندگی در جَوَ نه چندان دوستانه شوروی ادامه دادند. با این وجود، روند ساخت اپراهای جدید نه تنها تقلیل نیافت بلکه درست برعکس، به شدت ترقی نمود. اپرای روسی در قرن ۲۱ نیز به رشد خود ادامه داده است.

ریمسکی کورساکوف

هنگامی که در کشورهای صنعتی غرب، تصاویر متحرک ابتدا به عنوان سرگرمی اوقات فراغت ارزان برای طبقه کارگر پذیرفته شده بودند، فیلمسازان روسی پس از انقلاب سال ۱۹۱۷، به شهرت رسیدند. فیلمسازان عهد شوروی سابق که از جمله برجسته‌ترین‌های آنها می‌توان سرجی ایستتین (Sergei Eisenstein) و اندرو تارکوفسکی (Andrei Tar-kovsky) را نام برد، خلاق‌ترین و بانفوذترین کارگردانان دنیا محسوب می‌شوند. ایزنشتاین (Eisenstein) شاگرد فیلم‌ساز و نظریه پرداز، لوف کولشوف (Lev Kuleshov) است که نظریه اصول مونتاژ فیلم‌ها را در زمان تدوین، در اولین مدرسه فیلم‌سازی دنیا - مؤسسه مشترک فیلمبرداری (All-Union Institute of Cinematography) - مطرح نمود. ژیگا ورتوف (Dziga Vertov) کسی بود که نظریه کینو-گلاز (Kino-Glaz) را مطرح نمود. نظریه کینو-گلاز بیانگر این است که دوربین، مثل چشم انسان، برای کشف دنیای واقعی، بهترین کاربرد را دارد. این نظریه تأثیر عظیمی بر رشد فیلم مستند و سینمای رئالیسم داشت. در سال ۱۹۳۲، استالین خط مشی دولتی رئالیسم جامعه‌گرایی را بنیان گزارد که این تا حدی خلاقیت را محدود می‌نمود، با این حال، بسیاری از فیلم‌های شوروی که به این سبک ساخته شده بودند، همچون چاپاوف (Chapaev)، مرغان ماهی‌خوار به پرواز در می‌آیند (The Cranes Are Flying) و افسانه یک سرباز (Ballad of a Soldier) از فیلم‌های موفق بودند.

سال‌های ۱۹۶۰ و ۱۹۷۰ شاهد تنوع وسیع‌تری از سبک‌های هنری در عرصه سینمای شوروی سابق بودند. کمدی‌های الدار ریازانوف (Eldar Ryazanov) و لئونید گیادای (Leonid Gaidai) در آن زمان از معروفیت و محبوبیت فراوانی برخوردار بودند، به گونه‌ای که امروزه هنوز از بسیاری از عبارات آن استفاده می‌شود. در سال‌های ۱۹۶۱ تا ۱۹۶۸،

سرجی بوندارچوک (Sergey Bondarchuk) فیلمی را به اقتباس از رمان جنگ و صلح (War and Peace) اثر تولستوی کارگردانی نمود که پرخرج‌ترین فیلمی بود که تا آن زمان ساخته شده بود و برنده جایزه اسکار شد.

در سال ۱۹۶۹، فیلم خورشید سپید صحرا (White Sun of the Desert) اثر ولادمیر

سرجی ایستتین

لوف کولشوف

ژیگا ورتوف

الدار ریازانوف

لئونید گیادای

سرجی بوندارچوک

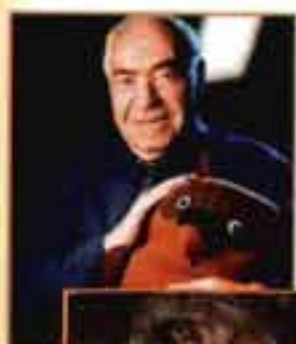

ولادمیر موتایل

موتایل (Vladimir Motyl) ساخته شد که فیلمی معروف است، در ژانری که به اوسترن (Ostern) (ژانر شرقی) شناخته شده است. چنانچه مرسوم است، هر فضانورد باید این فیلم را پیش از هرگونه سفر فضایی تماشا کند. اواخر سال‌های ۱۹۸۰ و ۱۹۹۰، مصادف با دوره‌ای از بحران در عرصه سینما و انیمیشن بود. اگرچه فیلم‌سازان روسی آزاد بودند که اندیشه‌های خود را بیان کنند اما کمک‌های مالی دولت شدیداً کاهش یافته بود و فیلم‌های کمتری تولید می‌شد. در سال‌های اول قرن بیستم، تعداد بینندگان فیلم و سینما افزایش یافت و با پشتوانه رشد سریع اقتصاد؛ صنعت فیلم‌سازی نیز رونق یافت و سطح تولید از انگلیس و آلمان بالاتر رفت. سینمای روسیه همچنان در سطح بین‌المللی به رسمیت شناخته می‌شود.

✪ انیمیشن (نقاشی‌های متحرک)

روسیه سنت غنی و دیرینه‌ای در نقاشی‌های متحرک دارد که از اواخر عهد امپراطوری روسیه آغاز شد. بیشتر کارتون‌های روسی در زمان شوروی سابق، -زمانی که استودیوی سوبوزمولت‌فیلم (Soyuzmultfilm)، بزرگ‌ترین تولیدکننده انیمیشن بود- برای سینما و تلویزیون ساخته می‌شدند. تولیدکنندگان انیمیشن در زمان شوروی، با کارگردانان معروفی همچون ایوان ایوانوف-وانو (Ivan Ivanov-Vano)، فنودور

آلکساندر تاتارسکی

فئودور خیتروک

خیتروک (Fyodor Khitruk) و آلکساندر تاتارسکی (Aleksandr Tatarskiy)، تنوع بی‌همتا و وسیعی از تکنیک‌های مبتکرانه و سبک‌های زیبا به وجود آوردند. کارتون‌های شوروی همچنان منبعی برای اقتباس برخی حالات و گفته‌ها می‌باشند، همین‌طور که شخصیت‌های کارتون‌های همچون، کوچولوی بامزه چبوراشکا (Cheburashka) و گرگ و خرگوش (Wolf and Hare) -مجموعه نو پوگودی (Nu, Pogodi)- و نسخه روسی وینی د پو (Winnie-the-Pooh)، به صورت نماد و مظهر روسیه و کشورهای مجاور آن درآمده‌اند. سنت‌ها و رسوم انیمیشن‌سازی شوروی در دهه گذشته توسط کارگردانانی چون الکساندر پتروف (Aleksandr Petrov) و استودیوهایی چون ملنیتسا (Melnitsa) ترقی نمود. پتروف با انیمیشن پیرمرد و دریا (The Old Man and the Sea) - اثر ارنست همینگوی (Ernest Miller Hemingway)- توانست جایزه اسکار بهترین فیلم کوتاه انیمیشن را در سال ۱۹۹۹ از آن خود کند.

تریتیاکوف

نقاشی شمایل مذهبی

در روسیه، معمولاً شمایل مذهبی را بر روی چوب نقاشی می‌کنند که اغلب در اندازه‌ای کوچک می‌باشد، مگر در کلیساها و صومعه‌ها که ممکن است به بزرگی یک لوح باشد. بسیاری از اماکن

آندر روبل

دیونیزیوس

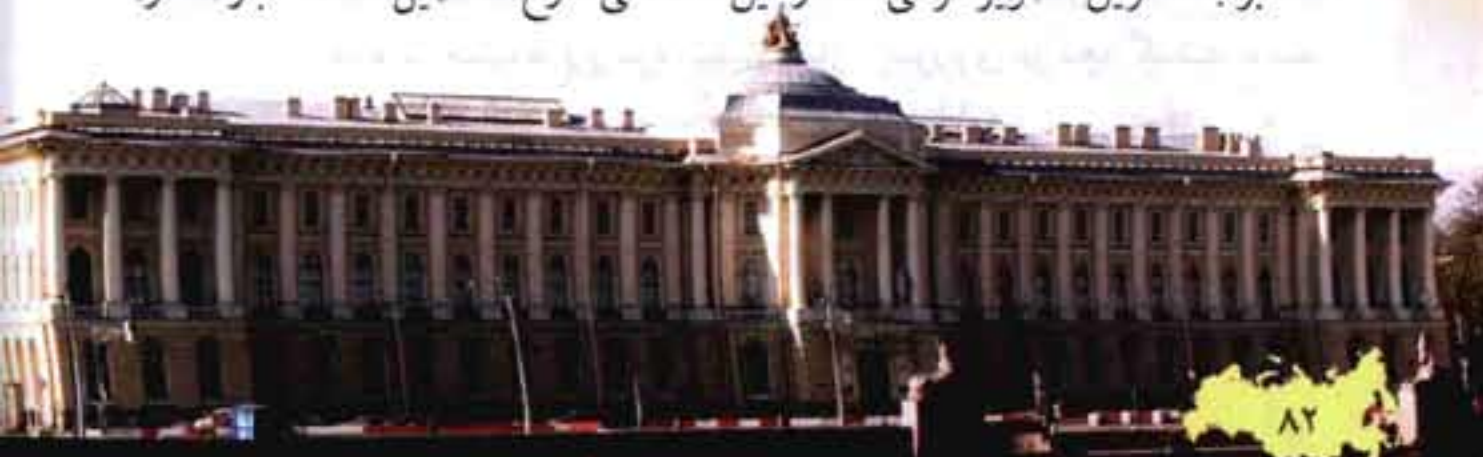

مذهبی در روسیه در قسمت کرانسی اوگول (Krasny Ugol) - گوشه قرمز و زیبا - دارای شمایلی آویخته بر دیوار می‌باشند. در رابطه با این شمایل‌ها تاریخچه‌ای غنی و معنای نمادین مذهبی دقیقی وجود دارد. در کلیساهای روسی، سالن کلیسا معمولاً به واسطه دیواری از شمایل مذهبی از جایگاه مقدس جدا شده است. جامع‌ترین مجموعه نقاشی شمایل در گالری تریتیاکوف (Tretyakov Gallery) یافت می‌شود. کاربرد و نحوه ساخت شمایل مذهبی که به روسیه قرون وسطایی وارد شد، از تغییر دین به مسیحیت ارتودوکس (که در سال ۹۸۸ از

امپراطوری روم شرقی سرچشمه گرفته بود) پیروی می‌نمود. به عنوان یک قاعده کلی، این شمایل‌ها می‌بایست دقیقاً از مدل‌ها و قواعدی متابعت می‌کردند که عرفاً و بر طبق رسوم، تقدیس شده باشند که برخی از آنها از قسطنطنیه سرچشمه می‌گرفتند. با گذشت زمان، روس‌ها - که برجسته‌ترین آنها آندر روبل (Andrei Rublev) و دیونیزیوس (Dionisius) نام داشتند - دامنه واژگان اقسام و سبک‌های شمایلی را بسیار فراتر از هر جای دیگر گسترش دادند.

نقاشی کلاسیک

در سال ۱۷۵۷، آکادمی هنرهای زیبای روسی (Russian Academy of Arts)، با این هدف که به هنرمندان روسی جایگاه و موقعیت بین‌المللی ببخشد، تأسیس شد. برجسته‌ترین تصویرگرانی که از این آکادمی فارغ‌التحصیل شدند عبارتند از:

فنودور رکتوف

ایوان آرگونوف

ولادمیر بورویکوفسکی

دمتری لویترکی

کارل بریولوف

ایوان آرگونوف (Ivan Argunov)، فنودور رکتوف (Fyodor Rokotov)، دمتری لویترکی (Dmitry Levitzky) و ولادمیر بورویکوفسکی (Vladimir Borovikovsky).

در اوایل قرن ۱۹، هنگامی که مکتب‌های هنری نئوکلاسیک و رومانیک شکوفا شدند، هنرمندان معروف آکادمی همچون کارل بریولوف (Karl Briullov) و الکساندر ایوانوف (Alexander Ivanov) بر مضامین اسطوره‌ای و وابسته به کتاب مقدس متمرکز شدند.

نقاشی واقع‌گرایی یا رئالیسم (Realist Painting)

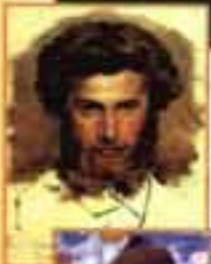
قرن نوزدهم تحت سلطه رئالیسم بود. هویت رئالیسم روسی گرفتار دورنمایی از رودخانه‌های پهناور، جنگل‌ها و درخت‌های روشن‌غان همچون منظره‌ای قوی و پیکره‌های تنومند از معاصرانشان بود. دیگر هنرمندان بر روی نقد اجتماعی و نشان دادن شرایط فقر و قدرت‌نمایی تمرکز کردند. رئالیسم انتقادی در زمان سلطنت الکساندر دوم (Alexander II) و با هنرمندانی که رنج بشریت را سرلوحه کار خود قرار داده بودند شکوفا شد. برخی‌ها بر تجسم لحظات دراماتیک در تاریخ روسیه متمرکز شدند. گروه هنرمندان سرگردان (Peredvizhniki) با پیدایش فرهنگستان روسی ورشکست شد و مدرسه هنری را که رها از محدودیت‌های آکادمیک بود، پایه‌گذاری نمود. هنرمندان برجسته رئالیست عبارتند از: ایوان شیشکین (Ivan Shishkin)، آرخیپ کونینژی (Arkhip Kuindzhi) و ایلا رپین (Ilya Repin). از قرن بیستم به بعد، بسیاری از هنرمندان روسی سبک‌های مخصوص خود را ایجاد نمودند که نه رئالیست بود و نه پیشرو و موجد. این هنرمندان شامل بوریس کاستودیف

ایوان ایوانوف

ایلا رپین

ایوان شیشکین

بوریس کاستودیف

میکائیل وروبل

نیکولاس روریچ

(Boris Kustodiev)، کوزما پتروف-
ودکین (Kuzma Petrov-Vodkin)،
میکائیل وروبل (Mikhail Vrubel)
و نیکولاس روریچ (Nicholas Ro-
erich) می باشند.

صنایع دستی

عروسک ماتریوشکا (Matryoshka) تعدادی عروسک روسی تو در تو می باشد. مجموعه عروسک های ماتریوشکا متشکل از یک آدمک چوبی است که چنانچه از نیمه آن را جدا کنید، داخلش آدمک چوبی دیگری به

همان شکل می باشد. داخل عروسک میانی نیز آدمک کوچک تری به همان شکل قرار دارد و همین طور، چند آدمک کوچک تر دیگر در داخل یکدیگر قرار دارند. تعداد عروسک هایی که در داخل هم لانه کرده اند به شش یا بیشتر می رسد. آنها اکثراً به شکل استوانه هستند، که در قسمت سر، گرد و به سمت پایین مخروطی می شوند. اوج هنرمندی در شیوه نقاشی کردن بر روی هر یک از عروسک ها است که استادانه و با دقت و زحمت فراوان انجام می شود. این عروسک ها معمولاً به شکل دختران روستایی با لباس هایی محلی نقاشی می شوند اما می تواند به هر شکل دیگری نیز باشد، مثلاً به شکل شخصیت های افسانه ای یا رهبران شوروی.

برخی دیگر از صنایع دستی روسیه عبارتند از:

- **خوخلوما (khokhloma):** نقاشی روی چوب.

- **اسباب بازی دیمکوو (Dymkovo):** سفال رنگ شده به شکل های آدم یا حیوان.

- **گیزل (Gzhel):** یک سبک سفال سازی.

- **نقاشی ژوستوو (Zhostovo painting):**

نقاشی محلی بر روی سینی های فلزی.

- **پیزانکا (Pisanka):** تزئینات بر روی پوست تخم مرغ،
غاز یا اردک.

- **پالخ (palekh):** پیکرنگاری.

تحصیلات

سیستم آموزش و پرورش در روسیه عمدتاً از طریق دولت پایه ریزی شده و توسط وزارت آموزش و علوم فدرال اداره می شود. مقامات هر منطقه، هر کدام در حوزه قدرت خود قوانین آموزشی را در غالب اصول و آئین فدرال تنظیم نموده اند. پیش از سال ۱۹۹۰، دوره تحصیلات مدرسه ای در شوروی سابق ۱۰ سال بود، اما در اواخر سال ۱۹۹۰، رسماً ۱۱ سال اعلام شد. شهریه مدارس دولتی تا سال دوم متوسطه رایگان است. سهمیه پذیرش مردان و زنان در تمام مقاطع تحصیلات به استثنای تحصیلات عالی، که ظرفیت بانوان تا ۵۷ درصد پیشی می گیرد، تقریباً مساوی است.

طبق آمار سال ۲۰۰۲، ۱۶ درصد از جمعیت بالای ۱۵ سال، تا مقاطع آموزش عالی پیش رفته اند، ۴۷/۷ درصد دوره متوسطه را به پایان رسانیده اند، ۲۶/۵ درصد دوره راهنمایی را تمام کرده اند و ۸/۱ درصد دارای تحصیلات ابتدایی می باشند. بالاترین نرخ تحصیلات عالی، ۲۴/۷ درصد می باشد و در میان بانوان ۳۵ تا ۳۹ سال (در مقایسه با مردان، با ۱۹/۵ درصد در همان سنین) به ثبت رسیده است.

طبق گزارش سازمان یونسکو (UNESCO) در سال ۲۰۰۵، بالغ بر نیمی از جمعیت بزرگسال روسیه به مدارک دانشگاهی دست یافته اند. پس از فوق لیسانس، دو مقطع تحصیلات عالی وجود دارد: کاندیدای علوم (kandidat nauk) و دکترای علوم (doktor nauk). در هر دو مقطع، فرد صرف نظر از پیشرفت تحصیلی؛ به اخذ مدرک علمی نائل آمده و باید دارای پشتوانه یک اثر بدیع و ابتکاری از خود باشد که توسط نشریات و روزنامه های علمی تأیید شده باشد. همچنین باید مقاله یا پایان نامه ای موثق را ارائه نموده و در مقابل اعضای ارشد هیئت علمی از آن دفاع نماید. این عناوین توسط کمیته ارشد تصدیق (Higher Attestation Commission) از وزارت آموزش صادر می شود. دوره اخذ کاندیدای علوم، از زمان پذیرش تا اخذ مدرک به طور عادی ۲ الی ۴ سال به طول می انجامد. پایان نامه باید شامل راه حلی برای یک مسئله

علمی مطرح، یا ارائه یک طرح عملی با پتانسیل اقتصادی یا نظامی مهم باشد. عنوان مدرک اخذ شده، معادل با مدرک پی.اچ.دی (Ph.D) در جوامع غربی است. مرحله بعدی دکترای علمی است که دال بر دستیابی به یک محصول مهم علمی می‌باشد. این عنوان اغلب معادل با عنوان آمادگی در سیستم آموزشی کشورهای آلمان و اسکاندیناوی می‌باشد. پایان‌نامه در این مقطع باید خلاصه‌ای از پژوهش‌های مؤلف در قالب بیانیه‌های نظری باشد که به عنوان اکتشافی تازه قابلیت داشته، یا راه حلی برای یک مسئله علمی مطرح، یا ارائه یک پیشنهاد عملی با پتانسیل اقتصادی یا نظامی مهم باشد. مسیری که باید از کاندیدا تا دکترای طی شود به طور عادی ۱۰ سال است که وقف فعالیت‌های تحقیقاتی می‌شود. از هر ۴ کاندیدا، یک نفر به این مرحله می‌رسد. این سیستم ایجاب می‌کند که داوطلبان تمام وقت مشغول تحقیقات و فعالیت‌های خود باشند، البته درجه‌های علوم اجتماعی، معمولاً به سیاستمدارهای فعال اعطا می‌شود.

لیست دانشگاه‌های معروف روسیه

ردیف	نام دانشگاه	شهر	رده در جهان	مورد تأیید وزارت علوم ایران	آرم
۱	دانشگاه دولتی مسکو Lomonosov Moscow (State University)	مسکو	۹۳		
۲	دانشگاه دولتی سن پترزبورگ Saint-Petersburg (State University)	سن پترزبورگ	۲۱۰		
۳	دانشگاه دولتی نووسیبیرسک (Novosibirsk State University)	نووسیبیرسک	۳۷۵		
۴	دانشگاه دولتی تومسک (Tomsk State University)	تومسک	۴۰۱-۴۵۰		
۵	State University Higher School (of Economics) (HSE)		۴۵۱-۵۰۰		
۶	دانشگاه دولتی قازان (Kazan State University)	قازان	۵۰۱-۵۵۰		
۷	موسسه بین‌المللی ارتباطات مسکو Moscow State Institute of International Relations (MGIMO-University)	مسکو	۶۰۱		

ورزش

ورزش قهرمانی در شوروی سابق اهمیت زیادی داشت به طوری که از آن برای مقاصد سیاسی نیز حمایت و استفاده می کردند. روس ها در بسیاری از زمینه های ورزشی موفق و پیشتازند و همواره در بازی های المپیک و سایر رقابت های جهانی، رتبه های برتری را کسب نموده اند. قهرمانان ورزشی روسی در بسیاری از رشته ها از جمله ژیمناستیک، دو میدانی، وزنه برداری، کشتی، بُکس، شمشیربازی، تیراندازی، شطرنج، اسکی، اسکیت، پاتیناژ، بسکتبال، هندبال، والیبال، شنا و هاکی روی یخ در دنیا از بهترین ها بوده اند. از زمان فروپاشی اتحاد جماهیر شوروی سابق به بعد، ورزش قهرمانی در روسیه کمی افت کرده ولی قهرمانان روسی همچنان در مسابقات بین المللی مدال های بسیاری کسب کرده اند.

هاکی روی یخ

همچون برخی رشته های ورزشی، هاکی روی یخ روسیه، نیز پس از فروپاشی اتحاد جماهیر شوروی متحمل زیان شد و ۱۵ سال را بدون بردن مدال طلا گذراند. روسیه در سال های اخیر مجدداً به عنوان ابرقدرت هاکی روی یخ ظهور کرده و در سال های ۲۰۰۸ و ۲۰۰۹ در مسابقات قهرمانی جهانی هاکی روی یخ مدال های طلا کسب نموده است و از تیم قدرتمند کانادا، که در صدر بازی های هاکی در دنیا بوده است، پیشی گرفته است.

لیگ قاره ای هاکی روی یخ (Kontinental Hockey League) در سال ۲۰۰۸ به عنوان جانشین لیگ برتر روسیه تأسیس شد. این لیگ از سال ۲۰۰۹ به بعد، به عنوان رقیب NHL (لیگ هاکی امریکا) مطرح شد و در صدر لیگ هاکی در اروپا قرار گرفت.

فوتبال: فوتبال نیز مانند هاکی و بسکتبال از جمله محبوب ترین ورزش ها در روسیه است. اتحاد جماهیر شوروی با وجود داشتن بازیکنان خوب، هرگز نتوانسته است جایگاه مناسبی در فوتبال بین المللی کسب کند هر چند مسابقات قهرمانی مختلفی (از جمله جام اروپای سال ۱۹۶۰) را برده است و بارها به مرحله نهایی مسابقات رسیده است (از جمله جام اروپا سال ۱۹۸۸). در سال های اخیر، فوتبال روسیه، که در دهه ۹۰ ارزش چندانی نداشته است، مجدداً احیاء شده است. باشگاه های روسیه همچون زسکامسکو (CSKA)، زنیت سن پترزبورگ (Zenit)، لوکوموتیو

زینت

لوکوموتیو

اسپارتاک

مسکو (Lokomotiv) و اسپارتاک مسکو (Spartak)، به صورت فزاینده‌ای در بازی‌های اروپایی رو به موفقیت می‌باشند. تیم‌های زسکا و زینت، به ترتیب، جام یوفا را در سال‌های ۲۰۰۵ و ۲۰۰۸ از آن خود کردند. تیم ملی فوتبال روسیه (Russian national football team)، در جام اروپا سال ۲۰۰۸ به مرحله نیمه نهایی رسید و تنها به قهرمان مسابقات، اسپانیا باخت. روسیه در سال ۲۰۱۸ میزبان جام جهانی فوتبال خواهد بود.

بسکتبال: روسیه نیز همچون شوروی سابق از قدیم، تیم بسکتبال قدرتمندی داشته است و برنده چندین مسابقه قهرمانی المپیک، مسابقات قهرمانی جهانی و مسابقات بسکتبال جام اروپا (Eurobasket) (یورو بسکت) بوده است. یکی از بازیکنان مهم در این رشته، اندره کیریلنکو (Andrei Kirilenko)، فوروارد تیم یوتا جاز (Utah Jazz) (تیم حرفه‌ای بسکتبال آمریکا) که در سطح جهانی مطرح است. روسیه در مسابقات بسکتبال جام اروپا سال ۲۰۰۷، اسپانیا را شکست داد. باشگاه‌های بسکتبال روسی همچون زسکا مسکو (PBC CSKA Moscow) (قهرمانان لیگ اروپایی ۲۰۰۶ و ۲۰۰۸) در رقابت‌های اروپایی - از جمله لیگ اروپا و جام یو.ا.ی.بی. (ULEB Cup) - نیز موفقیت‌های بزرگی را به دست آورده‌اند.

اندره کیریلنکو

لاریسا لاتینینا

ژیمناستیک: شوروی سال‌های بسیاری، با داشتن قهرمانانی چون خانم لاریسا لاتینینا (Larisa Latynina) - که اخیراً در زمینه کسب مدال طلا در بازی‌های المپیک رکورد شکسته است - در رشته ژیمناستیک پیروز بوده است.

اولگا کوربوت (Olga Valentinovna Korbut) در دو المپیک ۱۹۷۲ مونیخ و ۱۹۷۶ مونترال ۴ مدال طلا و ۲ مدال نقره برای اتحاد جماهیر شوروی کسب کرد او در المپیک ۱۹۷۶ مونترال یکی از رقبای نادیا کومانچی (Nadia Comăneci) - ژیمناست اسطوره‌ای رومانیایی - برای کسب عنوان قهرمان قهرمانان بود.

نلی کیم (Nellie Kim) برنده سه مدال طلا و نقره. در المپیک تابستانی ۱۹۷۶ مونترال کانادا و اولین زن در تاریخ المپیک است که در قسمت خرک و حرکات زمینی در مقابل حریفانی چون نادیا کومانچی و لودمیلای توریشوا (Ludmilla Tourischeva) موفق به کسب امتیاز ده، شده است.

نیکولای آندریانف (Nikolai Andrianov) وی موفق ترین ورزشکار در المپیک تابستانی ۱۹۷۶ بود. آندریانف رکورددار بیشترین مدال (۱۵ مدال) بود، تا زمانی مایکل فلیس (Michael Phelps) - شناگر آمریکایی - در المپیک ۲۰۰۸ پکن، با ۱۸ مدال رکورد وی را شکست.

امروزه روسیه با داشتن ستارگانی چون آلینا کابایوا (Alina Kabayeva)، ایرینا چاسچینا (Irina Tschaschina) و یوجنیا کانایوا (Yevgeniya Kanayeva)، در رشته ژیمناستیک موزون پیشتاز است.

شطرنج، یک سرگرمی دوست داشتنی است که روس ها در دوران جنگ و پس از آن، قهرمان مسابقات آن بوده اند. برنده مسابقات جهانی شطرنج سال ۱۹۴۸، میخائیل بوتوینیک روسی (Mikhail Botvinnik) بوده که در دوران شوروی سابق موجب برتری کشورش در زمینه شطرنج در سطح جهانی شد. تا زمان فروپاشی شوروی سابق، تنها یک مسابقه شطرنج بدون قهرمانی روسیه، برگزار شد.

گری کیمویچ کاسپارف (Garry Kimovich Kasparov) قهرمان شطرنج جهان (۲۰۰۰ - ۱۹۸۵) در ۱۹۸۰ به عنوان استاد بزرگی دست یافت، ۵ سال بعد با غلبه بر آناتولی کارپف قهرمان شطرنج جهان شد و تا سال ۱۹۹۳ هنگامی که به دلیل اختلاف با فدراسیون جهانی شطرنج، فیده (FIDE)،

مسابقه فینال قهرمانی جهان را با نایجل شورت (Nigel David Short) استاد بزرگ انگلیسی خارج از حمایت فیده برگزار کرد، این عنوان را در اختیار داشت. پس از آن نیز تا هنگام شکست از ولادیمیر کرامنیک (Vladimir Kramnik) در سال ۲۰۰۰، دنیای شطرنج او را قهرمان واقعی این ورزش می شناخت. کاسپارف روز ۱۰ مارس (اسفند) ۲۰۰۵ کناره گیری خود را از شطرنج حرفه ای اعلام کرد و وارد فعالیت های سیاسی شد.

آناتولی کارپف (Anatoly Karpov) قهرمان سابق شطرنج جهان که در بازی پوزیسونی، بزرگ ترین شطرنج باز تاریخ شمرده می شود تا آنجا که به

یوجنیا کابایوا

آلینا کابایوا

میخائیل بوتوینیک

او لقب مار بو آ داده‌اند.

ویکتور کورچنوی (Viktor Lvovich Korchnoi) معروف به مرد همیشه نایب قهرمان. او در سال ۱۹۷۸ و ۱۹۸۲ بر سر مقام قهرمانی شطرنج با آناتولی کارپف سابقه داد که در هر دو شکست خورد. او در سال ۱۹۷۴ هم در مسابقه با کارپف بر سر تعیین حریف فیشر قهرمان آن زمان شطرنج جهان - باز هم شکست خورد. کورچنوی از دهه ۵۰ تا سال ۱۹۷۵ برای تیم شطرنج شوروی بازی می‌کرد و سپس به سوئیس پناهنده شد. او هنوز هم فعال است و پس از گذشت نیم قرن، از شطرنج بازان توانا شمرده می‌شود.

راگبی (Rugby union)

این ورزش در روسیه در حال توسعه می‌باشد. روسیه با داشتن اتحادیه بین‌المللی راگبی (IRB)، با بیش از ۱۰۰ باشگاه و تقریباً ۲۰,۰۰۰ بازیکن ملی، در رتبه هفدهم جهانی قرار دارد. رقابت‌های حرفه‌ای داخلی در روسیه انجام می‌گیرند، لیگ حرفه‌ای راگبی شامل تیم‌هایی از شهر مسکو (دو باشگاه)، کراسنویارسک (Krasnoyarsk) (دو باشگاه)، چیتا (Chita)، کراسنودار (Krasnodar)، نووکوزنتسک (Novokuznetsk) و پنتزا (Penza) می‌باشد. شهر کراسنویارسک از قدیم پایگاه قدرتمند بازی‌های راگبی روسی بوده است. روسیه در مسابقات لیگ جام جهانی ۲۰۰۰ به رقابت پرداخت و در مرحله گروه بندی از دور مسابقات خارج شد.

تنیس: این ورزش از زمان پایان دوران شوروی سابق، دارای معروفیت و محبوبیت فراوانی شده و روسیه تنیس بازان معروفی را به دنیا معرفی کرده است. در سال‌های اخیر، تعداد زنان تنیس باز برجسته قابل ملاحظه بوده است که از جمله می‌توان ماریا شاراپووا (Maria Sharapova) و دینارا سافینا (Dinara Safina) را نام برد که در رده بندی اتحادیه تنیس بانوان (WTA) نمره اول را کسب نموده‌اند. روسیه فدرال در سال‌های ۲۰۰۴، ۲۰۰۵، ۲۰۰۷ و ۲۰۰۸ تا کنون، ۴ مرتبه برنده جام فد (Fed Cup) (نخستین رقابت‌های تنیس بانوان) بوده است. در مسابقات المپیک سال ۲۰۰۸ که در پکن برگزار شد، روسیه توانست در رشته تنیس زنان، مدال طلا را توسط الن

دینارا سافینا

دمنتیوا (Elena Dementieva)، مدال‌های نقره و برنز را به ترتیب توسط دینارا سافینا (Dinara Safina) و ورا زیووناروا (Vera Zvonareva) از آن خود کند. تنیس بازان مرد نیز در سال‌های ۲۰۰۲ و ۲۰۰۶ موفق به دریافت جام داویس (Davis Cup)

(نخستین و برترین رویداد بین‌المللی در رشته تنیس مردان که توسط فدراسیون بین‌المللی تنیس اداره شد) شدند.

بندی (Bandy)

این ورزش در روسیه به نام‌هاکی با توپ شناخته می‌شود و یکی از ورزش‌های سنتی و محبوب یخی است. تیم بندی شوروی سابق در تمام مسابقات قهرمانی جهان از سال ۱۹۵۷ تا ۱۹۷۹ پیروز میدان بوده است.

رقص در آب (synchronized swimming)

روسیه در رشته رقص در آب، در دنیا بهترین است و بیش از یک دهه است که تقریباً تمام مدال‌های طلا را در بازی‌های المپیک و مسابقات قهرمانی جهان از آن خود نموده است.

پاتیناژ (Figure skating)

- اصطلاحی فرانسوی برای این ورزش است و یکی دیگر از ورزش‌های معروف در روسیه است. اتحاد جماهیر شوروی از دهه ۱۹۶۰ تاکنون در این ورزش تبدیل به یکی از قدرتمندترین‌ها شده است. تیم‌های شوروی سابق و روسیه از سال ۱۹۶۴ تا به امروز، در المپیک‌های زمستانی برنده مدال طلا بوده‌اند و در تاریخچه این ورزش، جزء تیم‌هایی بوده‌اند که بیشترین بُرد را داشته‌اند.

از دیگر ورزش‌های زمستانی که شوروی و روسیه در آنها صاحب مقام هستند، می‌توان این موارد را نام برد:

- اسکیت سرعت، اسکلتون (Skeleton) نوعی سورتمه سواری یک نفره است.
- باب اسلیج (bobsleigh) سورتمه سواری با تیم‌های دو یا چهار نفره است.
- بایاتلون (biathlon) ترکیبی از اسکی صحرانوردی و تیراندازی است.

روسیه و المپیک

روسیه برای اولین بار در سال ۱۹۰۰ در بازی‌های المپیک شرکت کرد. اتحاد

جماهیر شوروی چندین دوره رتبه اول المپیک را کسب کرد. در سال ۱۹۹۱ کمیته المپیک روسیه تشکیل و در سال ۱۹۹۳ به رسمیت شناخته شد. از سال ۱۹۹۴ ورزشکاران روسی موفق به کسب ۳۱۶ مدال در بازی‌های المپیک تابستانی و ۷۶ مدال در بازی‌های المپیک زمستانی شده‌اند. بازی‌های المپیک تابستانی سال ۱۹۸۰ در مسکو برگزار شد و این در حالی است که شهر سوچی (Sochi)، میزبان المپیک زمستانی سال ۲۰۱۴ خواهد بود.

این کشور در المپیک تابستانی آتلانتا آمریکا ۱۹۹۶ و سیدنی استرالیا ۲۰۰۰ به مقام دوم و در المپیک تابستانی آتن یونان ۲۰۰۴ به مقام سوم دست یافته است. روسیه در المپیک تابستانی پکن چین ۲۰۰۸، با کسب ۷۲ مدال (۲۳ طلا، ۲۱ نقره و ۲۸ برنز) در رده سوم دنیا بعد از چین و آمریکا قرار گرفت.

در المپیک زمستانی آمریکا (۲۰۰۲) مقام پنجم و تورین - ایتالیا (۲۰۰۶) مقام چهارم و در ونکوور کانادا ۲۰۱۰، با مجموع ۱۵ مدال (۳ طلا، ۵ نقره و ۷ برنز)، در رده یازدهم دنیا قرار گرفت. این کشور در مجموع بازی‌های المپیک تابستانی (از سال ۱۹۰۴) و زمستانی (از سال ۱۹۹۴)، در رده سیزدهم دنیا قرار دارد.

جغرافیای اقتصادی

○ اوضاع اقتصادی

ساختار و وضعیت فعلی اقتصاد روسیه، تا حد زیادی متأثر از بنیان‌ها و برنامه‌هایی است که در زمان حاکمیت کمونیست‌ها در عرصه اقتصادی اجرا گردیده است؛ که مبنای آن بر لغو مالکیت خصوصی، اشتراکی بودن آن و تمرکز قدرت در دست دولت استوار بود. رهایی از این وضعیت، مستلزم پرداخت هزینه‌ای گزاف و صرف وقتی طولانی بود که از سال ۱۹۹۰، بوریس یلتسین (Boris Yeltsin) رئیس جمهور روسیه، آن را آغاز نمود. اگرچه قبل از او میخائیل گورباچف (Mikhail Gor-bachev) آخرین رئیس جمهور اتحاد جماهیر شوروی سابق تلاش کرد تا از طریق تغییر در اصول کمونیسم و ارائه ایده آزادسازی اقتصادی، راه نجاتی برای اقتصاد ویران اتحاد جماهیر شوروی بیابد، اما مطالبات انباشته شده سیاسی، اقتصادی و قومی عرصه را بر وی چنان تنگ نمود که در دسامبر (آذر) ۱۹۹۱ از قدرت کناره گرفت و راه را برای فروپاشی نظام کمونیستی هموار نمود.

کشور پهناور روسیه یکی از غنی‌ترین کشورهای جهان است و معادن و ذخایر بسیاری در آن وجود دارد. به طوری که در بسیاری از مواد معدنی روسیه رتبه‌های بالایی از نظر ذخیره و استخراج دارد. این امر باعث شده در آمد بسیاری نصیب این کشور شود و به مرور در آمد سرانه مردم افزایش یابد. همانطور که در جدول نمایان است بعد از فروپاشی رژیم کمونیستی شوروی و ایجاد کشورهای بزرگ و کوچک مختلف و استقلال کشور روسیه، در آمد سرانه شهروندان روسی طی ۲۰ سال حدود دو برابر شده که نشان از رشد مناسب و موفقیت نسبی نظام حکومتی جدید است. در طی این چند سال شرکت‌های بزرگ و کوچک خصوصی فراوانی در روسیه تاسیس شدند و کمپانی‌های بزرگ بین‌المللی و چند ملیتی متعددی در روسیه شعبه ایجاد کردند. در کشوری که در زمان حکومت کمونیستی کسی مالک چیزی نبود، میلیارد‌های متعددی بوجود آمدند که برخی از آنها از شهرت جهانی برخوردارند، مثل ابراموویچ، مالک میلیاردی باشگاه فوتبال چلسی انگلستان.

به گزارش بانک جهانی در سال ۲۰۰۹ روسیه با تولید ناخالص داخلی ۲,۶۸۹,۸۴۶ میلیارد دلار در رده ششم دنیا و ایران با ۸۴۳,۸۶۰ میلیارد دلار در رده هفدهم قرار گرفتند.

واحد پول

واحد اولیه ارز در روسیه روبل (ruble)

می باشد که از ۱۰۰ کوپک (kopeks)

تشکیل شده است. پس از فروپاشی اتحاد جماهیر سوسیالیست شوروی (USSR)، نقش ارز در اقتصاد روسیه به مراتب از ارزش بیشتری برخوردار شده است. در یک نظام بازار آزاد، بانک ها و سرمایه گزاران انگیزه دارند که پول خود را در راه هایی که بیشترین بهره وری را داشته باشد وام دهند یا سرمایه گذاری نمایند؛ همچنین، تجارخانه ها و کارخانجات انگیزه دارند که پول خود را به تولید مردم پسندترین کالاها و خدمات تخصیص دهند و در این راه کارآمدترین ابزار تولید را به کار گیرند. در کشورهایی که دارای بازار آزاد هستند، دولت اقتصاد خود را عمدتاً از طریق تصمیم گیری درباره میزان مخارج دولت و مقدار تامین بودجه تحت نفوذ خود قرار می دهد.

در نظام شوروی سابق، در بازارهای اقتصادی پول نفوذ زیادی نداشت. دولت شوروی نظارت بر تولید و توزیع کالا و خدمات را از طریق برنامه های اجرایی بر عهده گرفت و اهداف مفصلی را که تا حد زیادی بر حسب واحدهای فیزیکی محصولات تعریف شده بودند، وضع نمود. موفقیت بنگاه های اقتصادی بر انجام آن برنامه های اجرایی متکی بود نه کسب منفعت در بازارهای رقابتی. در شوروی سابق، پول اساساً به جای آنکه شاخص ارزش بازار باشد، یک واسطه حسابداری محسوب می شد و تاثیر بسیار اندکی بر نحوه عملکرد اقتصادی داشت. در دی ماه ۹۰، هر روبل، معادل ۳۵۶ ریال و ۰,۰۳ دلار آمریکا بوده است.

چبایشوف

آندرونوف

آرونولد

آندره مارکوف

ژاکوفسکی

کولموگروف

گیلفند

○ تحقیقات و تولید علم

در آغاز قرن ۱۸، اصلاحات پتر کبیر روسیه (موسس فرهنگستان علمی روسیه و دانشگاه دولتی سن پترزبورگ) و اقدامات اشخاص برجسته‌ای چون دانشمند بزرگ میخائیل لومونوسوف (Mikhail Lomonosov) (مؤسس دانشگاه دولتی مسکو)، موجب ترقی و رشد علمی و نوآوری‌ها در روسیه شد. در قرون ۱۸ و ۱۹، این کشور دانشمندان و مخترعین متعددی را به دنیا معرفی کرد.

نیکولای لوباجوفسکی (Nikolai Lobachevsky) - معروف به کوپرنیک هندسه - بنیان‌گذار هندسه اقلیدسی می‌باشد. پس از ظهور دانشمندان برجسته‌ای چون چبایشوف (Chebyshev)، مدرسه ریاضی روسیه یکی از بانفوذترین‌ها در دنیا شد و به سبب همکاری گسترده اشخاص بسیاری در زمینه ریاضیات، فیزیک و علوم رایانه‌ای مورد توجه قرار گرفت. دانشجویان چبایشوف، از جمله الکساندر لیاپونوف (Aleksandr Lyapunov) - که نظریه استقرار مدرن (Modern stability theory) را مطرح نمود و بعدها این نظریه توسط دانشمندانی چون الکساندر آندرونوف (Aleksandr Andronov) و ولادمیر آرونولد (Vladimir Arnold) کاملاً بسط داده شد - و آندره مارکوف (Andrey Markov) - که نظریه زنجیره مارکوف (Markov chains) را مطرح نمود - می‌باشند، که نقش بسزایی در زمینه علوم اطلاعاتی و ریاضیات کاربردی مدرن ایفا نمودند. نیکولای ژاکوفسکی (Nikolai Zhukovsky) بنیان‌گذار علوم هوایی و هیدرودینامیک می‌باشد. آندره کولموگروف (Andrey Kolmogorov)، ریاضیدان برجسته قرن بیستم، نظریه جدید احتمالات را مطرح نمود و در بیشتر عرصه‌های ریاضیات از جمله اغتشاش یا پراکندگی (turbulence)، توپولوژی (مکان‌شناسی) و نظریه اطلاعات سهم عمده‌ای را ایفا نمود. اسرائیل گیلفند (Israel Gelfand) اکتشافات ارزشمند بسیاری را در فیزیک ریاضی و علوم کاربردی ارائه داد. سرچی سوبولوف (Sergei Sobolev) نظریه فضای سوبولوف (Sobolev space) را مطرح نمود که نقش بسیار مهمی در شکل‌گیری دیدگاه‌های مدرن ریاضیات ایفا نموده و همچنین اندیشه توزیع را که تعمیم نظریه‌های نیوتون (Newton) و لیبنیز (Leibniz) بود ارائه

الکساندروف

تایچونوف

مندلیوف

پتروف

لنز

سویولوف

پوندریاگین

پلرمن

پلرمن

پولروف

پولروف

پولروف

پولروف

پولروف

نمود. ریاضی دانانی همچون پاول الکساندروف (Pavel Alexandrov)، لوف پوندریاگین (Lev Pontryagin)، اندرو تایچونوف (Andrey Ty-chonoff) و بسیاری دیگر سهمی اساسی در زمینه های مختلف ریاضیات ادا کردند. ۹ نفر از ریاضیدانان روسیه/شوروی موفق به دریافت مدال اکتشافات برجسته (Fields Medal) شدند که معتبرترین جایزه در ریاضیات می باشد. اخیرا به خاطر اثبات نهایی فرضیه پوینکر (Poincaré) - از مسائل ریاضیات - جایزه ۱ میلیون دلاری (Clay Millennium Prize Problems) - برای حل یکی از ۷ مسئله حل نشده ریاضیات - به گریگوری پلرمن (Grigori Perelman) اعطا شد. در شیمی، دمتری مندلیوف (Dmitry Mendeleev) کسی بود که جدول تناوبی را اختراع نمود که چهارچوب اصلی شیمی مدرن محسوب می گردد، این درحالی ست که الکساندر بوتلروف (Aleksandr Butlerov) یکی از مبتکران نظریه ساختارهای شیمیایی بود که نقش عمده ای در زمینه شیمی آلی ایفا نمود. نیکولای سمیونوف (Nikolay Semyonov) سهم عمده ای در توضیح مکانیسم تحولات شیمیایی ادا نمود (در سال ۱۹۵۶ جایزه نوبل شیمی را دریافت نمود). پس از لومونوسوف (Lomonosov دانشمند و نویسنده روسی) مدرسه فیزیک پیشرفت فراوانی نمود. در عصری که سر آغاز کشف الکترو دینامیک بود، واسیلی پتروف (Vasily Petrov) در سال ۱۸۰۲ قوس الکتریکی را کشف نمود و هینرچ لنز (Heinrich Lenz) افتخار کشف یک قانون مهم فیزیک را از آن خود ساخت. نیکولای آموف (Nikolay Umov) مفهوم بنیادی جریان الکتریکی در میدان الکترومغناطیسی را کشف نمود و در سال ۱۸۷۳ اولین دانشمندی بود که رابطه متقابل جرم و انرژی در طرح فرمول $E=Kmc^2$ را نشان داد. الکساندر پوپوف (Alexan-der Popov) از جمله مخترعین رادیو به شمار می رود. فیزیک قرن بیستم شوروی یا روسیه در دنیا از جمله برجسته ترین هاست. نیکولای بوگولیاپوف (Nikolay Bogolyubov) یک مدل سه گانه کوارک (quark model) را پیشنهاد نمود و برای کوارک ها یک درجه آزادی کوآنتوم جدید را ارائه نمود و یک نظریه میکروسکوپی ابرهادی (Superconductivity) را فرمول بندی نمود. لوف لندوف (Lev)

آرتسیمویچ

پروخوروف

زاوویسکی

پاویلوف

مچنیکوف

برسنتسوف

بناردوس

لودیجین

Landau) نیز سهمی اساسی در بسیاری از زمینه‌های فیزیک نظری داشت. نیکولای باسوف (Nikolai Basov) و الکساندر پروخوروف (Alexander Prokhorov) در اختراع اشعه لیزر و امواج میکروویو نقشی داشته‌اند. ایگور تام (Igor Tamm)، آندره شاخاروف (Andrey Sakharov) و لوف آرتسیمویچ (Lev Artsimovich) نظریه توکاماک (tokamak) را برای کنترل همجوشی هسته‌ای مطرح نمودند و نخستین نمونه آزمایشی آن را ساختند که سرانجام منجر به پروژه راکتور آزمایشی گرمای هسته‌ای در سطح بین‌المللی شد. یوگنی زاوویسکی (Yevgeny Zavoisky) رزونانس پارامغناطیسی الکترون را کشف کرد که نقش مهمی در مطالعه گونه‌های شیمیایی ایفا نمود. در زیست‌شناسی، دمتری ایوانوفسکی (Dmitry Ivanovsky) اولین دانشمندی بود که در سال ۱۸۹۲ ویروس را کشف کرد. ایوان پاویلوف (Ivan Pavlov) اولین کسی بود که پدیده شرطی سازی کلاسیک (classical conditioning) را توصیف نمود. ایلیا مچنیکوف (Ilya Mechnikov) نیز که در سال ۱۹۰۸ جایزه نوبل پزشکی را دریافت نمود، در زمینه تحقیق و بررسی سیستم تلقیح واکسن پیشگام بود.

در سال ۱۹۵۸ در علوم رایانه، نیکولای بروزنتسوف (Nikolay Brusentsov) به همراه سرژی سوبولوف (Sergei Sobolev) اولین رایانه ستون Setun (رایانه متوازن) بر مبنای سه را ساختند و همچنین در سال ۱۹۵۰ سرژی سوبولوف یکی از نخستین رایانه‌ها در قاره اروپا (با قابلیت برنامه ریزی عمومی با نام MESM) را ساخت.

نیکولای بناردوس (Nikolay Benardos) نظریه جوش قوسی را مطرح نمود که بعدها توسط نیکولای اسلاویانوف (Nikolay Slavyanov) و کنستانتین خرنوف (Konstantin Khrenov) و سایر مهندسان روسی گسترش یافت. گلب کوتلیکوف (Gleb Kotel-nikov) کوله پشتهی مخصوص چتر نجات را اختراع نمود و او جیتی چرتوفسکی (Evgeniy Chertovsky) نظریه توالی فشار (pressure suit) را مطرح نمود. پاول یابلوچکوف (Pavel Yablochkov) و الکساندر لودیجین (Alexander Lodygin) در زمینه

دولوو-دوبرولسکی

ساخت ستون‌های چراغ برق در خیابان پستاز بودند و میکائیل دولوو-دوبرولسکی (Mikhail Dolivo-Dobrovolsky) سیستم برق سه فاز را اختراع نمود که امروزه کاربرد فراوانی دارد.

ایگور سیکورسکی

اکثر دانشمندان و مخترعین معروف روسی همچون: - ایگور سیکورسکی (Igor Sikorsky) که نخستین هلیکوپترها را اختراع نمود.

ولادیمیر زیوریکین

- ولادیمیر زیوریکین (Vladimir Zworykin) که گاه او را پدر تلویزیون می‌نامند.

ایلیا پریگوجین

- ایلیا پریگوجین (Ilya Prigogine) شیمیدان که تحقیقاتش بر روی ساختارهای پراکنده و سیستم‌های پیچیده قابل ملاحظه است و در سال ۱۹۷۷ جایزه نوبل شیمی را به دست آورد.

واسیلی لئونتیف

- سیمون کوزنتس (Simon Kuznets) اقتصاددانی که در سال ۱۹۷۱ برنده جایزه نوبل شد.

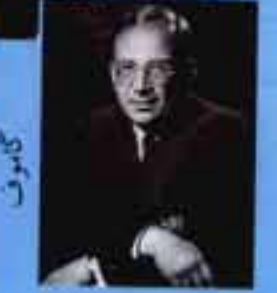
گورجی گاموف

واسیلی لئونتیف (Wassily Leontief) که در سال ۱۹۷۳ برنده جایزه نوبل شد.

پیتیریم سوروکین

- گورجی گاموف (Georgiy Gamov) فیزیکدان و مولف نظریه دب اکبر.

آلفرد نوبل

- ودانشمند و جامعه شناس پیتیریم سوروکین (Pitirim Sorokin) که نقش بسزایی در توسعه علوم جامعه شناسی در آمریکا ایفا نمود،

از روسیه مهاجرت کردند و در عوض مدتهای طولانی خارجیان بسیاری مثل: لئونارد یولر (Leonard Euler) و آلفرد نوبل (Alfred Nobel) در روسیه فعالیت داشتند.

روسیه در زمینه فن آوری و اکتشافات فضایی موفقیت‌های بیشماری به دست آورده است. مثلا کنستانتین تسولکوفسکی (Konstantin

پیتیریم سوروکین

لئونارد یولر

آلفرد نوبل

تسولکوفسکی

کرولیوف

کورتشاتوف

(Tsiolkovsky) پدر مبحث کیهان نوردی می باشد که تحقیقات و عملکرد وی، الهام بخش مهندسان برجسته موشک سازی در روسیه بوده است همچنین از جمله می توان سر جی کرولیوف (Sergey Korolyov)، ولنتین گلوشکو (Valentin Glushko) و بسیاری دیگر را نام برد.

سایر فن آوری هایی که روسیه از قدیم همچنان در آن پیشتاز بوده است شامل فن آوری هسته ای، ساخت هواپیما و صنایع نظامی می باشد. همچنین ایجاد نخستین نیروگاه و رآکتور هسته ای برای زیر دریایی ها و کشتی ها با نظارت ایگور کوچاتوف (Igor Kurchatov) راه اندازی شد.

اولین کشتی با سوخت هسته ای که ان.اس لنین (NS Lenin) نام داشت و اولین کشتی غیر نظامی با سوخت هسته ای و نیز کشتی ان.اس آرکتیکا (NS Arktika)؛ نخستین کشتی هایی بودند که به قطب شمال رسیدند.

روسیه از زمان لئونید برژنف (Brezhnev) با وجود داشتن چنین دستاوردهای علمی و تخصصی، به طرز قابل ملاحظه ای در بسیاری از فن آوری ها، خصوصا آنها که مربوط به بقای انرژی و تولید کالاهای مصرفی می باشند، از کشورهای غربی عقب ماند. بحران سال ۱۹۹۰، منجر به کاهش شدید حمایت مالی دولت از مسائل علمی شد. بسیاری از دانشمندان روسی و فارغ التحصیلان دانشگاه، روسیه را به مقصد اروپا و آمریکا ترک نمودند که این نوع مهاجرت معروف به فرار مغزها می باشد.

در سال ۲۰۰۰، روسیه با موج جدیدی از رونق اقتصادی، موقعیت علمی و تکنولوژی، ترقی نمود و دولت با هدف مدرن سازی و نوآوری، دست به یک سری عملیات زد. دمیتری مدودف (Dmitry Medvedev) رئیس جمهور روسیه در زمینه توسعه تکنولوژی، ۵ اولویت برتر را تنظیم نمود که شامل: ۱- بازدهی انرژی، ۲- فن آوری اطلاعات (شامل هم محصولات رایج و هم محصولات مرکب با تکنولوژی فضا)،

۳- انرژی هسته ای و ۴- صنایع داروسازی، می باشد. تاکنون با اتمام تقریبی ساخت سیستم ماهواره ای هدایت ناوگان های دریایی به نام گلوناس (GLONASS) - که چیزی جدا از سیستم موقعیت یاب جی.پی.اس (GPS) ساخت آمریکا می باشد - پیشرفت های چشمگیری صورت گرفته است. در ضمن روسیه تنها کشوری است که ایستگاه هسته ای متحرک ساخته است.

گلوناس

● عضویت در سازمان‌های اقتصادی

امروزه روسیه غول اقتصادی خارج از سازمان تجارت جهانی (WTO) می‌باشد که پس از اتمام الحاق روسیه به این سازمان، ایران بزرگ‌ترین اقتصاد خارج از این سازمان خواهد بود. روسیه عضو کشورهای مستقل

مشترک المنافع (CIS)، گروه G8 (کشورهای بزرگ اقتصادی و صنعتی)، گروه G20، مجمع اقتصادی اوراسیا (EURASEC)، تعاون اقتصادی کشورهای اقیانوس آرام و آسیا (APEC)، آژانس

بین‌المللی انرژی اتمی (IAEA)، بانک بین‌المللی توسعه و نو سازی (IBRD)، اتاق بازرگانی بین‌المللی (ICC)، اتحادیه بین‌المللی توسعه (IDA)، شرکت مالی بین‌المللی (IFC)،

معاهده بین‌المللی اتحادیه اصناف (ITUC) و فدراسیون جهانی اتحادیه اصناف (WFTU) است.

معاهده بین‌المللی اتحادیه اصناف (ITUC) و فدراسیون جهانی اتحادیه اصناف (WFTU) است.

● صادرات و واردات

در سال ۲۰۱۰، صادرات این کشور ۳۷۶/۷ میلیارد دلار بوده که از این لحاظ در رده دوازدهم دنیا قرار دارد. ایران در همین سال با ۷۸/۶۹ میلیارد دلار در رده سی و ششم قرار دارد. روسیه در سال ۲۰۱۰ با ۲۳۷/۳ میلیارد دلار واردات در رده هجدهم دنیا و ایران با ۵۸/۹۷ میلیارد دلار در رده چهارم قرار دارد.

- صادرات مهم روسیه عبارتند از: نفت و فرآورده‌های نفتی، گاز، چوب و محصولات آن، فلزات، مواد شیمیایی و طیف گسترده‌ای از تولیدات نظامی و غیر نظامی.

- واردات عمده روسیه عبارتند از: وسایل نقلیه، ماشین‌آلات و تجهیزات، پلاستیک، دارو، آهن و فولاد، کالاهای مصرفی، گوشت، میوه جات و آجیل و محصولات فلزی نیمه تمام.

مهم‌ترین شرکای تجاری روسیه در سال ۲۰۰۹

کشور	صادرات	واردات
هلند	۱۰/۶۲	۱۴/۳۹
ایتالیا	۶/۴۶	۱۳/۹۸
آلمان	۶/۲۴	۵/۴۸
چین	۵/۶۹	۴/۸۴
ترکیه	۴/۳	۴/۴۶
آمریکا	۴/۰۱	

○ معادن و منابع طبیعی

روسیه در زمینه مواد معدنی، طلا و کلبه سوخت‌های اصلی، تولید کننده و صادر کننده برجسته‌ای می‌باشد. منابع عظیم انرژی نفت و گاز و انواع منابع معدنی (که بعضاً کمیاب هستند)، برای روسیه ثروت قابل توجهی به بار آورده‌اند. از دیگر منابع معدنی روسیه، ذغال سنگ، گوگرد، سنگ آهن، طلا، مس، نیکل، آلومینیوم، قلع، میکا، کرومیت و تیتانیوم است. نیکل عمدتاً در سبیره شرقی یافت می‌شود، البته معادنی نیز در جزیره کولا (Kola) در نزدیکی مرمانسک (Murmansk) وجود دارند. معادن بوکسیت آلومینیوم بیشتر در نواحی رشته کوه‌های اورال و در شمال غربی بخش اروپایی روسیه - در نزدیکی سن پترزبورگ - و بقیه در غرب و شرق سبیره قرار دارد. روسیه از لحاظ تولید طلا، نقره و الماس در رده پنجم دنیا قرار دارد. ذخایر طلا عمدتاً در نواحی اورال، سبیره غربی و دره رود لنا (Lena) - در شرق سبیره - قرار دارد و ذخایر الماس بیشتر در سبیره شمال شرقی قرار دارد که تقریباً تمام آن صادر می‌شود و معادن نقره بیشتر در نواحی شرق دور و همچنین معادن طلا در اورال و سبیره غربی وجود دارند.

روسیه همچنین در تولید سرب، مس و سنگ معدن اورانیوم در رده پنجم دنیا قرار دارد. معادن سرب در روسیه اروپائی و سبیره غربی، مس در اورال جنوبی و اورانیوم در سبیره شرقی قرار دارد. روسیه همچنین تولید کننده مهمی در زمینه سنگ آهن و روی است. اکثر معادن سنگ آهن در نواحی کرسک - (Kursk) در روسیه غربی - و روی در سبیره قرار دارند. روسیه ۱۷ درصد ذخایر سنگ آهن جهان را دارد. منابع طبیعی مخصوصاً انرژی، صادرات روسیه را تحت الشعاع خود قرار داده است.

○ انرژی

روسیه سومین مصرف کننده انرژی در دنیا است. این کشور یک چهارم ذخایر گاز جهان را دارد، همچنین هشتمین ذخایر غنی نفت و دومین ذخایر ذغال سنگ دنیا را دارا است. روسیه بزرگ‌ترین صادر کننده گاز طبیعی و تولید کننده‌ای برجسته و پیشتاز می‌باشد. در مورد نفت نیز روسیه بزرگ‌ترین تولید کننده دنیاست، ولی در صادرات نفت عربستان سعودی رتبه اول را دارد.

روسیه چهارمین تولید کننده برق و پنجمین تولید کننده انرژی مبدل است که

دومی به سبب پیشرفت وسیع در زمینه تولید نیروی برق از آب یا بخار، به دست آمده است. در کنار رودخانه بزرگی چون ولگا در روسیه اروپایی، آبشارهای وسیع - به عنوان نیروی محرک - و ایستگاه‌های مولد برق ساخته شده‌اند. بخش آسیایی روسیه نیز دارای تعداد زیادی ایستگاه‌های عمده مولد برق است؛ البته در روسیه سبیره‌ای و روسیه خاور دور، پتانسیل عظیمی در جهت تولید نیروی برق از آب، بدون بهره برداری مانده‌اند.

جدول مقایسه تولید و مصرف برق (میلیارد کیلووات)

رتبه	مصرف	رتبه	تولید	عنوان
۴	۸۵۷/۶	۴	۹۲۵/۹	روسیه (۲۰۰۹)
۱۷	۲۰۶/۷	۱۸	۲۱۲/۸	ایران (۲۰۰۷)

جدول مقایسه واردات و صادرات برق (میلیارد کیلووات)

رتبه	واردات	رتبه	صادرات	عنوان
۴۰	۳/۰۶۶	۸	۱۷/۷	روسیه (۲۰۰۹)
۴۹	۲/۰۶	۲۵	۶/۱۵	ایران (۲۰۰۷)

روسیه نخستین کشور سازنده رآکتور هسته‌ای غیر نظامی است و اولین تأسیسات انرژی هسته‌ای را در دنیا ارائه نموده است. در حال حاضر روسیه چهارمین تولید کننده بزرگ انرژی هسته‌ای در دنیا است و شرکت دولتی انرژی هسته‌ای روزاتوم (Rosatom) مسئولیت اداره کلیه ایستگاه‌های هسته‌ای را بر عهده دارد. نیروگاه‌های هسته‌ای در روسیه با هدف افزایش سهم کلی انرژی هسته‌ای (از ۱۶/۹ درصد به ۲۳ درصد تا سال ۲۰۲۰)؛ به سرعت در حال پیشرفت است. روسیه در زمینه فناوری هسته‌ای از کشورهای پیشتاز است و عضو پروژه بین‌المللی رآکتور جوش

هسته‌ای (ITER) (راکتور آزمایشی گرمای هسته‌ای) در دنیا است. در روسیه، ۷۴,۲۸۵ کیلومتر خط لوله نفت، ۱۳,۶۵۸ کیلومتر خط لوله محصولات پالایش شده و ۱۵۸۷۶۷ کیلومتر خط لوله گاز طبیعی وجود دارد که روی هم رفته در دنیا (پس از آمریکا) مقام دوم را دارد. در حال حاضر، پروژه احداث خط لوله‌های جدید بسیاری در حال تحقق است، از جمله: خط لوله گاز طبیعی رودخانه شمالی و جنوبی به اروپا و خط لوله نفت اسپو (ESPO) (خط لوله نفت از اقیانوس آرام تا سبیری غربی) به روسیه، خاور دور و چین.

نفت

بزرگ‌ترین منابع نفت و گاز روسیه در غرب و شرق سبیری و جزیره ساخالین کشف شده است. منابع طبیعی روسیه به واسطه وفور معادن موجود در کوهستان اورال و ذخایر گسترده نفت، گاز، زغال سنگ و چوب در مناطق سبیریه و روسیه خاور دور؛ بسیار غنی می‌باشد. گرچه بیشتر این منابع در مکان‌هایی دور افتاده و در مناطقی با آب و هوای نامطلوب واقع شده‌اند و همین موضوع توسعه و حمل و نقل آنها را به بنادر مشکل می‌سازد. صادرات نفت و گاز همچنان منبع اصلی درآمد ارزی در این مملکت می‌باشد و با تغییرات اقلیمی که موجب ذوب شدن یخ‌های قطب شمال شده است، انتظار می‌رود که دستیابی به منابع این مناطق آسانتر شود و این باور وجود دارد که این مناطق دارای ذخایر عظیم و دست نخورده نفت و گاز طبیعی می‌باشند. اکتشاف کنندگان روسی در تاریخ ۲ آگوست (مرداد) سال ۲۰۰۷، با زیردریایی‌های خود موفق شدند پرچم روسیه را بر بستر اقیانوس منجمد شمالی نصب کنند و مدعی شوند که منابع انرژی کشورشان تا قطب شمال امتداد دارد.

تخمین ذخایر به ثبت رسیده نفت روسیه به سرعت در حال تغییر است. بیشتر این برآوردها منحصرأ ذخایر سبیریه غربی را در بر می‌گیرند که استخراج آن از سال ۱۹۷۰ آغاز شده و دوسوم نفت روسیه را تأمین می‌کند و در هیچ جای دیگر نمی‌توان چنین ذخایر پنهانی بزرگی را یافت. در سال ۲۰۰۵، وزارت منابع طبیعی روسیه تخمین زد که ۴/۷ میلیارد بشکه نفت دیگر در سبیریه شرقی موجود می‌باشند. میزان ذخایر اثبات شده نفت روسیه بیش از ۷۰ میلیارد بشکه برآورد شده که باتوجه به مطالعات اکتشافاتی که در سبیری در حال انجام است، پیش بینی می‌شود که تا سال ۲۰۲۵ این ذخایر به ۱۱۰ میلیارد بشکه خواهد رسید چرا که هنوز در دوسوم منطقه سبیری که دارای بزرگ‌ترین ذخایر انرژی روسیه می‌باشد، عملیات

اکتشاف نفت صورت نگرفته است.

در سال ۱۹۸۸، روسیه به حداکثر تولید روزانه یعنی ۱۲/۵ میلیون بشکه در مجموع محصولات مایع رسید و تا اواسط سال ۱۹۹۰ به ۶ میلیون بشکه کاهش یافت. یک بهبود چشمگیر در تولیدات نفت روسیه از سال ۱۹۹۹ آغاز شد که تحلیلگران آن را مدیون خصوصی سازی این صنعت می‌دانند. بالغ بر ۷۰ درصد از محصولات نفتی روسیه به خارج صادر شده‌است، در حالی که ۳۰ درصد باقیمانده در داخل پالایش می‌شود.

روسیه بزرگ‌ترین تولید کننده نفت در دنیاست، این کشور ۱۲ درصد از نفت دنیا را تولید نموده و در صادرات جهانی نفت، سهمی در همین حد دارد. صنعت نفت روسیه نیازمند یک سرمایه گذاری کلان است. رشد نیرومند اقتصاد روسیه بدین معناست که تقاضای داخلی انواع انرژی (گاز، نفت، هسته ای، زغال سنگ، آب، برق) همچنان در حال افزایش است.

روسیه برای این که بتواند به روند رو به رشد تولیدات انرژی خود به ویژه نفت ادامه دهد، می‌بایستی سالانه حدود ۹ میلیارد دلار در این بخش سرمایه گذاری نماید. براساس گزارش گروه آلفا (Alfa Group) که یک گروه اقتصادی و مالی بزرگ در روسیه می‌باشد، کاهش یک دلار قیمت نفت در یک بشکه، به منزله کاهش یک میلیارد دلار از درآمد بودجه‌ای و ۲ میلیارد دلار از درآمدهای صادراتی روسیه است. با وجود این که بخش زیادی از صنعت نفت روسیه خصوصی شده اما دولت انتقال و صادرات نفت را در انحصار خود دارد و شرکت ترانس نفت (Transneft) که اختصاصاً به این مسئله می‌پردازد را تأسیس نماید. شرکت دولتی ترانس نفت، که در سال ۱۹۹۳ تأسیس شده‌است، بزرگ‌ترین شرکت روسی در زمینه صادرات نفت است. این شرکت امور مربوط به خطوط لوله خود را در سه گروه بزرگ شامل خطوط داخلی، بین‌المللی و صادراتی سازماندهی نموده است و ۹۳ درصد از نفت تولید شده در روسیه را جا به جا می‌کند.

یکی دیگر از کمپانی‌های معروف در زمینه تولید نفت در روسیه، کمپانی لاک اویل (Lukoil) است که بزرگ‌ترین کمپانی نفتی روسیه و بزرگ‌ترین تولید کننده نفت در روسیه می‌باشد. این کمپانی در سال ۱۹۹۱ تأسیس شده و در سال ۲۰۰۹ با ۱۵۰۰ کارمند، درآمدی برابر با ۸۱/۱ میلیارد دلار داشته است.

جدول مقایسه تولید و مصرف نفت (میلیون بشکه)

رتبه	مصرف	رتبه	تولید	عنوان
۵	۲,۷۴۰,۰۰۰	۱	۱۰,۱۲۰,۰۰۰	روسیه (۲۰۱۰)
۱۳	۱,۷۰۰,۰۰۰	۴	۴,۱۷۲,۰۰۰	ایران (۲۰۰۹)

جدول مقایسه صادرات و واردات نفت (میلیون بشکه) (۲۰۰۹)

رتبه	واردات	رتبه	صادرات	عنوان
۹۲	۴۲,۰۰۰	۲	۵,۴۳۰,۰۰۰	روسیه
۵۱	۱۶۲,۵۰۰	۶	۲,۲۱۰,۰۰۰	ایران

پالایشگاه‌ها

روسیه ۴۲ پالایشگاه با ظرفیت ۵/۴ میلیون بشکه تولید نفت روزانه دارد که بیشتر آنها به نوسازی احتیاج دارند. روسیه در پی آن است که از ظرفیت کامل پالایشگاه‌های خود استفاده نماید اما این کار مستلزم این است که کیفیت محصولات خود را برای عرضه به بازارهای خارجی، به استانداردهای اروپایی ارتقاء دهد.

از پالایشگاه‌های مهم روسیه می‌توان این موارد را نام برد:

پالایشگاه پتروشیمی آنگارسک (Angarsk Petrochemical Refinery)، پالایشگاه گاز پروم امسک، پالایشگاه باشنفت (Bashneft) در یوفا (Ufa) و پالایشگاه کریشی (Kirishi Refinery) در کریشی. قیمت نفت روسیه براساس سبد نفتی اورال محاسبه می‌شود. نرخ تعرفه‌های صادراتی نفت روسیه در یک کمیته دولتی براساس قیمت نفت در بازارهای جهانی تعیین می‌شود.

روسیه در زمینه بهره برداری از خطوط لوله، کشتی‌های نفت کش و راه آهن برای ترانزیت نفت و گاز خود به چهار گوشه جهان از امکانات بسیار گسترده‌ای برخوردار است. این امتیاز مرهون گستردگی جغرافیایی و همسایگی و ارتباط سرزمینی روسیه با کشورهای اروپایی، آسیایی و امریکا می‌باشد. طولانی‌ترین خطوط لوله نفت و گاز جهان در کنار طولانی‌ترین خطوط مواصلاتی ریلی، جاده‌ای و دریایی موجب شده که روسیه قوی‌ترین و مهم‌ترین کشور در زمینه شبکه‌های ترانزیت انرژی محسوب گردد.

گاز

از نظر منابع گاز، روسیه مقام اول جهان را دارا بوده و تأمین کننده اصلی گاز مصرفی اروپا است. در زمینه گاز، حدود ۸۰ درصد ذخایر گاز روسیه در سبیری غربی قرار دارد. شرکت گازپروم (Gazprom) که در سال ۱۹۸۹ تأسیس شد، بزرگ‌ترین شرکت فعال در زمینه گاز روسیه است که در عین حال بزرگ‌ترین شرکت استخراج کننده گاز طبیعی جهان نیز هست. این شرکت ۸۸ درصد گاز روسیه را تولید می‌نماید. شرکت گاز پروم در سال ۲۰۰۸ حدود هفده درصد از گاز دنیا را تولید کرده است. از لحاظ مصرف کنندگان اصلی گاز روسیه، کشور آلمان با مصرف سالانه حدود ۳۰ میلیارد متر مکعب در صدر قرار دارد و کشورهای اکرین، ایتالیا، فرانسه، ترکیه و بلاروس در رتبه‌های بعدی قرار دارند. اختلاف برسر قیمت گاز و مسائل مربوط به آن بخصوص با کشور اکرین مسائل و بحران‌هایی را در چند سال اخیر ایجاد کرده است.

کمپانی نوواتک (Novatek) یکی از بزرگ‌ترین کمپانی‌های مستقل تولید گاز طبیعی و دومین کمپانی بزرگ گازی بعد از گاز پروم است. در این زمینه علاوه بر این دو کمپانی، نزدیک به یازده کمپانی دیگر در روسیه مشغول به فعالیت هستند.

جدول مقایسه تولید و مصرف گاز (میلیارد مترمکعب)

عنوان	تولید	رتبه	مصرف	رتبه
روسیه (۲۰۰۹)	۵۸۳/۶	۲	۴۳۹/۶	۲
ایران (۲۰۰۸)	۲۰۰	۳	۱۴۰	۳

جدول مقایسه صادرات و واردات گاز (میلیارد مترمکعب)

عنوان	صادرات	رتبه	واردات	رتبه
روسیه (۲۰۰۹)	۱۷۹/۱	۱	۳۵/۱	۸
ایران (۲۰۰۸)	۴/۲۴۶	۲۷	۵/۲	۳۱

○ صنایع

در کل روسیه از اتحاد جماهیر شوروی سابق، صنعتی تر می باشد، چراکه چند کشور آسیای مرکزی استقلال یافته جزو جمهوری های ضعیف شوروی بودند؛ مهم ترین آنها صنایع متکی بر منابع طبیعی و تولید ماشین آلات است.

در سال ۲۰۱۰ روسیه با تولید ۶۷ میلیون تن فولاد رتبه چهارم جهانی و ایران با ۱۲ میلیون تن در رتبه ۱۷ قرار گرفتند.

در همان سال روسیه با ۴۹ میلیون تن تولید سیمان در رتبه دهم و ایران با ۵۵ میلیون تن در رتبه هفتم قرار گرفتند.

لیست کمپانی های معروف روسیه در میان ۵۰۰ کمپانی برتر دنیا (۲۰۱۰)

ردیف	نام کمپانی	رده	درآمد (میلیون دلار)	شهر
۱	گازپروم (Gazprom)	۵۰	۹۴,۴۷۲	مسکو
۲	لاک اویل (Lukoil)	۹۳	۶۸,۰۲۵	مسکو
۳	رُز نفت (Rosneft Oil)	۲۱۱	۳۴,۶۹۵	مسکو
۴	اسبر بانک (Sberbank)	۲۵۶	۳۰,۳۹۴	مسکو
۵	تی.ان.کی.بی.بی هولدینگ (TNK-BP Holding)	۳۱۸	۲۵,۶۹۶	مسکو
۶	سیستما (Sistema)	۴۶۰	۱۸,۷۵۰	مسکو

صنایع ارتباطی

صنایع ارتباطی روسیه، پیشرفت چشمگیری داشته است. در سال ۲۰۰۶، بیش از ۳۰۰ شبکه کاربری دسترسی به بیسیم پهن باند (BWA) به وجود آمده اند، که ۵ درصد آنها سهمیه بازار است و ۳۰ درصد آن به صورت دایال آپ (dial-up) و ۶۵ درصد الباقی برای دستیابی ثابت پهن باند (Broadband Fixed Access) می باشد.

صنایع نظامی

روسیه بخش وسیعی از صنایع دفاعی خود را از شوروی سابق به میراث گرفته است، لذا اسلحه و جنگ افزارها از کالاهای صادراتی مهم روسیه هستند که کارخانجات آن توسعه یافته‌اند. در چند سال اخیر تلاش بسیاری صورت گرفته است که صنایع دفاعی را به استفاده غیر نظامی مبدل کنند و نتیجه موفقیت آمیز نیز بوده است.

روسیه تزاری، اتحاد جماهیر شوروی و جمهوری روسیه فعلی در چند قرن گذشته از قدرت‌های برتر نظامی جهان بوده‌اند؛ از اینرو در صنایع نظامی نیز جزو کشورهای سرآمد است. سلاح‌های مختلف تولیدی این کشور از اسلحه‌های انفرادی کلاشینکف گرفته تا هواپیماهای مافوق صوت میگ و سوخو، هواپیماهای غول پیکر آنتونف، انواع کشتی‌های جنگی و ناوهای مختلف، زیردریایی‌های کوچک تا زیردریایی‌های هسته‌ای و موشک‌های قاره پیما از شهرت جهانی برخوردارند. برخی از تولیدات نظامی روسیه عبارتند از:

- هواپیمای جنگی سری میگ (MIG) که توسط آرتم میکویان (Artem Mikoyan) و میکائیل گوروویچ (Mikhail Gurevich) ساخته شده است.

- هواپیمای جنگی سری اس.یو. (Su series) که توسط پاول سوخوی (Pavel Sukhoi) و همکارانش ساخته شده است.

مدل میگ-۱۵ (MiG-15) بیشترین سابقه تولید جهانی را داشته است و مدل میگ-

۲۱ (MiG-21) دارای بیشترین تولید هواپیمای مافوق صوت می‌باشد. در زمان جنگ

جهانی دوم، هواپیمای برزنیاک-ایسایوف بی.آی.۱ (Bereznyak-Isayev BI-1)

به عنوان نخستین هواپیمای جنگی با قدرت موشکی بوده و بمب افکن ایلوشین

ای.ال-۲ (Ilyushin Il-2) دارای بیشترین تولید در تاریخ هواپیماهای جنگی می‌باشد

و از مدل هلیکوپتر میل می-۸ (Mil Mi-8) تاکنون بیشترین تولید شده است.

معروف‌ترین تانک‌های جنگی روسیه عبارتند از:

تانک‌های سری T روسیه که از جنگ جهانی دوم در خدمت ارتش این کشور

است معروفیت زیادی دارد و تعداد زیادی از آن در مدل‌های مختلف با تغییرات

و اصلاحات مداوم ساخته شده و به کشورهای دیگر نیز صادر شده است. مانند

اولین تانک تمام توربین گازی مدل تی-۸۰ (T-80) و پیشرفته‌ترین تانک روسی

مدل تی-۹۰ (T-90). روسیه در ساخت اسلحه‌های انفرادی نیز از کشورهای برتر

است مدل‌های ای.کی-۴۷ (AK-47) و ای.کی-۷۴ (AK-74) که توسط میکائیل

کلاشینکوف (Mikhail Kalashnikov) ساخته شده‌اند؛ پرمصرف‌ترین نوع سلاح جنگی دنیا می‌باشند، چنان‌که تاکنون ساخت سلاح‌های نوع ای.کی. (AK) بیش از هر سلاح جنگی دیگری بوده است. روسیه با داشتن این سلاح‌ها و سایر جنگ افزارها، سالیان سال در میان برترین تامین کنندگان سلاح‌های نظامی جهان بوده است، بدین نحو که تقریباً ۳۰ درصد از فروش جهانی سلاح‌های جنگی مربوط به روسیه می‌باشد و حدوداً به ۸۰ کشور از جمله ایران سلاح صادر می‌کند.

صنایع هوا و فضا

روسیه یکی از کشورهای پیشگام و سرشناس در حوزه هوا و فضا در ابعاد نظامی، علمی، تحقیقاتی و تجاری است؛

در سال ۱۹۵۷، نخستین قمر مصنوعی در مدار زمین به نام اسپوتنیک (Sputnik 1) ساخته شد و در فضا قرار گرفت، در تاریخ ۱۲ آوریل (فروردین) ۱۹۶۱، نخستین انسان به نام یوری گاگارین (Yury Gagarin) سفر خود را به فضا با موفقیت به انجام رساند و متعاقباً اکتشافات فضایی فراوانی در زمان شوروی و روسیه به ثبت رسید، از جمله:

- اولین قدم زدن در فضا توسط الکسی لئونوف (Alexey Leonov)
- نخستین کاوش گر فضا به نام لونوخودا (Lunokhod-1)
- و اولین ایستگاه فضایی به نام سالیوت ۱ (Salyut 1) را می‌توان نام برد.

امروزه روسیه بزرگ‌ترین سازنده ماهواره در دنیا و به همراه آمریکا تنها مهیاکننده سفرهای فضایی می‌باشند. به طوری که اولین فضا نورد ایرانی (خانم انوشه انصاری) با موشک روسی به فضا رفت. سابقه مهندسی هواپیمای روسی از زمان الکساندر موزایسکی (Alexander Mozhaysky)، پیشگام علوم هوافضا که در سال ۱۸۸۱ برای نخستین بار با هواپیمای یک باله ساخت خود پرواز نمود،

آرام میکویان

میکوئل گوربونوف

سوک-۱۵

میل می-۸

لئونوشین ای-۱

سی-۱

تانک‌های سری T

میکوئل کلاشینکوف

ای-کی-۴۷

سرچشمه گرفته است. در قرن ۲۰، تعدادی از مهندسان برجسته هوافضای شوروی، تحت تاثیر نظریه های نیکولای ژوکوفسکی (Nikolai Zhukovsky)، نظارت بر

تولید تعداد زیادی از مدل های هواپیمای نظامی و غیر نظامی را برعهده گرفتند و شرکت های ساخت و ساز کی.بی. (KBs) را (که اکنون اکثر شرکت های زنجیره ای هواپیماسازی روسیه را تشکیل می دهند) تاسیس نمودند.

هواپیمای معروف روسی شامل:

- نخستین جت مسافربری مافوق صوت مدل توپولوف تی.یو-۱۴۴ (Tupolev Tu-144) می باشد که توسط الکسی توپولوف ساخته شده است.

این نوع هواپیمای توپولوف مشابه و رقیب هواپیمای معروف کنکورده ساخت فرانسه و انگلستان بود.

تاکنون از هواپیمای توپولوف بیشتر از هر هواپیمای مسافربری دیگری ساخته شده است. البته در ایران به دلایل مختلف از نام این هواپیما مردم خاطرات خوشی ندارند. شاید استفاده از مدل های ساده نسبتا فرسوده با کمترین نوسازی و امکانات رفاهی و حوادث نسبتا زیاد از دلایل عمده باشد.

برخی از انواع هواپیمای آنتونوف (Antonov) علاوه بر مصارف مسافربری از بزرگ ترین هواپیمای باری جهان هستند.

آنتونوف یک شرکت هواپیماسازی اوکراینی است که در سال ۱۹۴۶ توسط آلگ آنتونوف در جمهوری اوکراین که بخشی از اتحاد شوروی بود بنیان گذاشته شد، و دارای تجربه طولانی در ساخت هواپیمای بسیار بزرگ است. از انواع آن می توان به آنتونوف ۷۴- آنتونوف ۱۴۰- آنتونوف ۱۲۴- آنتونوف ۱۴۸ و آنتونوف ۲۲۵، که بزرگ ترین هواپیمای ترابری جهان است، اشاره کرد.

روسیه در تولید انواع هلیکوپتر یا چرخبال نیز فعال است که از انواع آن عبارتند از:

اسپوتنیک

گگارین

لوناخودا

توپولوف

سالیوت ۱

چاکو

هلیکوپترهای نظامی (Attack helicopters)، هلیکوپترهای حمل و نقل (Trans- port helicopters)، هلیکوپترهای رصد (Observation helicopters)، هلیکوپترهای دریایی (Maritime helicopters)، هلیکوپترهای امداد و نجات (Multimission and Rescue helicopters) و هلیکوپترهای آموزشی (Training helicopters).

توبولوف تی.بو-۱۴۴

○ خدمات

سهم بخش خدمات از تولید ناخالص ملی در سال ۲۰۰۹ معادل ۶۲ درصد بوده است.

○ حمل و نقل

کشور روسیه از امکانات حمل و نقل پیشرفته و متنوعی برخوردار است. از انواع خودرو تا موشک‌های فضا پیمای که اولین فضانوردان را حمل کردند. طبق معمول، تمام شهرهای اصلی روسیه دارای سیستم‌های حمل و نقل عمومی پیشرفته و متنوعی می‌باشند، که از جمله می‌توان مدل‌های مختلف اتوبوس، واگن برقی و تراموا را نام برد. ۷ شهر روسیه مثل مسکو، سن پترزبورگ، نیژنی نووگورود، نووسیبیرسک، سامارا، یکاترینبورگ، و کازان سیستم زیرزمینی مترو دارند. ولگاگراد نیز دارای یک سیستم مترو تراموا (metrotram) می‌باشد. مسکو و سن پترزبورگ دارای قدیمی‌ترین متروها می‌باشند که به ترتیب در سال‌های ۱۹۳۵ و ۱۹۵۵ راه اندازی شده‌اند. این دوشهر شلوغ‌ترین و پرسرعت‌ترین سیستم‌های مترو در دنیا هستند و به خاطر داشتن دکوراسیونی غنی و طراحی بی نظیر ایستگاه‌هایشان - که در مورد متروها و راه آهن‌های روسیه متداول است - شهرت دارند.

جاده‌ها و بزرگراه‌ها

در سال ۲۰۰۹ در روسیه، حدود ۹۸۲,۰۰۰ کیلومتر راه وجود داشته است که این کشور را در رتبه هشتم جهان قرار می‌دهد. برخی از اینجاده‌ها، سیستم شاهراه‌های روسیه فدرال را تشکیل می‌دهند. امنیت جاده‌های روسیه نسبتاً ضعیف است و تصادفات زیادی در این راه‌ها اتفاق افتاده که این آمار از همه کشورهای گروه جی-۸ (G8) (گردهمایی هشت کشور فرانسه، آلمان، ایتالیا، ژاپن، انگلستان، آمریکا و کانادا) و بریک (BRIC) (کشورهای چهارگانه هند، چین، روسیه و برزیل) بیشتر می‌باشد. البته آمار دقیق‌تر آن از کشورهای چین، هند و آمریکا کمتر

است. تراکم جاده‌های این سرزمین وسیع نسبت به کشورهای گروه جی هشت و بریک، کمتر می‌باشد.

راه آهن

راه آهن روسیه به طور انحصاری تحت امتیاز و نظارت دولت است. این شرکت یکی از بزرگ‌ترین

شرکت‌های راه آهن دنیا محسوب می‌شود. طول ریل‌های این این کشور، طبق آمار سال ۲۰۰۶ حدود ۸۷,۱۵۷ کیلومتر است که گسترده‌ترین خطوط ریل در دنیا بعد از آمریکا به شمار می‌رود. بیش از ۴۴,۰۰۰ کیلومتر این ریل‌ها الکتریکی هستند. در روسیه بر خلاف اکثر کشورهای دنیا، به استثنای ۹۵۷ کیلومتر در جزیره ساخالین (Sakhalin) که از ریل معمول و باریک با فاصله ۱۰۶۷ میلیمتر از یکدیگر استفاده شده‌است، از ریل‌های پهن ۱۵۲۰ میلیمتری استفاده می‌شود. بدین ترتیب قطارهای سایر کشورها در خطوط آهن روسیه قادر به تردد نیستند. معروف‌ترین راه آهن در روسیه، خطوط آهن ترنس-سیبریای یا ترنسیب (Transsib) است که طویل‌ترین ریل به هم پیوسته دنیا محسوب می‌شود، بدین ترتیب که از مسکو تا ولادیوستوک (Vladivostok) - ۹۲۵۹ کیلومتر - این راه آهن در کل مسیر خود از هفت منطقه زمانی مختلف عبور می‌کند.

در سال‌های ۱۹۷۰ و ۱۹۸۰، خطوط راه آهن شوروی (راه آهن شوروی در گذشته) بیشترین جابجایی بار را در دنیا انجام می‌داده‌اند و این کار در یک سیستم ریلی انجام می‌گرفته است که تنها ۱۰ درصد از طول ریل‌های دنیا را شامل می‌شده‌است.

خطوط راه آهن روسیه در سرتاسر کشور، اکثراً با استفاده از قطارهای برقی - که در روسیه به نام الکتریچکا (elektrichka) شناخته می‌شوند - و همچنین قطارهای دیزلی - که بر روی ریل‌های غیر الکتریکی حرکت می‌کنند - خدمات ریلی منطقه‌ای و دوطرفه را انجام می‌دهند. از سال ۲۰۰۷، روزانه ۴۰۸۵ قطار رفت و برگشتی (از حومه و بالعکس) در شبکه راه آهن روسیه حرکت می‌کنند، که ۱۰۶۹ قطار در محدوده شهر مسکو می‌باشند.

راه‌های آبی

گرچه روسیه مجاور دو اقیانوس منجمد شمالی و آرام است و با دریا‌های متعددی همسایه است و سواحل زیادی دارد، اما قسمت عمده این سواحل مخصوصاً در سبیری و شمال روسیه به دلیل برف و یخ زیاد، در اغلب ماه‌های سال

قابل استفاده نیستند. ۱۰۲۰۰۰ کیلومتر از راه‌های آبی داخلی روسیه را رودخانه‌های طبیعی و دریاچه‌ها تشکیل می‌دهند. در بخش اروپایی روسیه، حوزه رودخانه‌های اصلی توسط شبکه‌ای از کانال‌ها به یکدیگر متصل شده‌اند. مسکو، پایتخت روسیه، به علت راه‌های آبی متصل به دریا‌های بالتیک، سفید، خزر، آزوف و سیاه، اغلب بندر پنج دریا نامیده می‌شود. بندر سن پترزبورگ مهمترین بندر روسیه است که مرکز صنایع و کشتی‌سازی است و در ساحل خلیج فنلاند واقع شده است. در سال ۲۰۰۸، روسیه دارای ۱،۴۴۸ کشتی بازرگانی بوده است. روسیه تنها کشوری است که دارای ناوگان یخ‌شکن‌های هسته‌ای است که باعث رشد تجاری-دریایی روسیه میان شرق آسیا و اروپا می‌شود. بندر آستاراخان در شمال دریای خزر، با بندر ایران مانند بندر انزلی در جنوب این دریا ارتباط دریایی دارد.

فهرست بندر مهم روسیه

دریای سیاه	نوروسبک (Novorossiysk) - سوچی (Sochi)
دریای آزوف	روستوف-اون - دان (Rostov-on-Don) - توپس (Tuapse)
دریای بالتیک	بالتیک (Baltiysk) - کالینگراد (Kaliningrad) - سنپترزبورگ (St. Petersburg) - ویبورگ (Vyborg) - ویسوتسک (Vysotsk)
دریای بارنتس	مرمانسک (Murmansk)
دریای سفید	آرخانگلسک (Arkhangelsk) - ویتینو (Vitino)
اقیانوس آرام	خولمسک (Kholmsk) - ناخودکا (Nakhodka) - نولسک (Nevelsk) - پترو پاولوسک - کامچاتسکی (Petropavlovsk-Kamchatsky) - وانینو (Vanino) - ولادی وستک (Vladivostok) - ووستوچنی (Vostochny)
دریای خزر	آستاراخان (Astrakhan) - ماخاچکالا (Makhachkala)
دریا‌های دیگر در اقیانوس منجمد شمالی	دودینکا (Dudinka) - ایگارکا (Igarka) - تیکسی (Tiksi)

حمل و نقل هوایی

روسیه دارای ۱۲۱۶ فرودگاه می‌باشد، که شلوغ‌ترین آنها عبارتند از شری متیوو (Sheremetyevo)، دومودیدوف (Domodedovo)، و ونکوفو (Vnukovo) در مسکو و پولکوفو (Pulkovo) در سن پترزبورگ. ترتیب رده بندی این چهار فرودگاه بین‌المللی در میان صد فرودگاه بزرگ اروپا عبارت است از: فرودگاه بین‌المللی دومودیدوف در رده هجدهم، فرودگاه بین‌المللی شری متیوو در رده بیست و هفتم، فرودگاه بین‌المللی ونکوفو در رده چهل و ششم و فرودگاه بین‌المللی پولکوفو در رده پنجاه و سوم.

پرتردترین فرودگاه‌های روسیه در سال (۲۰۱۰)

رده در بین فرودگاه‌های اروپا	تعداد مسافر	مکان	نام فرودگاه	ردیف
۱۸	۲۲,۲۵۴,۵۲۹	مسکو	دومودیدوف (Domodedovo)	۱
۲۷	۱۹,۳۲۹,۰۰۰	مسکو	شری متیوو (Sheremetyevo)	۲
۴۶	۹,۴۶۰,۰۰۰	مسکو	ونکوفو (Vnukovo)	۳
۵۳	۸,۵۰۰,۰۰۰	سن پترزبورگ	پولکوفو (Pulkovo)	۴

خطوط هوایی ایروفلت (Aeroflot) روسیه، از بزرگ‌ترین و قدیمی‌ترین خطوط هوایی دنیا است که در سال ۱۹۲۳، تأسیس شده است. ایروفلت در سال ۱۹۵۶ اولین خطوط هوایی بود که توانست خدمات هوایی منظمی را انجام دهد. این خط هوایی در طول برقراری اتحاد جماهیر شوروی، بزرگ‌ترین خط هوایی در دنیا بوده است. این خطوط در سال ۲۰۰۶ در حدود ۷,۲۹۰,۰۰۰ مسافر و ۱۴۵,۳۰۰ تن بار را به ۸۹ مقصد در ۴۷ کشور جابه‌جا کرده است.

خطوط هوایی اس. سیون (S7) یا سیبریا (Siberia) که از سال ۱۹۹۲ شروع به کار نموده است، یکی دیگر از خطوط هوایی روسیه است که هم اکنون دارای سریع ترین رشد است و اخیراً بزرگ ترین خطوط هوایی داخلی شده که از ایروفلت نیز پیشی گرفته است. این خطوط هوایی پروازهای داخلی و بین المللی را نیز انجام می دهد. از دیگر خطوط هوایی بزرگ در روسیه که از سال ۱۹۹۰ شروع به کار نموده است، خطوط هوایی ترانسارو (Transaero) است که ۹۹ پرواز داخلی و بین المللی انجام می دهد. این خطوط در میان تمام خطوط هوایی روسیه، امن ترین خطوط شناخته شده است: تا اکتبر (مهر) سال ۲۰۱۰ حادثه ای در این خطوط هوایی رخ نداده است.

خطوط هوایی رُزیا (Rossiya)، دومین خطوط ملی در کشور است که دفتر اصلی آن در سن پترزبورگ قرار دارد. این خطوط هوایی در سال ۲۰۰۶ شکل گرفته است. در سال ۲۰۱۰، دولت روسیه اعلام کرد که تمام خطوط منطقه ای و دولتی، باید در زیر مجموعه خطوط هوایی ایروفلت قرار گیرند تا گردش مالی این خطوط هوایی افزایش یابد.

کشاورزی

در اوایل سال ۱۹۹۰ که روسیه در کشاکش تغییر اقتصاد کمونیستی به سیستم بازارمداری بود، کشاورزی در این کشور متحمل رکود و تحولی جدی شد. پس از فروپاشی شوروی سابق در سال ۱۹۹۱، مزارع وسیع تعاونی و دولتی - که پشتمانه کشاورزی شوروی بودند - می‌بایست با کاهش ناگهانی مجراهای تضمین شده خرید و فروش و عرضه محصولات و تغییرات وضعیت حقوقیشان (که آنان را جهت بازسازی و سازماندهی مجدد تحت فشار قرار می‌داد)؛ دست و پنجه نرم می‌کردند. در کمتر از پنج سال، تعداد احشام به نصف رسید و تقاضا برای علوفه آنان نیز کاهش یافت و مزارع کشت غلات تا ۲۵ درصد افت کرد. استفاده از کود و خرید منابع دیگر تنزل یافت و در نتیجه تولید محصولات نیز کمتر شد و بیشتر مزارع، دیگر توانایی خرید ماشین آلات جدید و سرمایه گذاری را نداشتند. پس از گذشت یک دهه رکود، نشانه‌های پیشرفت نسبی در صنعت کشاورزی روسیه ظاهر شد. با تغییر یافتن به شکل یک سیستم بازارمداری، عامل اصلی تعهد مالیاتی مطرح شد و نتیجه آن شد که بازدهی بیشتر شد، زیرا مادامی که کشاورزان ناچار باشند خود را با تأمین مالی سازگار کنند، تلاش می‌کنند تا بهره‌وری را برقرار نگه دارند. ساختارهای کشاورزی تغییر یافتند و مزارع کوچک خانوادگی که در محیط تجاری جدید ترقی کرده بودند، اکنون با تولید انبوه محصولات خود از ارزش فراوانی برخوردار شدند. روسیه در تولید بسیاری از محصولات کشاورزی رتبه‌های بالایی در جهان دارد، به‌طور مثال آفتابگردان رتبه اول، چغندر قند رتبه دوم، گندم، سیب زمینی، چاودار و بولاف رتبه سوم

سهم کشاورزی در صادرات و واردات در دهه‌های اخیر

سال	۲۰۰۷	۲۰۰۶	۲۰۰۵	۱۹۹۹-۲۰۰۱	۱۹۹۴-۱۹۹۶
عنوان					
صادرات	۲/۲	۱/۴	۱/۴	۱	۲
واردات	۱۱	۱۱/۷	۱۲/۳	۲۱/۱	۲۶/۳

مهم ترین محصولات تجاری کشاورزی و صنایع غذایی (FAO- ۲۰۰۸)

واردات	محصولات	شکر خام	گوشت مرغ	سیب
		میزان (تن)	۲,۴۱۷,۶۰۰	۱,۱۳۹,۱۰۰
صادرات	محصولات	گندم	جو	آفتاب گردان
	میزان (تن)	۱۱,۷۲۰,۲۰۰	۱,۴۹۶,۱۰۰	۶۰۸,۰۳۹

مهم ترین محصولات کشاورزی روسیه ۲۰۰۸ فانو (تن)

نام محصول	میزان تولید
گندم	۶۳,۷۶۵,۱۰۰
شیر گاو	۳۲,۰۹۹,۷۰۰
چغندر قند	۲۸,۹۹۵,۳۰۰
سیب زمینی	۲۸,۸۷۴,۲۰۰
جو	۲۳,۱۴۸,۵۰۰
آفتاب گردان	۷,۳۵۰,۲۴۰
ذرت	۶,۶۸۲,۳۰۰
یولاف یا جو دو سر	۵,۸۳۴,۹۱۰
چاودار	۴,۵۰۵,۰۶۰

○ جنگل داری

صنایع چوب و الوار با تقریباً ۲۰ میلیارد دلار در آمد سالانه، سهم بسزایی در اقتصاد روسیه دارد. از فروش الوار، سود قابل ملاحظه‌ای عائد روسیه می‌شود که اتهام قطع غیرقانونی درختان نیز بر آن وارد آمده است. طبق آمار سالیانه، نرخ سود دهی ۵۰ شرکت صنعتی جنگل‌های روسیه در سال ۲۰۰۸ به شدت کاهش یافته است. در سال ۲۰۰۷ روسیه ۷,۵۵۹ میلیون تن کاغذ و خمیر کاغذ (پالپ) تولید کرده است.

○ شیلات و ماهیگیری

وسعت سواحل موجود در روسیه فدرال پس از سواحل کانادا، گرینلند و اندونزی، در دنیا در مقام چهارم قرار گرفته است. صنعت ماهیگیری روسیه دارای منطقه اقتصادی انحصاری (EEZ) با مساحت ۷/۶ میلیون کیلومتر مربع می‌باشد که دسترسی به ۱۲ دریا در ۳ اقیانوس، به علاوه مناطق محصور در خشکی دریای خزر و بیش از دو میلیون رودخانه را شامل می‌شود.

بر اساس سازمان غذا و کشاورزی (فائو) در سال ۲۰۰۵، صنعت ماهیگیری روسیه، از مراکز آبی پروری ۳,۱۹۰,۹۴۶ تن ماهی شیلات طبیعی و ۱۱۴,۷۵۲ تن ماهی برداشت کرده است. روسیه به عنوان نهمین تولید کننده ماهی دنیا شناخته شده است.

سهم کشاورزی، شیلات و جنگل داری در تولید ناخالص داخلی در دهه‌های اخیر

سال	۲۰۰۷	۲۰۰۶	۲۰۰۵	۱۹۹۹-۲۰۰۱	۱۹۹۴-۱۹۹۶
عنوان					
صادرات	۱/۷	۱/۵	۱/۷	۲/۴	۱/۶
واردات	۲/۳	۲/۳	۲/۵	۴	۳/۴

○ گردشگری

این صنعت، ابتدا فقط به صورت گردشگری در داخل کشور و سپس از اواخر دوره شوروی به بعد، به صورت گردشگری بین‌المللی به سرعت ترقی کرده است. میراث فرهنگی غنی و تنوع وسیع مناظر طبیعی، روسیه را در میان محبوب‌ترین

مقاصد گردشگری در دنیا قرار داده است. ۲۳ مکان در این کشور، در فهرست میراث فرهنگی یونسکو قرار دارند. بسیاری دیگر نیز در فهرست موقت این سازمان هستند. مسیرهای اصلی گردشگری در روسیه شامل سفر به دور کمربند طلایی (Golden Ring) و گذر از شهرهای باستانی، گشتی در رودخانه‌های بزرگ همچون رود ولگا و سفرهایی طولانی‌تر از طریق راه آهن معروف ترنس سیریه می‌باشد. در روسیه مناطق گوناگون و فرهنگ‌ها و نژادهای مختلف، دارای غذاها و سوغاتی‌های متنوعی هستند و سنت‌های متنوعی را به نمایش می‌گذارند، از جمله مراسم روسیه: بانیا روسی (Russian banya) (استحمام در سونا)، سابانتوی تاتاری (Tatar Sabantuy) (جشن کشاورزان) یا تشریفات مذهبی سیریه‌ای (Siberian shamanist rituals) است. شهرهای مسکو و سن پترزبورگ، از شهرهای دیدنی جهانند و سالانه گردشگران بسیاری از سراسر جهان از جمله ایران، از آنها دیدن می‌کنند. با توجه به کاهش دما و کم شدن طول روز فصل مناسب برای سفر به روسیه تابستان است. در بخشی از تابستان در شمال روسیه خورشید به طور کامل غروب نمی‌کند که به شب‌های سفید معروف است. در این ایام جشن‌ها و برنامه‌های زیادی در شهرهای مختلف برگزار می‌شود و گردشگران زیادی را جلب می‌کند.

گوت‌ها

هون‌های

روریک

اولگ

تاریخ روسیه باستان (دولت کیف)

آثار به دست آمده و تحقیقات باستان شناسی، شاهد زیستن مردمانی از عصر حجر در سرزمین امروزمین روسیه است. یونانیان در قرن هفتم قبل از میلاد این سرزمین را می‌شناختند و در سواحل دریای سیاه مستعمراتی ایجاد نموده بودند که قبایل سیثی (Scythians) در آن سکونت داشتند. در قرن سوم قبل از میلاد قبایل سارماتی (Sarmatians) در برخی نقاط روسیه ساکن شدند. سپس در قرن سوم میلادی گوت‌ها (Goths) از آلمان، در قرن چهارم هون‌های (Huns) آسیایی، در قرن ششم عده‌ای از ترکان و در قرن هفتم خزرها (Khazars) در جنوب روسیه، دولتی مقتدر برپا کردند.

در سال ۸۶۲ میلادی روریک (Riurik) شهر نووگورود را تصرف کرد و به نووگورود بزرگ شاهزاده نشین مبدل نمود که در شمال شرق مسکوی امروزی واقع است. سپس با اسلاوهای شرقی متحد شد و در سال ۸۸۲ بر کیف (kyiv) - پایتخت کنونی اوکراین - دست یافت و اولین حکومت سراسری را در روسیه به ثبت رساند. اولگ (Oleg) جانشین روریک، پایتخت خود را از نووگورود به کیف (که تا ۱۲۳۶ پایتخت روسیه باقی ماند) منتقل نمود. این دوران در تاریخ روسیه به دوران کیف مشهور است. دولت روسی کیف مرزهای خود را از سواحل بالتیک تا دریای سیاه گسترانید و در زمان حاکمیت یاروسلاو (Yaroslav) به شکوفایی اقتصادی و

ایوان سوم

فرهنگی رسید که نسبت به دیگر سرزمین‌های مجاور برتری داشت. همزمان با چندپاره شدن دولت روسی کیف، ترک‌ها که از اواخر قرن ۱۱ در همسایگی روسیه در نواحی استپ جنوبی مستقر شده بودند، به قلمرو روسی کیف حمله نمودند. در سال ۱۲۳۷ قوم مغول ابتدا شهر ولادیمیر (Vladimir) را غارت کردند و در نهایت در قرن سیزدهم دولت روسی کیف به دست مغول‌ها ویران و منقرض گردید.

از نیمه قرن چهاردهم، به تدریج تلاش‌هایی از سوی شاهزادگان روسی برای استقلال از یوغ مغول‌ها آغاز شده بود و سرانجام در سال ۱۴۸۰ م. ایوان سوم (ایوان بزرگ) (Ivan III Vasilyevich) از پذیرش

حاکمیت مغول‌ها سرباز زد و توانست بخش وسیعی از روسیه را از سلطه آنان خارج نماید.

میخائیل رومانوف

دوران حاکمیت خاندان رومانوف (Romanov) (۱۶۱۲-۱۹۱۷)

اقتدار و شهرت روسیه جدید همزمان با شروع سلطنت میخائیل

رومانوف (Michael Romanov) در مسکو آغاز شد. میخائیل

رومانوف (۱۵۹۶-۱۶۴۵) سرسلسله خاندان رومانوف از سال ۱۶۱۷

برای عقب نشینی نیروهای نظامی سوئد که در هنگام هرج و مرج

در روسیه و فقدان حاکمیت مقتدر، توانسته بودند بخش زیادی از

خاک این کشور را اشغال نمایند، با آنها به توافق‌هایی دست یافت ولی درگیری میان

روس‌ها و سوئدی‌ها پایان نیافت و در سال ۱۶۳۴ طی پیمانی، روسیه ناچار شد بخشی

از سرزمین‌های غربی خود را به سوئد واگذار نماید.

پتر کبیر (Peter the Great) (۱۶۷۲-۱۷۲۵)

پتر اول (Peter I) که بعدها به پتر کبیر مشهور شد، چهارمین

تزار رومانوف‌ها محسوب می‌شود. وی با فتوحات مختلف مرزهای

روسیه را تا دریای بالتیک گسترش داد و با تأسیس شهر جدیدی به

نام سن پترزبورگ در کنار دریای بالتیک و ساحل رود نوا، پایتخت

را از مسکو به این شهر منتقل نمود.

کاترین کبیر (Catherine the Great) (۱۷۲۹-۱۷۹۶)

کاترین تلاش‌های پتر را برای توسعه طلبی روسیه و تسخیر سرزمین‌های دیگر دنبال کرد. او شاهزاده خانمی بود از دربار یکی از شاهزاده نشین‌های کوچک آلمان که بر حسب توصیه فردریک (Fredericke) پادشاه پروس (Prussia)، با پتر سوم (Peter III) شاهزاده روسی ازدواج نمود و از این طریق به دربار روسیه راه یافت و در سال ۱۷۶۲ به حکومت رسید. کاترین در عرصه سیاست خارجی روسیه توسعه ارضی را دنبال می‌کرد. وی با ایجاد ارتشی مجهز و آماده، عثمانی‌ها را شکست داد و بندر آزوف را در ساحل دریای سیاه به تصرف خود درآورد. کاترین همچنین با شکست دادن لهستان، توانست بخشی از این کشور را که شامل روسیه سفید کنونی نیز می‌شود متصرف شود. وی برای سروسامان دادن به امور مالی، برای اولین بار در سال ۱۷۶۸ به جای سکه، اسکناس را در روسیه رایج کرد. شهرهای یکاترینبورگ و یکاترینسلاو (Yekaterinoslav) - به معنی عظمت کاترین - توسط وی بنا گردید.

پتر سوم

تزار نیکلای اول (Nicholas I) (۱۷۹۶-۱۸۵۵)

در دوران حکومت نیکلای اول (۱۸۲۵-۱۸۵۵)، علوم فنی نظیر ریاضی، شیمی، الکترونیک و ستاره‌شناسی نیز گسترش چشمگیری یافت و دریانوردان روسی توانستند اقیانوس آرام و منجمد شمالی را طی کنند و در سال ۱۸۱۹ به قطب جنوب برسند. جنگ ایران و روس که به عهدنامه ترکمنچای انجامید و

روسیه بخش‌هایی از شمان غربی ایران را متصرف شد نیز در زمان این تزار صورت گرفت. در سال ۱۸۳۲ پاول شیلینگ (Pavel Schilling) تلگراف الکترومغناطیسی را کشف کرد. نخستین کشتی بخار، در سال ۱۸۳۹ به رودخانه نوا افتاد و در سال ۱۸۳۴ خط راه آهن، سن پترزبورگ را به شهر پوشکین (در ۳۵ کیلومتری) متصل نمود. الکساندر یکم تزار روسیه، در دومین سال سلطنت خود به فکر جهانگشایی در جنوب و شرق آن کشور افتاد و در جلسه ۱۸ سپتامبر (۲۷ شهریور) سال ۱۸۰۲ موضوع را با ژنرال‌های خود مطرح ساخت.

در اجرای این تصمیم تزار، ژنرال «سی سیانوف» شهر تفلیس را که

در قلمرو ایران بود تصرف کرد و چندی بعد پیشروی خود را به سوی جنوب دنبال کرد که منجر به آغاز جنگ اول ایران و روسیه در سال بعد شد. سیسیانوف، با طرح نقشه‌ای از سوی ایران کشته شد که ژنرال‌های بعدی موفق شدند هدف‌های تزار را تامین کنند و سرانجام در سال ۱۸۲۸ رود ارس مرز جنوبی امپراتوری روسیه در غرب دریای مازندران، تعیین شد.

دو جنگ معروف و تلخ روسیه با ایران در زمان پادشاهی فتحعلیشاه قاجار روی داد.

الکساندر دوم

از نیمه دوم قرن نوزدهم، به تدریج دامنه افکار انقلابی در روسیه توسعه یافت. هرچند الکساندر دوم (Alexander II) توانست با اصلاحات خود تاحدی رضایت توده‌های مردم را به دست آورد ولی گروه‌های انقلابی، نابودی رژیم تزاری را مورد توجه قرار دادند. در حدود نیمه قرن نوزدهم، دو جریان اصلی در روسیه ظاهر گردید. غرب‌گرایان و اسلاو‌گرایان. غرب‌گرایان تحت تأثیر اندیشه‌ها و اقدامات پطر کبیر، راه پیشرفت روسیه را در غربی شدن آن می‌یافتند. در حالی که اسلاو‌گرایان به فرهنگ و تمدن روسی نظر داشتند.

نیکلای دوم

آخرین تزار روسیه نیکلای دوم (Nicholas II) بود که در سال ۱۸۹۵ به قدرت رسید. همزمان با آغاز سلطنت او، محافل کارگری سن‌پترزبورگ با هم متحد شده و اتحاد برای آزادی طبقه کارگر را تشکیل دادند و دامنه اعتصابات کارگری به شهرهای دیگر رسید.

در ۱۹۰۵، روسیه از ژاپن شکست خورد و کارگرانی که در اثر فشار سنگین اقتصادی جنگ با ژاپن خسته شده بودند، در یکشنبه ۹ ژانویه (۱۹ دی) ۱۹۰۵ دست به اعتصاب زده و به سوی کاخ تزار حرکت کردند که در اثر گلوله باران آنها، هزاران نفر کشته شدند و یکشنبه خونین (Bloody Sunday) در تاریخ روسیه رقم خورد.

لنین

نتیجه این درگیری‌ها، شکاف عمیق مردم و تزار و فراهم شدن زمینه برای بهره‌برداری انقلابیون بود. فشار مخالفین دولت و تضعیف روز به روز تزار باعث گردید تا تزار نیکلای دوم در نهایت با صدور فرمانی اجازه تأسیس مجلس مشورتی دوما (Duma) را صادر نماید.

دوران کمونیسم (Communism) (۱۹۱۷-۱۹۹۱)

انقلابیون کمونیستی به رهبری لنین (Lenin)، پس از بدست گرفتن قدرت و برکناری دولت (۱۹۱۷)، بلافاصله دولت را منحل و بجای آن شورایی تحت عنوان کمیسرهاى خلق تشکیل دادند و اداره کشور را در دست گرفتند. در این شورا رهبران انقلابی نظیر تروتسکی (Trotsky) و استالین به ترتیب به عنوان کمیسر خلق در امور خارجی و کمیسر خلق در امور ملی، منصوب گردیدند.

در بُعد اقتصادی، روسیه پس از انقلاب با مشکلات عدیده‌ای روبرو بود. ادامه جنگ در اروپا دادوستد را مختل نموده بود. سرمایه داران و صاحبان کارخانه‌ها نیز مشمول تسویه حساب‌های پلیس مخفی بلشویک شده بودند و کشورهای انگلیس و امریکا نیز به دلیل اینکه بلشویک‌ها با آلمان معاهده دوستی امضاء نموده بودند، این کشور را محاصر اقتصادی کرده بودند و مهم تر از همه تئوری‌های اقتصادی مارکسیستی (Marxism) در مرحله اجرا، تناقضات و مشکلات زیادی را برای مردم ایجاد نموده بود.

لنین در ژانویه ۱۹۲۴ درگذشت و بعد از وی استالین به عنوان رهبر شوروی از سوی کمیته اجرایی انتخاب گردید. استالین در ۳ آوریل (۱۴ فروردین) ۱۹۲۲ ابتدا از مقام کمیسر امور ملل به عنوان دبیر کلی کمیته مرکزی حزب کمونیست شوروی انتخاب شده بود. وی با استفاده از این موقعیت توانسته بود همفکران نزدیک خود را در مسئولیت‌های رده بالای حزب، داخل نماید.

در جنگ جهانی دوم ابتدا آلمان با روسیه پیمان دوستی داشت ولی در تاریخ ۲۲ جولای (۱ تیر) ۱۹۴۱ به آن حمله کرد به این امید که در مدت کوتاهی روسیه و پایتخت آن مسکو را فتح کند؛ ولی با مقاومت سخت ارتش و مردم روسیه و سرمای شدید این کشور روبرو شد. میلیون‌ها روسی در جنگ با آلمان کشته شدند ولی در نهایت شوروی پیروز شد و حکومت خود را گسترش داد و استالین یکی از فاتحان اصلی جنگ، قدرت بسیاری پیدا کرد. با پایان جنگ جهانی دوم، شوروی علی‌رغم تحمل خسارات و ویرانی‌های فراوان توانست با پیروزی بر آلمان نازی و گسترش حوزه نفوذ خود بر سراسر اروپای شرقی و الحاق جمهوری‌های سه گانه بالتیک به سرزمین خود و نیز اشغال جزایر کوریل که به ژاپن تعلق داشت، به عنوان یک ابرقدرت جدید ظهور نماید. شوروی همچنین در صدد تسلط بر

تنگه‌های سفر و واردات و نیز تجزیه ایران بود که مقاومت داخلی این کشورها و حمایت جامعه جهانی در مقابل توسعه طلبی‌های شوروی باعث گردید از اهداف خود در ایران و ترکیه چشم‌پوشی نماید.

استالین در ۵ مارس (۱۵ اسفند) ۱۹۵۳ پس از سه دهه و اندی رهبری شوروی، درگذشت. بعد از مرگ استالین، رقابت پنهانی شدیدی برای جانشینی وی در بین اعضای کادر رهبری حزب کمونیست شوروی در جریان بود که در نهایت نیکیتا خروشچف (Nikita Khrushchev) به رهبری شوروی رسید. او در سال ۱۹۵۵ در پاسخ به اقدام کشورهای غربی در تأسیس سازمان نظامی ناتو، دستور تشکیل پیمان ورشو با حضور شوروی و کشورهای اروپای شرقی را صادر نمود.

پیشرفت‌های موشکی و نظامی شوروی در زمان خروشچف در ۲۱ آوریل (۱ فروردین) ۱۹۶۱، با سفر موفقیت آمیز یوری گاگارین به فضا به عنوان اولین فضانورد جهان، به اوج خود رسید و باعث گسترش ترس و وحشت در غرب و آغاز دوران جدیدی از مسابقه تسلیحاتی گردید که به آن دوران جنگ سرد نیز می‌گویند و تا زمان فروپاشی شوروی ادامه یافت. در این دوران همچنین چین و شوروی بر سر مسائل ایدئولوژیکی اختلاف پیدا نمودند.

لئونید برژنف

نیکولای پادگورنی

در اکتبر (مهر) ۱۹۶۴ لئونید برژنف (Leonid Brezhnev) با همکاری نیکولای پادگورنی (Nikolai Podgorny)، الکساندر شلپین (Aleksandr Shelpin) و الکسی کاسیگین (Alexei Kosygin) که از اعضای اصلی کمیته مرکزی حزب کمونیست بودند، با استفاده از غیبت خروشچف، وی را به دلیل عملکرد بد سیاسی و اقتصادی از رهبری شوروی برکنار نمودند. برژنف تا سال ۱۹۸۲ حکومت شوروی را در دست داشت.

یوری آندروپوف

کنستانتین چرنکو

بعد از برژنف، یوری آندروپوف (Yuri Andropov) برای دو سال رهبر شوروی بود و پس از آندروپوف، یکی دیگر از رهبران قدیمی و مسن حزب به نام کنستانتین چرنکو (Konstantin Chernenko) که وی نیز سابقه

امنیتی داشت و سال‌ها رئیس کا.گ.ب (K.G.B) بود، به عنوان دبیر کل جدید حزب کمونیست و رهبر این کشور انتخاب گردید. مرگ چرننکو در مارس (اسفند) ۱۹۸۵ و کوتاه بودن زمان رهبری وی، اعضای کمیته مرکزی حزب کمونیست شوروی

آندره گرومیکو

را به این اندیشه واداشت تا از انتخاب رهبری سالخورده برای حزب کمونیست، خودداری نمایند. از این رو میخائیل گورباچف (Mikhail Gorbachev) که نسبت به سایر اعضای هیئت رئیسه حزب کمونیست جوان‌تر بود، به عنوان دبیر کل حزب انتخاب گردید. شوروی هزینه‌های بسیار زیاد جنگ سرد و مسابقات تسلیحاتی را متحمل شده بود و عدم بهره‌وری در اقتصاد و نظام مدیریتی به دلیل سیستم کمونیستی ضعف درونی شدیدی را به مرور آشکار می‌کرد.

آندره گرومیکو

مبارزه با فساد و رونق اقتصادی، اهداف اصلی گورباچف از طرح اطلاعات در شوروی بود. بهبود وضع اقتصادی در گرو توسعه روابط بازرگانی خارجی و بهبود روابط با کشورهای غربی بود. گورباچف امیدوار بود که از طریق تنش زدائی، فرصت‌های اقتصادی جدیدی برای شوروی خلق نماید. به همین منظور با کنار گذاشتن آندره گرومیکو (Andrey Gromyko) - که نزدیک به سه دهه وزیر خارجه شوروی بود - ادوارد شواردنادزه (Eduard Shevardnadze) را به جای وی منصوب نمود.

دو گروه در داخل شوروی با اصلاحات و اقدامات گورباچف مخالف بودند که در نهایت، کارشکنی و مخالفت آنها، زمینه‌های بالقوه فروپاشی شوروی را به فعلیت رساند. گروه اول کمونیست‌های تندرو بودند که هر نوع تغییر را به معنی بازگشت از مرام کمونیستی فرض می‌کردند و به شدت با اصلاحات گورباچف مخالف بودند. گروه دوم کسانی بودند که سرعت اصلاحات را کند می‌دیدند و خواهان تغییرات گسترده‌تر بودند و گورباچف را مانع انجام اصلاحات عمیق‌تر می‌دانستند.

اصلاحات گورباچف اگر چه به رشد دموکراسی و آزادی بیان در اتحاد شوروی کمک نمود اما سیاست‌های اقتصادی وی، این کشور را با مشکلات وسیع اقتصادی مواجه نمود. در اواخر دهه ۱۹۸۰ کمبود شدید منابع اولیه غذایی مانند گوشت و شکر، دولت را ناگزیر نمود که مانند دوران جنگ جهانی سیستم جیره بندی را برقرار نماید. به تدریج مشکلات اقتصادی، رشد احساسات ملی‌گرایانه جمهوری‌های زیر پوشش و دامن زدن به برخی مطالبات از سوی رهبران محلی و نیز بروز شکاف در

کادر حزب کمونیست، اوضاع را از کنترل گورباچف خارج نمود. سرعت تحولات به قدری زیاد بود که عملاً کرمین (Kremlin) کنترلی بر آن نداشت. گورباچف از ارتش خواست که با تمایلات استقلال طلبانه جمهوری‌های بالتیک مقابله نماید و همین امر در غرب سروصدای زیادی برانگیخت. از طرف دیگر تظاهرات مردم باکو با مداخله ارتش به خشونت گرائید. همزمان با این تحولات رهبران جمهوری‌های عضو اتحاد شوروی با استفاده از ضعف کرمین، به تدریج بر دامنه قدرت و نفوذ خود افزودند و عملاً از کنترل دولت مرکزی خارج شدند.

بوریس یلتسین

در جون ۱۹۹۰ اعلامیه استقلال روسیه فدرال با رأی قاطع اعضای کنگره شورای عالی روسیه به تصویب رسید (۹۰۷ رأی موافق در مقابل ۱۳ رأی مخالف). پس از اعلام استقلال روسیه، سایر جمهوری‌های ۱۵ گانه اتحاد شوروی نیز به پیروی از مسکو تلاش‌های خود را برای اعلام استقلال تشدید نمودند و کشورهای مستقل ناشی از فروپاشی اتحاد جماهیر شوروی، اعلام موجودیت نمودند.

استونی

لتونی

لیتوانی

بوریس یلتسین (Boris Yeltsin) در سال ۱۹۹۱ با کسب ۵۹ درصد رأی مردم به عنوان رئیس جمهور روسیه انتخاب گردید.

در ۶ سپتامبر (شهریور) ۱۹۹۱ دولت شوروی استقلال سه جمهوری استونی (Estonia)، لتونی (Latvia) و لیتوانی (Lithuania) را (که بعد از جنگ جهانی دوم به شوروی منضم گردیده بودند) به رسمیت شناخت.

حمایت بیش از ۹۰ درصد از مردم اوکراین از رفراندوم اول سپتامبر (شهریور) ۱۹۹۱ برای اعلام استقلال، آخرین ضربه‌ای بود که برای فروپاشی به اتحاد شوروی وارد شد. در ۱۲ دسامبر رهبران سه جمهوری‌های اسلاو عضو شوروی یعنی روسیه، اوکراین و بلاروس در اقامتگاهی در بلاوژسکایا (Belovezhskaya)، (حد فاصل مرز بلاروس با لهستان) گرد هم آمدند و قرارداد فروپاشی شوروی و تشکیل

جامعه کشورهای مستقل مشترک المنافع را) که ۹ جمهوری دیگر عضو شوروی، بعداً به این قرارداد ملحق گردیدند) امضاء نمودند. در ۲۴ دسامبر ۱۹۹۱، دولت روسیه با ارسال یادداشت رسمی به عنوان دبیر کل سازمان ملل متحد در شورای امنیت و با اشاره به فروپاشی اتحاد جماهیر شوروی، جایگزینی روسیه به جای آن کشور را اعلام نمود.

از این کشورهای جدید، سه کشور آذربایجان، ارمنستان و ترکمنستان همسایه‌های شمالی ایران هستند. کشور استقلال یافته تاجیکستان در شمال شرق ایران نیز زبان فارسی را به عنوان زبان ملی انتخاب نمود.

دوران ولادیمیر پوتین (Vladimir Putin)

پوتین پیش از انتصاب به عنوان نخست وزیر، از سوی یلتسین، در انتظار عمومی چهره‌ای ناشناس بود. از این رو تا زمان انتصاب وی به عنوان کفیل ریاست جمهوری، افکار و ایده‌هایش برای اکثر مردم روسیه ناشناخته باقی مانده بود. اما ولادیمیر پوتین خیلی سریع توانست لیاقت و کاردانی خود را به اطرافیان‌ش - از جمله بوریس یلتسین، رئیس جمهور روسیه - نشان دهد.

پوتین در شرایط بسیار سختی به نخست وزیری روسیه منصوب گردید. وی برای تسلط بر اوضاع، از نقاط ضعیف و در عین حال اولویت دار شروع نمود. وی بحران چچن را که تهدیدی برای کرملین محسوب می‌شد به یک فرصت برای معرفی خود به عنوان رهبری توانا و قابل اتکا برای مردم تحقیر شده روسیه تبدیل نمود. در انتخابات ریاست جمهوری روسیه که در اواخر مارس (اسفند) ۲۰۰۰ برگزار شد، پوتین توانست بیش از نیمی از آراء را به دست آورد. پوتین در اولین سال روی کار آمدن خود دو اقدام مهم انجام داد که برای تثبیت موقعیتش به عنوان حاکم روسیه بسیار مؤثر بود. وی ابتدا لایحه‌ای به دوما ارائه نمود که براساس آن عضویت رؤسای قوه مجریه و مقننه مناطق ۸۹ گانه روسیه را در شورای فدراسیون (که یک نهاد بسیار قدرتمند است و می‌تواند حتی رئیس جمهور را نیز برکنار نماید) ممنوع نمود و به جای آن نمایندگان آنها در شورای فدراسیون عضو خواهند بود. دلیل کرملین برای این لایحه هم منطقی بود. موافقین این لایحه معتقد بودند که حضور رؤسای مناطق در شورای فدراسیون ضمن اینکه مانع از ایفای مسئولیت مهم اداره منطقه می‌شود، سبب می‌شود که نتوانند به صورت حرفه‌ای به وظایف خود در شورای فدراسیون رسیدگی نمایند. همچنین وی در این لایحه برای انتخاب رؤسای مناطق،

محدودیت زمانی حداکثر دو دوره ۴ ساله را تعیین نمود. پوتین علاوه بر سامان دادن امور سیاست داخلی، از سیاست خارجی نیز غافل نبود. او توانست در این دوره تعامل سازنده‌ای را با اتحادیه اروپا و ناتو (NATO) شروع نماید.

همچنین در عرصه اقتصادی، دستاوردهای شایانی داشت (که در بخش اقتصاد ذکر شد) و توانست با اتکا به رشد قیمت نفت، ضمن افزایش ذخایر ارزی این کشور، در حدود بیش از دویست میلیارد دلار، اصلاحات اساسی را در ساختار اقتصادی و نظام تصمیم‌گیری مالی و پولی کشور ایجاد نماید.

موفقیت پوتین در عرصه داخلی با انتخاب مجدد وی به عنوان رئیس جمهور

روسیه در انتخابات ۱۴ ماه مارس (اسفند) ۲۰۰۴ ادامه یافت. با وجود موفقیت‌هایی که پوتین در این سال‌ها برای کنترل احزاب و مهار رؤسای مناطق این کشور داشت، اما در روند حل بحران چچن با مشکلات عدیده‌ای مواجه گردید و برخلاف پیش‌بینی‌ها، حل سریع بحران چچن با مشکل مواجه گردید تا آن‌که عاقبت در مارس (اسفند) ۲۰۰۵ ارتش روسیه توانست اسلان مسخدوف (Aslan Maskhadov)

رئیس جمهور چچن را در روستایی در شمال چچن محاصره و به قتل برساند. دوره دوم ریاست جمهوری پوتین با تشدید اختلافات روسیه با غرب همراه بود.

تشدید انتقادهای انگلیس نسبت به روسیه باعث گردید تا مسکو نیز در ۱۰ دسامبر

۲۰۰۷ در اقدامی تلافی‌جویانه دستور دهد دفاتر شورای بریتانیا در سراسر روسیه به جز مسکو تعطیل گردد. تصمیم امریکا برای استقرار سپر دفاع موشکی در اروپای شرقی با انتقاد و اعتراض شدید روسیه روبرو شد.

در سال ۲۰۰۷ کنفرانس سالانه امنیتی مونیخ که با حضور پوتین برگزار شد، به صحنه انتقاد شدید روسیه از سیاست‌های امریکا و متقابلاً تهدید

امریکا نسبت به امکان آغاز دوره جدیدی از جنگ سرد بین دو کشور تبدیل شد. اقدام رهبران کوزوو (Kosovo) برای اعلام استقلال این منطقه در اولین نشست پارلمان در سال ۲۰۰۸ و به رسمیت شناخته شدن این اعلام از سوی کشورهای غربی، با واکنش انتقادی و شدید روسیه و صربستان همراه گردید. پوتین در شرایطی دوره دوم ریاست جمهوری خود را به پایان رساند که آثار آغاز دوره جدیدی از جنگ سرد بین روسیه و غرب در حال نمایان شدن بود. ارتباط روسیه با ابر

میخائیل فرادکوف

قدرت نوظهور جهان یعنی چین در دوران جدید، به مراتب بهتر از گذشته است و این دو کشور ارتباطات گسترده‌ای دارند و قراردادهای مختلفی از جمله پیمان دفاعی شانگهای را منعقد کرده‌اند.

پوتین در ۱۲ سپتامبر (شهریور) ۲۰۰۷ در شرایطی که کمتر از سه ماه به زمان برگذاری انتخابات دوما مانده بود، به دلیل افت کارآمدی دولت، میخائیل فرادکوف (Mikhail Fradkov) را از نخست وزیری عزل و ویکتور زوبکوف (Viktor Zubkov) را به جای وی منصوب نمود. پوتین در انتخابات دومای دور پنجم که در دسامبر ۲۰۰۷ برگزار شد، ضمن اعلام حمایت رسمی و علنی از حزب روسیه واحد، به این حزب اجازه داد اسم وی را به عنوان سرلیست خود به مردم معرفی نماید.

ویکتور زوبکوف

پشتیبانی پوتین از حزب روسیه واحد، باعث گردید تا این حزب ۶۴ درصد آراء را به دست آورد و از این طریق کنترل کامل خود را بر دوما حفظ نماید. پوتین بعد از اطمینان نسبت به کنترل دوما، حمایت خود را از دیمتری مدودف (Dmitry Medvedev) معاون اول نخست وزیر به عنوان جانشین ریاست جمهوری بعد از خودش اعلام نمود؛ چرا که (مانند ایران) طبق قانون اساسی روسیه، رئیس جمهور بیش از دو دوره پی در پی نمی تواند بر سر کار باشد.

دیمتری مدودف

دوران مدودف

حمایت پوتین از مدودف باعث گردید تا حزب روسیه واحد نیز، وی را به عنوان کاندید رسمی خود برای انتخابات ریاست جمهوری (که در ۲ مارس (اسفند) ۲۰۰۸ برگزار می شد)، اعلام نماید. مدودف نیز متقابلاً اعلام کرد در صورت کسب پیروزی و انتخاب به عنوان رئیس جمهور، ولادیمیر پوتین را به عنوان نخست وزیر به دوما معرفی می نماید. مدودف توانست در سایه حمایت پوتین، ۷۰ درصد آراء را به خود اختصاص دهد و به عنوان جانشین پوتین انتخاب گردد. پوتین پس از انتخاب به عنوان نخست وزیر، ساختار دولت را تغییر داد. براساس تغییرات اعمال شده در ساختار دولت، وزارت انرژی و صنایع به دو وزارت خانه مستقل تبدیل گردید و وزارت جوانان، ورزش و گردشگری نیز به عنوان یک وزارتخانه جدید اضافه شد. در دوران مدودف روسیه به توسعه اقتصادی، اجتماعی و علمی دست یافت و در دوران رکود اقتصادی که به کشورهای غربی به ویژه امریکا صدمه زیادی وارد شد، روسیه کمتر تحت تاثیر قرار گرفت. در این دوران، روسیه با اغلب کشورها و غرب، همکاری مسالمت آمیزی داشت.

قانون اساسی و ویژگی‌های آن

در سیر تاریخی تکوین سیاست و حکومت روسیه، چهار عامل نقش تعیین کننده‌ای ایفا کرده‌اند که عبارتند از: ۱- نژاد اسلاو ۲- مذهب ارتدوکس ۳- زبان روسی ۴- موقعیت جغرافیایی. میان این عناصر در بسیاری مواقع هماهنگی وجود داشته اما گاه نیز به تعارضاتی اساسی رسیده‌اند. احساس هویت ملی، براساس قوم روس و در درون قوم اسلاو شرقی شکل گرفت اما با هجوم مغولان، احساس مشترک روس‌ها متوجه کلیسای ارتدوکس گردید و سپس با ورود افکار جدید از غرب، به تدریج مذهب در مقابل قومیت اسلاو سست شد.

در طول تاریخ، آنچه روسیه نامیده می‌شود محل گذر اقوام و قبایل گوناگونی بوده که هر یک برای مدتی بر آن حکمرانی کرده‌اند. ضرورت وحدت در مقابله با اقوام مهاجم خارجی، به تدریج در میان حکومت‌های محلی، نوعی همبستگی ایجاد نمود که از اولین گرایش‌ها به سمت تشکیل یک واحد سیاسی محسوب می‌شود.

تا پیش از فروپاشی شوروی و تشکیل روسیه فدرال، چهار قانون اساسی در سال‌های ۱۹۱۸، ۱۹۲۴، ۱۹۳۶، و ۱۹۷۷ در شوروی به تصویب رسید که بیشتر به بیانیه‌های ایدئولوژیک شبیه بودند تا به تعریف حقوق و تکالیف دولت و ملت. حقوق افراد و شهروندان در این متون بسیار کلی و عمومی مطرح شده بود و اساساً علایق و ملاحظات اجتماعی بر منافع فردی تقدم داشت. تا قبل از سال ۱۹۸۹، هیچ دادگاه عالی برای رسیدگی به نقض حقوق اساسی وجود نداشت. نظام تفکیک قوا در قانون اساسی کمونیستی معنا نداشت و شوراهای قانون گذاری و اجراء را در همدیگر ادغام و اعمال می‌کردند.

نخستین قانون اساسی اتحاد شوروی، در دومین سال انقلاب بلشویکی و پیروزی حزب کمونیست به تصویب رسید. پس از تجزیه شوروی و استقلال کشور روسیه،

قانون اساسی مصوب ۱۹۹۳ (که در حال حاضر مبنای تعیین وظایف و اختیارات دولت و حقوق اساسی ملت است و مشتمل بر دو بخش، ۹ فصل و ۱۳۷ ماده می باشد) تدوین و مصوب شده است.

تفکیک قوا

کشور روسیه فدرال بر اساس اصول دموکراتیک و با نظام فدرالی بر پایه قانون اساسی و سیستم جمهوری اداره می شود. اعمال قدرت در روسیه به وسیله ریاست جمهوری، مجمع فدرال، دولت و قوه قضائیه صورت می گیرد. یکی از اصول بنیادین قانون اساسی جدید روسیه که متفاوت از تجارب قبلی است، تأکید بر اصل تفکیک قوا می باشد. بر این اساس، قدرت نبایستی در دست یک شخص یا مؤسسه قرار گیرد و می باید بین قوای قانون گذاری، اجراییه و قضائیه تقسیم شود. تقسیم قدرت با این مدل نیاز به شفافیت و پاسخگویی هر سه قوه دارد. در این سیستم قوای مختلف باید یکدیگر را تعدیل نمایند. رئیس جمهور در رأس این سیستم قرار دارد و هر سه قوه در مورد اعمال اعضای خویش ملزم به پاسخگویی به رئیس جمهور هستند و رئیس جمهور نیز ملزم به پاسخگویی به مجلس است.

انتخابات در روسیه

تا قبل از جولای ۲۰۰۶ در روسیه دو سیستم انتخاباتی وجود داشت ۱- سیستم تناسبی؛ ۲- سیستم اکثریتی. در انتخابات پارلمانی هر دو سیستم رعایت می شد. یعنی نیمی از ۴۵۰ کرسی پارلمان متعلق به احزابی بود که توانسته بودند بیش از پنج درصد آراء شرکت کنندگان را کسب نمایند و بر اساس میزان آرای به دست آمده، صاحب کرسی می شدند. نصف دیگر کرسی های پارلمان توسط کاندیداهای منفرد (که صاحب اکثریت آراء در منطقه خود می شدند) تصاحب می گردید. انتخابات پارلمانی دوره های اول تا چهارم بر این اساس اجراء گردید.

انتخابات ریاست جمهوری

رئیس جمهور به مدت ۴ سال توسط مردم انتخاب می شود و یک نفر نمی تواند بیش از دو دوره متوالی رئیس جمهور باشد.

قوه مجریه

مطابق قانون اساسی (ماده ۸۰)، رئیس جمهور روسیه فدرال، رئیس دولت، ضامن قانون اساسی، حقوق و آزادی های شهروندان است که جهات اساسی سیاست داخلی و خارجی کشور را تعیین می کند و در داخل و خارج از کشور، به عنوان رهبر کشور نمایندگی کشور را برعهده دارد. دستگاه های مختلف ساختار قدرت روسیه هر کدام مطابق قانون وظیفه ای برعهده دارند و رئیس جمهور تنها کسی است که ضامن سلامت نظام و اجرای وظایف توسط نهادهای حکومتی می باشد.

طبق قانون اساسی سال ۱۹۹۳، قوه مجریه متشکل از رئیس جمهور و نخست وزیر است و در شرایطی که رئیس جمهور قادر به ادامه فعالیت خود نباشد، تا انتخابات رئیس جمهوری، نخست وزیر به جای او کارها را انجام می دهد. رئیس جمهور اگرچه به عنوان رئیس قوه مجریه مسئولیت دولت را برعهده دارد اما در مقابل پارلمان پاسخگو نیست و این نخست وزیر است که با معرفی رئیس جمهور و توسط پارلمان منصوب می شود و همچنین رئیس جمهور با مشورت نخست وزیر، می تواند اعضای دولت را قبول و یا رد کند. کابینه (دولت) متشکل از نخست وزیر، معاون نخست وزیر، وزرای فدرال و مسئولین وزارتخانه ها است. تعداد وزرای کابینه (دولت) ۲۴ نفر است. علاوه بر این وزرا، قوه مجریه دارای ۱۱ کمیته ایالتی و ۴۶ سازمان ایالتی است.

فهرست روسای جمهور

ردیف	نام	شروع دوره	پایان دوره	عکس
۱	بوریس یتسین Boris Yeltsin	۱ سپتامبر ۱۹۹۰	۲۴ فوریه ۱۹۹۸	
۲	ولادیمیر پوتین Vladimir Putin	۱۹۹۹	۲۰۰۸	
۳	دیمیتری مدودوف Dmitry Medvedev	۲۰۰۸		

☑ قوه مقننه

قوه مقننه در روسیه فدرال شامل دو بخش می باشد:

۱- مجلس علیا به نام شورای فدراسیون با ۱۷۸ عضو

۲- مجلس سفلی به نام دومای کشور با ۴۵۰ عضو

به لحاظ اختیارات، شورای فدراسیون از جایگاه بالاتری برخوردار است اما از جهت سیاسی، دومای کشوری که محل حضور احزاب و گروه های سیاسی است، خیرسازتر و در بین افکار عمومی شناخته شده تر می باشد. مصوبات دومای کشوری بایستی به تأیید شورای فدراسیون برسد. این مصوبات در صورتی جنبه قانونی پیدا می کند که به امضاء و تأیید رئیس جمهور برسد. اگر رئیس جمهور به هر دلیلی از امضای یک مصوبه خودداری نماید، در صورت تأیید دوسوم اعضای دومای کشور و شورای فدراسیون، مصوبه فوق نیازی به امضای رئیس جمهور ندارد و جنبه قانونی و رسمی پیدا می کند.

الف) شورای فدراسیون (Federation Council)

نمایندگانی هر بخش، منطقه، جمهوری، ایالت و... عضو فدراسیون کشور روسیه، وارد شورای فدراسیون می شوند. در شورای فدراسیون ۱۷۸ نفر عضویت دارند.

ب) دومای کشوری

دوما (Duma) از ریشه لغوی فعل روسی دومات (Думы) به معنی فکر کردن استخراج شده است. در روسیه برخلاف سنت پارلمانی کشورهای اروپائی که طی قرون متمادی تکامل یافته، اولین نهاد پارلمانی در سال ۱۹۰۶ و در زمان نیکلای دوم، (تزار وقت روسیه) بر اثر فشار جناح های لیبرال دولت تأسیس گردید و تا انقلاب بلشویکی (در سال ۱۹۱۷) مجموعاً چهار دوره تشکیل گردید. مهم ترین وظیفه دومای کشوری در کنار شورای فدراسیون، به عنوان نهاد قانون گذاری فدراسیون روسیه، بررسی و تصویب لوایح و طرح هایی است که به آنها ارائه می شود.

□ قوه قضائیه

قوه قضائیه مطابق قانون اساسی، نهادی مستقل در کنار قوای مجریه و مقننه است. سیستم قضائی روسیه فدرال توسط قانون اساسی و قانون فدرال مبتنی بر قانون اساسی مصوب مورخ ۳۱ دسامبر ۱۹۹۶ تحت عنوان «درباره سیستم قضائی روسیه فدرال» برگزار می شود. در روسیه دو سطح قضائی وجود دارد: ۱- سطح فدرال شامل دادگاه های عالی فدرال، دادگاه قانون اساسی و دادگاه عالی داوری؛ ۲- سطح مناطق شامل قضات دادگاه های منطقه ای و دادگاه قانون اساسی منطقه.

□ احزاب در روسیه فدرال

قانون اساسی جدید فدراسیون روسیه (قانون اساسی که در سال ۱۹۹۳ به تصویب رسید)، راه را برای فعالیت احزاب سیاسی و در اختیار گرفتن قدرت از طریق شرکت در انتخابات فراهم نموده است. در این قانون، نیمی از نمایندگان دومای کشوری از طریق احزاب انتخاب می شوند، بنابراین ادامه فعالیت احزاب و شیوه کسب قدرت به خوبی روشن است.

۱- حزب روسیه واحد (United Russia)

حزب روسیه واحد از ترکیب دو حزب وحدت (Unity Party) و وطن - سراسر روسیه (Fatherland - All Russia) به وجود آمد. حزب وحدت که در سال ۱۹۹۹ و با حمایت پوتین و توسط سرگئی شویگو (Sergey Shoigu)

شایمیف

سرگنی شوینگو

تشکیل شد، توانست پس از کمونیست‌ها، در انتخابات دومای دور سوم، به عنوان حزب دوم وارد دوما شود. حزب میهن - سراسر روسیه نیز در سال ۱۹۹۸، توسط لوژکوف (Yuri Luzhkov) شهردار مسکو،

بوگنی پریماکوف

شایمیف (Mintimer Shaimiev) رئیس جمهور تاتارستان و یاکفلوف (Vladimir Yakovlev) استاندار سن پترزبورگ، برای مقابله با یلتسین تأسیس شد و رهبر معنوی آن بوگنی پریماکوف (Yevgeny Primakov)

بود. این حزب نیز در سال ۱۹۹۹، به عنوان حزب سوم در انتخابات

دومای دور سوم وارد دوما شد. حزب روسیه واحد در انتخابات

پارلمانی دور پنجم که در ۲ دسامبر ۲۰۰۷ برگزار شد، توانست با کسب بیش از ۶۴٪ آراء، صاحب ۳۱۵ کرسی شود. همچنین در انتخابات ریاست جمهوری، با نامزد کردن دیمیتری مدودف، توانست با کسب ۷۰٪ آراء به پیروزی برسد.

КПРФ

(Communist Party of the Russian Federation)

۲- حزب کمونیست روسیه فدرال

گنادی زوگانوف

این حزب بازمانده حزب کمونیست روسیه در دوران شوروی می‌باشد. حزب کمونیست در سال‌های اولیه فروپاشی، مخصوصاً در زمانی که دولت در عرصه اصلاحات سیاسی و اقتصادی ناکام مانده بود، از محبوبیت زیادی برخوردار شد. حزب کمونیست در انتخابات

پارلمانی سال ۲۰۰۷ با کسب حدود ۱۲ درصد آراء صاحب ۵۷ کرسی

گردید. گنادی زوگانوف (Gennady Zyuganov) رهبر این حزب در انتخابات

ریاست جمهوری حدود ۱۸ درصد رای به دست آورد و بعد از مدودف در مکان دوم قرار گرفت.

ولادیمیر ژیرینفسکی

(Liberal Democratic Party of Russia)

۳- حزب لیبرال دموکرات روسیه

این حزب در سال ۱۹۸۹ تأسیس گردید و رهبری

آن با ولادیمیر ژیرینفسکی (Vladimir Zhirinovskiy) است. از

خصوصیات این حزب، مرکز گرایی و کشش به سمت اصلاحات

دموکراتیک است. در جریان انتخابات پارلمانی ۲۰۰۷، حزب

لیبرال دموکرات، مقام سوم خود را در میان احزاب روسیه حفظ نمود و توانست با کسب حدود ۸ درصد آراء، ضمن ورود به پارلمان، صاحب ۴۰ کرسی پارلمانی شود.

۴- حزب روسیه عادل (A Just Russia)

روسیه عادل در ۲۸ اکتبر (مهر) ۲۰۰۶ و از ترکیب احزاب رودینا (Rodina)، زندگی (Russian Party of Life) و بازنشستگان (Russian Pensioners' Party) ایجاد گردیده که در ۱۴ آوریل ۲۰۰۷ حزب مردم (People's Party) نیز به این ائتلاف پیوست. این حزب در ظاهر خود را مخالف حزب روسیه واحد، (که کنترل پارلمان را در اختیار دارد) معرفی نموده اما همانند آن حزب، متکی به حمایت دولت می باشد و در مقاطع حساس در کنار حزب روسیه واحد، از لوایح و پیشنهادات دولت حمایت می کند. این حزب در انتخابات پارلمانی ۲۰۰۷ با کسب بیش از ۵ میلیون رای توانست ۳۸ کرسی را در دوما کسب نماید.

۵- اتحادیه نیروهای راستگرا (Union of Right Forces)

این حزب طرفدار روسیه دموکراتیک (بر پایه اصلاحات به سبک بازار آزاد، خصوصی سازی و اصلاحات نوپای دهه ۱۹۹۰) است. در واقع این حزب توسط سرمایه داران غربی حمایت مالی می شود. این حزب ابتدا در سال ۱۹۹۹ از به هم پیوستن چند حزب لیبرال کوچک تر به وجود آمد. در انتخابات پارلمانی سال ۲۰۰۷ این حزب حتی نتوانست یک درصد آرای شرکت کنندگان انتخابات را کسب نماید.

۶- حزب یابلو کو (The Russian United Democratic Party Yabloko)

یابلو کو در زبان روسی به معنی سیب است. این حزب در سال ۱۹۹۰ تأسیس شد. رهبری این حزب با گریگوری یاولینسکی (Grigory Yavlinsky) یهودی می باشد و دارای دیدگاه های لیبرالی و غرب گرایانه است. وی از تعمیق اصلاحات و دموکراسی در روسیه حمایت می نماید. این حزب در انتخابات سراسری پارلمانی ۲۰۰۷ تنها ۱/۶ درصد آراء را کسب نمود و نتوانست کرسی را به دست آورد.

۷- حزب کشاورزان روسیه (The Agrarian Party of Russia)
این حزب در سال ۱۹۹۳ تأسیس شد و متعلق به جناح چپ (left-wing) روسیه است و در انتخابات دسامبر ۱۹۹۳ توانست ۳۷ صندلی در دوما کسب کند.

عضویت در سازمان های بین المللی

پس از فروپاشی اتحاد جماهیر شوروی در سال ۱۹۹۱، روسیه جایگاه اتحاد جماهیر شوروی سابق در سازمان ملل متحد و دیگر سازمانهای آن را به عهده گرفت. در نتیجه، روسیه نیز در شورای امنیت سازمان ملل، موقعیت دائمی و صاحب حق و تو به دست آورد. همچنین در سال ۱۹۹۱، روسیه به یکی از اعضای مؤسس کشورهای مستقل مشترک المنافع (CIS) تبدیل شد، که شامل بسیاری از جمهوری های سابق اتحاد جماهیر شوروی بود. روس ها ابتدا امیدوار بودند که کشورهای مستقل مشترک المنافع، در زمینه های نظامی، سیاست خارجی و اهداف اقتصادی (از کشورهای عضو) همکاری لازمه را انجام دهند اما در اواسط دهه ۱۹۹۰ این جمهوری ها پول و فرماندهی نظامی مشترک خود را لغو کردند.

روسیه همچنین در اجلاس گروه چهار خاورمیانه (Quartet on the Middle East) - گروهی متشکل از چهار دولت و سازمان بین المللی است که به منظور میانجی گری در روند صلح در درگیری های میان اسرائیل و فلسطین تشکیل شده است - و اجلاس شش کره شمالی (Six-party talks) - اجلاسی که با حضور کره شمالی، کره -ی جنوبی، چین، آمریکا، روسیه و ژاپن برای حل مشکل سلاح های هسته ای کره شمالی بر پا می شود - شرکت می کند.

Asia-Pacific
Economic Cooperation

علاوه بر این ها، روسیه عضو گروه هشت (G8) کشورهای پیشرفته، آپک (APEC)، سازمان امنیت و همکاری در اروپا (OSCE) و عضو سازمان مشارکت صلح (Partnership for Peace) نیز هست.

(برنامه ای برای تقویت روابط بین کشورهای عضو سازمان پیمان آتلانتیک شمالی - ناتو - (NATO) و کشورهای شرق اروپا و مرکزی و شورای اروپا (CE) است. روسیه در می ۲۰۰۲، با محدودیت هایی شریک ناتو شد.

روسیه معمولاً نقش مهمی در سازمان های منطقه ای دارد از جمله: مجمع اقتصادی اوراسیا، سازمان پیمان امنیت جمعی (CSTO) و سازمان همکاری شانگهای (SCO).

رویکردهای سیاست خارجی روسیه

ویژگی‌های خاص جغرافیایی، دینی و نژادی روسیه باعث شده تا در ادوار مختلف در خصوص سیاست خارجی، اندیشه‌ها و رویکردهای متفاوتی در این کشور تعقیب گردد. در یک قالب کلی می‌توان رویکردهای سیاست خارجی روسیه را به سه دسته و گرایش کاملاً جدا از هم تقسیم نمود. اولین رویکرد، یورو آتلانتیکی (Euro-Atlanticism) و دومین رویکرد، یورو آسیایی (Eurasianism) و سومین رویکرد، مرکز گرایی می‌باشد. در قالب رویکرد یورو آسیایی، سه زیر شاخه با شاخه‌های فرعی وجود دارد، شامل: ۱- رویکرد واقع گرایان، ۲- رویکرد ملی گرایان افراطی ۳- رویکرد مونروئیستی.

۱. رویکرد یورو آتلانتیکی (Euro-Atlanticism)

گرایش به اروپا در روسیه سابقه ای بس طولانی دارد. پتر کبیر به عنوان پدر روسیه جدید، معتقد بود تنها راه رهایی روسیه از عقب ماندگی، ادغام فرهنگی-سیاسی این کشور در اروپا است. این گرایش در دوران اتحاد شوروی به شدت سرکوب شد ولی در اواخر این دوران، به تدریج اصلاح سیاست خارجی و تنش زدایی با اروپا به عنوان یک ضرورت برای پیشبرد سیاست نوسازی اقتصادی مورد توجه قرار گرفت.

۲. رویکرد یورو آسیایی (Eurasianism)

طرفداران این گروه معتقدند که روسیه یک کشور آسیایی-اروپایی است و رویکرد یک جانبه به سمت اروپا موجب می‌شود بخشی از منافع روسیه که در آسیا قرار دارد، نادیده گرفته شود. طرفداران این گروه معتقدند که روسیه بایستی در جهت گیری آسیایی و اروپایی خود تعادل ایجاد نماید و در کنار توسعه مناسبات با کشورهای اروپایی به کشورهای آسیایی نیز توجه داشته باشد.

۳. مرکز گرایی

شکل تکامل یافته ملی گرایی است که در سال‌های اخیر و با قدرت رسیدن ولادیمیر پوتین، قوت گرفته است. در این اندیشه، تأمین منافع ملی روسیه در اولویت است و معتقد است از هر راهی که امکان پذیر باشد، بایستی برای دفاع ملی و امنیت ملی روسیه تلاش نمود.

□ سند تدبیر سیاست خارجی روسیه

روسیه به عنوان قدرت بزرگی که از یک طرف از طریق تنگه برینگ (Bering Strait) از امریکا جدا می‌شود و از طرف دیگر در سواحل بالتیک گسترش یافته و با کشور لهستان همسایه است، از این رو طبیعی است با چالش‌ها، تهدیدات و فرصت‌های متعددی روبرو است که بدون داشتن سندی بنیادین که بتواند سیاست خارجی این کشور را نظام مند نماید، نمی‌تواند منافع ملی خود را به درستی تشخیص دهد و پیگیری نماید.

سیاست خارجی موفق روسیه فدرال باید بر رعایت تعادل خردمندانه میان اهداف و امکانات و برای دسترسی به آن اهداف مبتنی باشد. تمرکز ابزار سیاسی، دیپلماتیک، نظامی، اقتصادی، مالی و غیره به منظور حل مسائل سیاست خارجی باید هماهنگ با اهمیت واقعی آنان با منافع ملی روسیه باشد و نیز ابعاد مشارکت در امور بین‌المللی باید متناسب با جایگاه کشور در تحکیم مواضع روسیه باشد.

سیاست خارجی روسیه پس از استقلال این کشور، همواره دو چراغ راهنما داشته است. خارج نزدیک (Near Abroad) و خارج دور (Far Abroad). پس از فروپاشی شوروی، سیاست‌های منطقه‌ای مهمترین عامل راهبرد سیاست خارجی روسیه بوده است. حوزه خارج نزدیک در واقع حیات خلوت روسیه است. این مفهوم از سال ۱۹۹۲ برای توصیف پانزده جمهوری به جا مانده از شوروی به کار گرفته شده است. خارج دور، حوزه وسیعی را در بر می‌گیرد که شامل همسایگان آسیایی و اروپایی، خاورمیانه و اسرائیل، غرب و ایالات متحده امریکا است. مسکو در دوران جدید بر خلاف حکومت شوروی، به جای دشمنی با امریکا راه تعامل و در عین حال رقابت با واشنگتن را در پیش گرفته است.

□ روابط با ایران

با تقویت قدرت مرکزی در روسیه و به ویژه بعد از اصلاحات پتر کبیر، به تدریج سیاست‌های روسیه در خارج از مرزهای این کشور جنبه توسعه طلبانه و استعماری پیدا کرد که اوج این سیاست در خصوص ایران وقوع جنگ‌های معروف ایران و روسیه است که منجر به تحمیل دو معاهده گلستان و ترکمن‌چای و الحاق بخشی از سرزمین ایران به روسیه بود. اولین تماس رسمی دو کشور به زمان صفویه و سلطنت شاه محمد خدابنده در سال ۱۵۸۶ بر می‌گردد که شاه محمد برای مقابله با حملات

شیروان

دربند

امپراطوری عثمانی، سفیری به نام هادی بیگ را به دربار تزار فئودور اول (Feodor I) فرستاد تا از امپراطور روسیه برای بیرون راندن قشون عثمانی در قفقاز کمک بگیرد که سفیر ایران دچار راهزنان شد و زمانی به دربار روسیه رسید که دیر شده بود و شاه عباس به جای شاه محمد بر تخت سلطنت جلوس نموده بود.

در زمان فتحعلی شاه قاجار تلاش های عباس میرزا، ولیعهد ایران برای مقاومت در مقابل تهاجم روس ها کارساز واقع نشد و به دلیل برتری لجستیکی و تسلیحاتی، روس ها توانستند بخش های زیادی از قفقاز از جمله ایروان را به تصرف در آورند. تلاش های فتحعلی شاه برای استمداد از فرانسه و انگلستان نیز نتیجه ای در بر نداشت. در اکتبر (مهر) ۱۸۱۲، قوای روسیه حملات شدیدی به مواضع ارتش ایران (در اصلاندوز) انجام دادند و ضمن تصرف منطقه لنکران، تمام سواحل غربی خزر را نیز در اختیار گرفتند. فشار انگلیسی ها به دربار ایران در نهایت باعث شد تا مذاکرات صلح بین دو کشور آغاز شود که پس از گفتگوهای طولانی، در نهایت معاهده گلستان بین دو کشور امضاء شد که به موجب آن شهرهای دربند (Derbend)، باکو (Baku)، شیروان (Shirvan)، قره باغ (Karabagh) و قسمتی از طالش (Talysh) از خاک ایران جدا و به سرزمین های پهناور روسیه اضافه گردید.

جنگ های معروف ایران و روسیه در زمان الکساندر اول (Alexander I) آغاز شد. در زمان نیکلای اول این جنگ ها ادامه یافت که با شکست مجدد ایران، عهدنامه ترکمانچای بین روسیه و ایران امضا شد. علاوه بر مناطق قبلی ایالات ایروان (Erivan)، نخجوان (Nakhchivan) و طالش به روسیه واگذار شد و ایران حق کشتی رانی در دریای مازندران را از دست داد و ملزم به پرداخت ۱۰ کرور طلا به روسیه شد. بر طبق

این قرارداد، روسیه قول داد از پادشاهی ولیعهد وقت عباس میرزا حمایت کند و بدین ترتیب روسیه تسلط خود را بر کل قفقاز تکمیل نمود و رود ارس، مرز آبی ایران و روسیه اعلام شد. یکی دیگر از قرار دادهای میان این دو کشور، پیمان آخال (Akhal) یا پیمان آخال-تکه، معاهده‌ای میان امپراتوری روسیه و حکومت قاجار است که در (۲۱ سپتامبر (شهریور) ۱۸۸۱) برای تعیین مرزهای دو کشور در مناطق ترکمن نشین شرق دریای خزر بسته شد. با این پیمان ناصرالدین شاه حکومت روسیه را بر این مناطق به رسمیت شناخت و ایران و روسیه برای اولین بار در ناحیه شرق دریای خزر با یکدیگر همسایه شدند. بر اساس این پیمان سرزمین‌های زیادی در شمال و شمال شرقی ایران به روسیه واگذار شد و همچنین خط مرزی کاملاً به نفع روس‌ها طراحی شد.

به علت این که در عهد نامه گلستان نقاط جدید مرزی دو کشور تعیین نشده بود، در نتیجه فرماندهان روسی به طور مرتب به مناطق اطراف دست اندازی می کردند و حتی برخی مناطق کوچک را نیز به تصرف درآوردند که تذکرات و تلاش‌های دیپلماتیک ایران برای حل و فصل آن فایده نداشت. در نتیجه عباس میرزا در ۲۵ جون ۱۸۲۶ بدون اعلان قبلی به سپاهیان روسی حمله کرد و توانست با کمک مردم محلی که از زور سربازان روسی به تنگ آمده بودند به سرعت، بسیاری از شهرها و مناطق اشغالی را باز پس بگیرد. اما بروز اختلاف بین پادشاه و عباس میرزا ولیعهد و قطع کمک به جبهه‌های جنگ توسط فتحعلی شاه، باعث شد تا سپاه ایران دچار ضعف شود و نیروهای ایران در مقابل تهاجم ارتش روسیه عقب رانده شوند به نحوی که تبریز نیز در ۲۴ اکتبر (مهر) ۱۸۲۷ به تصرف نیروهای روسی در آمد و یک بار دیگر استقلال و تمامیت ارضی ایران به خطر افتد.

شکست ایران در جنگ با روس‌ها و تحمیل دو معاهده ننگین تأثیرات زیادی به لحاظ سیاسی و حقوقی بر جای گذاشت. نمایندگان دیپلماتیک روسیه بعد از این پیروزی‌ها در امور داخلی ایران دخالت‌های ناروایی داشتند و حتی در عزل و نصب‌ها نیز دخالت می کردند و قراردادهای اقتصادی متعددی را بر کشورمان تحمیل کردند و به دلیل این که بر اساس معاهده ترکمن چای ایران از داشتن نیروی دریائی در خزر محروم شده بود، کشتی‌های جنگی و صیادی روسیه در سواحل و بنادر ایران تردد داشتند و ...

روابط دو کشور در دوران حاکمیت کمونیست‌ها

با اعلام خبر وقوع انقلاب در مسکو و قتل نیکلای دوم تزار روسیه و برقراری صلح با آلمان، در ایران موجی از امید به رهائی از دست روس‌های زورگو در بین مردم ایجاد شد. قطع ارتباط بین فرماندهی کل ارتش روسیه با نیروهای مستقر در ایران و نرسیدن آذوقه و کمک باعث شد تا سپاه روسی مستقر در ایران در پائیز ۱۹۱۷ شروع به تخلیه ایران نماید و تا مارس (اسفند) ۱۹۱۸ قسمت عمده آنها از ایران خارج شدند. با خلع سلسله قاجار در ۹ آبان ۱۳۰۴ و روی کار آمدن رضاشاه، دولت شوروی ابتدا محتاطانه و سپس آشکارا از رضاشاه حمایت نمود و روابط ایران و شوروی به ویژه به دلیل امضاء معاهده ۱۹۲۱ در این دوران کوتاه، بسیار حسنه بود. در نتیجه اقدام دولت ایران برای لغو امتیاز صید ماهی خزر که در دوران تزاری به یکی از اتباع روسیه واگذار شده بود با مخالفت و اعتراض شدید دولت شوروی مواجه شد و دولت شوروی سرحدات خود را به روی ایران بست. در اثر تلاش مجدد مشاور الممالک انصاری و ترس شوروی از بهره برداری‌های احتمالی انگلیس از اختلاف دو کشور، مذاکره برای حل و فصل اختلافات در مسکو آغاز و در نهایت به عقد قراردادی در اکتبر (مهر) ۱۹۲۷ منجر شد که براساس آن طرفین شرکت مشترکی برای بهره برداری از شیلات خزر ایجاد نمودند.

در سال‌های مانده به جنگ جهانی دوم، روابط ایران و شوروی در وضعیت بی‌اعتمادی به همدیگر قرار داشت. اما دولت مرکزی، کنترل نسبی خود را بر اوضاع داخلی و نیز فعالیت شبکه‌های کمونیستی حفظ نموده بود. تلاش‌های دولت رضاشاه برای تقویت مناسبات با دولت آلمان، حساسیت و بدبینی دولت انگلیس و شوروی را نسبت به اهداف پنهانی رضاشاه تشدید نمود.

در نهایت در سال ۱۳۱۹ مذاکرات ایران و شوروی، منجر به عقد معاهده‌ای شد که جامع‌ترین سندی بود که تا آن زمان بین دو کشور در خصوص مبادلات تجاری و بازرگانی امضاء شده بود.

در جنگ جهانی دوم که در سپتامبر (شهریور) ۱۹۳۹ با حمله آلمان به لهستان شروع شده بود و به سرعت به سراسر اروپا کشیده شده بود، پس از حمله آلمان به خاک شوروی، ابعاد بسیار گسترده تری پیدا کرد. پیشروی‌های سریع آلمان در خاک شوروی، همه دنیا را متحیر و متفکین را به شدت از آینده جنگ نگران کرده بود. از این رو یاری رساندن به شوروی، در صدر برنامه‌های کشورهای متفق قرار گرفت و موقعیت جغرافیایی ایران به نحوی بود که مهم‌ترین مسیر برای

انتقال نیرو و مهمات به خاک شوروی محسوب می شد. از این رو به دنبال اشغال ایران بودند تا کنترل کشور را برای تأمین مسیر انتقال کمک‌های خود به شوروی در اختیار بگیرند. ابتدا دول شوروی و انگلیس به ایران فشار وارد کردند تا کلیه اتباع آلمانی موجود در کشور را اخراج نماید.

تلاش رضا شاه با محدود کردن فعالیت اتباع آلمانی نتوانست رضایت متفقین را جلب نماید. در نتیجه پس از صدور چندین اولتیماتوم در شهریور ۱۳۲۰، بی طرفی ایران از شمال و جنوب توسط ارتش شوروی و انگلیس نقض گردید و کشور به اشغال متفقین درآمد.

با پایان جنگ جهانی دوم و شکست آلمان، موضوع خروج نیروهای دول متفقین از ایران به مهم ترین موضوع سیاست خارجی تبدیل شد. آمریکا که نسبت به اهداف دراز مدت شوروی در ایران بدبین بود، انگلستان پس از مدت کوتاهی نیروهای خود را از خاک ایران خارج کرد ولی شوروی نه تنها نیروهای خود را از خاک ایران خارج نکرد، بلکه ارتش سرخ شوروی با حمایت و تحریک فرقه دموکرات آذربایجان، ادارات دولتی را در آذربایجان اشغال نمودند و از انتقال نیروهای نظامی دولت مرکزی به آذربایجان جلوگیری نمودند. دولت ایران در این مورد تلاش‌های زیادی نمود و در نهایت قوام السلطنه که در این ایام نخست وزیر ایران بود، درخواست سفر به مسکو را نمود که مورد پذیرش قرار گرفت. این مذاکرات در ابتدا به دلیل درخواست‌های بی حد و حصر شوروی با بن بست مواجه شد اما در پی پیام تهدید آمیز ترومن رئیس جمهور آمریکا به استالین (که در آن زمان تنها کشور دارای سلاح اتمی بود)، مقامات شوروی انعطاف نشان دادند. در نتیجه دولت شوروی ظرف ۴۵ روز خروج نیروهای خود را از ایران آغاز می کرد و متقابلاً دولت ایران نیز به شرط تأیید مجلس با تأسیس شرکت مختلط برای بهره برداری از نفت شمال اقدام می نمود. ولی با مهارت کم نظیر قوام، مجلس شورای ملی این طرح را رد نمود و باعث خشم دولت شوروی شد و روابط دو کشور به تیرگی کامل رسید. تنش بین دو کشور تا زمان نخست وزیر رزم آرا در سال ۱۳۲۹ ادامه داشت. در بهمن سال ۱۳۳۱ دولت مصدق در راستای ملی کردن دارایی‌های کشور به دولت روسیه اطلاع داد که از تمدید قرار داد واگذاری شیلات به شوروی معذور است. با پایان کار تعیین نقاط مرزی، راه برای توسعه مناسبات دو کشور فراهم شد. در سفرهای شاه به مسکو قرار دادی ۱۵ ساله در زمینه همکاری بازرگانی و فنی، بین دو کشور موافقت نامه ای ۲۰ ساله درباره ارسال گاز طبیعی ایران به آلمان و فرانسه از مسیر شوروی، انجام شد.

روابط دو کشور بعد از پیروزی جمهوری اسلامی

پس از وقوع انقلاب اسلامی و استقرار نظام جمهوری اسلامی، امام خمینی با تکرار شعار نه شرقی و نه غربی تصریح کرد شوروی نیز مثل امریکا از این پس نباید ایران را صحنه رویارویی سیاسی بین دو ابرقدرت بداند و ایران اسلامی مایل است از همه قدرت‌های خارجی فاصله بگیرد. خروج ایران از پیمان سنتو، برجیده شدن دو مرکز مراقبت نظامی امریکا در بندر ترکمن و کبکان و پایان حضور نظامی امریکا، تغییرات مهمی بود که رضایت مسکو را فراهم می‌کرد. از این رو رهبران شوروی به مناسبت‌های مختلف پیام‌های تبریکی رابه عنوان رهبران ایران و از جمله حضرت امام (ره) ارسال می‌کردند که واکنش مقامات ایران معمولاً سرد بود. خوش بینی و امیدواری دولت شوروی به برقراری مناسبات دوستانه با نظام جدید حاکم بر ایران با حمله شوروی به افغانستان تقریباً ذایل گردید.

مسکو در نخستین سال‌های پس از انقلاب اسلامی برای بهره‌گیری از تنش‌های قومی تلاش زیادی نکرد، ولی با نگرانی روابط ایران و امریکا را تعقیب می‌نمود. بحران گروگان‌گیری سبب تشدید مواضع ضد امریکایی در ایران و رفع نگرانی‌های مسکو گردید. رهبران اتحاد شوروی سیاست صبر و انتظار را پیشه کرده بودند. با شروع جنگ عراق علیه ایران، مسکو در ابتدا کوشید عراق را به خروج از خاک ایران ترغیب نماید. جنگ ایران و عراق بهانه‌ای را در اختیار امریکا قرار داده بود تا نفوذ منطقه‌ای خود را گسترش دهد و دولت مردان شوروی از این بابت از ادامه جنگ ناخرسند بودند و از ادامه حضور امریکا در منطقه به بهانه تهدید انقلاب ایران سخت نگران بودند.

گرفتار شدن شوروی در منجلاپ اشغال افغانستان باعث شد تا به تدریج مسکو برای استفاده از نفوذ و حضور ایران در افغانستان و کمک برای خروج از این کشور، سیاست خود را تعدیل نماید.

ملاقات ادوارد شواد نادره، وزیر امور خارجه شوروی، در فوریه ۱۹۸۹ با امام خمینی و ارائه پیام گورباچف و قبل از آن ارسال پیام امام به گورباچف، نقطه عطفی در ایجاد شالوده مشارکتی نزدیک‌تر و با ثبات‌تر بود. به دنبال آن در جون ۱۹۸۹ هاشمی رفسنجانی رئیس وقت مجلس ایران از مسکو دیدار کرد و نخستین گام عمده در برقراری مناسبات دو جانبه بر مبنایی محکم برداشته شد. در این دیدار، یک موافقت‌نامه مقدماتی تسلیحاتی میان طرفین به امضاء رسید و مسکو موافقت خود را به منظور تقویت ظرفیت دفاعی ایران اعلام کرد.

اوج گیری کشمکش بین گورباچف و یلتسین در داخل شوروی در اواسط سال ۱۹۹۰، بر روابط ایران و شوروی تأثیری سوء گذاشت. عناصر هوادار یلتسین با سیاست پیشین شوروی مبنی بر توسعه روابط دوستانه با ایران موافق نبودند، چراکه در مبارزه خود با گورباچف خواهان کسب حمایت غرب بودند و غرب نیز با ایران دشمنی داشت. گذشته از این، اسلام را به عنوان مهم ترین خطر بالقوه ای که امنیت و منافع روسیه را تهدید می کرد، تلقی می کردند و از آنجایی که از نظر آنها ایران حامی اصلی دعوت اسلامی به شمار می رفت، آن را بیشتر به دیده تهدیدی بر منافع روسیه می نگریستند.

این تفکر در دو سال نخست پس از فروپاشی شوروی، (زمانی که هواداران نزدیکی با غرب، بر سر قدرت بودند) حاکمیت داشت اما با روی کار آمدن پوتین این روند رو به تغییر نهاد. به خصوص اینکه وی با اتخاذ تدابیری برنامه دموکراسی هدایت شده را پیش برد و تا حدود زیادی باعث بهبود وضعیت اقتصادی روسیه شد. در سال ۱۳۷۱ با فروپاشی اتحاد جماهیر شوروی، ایده تشکیل تأسیس سازمانی برای همکاری و هماهنگی بین کشورهای ساحلی دریای خزر با افزایش این کشورها از ۲ به ۵ کشور حاشیه دریا توسط هاشمی رفسنجانی، رئیس جمهور وقت ایران مطرح شد که مورد پذیرش کشورهای دیگر قرار گرفت اما از آنجایی که هر یک از کشورها خواهان بهره گیری بیشتر از دریای خزر بودند، سیاست واگراپانه ای را در پیش گرفتند.

جنگ داخلی تاجیکستان و نگرانی مسکو از گسترش این نا آرامی به سراسر آسیای مرکزی، موضوعی است که در سال های بین ۱۳۷۱ تا ۱۳۷۶ به یکی از موضوعات رایزنی بین مقامات ایران و روسیه تبدیل شد. مجموعاً نه دور مذاکره برای حل جنگ داخلی در تاجیکستان برگزار شد. نقش مثبتی که جمهوری اسلامی ایران در حل جنگ داخلی تاجیکستان ایفاء نمود، در طول سال های گذشته همواره به عنوان نمونه ای از همکاری مثبت منطقه ای بین ایران و روسیه مطرح بوده و بدون تردید اگر جمهوری اسلامی ایران همکاری نمی کرد، این جنگ داخلی می توانست همانند بحران افغانستان کل منطقه آسیای مرکزی را درگیر نماید.

نگرانی مشترک ایران و روسیه از به قدرت رسیدن طالبان در افغانستان، نکته مشترکی بود که بعد از بحران جنگ داخلی تاجیکستان، دو کشور در مورد کنترل آن اتفاق نظر داشتند. مجموع همکاری موفقیت آمیز ایران در افغانستان و تاجیکستان، باعث شد تا جایگاه ایران در سیاست خارجی روسیه ارتقاء شایانی پیدا نماید.

سفر ناطق نوری، رئیس مجلس شورای اسلامی در سال ۱۳۷۶ به مسکو و امضاء چندید سند در خصوص خرید هواپیماهای مسافربری توپولوف، ساخت ماهواره و همکاری بازرگانی، تحول دیگری در روابط دو کشور بود که پیش از پیش به نزدیکی مواضع در خصوص مسایل منطقه ای و جهانی کمک نمود. در سال ۱۳۷۸ (۱۹۹۹) همکاری های علمی و آموزشی دو کشور با دیدار مصطفی معین (وزیر آموزش عالی وقت) به مسکو، فضای جدیدی پیدا نمود.

مجموعه تحولاتی که بین سال های ۱۹۹۵ تا ۱۹۹۹ در مناسبات ایران و روسیه از یک طرف و روابط روسیه با آمریکا از طرف دیگر به وقوع پیوسته بود، در نهایت باعث شد که دولت روسیه در آستانه انتخابات سال ۲۰۰۰ آمریکا به واشنگتن اعلام نماید که روسیه از اول دسامبر ۲۰۰۰ به بعد، از اجرای موافقت نامه سری گور-چرنومردین در مورد عدم صادرات تسلیحات متعارف به ایران خارج خواهد شد. در مقابل دولت آمریکا قول داده بود در مورد پروژه های جاری روسیه و ایران سر و صدا نکند و مسئله مجازات روسیه مطابق قانون ۱۹۹۲ کنگره را اعمال ننماید.

بدون شک یکی از تحولات مهم در روابط ایران و روسیه، دیدار آقای محمد خانمی رئیس جمهور ایران از روسیه در سال ۱۳۷۹ است. این سفر اولین دیدار رسمی دولت جمهوری اسلامی از مسکو محسوب می شود. در این دیدار اسناد متعددی در خصوص همکاری های سیاسی، اقتصادی و فنی به امضاء رؤسای جمهور دو کشور رسید. معاهده اساس روابط متقابل و اصول همکاری بین جمهوری اسلامی ایران و روسیه فدرال که در این سفر امضاء شد، یکی از اسناد مهم ناظر بر روابط دو کشور محسوب می شود. شاید مهم ترین نکته این معاهده مربوط به ماده ۱۲ آن باشد که مربوط به دریای خزر است و در آن آمده است که طرفین معاهده ۱۹۲۱ و ۱۹۴۰ و نامه های ضمیمه آنها را مبنای حقوقی ناظر بر فعالیت در دریای خزر می دانند و رژیم حقوقی دریای خزر بایستی بر اساس اتفاق آراء پنج کشور ساحلی تکمیل شود و طرفین تا تکمیل رژیم حقوقی دریای خزر، هیچ گونه مرزی را در این دریا به رسمیت نمی شناسند. این سند در فروردین ۱۳۸۱ پس از تصویب در مجلس شورای اسلامی ایران و دومای کشور روسیه در جریان سفروزیار خارجه ایران (سید کمال خرازی)، به مسکو بین دو کشور مبادله شد. دانشگاه بزرگ مسکو و دانشگاه روابط بین الملل مسکو، دو دکترای افتخاری و پروفیسوری دائمی به رئیس جمهور ایران اعطاء نمودند. وزرای خارجه ایران و روسیه در چارچوب یک توافق دو جانبه، از کشورهای همدیگر، دیدارهای دوره ای منظم سالانه به عمل می آورند.

همکاری های دفاعی ایران و روسیه از جمله حساس ترین موضوعات همکاری دو کشور است که معمولاً از سوی کشورهای غربی به ویژه آمریکا و اسرائیل به صورت مبالغه آمیزی تبلیغ می شود. مهم ترین پروژه دفاعی که در سال ۲۰۰۵ به امضای دو کشور رسید، پروژه خرید سامانه دفاعی موشکی است.

در شرایطی که دو کشور در خصوص بیشتر مسائل منطقه ای و جهانی اشتراک نظر دارند و رایزنی های منظمی در سطوح مختلف انجام می دهند، همکاری های اقتصادی دو کشور همپای همکاری های سیاسی گسترش نیافته است و روند مبادلات بازرگانی و تجاری دو کشور تقریباً در سطح نازلی باقی مانده و تراز تجاری نیز به شکل غیر متعارفی به نفع روسیه است. تا کنون پنج بار کمیسیون مشترک اقتصادی دو کشور برگزار گردیده که آخرین مورد آن در دیماه ۱۳۸۳ در مسکو برگزار شده است.

در حال حاضر، مسائل مهمی در روابط ایران و روسیه از یکسو و ایران با چهار کشور حاشیه ای دریای خزر از سوی دیگر وجود داد که مهم ترین آن تعیین رژیم حقوقی خزر است. مضاف بر اینکه جلوگیری از حضور نظامی سایر کشورها (غیر از کشورهای حاشیه ای خزر) تا حدود زیادی می تواند به ایجاد امنیت و صلح پایدار در منطقه کمک کند.

با رأی مثبت روسیه به قطعنامه های شورای امنیت سازمان ملل علیه ایران و همچنین اظهارات گلایه آمیز و بعضاً تند رهبران ایران و روسیه نسبت به یکدیگر و نهایتاً اعلام امتناع روسیه از تحویل سامانه دفاعی اس-۳۰۰ به ایران، به نظر می رسد که روابط دو کشور ایران و روسیه در سال به پائین ترین سطح خود (پس از دوره فروپاشی شوروی) تنزل یافته باشد.

تقریباً از سال ۲۰۱۰ نشانه های سردی در روابط ایران و روسیه مشاهده شد. مجموعه ای از رفتارها و تعاملات دوجانبه، نشان دهنده این است که نگرش جدیدی در سیاست خارجی روسیه در حال شکل گیری است.

ارزیابی مسائل اقتصادی روسیه موید آن است که روسیه به تدریج از یک قدرت صنعتی به کشوری تبدیل شده است که نزدیک به ۸۰ درصد از صادرات آن مواد خام است. در میان محافل سیاسی، اقتصادی و اجتماعی در روسیه و نیز در مطبوعات و نشریات علمی از این وضعیت با عنوان جهان سومی شدن روسیه یاد شده است. تحلیل گران، این مسئله را نتیجه سیاست های یلتسین و پوتین می دانند و معتقدند روسیه که در دوره شوروی در اقتصاد جهانی به عنوان یک محور کلی

مطرح بود، اینک به کشوری انرژی محور تبدیل شده است؛ یعنی ابرقدرتی که در بین کشورهای صادرکننده مواد خام، نقش اول را پیدا کرده است. این موضوع در روسیه مسئله خوشایندی تلقی نمی شود. علاوه بر این، به لحاظ اقتصادی در چند سال اخیر، به رغم کمک درآمدهای نفتی به افزایش درآمدهای دولت، تغییر چشمگیری در زیرساخت ها و تولیدات اقتصادی و صنعتی روسیه مشاهده نمی شود.

روس ها به تدریج، به ویژه طی دو سال گذشته، نگاهی رقابت آمیز به مسائل بین المللی پیدا کرده اند و این عقیده را که مسائل بین المللی از طریق نظامی قابل حل و فصل است، کنار گذاشته اند. به عنوان نمونه، رابطه نزدیک روسیه با کشوری مانند ترکیه که از اعضای ناتو است، به این تغییر دیدگاه کمک کرده است؛ چرا که روسیه به راحتی با ترکیه به همکاری اقتصادی می پردازد، در حالیکه رقابت میان روسیه و ناتو بسیار جدی است. مجموعه این عوامل، این نگاه را در روسیه ایجاد کرده است که در مسائل بین المللی تا حدی باید نگاه رقابت آمیز و خصمانه پوتین به غرب را تعدیل کرد. این مسئله در مجموعه ای از سخنرانی های مدوودف قابل پیگیری است. وی تأکید دارد که: «ما به تکنولوژی نیاز داریم، ما باید درهای کشور را به روی ایده ها و تکنیک های جدید باز کنیم، روسیه را نمی توان صرفاً با ابزارهای نظامی اداره کرد».

□ روابط اقتصادی

در روسیه این احساس شکل گرفته است که ایران به دنبال رابطه ای نیست که به سود روسیه باشد. از نظر روس ها، روابط تجاری روسیه با ترکیه بدون اینکه برای این کشور هزینه بین المللی در بر داشته باشد، به بیش از ۳۰ میلیارد دلار بالغ می شود، در حالی که روابط تجاری روسیه با ایران در حد ۳ تا ۴ میلیارد دلار متوقف شده است.

روس ها معتقدند مقامات ایرانی با بهره گیری از ارتباط با روسیه اهداف سیاسی خاص خود را دنبال می کنند.

مطرح شدن بحث غرامت های جنگ جهانی: طی کنفرانسی که چندی پیش در مؤسسه شرق شناسی روسیه در زمینه ایران، شوروی و جنگ دوم جهانی برگزار شد، بسیاری از کارشناسان روس با تأکید بر استنادات حقوقی، طرح موضوع غرامت از سوی ایران را بی معنی دانسته و حتی آن را نشانه خصومت با روسیه تلقی کردند.

رفتار ایران در قبال اوپک گازی: از زمان مطرح شدن اوپک گازی تا مرحله کنونی، رفتار ایران در این باره برای روس‌ها قابل درک نبوده است. پس از آنکه روس‌ها در سال ۲۰۰۲ طرح تشکیل اوپک گازی را مطرح کردند، این طرح از سوی مقامات ایرانی جدی گرفته شد. با این حال، هنگامی که در مورد رئیس اوپک گازی و دبیرخانه بحث شد، موضع ایران عبارت از این بود که استقرار دبیرخانه در مسکو و همزمان ریاست روسیه بر اوپک گازی قابل قبول نیست. از سوی دیگر، تاکید ایران بر نقش پررنگ کشورهای مسلمان برای روس‌ها نیز قابل قبول نبود و آنها معتقد بودند ایران، قطر را به روسیه ترجیح داده است.

مجموعه عوامل مذکور و همچنین برخی حوادث کوچکتر مانند تأخیر ایران در صدور اجازه پرواز برای هواپیمای جنگی روسیه برای مشارکت در نمایشگاه نظامی بحرین، باعث شده است که درک متفاوتی از رفتارهای ایران در روسیه ایجاد شود. رویدادهای اخیر نشان داد که روابط ایران و روسیه آن‌گونه که تصور می‌شد از استحکام کافی برخوردار نیست و در شرایط شکننده‌ای قرار دارد.

در بحث آسیب‌شناسی روابط ایران با روسیه چند نکته قابل ذکر است:

روابط ایران با روسیه در دوره جدید از آغاز متأثر از شرایط خاص ایران در سطح بین‌المللی بوده و به همین دلیل در گسترش و تداوم آن الزاماً روندی منطقی طی نشده است. حداقل می‌توان گفت که شکل موجود رابطه ایران و روسیه بر مبنای انتخاب استراتژیک ایران نبوده است. روابط جدید ایران و روسیه در شرایطی شکل گرفت که جمهوری اسلامی ایران به دلیل دشمنی‌های ایالات متحده با فشارهای متعددی مواجه بود و همکاری با کشورهای مانند روسیه برای ایران می‌توانست از اهمیت زیادی برخوردار باشد. در شرایط موجود اغلب فراموش می‌شود که رابطه ایران با روسیه در چنین وضعیتی شکل گرفت. بدیهی است که روابط شکل‌یافته در شرایط خاص از ویژگی‌ها و الزامات خود برخوردار است و باید بر مبنای منطق خاص خود مورد توجه و تحلیل قرار گیرد.

مشکل دیگر در رویکرد ایران نسبت به روسیه، برابر قرار دادن این کشور با شوروی است. در روسیه علی‌رغم اینکه نمادهای شوروی هنوز اهمیت زیادی دارند و روس‌ها به دنبال ایجاد یک روسیه قدرتمند هستند، اما بحث بازگشت به شوروی کاملاً منتفی است، زیرا نه قانون اساسی، نه ساختارهای موجود و نه ترسیم چشم‌انداز آینده، هیچ‌کدام اجازه بازگشت به گذشته را نمی‌دهد. با این حال، در ایران هنوز خیلی‌ها از روسیه تصور شوروی را در ذهن دارند و انتظار دارند روسیه در نظام

بین الملل مانند دوران شوروی عمل کند.

مشکل بعدی توهم ایجاد یک جبهه بین المللی است. مقامات روس بارها اظهار داشته اند که ما متحد استراتژیک نداریم، اما این موضوع در ایران چندان جدی گرفته نشده است. بحث اتحادناپذیری در اکثر اسناد امنیت ملی، اظهارات و رفتارهای روسیه کاملاً قابل درک است. در واقع وقتی روسیه حاضر نیست با بلاروس وارد اتحاد استراتژیک شود، ایران جای خود را دارد. نتیجه این درک غلط از سیاست خارجی روسیه آن بوده است که به انتظارات غیر واقعی اتحاد استراتژیک با این کشور دامن زده شود. غلبه نگاه امنیتی بر کلیت روابط ایران با قدرت های بزرگ، مشکل دیگر در روابط ایران و روسیه تلقی می شود. نگاه امنیتی به مسائل تاکنون موجب کم توجهی به مسائل اقتصادی در روابط دو کشور شده است. نباید فراموش کرد که صنایع بزرگی در ایران در چند سال آخر عمر حکومت پهلوی، روسی بودند. این موضوع نشان می دهد که ظرفیت های روابط اقتصادی با روسیه کاملاً مناسب است. اما به دلیل اینکه به همه چیز از دیدگاه امنیتی نگریسته می شود، روابط اقتصادی مورد کم توجهی قرار گرفته است.

اکنون آنچه مهم است این که روسیه یک قدرت بزرگ جهانی است و نسبت به این مسئله احساس مسئولیت می کند. مسئولیت بین المللی قدرت های بزرگ در حال حاضر عبارت از این است که گردش اقتصادی جهانی را حفظ کنند و به ویژه بعد از بحران اقتصادی جهانی، بین قدرت ها همکاری در این خصوص بسیار چشم گیرتر شده است. در خصوص امنیت جهانی نیز روس ها به عنوان یکی از پنج عضو دائم شورای امنیت مسئولیت هایی برای خود قائل هستند. روس ها می دانند که اگر بخواهند به عنوان یک قدرت بزرگ باقی بمانند باید به این دو مورد توجه خاصی داشته باشند.

آدرس سفارت

نام سفارت	مکان	آدرس	تلفن	فکس
سفارت روسیه در ایران (Embassy of Russia)	تهران	خیابان نوفل لوشاتو خیابان ۳۹	۰۰۹۸ ۲۱ ۶۶۷۰-۱۱۶۱ ۶۶۷۰-۱۱۷۳	۰۰۹۸ ۲۱ ۶۶۷۰-۱۶۵۲
سفارت ایران در روسیه	مسکو	POKROVSKY BOULEVARD NO.7	کد: ۰۰۷۰۹۵ ۹۱۷۷۲۸۲-۹۱۷۸۴۴۰ ۹۱۷۰۰۳۹-۹۱۷۹۲۰۴	۲۳۰۲۸۹۷
سر کنسولگری روسیه در اصفهان Consulate General of) (Russia in Isfahan	اصفهان	خیابان چهار باغ پاین، مسجد سفره چی خیابان ۱۱ Chahar Bagh) Payin street, Masjed-e-Sofret- (,chi, 11	۰۰۹۸۳۱۱۲۲۲۰۶۰	۰۰۹۸۳۱۱۲۲۲۸۰۴

روسیه وسیع‌ترین کشور جهان با تنوع اکولوژیکی فراوان است و اقوام و گروه‌های مختلفی در آن زندگی می‌کنند. روسیه طی چند قرن اخیر، از کشورهای قدرتمند و ثروتمند جهان بوده است. بنابراین قصرها، ساختمان‌ها، بناها و موزه‌های زیادی دارد. این کشور بزرگان علمی، فرهنگی و هنری زیادی را به جهان معرفی کرده است. روسیه دیدنی‌های تاریخی، طبیعی، هنری و فرهنگی زیادی دارد که از زوایای مختلف می‌تواند مورد توجه قرار گیرد.

مسکو (Moscow)

جغرافیای طبیعی

مسکو، پایتخت و پرجمعیت‌ترین شهر روسیه می‌باشد. این شهر همچنین به‌عنوان بزرگ‌ترین کلان‌شهر در اروپا محسوب می‌گردد و در رده‌بندی، جزو بزرگ‌ترین مناطق شهرنشین دنیا قرار دارد. مسکو در غرب روسیه و بر روی محل اتصال سه فلات زمین‌شناسی و در حاشیه رودخانه موسکوا (Moskva) - که با طول بیش از ۵۰۰ کیلومتر از میان جلگه اروپای شرقی در روسیه مرکزی عبور می‌کند - واقع شده است. ۴۹ پل بر روی این رود و شعبات فرعی آن در محدوده شهر قرار دارد. ارتفاع مسکو در مرکز نمایشگاه‌های کل روسیه (VVC)، جایی که ایستگاه هواشناسی در آن

رودخانه مسکو

واقع شده، ۱۵۶ متر از سطح دریای آزاد می باشد. مرتفع ترین نقطه شهر در کوهستان تپلوستاسکایا (Teplostanskaya) با ارتفاع ۲۵۵ متر می باشد. عرض مسکو از غرب به شرق حدود ۴۰ کیلومتر و طول آن از شمال به جنوب حدود ۵۲ کیلومتر است.

آب و هوا

مسکو دارای آب و هوای مرطوب قاره ای، همراه با تابستان هایی معتدل و تا قسمتی شرجی و زمستان های سرد و طولانی می باشد. بیشترین دمای هوای ثبت شده تا کنون ۳۶٫۸ درجه سانتی گراد در ماه اگوست (مرداد) سال ۱۹۲۰ و پایین ترین دما، منفی ۴۲ درجه سانتی گراد در ماه ژانویه (دی) سال ۱۹۴۰ بوده است. پوشش برف همیشه (به مدت ۳ تا ۵ ماه در سال) از اواخر نوامبر (آذر) آغاز شده تا اواسط مارس (اسفند) ادامه دارد.

مسکو به علت تغییرات شدید آب و هوایی میان ماه های زمستان و تابستان و نیز نوسانات سطح بارندگی در تابستان، ناحیه ای با اقلیم قاره ای شناخته شده است. هوای مسکو و اطراف آن، در تابستان سال ۲۰۱۰ به طور بی سابقه ای گرم و خشک شد. در نتیجه آتش سوزی وسیعی در جنگل های اطراف شهر رخ داد که شهر را نیز تحت تاثیر قرار داد.

جدول آب و هوای مسکو													
بارش (میلی متر) دمای روزانه (سانتی گراد)													
ماه	ژانویه	فوریه	مارس	آوریل	مه	ژوئن	جولای	اوت	سپتامبر	اکتبر	نوامبر	دسامبر	سال
بیشترین	-۵	-۴	۲	۱۱	۱۸	۲۲	۲۴	۲۲	۱۵	۸	۰	-۴	۹
کمترین	-۸	-۹	-۵	۲	۸	۱۲	۱۴	۱۲	۸	۳	-۳	-۸	۲
میانگین کل بارش	۴۰	۳۳	۲۷	۲۴	۳۹	۵۹	۵۶	۵۶	۴۶	۵۰	۳۸	۳۶	۵۰٫۴

جغرافیای انسانی

جمعیت مسکو در سال ۲۰۱۰، ۱۱،۵۱۴،۳۰۰ نفر بود. مسکو قرن‌ها بزرگ‌ترین شهر روسیه و یا جماهیر شوروی است و اگر چه فروپاشی اتحاد جماهیر شوروی منجر به کاهش جمعیت در مناطق سیبری و برخی شهرهای روسیه شد اما رشد و برتری مسکو بر سن پترزبورگ و الباقی مناطق این کشور بیشتر مسلم شد. مسکو از لحاظ نژادی شهری بسیار یکدست است و طبق سرشماری سال ۲۰۰۲ تاکنون حدود ۸۷ درصد جمعیت آن از نژاد روس می‌باشند.

تعداد قابل توجه مهاجران داخلی حاکی از آن است که جمعیت مسکو هنوز رو به افزایش می‌باشد، در حالی که از جمعیت سایر شهرهای روسیه کاسته می‌شود. مهاجران جذب شرایط اقتصادی مناسب مسکو می‌شوند که تفاوت چشمگیری با وضعیت اقتصادی در سایر شهرهای روسیه دارد. جهت قانونمند کردن رشد جمعیت در مسکو، سیستم گذرنامه داخلی ایجاد شده است که افراد غیر مقیم نمی‌توانند بدون داشتن آن، بیش از ۹۰ روز در پایتخت بمانند.

تاریخچه

نام شهر مسکو از رودخانه آن گرفته شده است. ریشه این لغت معلوم نیست، البته نظریه‌های مختلفی وجود دارد. براساس یکی از نظریه‌ها، مأخذ این اسم از زبان قدیمی فنلاندی است که معنای آن تیره و کدر می‌باشد. اولین مرجع روسی این نام به سال ۱۱۴۷ بازمی‌گردد؛ یعنی زمانی که یوری دالگروکی (Yuri Dolgoruki) خطاب به شاهزاده نووگورود سورسکی (Novgorod-Severski) گفت: "بیا اینجا برادر، به مسکو". نه سال بعد، شاهزاده دالگروکی از رستو (Rostov)، دستور ساخت یک دیوار چوبی را داد که باید تعداد زیادی شبیه به آن را می‌ساختند تا آن شهر نوظهور را کاملاً احاطه کند. پس از یورش مغول‌ها در سال‌های ۱۲۳۷-۱۲۳۸ و سوزاندن شهر و کشتار ساکنین آن، مسکو دوباره بازسازی شد و در سال ۱۳۲۷ پایتخت قلمرو خودمختار شاهزاده ولادیمیر سوزدال (Veladimir Suzdal) شد. موقعیت مساعد مسکو در بالادست رودخانه ولگا، موجب توسعه و ثبات آن شد و تبدیل به قلمرویی پابرجا و پر رونق شد و شهر دوک نشین (Grand duchy of Moscow) لقب گرفت و سالیان متمادی، تعداد فراوانی از مهاجران را از سراسر روسیه به خود جذب کرد. در بین سال‌های ۱۶۵۴-۱۶۵۶ نیمی از مردم روسیه به علت طاعون از بین رفتند. طی تهاجمات فرانسه به روسیه در سال ۱۸۱۲، اهالی مسکو به خاطر نزدیک

شدن نیروهای ناپلئون در ۱۴ سپتامبر (۲۳ شهریور)، شهر را سوزانده و آن را ترک کردند. در ژانویه (دی) سال ۱۹۰۵، الکساندر آدریانوف (Alexander Adrianov) رسماً به عنوان شهردار مسکو معرفی گردید. پس از انقلاب کمونیستی روسیه در سال ۱۹۱۷، در ۱۲ مارس (۲۲ اسفند) ۱۹۱۸، مسکو پایتخت اتحاد جماهیر سوسیالیست روسیه شد و کمتر از ۵ سال بعد، پایتخت اتحاد جماهیر شوروی گردید. در جریان جنگ جهانی دوم (که در روسیه به جنگ بزرگ میهن دوستی معروف است)، پس از حمله آلمان به شوروی، کمیته دفاع از کشور و ستاد فرماندهی ارتش سرخ در مسکو مستقر گردید. در سال ۱۹۴۱، شانزده رده از سربازان ملی داوطلب (بیش از ۱۶۰,۰۰۰ نفر)، بیست و پنج گروه نظامی (۱۸,۵۰۰ نفر) و چهار گردان مهندسی از میان اهالی مسکو، تشکیل شد. نیروهای نظامی آلمان نازی تا نزدیکی مسکو پیشروی کردند و با دفاع مردم و ارتش روسیه در جبهه‌های مختلف و سرمای شدید، موفق به ورود به شهر نشدند. با سازمان دهی ارتش سرخ شوروی، حمله به ارتش آلمان نازی آغاز شد و در نهایت با ورود ارتش سرخ به برلین، پایتخت آلمان و مرگ هیتلر، جنگ جهانی خاتمه یافت که یکی از فاتحان اصلی جنگ، شوروی بود. در اول مه (۱۱ اردیبهشت) ۱۹۴۴، نشانی برای دفاع از مسکو و در سال ۱۹۴۷ نشانی دیگر با عنوان یادبود ۸۰ سالگی مسکو به این شهر اعطا گردید. در ۸ مه (۱۸ اردیبهشت) سال ۱۹۶۵؛ در جشن یادبود بیستمین سال پیروزی علیه نازی‌های آلمان، مسکو یکی از ۱۲ شهر شوروی بود که لقب شهر قهرمان به آن اعطا گردید. در سال ۱۹۸۰، اتحاد جماهیر شوروی میزبان بازی‌های المپیک تابستانی بود که در اواخر سال ۱۹۷۹، توسط ایالات متحده و چندین کشور غربی، به علت حضور نظامی در افغانستان، تحریم شد. در سال ۱۹۹۱، مسکو محل وقوع کودتای ناموفق اعضای افراطی کمونیست دولت (در مخالفت با اصلاحات میخائیل گورباچف) بود و عاقبت با از هم پاشیدن اتحاد جماهیر سوسیالیست شوروی در همان سال، مسکو بار دیگر پایتخت روسیه شد.

تحصیلات

۲۲۲ مؤسسه آموزش عالی از جمله ۶۰ دانشگاه دولتی در مسکو فعالیت می‌کنند. برخی دانشگاه‌های قدیمی و مهم مسکو عبارتند از:

دانشگاه ایالتی لومونسوف

(Lomonosov Moscow State University)

در سال ۱۷۵۵ تأسیس شده و حدود ۴۷ هزار دانشجو دارد.

ساختمان اصلی این دانشگاه، در وروباوی گوری (Vorobyovy Gory) به معنی تپه گنجشکان واقع شده و ۲۴۰ متر ارتفاع دارد و هنگامی که ساخته شد، بلندترین ساختمان اروپا به شمار می‌رفت. این دانشگاه در جهان حدوداً در رتبه هفتم قرار دارد. کتابخانه لومونسوف، بیش از نه میلیون کتاب دارد و یکی از بزرگ‌ترین کتابخانه‌ها در سراسر روسیه محسوب می‌شود. در این دانشگاه بیش از یازده هزار دانشجوی غیرروسی از سراسر جهان تحصیل می‌کنند.

♦ دانشگاه فنی دولتی بومن (Bauman)

مسکو، در سال ۱۸۳۰ تأسیس شده است. این دانشگاه در مرکز مسکو واقع شده و دارای هجده هزار دانشجوی لیسانس و هزار دانشجوی دکترا در رشته‌های علمی، مهندسی با گرایش‌های متنوع فنی می‌باشد.

♦ دانشکده هنرهای زیبای مسکو (Moscow Conservatory)

در سال ۱۸۶۶ تأسیس شده که از برجسته‌ترین مدرسه‌های موسیقی در روسیه می‌باشد و اشخاصی چون سرژی راچمنینوف (Sergey Rachmaninoff)، الکساندر اسکریابین (Alexander Scriabin)، آرام خاچاتوریان (Aram Khachaturian)، مستیسلا وروستروپویچ (Mstislav Rostropovich) و آلفرد شنیتکی (Alfred Schnittke) از آن فارغ‌التحصیل شده‌اند.

آلفرد شنیتکی

مستیسلا وروستروپویچ

آرام خاچاتوریان

الکساندر اسکریابین

مستیسلا وروستروپویچ

ولادیمیر گاردین

مؤسسه دولتی فیلم سازی جراسیموف

(Gerasimov Cinematography)

با علامت اختصاری (VGIK)، قدیمی ترین مؤسسه آموزش فیلم سازی در دنیا است که در سال ۱۹۱۹ توسط ولادیمیر گاردین (Veladimir Gardin) تأسیس شده است.

(Moscow State Institute of International Relations)

مؤسسه دولتی روابط بین الملل مسکو

در سال ۱۹۴۴ تأسیس شده است. این مؤسسه با داشتن شش آموزشگاه مختلف، به عنوان بهترین مدرسه آموزش سیاسی و روابط بین الملل در روسیه شناخته شده است. تقریباً ۴,۵۰۰ دانشجو در این دانشگاه مشغول به تحصیل هستند و بیش از هفتصد هزار جلد کتاب به زبان های مختلف در کتابخانه آن موجود است که ۲۰,۰۰۰ جلد آن کمیاب هستند.

ورزش

مسکو امکانات وسیعی از تسهیلات ورزشی دارد و بیش از ۵۰۰ قهرمان رده اول المپیک در این شهر ساکنند. ۶۳ ورزشگاه و مجموعه ورزشی، ۸ مدرسه فوتبال و ۱۱ زمین آموزش اسب سواری در این شهر موجود می باشد که از میان آنها استادیوم لازینکی (Luzhniki) با ظرفیت ۸۹,۳۱۸ نفر وسیع ترین و چهارمین ورزشگاه بزرگ در اروپاست. این استادیوم میزبان المپیک تابستانی سال ۱۹۸۰، اولین مسابقات جهانی جوانان (World Youth Games) ۱۹۹۸، فینال جام یوفا (UEFA) سال های ۱۹۹۹ و ۲۰۰۸ بوده است. این ورزشگاه در سال ۲۰۱۳ میزبان بازی های راگبی هفت نفره جهان (Rugby World Cup Sevens) و مسابقات جهانی قهرمانی دو و میدانی (World Championships in Athletics) و همچنین در ۲۰۱۸ میزبان جام

لازینکی

میدان اسب‌دوانی مرکزی مسکو

جهانی فوتبال (FIFA World Cup) خواهد بود.

استادیوم المپیک اولین میدان مسابقات داخلی برای بازی‌های یخ و سه بار میزبان مسابقات جهانی قهرمانی این رشته بوده است که بار آخر آن در سال ۲۰۱۰ بود. همچنین هفت میدان مسابقات اسب‌دوانی

در مسکو وجود دارد که بزرگ‌ترین آنها میدان اسب‌دوانی مرکزی مسکو (Central Moscow Hippodrome) می‌باشد که در سال ۱۸۳۴ تأسیس شده است.

شهر مسکو میزبان المپیک تابستانی سال ۱۹۸۰ بود، البته مسابقات قایق‌رانی در شهر تالین (Tallinn)، پایتخت امروزی کشور جدید استونی (Estonia) برگزار شد. جهت آماده‌سازی مقدمات المپیک تابستانی سال ۱۹۸۰، تسهیلات وسیع ورزشی فراهم آمد و ترمینال شماره ۲، فرودگاه بین‌المللی شری متیوو (Sherymetyevo)، ساخته شد. مسکو برای المپیک ۲۰۱۲ نیز داوطلب شد ولی سرانجام، اجرای بازی‌ها به لندن واگذار شد.

معروف‌ترین تیم ورزشی روسیه، زسکا مسکو (HC CSKA MOSCOW) است. دومین تیم صاحب نام در روسیه، اچ سی اسپارتک (HC Spartak) زسکا مسکو مسکو می‌باشد.

زسکا مسکو

اچ سی اسپارتک

مشهورترین تیم بسکتبال روسیه نیز تیم زسکا مسکو (PBC CSKA Moscow) است. از دیگر کلوب‌های پر قدرت بسکتبال مسکو، می‌توان ام.بی.سی داینامو (MBC Dynamo Moscow) را نام برد.

بیشترین برندگان مسابقات شطرنج جهان از روسیه و اتحاد جماهیر سوسیالیستی شوروی (USSR) و از شهر مسکو می‌باشند که برخی از آنها در جهان، بهترین هستند. از معروف‌ترین تیم‌های والیبال در روسیه و در اروپا، تیم زسکا مسکو (VC CSKA) است.

تیم زسکا مسکو

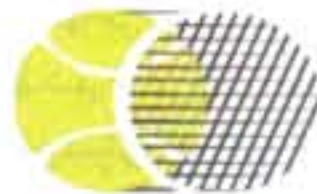
تیم داینامو مسکو

تیم ام‌بی‌سی داینامو

تیم زسکا مسکو

جام کرملین

تیم لوکوموتیو

تیم اسپارتاک مسکو

در فوتبال، تیم اف سی اسپارتاک مسکو (FC Spartak)، برنده بهترین عناوین مسابقات لیگ برتر روسیه نسبت به سایر تیم‌ها بوده است. تیم زسکا مسکو (PFC CSKA)

(Moscow) اولین تیم روسی بود که در جام یوفا (UEFA) سال ۲۰۰۵ قهرمان شد. تیم‌های لوکوموتیو (FC Locomotive Moscow) و داینامو مسکو (FC Dynamo Moscow) از دیگر تیم‌های حرفه‌ای فوتبال مستقر در مسکو می‌باشند.

به علت آب و هوای سرد مسکو، ورزش‌های زمستانی علاقمندان بسیاری دارد. در بیشتر پارک‌های بزرگ مسکو مسیرهایی وجود دارد که برای اسکی بازان علامت‌گذاری شده است و دارای دریاچه‌های یخ‌زده برای اسکی بازان در زمستان می‌باشند.

مسکو هر ساله میزبان مسابقات تنیس جام کرملین (Kremlin Cup) است. اسلاوا مسکو (Slava Moscow)، یک باشگاه حرفه‌ای بازی‌های راگبی است که در آن مسابقات ملی لیگ راگبی حرفه‌ای برگزار می‌گردد. اخیراً مسکو پایگاه دفاتر اتحادیه راگبی روسیه شده است در حالی که پیش از آن در کراسنویارسک (Krasnoyarsk)، سبیری قرار داشت.

اقتصاد

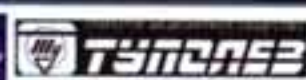
مسکو، شهری با اعتبار جهانی، مرکز عمده سیاسی، اقتصادی، مذهبی، فرهنگی، مالی، آموزشی و حمل و نقل در روسیه و دنیا و همچنین هفتمین کلان شهر جهان است. مسکو مرکز عمده اقتصادی و محلی برای سکونت تعدادی از

میلیاردرهای سراسر دنیا نیز می باشد. طبق اغلب گزارشات، مسکو پس از نیویورک و لندن، سومین شهر میلیاردرنشین دنیا است و این در حالی است که تا زمان حکومت شوروی کسی مالک چیزی نبود و همه اموال به دولت تعلق داشت. در سال ۲۰۰۶، شرکت مشاور مالی و منابع انسانی مرسر (Mercer) مسکو را گران ترین شهر دنیا (از توکیو پیشی گرفته است) برای کارگران مهاجر نامید و این به علت ثبات روبل روسی و نیز افزایش هزینه مسکن سازی درون شهری می باشد. در سال ۲۰۰۸ مسکو برای سومین بار، عنوان گران ترین شهر جهان را برای کارگران خارجی، از آن خود کرد. گرچه در سال ۲۰۰۹ در رتبه سوم پس از توکیو (ژاپن) و اساکا (Osaka) (ژاپن) - که به ترتیب اول و دوم شدند - قرار گرفت.

مسکو یکی از بزرگ ترین شهرهای اقتصادی در اروپاست که تقریباً ۲۰ درصد تولید ناخالص داخلی (GDP) روسیه را در بر می گیرد.

صنایع عمده در مسکو شامل پتروشیمی، استخراج و ذوب فلزات، صنایع غذایی، نساجی، لوازم خانگی، تولید برق، تولید نرم افزار و ماشین آلات می باشد.

کارخانه ساخت هلیکوپتر نظامی مسکو، یکی از برجسته ترین تولید کنندگان هلیکوپترهای نظامی و غیر نظامی در دنیاست. دفتر طراحی هواپیماهای سوخوی (Sukhoi)، میکویان (Mikoyan)، توپولف (Tupolev) و یاکولف (Yakovlev) نیز در مسکو واقع شده است. کارخانجات اتومبیل سازی زیل (Zil)، ای.زی.ال.کی (AZLK) و نیز کارخانه لوکوموتیو سازی ویتوویچ (Voitovich) در مسکو قرار دارند.

همچنین کارخانه ساخت واگن مترو به نام متروواگن مش (Metrovagonmash) در حوالی همین شهر واقع شده است. کارخانه ساعت سازی پولژوت (Poljot) در مسکو، تولید کننده ساعت های نظامی، حرفه ای و ورزشی می باشد که در روسیه و خارج بسیار شناخته شده است. کارخانه الکتروزاوود (Electrozavod)، اولین کارخانه سازنده ترانسفورماتور در روسیه می باشد. کارخانه جواهر سازی و دانشکده جواهر سازی مهم ترین سازندگان جواهر

میتروواگن مش

پولژوت

Electrozavod

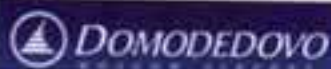
کارخانه

جواهر سازی و دانشکده جواهر سازی مهم ترین سازندگان جواهر

در روسیه به شمار می‌روند. بزرگ‌ترین استخراج‌کننده گاز طبیعی در روسیه و جهان، شرکت گازپروم (Gazprom) می‌باشد که اداره مرکزی آن در مسکو قرار گرفته است. علاوه بر آن تعداد زیادی شرکت برق، گاز و نفت در این شهر وجود دارد. مسکو همچنین میزبان ادارات مرکزی بسیاری از شرکت‌های تولیدکننده نرم‌افزار می‌باشد.

در نتیجه وضعیت اقتصادی کنونی در مسکو، قیمت مسکن رو به افزایش است. امروزه هزینه یک مترمربع مسکن در حاشیه شهر به‌طور متوسط، ۴,۰۰۰ دلار و در

مناطق مرکزی و اعیانی‌نشین بین ۶,۵۰۰ تا ۸,۰۰۰ دلار می‌باشد.

حامل و نقل

هوایی

در مسکو پنج فرودگاه اصلی تجاری وجود دارد:

فرودگاه بین‌المللی دُمددوف (Domodedovo)

این فرودگاه در ۴۲ کیلومتری جنوب شرقی از مرکز مسکو قرار دارد و بزرگ‌ترین فرودگاه روسیه از لحاظ تعداد مسافر و ترافیک باری است.

در سال ۲۰۱۰، در حدود ۲۲,۲۵۴,۵۲۹ نفر از این فرودگاه برای مسافرت استفاده نمودند. فرودگاه بین‌المللی دُمددوف، مسافربری بسیار برجسته بوده، و دارای انواع پروازهای داخلی و همچنین پروازهایی به مقصد کشورهای مشترک‌المنافع می‌باشد.

این فرودگاه از لحاظ تراکم عبور و مرور قابل رقابت با فرودگاه شری متیوو می‌باشد؛

فرودگاه بین‌المللی شری متیوو (Sheremetyevo)

در ۲۹ کیلومتری شمال غربی مرکز شهر قرار دارد،

این فرودگاه در سال ۲۰۱۰، در حدود ۱۹,۳۲۹,۰۰۰ نفر مسافر را جابجا کرده است. فرودگاه بین‌المللی شری متیوو، با ارائه ۶۰ درصد از کل پروازهای بین‌المللی، برای استفاده مسافران خارجی بوده و دومین فرودگاه بزرگ روسیه بعد از دُمُدوف است.

❖ فرودگاه بین‌المللی ونوکوف (Vnukovo)

این فرودگاه بین‌المللی در ۲۸ کیلومتری جنوب غربی از مرکز شهر مسکو قرار دارد. این فرودگاه که قدیمی‌ترین فرودگاه مسکو است، در سال ۲۰۱۰، تقریباً نه و نیم میلیون مسافر را جابه‌جا نموده است.

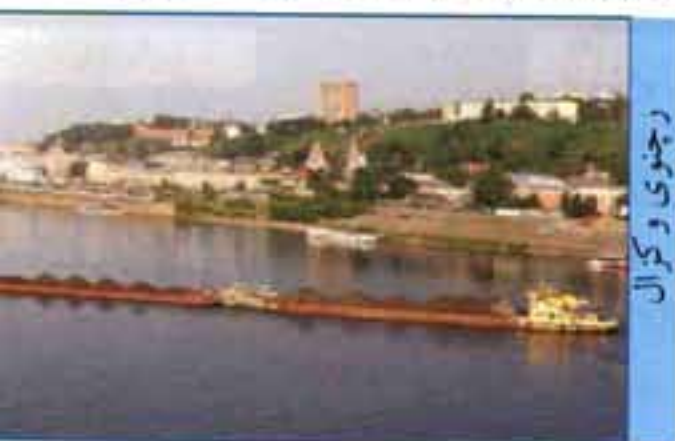
❖ فرودگاه بایکوو (Bykovo Airport)

این فرودگاه در ۳۵ کیلومتری جنوب شرقی مسکو و در امتداد بزرگراه و راه آهن ریازان (Ryazan) در نزدیکی شهر زوکوفسکی (Zhukovsky) قرار دارد.

❖ فرودگاه بین‌المللی اوستاویو (Ostafyevo)

این فرودگاه در سال ۲۰۰۰ به دلیل موارد نظامی تأسیس شد. در سه فرودگاه آخری، عمدتاً پروازهای داخلی روسیه و رفت و برگشت به ایالات شوروی سابق انجام می‌پذیرد. فرودگاه‌های مسکو در فواصل مختلفی از مرکز شهر و در کمربندی حمل و نقل شهر مسکو به نام مکاد (MKAD) قرار گرفته‌اند: دورترین آنها بیکوو در ۳۵ کیلومتری، دُمُدوف در ۴۲ کیلومتری، ونوکوف در ۱۱ کیلومتری، شری متیوو در ۱۰ کیلومتری و نزدیک‌ترین آن اوستاویو در ۸ کیلومتری از کمربندی مکاد واقع شده است.

چندین فرودگاه کوچک دیگر نیز در نزدیکی مسکو قرار دارد، همچون: میاچکوو (Myachkovo) که مخصوص هواپیماها و هلیکوپترهای خصوصی و در بست است.

رچنوی و کزال

حمل و نقل آبی

مسکو دارای دو ترمینال مسافری-پایانه رودخانه جنوبی و پایانه رودخانه شمالی یا رچنوی و کزال (Rezhnoy Vokzal) - و

نیز مسیرهای منظم کشتیرانی و قایق‌های کروز، بر روی رودخانه‌های

پاروسکی

پاروسکی

پاروسکی

پاروسکی

پاروسکی

پاروسکی

پاروسکی

پاروسکی

پاروسکی

موسکوا (Moskava) و اُکا (Oka) است که بیشتر به منظور تفریح و گردش استفاده می‌شوند. پایانه رودخانه شمالی که در سال ۱۹۳۷ تأسیس شد، قطب اصلی مسیرهای طولانی به‌شمار می‌رود. سه بندر دیگر نیز برای امور باربری در مسکو وجود دارند.

راه آهن

در مسکو چندین ایستگاه قطار مشغول فعالیت می‌باشند. نه پایانه خط آهن مسکو عبارتند از:

- ۱- بلوروسکی (Belorussky)
- ۲- کازانسکی (Kazansky)
- ۳- کیوسکی (Kkiyevsky)
- ۴- کرسکی (Kursky)
- ۵- لنینگرادسکی (Leningradsky)
- ۶- پاولتسکی (Paveletsky)
- ۷- ریژوسکی (Rizhosky)
- ۸- ساویولوفسکی (Savyolovsky)
- ۹- یاروسلافسکی (Yaroslavsky)

همه این پایانه‌ها نزدیک مرکز شهر می‌باشند، اما هر کدام مسیرهایی را از بخش‌های مختلف اروپا و آسیا پشتیبانی می‌کنند. ایستگاه‌های راه آهن کوچک‌تری نیز در مسکو وجود دارند که بلیط‌های آنها نیز به نسبت ارزان‌تر است و روس‌ها آنها را برای مسافرت‌های خود، خصوصاً به سن پترزبورگ ترجیح می‌دهند. مسکو همچنین ایستگاه نهایی راه آهن غرب (Trans-Siberian) است که حدوداً ۹۳۰۰ کیلومتر تا شهر ولادیوستوک (Veladivostok) در شرق روسیه و ساحل اقیانوس آرام امتداد دارد. برای سفر از حومه به شهر و بالعکس، شبکه‌ای از قطارهای برقی وجود دارد. این ریل‌های برقی از هر یک از پایانه‌ها تا نزدیکی ایستگاه راه آهن و تا شعاع ۱۴۰ کیلومتری شهر امتداد دارند.

مترو

حمل و نقل درون شهری شامل مترو مسکو می‌شود، سیستمی که به علت ساخت هنرمندانه نمای دیوارها، کفپوش‌های موزاییکی و چهل چراغ‌های زیبا شهرت دارد. این مترو اولین بار که در سال ۱۹۳۵ افتتاح شد، تنها یک خط آهن داشت و امروزه شامل ۱۲ خط است که بیشتر آنها زیرزمینی است و حدود ۱۸۰ ایستگاه دارد. این مترو، یکی از عمیق‌ترین راه‌های زیرزمینی در دنیاست؛ برای نمونه، ایستگاه پارک پیدی (Park Pobedy) که در سال ۲۰۰۳ کامل شد، در ۸۴ متری زیر زمین است و دارای طولانی‌ترین پله برقی در اروپا است. متروی مسکو، با توجه به تردد روزانه بیش از ۹ میلیون مسافر، یکی از شلوغ‌ترین متروها در دنیاست. با وجود افزایش جمعیت و تردد آنها و مشکلات

عده‌ای که سیستم حمل و نقل مسکو با آر پارک پیدی

است، برنامه‌های بسیاری برای توسعه این قطار درون شهری در نظر است.

مونوریل

شرکت مترو مسکو، یک خط کوتاه به طول ۴/۷ کیلومتر با شش ایستگاه مونوریل نیز ساخته است، که در سال ۲۰۰۴ افتتاح شد و بیشترین سرعت آن ۶۰ کیلومتر در ساعت است. این خط، ایستگاه مترو تیمیریازفسکایا (Timiryazevskaya) و خیابان سرگیا ایسنستینا (Sergeya Eisensteina) را به یکدیگر مرتبط ساخته و تا نزدیک مرکز نمایشگاهی کل روسیه (VVTs) امتداد دارد.

اتوبوس و اتوبوس برقی

به علت فاصله نسبتاً زیاد ایستگاه‌های متروی مسکو از مرکز شهر، یک شبکه وسیع اتوبوسرانی، شهر را پوشش می‌دهد. در مسکو همچنین، پایانه اتوبوسرانی برای مسیرهای طولانی و بین شهری نیز وجود دارد (پایانه اتوبوسرانی مرکزی (Central Bus Terminal)، که روزانه تقریباً ۲۵ هزار مسافر را با ارائه ۴۰ درصد از مسیرهای طولانی اتوبوسی جابه‌جا می‌کند. در هر کدام از خیابان‌های وسیع مسکو، حداقل یک مسیر اتوبوس وجود دارد. در بسیاری از این مسیرها، اتوبوس‌های برقی (Trolleybus) نیز وجود دارد.

تراموا

مسکو دارای سیستم وسیع تراموا (واگن برقی) می‌باشد که نخستین بار در سال ۱۸۹۹ افتتاح شد. روس‌ها روزانه کمتر از آن استفاده می‌کنند، گرچه، هنوز در برخی نواحی؛ برای آنها که می‌خواهند به ایستگاه مترو برسند، ارزشمند است.

جاده‌ها

در مسکو و اطراف آن شبکه وسیعی از انواع جاده‌ها وجود دارد. چندین اتوبان به صورت دایره متحدالمرکز در اطراف شهر مسکو وجود دارد و کمربندی مکاد و در امتداد آن کمربندی سوم و چهارم (که در آینده ساخته خواهد شد)، از بزرگراه‌های محدوده شهر مسکو می‌باشند.

❖ مراکز خرید

خرید سوغات و یادگاری در مرکز شهر مسکو از کارهای عادی و روزمره مسافران است. اجناس ارزان تر را می‌توانید در بازار ایزمالوفسکی (Izmaylovsky) در پارک ایزمالیلوو (Izmaylovo) بیابید که البته اجرای حرکات نمایشی توسط خرس‌های دست آموز در ورودی بازار، روش خوبی برای جذب گردشگران به نظر می‌آید.

❖ مرکز خرید اوروپتسکی (Evropeiskiy)

مرکز خرید جدیدی است که در سال ۲۰۰۶، در حوالی ایستگاه کیفسکی (Kievsky) نزدیک مترو افتتاح شده است و در مغازه‌های آن بسیاری از مارک‌های بین‌المللی نظیر کالوین کلین (Calvin Klein)، سوآچ (Swatch)، مارکس و اسپنسر (Marks and Spencer)، لوئیس (Levi's) و نکست (Next) یافت می‌شوند. این بازار همچنین دارای سینمای چند سالنی، فروشگاه مواد غذایی، سوپر مارکت و تعداد زیادی انواع فروشگاه مختلف می‌باشد.

❖ مراکز خرید ایکا (IKEA)

سه فروشگاه از مجموعه فروشگاه‌های بین‌المللی ایکا در مسکو وجود دارد که همگی در خارج از جاده کمربندی و در مراکز خرید بزرگی چون مگا (Mega) (که توسط ایکا اداره می‌گردد) قرار گرفته‌اند. این مراکز خرید اتوبوس‌هایی به رنگ زرد روشن را به صورت رایگان در اختیار قرار می‌دهد

که از نزدیک‌ترین ایستگاه مترو حرکت می‌کنند. متروی رچنوی و کزال (Rechnoi Vokzal) از شمال، لیوبلینو یا کوزمینکی (Lyublino or Kuzminki) از جنوب شرقی و تیوپلی استن (Tyopliy Stan) از جنوب به این مجتمع متصل هستند.

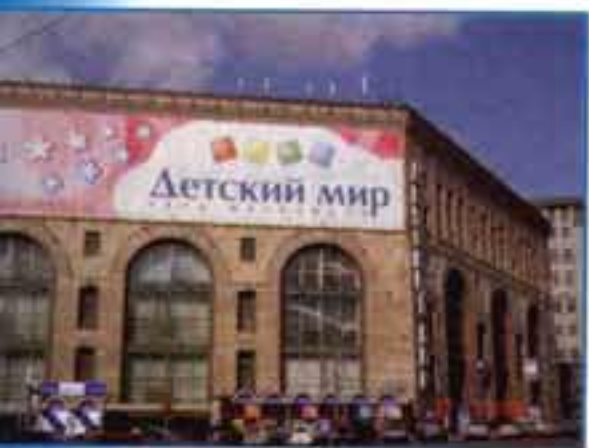
❖ مجتمع تجاری گوم (Gum)

این مجتمع با معماری قابل توجه، مجاور میدان سرخ (Red Square) و در مرکز شهر مسکو قرار دارد که بزرگ‌ترین مرکز تجاری روسیه و یکی از بزرگ‌ترین مراکز تجاری دنیا است و در سال ۱۸۹۳ افتتاح شده است. در زمان افتتاح، ۲۰۰

فروشگاه در آن وجود داشت. ساختمان سه طبقه آن سابقاً پر از اجناس روسی با کیفیت متوسط بود و اکنون تبدیل به مرکز خرید بزرگی با مارک‌های بین‌المللی و بوتیک‌های بسیار گران‌قیمت شده است.

❖ مرکز خرید دتسکای میر (Detskiy Mir)

به معنای دنیای کودکان است و انواع اسباب‌بازی‌ها را می‌توان در آن یافت اما در بعضی از مغازه‌های این مرکز، کتاب و دی‌وی‌دی و انواع سوغات سایر کشورها هم فروخته می‌شود. بازار دتسکای میر، شعبات خود را در سراسر روسیه گسترانده است و امروزه فروشگاه‌های آن در اندازه‌های مختلف (اما با اجناس کودکان متنوع) در مراکز خرید مسکو و سایر شهرهای اصلی روسیه، یافت می‌شود.

❖ مرکز خرید گورود (GOROD)

فروشگاه های روسی

به معنای شهر، مرکز خرید بسیار بزرگی است که در اواخر سال ۲۰۰۶ و در ابتدای خیابان ریازان (Ryazan)، ساخته شده است. این مرکز در محدوده سابق کارخانه کاراچاروفسکی (Karacharovsky) واقع شده و محدوده متعارفی از "آنچه مشتری نیاز دارد" را دارا می‌باشد و شامل هایپرمارکت اوچان (Auchan)، انواع فست‌فود، بوتیک، فروشگاه، سینما، زمین اسکیت روی یخ و غیره است که همگی توسط گروه اوچان اداره می‌گردند.

❖ مرکز خرید تی.اس.یو.ام (Tsum)

این مرکز، یکی از مشهورترین فروشگاه‌های مسکو است که در یک ساختمان تاریخی شش طبقه در خیابان پتروفکا واقع است و به صورت فروشگاه‌های با اجناس گران قیمت، با مجموعه‌ای از تقریباً تمام طراحان درجه یک اروپایی، توسعه یافته است و می‌توان با دو دقیقه پیاده روی از پاساژ پتروفسکی به سمت یولیتسا پتروفکا (Ulitsa Petrovka)، به آنجا رسید.

❖ مرکز خرید آتریوم (Atrium)

مرکز خرید بسیار بزرگی روبروی ایستگاه کرسک (Kursk) و نماد فرمانداری یوری لوزکوف (Yuri Luzhkov) مسکو می‌باشد. این بازار همه چیز را یک جا دارد -

لباس فروشی‌های متعدد، عطر فروشی، سوپرمارکت، محل بازی و تئاتر فورمول کینو (Formula Kino) - و بهترین مکان برای خرید به شمار می‌رود. یک کافی شاپ بزرگ نیز در سالن هست که هر شب کنسرت زنده موسیقی سنتی و پاپ در آن اجرا می‌شود.

❖ مرکز خرید مانژ (Manezh)

گرچه اسم اصلی این مرکز خرید اُخوتنی ریاد (Okhotny Ryad) است اما مردم به خاطر میدانی که در آن قرار گرفته آن را مانژ می‌نامند. اجناسی با برندهایی همچون بنتون (Benetton)،

تامی هلفیگر (Tommy Hilfiger)، موتیفی (Motivi) و ام.ای.ایکس.ایکس (MEXX) و در کنار آنها اجناس کادویی، نقطه قوت این مرکز می‌باشد. این بازار، با قرار گرفتن در زیر میدان نزدیک به کرملین (Kremlin)، جمعیت بسیاری از روس‌های شهرستانی را که در آنجا گردش می‌کنند و از ویتترین گنبدی شکل و پیچیده فروشگاه عکس می‌گیرند، به خود جذب می‌کند.

❖ فروشگاه کالینکا استاکمن (Kalinka-Stockmann)

فروشگاه زنجیره‌ای آن متشکل از چندین فروشگاه در پاساژ اسمولنسکی (Smolensky) و در کمربندی گاردن (Garden) می‌باشد. در طبقه منفی یک این فروشگاه مواد غذایی، مجموعه گسترده‌ای از انواع میوه‌های تازه، سبزیجات و ماهی یافت می‌شود. مغازه‌های لباس مردانه و زنانه در طبقه اول و مغازه‌های لوازم خانگی، پارچه‌های کتان، لوازم الکتریکی، کفش و لباس بچه‌گانه در طبقه دوم وجود دارند. فروشگاه‌های جداگانه در خیابان لینسکی (Leninsky)، انواع لباس مردانه و زنانه و کفش فصل گذشته یا کلکسیونی از تمام سال را می‌فروشند و دو فروشگاه جدید استاکمن (Stockmann) با دو شعبه یک و دو و مراکز خرید مگا (MEGA) در جاده کمربندی، اخیراً به این خانواده بزرگ پیوسته‌اند.

❖ فروشگاه سانرایز پرو (Sunrise Pro)

هایپر مارکت کامپیوتر و لوازم فنی و الکترونیکی است و در شمال مرکز شهر قرار دارد و خرید کردن در آن به شیوه بسیار پیشرفته و کاملاً مکانیزه است مخصوصاً برای مشتریانی که می‌دانند چه می‌خواهند، زیرا تقریباً تا قبل از پرداخت، فرصت دیدن کالا را ندارند. همچنین شرایط بازگرداندن و ضمانت کالا در این فروشگاه بسیار پیچیده است. اینجا از لحاظ قیمت بهترین محل برای خرید لوازم الکتریکی می‌باشد.

❖ فروشگاه رام استور (Ramstore)

فروشگاه‌های زنجیره‌ای عرضه کالا است و اجناس در آن جا زیر قیمت معمول مسکو عرضه می‌شوند. به طور کلی ۲۲ فروشگاه رام استور در اندازه‌های متفاوت در مسکو وجود دارد.

❖ پاساژ پتروسکی (Petrovsky Passazh)

پتروسکی لوکس‌ترین پاساژ شهر است و بوتیک‌های نیناریچی (Nina Ricci)، گیونچی (Givenchy)، مکس مارا (MaxMara)، کنزو (Kenzo) و بالی (Bally) و یک فروشگاه عتیقه‌فروشی، این فضای شیک با سقف شیشه‌ای را زیباتر ساخته‌اند.

❖ گالری آکتیور (Gallery Aktyor)

جنب فروشگاه پشرفته یلیسیوسکی (Yeliseyevsky) - با فضایی کوچک تر و زیباتر، و گاه خلوت تر از گوم یا مانژ قرار دارد. در آنجا برندهای معروفی چون نف نف (Naf Naf)، لویس (Levi's)، چویگنون (Chvignon) و لاکوست (Lacoste) به فروش می رسند. در طبقه اول، فروشگاه های سوآچ (Swatch) و مغازه لوازم آرایشی کلینیک (Clinique) به چشم می خورند.

❖ خیابان قدیمی آربات (Arbat)

سرتاسر این خیابان پر از دست فروشی هایی با اجناس ارزان، سوغات، کافه، رستوران های سطح پایین و غیره می باشد. قیمت ها از معقولانه به فریبنده و به نوعی کلاهبرداری، تغییر می کنند. بسیاری از فروشندگان اول قیمت را خیلی بالا می گویند و اگر با آنها روسی صحبت کنید کم می کنند. فروشگاه های دیگر نیز تقریباً همان کالا را می فروشند اما با قیمتی بالاتر و مقطوع.

❖ خیابان تیورسکایا (Tverskaya)

این خیابان از کاخ کرملین آغاز شده و از شمال شرق به سمت تیور (Tver) و سن پترزبورگ امتداد دارد. به همین علت، شاهراه بسیار مهمی در روسیه به شمار می رود. امروزه با داشتن بوتیک های معتبر، شیک ترین و مد روزترین خیابان مسکو می باشد.

❖ دیدنی ها

اماکن مذهبی

مساجد

❖ مسجد جامع مسکو

(Moscow Congregational Mosque)

از لحاظ اجتماعی غالباً به عنوان مسجد مرکزی روسیه به حساب می آید. مسجد در سال ۱۹۰۴ طبق نقشه معماری نیکولای ژوکوف (Nikolay Zhokov) به سبک بیزانسی ساخته شده و از آن زمان

تاکنون چندین بار مرمت شده است. در تعطیلات مذهبی، حدود پنجاه هزار مسلمان متشکل از نمایندگان مسلمانان روسیه، ساکنان، دانش آموزان و بازدیدکنندگانی از کشورهای مسلمان خارجی، در حیاط این مسجد گرد هم می آیند.

❖ کلیساها

❖ کلیسای جامع سن باسیل

(Saint Basil's Cathedral)

این کلیسای ارتودوکسی که در میدان سرخ واقع شده و در بسیاری از تصاویر، سمبل مسکو است، در سال ۱۵۵۵-۶۱ به سفارش ایوان چهارم به مناسبت گرامی داشت روز تسخیر کازان و آستاراخان ساخته شده است. سن باسیل نقطه مرکزی مسکو و قطب رشد آن از قرن چهاردهم به بعد است. این کلیسا تا اتمام برج ناقوس ایوان کبیر در سال ۱۶۰۰، بلندترین ساختمان در مسکو بود. در این بنای زیبا موزه‌ای نیز وجود دارد.

❖ کلیسای مسیح ناجی بولوانی (Church of the Savior on Bolvany)

کلیسای ارتودوکسی در ناحیه زموسکورچی (Zamoskvorechye) مسکو است و ساخت آن در سال ۱۷۵۵، به سبک معماری قرن هجدهم به اتمام رسید.

❖ کلیسای جامع مسیح ناجی

(Cathedral of Christ the Saviour)

با گنبدی طلایی در کناره رودخانه موسکوا، در سمت غربی کاخ کرملین و بلندترین کلیسای ارتودوکس شرقی است. ساخت این کلیسا سال‌های زیادی به طول انجامید و نمای بیرونی آن، در سال ۱۸۶۰ به اتمام رسید. برخی از بهترین نقاشان روسی تا بیست سال بعد، به زیباسازی نمای داخلی آن ادامه دادند. کلیسای جامع در ۲۶ می سال ۱۸۸۳، در روز تاج گذاری الکساندر سوم (Alexander III)، تقدیس شد.

❖ کلیسای جامع یلوخوف (Yelokhovo)

این کلیسا مخصوص بزرگان مسکو بوده است. ساختار کنونی آن توسط آرشیستک روسی، یوفگراف تیورین (Yevgraph Tyurin) به سبک نئوکلاسیک، در سال‌های ۱۸۴۵-۱۸۳۷ طراحی و مرمت گردید. ساختمان اصلی آن، در سال ۱۷۲۲-۳۱ در روستای یلوخوف (Yelokhovo)، برای شاهزاده پرسکویا ایوانوفنا (Tsaritsa Praskovya Ivanovna) ساخته شد.

در آنجا بود که الکساندر پوشکین (Alexander Pushkin) در سال ۱۷۹۹ غسل تعمید داده شد.

❖ کلیسای جامع کازان (Kazan Cathedral)

در سمت شمال شرقی میدان سرخ واقع شده است. بنای اولیه این کلیسای ارتودکسی در دهه ۱۶۳۰ به عنوان نماد آزاد سازی شهر در برابر متجاوزان لهستانی ساخته شده است. این کلیسا در سال ۱۹۳۶ به دستور جوزف استالین تخریب شد. ولی بعد از فروپاشی اتحاد جماهیر شوروی دوباره بازسازی شد و کلیسای کنونی حاصل این تجدید بنا است.

❖ کلیسای ولادت مسیح در پوتینکی

(Nativity Church in Putinki)

یکی از زیباترین و خوش منظره‌ترین کلیساهای مسکو و آخرین کلیسا با سقفی به سبک معماری قرن شانزدهم و هفدهم - سقفی به شکل چادر - در تاریخ معماری روسیه می‌باشد. معمار فرانسوی آن اوژن ویولت لو دوک (Eugène Viollet-le-Duc) چنان تحت تأثیر طراحی آن قرار گرفت، که آن را

سبک معماری گوتیک روسی نامید. کلیسای ولادت مسیح در پوتینکی، دارای شش طاق خیمه مانند زیبا می‌باشد که با ترکیب بسیار عجیبی کنار هم قرار گرفته‌اند.

❖ کلیسای شفاعت فیلی

(Church of the Intercession at Fili)

کلیسایی است که به سبک قرن هجدهم و به دستور بویار لوف ناریشکین (Boyar Lev Naryshkin) در ملکی خارج از شهر مسکو به نام فیلی ساخته شد که این املاک از سال ۱۹۳۵ متعلق به شهر مسکو گردید. این کلیسا، جایگزین کلیسای چوبی شد که توسط میخائیل رومانوف (Mikhail Romanov) بنا شده بود.

❖ کلیسای شوالیه سن جان

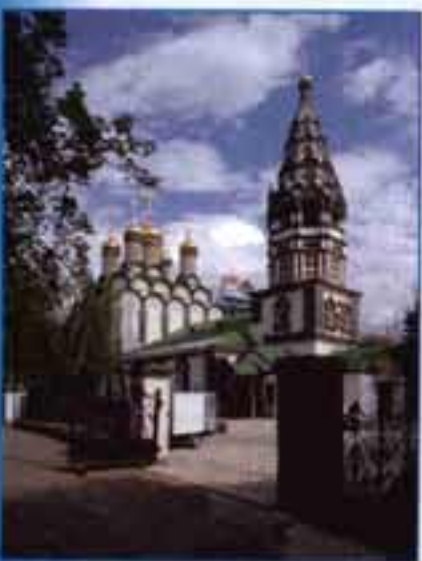
(Church of St. John the Warrior)

یک کلیسای ارتودکس روسی است که در سالهای ۱۷۱۷-۱۷۰۴ در منطقه یاکیمانکا (Yakimanka) مسکو و در دوره سلطنت پتر کبیر ساخته شد.

❖ کلیسای سن نیکولای در خامونیکی

(Church of St. Nicholas in Khamovniki)

یک کلیسای چوبی محلی است که در قرن هفدهم (۱۶۲۵) توسط سن نیکولای نساج در محله خامونیکی بنا شد. این کلیسا بین سالهای ۱۶۷۹ تا ۱۶۸۲ دوباره تعمیر شد و به یک کلیسای پنج گنبد با یک ناقوس تبدیل شد. این کلیسا در فهرست ائتلاف ساختمانهای یادبود بوده و نمایانگر گوشه‌ای از چشم‌انداز امروزی کومسومولسکی (Komsomolsky) و خیابان لئو تولستوی (Leo Tolstoy) - دو منطقه‌ای که در آن سوی کمربندی گاردن قرار گرفته‌اند - می‌باشد. صحن کلیسا قطعه کاملی را در میان خیابانهای لئو تولستوی و تیمور فرونز (Timur Frunze) در بر گرفته و شامل یک ردیف خانه‌های قدیمی کوچک می‌باشد.

❖ کلیسای تمام قدیسین (All Saints)

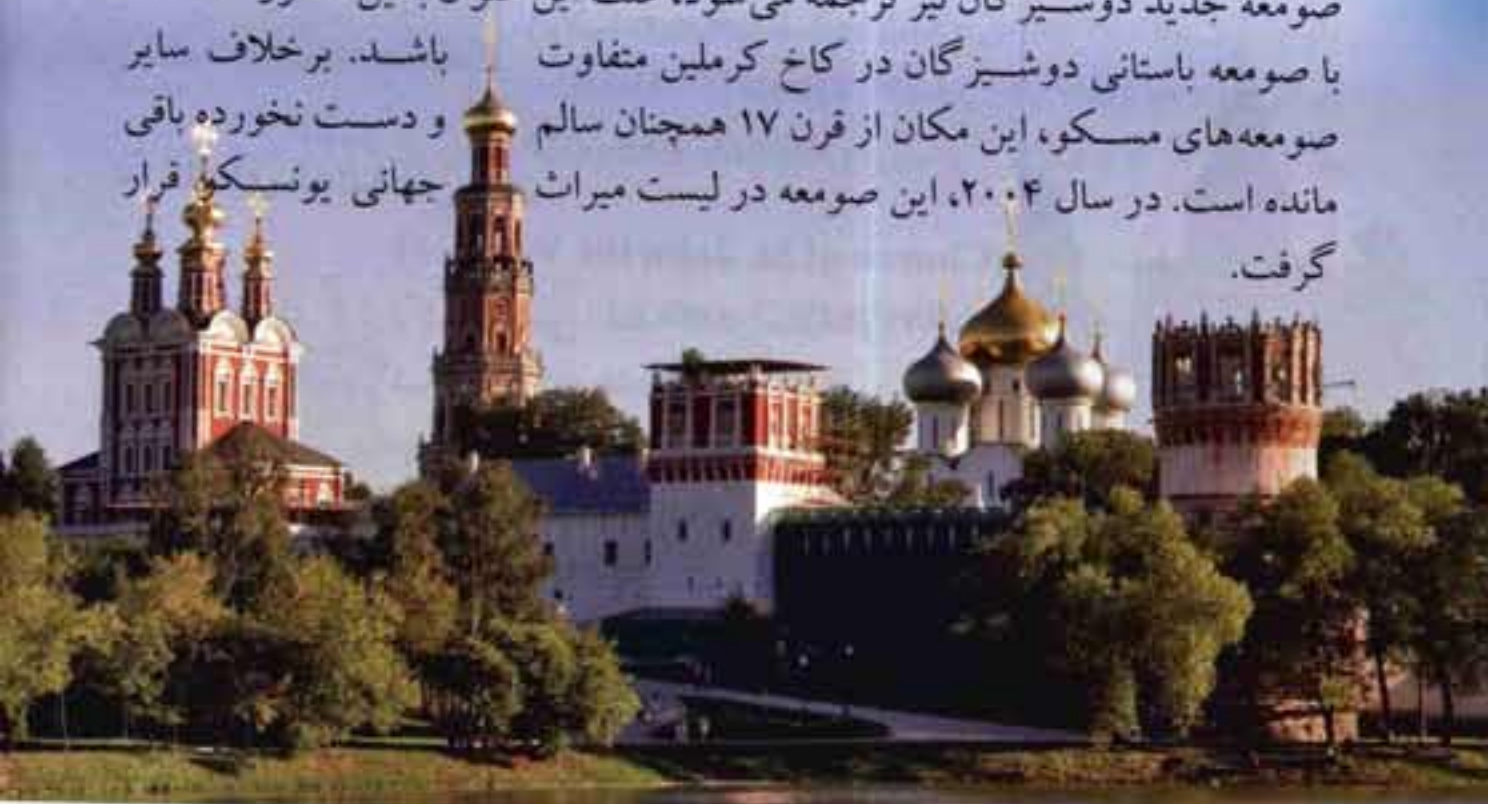
یکی از قدیمی‌ترین کلیساها در مسکو است که در میدان اسلاویانسکایا (Slavyanskaya Square) قرار دارد. این

کلیسای چوبی در سال ۱۳۸۰ پس از جنگ کولیکف (Kulikovo)، توسط دمتری دونسکوی (Dmitry Donskoy) ساخته شد.

❖ صومعه نوودچی (Novodevichy)

که به صومعه بوگورودیتسه - اسمولنسکی (Bogoroditse-Smolensky) نیز معروف می باشد، از بهترین صومعه ها در مسکو است. این نام گاهی به صورت صومعه جدید دوشیزگان نیز ترجمه می شود، علت این عنوان بدین منظور است که با صومعه باستانی دوشیزگان در کاخ کرملین متفاوت باشد. برخلاف سایر صومعه های مسکو، این مکان از قرن ۱۷ همچنان سالم و دست نخورده باقی مانده است. در سال ۲۰۰۴، این صومعه در لیست میراث جهانی یونسکو قرار گرفت.

❖ تثلیث لاورا سن سرگیو (The Trinity Lavra of St. Sergius)

از مهم ترین صومعه های روسی و قطب روحانی کلیسای ارتودکس روس می باشد. این صومعه در شهر سرگیو پوساد (Sergiyev Posad) - حدوداً ۷۰ کیلومتر به سمت شمال شرق مسکو و از راه خیابانی که به یاروسلاف (Yaroslavl) منتهی می شود - واقع شده است و امروزه بیش از ۳۰۰ راهبه در آن ساکنند.

❖ کنیسه گروه سرود خوانی مسکو (Moscow Choral Synagogue)

پرستش گاه اصلی یهودیان، در روسیه و شوروی سابق می باشد. این پرستش گاه در منطقه باسمانی مرکزی (Basmanny)، نزدیک ایستگاه مترو واقع شده است

❖ موزه ها

موزه هنرهای زیبای پوشکین (Pushkin Museum of Fine Arts)

این موزه، بزرگ ترین موزه هنر اروپایی در مسکو است که در خیابان ولخونکا (Volkhonka)، درست مقابل کلیسای جامع مسیح ناجی قرار گرفته است. از آنجایی که در این موزه اثری از اشعار معروف روسی یافت نمی شود، نام آن کمی

گمراه کننده به نظر می رسد. این موزه توسط ایوان تسوتایو (Ivan Tsvetaev) (پدر شاعر مارینا تسوتایو) تأسیس شده است. کار ساخت این موزه از سال ۱۸۹۸ شروع و تا سال ۱۹۱۲ ادامه داشت. تسوتوف، فردی ثروتمند و خیر به نام یوری نوچف مالتسف (Yuriy Nechaev-Maltsov) و یک معمار امروزی به نام رومن کلین (Roman Klein) را متقاعد ساخت که مسکو نیاز مبرمی به یک موزه هنرهای زیبا دارد و در نتیجه آن را راه اندازی کردند.

❖ موزه تاریخ شناسی دولتی

(State Historical Museum)

موزه تاریخ روسیه می باشد که در حد فاصل میدان سرخ و میدان مانژ واقع شده است. در این موزه، طیف گسترده ای از آثار باستانی به جای مانده از قبایل بدوی ما قبل تاریخ که در روسیه کنونی می زیسته اند، وجود دارد. همچنین در این موزه آثار قیمتی و گرانبهایی که توسط اعضای خاندان رومانوف (Romanov dynasty) به دست آمده، نیز وجود دارد.

از یک میلیون می‌رسد. الکسی (Ivan Zabelin) علاقه‌مندان به فرهنگ مرکزی و شرقی و علاقه‌مندان به ترویج شد.

(Great Patriotic War)

(Gora) که در استعاره، تپه اطاعت و از وسایل نقلیه نظامی، هواپیما، توپ شده‌اند، در ساختمان مرکزی این موزه گرفته‌است.

شمار کل اشیاء موجود در این موزه به بیش این موزه در سال ۱۸۷۲ توسط ایوان زابلین یواروف (Aleksey Uvarov) و سایر اسلاوی (Slavophiles) نژادی اروپای تاریخ روسی و خود آگاهی ملی تأسیس

موزه بزرگ جنگ میهن پرستانه

در پوکلونایا گورا (Poklonnaya) پرستش نام دارد، قرار گرفته. نمایشگاهی و غیره که در جنگ جهانی دوم استفاده و در فضای باز در معرض دید عموم قرار

پاول میخائیلویچ ترتیاکوف

گالری ترتیاکوف (Tretyakov)

یک گالری هنرهای زیبا در مسکو می‌باشد که کلکسیون درجه یک

از هنرهای زیبای روسی را دارد. پیشینه این گالری به سال ۱۸۵۶ بازمی‌گردد، زمانی که بازرگانی از مسکو به نام پاول میخائیلویچ ترتیاکوف (Pavel Mikhailovich) آثار هنرمندان روسی عصر خود را با هدف تشکیل کلکسیون خریداری کرد؛ که بعدها به صورت موزه هنرهای ملی ارتقاء یافت.

موزه علوم فنی (Polytechnical Museum)

موزه علوم مسکو است که تأکید بر پیشرفت علم و تکنولوژی و همچنین اختراعات مدرن و پیشرفته شوروی دارد و در سال ۱۸۷۲، پس از اولین نمایشگاه علوم فنی روسیه، در روز دویستمین سالگرد تولد پتر کبیر تأسیس شد.

موزه معدن شناسی فرسمن

(Fersman Mineralogical Museum)

یکی از بزرگ ترین موزه های مواد کانی در دنیاست و بیش از ۱۳۵۰۰۰ نمونه، همچون انواع کریستال، سنگ، خاک، بلور و سایر مواد معدنی در آن یافت می شود. نام این موزه از الکساندر فرسمن (Alexander Fersman) -معدن شناس- گرفته شده است.

موزه هنرهای مدرن مسکو (Moscow Museum of Modern Art)

موزه ای از هنرهای مدرن و معاصر که در سال ۱۹۹۹ افتتاح شده. پروژه ساخت آن توسط زوراب تیسرتلی (Zurab Tsereteli)، رئیس دانشکده هنر روس راه اندازی و اجرا گردید.

اسلحه خانه کاخ کرملین (Kremlin Armoury)

یکی از قدیمی ترین موزه های مسکو است که در سال ۱۸۰۸ تأسیس شد و در کاخ کرملین مسکو قرار گرفت. این اسلحه خانه در سال ۱۵۰۸ برای مهمات جنگی سلطنتی ایجاد شد. پیش از منتقل شدن دربار سلطنتی به سن پترزبورگ، این مکان مسئولیت ارائه، خرید و انبار کردن اسلحه، جواهرات و لوازم خانگی امپراطور را بر عهده داشت.

خزانه الماس کاخ کرملین (Kremlin Diamond Fund)

کلکسیون بی نظیری از طلا و جواهرات است که در کاخ کرملین نگهداری و به معرض نمایش گذاشته می شود. تاریخچه این گنجینه باز می گردد به خزانه پادشاهی روس که در سال ۱۷۱۹ توسط پتر اول روسیه تأسیس گردید.

خانه عکاسی مسکو (Moscow House of Photography)

کلکسیون بزرگی از شاهکارهای عکاسی قدیمی و معاصر روسی می باشد و همچنین پروژه ها و جشن های بزرگ را برنامه ریزی و سازماندهی می کند. این موزه، مجموعه ای از شاهکارهای هنر عکاسی روسی را گردآوری کرده است که شامل

آثار الکساندر گرینبرگ (Alexander Grinberg)، مکس پنسون (Max Penson)، الکساندر روجنکو (Alexander Rodchenko) و دمیتری بالترمنتس (Dmitri Bal-termants) می باشد.

❖ موزه تانک کوبینکا (Kubinka)

موزه بزرگی از وسایل نقلیه مسلح و جنگی می باشد که در خارج از شهر مسکو واقع شده است و تعداد بسیاری از تانک های معروف جنگ های جهانی اول و دوم و دوران جنگ سرد در آن قرار دارند.

❖ موزه مرکزی نیروی هوایی مونیو

(Central Air Force Museum in Monino)

این موزه در فرودگاه مونیو و در ۴۰ کیلومتری شرق مسکو قرار گرفته است و یکی از بزرگ ترین موزه های نیروی هوایی در دنیا و بزرگ ترین موزه هواپیمایی روسی می باشد. ۱۷۳ هواپیما و

۱۲۷ موتور هواپیما و همچنین مجموعه ای از اسلحه ها و ادوات جنگی، یونیفورم ها، آثار هنری و سایر اشیاء مرتبط با هوانوردی، به معرض نمایش گذارده شده اند. یک کتابخانه، شامل کتاب، فیلم و عکس نیز در دسترس بازدید کنندگان قرار گرفته است. گشت هایی نیز توسط خلبانان با سابقه ترتیب داده شده است. این موزه در سال ۱۹۵۸ افتتاح شده و پیش از آن، تا سال ۲۰۰۱، به خاطر نمایش نمونه های اولیه طبقه بندی شده از دوره اتحاد جماهیر شوروی سابق، بسته بود. این گونه نمایش ها، موجب شده اند که امروزه، این موزه بسیار خاص باشد. این موزه، نزدیک دانشکده نظامی واقع شده که نام خود را از یوری گاگارین (Yu. A. Gagarin) نخستین فضانورد دنیا گرفته است.

❖ بناها و مکان های دیدنی

❖ میدان سرخ (Red Square)

میدانی در مرکز شهر مسکو است که کاخ کرملین، کاخ سلطنتی سابق و اقامتگاه کنونی

رئیس جمهور روسیه را از محله تاریخی بازرگانی جدا ساخته است. از آن جا که خیابان‌ها و بزرگراه‌های اصلی از این میدان، به تمام جهات منشعب می‌شوند، اغلب به عنوان میدان مرکزی مسکو و کل روسیه محسوب می‌شود. در سال ۱۹۹۰، میدان سرخ و کرملین با همدیگر جزء فهرست میراث فرهنگی در آمدند. در این میدان و اطراف آن جاهای دیدنی زیادی وجود دارد که در زیر به آنها می‌پردازیم:

• آرامگاه بزرگ لنین (Lenin's Mausoleum)، آرامگاه ولادمیر لنین رهبر انقلاب کمونیستی شوروی می‌باشد. بدن مومیایی شده او اندکی پس از مرگش در سال ۱۹۲۴ (حتی در زمان جنگ) به معرض نمایش عموم گذاشته شده. نمای گرانیته کوچک اما تاریخی آن؛ با عناصری از آرامگاه‌های باستانی همچون اهرام ثلاثه مصر یا مقبره کوروش کبیر، آمیخته است.

• **لوبنوی مستو (Lobnoye Mesto)**، معروف به مکان جمجمه‌ها، سکوی بلند سنگی با ارتفاع ۱۳ متر واقع در میدان سرخ، روبروی کلیسای جامع سن باسیل می‌باشد. این نام از واژه روسی لوب (lob) به معنای پیشانی و مستو (mesto) به معنای مکان مشتق شده است. به نظر می‌رسد این سکو که در سال ۱۵۳۰ از آجر ساخته شده و اولین بار در سال ۱۵۴۷ از آن یاد شده، روزگاری ایوان چهارم واسیلیویچ (Ivan IV Vasilyevich) از آنجا برای اهالی مسکو سخنرانی می‌کرده است.

• **کیلومتر صفر (Kilometre Zero)**، در بسیاری از کشورها، این نقطه، یا مشابه آن در زبان‌های دیگر، مکان بخصوصی است؛ که در زمان‌های قدیم واحد مسافت از آنجا (اغلب پایتخت کشورها) محاسبه می‌شده است. این

نظریه همچنین برای جاده‌ها و خیابان‌ها و نیز شهرهای جداگانه وجود دارد (معمولاً از اداره پست مرکزی آن شهر بدین منظور استفاده می‌گردد). معروف‌ترین این گونه نشانه‌گذاری‌ها، که تمام بخش‌های آن از زمان‌های قدیم سالم مانده است، میلی آریوم آرئوم (Milliarium Aureum) به معنای فرسخ شمار طلایی (Golden)

(Milestone) در امپراطوری رم است. کیلومتر صفر مسکو در قسمت شمال میدان سرخ و محل اتصال آن با میدان منگ (Manege Square) قرار دارد.

❖ کاخ سلطنتی کرملین (Moscow Kremlin)

کاخ کرملین مسکو یک قلعه تاریخی است که بصورت مجتمعی تاریخی از برج و بارو در قلب شهر مسکو، مشرف به رودخانه موسکوا (در سمت جنوب) کلیسای جامع سن باسیل (Saint Basil)، میدان سرخ (در سمت شرق) و باغ الکساندر (در سمت غرب) ساخته شد. بنای این کاخ در سال ۱۴۸۷ به پایان رسید. این بنا در میان دژهای نظامی جهان بهترین است و شامل چهار قصر، چهار کلیسای جامع و دیواری در اطراف آن با برج‌های دیده‌بانی می‌باشد. از این مجتمع، به‌عنوان محل اقامت رسمی رئیس جمهور روسیه استفاده می‌گردد. نام کرملین، در صورت مجازی اغلب به معنای دولت اتحاد جماهیر شوروی سابق و یا روسیه فعلی و اعضای عالی‌رتبه آن (مانند: نخست‌وزیر، رئیس جمهور، نمایندگان و کمیسرها) به کار می‌رود.

❖ ساختمان‌ها

دیوارهای کرملین و برج‌ها در طی سال‌های ۱۴۸۵ تا ۱۴۹۵ توسط استادان ایتالیایی ساخته شدند. زوایای ناهماهنگ مثلثی شکل دیوار کرملین، محوطه‌ای به مساحت ۲۷۵,۰۰۰ مترمربع را در بر می‌گیرد. طول کلی این دیوار ۲,۲۳۵ متر است ولی ارتفاع آن در جاهای مختلف و بسته به نوع زمین آن، از ۵ تا ۱۹ متر در نوسان است. ضخامت دیوار نیز بین ۳/۵ تا ۶/۵ متر است.

از ابتدا هجده برج در کرملین ساخته شده بودند ولیکن تعداد برج‌ها در قرن هفدهم به بیست عدد افزایش یافت. طرح تمام برج‌ها به جز سه عدد آنها که گرد هستند، به صورت چهار گوش می‌باشند. نام بلندترین برج، اسپاسکایا (Spasskaya) است که در سال ۱۶۲۵ و با ارتفاع ۷۱ متر ساخته شد. تاج اکثر برج‌ها از خیمه‌های چوبی ساخته شده‌است. البته بقایای تاج‌های خیمه‌ای آجری که با نوار سفال رنگی ساخته شده و به دهه ۱۶۸۰ برمی‌گردند نیز دیده می‌شوند.

میدان کلیسای اعظم، قلب کرملین به حساب می آید. این میدان توسط شش ساختمان شامل سه کلیسای اعظم احاطه شده است. کلیسای اعظم دورمیشن (Cathedral of the Dormition) که در سال ۱۴۷۹ ساخته شد، اصلی ترین کلیسای مسکو بوده و مراسم تاجگذاری تزارها در آن انجام می شده است.

کلیسای اعظم بشارت (Cathedral of the Annunciation) با سه گنبد درخشان، دیگر اثر تاریخی است که در سال ۱۴۸۹ تکمیل گردید. در بخش جنوب شرق میدان، کلیسای اعظم آرچانگل میخائیل (Cathedral of the Archangel Michael) وجود دارد که در سال ۱۵۰۸ بنا شده و بسیار بزرگتر از سایرین است و در داخل آن حاکمان مسکو از ایوان کالیتا تا ایوان پنجم مدفون گردیده اند.

دیگر ساختار شاخص، برج زنگ ایوان کبیر (Ivan the Great Bell Tower) در ضلع شمال شرق میدان است که گفته می شود نشان مرکز دقیق مسکو بوده و شباهت به یک شمع در حال سوختن دارد. این بنا که در سال ۱۶۰۰ ساخته شده، ۸۱ متر ارتفاع دارد. تا زمان انقلاب روسیه، این ساختمان مرتفع ترین ساختار شهر محسوب می گردید. زیرا ساخت ساختمان های بلندتر از آن ممنوع بود. ۲۱ زنگ این برج در زمان حمله دشمنان به صدا در می آمده است.

قدیمی ترین ساختار غیر مذهبی باقی مانده، قصر مرصع (Palace of Facets)، در سال ۱۴۹۱ مربوط به ایوان سوم است که تخت های شاهنشاهی در آن قرار دارند. بعد از این بنا، قدیمی ترین ساختار، مربوط به اولین منزل خاندان سلطنتی یعنی قصر ترم (Terem Palace) است. قصر ترم اصلی نیز به فرمان ایوان سوم ساخته شد ولی زمان ساخت اکثر قصرهای موجود، به قرن هفدهم برمی گردد. قصر ترم و قصر مرصع توسط قصر کرملین کبیر به هم متصل شده اند که فرمان ساخت آن را نیکلاس اول در سال ۱۸۳۸ صادر نمود.

این عمارات شامل بخش های زیر است: تالارهای خیره کننده، یک راه پله قرمز مخصوص مراسم، آپارتمان های خصوصی تزارها و طبقه زیر زمین کلیسای رستاخیز لازاروس ۱۳۹۳، که به عنوان قدیمی ترین بنای کرملین و کل مسکو محسوب می گردد. زرادخانه در ضلع شمال شرق کرملین واقع شده است که اصلیت آن به سال ۱۷۰۱ بازگشته و برای استفاده پطر کبیر ساخته شده بود. در بخش شمال غرب کرملین نیز زره پوش واقع شده است. این بنا که در سال ۱۸۵۱ و با طرح احیای رنسانس ساخته شد، امروزه به عنوان موزه نشان های دولتی روسیه و گنج الماس مورد استفاده قرار می گیرد.

❖ کولومنسکوی (Kolomenskoye)

ملکی سلطنتی است که در نه کیلومتری جنوب شرقی مرکز شهر در جاده‌ای قدیمی که به شهرستان کولومنا (Kolomna) منتهی می‌گردد و نام خود را از آن گرفته‌است، قرار دارد. در سال ۱۹۶۰ این منطقه خوش منظره، که مشرف به سواحل شیب‌دار رودخانه موسکوا می‌باشد، بخشی از مسکو شد. کلیسایی با ستون‌های سفید

رنگ در آن قرار دارد که در سال ۱۹۹۴ به لیست میراث فرهنگی دنیا افزوده شد. این مکان مجموعه‌ای از ساختمان‌های قرون ۱۶ و ۱۷ می‌باشد و شامل ساختمان‌هایی چوبی است که توسط دولت شوروی از منطقه کارلیا (Karelia) در شمال غربی روسیه به این نقطه منتقل شد. اکنون به محلی محبوب برای آخر هفته‌های اهالی مسکو تبدیل شده‌است.

❖ دروازه معاد (Resurrection Gate) یا

ایبری (Iberian Gate) و کلیسا (Chapel)

تنها دروازه باقیمانده از کیتای-گورود (Kitai-gorod) ناحیه‌ای در مسکو که نام دیگر آن محله چینی‌هاست - می‌باشد که انتهای شمال غربی میدان سرخ را به میدان مانژ متصل می‌کند و دیوارهایش

آجری ست. این دروازه، ساختمان زیبای شهرداری را به شرق و موزه تاریخی دولتی را به غرب مسکو پیوند می‌دهد. کلیسای چوبی در محله کیتای-گورود قرار دارد و در سال ۱۶۶۹ ساخته شده‌است. این کلیسا به همراه دروازه اش در سال ۱۹۳۱ خراب شدند ولی بین سال‌های ۱۹۹۴ تا ۱۹۹۶ دوباره ساخته و احیا شدند.

❖ کاخ سفید (White House)

معروف به کاخ سفید روسی، یک ساختمان دولتی در مسکو است که توسط دمتری چچولین (Dmitry Chechulin) و پی شتلر (P. Shteller) طراحی شده‌است. ساخت این بنا در سال ۱۹۶۵

آغاز شده و در سال ۱۹۸۱ به پایان رسیده است. نقشه کلی آن طبق طرح اولیه ساختمان آئروفلوت (Aeroflot)، توسط چچولین در سال ۱۹۳۴ می باشد. تصویر این کاخ بر روی سکه های ۵۰ کوپکی (kopeck)، در سال ۱۹۹۱ نقش بست، تا نشان افتخار برای مقاومت در برابر شکست کودتای ۱۹۹۱ باشد.

❖ خیابان آربات جدید (New Arbat Street)

در نزدیکی خیابان آربات قدیم قرار گرفته و محلی برای پیاده روی و گردش می باشد. از آنجا که اشراف مسکو بیشتر در این منطقه رویت می شوند، گران قیمت ترین رستوران ها و کلوب ها در آنجا واقع شده اند. البته کافه هایی با قیمت های مناسب تر نیز یافت می شوند.

❖ کتابخانه دولتی روسیه (Russian State Library)

یکی از بزرگ ترین کتابخانه های دنیاست و تمام افراد بالای ۱۸ سال (روس یا خارجی) می توانند به صورت رایگان از رسانه های الکترونیکی آن استفاده نمایند و دسترسی به سایر موارد، با تهیه کارت عضویت مقدور

می باشد. سابقاً، یک نسخه از هر کتاب، قطعه موسیقی و نقشه ای که در اتحاد جماهیر شوروی (USSR) منتشر می شد، خریداری می گردید ولی در حال حاضر تنها یک نسخه از هر کتاب روسی تهیه می شود.

❖ برج استانکینو (Ostankino Tower)

برج رادیو و تلویزیون با ارتفاع ۵۴۰ متر در مسکو می باشد و توسط نیکولای نیکیتین (Nikolai Nikitin) طراحی شده است. این برج از بلندترین برج های دنیا می باشد، در حال حاضر نیز بلندترین برج اروپا و چهارمین برج بلند جهان است (برج میلاد تهران با ۴۳۵ متر ارتفاع، ششمین برج بلند دنیا است). همچنین اولین برج با ساختار آزاد است که ارتفاع آن از ۵۰۰ متر تجاوز می نماید. این برج به نشانه پنجاهمین سالگرد انقلاب اکتبر ساخته شده است و ساخت آن از سال ۱۹۶۳ آغاز شده و در سال ۱۹۶۷ به اتمام رسیده است.

❖ مرکز نمایشگاه یا وی.وی.سی (All-Russia Exhibition Centre or VVC)

این مرکز در سال ۱۹۳۷ تأسیس شد و دارای بیش از ۸۰ غرفه است که هر کدام از این غرفه‌ها نمایانگر یکی از جنبه‌های اقتصادی، صنعتی و فنی روسیه است. وسعت کل آن ۲,۳۷۵,۰۰۰ متر مربع است که از ۲۶۶,۰۰۰ متر مربع آن برای نمایشگاه‌های سرپوشیده استفاده می‌شود. اخیراً نمایشگاه‌های بین‌المللی بزرگی در این مکان برگزار می‌شود. وجود بناهای تاریخی و فواره‌ها، آن‌جا را به مکانی برای گردش تبدیل ساخته است. فواره طلایی (The golden spike fountain) شامل ۱۵ مجسمه زیبا است که هر کدام نشانه یکی از جمهوری‌های شوروی سابق است، جذابیت چشمگیری را در مرکز نمایشگاه (Exhibition Centre) ایجاد کرده است. همچنین می‌توان از باغ گیاهان دارویی آن نیز دیدن کرد. ورودی‌های این مکان تا ایستگاه مترو به همان نام، فاصله چندانی ندارد.

❖ تئاتر بولشوی (Bolshoi)

تئاتر تاریخی که توسط معمار جوزف باو (Joseph Bové) طراحی شده و تئاتر، باله و اپرا در آن اجرا می‌شود. بنا یکی از قدیمی‌ترین و بزرگ‌ترین ساختمان‌های باله و اپراهای جهان است. این مجموعه در سال ۱۷۷۶ توسط شاهزاده پیتر اروسوف (Peter Urusov) و مایکل مدوکس (Michael Maddox) تأسیس شد.

❖ پارک‌ها

۹۶ پارک و ۱۸ باغ در مسکو موجود می‌باشد که ۴ تا از آنها باغ گیاهان دارویی می‌باشد. همچنین در مسکو ۴۵۰ کیلومتر مربع فضای سبز و ۱۰۰ کیلومتر مربع جنگل نیز موجود می‌باشد. مسکو در مقایسه با سایر شهرهای هم‌تراز خود در اروپای غربی و آمریکا سرسبزتر می‌باشد. در مسکو ۲۷، پاریس ۶ و لندن ۷/۵ و نیویورک ۸/۶ مترمربع به ازاء هر نفر به‌طور متوسط، پارک و فضای سبز وجود دارد.

❖ باغ الکساندر (Alexander Garden)

یکی از اولین پارک‌های موجود در مسکو می‌باشد. این باغ، سرتاسر ضلع غربی حصار کاخ کرملین، روی روی میدان مائژ را در بر گرفته‌است. این پارک در سال‌های ۱۸۲۳-۱۸۱۹ بر اساس طرحی از جوزف باو (Joseph Bove) ساخته شده و به افتخار امپراطور دوره خود نام‌گذاری شده‌است. این پارک سه باغ مجزا به طول ۸۶۵ متر دارد که در امتداد ضلع غربی حصار کاخ کرملین واقع شده‌اند. برجسته‌ترین ویژگی این پارک، چشم‌اندازی از برج کوتافیا (Kutafya Tower) مقابل کاخ کرملین است. در سال ۱۸۴۱ طبق طرح باو، در زیر برج مهمات میانی، یک غار مصنوعی ساخته شد. در و پنجره‌های مشبک آن یادآور پیروزی روسیه علیه ناپلئون می‌باشد. در سال ۱۹۱۴ و یک سال پس از جشن

سیصدمین سالگرد سلسله رومانوف، در باغ بالا (Upper Garden) ستونی هرمی شکل برافراشتند که چهار سال بعد، به عنوان بنای یادبود اندیشمندان سوسیالیست و کمونیست؛ توسط بولشویک‌ها (Bolsheviks) مجدداً بازسازی شد. در سال ۱۹۶۷، آرامگاه سرباز گمنام را با مشعلی دانی - که آن را از سن پترزبورگ آورده بودند - در این پارک ساخته‌اند.

❖ پارک تفریحی و فرهنگ گورکی

(Gorky Central Park of Culture and Leisure)

این پارک را که به افتخار ماکسیم گورکی (Maxim Gorky)

نویسنده معروف، پارک گورکی نام نهاده‌اند، در سال ۱۹۲۸ تأسیس شده است. قسمت اصلی این پارک (با مساحت حدود ۶۹ هکتار) که در امتداد رودخانه موسکوا قرار دارد شامل سکوها، سرگرمی‌هایی برای کودکان (شامل حوضچه‌های

آب با قایق و دوچرخه‌های آبی)، زمین‌های نرمش و تنیس، و سایر تسهیلات ورزشی می‌باشد. پارک گورکی، مورد علاقه عموم مردم مسکو از تمام سنین است و زمستان‌ها، مکان مناسبی برای اسکیت روی یخ و نیز میزبان رقابت‌های مجسمه یخی می‌باشد.

❖ باغ نسکوچنی (Neskuchny)

با مساحت ۴۰۸,۰۰۰ مترمربع، قدیمی‌ترین پارک در مسکو و محل اقامت امپراطوران سابق است که در قرن هجدهم در نتیجه تلفیق سه ملک پدید آمده است. این باغ، محل اجرای نمایش تئاتر سبز (Green Theatre) می‌باشد و یکی از بزرگ‌ترین آمفی تئاترهای روباز اروپاست که ۱۵۰۰۰ نفر ظرفیت دارد.

❖ پارک ایزمای洛夫سکی (Izmaylovsky)

این پارک در سال ۱۹۳۰ در شرق شهر به وجود آمده و با ۳۳۲ هکتار مساحت، یکی از بزرگ‌ترین و قدیمی‌ترین پارک‌های روسیه است. در این پارک یک فروشگاه به همین نام - که انواع سوغاتی در آن به چشم می‌خورد - و یک برکه نیز وجود دارد. بر روی این برکه قایق‌هایی برای کرایه وجود دارد. در برخی از تعطیلات آخر هفته، توسط سیرک دولتی مسکو (Moscow State Circus) اجراهایی در این مکان برپا می‌شود که ورودی آن رایگان است.

❖ پارک سوکولنیکی (Sokolniki)

نام خود را از شکار شاهین که در گذشته در این منطقه انجام می‌شده، گرفته است. سوکولنیکی یکی

از قدیمی ترین پارک ها در شمال شرقی مسکواست و مساحت آن ۶ کیلومتر مربع می باشد. معابری با درختان غان، بلوط و افرا در آن دیده می شود که از حلقه ای مرکزی منشعب می شوند و در آن سوی پارک، در کنار برکه گوزن ها، منطقه ای پر پیچ و خم متشکل از مسیرهای سبز دیده می شود.

♦ پارک ملی لوزینی استرو (Losiny Ostrov)

اولین پارک ملی در منطقه مسکواست که مساحتی بالغ بر ۱۲۶ کیلومتر مربع دارد و در شمال پارک سوکولنیکی واقع شده است. این پارک، شهر جنگل های همیشه سبز نیز نام دارد و در آن گوزن شمالی یافت می شود. این پارک به سه منطقه تقسیم می شود: منطقه حفاظت شده، منطقه تفریحی و منطقه گشت و آموزش.

♦ باغ گیاهان دارویی تی سیتسین

(Tsytsin Main Botanical Garden of Academy of Sciences)

مربوط به دانشکده علوم است که در سال ۱۹۴۵ در شمال مسکو بنا شده است و در نوع خود بزرگ ترین پارک اروپاست. این باغ، ۳۶۱ هکتار مساحت دارد و در مجاورت مرکز نمایشگاه های روسیه واقع شده است و شامل مکان های زیر است:

- نمایشگاهی بایبش از ۲۰ هزار گونه مختلف گیاهی از نقاط مختلف دنیا، آزمایشگاه تحقیقات، گلستانی متشکل از ۲۰ هزار بوته گل سرخ، یک دندراریوم (dendrarium) (بزرگ ترین پارک نیمه استوایی گیاه شناسی در روسیه)، یک بیشه از درختان بلوط (که عمر درختانش بالغ بر ۱۰۰ سال است) و گلخانه ای با مساحت بیش از ۵۰۰۰ متر مربع،

♦ پارک لیلاک (Lilac)

در سال ۱۹۵۸ تأسیس شد و معروفیت آن به خاطر نمایشگاهی دائمی از مجسمه ها و سنگ ها و باغ گل سرخ است.

❖ باغ وحش مسکو (Moscow Zoo)

از دیگر مکان‌های مورد علاقه مردم می‌باشد که مکانی برای تقریباً هزار گونه و نمونه مختلف با بیش از ۸۲۷۰ حیوان است. وسعت این باغ وحش در حدود ۲۱,۵ هکتار است و هر ساله، بیش از ۱/۲ میلیون بازدیدکننده دارد. این باغ وحش

در سال ۱۸۶۴، توسط گروهی از دانشمندان زیست‌شناسی دانشگاه دولتی مسکو، تأسیس شده‌است. در سال ۱۹۱۹، این باغ وحش ملی شد و در سال ۱۹۲۲، مالکیت آن به شهر مسکو واگذار شد.

❖ پارک پیروزی (Victory Park)

روی تپه پوکلونایا گورا (Poklonnaya Gora) قرار دارد. این پارک در اواسط دهه نود کامل شد و آخرین بازمانده از هنر و آیین سنتی شوروی است. پارک در اطراف تپه پوکلونایا-تپه‌ای که در آن ناپلئون، هنگامی که مسکو توسط سپاهیان

در سال ۱۸۱۲ محاصره شد و بیهوده در انتظار ورود به شهر بود- واقع شده‌است. این پارک، سرگذشتی گره خورده با تاریخ جنگ‌های روسیه دارد. ابتدا در سال ۱۹۶۱ پارک پیروزی، بر روی زمینی با مساحتی بیش از ۹۸ هکتار قرار داشت. از دهه ۱۹۸۰، در این پارک موزه ای برای گرامیداشت پیروزی شوروی در جبهه شرقی جنگ جهانی دوم (Great Patriotic War) ساخته شده‌است و ساختمان اصلی موزه بین سال‌های ۱۹۸۳ تا ۱۹۹۵ تأسیس گردیده است. در تالار افتخارات (Hall of Glory) این موزه، نقش‌های برجسته ای از ۱۲ شهر که در طول جنگ اتحاد جماهیر شوروی با آلمان (جنگ جهانی دوم) شرکت داشتند و نیز اسامی چندین هزار قهرمان دیگر بر روی دیوارهایی از جنس سنگ مرمر وجود دارد. در طبقه پائین، تالاری به نام تالار یادآوری (Hall of Remembrance) وجود دارد که شامل بخشی به نام کتاب‌های یادآوری است که نام بیش از ۲۶ میلیون نفر از مردم اتحاد جماهیر شوروی که در جنگ کشته شدند، گردآوری شده‌است. پارک پیروزی و میدان فاتحان، از بخش‌های مهم موزه در فضای باز هستند. در دهه ۱۹۹۰، یک ستون

سنگی با نوک هرمی با مجسمه‌ای از نیک (Nike) -الهه پیروزی در یونان باستان - و سنت جرج و ازدهایش (St George)، به این پارک افزوده شد که طراح هر دوی آنها زوراب تسرتلی (Zurab Tsereteli) بود. ارتفاع آن ستون سنگی نوک هرمی دقیقاً ۱۴۱٫۸ متر است که هر ده سانتی متر آن بیانگر یک روز از جنگ است. در بین سال‌های ۱۹۹۳ تا ۱۹۹۵ یک کلیسای طلایی گنبدی شکل ارتودوکسی در بالای این تپه ساخته شد که در کنار آن مسجد یادواره (Moscow Memorial Mosque) - به یاد عده‌ای از مسلمانان روسیه که در جنگ جهانی دوم شرکت جست و در راه دفاع از وطن خویش کشته شده بودند- و یک کنیسه یادبود هولاکو (Holocaust Memorial Synagogue) نیز افزوده شد.

نمای ظاهری مسجد که طراح آن «الیاس تاجیوف»، یکی از معماران مشهور مسکو است، بیان‌کننده سبک معماری مدارس مسلمانان شرق از جمله تاتاری، ازبکی و قفقازی است.

در حال حاضر در کنار مسجد یادواره که زیبایی خاصی را به چهره شهر مسکو بخشیده است، مدرسه علمیه و انجمنی دایر است.

❖ باغ یادبود (Fallen Monument Park)

این پارک که به پارک مجسمه نیز معروف است، در سال ۱۹۹۲ در شهر مسکو راه اندازی شد. در این پارک مجسمه‌هایی از افرادی که در طول جنگ و پس از آن جان خود را از دست داده‌اند، وجود دارد. امروزه در این پارک بیش از ۷۰۰ مجسمه همچون: ژرزینسکی (Dzherzinsky)، استالین، برژنف و سایرین وجود دارد. این باغ در نزدیکی موزه تریاکوف (Tretyakov) واقع شده است.

❖ جشنواره‌ها

❖ کریسمس ارتودکس روسی (Russian Orthodox Christmas)

این جشن دو هفته بعد از سایر کشورها، در هفتم ژانویه (دی) برگزار می‌شود. اختلاف زمانی به این دلیل است که روس‌های ارتودوکس از تقویم سزار (Julian calendar) استفاده می‌کنند.

❖ اسویتکی (Svyatki)

جشن ایام کریسمس روسی از ۷ ژانویه الی ۱۹ ژانویه (دی) این ماه است، که بین کریسمس ارتودوکسی و اپیفنی (۱۹ ژانویه (دی)) برگزار می شود و رابطه نزدیکی با طالع بینی، سرودخوانی و سایر سنت های عید میلاد مسیح دارد. در روز تجلی عیسی مسیح، در نوزدهم ژانویه، شنا کردن در آب یخ بسته رودخانه برای برخی مسیحیان یکی از سنت ها می باشد.

❖ روز اپیفنی (Epiphany)

روز جشن کریسمس در ۱۹ ژانویه (دی) است که پدیدار شدن خدا به شکل انسانی یعنی به شکل عیسی مسیح را جشن می گیرند.

❖ جشن مذهبی ماسلنیتسا (Maslenitsa)

در آخر فوریه (اسفند) به مدت یک هفته تمام برگزار می شود و کارناوال های سنتی بسیاری برای سرگرمی تمامی سنین بر پا می گردد که شامل موسیقی زنده، رقص، غذاهای دلچسب روسی و نمایشی از آتش بازی های شبانه است.

❖ روز جهانی زن (International Women's Day)

اول مارس (اسفند) می باشد، اولین بار در سال ۱۹۶۰ برگزار گردید و از آن پس تبدیل به رویدادی مهم در سطح بین المللی شد. این روز، فرصتی برای تقویت مجدد فعالیت های مربوط به برابری زنان با مردان در سطوح مختلف می باشد.

❖ نمایش با شکوه سن پاتریک (St. Patrick's Parade)

۱۷ مارس (۲۷ اسفند) جشن هایی با ریشه ایرلندی که بیشتر نقاط مسکو را در بر می گیرد و برجسته ترین رویداد در این روز، سرکشیدن پیمان های لبریز از جینس (Guinness) (نوعی آبجوی بسیار قوی ایرلندی) می باشد.

❖ جشنواره تئاتر نقاب طلایی (Golden Mask Theatre Festival)

در آخر مارس و اول آوریل (فروردین)، با اجرای یک سری از نمایش های متنوع از اپرا تا باله برگزار می گردد.

❖ یکشنبه عید پاک (Easter Sunday)

از ۲۳ آوریل تا ۹ می (اردیبهشت)، روزی مذهبی برای مسیحیان است، در عید پاک مراسم بسیاری در کلیساهای مختلف از جمله کلیسای زیبای عروج عیسی مسیح (Ascension) برگزار می‌گردد.

❖ تعطیلات تپه سرخ (Red Hill Holiday)

اولین یکشنبه پس از عید پاک، زمانی است برای جشن گرفتن به خاطر فرا رسیدن بهار و گرم شدن هوا. ازدواج در این روز برای مردم مسکو یکی از سنت‌هاست.

❖ روز پیروزی (Victory Day)

اول می (اردیبهشت)، یادآور برخی از پیروزی‌های مهم روسیه می‌باشد، نظیر پیروزی‌هایی که در شهر استالینگراد (Stalingrad) در اطراف پارک پیودی (Park Pobedy) - که امروزه معروف به پارک پیروزی می‌باشد - رخ داد. آتش‌بازی‌های شبانه این جشن بسیار تماشایی می‌باشد.

❖ روز کارگر (May Day)

در اول می (۱۱ اردیبهشت) است که به‌عنوان روز جهانی همبستگی کارگران شناخته شده و این روز در مسکو تعطیل عمومی می‌باشد.

❖ ستارگان مسکو (Moscow Stars)

جشنواره‌ای رسمی، شامل انواع موسیقی زنده، رقص و اجرای تحسین برانگیز از گروه باله بولشوآ (Bolshoi Ballet) که سراسر ماه می (اردیبهشت - خرداد)، برگزار می‌شود.

❖ ترویتسا (Troitsa)

سراسر ماه می (اردیبهشت - خرداد)، جشن فرا رسیدن بهار است، هنگامی که بیشتر مردم شهر مسکو؛ خانه‌های خود را با انواع گیاهان و گل‌های تازه می‌آریند.

❖ روز استقلال (Independence Day)

۱۲ می (اردیبهشت)، معروف به روز خودگردانی ('Day of Sovereignty') تجلیل از روزی که روسیه استقلال خود را در سال ۱۹۹۰ پس از فروپاشی اتحاد جماهیر شوروی اعلام کرد. این روز تعطیل عمومی می‌باشد.

❖ جشنواره بین‌المللی فیلم مسکو (International Moscow Film Festival)

در ماه‌های جون (خرداد) و جولای (تیر) برگزار می‌گردد که امروزه یکی از برجسته‌ترین رویدادهای کشور است و سابقه‌ای ۳۰ ساله دارد و همواره جمعیتی هزاران نفری از آن استقبال می‌کنند. در این جشنواره، همه نوع فیلم کوتاه، بلند خارجی و مستندهای روسی به معرض نمایش گذاشته می‌شود. تنی چند از هنرمندان معروف و کارگردانان برجسته در این جشنواره حضور می‌یابند.

❖ روز ایوان کوپالو (Ivan Kupalo) سنت جان یا یوحنا (St. John)

۶ جولای (تیر) روزی تعطیل که همه در اطراف شهر آتش روشن می‌کنند و زوج‌های جوان به نشانه عشق و تعهدی که نسبت به یکدیگر دارند، از روی آتش می‌پرند.

❖ جشنواره آداب و رسوم اجدادی (International Folklore Festival)

از اواخر آگوست (شهریور) تا اواسط دسامبر (آذر)، به مدت چهار ماه درون باغ هرمیتاژ (Hermitage Gardens) برگزار می‌گردد. در این جشنواره، می‌توان از موسیقی اصیل و سنتی بسیاری از گروه‌های اروپایی استفاده کرد.

❖ وداع با تابستان (Farewell to the Summer)

آخر ماه آگوست، یک جشن کاملاً خانوادگی است که در آن کودکان از تمام سنین به سوی برج تلویزیون اُستانکینو (Ostankino) می‌روند تا از تجمع سرگرمی‌ها و نمایش‌های شاد و پرهیجان لذت ببرند.

❖ کوپروس (Equiros)

در روزهای آخر ماه آگوست (شهریور)، دوست‌داران اسب و سوارکاری برای بازدید نمایشگاه، به مسکو می‌آیند. اکویروس، یک نمایشگاه تجاری برجسته مربوط به اسب و سوارکاری می‌باشد که در آن کلیه لوازم مربوطه به فروش می‌رسند.

❖ نمایشگاه بین‌المللی کتاب مسکو

(Moscow International Book Fair)

نمایشگاه اصلی کتاب در روسیه است که همه ساله در ماه سپتامبر (شهریور) برگزار می‌شود که ۵ روز به طول می‌انجامد و در آن، مجموعه‌ای از بهترین ناشران بین‌المللی آثار خود را به معرض نمایش می‌گذارند.

❖ روز شهر (City Day) به روسی (Den' Goroda)

در اوایل سپتامبر (شهریور)، جشنی در مورد پیدایش تاریخی شهر مسکو است که شامل جشن و سرور و بزم‌های متنوع خیابانی و در کنار آن اجرای کنسرتی رایگان در خیابان تورسکایا بولیتسا (Tverskaia Ulitsa) می‌باشد.

❖ جشنواره بین‌المللی تبلیغات در مسکو

(Moscow International Advertising Festival)

در اواسط سپتامبر (شهریور) برگزار می‌شود، نمایشی است از صنعت رو به رشد تبلیغاتی که در حال حاضر در روسیه فعالیت دارند.

❖ جام کرملین (Kremlin Cup)

در اوایل اکتبر (مهر)، به مدت ۸ روز در استادیوم ورزشی المپیک برگزار می‌گردد. این مسابقات برترین رویداد در بازی‌های تنیس روسیه به شمار می‌رود و همواره جمعیت زیادی را سرگرم می‌کند.

❖ جشنواره پاییزی مسکو (Moscow Autumn Festival)

در اواسط اکتبر (مهر)، که در آن موسیقی معاصر پاپ توسط هنرمندان هنرستان موسیقی برگزار می‌گردد و کنسرت‌های متنوعی به معرض نمایش گذاشته می‌شود.

❖ جشنواره بین‌المللی شعر (International Festival of Poets)

در اواسط اکتبر (مهر)، در مرکز ویسولود میرهولد (Vsevolod Meyerhold) برگزار می‌گردد. نخستین بار در سال ۲۰۰۰ اجرا گردید و اکنون رویدادی رسمی و عامه‌پسند شده است.

❖ روز سازش و مصالحه

(Day of Accord and Reconciliation)

در اوایل نوآمبر (آبان)، روز یادآوری انقلاب تاریخی کمونیستی در اوایل قرن بیستم می‌باشد.

جشنی پر شور و باشکوه در اطراف میدان سرخ و نزدیکی کاخ کرملین برپا می‌گردد.

❖ کریسمس در کاخ کرملین (Christmas at the Kremlin)

از دسامبر (آذر) تا فوریه (بهمن)، کنسرت‌های ایام کریسمس با مضامین ارتودکسی، در کرملین اجرا می‌گردند.

❖ اسکیت روی یخ در پارک گورکی (Ice Skating at Gorky Park)

از دسامبر (آذر) تا فوریه (بهمن)، مردم برای سرسره بازی به سوی میادین پارک گورکی می‌روند که صدای بلند موسیقی فضای شاد و مفرحی را در آنجا به وجود می‌آورد.

❖ جشنواره زمستانی روسیه (Russian Winter Festival)

این جشنواره همزمان با سایر جشنواره‌های زمستانی در سرتاسر روسیه می‌باشد. اما آنچه از اواسط دسامبر (آذر) تا اواسط فوریه (بهمن) در مسکو برگزار می‌شود، به علت امکانات بیشتر و شهرت مسکو، رویداد بزرگ‌تری قلمداد می‌گردد. این جشنواره، از جشن‌ها و سنت‌های مرسوم همچون کریسمس روسی، سال نوی روسی و اسویاتکی (Svyatki) یا مراسم ایام کریسمس که رسماً در طی تعطیلات زمستانی اجرا می‌گردند، سود می‌برد. چنانچه در این روزها به مسکو سفر کنید؛ بهره بردن از این جشنواره که به نوعی تجلیل از فرهنگ روسی محسوب می‌گردد، بهترین راه برای لذت بردن از این شهر به شمار می‌رود.

❖ آوای جاز (Jazz Voices)

در اواسط دسامبر (آذر)، جشنواره بین‌المللی موسیقی جاز که نخستین بار در اواسط دهه ۱۹۹۰ برگزار شد و نوازندگان بسیاری را از سراسر دنیا به خود جذب نمود. این جشنواره فرصتی برای شنیدن نوای ساز نوازندگان برجسته بین‌المللی و روسی موسیقی جاز، با اجراهای بسیاری که در کانون هنری موسیقی جاز (Jazz Art Club) متمرکز شده‌اند، می‌باشد.

❖ جشنواره بین‌المللی فیلم کودکان

(International Film Festival for Children)

آخر دسامبر، همراه با نمایش فیلم‌هایی است برای کودکان و خانواده‌ها در سینماهای در مسکو.

سن پترزبورگ Saint Petersburg

جغرافیای طبیعی

سن پترزبورگ، یکی از مهم ترین شهرهای روسیه فدرال می باشد که در مجاورت رود نوا و انتهای خلیج فنلاند (Gulf of Finland) در دریای بالتیک و ۶۳۳ کیلومتری شمال غربی مسکو واقع شده است. اسامی دیگر این شهر، پتروگراد (Petrograd) و لنینگراد (Leningrad) است. اغلب فقط با نام پترزبورگ شناخته می شود و در زبان

عامیانه، معروف به پیتیر (Piter) است. مساحت این شهر و حومه آن حدود ۶۰۵ کیلومتر مربع است. مساحت بخش فدرال شهر ۱۴۳۹ کیلومتر مربع است که کل شهر سن پترزبورگ را در بردارد (شامل ۸۱ منطقه)، و نیز دارای ۹ شهرستان ۱- (کولپینو (Kolpino)،

کولیتو

کراسنوی سلو

لومونوسف

پاولوفسک

پوشکین

زلنوگورسک

رودخانه نوا

۲- کراسنوی سلو (Krasnoye Selo)، ۳- کرونستاد (Kronstadt)، ۴- لومونوسف (Lomonosov)، ۵- پاولوفسک (Pavlovsk)، ۶- پترگوف (Peterhof)، ۷- پوشکین (Pushkin)، ۸- سسترورتسک (Sestroretsk)، ۹- زلنوگورسک (Zelenogorsk) و ۲۱ بخش است.

سن پترزبورگ، روی زمین های پست سرد نیمه قطبی، در امتداد دهانه رودخانه نوا (Neva Bay) که به خلیج فنلاند می ریزد، واقع شده است و دارای جزایری بر روی دلتای رودخانه است. بزرگ ترین آنها عبارتند از جزیره واسیلی و سکی (Vasilyevsky)، پتروگراسکی (Petrogradsky)، دکابریستوف (Dekabristov) و کرستوفسکی (Krestovsky). آخری، به اضافه جزایر یلاجین (Yelagin) و کامنی (Kamenny) عمدتاً با پارک پوشیده شده اند. گردنه کارلین (Karelian Isthmus)، در شمال شهر، استراحتگاه معروفی است. سن پترزبورگ، از سمت جنوب، از صخره ها و پرتگاه های بالتیک-لدوگا کلینت (Baltic-Ladoga Klint) گذشته، و تقاطعی با جلگه ایژورا (Izhora Plateau) ایجاد می کند. ارتفاع این

شهر از سطح دریا، در بالاترین نقطه به ارتفاع ۱۷۶ متر در تپه اورخووا یا (Orekhovaya) از ارتفاعات دودرهاف (Duderhof) می رسد. در قسمتی از محدوده گردنه کارلین شهر، در غرب خیابان لیتنی (Liteyny)،

ارتفاع از سطح دریا از ۴ متر تجاوز نمی کند و این بخش تاکنون در اثر سیل و امواج صدمه های زیادی دیده است. سیل ها در سن پترزبورگ ناشی از امواج بلند دریای بالتیک، که به علت شرایط آب و هوایی، بادها و کم عمقی خلیج نوا ایجاد می گردند، می باشند. چهار

تا از مصیبت بارترین سیل ها و بالا آمدن سطح آب در سال های ۱۸۲۴ (به ارتفاع ۴۲۱ سانتیمتر از سطح دریا که در جریان آن، بیش از ۳۰۰ ساختمان خراب شدند)، ۱۹۲۴ (۳۸۰ سانتیمتر)، ۱۹۵۵ (۲۹۳ سانتیمتر) و ۱۹۷۵ (۲۸۱ سانتیمتر) مربوط به این شهر بوده است. از سال ۱۹۷۹ سد سن پترزبورگ (Saint Petersburg Dam) به طول ۲۵ کیلومتر، برای کنترل سیل و امواج در حال ساخت است.

آب و هوا

سن پترزبورگ، آب و هوایی قاره ای شرجی دارد با تابستان هایی که به علت تأثیرات ناشی از بادهای موسمی دریای بالتیک کمی خنک است. به طور کلی منطقه تابستان هایی کوتاه، گرم و شرجی و زمستان هایی سرد و طولانی دارد.

پایین ترین دما، منفی ۳۶ در سال ۱۸۸۳ و حداکثر ۳۷ درجه سانتی گراد در تابستان ۲۰۱۰ به ثبت رسیده است. سطح رودخانه نوا درون محدوده شهر معمولاً در ماه های نوامبر (آبان) و دسامبر (آذر) یخ می زند و تا ماه آوریل (فروردین) یخ باقی می ماند. از دسامبر (آذر) تا مارس (اسفند)، به مدت چهار ماه زمین پوشیده از برف است که میانگین ارتفاع آن در ماه فوریه (بهمن) به ۲۴ سانتیمتر می رسد. روزهای معتدل این شهر به طور متوسط ۱۳۵ روز است. شرایط جوی در سرتاسر سال کاملاً متغیر می باشد.

متوسط بارندگی سالیانه، در طی سال نوسان می کند و در تابستان به حداکثر

جدول آب و هوای سنت پترزبورگ												
بارش (میلی متر) دمای روزانه (سانتی گراد)												
ماه	ژانویه	فوریه	مارس	آوریل	مه	ژوئن	جولای	اوت	سپتامبر	اکتبر	نوامبر	دسامبر
میانگین بیشترین دمای روزانه	-۴	-۴	۲	۹	۱۵	۲۰	۲۲	۲۰	۱۵	۸	۱	-۲
میانگین کمترین دمای روزانه	-۸	-۸	-۴	۱	۷	۱۲	۱۵	۱۳	۸	۴	-۲	-۶
میانگین کل بارش	۳۲	۲۵	۲۵	۲۳	۳۶	۵۱	۶۱	۵۹	۴۲	۴۴	۳۸	۳۱

می‌رسد. به علت اقلیم سرد و تبخیر بسیار کم، رطوبت خاک همیشه تقریباً بالاست. میانگین رطوبت هوا در طی سال ۷۸ درصد می‌باشد، حال آنکه به طور متوسط ۱۶۵ روز در سال آسمان ابری است.

جغرافیای انسانی

جمعیت این شهر (در سال ۲۰۱۰) حدود ۴,۸۷۹,۵۶۶ گزارش شده است. سن پترزبورگ دومین کلان شهر روسیه پس از مسکو می‌باشد. میزان زاد و ولد به طور قابل ملاحظه‌ای کمتر از میزان مرگ و میر است. لذا سن متوسط جمعیت این شهر به مرور افزایش می‌یابد، ۲۰ درصد از جمعیت را افرادی با سنین ۶۵ سال و مسن تر در بر گرفته‌اند و متوسط سن حدوداً ۴۰ سال است. حدود ۸۵ درصد مردم در سن پترزبورگ، روس هستند، گرچه در این میان اقلیت‌های نژادی نظیر اوکراینی‌ها، بلاروس‌ها و مردم اروپای شرقی به تعداد قابل ملاحظه‌ای نیز وجود دارند. در سال ۲۰۰۱، حدود ۴۰ درصد از مردم سن پترزبورگ مسیحی ارتودکس روسی، و ۲۱ درصد، خود را به طور کلی مسیحی خواندند. تقریباً نیمی از ساکنین خود را بی دین معرفی کرده‌اند.

تاریخچه

در تاریخ ۱ می (۱۱ اردیبهشت) سال ۱۷۰۳، پتر کبیر در جریان جنگ شمال، دژ سوئدی نینسکانس (Nyenskans) واقع در رود نوا در اینگریا (Ingria) را تسخیر نمود. چند هفته بعد، در تاریخ ۲۷ می ۱۷۰۳، در

پایین دست رودخانه، در جزیره زایاچی (Zayachy) به معنای خرگوش در سه کیلومتری خلیج، دژ پتر و پل (Peter and Paul) را بنا نمود، که اولین بنای سنگی و آجری در شهر جدید شد و به افتخار رهبر مقدس خود، نام آنجا را سن

الکساندر منشیکوف

پیترو (Saint Peter) به معنای «فرستاده» نامید. به خاطر ارزشی که پتر برای فرهنگ هلند قائل بود، ریشه این نام به نظر هلندی می آید. این شهر توسط کارگرانی از سراسر روسیه و نیز اسرای جنگی سوئدی، تحت نظارت الکساندر منشیکوف (Alexander Menshikov)

ساخته شد و بعدها به مرکز حکمرانی سن پترزبورگ تبدیل شد. در سال ۱۷۱۲، پس از عقد عهدنامه نیستاد (Treaty of Nystad) در خصوص پایان دادن به جنگ با سوئد، پتر کبیر تزار روسیه پایتخت را از مسکو به سن پترزبورگ منتقل کرد.

انقلاب روسیه سال ۱۹۰۵ در سن پترزبورگ آغاز شد و به سرعت تمام ایالات

ولادیمیر لنین

روسیه را فرا گرفت. با شروع جنگ جهانی اول، نام سن پترزبورگ به نظر آلمانی آمد، لذا در سال ۱۹۱۴ آن را پتروگراد نامیدند. در سال ۱۹۱۷، انقلاب فوریه شکل گرفت که مهر پایان بر رژیم سلطنتی زد و سرانجام با انقلاب اکتبر، ولادیمیر لنین (Vladimir Lenin) محاصره شهر پتروگراد را شکست و در آنجا به قدرت رسید. به علت قرار گرفتن این شهر در مجاورت مرز و وجود نیروهای ضد کمونیستی، بولشویک ها (Bolsheviks) به دستور لنین در تاریخ ۱۲ مارس (۲۲ اسفند) ۱۹۱۸ مسکو را به عنوان پایتخت روسیه برگزیدند.

کشور استونی (Estonia) سعی کرد شهر را از چنگ بولشویک ها در آورد، اما در نهایت شخصی به نام لئون تروتسکی (Leon Trotsky) ارتشی از میان مردم تشکیل داد و آنها را به عقب نشاند. طی سال های ۱۹۱۷ تا ۱۹۲۰ در شهر

لئون تروتسکی

جنگ های داخلی برقرار بود و لذا به طرز چشمگیری از جمعیت کاسته می شد. در ۲۶ ژانویه (۶ بهمن) سال ۱۹۲۴، سه روز پس از مرگ لنین، پتروگراد به لنینگراد تغییر نام یافت. در سال ۱۹۳۵، نقشه ای عمومی طرح ریزی شد که به موجب آن، شهر باید از سمت جنوب وسعت می یافت و مرکز شهر می بایست در آنجا قرار می گرفت. استالین دستور داد در شهر جدید عمارتی برای ادارات

دولتی با چشم اندازی بر خیابان موسکوفسکی (Moskovsky) بسازند و بدین ترتیب در زمان سلطنت شوروی، آن را مبدل به خیابان اصلی لنینگراد، نمود. هنگام جنگ جهانی دوم، لنینگراد توسط نازی های آلمان و شورشیان فنلاندی محاصره شد. این محاصره ۸۷۲ روزه - از سپتامبر (شهریور) ۱۹۴۱ تا

ژانویه ۱۹۴۴ - به طول انجامید. محاصره لنینگراد یکی از طولانی ترین، مخرب ترین و کشنده ترین محاصره ها در تاریخ معاصر شهرهای بزرگ می باشد. طی این محاصره به استثنای آذوقه هایی که از طریق جاده زندگی (Road of Life) که از روی دریاچه لدوگا (Lake Ladoga) عبور می کرد، تامین می شد، شهر از هر گونه پشتیبانی محروم بود. بدین ترتیب، بیش از یک میلیون نفر از مردم شهر به علت گرسنگی جان خود را از دست دادند و بسیاری دیگر شهر را ترک کرده و یا فرار کردند و شهر تا حد زیادی خالی از سکنه شد، ولی تسلیم نشد. طی این مدت شهر بارها بمباران شد و بسیاری از قسمت های آن تخریب شد. بعد از آن شهر بازسازی و نوسازی شد. به طوری که مجدداً به یکی از شهرهای زیبای اروپا تبدیل شد.

در ۱۲ جون (۲۲ خرداد) سال ۱۹۹۱، پس از فروپاشی شوروی و احیای مجدد روسیه در یک همه پرسی که همزمان با اولین انتخابات ریاست جمهوری برگزار شد، ۵۴ درصد از رای دهندگان خواستار بازگرداندن نام سن پترزبورگ بودند که این تغییر در تاریخ ۶ سپتامبر (۱۵ شهریور) ۱۹۹۱ رسماً و قانوناً انجام پذیرفت. هنوز در سن پترزبورگ در حدود ۸۰۰۰ بنای یادبود و آثار معماری وجود دارند اما از تعداد بسیاری از ساختمان های قدیمی و مرکز تاریخی شهر به درستی نگهداری نمی شود. پروژه تعداد زیادی از ساختمان های جدید و مدرن از جمله آسمان خراش شرکت گازپروم (Gazprom) در مرکز تجاری اُختا (Okhta)، در حال ساخت می باشد.

تحصیلات

سن پترزبورگ همواره در زمینه علوم و تعلیم و تربیت در روسیه پیشرو

بوده است. بزرگ ترین موسسات آموزش عالی در سن پترزبورگ شامل: دانشگاه دولتی سن پترزبورگ (Saint Petersburg State University)، دانشگاه پلی تکنیک سن پترزبورگ (Saint Petersburg Polytechnical University)

و دانشگاه هرزن (Herzen University) می باشد. همچنین شعبه مرکزی دانشکده علوم روسیه به نام کانست کامرا (Russian Academy of Sciences - the Kunstkamera) در

دانشگاه دولتی سن پترزبورگ

دانشگاه پلی تکنیک سن پترزبورگ

دانشگاه هرزل

سن پترزبورگ است.

ورزش

سن پترزبورگ در جریان المپیک تابستانی سال

۱۹۸۰ میزبان بخشی از مسابقات قهرمانی فوتبال بوده است. سال ۱۹۹۴ نیز بازی های گودویل (Goodwill Games) - مسابقاتی بین المللی که در دهه ۱۹۸۰، در واکنش به مشکلات سیاسی پیرامون بازی های المپیک انجام شد - در این شهر برگزار گردید. در سال ۱۷۰۳ پس از پیروزی علیه ناوگان سوئدی، مسابقات قایقرانی از جمله رقابت هایی بود که توسط پطر کبیر پایه گذاری شد. این مسابقات با حمایت نیروی

دریایی روسیه برگزار می گردید. باشگاه های قایقرانی شامل باشگاه قایقرانی رودخانه سن پترزبورگ (St. Petersburg River Yacht Club) و باشگاه کرجی رانی رودخانه نوا (Neva Yacht Club) می باشد که دومی از قدیمی ترین باشگاه های

قایقرانی دنیاست. زمستان ها زمانی که سطح رودخانه و دریا یخ می بندد، قایق ها قابل استفاده نیستند و برخی از قایق های مخصوص روی یخ

(Ice boat) استفاده می کنند. هنر سوار کاری، سنتی دیرینه بوده و همچون بخشی از آموزش های نظامی در نزد تزار و طبقه اشراف، محبوبیت بسیاری داشته است. از قرن ۱۸ تاکنون چندین میدان باستانی همچون استادیوم زیمنی (Zimny Stadion) و مانژکونوگواردیسکی (Konnogvardeisky Manezh) - که در طول سال آموزش سوار کاری دارند - برای اسب سواری ساخته شده اند.

بازی های سنتی شطرنج نیز از زمان مسابقات بین المللی سال ۱۹۱۴ برجسته شد که در آن عنوان استاد بزرگ شطرنج (Grandmaster) از سوی تزار نیکولاس دوم (Tsar Nicholas II) رسماً به ۵ تن از بازیکنان به نامهای لاسکر (Lasker)، کاپابلانکا (Capablanca)، آلهین (Alekhine)، تاراش (Tarrasch) و مارشال (Marshall) اعطا گردید و تزار شخصاً بخشی از هزینه ها را نیز پرداخت نمود. ورزشگاه کیروف (Kirov Stadium) که اکنون تخریب شده، یکی از

گودویل

کرجی رانی رودخانه نوا

قایقرانی رودخانه سن پترزبورگ

کیروف

پتروفسکی

بزرگ ترین استادیوم ها در دنیا و مکانی برای کلوپ فوتبال زینت سن پترزبورگ (FC Zenit St. Petersburg) بوده است. در سال ۱۹۵۱ حضور ۱۱۱,۰۰۰ نفری تماشاچیان، رکوردی برای فوتبال شوروی محسوب شد. امروزه این باشگاه بازی های خود را در ورزشگاه پتروفسکی (Petrovsky) برگزار می نماید.

اقتصاد

سن پترزبورگ، یک گذرگاه اصلی تجاری، مرکز مالی، صنعتی و تجارت تخصصی نفت و گاز در روسیه است. کشتی سازی، برق و الکترونیک، کامپیوتر و نرم افزار، ماشین سازی، تولید ماشین آلات سنگین و وسائل حمل و نقل شامل تانک و تجهیزات نظامی، ساخت ابزار آلات، استخراج و ذوب انواع فلزات، صنایع و لوازم داروسازی و مواد شیمیایی، چاپ و نشر، صنایع غذایی، صنایع پوشاک و نساجی از صنایع مهم شهر می باشند. این شهر در صنعت خودروسازی روسیه مطرح و پیشگام بوده و دو کارخانه لسنر (Lessner) و روسو-بالتیک (Russo-Baltic) در اوایل قرن بیستم در این شهر فعالیت داشته اند.

ساخت تجهیزات تولید برق از صنایع این شهر است. به طوری که طبق برخی گزارشات، ده درصد از توربین های تولید برق جهان در مجتمع ال.ام. زد (LMZ) ساخته می شوند. اصلی ترین کارخانجات محلی عبارتند از:

ال.ام. زد

- کشتی سازی نیروی دریایی

کشتی سازی نیروی دریایی (Admiralty Shipyard)

- کشتی سازی دریای بالتیک (Baltic Shipyard)

- لومو (LOMO) (سازنده لوازم چشم پزشکی)

کشتی سازی نیروی دریایی

- کارخانه کیروف (Kirov Plant) - کارخانه خودروسازی که از دهه ۱۸۰۰ کار خود را با تولید و ساخت گلوله شروع نموده است؛

- کارخانه ساخت لوازم الکتریکی الکتروسیلا (Elektrosila)؛

- صنعت ماشین سازی ایژورسکی زاوود (Izhorsky Zavod)

و نیز از میان سایر شرکتهای بین المللی و روسی، این سه شرکت ذیل در سن پترزبورگ به ثبت رسیده است:

۱- شرکت حمل و نقل دریایی سوفکومفلات (Sovkomflot) که از سال ۱۹۹۵ شروع به کار کرده است.

۲- شرکت سوخت پترزبورگ

(Petersburg Fuel Company)

۳- شرکت پتروشیمی سیبور (SIBUR).

سن پترزبورگ سه بندر باری بزرگ دارد: بندر بولشوآ (Bolshoi Port)، بندر کروستاد (Kronstadt) و بندر لومونوسوف (Lomonosov).

کشتیهای تفریحی و بین المللی کروز (Cruise liners)، در بندر مسافری و کزال مورسکوی (Morskoy Vokzal) در جنوب غربی جزیره

و کزال مورسکوی (Vasilevsky) فعالیت می کنند.

در سال ۲۰۰۸، دو تا از نخستین لنگرگاهها در بندر مسافری جدید در غرب جزیره ساخته شدند. این بندر جدید، مرکز دریایی شهر محسوب می شود و پروژه رو به پیشرفتی است

که تا سال ۲۰۱۰، هفت لنگرگاه در دست ساخت داشت.

در دو سوی رودخانه نوا، سیستم بندرهای رودخانه ای، به شبکه بندرهای دریایی متصل شده است.

این به هم پیوستگی موجب شده تا سن پترزبورگ رابط عمده میان دریای بالتیک و الباقی روسیه از طریق مسیر آبی ولگا- بالتیک باشد.

در سال ۱۷۲۴ ضرابخانه سن پترزبورگ به نام

و کزال مورسکوی

مونتنی دیور (Monety Dvor)، تاسیس شد که از بزرگ‌ترین ضرابخانه‌های دنیاست و در آن سکه‌ها، مدال‌ها و نشان‌های روسی ضرب می‌شوند. یک کارخانه بزرگ قالب‌سازی به نام مانیمنت اسکالپچرا (Monument skulp-)

tura) نیز در این شهر وجود دارد که سازنده بناها و تندیس‌های یادبود می‌باشد. در این کارخانه مجسمه و نمادهایی ساخته می‌شوند که امروزه زینت بخش پارک‌ها و بسیاری دیگر از مکان‌های سن پترزبورگ است.

در سال ۲۰۰۷، شرکت خودرو سازی تویوتا (Toyota) با پنج میلیارد دلار سرمایه، در منطقه شوشاری (Shushary)، در حومه شهر سن پترزبورگ، کارخانه‌ای احداث نمود. شرکت‌های بزرگ جنرال موتور (General Motors)، هیوندا (Hyundai) و نیسان (Nissan) نیز به منظور احداث کارخانه اتوموبیل سازی در سن پترزبورگ، قرار دادهایی با دولت روسیه امضا کرده‌اند. در طی دهه اخیر، صنایع خودرو سازی و ساخت لوازم خودرو، پیشرفت شایانی در این شهر کرده است.

عمران و شهرسازی دومین صنعت بزرگ روسیه می‌باشد که در سن پترزبورگ نیز فعال است و شامل جاده سازی، ساخت مسکن و مراکز تجاری می‌باشد. در سال ۲۰۰۵، تولید ناخالص منطقه‌ای (GRP) شهر فدرالی سن پترزبورگ، در حدود ۶۶۸ میلیون روبل روسیه بوده است که در روسیه بعد از مسکو و استان تیومن (Tyumen) و استان مسکو (Moscow Oblast) در رده چهارم قرار می‌گیرد و سرانه هر فرد ۱۴۵،۵۰۳ روبل است که در میان شهرهای فدرال در رده دوازدهم قرار دارد که بیشتر توسط تجارت عمده فروشی و خرده فروشی، خدمات (۲۴،۷٪)، صنایع (۲۰،۹٪) و حمل و نقل و ارتباطات (۱۵،۱٪) به دست می‌آید.

حمل و نقل

سن پترزبورگ قطب اصلی حمل و نقل نیز می‌باشد. اولین خط آهن روسیه در سال ۱۸۳۷ در این شهر احداث گردید، از آن زمان به بعد، سازمان حمل و نقل همگام با توسعه شهری پیشرفت نمود. سن پترزبورگ، دارای سیستم وسیع راه و ترابری و مسیرها و خطوط آهن درون شهری می‌باشد و سیستم حمل و نقل عمومی کاملی شامل اتوبوس، تراموا و مترو در آن فعالیت می‌کنند. در این شهر برای انتقال مسافران، خدمات داخل رودخانه‌ای نیز با عملکردی موثر و نسبتاً راحت،

موجود می باشد.

این شهر به واسطه تعداد بسیاری بزرگراه فدرال، مسیرها و راه آهن های ملی و بین المللی به سایر نقاط روسیه و کشورهای دیگر متصل شده است. فرودگاه بین المللی پولکوف (Pulkovo International Airport)، مسئولیت خدمت رسانی به اکثریت

پروازهای ورودی و خروجی شهر را بر عهده دارد و در سال ۲۰۰۸ بیش از هفت میلیون مسافر از این فرودگاه تردد کرده اند.

راه آهن: امروزه این شهر، مقصد نهایی شبکه خط آهن درون شهری و برون شهری آن منطقه است و در آن، برای رفت و آمد میان بخش های فدرال، پنج پایانه راه آهن مختلف و تعداد زیادی ایستگاه راه آهن درون شهری وجود دارد. همچنین از سن پترزبورگ قطارهایی به شهرهای هلسینکی (Helsinki) - پایتخت فنلاند - و برلین (Berlin) - پایتخت آلمان - و جمهوری های سابق اتحاد جماهیر شوروی تردد دارد. راه آهن هلسینکی در سال ۱۸۷۰ به طول ۴۴۳ کیلومتر احداث شد و قطار آن روزی چند مرتبه در رفت و آمد است که هر بار حدود ۵ ساعت و نیم به طول می انجامد.

در سال ۱۸۵۱ خط آهن مسکو - سن پترزبورگ، به طول ۶۵۱ کیلومتر افتتاح شد و امروزه سفر تا مسکو با آن حدود ۴ ساعت و نیم زمان می برد.

در سال ۲۰۰۹، راه آهن روسیه قطاری سریع السیر را در مسیر مسکو - سن پترزبورگ راه اندازی نمود. این قطار جدید که ساپسان (Sapsan) نام دارد، مشابه قطار معروف زیمنس ولارو (Siemens

Velaro) (که مدل های متنوع آن در بسیاری از کشورهای اروپایی فعالیت کرده اند) می باشد. این قطار در تاریخ ۲ می (۱۲ اردیبهشت) ۲۰۰۹ با سرعت ۲۸۱ کیلومتر در ساعت، رکورد سریع ترین قطار روسیه را به دست آورد و در تاریخ ۷ می (۱۷ اردیبهشت) ۲۰۰۹ همین مسیر را با سرعت متوسط ۲۹۰ کیلومتر در ساعت پیمود.

امکانات هوایی: سن پترزبورگ دارای فرودگاه بین المللی پولکوف، و نیز سه فرودگاه کوچکتر باری و بازرگانی در حومه شهر می باشد. در سال ۱۹۳۱ فرودگاه کوچک پولکوف در جنوب شهر، شروع به فعالیت نمود. با توسعه این

فرودگاه طی سال‌های مختلف و از سال ۲۰۰۷ به بعد، چهارمین فرودگاه پرتردد پس از فرودگاه‌های دومودوف (Domodedovo)، شری متیو (Sheremetyevo) و وینوکوف (Vnukovo) در مسکو شد. این فرودگاه با داشتن دو پایانه اصلی (یک پایانه داخلی و یک پایانه بین‌المللی)، یکی از بزرگ‌ترین و مدرن‌ترین فرودگاه‌های روسیه محسوب می‌شود و در آن به طور منظم اتوبوس و مینی‌بوس‌های مختلف برای انتقال مسافران از فرودگاه به مرکز شهر فعالیت می‌کنند.

امکانات دریایی و رودخانه‌ای: این شهر دارای بنادر مسافربری و باری در دهانه

رودخانه نوا در خلیج فنلاند و دریای بالتیک است و نیز بندرگاهی با امکانات بیشتر از نوا و ده‌ها ایستگاه مسافربری کوچکتر در دو سمت سواحل رودخانه نوا دارد. همچنین این شهر مقصد نهایی مسیرهای آبی ولگا - بالتیک (Volga-Baltic) و دریای سفید - بالتیک (White Sea-Baltic) می‌باشد. در سال ۲۰۰۴

هیدروفویل

پلی طولی به طول ۲۸۳۴ متر به نام پل ابوخوفسکی (Obukhovsky Bridge) در این شهر افتتاح شد. از ماه می الی اکتبر (اردیبهشت تا مهر)، قایق‌های موتوری مختلفی از جمله قایق‌های پرسرعت هیدروفویل (hydrofoils)، کار جابجایی مردم از مرکز شهر را به شهرهای ساحلی چون کرونشتاد (Kronstadt)، لومونوسف (Lomonosov)، پترگوف (Petergof)،

مارشانکاس

سسترورسک (Sestroretsk) و زلنوگروسک (Zelenogorsk) انجام می‌دهند.

حمل و نقل زمینی شهری و بین شهری: سن پترزبورگ دارای شبکه وسیع حمل و نقل عمومی (اتوبوس، تراموا و واگن برقی) و شبکه تاکسی‌رانی مارشانکاس (Marshrutkas) است که در چند صد مسیر خدمت می‌کنند. تراموا همواره اصلی‌ترین وسیله حمل و نقل عمومی سن پترزبورگ بوده است. در سال ۱۹۸۰، لنینگراد بزرگ‌ترین شبکه تراموا در دنیا را داشت اما بسیاری از این خطوط تا سال ۲۰۰۰ از رده خارج شدند. اتوبوس‌ها، روزانه بیش از ۳ میلیون مسافر را در بسیاری از مسیرهای شهری و برون شهری جابجا می‌کنند. در سال ۱۹۵۵ شبکه متروی زیر زمینی سن پترزبورگ، افتتاح شد و امروزه ۵ خط و ۶۴ ایستگاه دارد که هر ۵ پایانه نیز با یکدیگر مرتبطند.

به علت حجم سنگین خودرو در مسیرهای اداری و مرکز شهر و در هنگام برف شدید در زمستان، ترافیک در شهر امری عادی است. بین سال‌های ۲۰۰۲ تا ۲۰۱۰، در سن پترزبورگ ۶ حلقه راه کمربندی بهره برداری شد.

شهر سن پترزبورگ در مسیری که کشورهای اسکاندیناوی (Scandinavia) شامل کشورهای نروژ، سوئد، دانمارک، فنلاند، جزایر ایسلند (Iceland) و فارو (Faroe Islands) - را به روسیه و اروپای شمالی متصل می‌سازد قرار گرفته است. این شهر، تقاطعی در مسیر جاده‌های بین‌المللی اروپا می‌باشد. این مسیرها عبارتند از: E18 به سمت هلسینکی، E20 به سمت تالین، E95 به سمت پسکوف (Pskov)، کیف (Kiev) و اودسا (Odessa) و به سمت پتروزاودسک (Petrozavodsk)، مورمانسک (Murmansk) و کرکنز (Kirkenes) در شمال و به سمت مسکو و خارکیف (Kharkiv) در جنوب.

❖ مراکز خرید

❖ بولشوی گوستینی دُور (Bolshoi Gostiny Dvor)

نه تنها قدیمی‌ترین و بزرگ‌ترین مرکز خرید شهر، بلکه یکی از اولین بازارهای سرپوشیده به سبک طاق نما در جهان است. قدمت آن به نیمه قرن ۱۸ می‌رسد و ساخت آن بیست و هشت سال طول کشیده است. مجموعه‌ای با بیش از ۱۰۰ فروشگاه در خیابانی بطول حدود یک کیلومتر و مساحت ۵۳ هزار مترمربع قرار دارد. در این مرکز اجناس به صورت خرده‌فروشی، از لوازم خانگی گرفته تا پوشاک، کالاهای ورزشی، اسباب بازی، جواهرات، سوغات و تفریح گاه کودکان وجود دارد. قیمت اجناس در اینجا نسبت به سایر مراکز در سن پترزبورگ گران‌تر است.

❖ پاساژ تجاری (Passage Trading House)

مرکز خریدی کوچک اما بسیار زیباست که عرضه‌کننده اجناس با کیفیت و مد روز برای کودکان، زنان و مردان، لوازم خانگی، عتیقه‌جات، جواهرات و کادویی می‌باشد. معروف به هارودز (Harrods) سن پترزبورگ، و روبروی مرکز خرید گوستینی دور واقع شده است.

❖ خانه داد و ستد لنینگراد (Leningrad House of Trade (DLT))

این فروشگاه مجموعه‌ای از لوازم خانگی، پوشاک، جواهرات و عطر را به صورت عمده فروشی و خرده فروشی عرضه می‌کند.

❖ فروشگاه بزرگ موسکوفسکی (Moskovsky)

این فروشگاه مجموعه‌ای از انواع پوشاک، لوازم خانگی، کالاهای ورزشی، سوغات و اشیاء هنری را به عرضه نمایش می‌گذارد.

❖ فروشگاه ناروسکی (Narvsky)

این فروشگاه مجموعه‌ای از پوشاک، اسباب بازی، لوازم خانگی، لوازم برقی و کالاهای ورزشی را ارائه می‌دهد.

❖ فروشگاه بزرگ اسوتلنوفسکی (Svetlanovsky)

این فروشگاه مجموعه‌ای از سالن‌های عرضه پوشاک، لوازم خانگی، جواهرات، سوغات و بخشی برای بازی کودکان دارد.

❖ مرکز خرید اپراکسین (Apraksin Dvor)

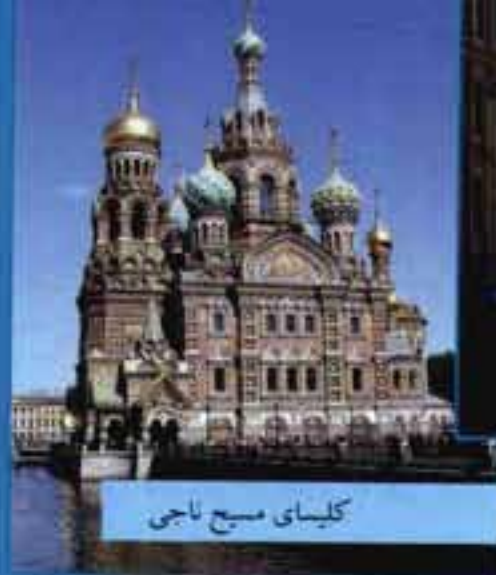
در این بازار تنوع زیادی از انواع محصولات یافت می‌شود.

❖ خیابان نوسکی (Nevsky Prospekt)

در این خیابان که به شانزلیزه (Champs-Élysées) سن پترزبورگ معروف می‌باشد، یک ردیف فروشگاه و مغازه های لوکس قرار گرفته است.

❖ بازار سوغات (Souvenirs Market)

انواع سوغات ارزان قیمت از عروسک‌های ماتروشکا (Matryoshka) تا سوغات و یادگاری‌های روسی در اینجا به فروش می‌رسند. این بازار پشت کلیسای مسیح ناجی (Church of the Saviour)، نزدیک به کانال گریبودوودا (Griboedova) واقع شده است.

کلیسای مسیح ناجی

کانال گریبودوودا

گالری پریالکا (Pryalka)

به معنای چرخ نخریسی، این گالری یک اندرونی گرم و منحصر به فرد به سبک کلبه روستایی روسی دارد. در آنجا می‌توانید انواع لباس و جوراب و شال گردن‌های ابریشمین شیک و گرم، بلوزهای زیبا و بسیاری چیزهای دیگر را بیابید. سایر ملزومات از جمله کیف پول، دستکش، کلاه و جوراب‌های ساق بلند نیز در آن یافت می‌شوند.

مناطق دیدنی

اماکن مذهبی

مسجد سن پترزبورگ

(Saint Petersburg Mosque)

هنگامی که در سال ۱۹۱۳ افتتاح شد؛ بزرگ‌ترین مسجد در اروپا محسوب می‌شد، با مناره‌هایی به ارتفاع ۹۴ متر و گنبدی جذاب که ۳۹ متر ارتفاع دارد. این مسجد در مرکز شهر و در ساحل رودخانه واقع شده، گنبد لاجوردی رنگ آن از روی پل تثلیث (Trinity Bridge) بر روی رودخانه نوا قابل رویت می‌باشد. این مسجد بزرگ، می‌تواند پذیرای پنج هزار نمازگزار باشد.

کلیسای جامع سن اسحاق

(Saint Isaac's Cathedral)

در نزدیکی اداره نیروی دریایی قرار گرفته است. این کلیسا در سال ۱۸۱۸ ساخته شده است و بزرگ‌ترین کلیسای ارتودوکس روسی و بلندترین کلیسای ارتودوکس شرقی در زمان تکمیل و یکی از جاذبه‌های اصلی شهر

است. گنبد این کلیسا با ۱۰۱/۵ متر ارتفاع، سومین گنبد بلند در دنیا است. مردم برای دیدن چشم‌اندازی زیبا از شهر به بالای این کلیسا می‌روند، از روی گنبد آن می‌توانید منظره بسیار زیبایی از شهر را پیش چشم داشته باشید، البته برای کسانی که مایلند از ۳۰۰ پله بالا بروند.

این کلیسا به سنت اسحاق از دالماتیا (Dalmatia) اختصاص داده شده که شخصی مقدس و حامی پطر کبیر بوده که در روز جشن به دنیا آمده است.

❖ کلیسای مسیح خونین

(Church of the Saviour on Spilled Blood)

این کلیسای زیبای روسی که با چندین مناره و گنبد کوچک به سبک سنتی ساخته شده، در نقطه‌ای قرار دارد که سزار الکساندر دوم (Tsar Alexander II) در سال ۱۸۸۱ در آن خودکشی کرد. داخل آن علاوه بر داشتن نقاشی‌های متعدد، به طرز بسیار استادانه‌ای توسط ۶۰۰۰ کاشی، تزئین شده است.

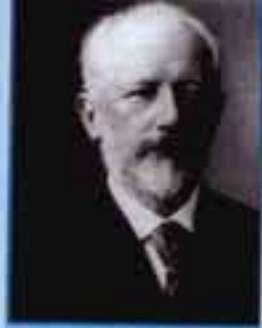
❖ کلیسای جامع کازان (Our-Lady-of-Kazan Cathedral)

نمای بیرونی آن به سبک نئوکلاسیک و بسیار زیبا می‌باشد و نمای داخل نیز به طرز جالبی آراسته شده است. مقبره ژنرال میخائیل کوتوزوف (Mikhail Kutuzov)، قهرمان جنگ سال ۱۸۱۲ با ناپلئون، در آنجا واقع شده است.

❖ صومعه الکساندر نوفسکی (Alexander Nevskiy Monastery)

در انتهای شرقی خیابان نوفسکی نزدیک رودخانه نوا قرار گرفته است. گورستان تیخوین (Tikhvin Cemetery) نیز در این مکان واقع شده که

چایکوفسکی

کورساکوف

موزرگسکی

بورودین

فئودر داستایوفسکی

آرامگاه‌های آهنگسازان مشهور جهان همچون چایکوفسکی (Tchaikovsky)، ریمسکی - کورساکوف (Rimsky-Korsakov)، موزرگسکی (Mussorgsky) و بورودین (Borodin) و نیز نویسندگان چون فئودر داستایوفسکی (Fyodor Dostoevsky) و سایر اشخاص معروف روسی را در خود جای داده است.

موزه‌ها

بسیاری سن پترزبورگ را شهر موزه‌ها می‌نامند. پطر کبیر موزه کانست کامرا را بعنوان اولین موزه تاسیس کرد و شهر اکنون به داشتن بیش از دویست موزه از موزه هرمیٹاژ - یکی از مشهورترین موزه‌های جهان - تا موزه‌هایی کوچک به خود می‌بالد. بعضی از مهمترین موزه‌های شهر عبارتند از:

موزه آرمیتاژ (Hermitage Museum)

موزه آرمیتاژ واقع در سن پترزبورگ روسیه، با ۳ میلیون اثر هنری یکی از بزرگ‌ترین موزه‌های جهان و از قدیمی‌ترین گالری‌های هنری و موزه‌های تاریخ و فرهنگ بشری در جهان است.

در سال ۱۷۶۴، کاترین کبیر با خرید بیش از دویست نقاشی در اروپا، جمع آوری این مجموعه مشهور را آغاز کرد. سفرای روس در کشورهای مختلف مامور یافتن بهترین مجموعه‌های هنری ارائه شده برای فروش - مانند مجموعه‌های برول (Brühl) سیاستمدار ایالت زاکسن آلمان، کروزا (Crozat)، کلکسیونر فرانسوی و نگارخانه والپول (Walpole) در انگلستان - بودند.

کاترین کبیر، نگارخانه خود را (my hermitage) گوشه عزلت یا خلوتگاه خود می‌نامید زیرا تنها افرادی انگشت شمار اجازه ورود و تماشای آثار موجود در آن را به دست می‌آوردند. این مجموعه کاخی عظیم است که شامل موزه‌ای از جالب‌ترین مجموعه‌های تاریخی با بیش از سه میلیون شی از سراسر دنیا می‌باشد و برجسته‌ترین جاذبه گردشگری در سن پترزبورگ محسوب می‌شود. این موزه مجموعه آثار متعددی دارد که از جمله آنها می‌توان به نشان‌ها، البسه و جواهرات سلطنتی، مجموعه متنوعی از جواهرات ساخته فابریژ (Fabergé) و بزرگ‌ترین کلکسیون موجود در جهان از طلای باستانی متعلق به اروپای شرقی و آسیای غربی اشاره کرد. در این موزه آثار ارزشمندی از رامبراند (بزرگ‌ترین مجموعه آثار رامبراند در جهان نیز متعلق به موزه آرمیتاژ است)، داوینچی، میکل آنژ، روبن و سایر نقاشان دوره رنسانس وجود دارد. مجموعه عظیم آرمیتاژ در شش بنا به نمایش گذاشته شده است. بنای اصلی قصر زمستانی نام دارد و در گذشته محل سکونت رسمی تزارهای روسیه بوده است. موزه آرمیتاژ شعبه‌هایی بین‌المللی در لاس وگاس، آمستردام و لندن نیز دارد.

❖ کانست کامرا (The Kunstkamera)

این مجموعه با گردآوری حدود دو میلیون نمونه از سراسر دنیا، در سال ۱۷۱۴ توسط پتر کبیر شروع به فعالیت نمود و در سال ۱۷۲۷ بنای آن تکمیل شد. این موزه به عنوان اولین موزه در روسیه محسوب می‌شود که امروزه به شکل موزه بزرگ انسان‌شناسی و نژادشناسی پتر کبیر تکامل یافته است. این موزه مقابل کاخ زمستانی موزه هریمیتاژ قرار دارد.

کاخ‌های استروگانوف

قلعه میخائیلوفسکی

موزه روسیه (The Russian Museum)

موزه بسیار بزرگی از هنرهای زیبای روسی است. این موزه در تاریخ ۱۳ آوریل (۲۴ فروردین) سال ۱۸۹۵ همزمان با تاجگذاری نیکولای دوم (Nicholas II) و در جشن یادبود پدرش، الکساندر سوم (Alexander III) احداث شد. ساختمان اصلی، یعنی کاخ میخائیلوفسکی (Mikhailovskiy Palace) مکانی برای نمایشگاه‌های اصلی است و موزه روس نیز بر نمایشگاه‌های موقت و دائمی که در کاخ‌های استروگانوف (Stroganov Palace) و ماربل (Marble Palace) و قلعه میخائیلوفسکی (Mikhailovskiy Castle) برپا می‌گردد، نظارت می‌کند.

موزه مرکزی نیروی دریایی

(Central Naval Museum)

این موزه در بخش شرقی جزیره واسیلیوفسکی (Vasilyevsky Island) قرار دارد- در ساختمان سابق بورس اورق بهادار- یکی از قدیمی‌ترین

موزه‌های روسی و یکی از بزرگ‌ترین موزه‌های نیروی دریایی دنیا است. این موزه رسماً در سال ۱۷۰۹ شروع به فعالیت نمود و روایت‌های جالبی از رشد و توسعه و موفقیت‌های نیروی دریایی روسیه را نقل می‌کند. با بیش از ۸۰۰ هزار شیء و برخی از خاطرات جالب پرسنل نیروی دریایی، تسلیحات، تجهیزات دریایی و نقاشی‌های تاریخی و قابل توجه هنرمندان به چشم می‌خورد. وجود قایق پطر کبیر که به پدربزرگ نیروی دریایی معروف است، از افتخارات آن است. در همین قایق بوده که پطر کبیر قایقرانی و ساخت قایق را فرا گرفته است و نهایتاً منجر به تأسیس نیروی دریایی روسیه شده است. بنای این موزه بیانگر معماری قدیمی یونان است که بین سال‌های ۱۸۰۵ تا ۱۸۱۰ توسط توماس دو تومون (Thomas de Tomon) طراحی شده است.

موزه حیات وحش

(The Zoological Museum)

دانشکده علوم جانور شناسی روسیه، مسئول موزه حیات وحش است. این موزه در سد یونیورسیتسکایا

امبنک منت (Universitetskaya Embankment) واقع شده است و یکی از ۱۰ موزه بزرگ تاریخ طبیعی دنیا است. در این موزه بیش از ۱۷ میلیون قطعه وجود دارد ولی تنها ۵۰۰ هزار قطعه در ساختمان متعلق به قرن نوزدهم آن، قابل نمایش است. در این نمایشگاه، تنوعی از دایناسورهای عظیم، اسکلت های نهنگ و همچنین مجموعه ای منحصر به فرد از پروانه ها وجود دارد. این موزه از مجموعه اصلی جانور شناسی کانست کامر (Kunstkammer) شکل گرفته که در سال ۱۸۳۲ تأسیس شده

بود و در سال ۱۸۳۸ به روی عموم باز شد. این موزه از سال ۱۸۹۸ در مکان امروزی خود قرار دارد.

موزه راه آهن (Railway Museum)

بدون شک بهترین موزه راه آهن در روسیه است. از زمانی که اولین لوکوموتیو بخار

روسی توسط خانواده چرپانوف (Cherepanov) ساخته شد تا زمانی که راه های جدید و موتورهای مدرن به بازار آمدند. نقشه و تصاویر

خطوط راه آهن و توسعه آن در روسیه (اتحاد جماهیر شوروی) در آن موجود است. یکی از مهم ترین مدل های موجود در این موزه، یکی از ایستگاه های باربری با واگن های آن است.

موزه حصار لنینگراد (Museum of the Siege of Leningrad)

این موزه کوچک ولی بی نهایت تأثیر آور، یادآور دلخراش ترین دوران تاریخ این شهر یعنی محاصره ۹۰۰ روزه لنینگراد در جنگ جهانی دوم توسط آلمان نازی است. در طول این دو سال و نیم محاصره، مردم شهر لنینگراد محرومیت های شدید و بمباران های زیادی را تحمل کردند. در طول این محاصره، چند صد هزار نفر جان خود را از دست دادند و فداکاری و استقامت فوق العاده بازماندگان، باعث غرور و همچنین اندوه عظیمی شده است. این موزه یادآور خاطرات این دوران است.

❖ **موزه تاریخ سن پترزبورگ (St. Petersburg Museum of History)**
 ابتدا نام آن موزه تاریخ لنینگراد بود. در سال ۱۹۳۸ موزه تاریخ و تمدن لنینگراد (Museum of History and Development of Leningrad) نام گرفت. این موزه، جایگزین موزه شهر (City Museum) و موزه قدیمی سن پترزبورگ (Old St. Petersburg Museum) است. این موزه بیش از یک میلیون شیء از جمله مجموعه‌ای از اسناد معماری، عکس و نقشه از شهر سن پترزبورگ در قرون ۱۸ تا ۲۰ دارد.

❖ **موزه ادوات، طرح‌ها و علائم نظامی**

(The Military Historical Museum of Artillery, Engineers and Signal)
 این موزه متعلق به ارتش و به موزه توپخانه (Artillery Museum) معروف است. متعلق به ارتش است. در سال ۱۸۶۹ توسط پتر اول، کلکسیون‌های تجهیزات نظامی روسی و خارجی، یونیفرم‌ها و مدال‌ها، در قلعه پتر و پل واقع در حاشیه سمت راست رودخانه نوا نزدیک به پارک الکساندر (Alexander Park) گردآوری شد و در سال ۱۷۰۳ موزه تأسیس شد.

❖ **موزه مردم‌شناسی (Ethnographic Museum)**

مجاور موزه روسی در کاخ میخائیلوفسکی (Mikhailovskiy) است. این موزه با نمایشی جالب و آموزنده از سنن و البسه گروه‌های نژادی مختلف، در سرزمین‌های امپراطوری سابق روسیه تأسیس شد. همان‌طور که امپراطوری بریتانیا، نژادهای مختلفی را از سراسر دنیا نزد هم گرد آورد، امپراطوری روسیه نیز در قرن ۱۸ و ۲۰، مردمی را متحد ساخت که در محدوده بین دریای

بالتیک در غرب تا اقیانوس آرام در شرق زندگی می کردند. روش زندگی این مردم در کارهای هنری آنها مؤثر بود که در این موزه نشان داده شده است. در این موزه مجموعه های جالبی در مورد فرهنگ و تاریخچه روسیه، اوکراین، بلاروس، قبایل قفقاز، آسیای مرکزی و سبیری وجود دارد.

❖ آکادمی موزه هنرهای زیبا (Academy of Fine Arts Museum)

در محل اولین دانشکده هنرهای زیبا واقع شده است. این موزه کارهای هنری بسیاری از هنرمندان بزرگ مرتبط با این موسسه دارد. آثار هنری معاصر از هنرمندان روسی و خارجی نیز در این موزه به نمایش گذاشته شده است.

❖ موزه هنرهای کاربردی (Museum of Applied Art)

این موزه در سال ۱۸۷۸ به عنوان بخشی از مدرسه طراحی تکنولوژی بارون شویتگیلتز (Baron Schtielitz School of Technical Drawing) تأسیس و در قرن بیستم به آکادمی هنرهای صنعتی (Artistic Industrial Academy) تبدیل شد. این موزه در نزدیکی قلعه کیخانیلووسکی قرار دارد و برای تشویق جوانان هنرمند و طراحان روسی و آموزش آنها راه اندازی شده است و برای هر فردی که به هنر و آثار قدیمی علاقمند باشد، مکان بسیار مناسبی است. در این موزه از ۳۰ هزار مجموعه مختلف از جمله هنرهای تزئینی و صنایع دستی، فلزکاری و کنده کاری اشیانی وجود دارد.

❖ موزه عروسک (St. Petersburg Museum of Dolls)

در این موزه انواع عروسک های قدیمی و سنتی از اقوام و ملیت های گوناگون و عروسک هایی که به دست طراحان امروزی ساخته شده اند و همچنین مجموعه ای از سربازان دوره های مختلف وجود دارد که با دیدن این عروسک ها، مطالب زیادی در مورد سنت ها و جشن های قدیمی یاد می گیریم. همچنین عروسک هایی از شخصیت های داستانی و هنرپیشه ها نیز وجود دارد. علاوه بر نمایشگاه دائمی، نمایشگاه های موقتی در مورد طراحان مهم عروسک سن پترزبورگ در این موزه برپا می شود. همچنین برای بازدید کنندگانی که تمایل به یادگیری دارند، کلاس های فشرده آموزش ساخت عروسک، وجود دارد.

❖ موزه نژاد شناسی روسیه (The Russian Ethnography Museum)

این موزه جدا از موزه روس می باشد و وقف فرهنگ و امپراطوری روسیه (شوروی سابق) شده است.

آپارتمان های برخی از شخصیت های معروف پترزبورگ از جمله، الکساندر پوشکین، داستایوفسکی، نیکولای ریمسکی - کرساکوف (Nikolai Rimsky-Korsakov)، فنودور چالیاپین (Feodor Chaliapin)، الکساندر بلاک (Alexander Blok)، ولادمیر نابوکوف (Vladimir Nabokov)، آنا آکماتوف (Anna Akhmatova)، میخائیل زوشچنکو (Mikhail Zoshchenko)، ژوسف برودسکی (Joseph Brodsky) و نیز برخی از پارک ها و کاخ های شهری به موزه تبدیل شده اند. لازم به ذکر است که در روسیه، آثار تاریخی دارای معماری برجسته همچون کلیسای جامع سن اسحاق، به تدریج مبدل به موزه های عمومی شده اند.

❖ سالن های نمایش، تئاتر و اپرا

❖ تئاتر مارینسکی (Mariinsky Theater)

یک سالن تئاتر تاریخی اپرا و باله است که در سال ۱۸۶۰ راه اندازی شد و در قرن نوزدهم به یکی از سالن های برجسته تئاتر روسی تبدیل شد که شاهکارهایی از چایکوفسکی، موسورگسکی (Mussorgsky) و ریمسکی کورساکف (Rimsky-Korsakov) در آن به اجرا در آمده اند. تئاتر به افتخار ملکه ماریا الکساندرونا (Maria Alexandrovna)، همسر تزار الکساندر دوم، مارینسکی نامیده شد. مجسمه نیم تنه ملکه در سالن ورودی اصلی قرار دارد. نام این تئاتر در طول تاریخ تغییراتی کرده است که منعکس کننده فضای سیاسی آن زمان است.

تئاتر میخائیلوفسکی

(Mikhailovsky Theater)

در سال ۱۸۳۳ پایه‌گذاری شده و یکی از قدیمی‌ترین تئاترهای روسیه است. این تئاتر توسط معماری به نام بریولوف (Briullov) ساخته شده و سومین سالن تئاتر در شهر است. در طی تاریخ، هنرمندان زیادی از اقصی نقاط دنیا برای اجرای برنامه‌های خود به این سالن آمده‌اند.

اپرای سن پترزبورگ (St. Petersburg Opera)

سالن تئاتری خصوصی با سکویی کوچک و ظرفیت پذیرش تنها ۱۵۰ الی ۲۰۰ تماشاگر است که مجری نمایش‌هایی آماده با بهایی ارزان‌تر از سالن‌های اصلی است.

کنسرواتور سن پترزبورگ (Saint Petersburg Conservatory)

مدرسه موسیقی که در سال ۱۸۶۲ توسط آنتون روبنشتاین (Anton Rubinstein)، پیانیست و آهنگساز روسی تأسیس شد. ساختمان کنونی آن در دهه ۱۸۹۰ در جای قبلی تئاتر بولشوی (Bolshoi Theatre of Saint Petersburg) ساخته شد. در سال ۲۰۰۴ این مدرسه ۱۴۰۰ دانشجو داشت. آهنگ سازان معروفی از این مدرسه فارغ التحصیل شده‌اند. جوان‌ترین نوازنده که تاکنون کنسرواتوار پذیرفته و یولونیست پنج ساله کلارا راکمور (Clara Rockmore) (۱۹۹۸-۱۹۱۱) بود که بعدها تبدیل به یکی از نوازندگان طراز اول جهان در نواختن ترمین (Theremin) - نوعی ساز منحصر بفرد روسی که بدون لمس شدن نواخته می‌شود. - شد.

ساختمان‌های تاریخی

کلبه پتر کبیر (Peter the Great's Cabin)

در سال ۱۷۰۳ سربازان پتر کبیر طی سه روز - در روزهایی که پتر نقشه شهر را طراحی می‌کرد - کلبه چوبی کوچکی ساختند و این کلبه بعدها در ساختمان آجری کوچکی در منطقه پروسکایا (Petrovskaya) نگهداری شد. اکنون این بنا مجاور رودخانه و در نزدیکی رزمنای آرونا (Aurora) - الهه سپیده دم - در پتروفسکایا نابرز نایا (Petrovskaya Naberezhnaia) واقع شده است.

❖ کاخ توراید (Tauride Palace)

یکی از بزرگ ترین و تاریخی ترین مکان های سن پترزبورگ می باشد. این کاخ بنای یادبودی از معماری دوره نئوکلاسیک است که در سال ۱۷۸۳-۱۷۸۹ برای شاهزاده جی.ای پوتمکین -

تاواریشکی (G.A. Potemkin-Tavrichesky) شاهزاده توراید ساخته شد (از اینرو بدین اسم خوانده شد). ساختمان دو طبقه مرکزی، دارای گنبدی کوتاه و پایه گنبد کوتاه، مزین به ۶ ستون به سبک یونان باستان و سنگفرش های سه گوش است. قسمت گالری، با انشعابی از طبقه دوم به ساختمان اصلی مرتبط شده است که با چهار ستون یونانی آراسته شده است.

❖ کاخ پولوسک (Pavlovsk Palace)

پاول اول (Paul I) این اقامتگاه مجلل را در قرن هجدهم در نزدیک شهر سن پترزبورگ ساخت. پس از مرگ وی، این کاخ محل اقامت بیوه اش ماریا فیدورونا (Maria Feodorovna) شد. این کاخ و باغ انگلیسی اطراف آن اکنون تبدیل به موزه دولتی و پارک عمومی شده است. در سال ۱۷۷۷ ملکه کاترین دوم به مناسبت به دنیا آمدن نوه اش الکساندر اول، هزار هکتار جنگل در امتداد رودخانه ویندینگ سالیونکا (Winding Slavyanka River) و چهار کیلومتر از محل اقامتش در تسارسکویی سیلو (Tsarskoye Selo) را به پسرش پاول اول و عروسش ماریا فیدورونا اهدا کرد. این کاخ در این زمین اهدایی قرار دارد.

❖ کاخ زمستانی (Winter Palace)

این کاخ زیبایی سال های ۱۷۵۴ و ۱۷۶۲ در کنار رودخانه ناوا ساخته شده است. نمای آن ترکیبی از رنگ های سفید و سبز است. امروزه این کاخ بزرگ در قلمرو استثنایی از نقاشی با بیش از ۳۰۰ پرتره از رهبران روسیه را دارا می باشد.

❖ کاخ الکساندر (Alexander Palace)

این کاخ در پارک الکساندر قرار دارد و به سفارش کاترین کبیر برای هدیه ازدواج نوه مورد علاقه اش و امپراتور آینده روسیه پرنس الکساندر اول ساخته و در سال ۱۷۹۶ تکمیل شده است. امروزه این کاخ برای نمایش سال‌های آخر روسیه تزاری اختصاص داده شده است. به همین منظور قسمت‌هایی از اتاق پذیرایی و مطالعه نیکلای دوم و اتاق نقاشی الکساندر اول بازسازی شده‌اند.

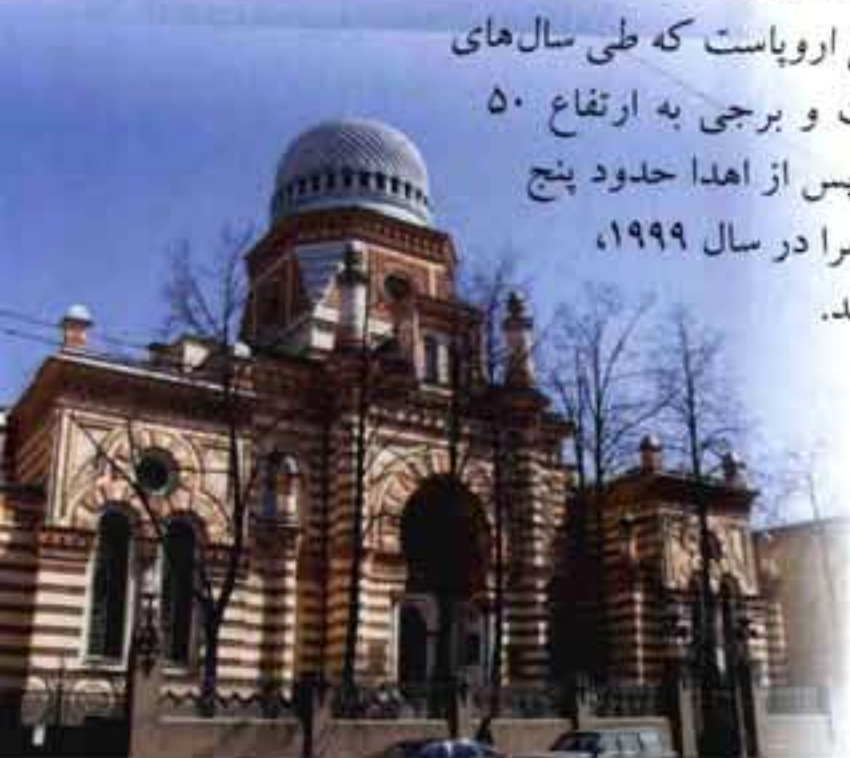
❖ کاخ آنیچکوف (Anichkov Palace)

قدمت این کاخ به اواسط قرن هجدهم بر می‌گردد و نام خود را از پلی به همین نام که در نزدیکی آن قرار دارد، گرفته است. پس از انقلاب اکتبر، کاخ تبدیل به موزه شهر شد.

❖ کنیسه بزرگ ادموند جی سفرا

(Edmond J Safra Grand Choral Synagogue)

دومین کنیسه بزرگ در کل اروپاست که طی سال‌های ۱۸۸۰-۱۸۸۱ ساخته شده است و برجی به ارتفاع ۵۰ متر و ظرفیت ۱۰۰۰ نفر دارد. پس از اهدا حدود پنج میلیون دلار توسط خانواده سفرا در سال ۱۹۹۹، نام این خانواده به آن اضافه شد.

❖ کاخ منشیکوف

(Menshikov Palace)

این کاخ در اوایل دهه ۱۷۰۰ ساخته شده و بخش مهمی از تاریخچه شهر را در بردارد و اولین ساختمان سنگی شهر است که از سال ۱۹۸۱ بعنوان

موزه عمومی - شعبه موزه هرmitاژ - در شهر خدمت می کند. این کاخ دارای نمای زرد و سفید و سالن رقصی در داخل است. الکساندر منشیکوف (۱۶۷۳-۱۷۲۹) یکی از دوستان صمیمی پتر کبیر بود که از جانب وی در سال ۱۷۰۷ عنوان دوک به او اعطا گردید و همچنین استاندار سن پترزبورگ شد.

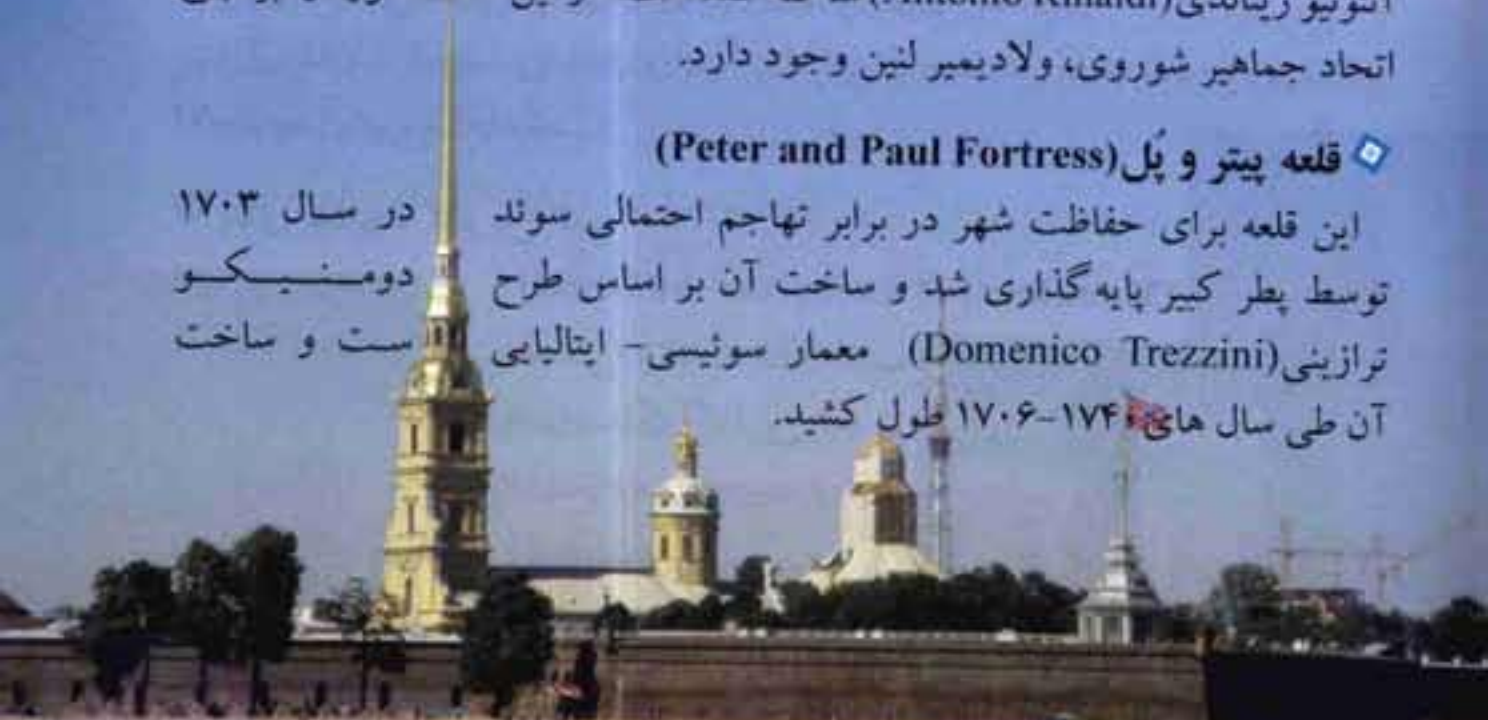
❖ کاخ مرمر (Marble Palace)

این کاخ یکی از اولین کاخ‌های ساخته شده به سبک نئوکلاسیک در شهر است. در ساخت آن بیش از سی نوع سنگ مرمر مختلف استفاده شده، اسم کاخ مرمر به همین دلیل به آن داده شده است. این کاخ

به دستور کنت گریگوری اُرف (Count Grigory Orlov) در سال ۱۷۶۸ توسط آنتونیو رینالدی (Antonio Rinaldi) ساخته شده است. در این مکان، موزه رهبر قبلی اتحاد جماهیر شوروی، ولادیمیر لنین وجود دارد.

❖ قلعه پیتر و پل (Peter and Paul Fortress)

این قلعه برای حفاظت شهر در برابر تهاجم احتمالی سوئد توسط پتر کبیر پایه گذاری شد و ساخت آن بر اساس طرح ترازینی (Domenico Trezzini) معمار سوئسی - ایتالیایی است و ساخت آن طی سال های ۱۷۴۱-۱۷۰۶ طول کشید.

(Alexander Column)

برج گرانیبی دارای ۴۷ متر ارتفاع ناپلئون می‌باشد. ستون الکساندر

ستون الکساندر

در خارج از کاخ زمستانی قرار دارد. این بوده و بیانگر پیروزی روسیه در برابر در تابستان ۱۸۳۴ پرده برداری شد.

سوار کاری از جنس برنز (The Bronze Horseman)

بنای یادبودی از بنیان گذار شهر سن پترزبورگ؛ پتر کبیر، که در میدان سناتسکایا پلوشاد (Senatskaia Ploschad)، روبروی رودخانه نوا واقع شده و توسط اداره نیروی دریایی، کلیسای جامع سن اسحاق و ساختمان مجلس سنای سابق و شورای مذهبی-مدنی هیئت حاکمه (Senate and Synod) پیش از انقلاب کمونیستی، احاطه شده است. این بنا به دستور ملکه کاترین، به منظور تکریم پتر کبیر، ساخته شد.

بنای یادبود کاترین کبیر

(Monument to Catherine the Great)

واقع در میدان اوستروفسکی (Ostrovsky) است و به شکوه و جلال روسیه، ملکه کاترین تقدیم شده است که توسط مردان و زنان برجسته زیادی از دربار سلطنتی احاطه شده است.

پارک‌ها

سن پترزبورگ سرسبزترین شهر روسیه است. بیش از ۲۰۰ پارک، حدود هزار بلوار و خیابان درخت کاری شده، هفتصد میدان مشجر و تعداد زیادی گلخانه و در مجموع حدود ۲۵ هزار هکتار فضای سبز دارد؛ یعنی به ازای هر نفر از چهار و نیم میلیون شهروند، ۵۶ متر مربع فضای سبز وجود دارد. مهمترین پارک‌ها و فضاهای سبز شهر عبارتند از:

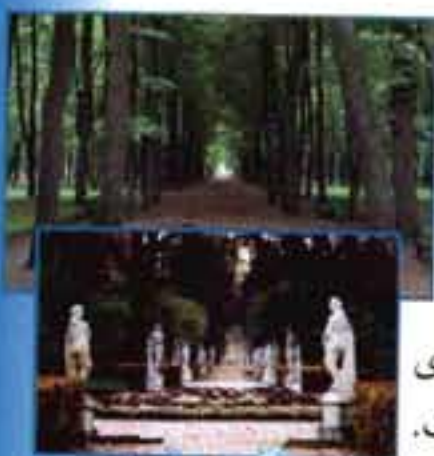
پارک پاولوسک (Pavlovsk Park)

این پارک نمونه خوبی از طراحی باغ‌های اروپایی در قرون ۱۸ و ۱۹ است که بوسیله چارلز کامرون (Charles Cameron) و وینچنزو برنا (Vincenzo Brenna) طراحی شده است. سبک اروپایی در ناحیه قصر، سبک ایتالیایی در تپه گریت سیرکل (Great Circles)، سبک

هلندی در باغ خصوصی (Private Garden) و سبک انگلیسی در روستای سیویانکا (Siavianka valley) قابل مشاهده است. این پارک با وسعت ۶۰۰ هکتار در حومه جنوب شهر (۳۰ کیلومتری سن پترزبورگ) قرار دارد و یکی از بزرگ‌ترین باغ‌های تزئینی دنیا است. در این باغ بخش‌های مختلفی وجود دارد از جمله: عمارت کلاه فرنگی، الهه‌های زیبایی کامرون (Cameron's Pavilion)، معبد دوستی (Temple to Friendship)، لانه پرندگان و تالار آپولو (Apollo Colonnade). آرامگاه پل اول (Paul I) (در سال ۱۸۰۸ الی ۱۸۰۹، توسط توماس دو تومون (Thomas de Thomon) ساخته شد.) و برجی تزئین شده (توسط برنا (Brenna)). این پارک و قصر داخل آن در مجموعه میراث جهانی سن پترزبورگ قرار دارد.

سوس نوفکا (Sosnovka)

بزرگ‌ترین پارک محدوده شهری با مساحت ۳۰۳ هکتار است. این پارک بین خیابان‌های سوتلانوسکی (Svetlanovsky)، تورزا (Toreza)، سورنی (Severny) و تیخورتسک (Tikhoretsky) قرار دارد. سوس نوفکا بقایای جنگل بزرگ کاجی است که در بخش شمالی شهر قرار داشت. در سال ۱۹۲۳، این جنگل به عنوان بخشی از آکادمی مهندسی

جنگل (Forestry Engineering Academy) در آمد. پارکی جنگلی به همین نام در دهه ۱۹۷۰ در منطقه ایجاد شد. یک فرودگاه نظامی در سال ۱۹۴۱ در محدوده این پارک راه اندازی شد. بنایی تاریخی و یک گورستان نیز در آن وجود دارد که مربوط به خلبان‌هایی است که جان خود را در حین دفاع از شهر از دست دادند. بعضی از درختان این پارک بیش از ۲۰۰ سال عمر دارند. از امکانات این پارک می‌توان به زمین ورزشی و تنیس، شش استخر شنا و ... اشاره کرد.

❖ پارک پیروزی ناوگان دریایی (Maritime Victory Park)

در جزیره کرسٹوفسکی (Krestovsky) واقع شده است و یک پارک وابسته به

شهرداری سن پترزبورگ می‌باشد. این پارک در سال ۱۹۴۵ به منظور یادبود اتحاد برای پیروزی علیه نازی‌های آلمان طی جنگ جهانی دوم افتتاح شد. این پارک با مساحتی بالغ بر ۲۴۳ هکتار، دارای زمین‌های تفریحی، فضای سبز و مناظر بسیار زیبا می‌باشد و در سال ۲۰۱۰ یک استادیوم فوتبال نیز در غرب جزیره ساخته شد. زمین‌های گلکاری شده و

چشم‌اندازهای زیبا، مجسمه برنزی ماهیگیر دریای سیاه و دختری چشم‌انتظار فاتحان جنگ (The Black Sea Fisherman and The Girl Greeting the Victors)، خیابان دوستی شهرها (The Avenue of Friendship of Cities)، - جایی که از سال ۱۹۶۶، به نمایندگی از کشورهای مختلفی از سراسر دنیا در آن گل و درخت کاشته شده است - در این پارک قرار دارند.

❖ باغ و قصر توراید (Tauride Garden)

در اطراف کاخ توراید واقع شده است. بیشترین درختانی که در آنجا کاشته شده بلوط، افرا، زبان گنجشک، غان نقره‌ای، کاج سبیره‌ای، صنوبر آبی، بید و سپیدار می‌باشند. این باغ در سال‌های ۱۷۸۳-۱۷۸۹ پایه‌گذاری شد و طراحی آن با ساخت آبراهه‌ها و برکه‌ها و زمین‌های گلکاری شده بدیع و زیبا، بسیار جالب است.

❖ پارک دانشکده جنگلداری

(Park of the Forestry Academy)

این پارک ۶۵ هکتاری در سال ۱۸۲۷ پایه ریزی شده و یکی از مناظر دیدنی سن پترزبورگ و از قدیمی ترین باغ های گیاه شناسی روسیه است که بنای های یادبود و طراحی به سبک قرن ۱۹ و زمین های تفریحی و بازی برای شهروندان دارد. پارک به عنوان واحد فرهنگی، آموزشی و تحقیقاتی دانشکده گیاه شناسی می باشد و بخشی از مجموعه باغ های گیاه شناسی در روسیه محسوب می شود. این باغ ها، مجموعه ای غنی از درختان، بوته ها و سایر گونه های رستنی دارند.

❖ باغ گیاه شناسی سن پترزبورگ

(The Saint Petersburg Botanical Garden)

قدیمی ترین باغ گیاه شناسی روسیه و معروف به باغ گیاه شناسی کوماروف (Komarov) می باشد. این باغ مجموعه ای از گیاهان خانگی و صحرایی دارد که در شمال شرقی جزیره آپتکارسکی (Aptekarsky) در سن پترزبورگ واقع شده و متعلق به موسسه گیاه شناسی دانشکده علوم روسیه است. مساحت این باغ ۱۸/۹ هکتار است که توسط پتر اول در سال ۱۷۱۴ به عنوان باغ سبزیجات برای کشت گیاهان دارویی تاسیس شد. در سال ۱۸۲۳ به عنوان باغ گیاه شناسی سلطنتی شروع به کار کرد و در سال ۱۹۳۰ زیر نظر دانشکده علوم جماهیر شوروی قرار گرفت. در سال ۱۹۳۱ با موزه گیاه شناسی ادغام شد و به صورت موسسه گیاه شناسی به فعالیت پرداخت.

❖ باغ الکساندر (Alexander Garden)

این باغ با وسعت ۲۰۰ هکتار، در مرکز شهر سن پترزبورگ، نزدیک میدان کاخ و پشت اداره نیروی دریایی واقع شده است. در آغاز قرن ۱۹، خیابانی به موازات

اداره نیروی دریایی اصلی ساخته شد و به سرعت تبدیل به مکانی امروزی برای طبقه اشراف سن پترزبورگ شد که محلی برای تفرج و رد و بدل کردن آخرین اخبار در میان طبقات اجتماعی سطح بالا باشد. در سال ۱۸۸۰، به دستور الکساندر گشواند (Alexander Geschwend) فواره‌ای در میان باغ ساخته شد. معروف است که این فواره موزیکال و رقصان می‌باشد و این به خاطر عکس‌العملی است که نسبت به هر نوع موسیقی در باغ نشان می‌دهد. در اواخر قرن ۱۹، مجسمه شخصیت‌های فرهنگی چون: واسیلی ژوکوفسکی (Vasily Zhukovsky) و میکائیل لرمونتوف شاعر (Mikhail Lermontov) و نیکولای گوگول نویسنده (Nikolai Gogol)، میکائیل گلیندا آهنگساز (Mikhail Glinka) و نیکولای پرژووالسکی جهانگرد (Nikolai Przhevalsky) در میان باغ نصب گردید.

❖ باغ کاترین (The Catherine Garden)

باغی عمومی مقابل تئاتر الکساندرینسکی و خیابان نوسکی می‌باشد که در سال ۱۸۲۰ با طراحی کارلو روسی (Carlo Rossi) ساخته شد، در سال ۱۸۷۳ مجسمه کاترین کبیر (Catherine the Great) در باغ نصب شد و باغ نام خود را از او گرفت.

❖ باغ وحش لنینگراد (Leningrad Zoo)

این باغ وحش در پارک الکساندر قرار دارد و در سال ۱۸۶۵ توسط سوفیا و جولیس گرهارت (Sofia and Julius Gerhardt) تأسیس

شده است. در این باغ وحش، ۲۰۰۰ حیوان از ۴۱۰ گونه از جمله فیل هندی، زرافه، انواعی از کرگدن و خرس‌های قطبی وجود دارد. باغ وحش سن پترزبورگ از نام‌های دیگر آن است.

❖ باغ تابستانی (Summer Garden)

قدیمی ترین پارک در سن پترزبورگ است که در سال ۱۷۰۴ به دستور پتر کبیر در حوالی اولین اقامتگاه تابستانی او بنا شد. پتر کبیر همچنین بر اساس قوانین هندسی نقشه اصلی باغ را که جایگاهی برای مجموعه ای قدیمی از مجسمه های سنگی درون پارک ها می باشد، تنظیم نمود.

❖ باغ مایکل (Michael Garden)

نام این باغ از قصر و دژ مایکل گرفته شده است که بین سال های ۱۸۱۹ تا ۱۸۲۵ ساخته شده است. در طول تاریخ طولانی و متنوعش، باغی به سبک فرانسوی، منطقه شکار، گلخانه و در دوران سلطنت الیزابت، محل مارپیچ ها و چشمه ها بوده است. این باغ ترکیبی منحصر به فرد از دو سبک باغبانی و گلکاری فرانسوی در کناره ها و انگلیسی در مرکز است. در شمال شرقی باغ، یک عمارت کلاه فرنگی و یک نماد آزادی در کنار آن، قرار دارد. معمولاً در بهار و تابستان کنسرت های موسیقی کلاسیکی در این باغ برگزار می شود.

❖ پارک مرکزی فرهنگ و اوقات فراغت کیروف

(Kirov Central Culture and Leisure Park)

در سال ۱۹۳۱ کارهایی برای تبدیل این منطقه به پارک شروع شد. این پارک در قصر یلاگین (Yelagin) قرار دارد. در سال ۱۹۳۲ بخشی از این پارک برای عموم باز و در آن پارک بچه ها و خانه قایقی شکلی نیز درست شد. بعد از افتتاح پارک، کارهای زیادی برای توسعه آن انجام شد. خیابان اصلی آن گسترش یافت و فضاهای سبز، مجسمه و گلدان های تزئینی زیبایی در آن گنجانده شد. همچنین یک سالن تئاتر در فضای باز در آن ساخته شد که کنسرت های موسیقی و دیگر برنامه های سرگرمی در آن برگزار می شود. ولی در طول جنگ جهانی دوم، در گسترش پارک وقفه ایجاد شد و در آن تجهیزات نظامی و دفاعی قرار دادند. این پارک مکانی مطلوب جهت گذراندن اوقات فراقت، خصوصاً در تابستان است و زمستان ها پیست یخی با اسکی های اجاره ای و تابستان ها زمین های تنیس و قایقرانی برای تفریح مردم دارد.

❖ سرزمین خدای جنگ (Field of Mars)

محوطه ای سرسبز و وسیع مجاور باغ تابستانی که این نام را از خدای

جنگ (در اسطوره‌های رومی) گرفته است و مدت‌ها به عنوان مکانی برای مارش و تعلیمات نظامی جهت رژه گارد

سلطنتی محسوب می‌شد. طرح اولیه آن تغییری نکرده است اما امروزه جایگاهی برای مشعل دائمی (Eternal Flame) سن پترزبورگ می‌باشد.

پل‌ها

در محدوده شهر حدود ۳۴۰ پل وجود دارد که ۲۲ عدد آن متحرک است. طول تمام پل‌ها روی هم رفته تقریباً ۱۶ کیلومتر است. هشتصد پل کوچک نیز در اطراف دریاچه‌ها، برکه‌ها، باغ‌ها و پارک‌های عمومی شهر وجود دارد. پطرکبیر، شهر سن پترزبورگ را همانند ونیز (Venice) و آمستردام (Amsterdam)، با کانال‌هایی در عرض خیابان طراحی کرده است. در ابتدا فقط ده پل در سراسر شهر وجود داشت که عمدتاً بر روی نهرها و خندق‌های کوچک بودند. با طرح پطر، مردم در تابستان با قایق در طول شهر حرکت می‌کردند و در زمستان بر روی آب یخ زده با سورتمه. بعد از مرگ پطر، پل‌های جدیدی در شهر ساخته شد که راهی ساده برای حمل و نقل به شمار می‌آمد. در طول تابستان از پل‌های موقت نیز استفاده می‌شد. در زیر به بعضی از مهمترین آنها اشاره می‌شود.

پل بزرگ ابوکوفسکی (Big Obukhovsky)

طویل‌ترین پل شهر و پلی معلق است بر روی رودخانه نوا که توسط طناب‌هایی از جنس استیل نگه داشته شده. طول کامل پل ۲,۸۲۴ متر است (۳۸۲ متر طول دهانه اصلی آن است). ارتفاع طاق اصلی آن از سطح آب ۳۰ متر، و عرض آن ۲۵ متر می‌باشد. اولین قسمت پل در تاریخ ۱۵ سپتامبر (۲۴ شهریور) سال ۲۰۰۴ افتتاح

شد. این پل بخش مهمی از کمربندی سن پترزبورگ می‌باشد.

♦ پل آبی (Blue Bridge)

این پل با عرض ۹۷/۵ و طول ۴۱ متر از روی رودخانه مویکا (Moika) در سن پترزبورگ می‌گذرد و عریض‌ترین پل سن پترزبورگ و حتی شاید عریض‌ترین پل دنیا باشد. این پل اولین پل فولادی شهر می‌باشد که در سال ۱۸۰۵ توسط معماری به نام ویلیام هست (William Heste) طراحی و در سال ۱۸۱۸ ساخته شد.

♦ پل پالاس (The Palace Bridge)

میدان پالاس را به ستریلکا (Strelka) در جزیره واسیلوفسکی (Vasilievsky Island) متصل می‌کند. این پل دهانه مرکز تاریخی سن پترزبورگ است. در شب، این پل یکی از زیباترین مناظر شهر است.

♦ پل اینچکو (Ainchkov Bridge)

یکی از مشهورترین مناظر خیابان نوسکی (Nevsky) است؛ این پل در قرن نوزدهم بر روی رود فانتانکا (Fontanka) ساخته شد. شهرت این پل به خاطر چهار مجسمه اسبی است که در چهار گوشه آن قرار دارد.

♦ پل لومونوسوف (Lomonosov Bridge)

با فاصله کوتاه از خیابان نوسکی این پل سنگی زیبا بر روی رودخانه فانتانکا قرار گرفته است. ساخت این پل به سال ۱۷۸۰ برمی‌گردد و یکی از معدود پل‌های آن زمان است که بدون تغییر باقی مانده است. این پل تقارن و زیبایی منحصر به فردی دارد.

♦ پل بنک (Bank Bridge)

این پل زیباترین پل عابر پیاده در شهر سن پترزبورگ است و روی کانال گریبودو (Griboedov) و چند متر پایین تر از کلیسای جامع کازان قرار گرفته است. شهرت این پل به خاطر چهار شیردال (griffon) با بال‌هایی طلایی است.

◆ پل تثلیث (Trinity Bridge)

پل وسیع تثلیث یکی از ساختارهای هنری باشکوه نووا (Nouveau) و دهانه رودخانه نووا (Neva) بین مرکز شهر سن پترزبورگ و سمت پتروگراد (Petrograd) است. منظره زیبا از مرکز پل بسیار مهیج است.

◆ جزایر

موقعیت بحث برانگیز شهر سن پترزبورگ به عنوان ونیز شمال، با این حقیقت که سراسر این شهر مانند همتای ایتالیایی خود، تقریباً روی یک سری جزایر، بر روی دلتای رودخانه نووا واقع شده است؛ تقویت می‌شود. تعداد این جزایر ۴۲ عدد (۱۹۷۵) می‌باشد، اگر چه در اواخر قرن ۱۹ شمار آنها به ۱۰۱ می‌رسید. البته بسیاری از جزایر کوچکتر فقط توسط کانالی باریک یا رودی از هم جدا شده‌اند و به واسطه ۳۴۲ پل شهری به یکدیگر متصل شده‌اند، تا در ظاهر دو قطعه زمین به هم پیوسته را به موازات رود نووا تشکیل دهند. برخی دیگر، کاملاً از شهر سن پترزبورگ جدا و مستقل‌اند، با ویژگی‌هایی متمایز و عملکرد تاریخی منحصر به فرد، که آنها را تبدیل به مکانی خاص و مورد توجه گردشگران کرده است.

◆ کامنی استروف (Kamenny Ostrov)

این جزیره زیبا، که عمری طولانی دارد، در شمال پتروگراد واقع شده است و سال‌ها محلی جذاب برای مردم شهر، از جمله درباریان، نجبا و عالی رتبه‌گان بوده است. مکانی فوق‌العاده برای گردش با عمارت‌های زیبا به سبک‌های گوناگون.

◆ اپتکارسکی استروف (Aptekarsky Ostrov)

مکانی برای باغ‌های گیاه‌شناسی سن پترزبورگ که توسط پطر کبیر، به منظور تامین گیاهان دارویی برای مردم شهر، ایجاد شد. در این جزیره از معماری هنر جدید (Art Nouveau) که سبک بسیار جذابی است، استفاده شده.

◆ جزیره یلاجین (Yelagin Island)

جزیره‌ای در شمال رودخانه نووا و محل کاخ یلاجین (Yelagin Palace) است. ساختمان‌های بسیار کمی در این جزیره قرار دارند و خلوت گاه طبقه حاکم بوده. نام اصلی آن، جزیره ملگونف (Melgunov) است توسط اتحاد جماهیر شوروی به روی مردم گشوده شد. در این جزیره دریاچه‌ای وجود دارد که قایق‌های کانو (Canoe) (نوعی قایق باریک بدون بادبان) در آن کرایه داده می‌شوند. کاخ

یلاچین، در سال ۱۸۲۲ به منظور استراحتگاه تابستانی سلطنتی در دوره سلطنت تزار الکساندر

اول، در کنار عمارتی که پیش از آن در دوره حکومت پتر کبیر ساخته شده بود، بنا شد. این ویلا برای مادر الکساندر، ماریا فیودروفنا (Maria Fyodorovna) توسط معمار کارلو روسی (Carlo Rossi) طراحی شد. این کاخ در جریان جنگ جهانی دوم ویران شد و اخیراً به عنوان یک موزه بازسازی شده است.

❖ جزیره کرستوفسکی (Krestovsky)

جزیره‌ای با مساحت ۳/۴ کیلومتر مربع، که در میان چندین انشعاب از رودخانه نوا قرار گرفته است: از جمله سردنایا نوکا (Srednyaya Nevka)، مالایا نوکا (Malaya Nevka) و کرستوفسکا (Krestovka). متروی سن پترزبورگ نیز در

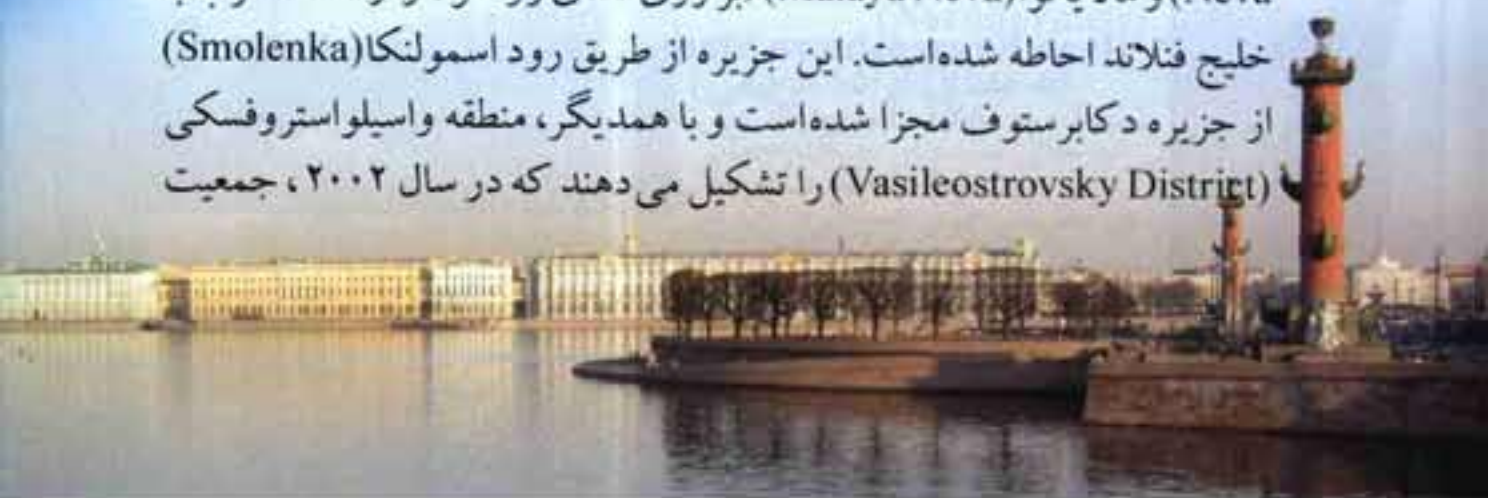

این جزیره ایستگاه دارد، ایستگاه کریستوفسکی استروف (Krestovsky Ostrov). در قسمت غربی جزیره پارک پیروزی ناوگان دریایی (Maritime Victory Park) قرار گرفته است. اخیراً استادیوم ورزشی جدیدی در غرب جزیره، جایی که قبلاً ورزشگاه کیروف (Kirov Stadium) قرار داشت (و اکنون نیز محل بازی‌های بین‌المللی

گودویل (Goodwill Games) می‌باشد که در سال ۱۹۹۰ اجرا شد) در دست احداث است.

❖ جزیره واسیلوفسکی (Vasilievsky Island)

جزیره‌ای که از سمت جنوب و شمال شرقی توسط رودهای بولشایا نوا (Bolshaya Neva) و مالایا نوا (Malaya Neva) (بر روی دلتای رود نوا) و از سمت غرب با خلیج فنلاند احاطه شده است. این جزیره از طریق رود اسمولنکا (Smolenka) از جزیره دکابریستوف مجزا شده است و با همدیگر، منطقه واسیلواستروفسکی (Vasileostrovsky District) را تشکیل می‌دهند که در سال ۲۰۰۲، جمعیت

آن حدود ۲۰۲,۶۵۰ نفر بوده است. این جزیره جاذبه‌های گردشگری فراوانی دارد که عبارتند از:

❖ کلیسای جامع اندروویوفسکی (Andreyevsky)

یا (Saint Andrew's Cathedral)

شاید زیباترین بنای مذهبی در این جزیره باشد که در سال ۱۷۸۰ تأسیس شده است. گنبد اصلی آن، بر روی سه برج باریک بنا شده است که در راس هر کدام دو ناقوس قرار گرفته است. تندیس پر ابهت حضرت مسیح با سه لایه آب طلاکاری و ۱۷ متر ارتفاع درون این کلیسا جای گرفته است.

❖ کلیسای صعود مریم مقدس (Assumption of Mary)

این کلیسای پنج گنبدی، در سال ۱۸۹۷ بنا شد. در زمان حکومت کمونیست‌ها در سال ۱۹۳۵ همانند اغلب کلیساها و اماکن مذهبی، این کلیسا نیز توسط اتحاد جماهیر شوروی مبدل به انبار کالا شد؛ اما در سال ۱۹۹۳ مجدداً به خدمت مراسم مذهبی درآمد و از سال ۱۹۹۶ برای بازسازی و نوسازی آن نیز اقدام شده است.

❖ صراف خانه (Exchange Building) یا

موزه نیروی دریایی (Naval Museum)

این مکان در سال ۱۸۱۶ به سبک نئوکلاسیک ساخته شد. این موزه که یکی از بزرگ‌ترین موزه‌های دنیاست، نمایشگاهی از کشتی‌های نیروی دریایی روسی، از زمان

تأسیس تا زمان حاضر می‌باشد و شامل انواع سلاح‌های جنگی، کشتی‌هایی با مدل‌های مختلف می‌باشد به طوری که حتی برخی از سردکل‌های کشتی‌ها، اصلی می‌باشد و در واقع نمایشی ست بزرگ از تاریخ دریانوردی و کشتیرانی روسیه از جمله جنگ جهانی دوم و نیز نمایشی در مورد شبیخونی که به کاخ زمستانی (Win-ter Palace) وارد شد.

❖ مجسمه ایوان کروزشترن (Ivan Kruzenshtern Statue)

تندیس از دریاسالار ایوان کروزشترن، که در سال ۱۸۷۰ به مناسبت صدمین سالگرد مرگ این دریاسالار معروف ساخته شد.

❖ کاخ منشیکوف (Menshikov Palace)

در کاخ منشیکوف موزه‌ای وجود دارد، که در آن آثار هنری و جلوه‌ای از زندگی مردم قرن هجدهم در معرض نمایش گذاشته شده است. این کاخ در سال ۱۷۲۱ برای اولین حکمران سن پترزبورگ و پیش از آن، برای پطر کبیر، به سبک معماری قرن هجده ساخته شده و اولین بنا در این شهر است که با سنگ‌های گران قیمت ساخته شده است. در این کاخ راه پله‌هایی از سنگ‌های بزرگ و قیمتی، اتاق‌هایی به سبک چینی و به شکل کشتی، از جنس چوب گردو به چشم می‌خورند.

❖ مجسمه میخائیل لومونوسوف

(Mikhail Lomonosov Statue)

این مجسمه که در خیابان مندلیفسکایا (Mendeleevskaya) واقع شده است، تندیس شخصیتی معروف، از دوره رنسانس روسی قرن هجدهم می‌باشد، شهرت او به دلیل تبحر در علوم مختلف از جمله ریاضیات، ادبیات، نقاشی، علوم طبیعی، شیمی، فیزیک، معدن شناسی، تاریخ، روانشناسی و هنر است.

❖ موزه معدن کاری (Mining Institute Museum)

یکی از بزرگ‌ترین و قدیمی‌ترین موزه‌های زمین شناسی در جهان و بالغ بر ۲۰ هزار نمونه در آن موجود می‌باشد که از بیش از ۸۰ کشور جمع آوری شده است. سر درب با ابهت و تحسین برانگیز موزه، که به سبک سلطنتی سال ۱۸۱۱ ساخته شده است نیز جالب و دیدنی است.

❖ نارودوولتس (Narodovolets)

(به معنای اراده مردمی)

یک زیر دریایی به جای مانده از جنگ جهانی دوم است، که برای نمایش طرز عملکرد آن در زمان جنگ بازسازی و آماده شده و توسط موزه نیروی دریایی اداره می‌گردد.

❖ دانشکده نیروی دریایی (Naval Institute)

قدیمی ترین آکادمی نیروی دریایی روسیه می باشد که توسط پتر کبیر در سال ۱۷۰۱ بنا شده است. از نام آورترین فارغ التحصیلان این دانشکده، ایوان کروزنشترن (Ivan Kruzenshtern) و ریمسکی کورساکوف (Rimsky-Korsakov) را می توان نام برد. این ساختمان در سال ۱۷۹۸ مجدداً بازسازی شد.

❖ ستون های شاخکدار (Rostral Columns)

اولین بنای تاریخی که به محض ورود به استرالکا (Strelka) محل تلاقی دوانشعاب رودخانه) جلب توجه می کند، این ستون ها می باشند که در سال ۱۸۱۰ ساخته شده اند و هنوز نماد این شهر محسوب می گردند. این ستون ها مزین به شش شاخک جانبی هستند (و یا به قولی، دماغه کشتی های تصرف شده)، که نمادی از قدرت کشتی های جنگی بالتیک روسی (Russian Baltic Fleet) می باشند. مجسمه هایی که معرف رودخانه های بزرگ روسیه اروپایی می باشد: از جمله ولگا (Volga)، دنیپر (Dnieper) نوا و ولکوف (Volkhov)، در پایه این ستون ها مشاهده می شوند. این مجسمه ها علاوه بر نقش زینتی، حکم فانوس دریایی را نیز دارند که شعل های گازی آن تا به امروز در روزهای تعطیل روشن می شوند.

❖ پارک و ستون هرمی سنگی رومیانتسوسکی

(Rumyantsevsky Park and Obelisk)

این ستون در سال ۱۷۹۱ از پارک سرزمین خدای جنگ (Mars Field in honor)، به افتخار پیروزی کنت پتر رومیانتسوف (Count Peter Rumyantsev) در جنگ روس و ترکیه، بدین جا نقل مکان کرده و در میان پارک قرار گرفته است. در انتهای غربی این پارک مجسمه دو نقاش معروف روسی رپین (Repin) و سوریکف (Surikov) مشاهده می شوند.

❖ دانشکده هنرهای روسی (Russian Academy of the Arts)

مرکز بزرگی در روسیه جهت تحصیلات عالی در زمینه هنر که توسط لومونوسوف و شوالوف (Shuvalov) تأسیس شده است و تا قرن بیستم تنها مدرسه هنر در نوع خود بوده است. ساختمان باشکوه آن در سال ۱۷۸۸ به سبک نئو کلاسیک ساخته شد.

❖ موزه تحقیقات دانشکده هنرهای روسیه

(Research Museum of the Academy of the Arts)

مجموعه بزرگی از طرح‌ها، عکس‌های چاپی و نقاشی‌های هنرمندان روسی و غربی و نیز انواع تندیس‌ها و مجسمه‌ها می‌باشد که همگی در

سه طبقه این دانشکده به معرض نمایش گذاشته شده‌اند. ماکت‌هایی از مهمترین هنرهای معماری سن پترزبورگ همچون صومعه سمولنی (Smolny)، کلیسای جامع سن اسحاق (St Isaac's Cathedral)، قصر میخائیلوفسکی (Mikhailovsky) جالب و دیدنی‌اند.

❖ مجسمه ابوالهول از تبان (Theban Sphinxes)

یکی از شگفت‌انگیزترین چیزهایی که در این جزیره به چشم می‌خورند دو مجسمه گرانیبی ابوالهول هستند که سه هزار سال عمر دارند؛ یعنی قدیمی‌تر از خود شهر. این عجایب، در سال ۱۸۲۰ در حفاری‌های مقبره آمن هوتب سوم (Amenhotep III) در نزدیکی شهر تبس مصر یافت شده است. کاتبان و رجل سیاسی موراوویوف (Muravyev) با مشاهده آنها نامه‌ای به تزار روسیه نوشتند و در آن خواستار خرید این دو مجسمه برای نمایش در شهر پترزبورگ شدند. عجیب آنکه، این دو مجسمه در شهر بسیار محبوب واقع شدند، تا آنجا که مجسمه سازان روسی را بر آن داشت که شش نمونه دیگر به همان شکل بسازند.

❖ دوازده کالج (The Twelve Colleges)

این بنا یکی از ساختمان‌های نئو کلاسیک با طراحی معمار ایتالیایی دومنیکو ترزینی (Domenico Trezini) در سن پترزبورگ می‌باشد که در سال ۱۷۴۲ ساخته شده است. این اثر، مجموعه دوازده ساختمان سه طبقه یک شکل و متصل با نمایی قرمز

و سفید را شامل می‌شود. سر در اصلی به جای آنکه رو به رودخانه نوا باشد، رو به خیابان مندلیفسکایا (Mendeleevskaya St) باز می‌شود، زیرا در زمان ساخت به جای خیابان کانالی بود که آن سوی آن، بازار اصلی جزیره قرار داشت.

موزه حیات وحش (Zoological Museum)

نمایشگاهی از حیوانات وحشی به صورت تاکسیدرمی (taxidermy) شده (پر کردن پوست حیوانات با کاه و غیره). در این موزه بیش از ۱۷ میلیون گونه جانوری به صورت خشک شده و فسیل یافت می‌شوند (البته به علت محدودیت جا، تنها ۵۰۰ هزار عدد در معرض نمایش قرار دارند). گردآوری این مجموعه از موزه کانست کامر (Kunstkammer) آغاز شد و در دوره اخیر به تدریج گسترش یافت. نمونه‌های جالب و بی نظیری مانند اسکلت کامل نهنگ آبی و نیز تنها ماموت خشک شده در دنیا نیز در این موزه وجود دارند.

اطراف شهر

در حالی که سن پترزبورگ جاذبه‌های متعددی دارد، اطراف شهر نیز از مکان‌های جالب غنی است، مثل قصرهای سلطنتی که علاقه وافر تزارها را به شمال روسیه نشان می‌دهد و مجموعه جالبی را با گنجینه‌های پرزرق و برق تر سن پترزبورگ بوجود می‌آورد. در زیر به چند مورد از آنها اشاره می‌شود.

گاچینا (Gatchina)

شهرکی در ۴۵ کیلومتری جنوب مرکز شهر است. در این شهرک چند مکان دیدنی از جمله قصر گاچینا وجود دارد که این کاخ عظیم و زیبا طی سال‌های ۱۷۶۶-۱۷۸۱ توسط آنتونیو رینالدی ساخته شده و یکی از محل‌های سکونت خاندان سلطنتی بوده است. این کاخ در تپه‌ای مشرف به دریاچه سربریانو (Lake Serebryannoe) قرار دارد. این کاخ ترکیبی از دژهای قرون وسطی و قصری مسکونی است. در داخل کاخ از سبک کلاسیک قرون ۱۸ و ۱۹ استفاده شده است.

❖ کرونشادات (Kronshtadt)

بندری قدیمی در جزیره کوتلین (Kotlin) در ۳۰ کیلومتری غرب شهر در نزدیکی خلیج فنلاند است و اصلی ترین بندر منطقه به حساب می آید. در سال ۱۹۲۱ در این مکان شورش کرونشادات برپا شد. از قدیم، مرکز نیروی دریایی روسیه و پایگاه ناوگان دریایی بالتیک در این مکان مستقر بودند. مرکز تاریخی این منطقه و اطراف آن، بخشی از آثار میراث فرهنگی سن پترزبورگ هستند.

❖ لومونوسوف (Lomonosov)

شهر کی در ۴۰ کیلومتری سن پترزبورگ و در ساحل جنوبی خلیج فنلاند است و در گذشته (قبل از ۱۹۴۸) معروف به اورانینبام (Oranienbaum) بوده است. در سال ۲۰۰۲ جمعیت آن ۳۷,۷۷۶ نفر بوده. در این شهرک، پارک و مجموعه قصری به سبک قرن هجدهم قرار دارد. این قصر یکی از قصرهای معروف در مجاورت سن پترزبورگ است که در جنگ جهانی دوم به تصرف آلمانها در نیامد.

❖ نوگرود (Novgorod)

معنی آن شهر جدید بزرگ و یکی از شهرهای تاریخی روسیه و مرکز اداری استان نووگرود در حدود ۱۶۰ کیلومتری جنوب شرقی سن پترزبورگ در امتداد رودخانه ولخوف (Volkhov) و دریاچه ایلمن (Ilmen) است و در بزرگراه فدرالی ام. ۱۰ (M10 federal highway) محل اتصال مسکو به سن پترزبورگ واقع شده است. چند موزه و کلیسا در آن وجود دارد. در سال ۲۰۰۲ جمعیت شهر ۲۱۶,۸۵۶ بوده است.

❖ اورشک (Oreshek)

دژی قرون وسطایی است که در جزیره اورخوفی (Orekhovy) و در دهانه رود نوا واقع شده است. این دژ به سبک معماری قرون وسطی است.

♦ پیترهاف (Peterhof)

شهری ست در کنار خلیج فنلاند و غرب سن پترزبورگ. مجموعه‌ای از کاخ‌ها و باغ‌های به سبک روسی که توسط پتر کبیر برای اقامت تابستانی طراحی و ساخته

شده است در آن قرار دارد. جمعیت شهر حدود ۸۲,۰۰۰ نفر است. این شهر در طول جنگ جهانی دوم توسط نازی‌ها اشغال و به شدت ویران شد. تعمیرات شهر بعد از جنگ شروع شد و تا به امروز نیز ادامه دارد.

♦ پوشکین (Pushkin)

شهرکی در ۲۵ کیلومتری جنوب سن پترزبورگ است با حدود هشتاد هزار نفر جمعیت، که پارک‌ها و کاخ‌های زیبایی دارد.

مهم‌ترین آن، کاخ کاترین (Catherine Palace) است که برای ملکه کاترین اول بنا شده است. کلیسای سوفیا (Sophia Cathedral) یکی دیگر از بناهای دیدنی این شهرک است.

♦ رپینو (Repino)

شهرکی در ناحیه کورورتنی (Kurortny District) در ۳۰ کیلومتری شمال غربی شهر، در ساحل خلیج فنلاند است که در ایستگاه راه آهن سن پترزبورگ-ویبورگ (Saint Petersburg-Vyborg) قرار دارد. اسم فنلاندی آن

کو کالا (Kuokkala) است که تا سال ۱۹۴۸ از آن نام استفاده می شد. در سال ۲۰۰۲ جمعیت آن ۲۰۱۱ نفر است. موزه خانگی هنرمند مشهور، ایلیا رپین (Ilya Repin) نیز در این شهرک قرار دارد.

♦ ایوانگروود (Ivangorod)

شهری است در ۱۶۰ کیلومتری غرب سن

پترزبورگ، در سمت راست رودخانه ناروا (Narva)، در مرز روسیه و استونی. در سال ۲۰۰۳ جمعیت آن حدود ۱۲ هزار نفر بوده است. قلعه ای به همین نام در این شهرک وجود دارد که از جاهای دیدنی آن است. قصرهای دوقلو (Twin castles) نیز در آنجا واقع شده‌اند.

ویبورگ (Vyborg)

شهرستانی واقع در تنگه کارلین (Karelian Isthmus) نزدیک به دهانه خلیج ویبورگ، در ۱۳۰ کیلومتری از شمال غربی سن پترزبورگ و ۳۸ کیلومتری جنوب مرز فنلاند، در منطقه‌ای که مسیر آبی سایما (Saimaa Canal) به خلیج فنلاند می‌ریزد. در سال ۲۰۰۲ جمعیت آن ۷۹,۲۲۴ نفر بوده است. در قرن ۱۳ توسط سوئدی‌ها قصری در آن ساخته شد که توسط روس‌ها کاملاً بازسازی شده است. پارک مون رپوس (Mon Repos) یکی از وسیع‌ترین پارک‌های سبک انگلیسی در اروپای شرقی می‌باشد که در قرن ۱۹ در این منطقه تاسیس شده و استحکامات و حصار دفاعی منرهیم (Mannerheim Line) که کشور فنلاند در مقابل شوروی ساخته نیز در این حوالی می‌باشد.

جشنواره‌ها

جشنواره بین‌المللی فیلم کریسمس

(International Christmas Film Festival)

این جشنواره در اوایل ژانویه (دی)، برگزار می‌شود و میزبان فیلم‌های خانوادگی روسی است که طی مراسم کریسمس ارتودکسی، بر روی پرده سینما رودینا (Rodi-na) واقع در خیابان کراوانایا یولیتسا (Karavannaya Ulitsa) به نمایش گذاشته می‌شوند.

❖ جشنواره باله مارینسکی (Ballet Festival Mariinsky)

گروه‌های هنری برجسته باله، در اواسط ماه فوریه (بهمن)، به مدت یک هفته در سالن‌های تئاتر اطراف تئاترال‌نایا پلوشاد (Teatral'naya Ploshad) اجرا دارند.

❖ جشن‌های عید پاک ((Easter Celebrations (Paskha)

در اواخر ماه مارس (فروردین) و اوایل ماه آوریل (فروردین)، از مهم‌ترین جشنواره‌های مذهبی در روسیه است و کاملاً به سبک ارتودکس در کلیسای جامع کازان برگزار می‌گردد.

❖ جشنواره بین‌المللی سرژی کوریاخین

((Sergei Kuryokhin International Festival (SKIF)

در اواسط ماه آوریل (فروردین)، رویداد هنری که طی سه روز همراه با هنرمندانی از دنیای موسیقی مدرن برگزار می‌شود.

❖ باله روسی در فصل تابستان (Russian Ballet Summer Season)

از اواخر آوریل (اردیبهشت) تا اواخر سپتامبر (اکتبر)، نمایش‌های گوناگونی در اماکنی چون سالن تئاتر الکساندرینسکی (Alexandrinsky)، سالن نمایش باله (Ballet Theatre)، و خانه اپرای موزورگسکی (Musorgsky Opera House) برگزار می‌شود.

❖ جشنواره شب‌های سپید (شب زنده داری) (White Nights Festival)

جشنواره هنری بین‌المللی که هر ساله در نیمه شب تابستان که خورشید بالای افق قرار می‌گیرد (این شرایط، خاص مناطق قطبی است) برگزار می‌شود. این جشن‌ها دربرگیرنده یک دوره مسابقات باله کلاسیک، رویدادهای اپرا و موسیقی همراه با اجرای شاهکارهای رقصان، خوانندگان، آهنگسازان و هنرپیشگان روسی و نیز ستارگان بین‌المللی معروف سینما است. این جشنواره که توسط شهرداری سن پترزبورگ سازماندهی می‌شود، در ماه می (اردیبهشت) با برنامه ستارگان شب زنده دار (Stars of the White Nights) در سالن نمایش مارینسکی آغاز و در ماه جولای (تیر) پایان می‌پذیرد. با این وجود، برخی از برنامه‌های مرتبط با این جشنواره چند روز قبل یا بعد از موعد رسمی این جشنواره نیز برگزار می‌شود.

❖ جشنواره بین‌المللی موزیکال المپوس

(Musical Olympus International Festival)

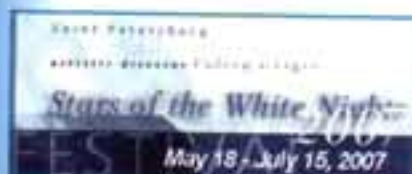
در ماه‌های مه (اردیبهشت) و جون (خرداد)، جوان‌ترین و مستعدترین

آهنگسازان و رهبران ارکستر از سراسر دنیا به سن پترزبورگ می آیند تا هنر و تبحر خود را در موسیقی، در قالب اجرای ارکستر، در مکان هایی چون آکادمی فیل هارمونیک و موزه هرمتاژ نشان داده و همگان از آن لذت ببرند.

❖ جشنواره ستارگان شب زنده دار (The Stars of White Nights Festival)

این جشنواره از مهم ترین رویدادهایی است که در سالن تئاتر مارینسکی (Mariinsky)، از ماه (اردیبهشت) تا جون (خرداد)، همراه با کنسرت های موسیقی کلاسیک، باله و اپرا برگزار می شود.

❖ رقابت گروه های موسیقی (Battle of the Bands)

هر ساله در ماه (اردیبهشت)، جشن های پرهیاهوی موسیقی راک برای تمام سنین برگزار می شود.

❖ روز شهر (City Day)

سالروز رسمی پایه گذاری شهر سن پترزبورگ که در تاریخ بیست و هفت ماه (۶ خرداد) به سبک و شیوه ای خاص برگزار می شود. این مراسم همراه با جشن هایی در اطراف میدان کاخ و آتشبازی های شبانه و نیز چندین رویداد دیگر در اماکنی چون دژ پیتر و پل و سالن گراند فیل هارمونیک (Grand Philharmonic Hall) برپا می شود.

❖ جشنواره بین المللی بهار موسیقی در سن پترزبورگ

(International Festival 'Musical Spring)

موسیقی معاصر قرن بیستم، در سرتاسر ماه (اردیبهشت) در اماکنی چون سالن فیلارمونیک شهر و سالن کنسرت کاپلا (Capella Concert Hall) اجرا می شود.

❖ جشنواره موسیقی راک، پنجره ها را بکشاید

(Open the Windows Rock Festival)

این رویداد مهم موسیقی راک که تنها به مدت یک روز برگزار می شود، نتیجه رویداد رقابت گروه های موسیقی (Battle of the Bands) در ماه (اردیبهشت) مشخص می شود.

❖ جشنواره بین المللی فیلم پیامی برای بشر

('International Film Festival 'Message to Man)

در سراسر ماه جون (خرداد)، فرصتی برای تماشای مجموعه ای از فیلم های کوتاه، اعم از کارتون یا فیلم های مستند فراهم می آید.

❖ جشنواره فیلم برتر (Festival of Festivals Film Festival)

در اوایل ماه جولای (تیر)، رویدادی که همواره با استقبال فوق العاده‌ای روبرو بوده است. این جشنواره، پیشرفت چشمگیری داشته و مبدل به بزرگ‌ترین جشنواره فیلم در سراسر روسیه شده است، تا آنجا که میزبان مشاهیر، کارگردانان و تولیدکنندگان فیلم‌های برتر بوده و مورد تحسین بسیاری می‌باشد. این جشنواره در سینماهایی چون باریکادا (Barrikada) و لنینگراد (Leningrad) برگزار می‌شود. فیلم ایرانی جدایی نادر از سیمین در سال ۲۰۱۲ بعنوان فیلم برتر بخش مسابقه در این جشنواره انتخاب و جوایز ویژه را کسب نمود.

❖ هفته قایقرانی (Sailing Week)

از سری مسابقات (regatta)، که در اواخر ماه آگوست (مرداد) صدها گروه در رشته قایقرانی تقریباً ۱۵۰ کیلومتر را از شهرستان ویبورگ (شهری کوچک در منطقه لنینگراد در کنار خلیج ویبورگ) تا سن پترزبورگ پارو می‌زنند.

❖ نمایشگاه کشاورزان روسیه (Russian Farmer's Fair)

از اواخر ماه آگوست (شهریور) تا اوایل سپتامبر (شهریور)، این نمایشگاه در رابطه با رویدادهای کشاورزی و دامداری عمده اروپای شرقی است که نخستین بار در سال ۱۹۹۲ در شهر سن پترزبورگ برگزار شد و محل برگزاری آن در داخل مجتمع لِنکسپو (Lenexpo complex) در جزیره واسیلوفسکی است.

❖ جشنواره موسیقی‌های اولیه (Early Music Festival)

از اواخر سپتامبر (مهر) تا اوایل اکتبر (مهر)، موسیقی به سبک‌های کاملاً سنتی از سراسر روسیه و اروپای غربی در این جشنواره به اجرا در می‌آید که شامل سازهای تاریخی و مضامینی از گذشته‌ها است.

❖ بازی‌های تنیس آزاد سن پترزبورگ (St. Petersburg Open Tennis)

یک رویداد ورزشی معتبر که در ماه اکتبر (مهر) برگزار می‌شود و بهترین تنیس‌بازان مرد را از سراسر دنیا به مبارزه می‌طلبد؛ که نه تنها برای عنوان، بلکه به خاطر جایزه نقدی بزرگ رقابت می‌کنند.

❖ جشنواره آزاد فیلم دانشجویی سن پترزبورگ

(Open St. Petersburg Student Film Festival)

در این جشنواره، دانشجویانی از مدارس فیلم‌سازی دنیا برای آشنایی

با هنر فیلم سازی و بررسی آثار مختلف، در کنار رودخانه نوا گردهم جمع می شوند. نهمین دوره آن در سال ۲۰۱۰ برگزار شد.

❖ جشنواره بین المللی فیلم موزیکال کینودانس در سن پترزبورگ (International Dance Film Festival 'Kinodance')

در اواسط ماه نوامبر (آبان)، برگزار شده و علاقمندان بسیاری را از تمام نقاط اروپای شرقی به سوی خود جذب می کند. این جشنواره جمعیت زیادی را به خود جلب می نماید و مجری هنر رقص در تئاتر و سینما، در انواع و اشکال مختلف است.

❖ جام روسیه / آی.اس.یو جام گرند پریکس در روسیه

(Cup of Russia / ISU Grand Prix Cup of Russia)

اواسط دسامبر (آذر)، نوازندگان موسیقی (DJs) از سراسر روسیه دسته دسته به سالن بزرگ ورزشی لوبیلنی (Iubileinyi) واقع در خیابان دوبرولیووا (Dobroliubova) گرد هم می آیند، تا برنامه های خود را برای جمعیت عظیم حاضر در سالن اجرا نمایند.

❖ نمایش دی.جی (DJ Parade)

اواسط دسامبر (آذر)، نوازندگان موسیقی (DJs) از سراسر روسیه دسته دسته به سالن بزرگ ورزشی لوبیلنی (Iubileinyi) واقع در خیابان دوبرولیووا پروسپکتا (Dobroliubova Prospekta) گرد هم می آیند، تا برنامه های خود را برای جمعیت عظیم حاضر در سالن اجرا نمایند.

❖ جشنواره زمستانی روسیه (Russian Winter Festival)

از اواخر ماه دسامبر (دی) تا اوایل ژانویه (دی)، گردشگران می توانند از سورتمه سواری، نمایش های عامه پسند روسی و بسیاری سرگرمی های دیگر بهره مند شوند.

❖ جشنواره زمستانی میدان هنر در سن پترزبورگ

(Arts Square Winter Festival in St. Petersburg)

در این جشنواره، از اواخر دسامبر (دی) تا اوایل ژانویه (دی)، برنامه ها متنوعی در سالن تئاتر شستوکویچ (Shostokovich) و سایر مکان های مشابه آن در سراسر میدان هنر - که در حال نوسازی می باشد - برگزار می شود. این جشنواره توسط ارکستر فیلارمونیک شهر اداره می شود.

نووسیبیرسک (Novosibirsk)

جغرافیای طبیعی

نووسیبیرسک سومین شهر بزرگ در روسیه پس از مسکو و سن پترزبورگ و وسیع ترین شهر در منطقه سبیری می باشد. این شهر مرکز اداری استان نووسیبیرسک (Novosibirsk Oblast) و نیز منطقه فدرال سبیریای می باشد که با مساحت ۴۷۷/۲ کیلومتر مربع در قسمت جنوب غربی این منطقه واقع شده است. این شهر در سواحل رودخانه اوب (Ob River)، در مرکز روسیه در جنوب شرقی دشت های سبیری غربی قرار گرفته است. از سمت جنوب در امتداد فلات اُکوک (Ukok Plateau) که بخشی از کوهستان طلایی آلتای (Golden Mountains of Altai) را تشکیل می دهد واقع شده است. این منطقه از غرب با منطقه اُمسک (Omsk Region)، از شمال هم مرز با منطقه تامسک (Tomsk Region)، از شرق با منطقه کمروف (Kemerovo Region)، از جنوب با مرز آلتای و از جنوب غربی با قزاقستان هم مرز می باشد.

رودخانه اوب

آب و هوا

این شهر آب و هوای قاره‌ای شرجی، تابستان‌های گرم و زمستان‌های بسیار سرد دارد. تقریباً نیمی از زمستان با بارش مکرر برف همراه با بارش‌های پراکنده و معمولاً سبک می‌باشند. اکثر روزها هوا آفتابی است و میانگین ۲۸۸۰ ساعت تابش آفتاب در سال را دارد، احتمال بارش سنگین باران نیز در تابستان وجود دارد. مسافرانی که از کشورهای با آب و هوای معتدله می‌آیند، زمستان‌های نووسیریسک را بسیار سخت و سرد می‌یابند، اما برای آنهایی که از کشورهای شمالی می‌آیند، آنچنان فوق‌العاده و عجیب نیست. گاهی امکان دارد تا چند روز سرما استخوان سوز و غیر قابل تحمل باشد، اما همه ساله درجه هوای ۴۰ درجه زیر صفر و حتی پایین‌تر از آن، اتفاق نمی‌افتد. هنگام بهار، ذوب شدن برف‌ها که چند ماه سطح شهر را می‌پوشانده، شروع می‌شوند، در حالیکه هوا هنوز بسیار سرد است.

جدول آب و هوای نووسیریسک												
بارش (میلی‌متر) دمای روزانه (سانتی‌گراد)												
ماه	ژانویه	فوریه	مارس	آوریل	مه	ژوئن	جولای	اوت	سپتامبر	اکتبر	نوامبر	دسامبر
میانگین بیشترین دمای روزانه	-۱۳	-۱۰	-۲	۶	۱۷	۲۲	۲۴	۲۲	۱۴	۶	-۶	-۱۱
میانگین کمترین دمای روزانه	-۱۸	-۱۶	-۱۱	-۲	۶	۱۱	۱۴	۱۲	۶	۰	-۱۰	-۱۵
میانگین کل بارش	۱۷	۱۲	۹	۱۷	۲۱	۴۲	۴۶	۳۷	۳۲	۳۳	۱۹	۲۳

جغرافیای انسانی

جمعیت این شهر ۱.۴۷۳.۷۰۰ (۲۰۱۰) است که سومین شهر پرجمعیت روسیه به شمار می‌آید و به طور متوسط در هر کیلومتر مربع آن ۲۸۳۳ نفر زندگی می‌کنند.

تاریخچه

شهر نووسیریسک در سال ۱۸۹۳ در محلی که پل راه آهن سبیریه (Trans-Siberian Railway) از رودخانه بزرگ اوب عبور می‌کند، ایجاد شد و به افتخار سن نیکولاس (Saint Nicholas) و تزار نیکولاس دوم، نوونیکولایوفسک (vonikolayevsk) نام گرفت. ساخت این پل در بهار سال ۱۸۹۷ به اتمام رسید، و این مکان تبدیل به قطب حمل و نقل منطقه‌ای گردید. همراه با تکمیل راه آهن ترکستان-سبیریه (Turkestan-Siberia Railway) در اوایل قرن بیستم،

بر اهمیت آینده این شهر افزوده شد. راه آهن جدید، نووسیبیرسک را به آسیای میانه و دریای خزر مرتبط ساخت.

در جریان صنعتی سازی استالین، شهر نووسیبیرسک جایگاه خود را به عنوان مرکز صنعتی سبیره محکم نمود. رشد سریع شهر محرکی برای ساخت ایستگاه تولید نیروی هیدروالکتریک (برق آبی) با ظرفیت تولید ۴۰۰ مگاوات گردید. در تاریخ ۲ سپتامبر (۱۱ شهریور) سال ۱۹۶۲، جمعیت نووسیبیرسک به یک میلیون نفر رسید و جوان ترین شهر در جهان با داشتن بیش از یک میلیون جمعیت لقب گرفت. در سال ۱۹۷۹، کار ساخت سیستم حمل و نقل متروی نووسیبیرسک آغاز شد و اولین خط آن در سال ۱۹۸۵ افتتاح شد.

تحصیلات

در نووسیبیرسک مؤسسات آموزشی مختلفی وجود دارند، از جمله:

دانشگاه دولتی نووسیبیرسک (Novosibirsk State University)

این دانشگاه در ماه می (اردیبهشت) سال ۱۹۵۹ توسط چند تن از اعضاء انجمن دانش شوروی به نام های میکائیل الکسیویچ لاورنتوف (Mikhail Alekseev-ich Lavrentiev)، سرگی الوویچ سوبولوف (Sergei

Lvovich Sobolev) و سرگی الکسیویچ کریستیانوویچ (Sergey Alekseyev-ich Khristianovich) همگام با پروژه تاسیس شعبه سبیره ای دانشگاه علوم روسیه (USSR Academy of Sciences) دایر شد و با وجود اینکه دانشگاهی نوین و جدید التاسیس می باشد؛ اما از معروف ترین دانشگاه های روسیه محسوب می گردد. این دانشگاه در ۲۰ کیلومتری جنوب شهر نووسیبیرسک واقع شده و مرکز فرهنگی و صنعتی سبیره می باشد؛ تعداد دانشجویان این دانشگاه حدود پنج هزار نفر است.

دانشکده فنی دولتی نووسیبیرسک

(Novosibirsk State Technical University)

یکی از مراکز تحقیقی و آموزشی روسیه و نیز یکی از دانشگاه های فنی عالی (تاپ تکنیک) واقع در نووسیبیرسک می باشد. کادر تدریس آن دارای ۹۶۸ استاد به صورت تمام وقت و پاره وقت است که شامل ۱۸۴ پرفسور و دکترای

علوم، ۷۶۲ استادیار و داوطلب پرفسورای علوم می باشد. در سال ۲۰۰۹، NSTU (دانشگاه فنی دولتی نووسبیرسک) به عنوان عضوی از دانشگاه سازمان تعاون شانگهای (سازمان امنیت دوجانبه بین حکومتی میان کشورهای روسیه، تاجیکستان، ارمنستان، ازبکستان، قرقیزستان، قزاقستان و چین) برگزیده شد.

دانشگاه دولتی علوم اطلاعات و ارتباطات سبیره ای

(Siberian State University of Telecommunications

and Information Sciences)

این دانشگاه در سال ۱۹۵۳ تاسیس شد و از سال ۲۰۰۵، نمایندگانه تحصیلی (Education Fair) در این شهر برپا می شود که بیش از ۱۵۰ مؤسسه آموزشی از روسیه و دیگر کشورهای دنیا در آن شرکت می کنند. هدف از برپایی این نمایندگانه، ارتباط طولانی مدت میان مراکز دانشجویی، دانشگاه ها، کالج ها و مدارس زبان روسی و خارجی است.

دانشگاه کشاورزی دولتی نووسبیرسک

(Novosibirsk State Agricultural University)

ورزش

مجموعه ورزشی اسپارتاک (Spartak)، استادبومی چند منظوره در شهر نووسبیرسک است. گنجایش آن ۱۲,۵۰۰ نفر است و در سال های اخیر عمدتاً برای مسابقات فوتبال مورد استفاده قرار

گرفته و زمین بازی اصلی تیم اف.سی. سبیر (FC Sibir) است. در این شهر چندین باشگاه ورزشی حرفه ای مشغول فعالیت اند:

باشگاه هاکی روی یخ، اچ سی سبیر (HC Sibir).

باشگاه فوتبال، اف سی سبیر (FC Sibir).

تیم بسکتبال آقایان، سبیر تلکام لوکوموتیو (Sibirtelecom Lokomotiv).

باشگاه بسکتبال بانوان، دینامو انرژیا

(Dynamo-Energiya).

باشگاه چوگان، اچ سی سبیر سلماش (HC Sibselmash).

الکساندر کارلین

نووسیریسک زادگاه بسیاری از شرکت کنندگان مسابقات المپیک بوده همچون؛ الکساندر کارلین (Alexander Karelin) قهرمان کشتی فرنگی جهان برای دوازده بار، که عنوان بزرگ‌ترین قهرمان کشتی فرنگی قرن بیستم را از فیلا (FILA) (فدراسیون بین المللی کشتی) از آن خود کرده است.

اقتصاد

نووسیریسک قطب صنعتی وسیعی است که بیش از دویست کارخانه و تأسیسات صنعتی دارد و تولیدات آنها تقریباً دو سوم از محصولات منطقه نووسیریسک را در بر می‌گیرد. از جمله برجسته‌ترین آنها عبارتند از: تولید برق، صنایع گاز، استخراج و ذوب فلزات، فلزکاری، مهندسی مکانیک؛ که روی هم رفته ۹۴ درصد از نیاز محصولات صنعتی شهر را تأمین می‌کند.

طبق گزارش آر.بی.سی (RBC) اداره دارایی روسیه) در سال ۲۰۰۸ نووسیریسک در فهرست پرجاذبه‌ترین شهرهای روسیه برای تجارت، مقام سوم را به دست آورد (در سال ۲۰۰۷ مقام سیزدهم را داشت).

اداره مرکزی برخی از شرکت‌ها و موسسات بزرگ روسی در این شهر واقع شده است. از جمله:

بنگاه آر.ای.تی.ام RATM این شرکت در سال ۱۹۹۲ در زمینه رشته مهندسی، ابزار فیبر نوری و صنعت سیمان راه اندازی شد، بانک بلون (Belon)، شرکت مواد غذایی ساحل سیریه‌ای (The Siberian coast)، شرکت فن آوری اطلاعات ان.ای.تی.ای.

(NETA) (خورده فروشی، ادغام گرسیستم، فروش نرم افزار)، شرکت مواد غذایی اینمارکو (Inmarko).

مجموعه‌ای از مجتمع‌های تجاری مدرن که در نووسیریسک قرار دارند عبارتند از:

- گرینویچ (Grinvič)، بازار روس اروپا (RusEuroPlaza)، کرونوس (Kronos)، بازار طلایی (Golden Plaza)، کبری (Cobra)، نووگراد (Novograd)، تکنوکام (Technocom).

خدمات هوایی در این شهر توسط فرودگاه تولماچوف (Tolmachevo) واقع در شهرستان اوب (Ob) و در ۱۶ کیلومتری از مرکز نووسیبیرسک ارائه می شود که پروازهای منظمی به اروپا، آسیا و نیز سایر شهرهای روسیه دارد. این فرودگاه مرکز فعالیت خطوط پرواز اس ۷ (S7) می باشد. یک فرودگاه اضطراری به نام نووسیبیرسک الیتسوفکا (Yeltsovka Airport) و بانندی کوچکتر برای نیرو هوایی در فرودگاه نووسیبیرسک سورنی (Severny Airport) نیز وجود دارد.

نووسیبیرسک سورنی

فرودگاه بین المللی تولماچوف در تاریخ ۱۲ جولای (تیر)

سال ۱۹۵۷ با اولین پرواز مسافربری از شرکت توپولوف (Tupolev) از نووسیبیرسک به مقصد مسکو، آغاز به فعالیت نمود. در سال ۲۰۰۸ بیش از ۲,۱ میلیون نفر از این فرودگاه استفاده نمودند که در سال ۲۰۰۹ با ۱۴ درصد کاهش به ۱,۸۰۴,۲۹۷ نفر رسید.

فرودگاه یلتسوفکا (Yeltsovka Airport) (ICAO: UNNE)

فرودگاهی واقع در ۸ کیلومتری از شمال نووسیبیرسک است. دارای کارخانه طراحی و ساخت هواپیماهای چند منظوره و چهار موتور ایلوشین (Ilyushin Il-76 traffic) است و کارخانه ساخت و تعمیر هواپیماهای بسیار بزرگ آنتونوف (Antonov) و تسهیلات آزمایشگاهی دولتی می باشد.

فرودگاه سورنی (Severny Airport)

فرودگاهی برای پروازهای عمومی، که در منطقه نووسیبیرسک در ۸ کیلومتری از شمال نووسیبیرسک واقع شده است. در این فرودگاه عمدتاً هواپیماهای An-2، An-26، An-30، 24 و Let-410 فعالیت می کنند. یک تعمیرگاه بسیار بزرگ نیز در این فرودگاه قرار گرفته است.

مترو نووسیبیرسک در سال ۱۹۸۶ آغاز به فعالیت نمود و اولین شهرسبیره می باشد که در آن سیستم مترو تاسیس شده است، که دو خط قرمز و سبز، ۱۱ ایستگاه و یک پل اختصاصی برای عبور مترو از روی رودخانه اوب، به طول ۲,۱۴۵ متر دارد. سیستم مترو نووسیبیرسک، سومین سیستم مترو در روسیه است و قابلیت انتقال ۲۵۰ هزار مسافر را در روز دارد.

می توان گفت، که متروی نووسیبیرسک ارزان ترین و آسان ترین راه عبور و مرور درون شهری می باشد.

❖ مراکز خرید

در مرکز شهر نووسیبیرسک چندین بازار وجود دارد. در این بازارها هدایایی زیبا مثل عروسک و مجسمه های چوبی و تصاویرکنده شده بر روی پوست درخت غان پیدا می شود. از سوی دیگر، در طول و کزال نایا مجیسترال (-Vokzalnaya Magis-tral) از سمت ایستگاه راه آهن، خیابان کراسنی (Krasny) و پلوشچاد لنینا (-Ploshchad Lenina) نیز محل مناسبی برای خرید است. سوپر مارکت شبانه روزی بسیار مدرنی نیز در و کزال نایا مجیسترال وجود دارد.

❖ فروشگاه های زنجیره ای ایکا مگا

(MegaMall IKEA, MEGA)

این فروشگاه های زنجیره ای در تعدادی از شهرهای روسیه شعباتی دارند که توسط گروه بین المللی ایکا حمایت می شوند. در این فروشگاه ها، مراکز تفریحی و رستوران نیز وجود دارند.

❖ مرکز خرید پارک سلطنتی (Shopping Mall Royal Park)

این مرکز خرید چهار طبقه در خیابان کراسنی (Krasny Avenue) قرار دارد. در این مرکز خرید، انواع فروشگاه، سینما، کافه و رستوران نیز وجود دارد.

❖ مرکز خرید بازار سیبری ای (Shopping Mall Siberian Mall)

مرکز خرید و سرگرمی در سه طبقه در خیابان فرونز ۲۳۸ (Frunze238) است. علاوه بر این، یک سوپرمارکت و یک سینما نیز در آن وجود دارد.

❖ مرکز خرید فارانون (Shopping Mall Pharaon)

Moscow Shopping Mall

Megas Shopping Mall

دیدنی‌ها

کلیساها

کلیسای جامع الکساندر نوسکی

(Alexander Nevsky Cathedral)

یکی از متمایزترین بناهای موجود در نووسیبیرسک است که به افتخار ولیعهد الکساندر نوسکی نامگذاری شده است. وجه تمایز این کلیسای ارتودکس، نمای سنگی آن با آجرهای قرمز رنگ به سبک نئوبیزانتی (Byzantine) است که بین سال‌های ۱۸۹۶ تا ۱۸۹۹ ساخته شده و در سبیره مرسوم نیست. گنبد آن آب طلاکاری شده است. این کلیسا در سال ۱۸۹۹ افتتاح و در سال ۱۹۱۵ به کلیسای جامع تبدیل شد.

کلیسای جامع عروج عیسی مسیح

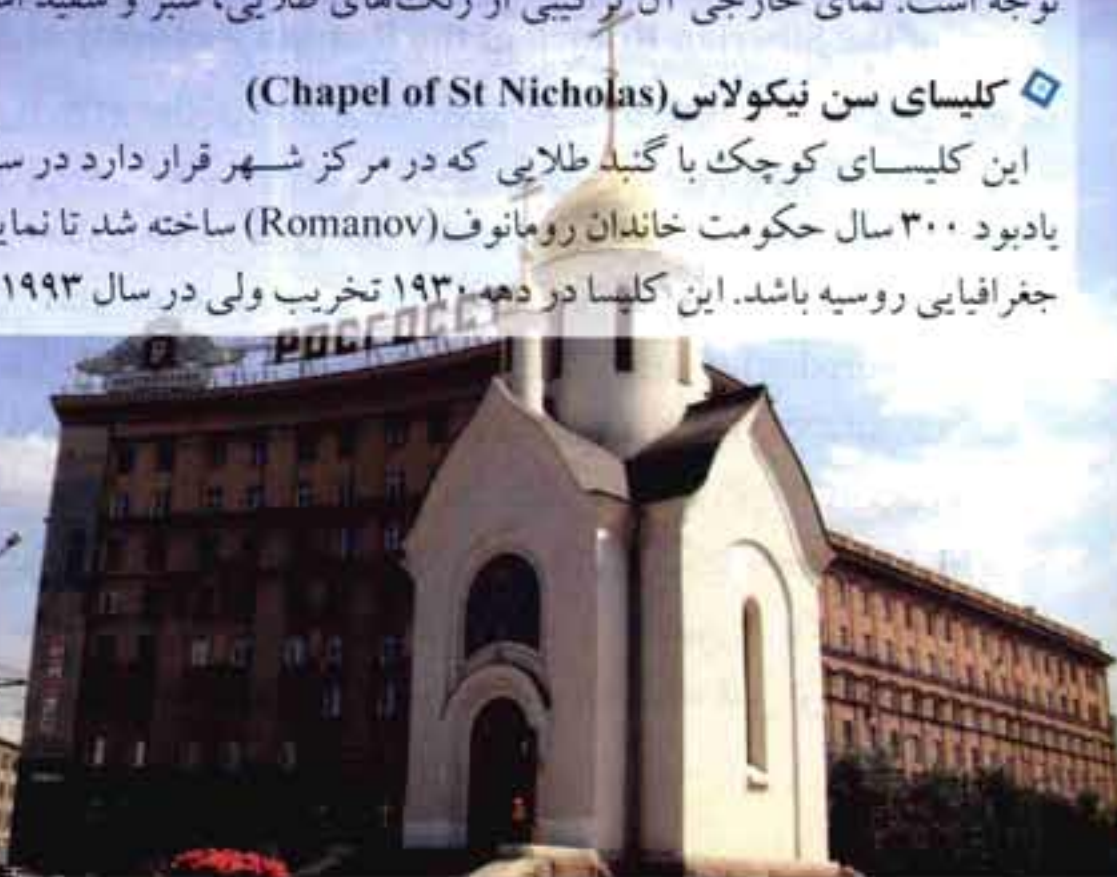

(Cathedral of the Ascension)

یکی دیگر از کلیساهای آب طلاکاری شده در روسیه است. این کلیسا در سال ۱۹۱۴ ساخته شده است و نمای خارجی آن نسبت به سایر کلیساهای موجود در روسیه، معمولی تر است، اما داخل آن جالب و قابل توجه است. نمای خارجی آن ترکیبی از رنگ‌های طلایی، سبز و سفید است.

کلیسای سن نیکولاس (Chapel of St Nicholas)

این کلیسای کوچک با گنبد طلایی که در مرکز شهر قرار دارد در سال ۱۹۱۵ به یادبود ۳۰۰ سال حکومت خاندان رومانوف (Romanov) ساخته شد تا نمایانگر مرکز جغرافیایی روسیه باشد. این کلیسا در دهه ۱۹۳۰ تخریب ولی در سال ۱۹۹۳ ترمیم شد.

موزه‌ها

موزه هنر (Museum of Art)

این موزه در سال ۱۹۵۸ افتتاح شده است. تا سال ۱۹۹۴ نام آن گالری عکس‌های منطقه ای نووسیبیرسک (Novosibirsk Regional Picture Gallery) بود. در این موزه بیش از هزار اثر در زمینه‌های مختلف مانند: هنرهای نقاشی و گرافیکی تزئینی و مجسمه سازی و هنر معاصر وجود دارد. موزه هنر جدا از نمایشگاه‌های عمومی منظم، نمایشی از هنر معاصر نیز برگزار می‌نماید. این موزه در خیابان کرنسی (Krasny Prospect)، شماره ۵ واقع شده است.

موزه محلی تاریخ و فرهنگ

(Regional Museum of Local Culture and History)

این موزه که در سال ۱۹۲۰ راه اندازی شد، در میدان لنین (Lenin's Square) در مرکز شهر (خیابان کرنسی ۲۳) واقع است. و یکی از موزه‌های مهم در زمینه اطلاعات مربوط به سبیره است. امروزه بیش از ۱۷۰,۰۰۰ اثر هنری در آن وجود دارد که بیانگر تاریخچه ۱۵۰ هزارساله فرهنگ و مردم سبیره است. ساختمان موزه در سال ۱۹۱۱ ساخته شده است.

موزه باستان شناسی و نژاد شناسی مربوط به شعبه سبیره ای از فرهنگستان

(Museum of Archeology and Ethnography علوم روسیه of the Siberian Branch of the Russian Academy of Sciences)

این موزه به خاطر نمایش شاهزادگان آلتای (Princess of Altai)، (جسد مومیایی شده‌ای که توسط باستان شناسان در آلتای کشف گردید) معروف شده است. تا پیش از این حفاری‌ها، درگیری میان باستان شناسان و مردم محلی هرگز متوقف نشد. ساکنین آلتای معتقد بودند که دانشمندان با این حفاری‌ها روح کوه‌ها را بیدار نموده‌اند. موزه باستان شناسی در منطقه آکادمگورودوک (Akademgorodok) (خیابان زولوتودولینسکایا (Zolotodolinskaya str). شماره ۴) واقع شده است. نمایشگاه این موزه نیز در فضای باز پارک جنگلی در نزدیکی آکادمگورودوک برگزار می‌شود. در آنجا کلیسای چوبی اسپاسو-زاشیورسکایا (Spasso-Zashiver-skaya) نیز به چشم می‌خورد که در سال ۱۹۶۹ در جمهوری یاکوتیا (Yakutia) ساخته و سپس به نووسیبیرسک منتقل شد. نکته قابل توجه درباره کلیسا

این است که در ساخت آن از هیچ میخی استفاده نشده است.

موزه راه آهن: در جنوب شهر نیز، تقریباً در دو کیلومتری از شمال آکادمیگرو دوک، موزه راه آهن روباز سبزه غربی قرار گرفته است که حدوداً ۹۰ قطار تاریخی و لوکوموتیو دارد.

مکان‌ها

میدان لنین (Lenin Square) (در مرکز شهر)

بنای یادبود خاکستری رنگی از لنین در این میدان، درست روبروی خانه باله و اپرا (Opera and Ballet House) (که بزرگ‌ترین خانه اپرای روسیه محسوب می‌شود) مشاهده می‌شود که از حکومت شوروی به جای مانده است و در شب، نمای بسیار

زیبایی دارد. همچنین مرکز دقیق جغرافیایی (مرکز هندسی یک منطقه نسبت به سطح زمین) شوروی سابق، درست در جنوب این بنا قرار دارد. اهالی این منطقه در زمستان، بر روی رودخانه اوب شهرک یخی می‌سازند و در تابستان به ساحل می‌روند. در نزدیکی مرکز شهر در خیابان کرنسینز می‌توانید آثار فوق العاده‌ای را در موزه نووسیبیرسک و موزه پژوهش‌های محلی مشاهده نمایید. سالن نمایش خیمه شب بازی محلی (Regional Puppet Theater) (با قدمت بیش از ۷۰ سال، دارای ساختمان تاریخی جالب توجه) سیرک نووسیبیرسک و چندین سالن تئاتر دیگر در اطراف این میدان قرار دارند. همچنین تندیس مشعل ابدی (Eternal-Flame) مربوط به قهرمانان جنگ‌های وطن پرستانه (جنگ جهانی دوم) در این میدان وجود دارد.

ایستگاهی در مسیر راه آهن سبیره

(Another Spot on Trans Siberian Railway)

بزرگ‌ترین ایستگاه قطار در روسیه می‌باشد، که سالنی وسیع با دکوراسیونی زیبا دارد. از آنجا که شهر نووسیبیرسک مرکز جغرافیایی روسیه می‌باشد، لذا این ایستگاه از اهمیت بسیاری برخوردار است. سقف بلند، چلچراغ‌های بزرگ و معماری آن بی‌نظیر می‌باشد.

❖ بنای یادبود لنین (Lenin monument)

مجسمه‌ای با ابهت که در میدان مقابل سالن اپرا و باله قرار گرفته است. میدان پلوشاد لنینا (Ploshad Lenina)، نه تنها مجسمه لنین را به نمایش گذاشته است، بلکه دارای چندین مجسمه دیگر از شوروی سابق است.

❖ تندیس اندرو دمیتروویچ کریاچکوف

(Andrei Dmitrievich Kryachkov Statue)

پروفسور کریاچکوف یکی از بزرگ‌ترین معماران زمان خود بود. او با خلق آثار گرانبهایش همچون خانه لنین، قصر، گالری عکس و بسیاری دیگر، نقش بسزایی در شهرت نووسیبیرسک ایفا کرده است. این تندیس به یادبود او ساخته شد. پارک کوچکی نیز در آنجا وجود دارد.

❖ پل تاریخی (Bridge Monument)

پل راه آهن از قدیمی‌ترین بناهای موجود در شهر نووسیبیرسک می‌باشد. کل شهر پس از ساخت این پل، که بخشی از راه آهن سبیریه در قرن ۱۹ بوده است، توسعه یافت. هنگام بازسازی پل در قرن بیستم، یکی از طاق‌های آن را برداشتند و بر روی اسکله جاسازی کردند.

❖ بنای تاریخی چراغ راهنمایی (Traffic Lights Monument)

این اثر در زمان نصب، نخستین چراغ راهنمایی شهر بود و در تقاطع خیابان سربرنیکوفسکایا (Serebrennikovskaya) و خیابان سیبروفکوما (Sibrevkoma) واقع است.

❖ آکادمگروودوک (Akademgorodok)

به معنای شهر علمی، در سال ۱۹۵۰ طی جنگ سرد در ۳۰ کیلومتری جنوب شهر، به عنوان بزرگترین مرکز علمی روسیه ساخته شد. در آن زمان دولت روسیه تلاش کرد موقعیتی ایده آل برای کار و زندگی برای دانشمندان بسازد. این مرکز

در جنگلی بین باغ گیاه شناسی و منبع ذخیره آب دریای آب واقع است و دارای چندین موزه و خیابان‌های درخت کاری شده می‌باشد.

مراکز هنری

تئاتر در عرف و سنن مردم نووسیبیرسک بسیار حائز اهمیت است. بدون شک آکادمی نمایش‌های باله و اپرا، مهمترین سالن تئاتر نووسیبیرسک و کل سبیری، می‌باشد که در نوع خود بزرگ‌ترین ساختمان روسیه است و به همین جهت ملقب به کلیزیوم سبیری می‌باشد. البته اکثریت سالن‌های تئاتر در فصل تابستان تعطیل هستند و با رسیدن پاییز مجدداً فعالیت خود را آغاز می‌کنند. با این وجود، نمایش‌های مرکز تفریحی کارگران راه آهن (Recreation Centre for Railroad Workers) در سراسر تابستان، برگزار کننده عمده تئاترهای سیاحتی روسی می‌باشد.

سالن نمایش باله و اپرا (Novosibirsk Opera and Ballet Theatre)

برترین سالن تئاتر نه تنها در نووسیبیرسک، بلکه در تمام سبیریه است که در سال ۱۹۴۴- درست در اوج جنگ جهانی دوم- ساخت آن به اتمام رسید و در سال ۱۹۴۵ اولین برنامه در آن به اجرا درآمد. این سالن در میدان لنین قرار دارد و نمادی از شهر به شمار می‌آید. همچنین بزرگ‌ترین تئاتر در سراسر اتحادیه روسیه است- حتی از تئاتر بولشوی (Bolshoi) مسکو نیز بزرگ‌تر است- که آن را جاذبه‌ای بسیار مهم و برجسته ساخته است. این سالن، دارای گنبدی متکی به ستون‌هاست، با عرضی معادل ۶۰ متر و ارتفاع ۳۵ متر و با گنجایش ۲۰۰۰ نفر. چندین مجسمه جالب که از آثار یونانی شبیه سازی شده‌است در داخل سالن به معرض نمایش گذارده شده و راهروهای فوقانی را مزین کرده‌اند. این تئاتر به خاطر سطوح شیبدار و پلکانی، ملقب به کلیزیوم سبیری (the Siberian Coliseum) شده‌است.

تماشاخانه درام دولتی نووسیبیرسک

(Novosibirsk State Drama Theatre)

تئاتر بزرگ دیگری است که از هنر کده تئاتر جوانان مبدل به یکی از جوان‌ترین تئاترهای شهر شده‌است. شهرت آن به سبب اجرای نمایش‌های علمی و تجربی می‌باشد.

❖ آکادمی تئاتر جوانان نووسیبیرسک

(Novosibirsk Academic Youth Theatre)

به نام گلوباس (Globus)، در خیابان کامنسکایا (Kamenskaya) واقع است، کارنامه نمایش آن بسیار متنوع است، از اجراهای معاصر پیشرو یا آوانگارد (avant-garde) تا نمایش‌های کلاسیک کودکان محله.

❖ سالن نمایش خیمه شب بازی محلی در نووسیبیرسک

(Novosibirsk Regional Puppet Theatre)

مکانی خانوادگی که در آن انواع عروسک‌های دست ساز زیبا و عروسک‌های خیمه شب بازی بسیار قدیمی یافت می‌شود. قدمت این سالن تئاتر که در ساختمانی بسیار زیبا واقع شده، به اواخر سال ۱۹۳۰ برمی‌گردد و نمایش‌هایی برای تمام سطوح سنی در آن اجرا می‌گردد.

ودیم رپین

❖ گالری چرنوف (Chernoff)

این گالری اکثراً مبادرت به نمایش آثار نقاشان سبیره‌ای نموده است، گرچه هر از گاهی نیز عکس‌هایی بر روی دیوارهای آن نیز به چشم می‌خورند. این گالری در طبقه زیرین یک ساختمان قدیمی در خیابان گورکی (Gorky)، واقع شده است.

ماکسیم ونگروف

نووسیبیرسک همواره معروف و مفتخر به داشتن سنت نوازندگی سازهای زهی بوده است. در میان استعدادها و نوابغ فراوانی که از این شهر ظهور کرده‌اند می‌توان ماکسیم ونگروف (Maxim Vengerov) و ودیم رپین (Vadim Repin) را نام برد که شهرتی در سطح بین‌المللی کسب نموده‌اند. کانون طرفداران موسیقی گروهی و ارکستر مجلسی نووسیبیرسک (Novosibirsk Philharmonic Chamber Orchestra)، ادامه دهنده و تحقق بخش این سنت دیرینه می‌باشد که متشکل از اکثر موسیقیدانان جوان و مستعد این شهر می‌باشد. این کانون در سال ۱۹۹۰ برپا و به سرعت مبدل به مرکزی محبوب و معتبر در سراسر روسیه شد.

❖ پارک‌ها و مناطق طبیعی

❖ باغ گیاه‌شناسی سبیره مرکزی

(The Central Siberian Botanic Garden)

این پارک در سال ۱۹۴۶ افتتاح شده و از آکادمگرودوک تا شهرستان بردسک (Berdsk) وسعت یافته است. ساده‌ترین راه رسیدن به آنجا، عبور از خیابان زولوتولینسکایا (Zolotodolinskaya) تا انتها می‌باشد. این پارک به خاطر داشتن درخت‌ها، بوته‌ها و گل‌هایی که در دو سوی مسیرهای آن روئیده‌اند قابل مقایسه با پارک‌های سیاحتی-اکتشافی آفریقا می‌باشند. طبیعت زیبای این پارک بدون در نظر گرفتن پلاک‌هایی که شناسنامه گیاهان بر روی آنها حک شده‌است، بسیار بکر و دست نخورده به نظر می‌رسد. رودخانه و دریاچه کوچکی که در داخل این محدوده واقع شده‌است برای مردمی که علاقمند به گردش هستند، جلب توجه می‌کند. باغ گل‌های بسیار زیبا و فوق‌العاده‌ای، که اغلب محل گذر زوج‌های جوان است، مقابل ساختمان اداری این باغ خودنمایی می‌کند. در سمت چپ این ساختمان، باغ‌هایی که به شیوه‌های مختلف طراحی شده‌اند نیز به چشم می‌خورند.

❖ پارک پرومایسکی (Pervomaisky Park)

پارکی بسیار دنج و دلپذیر درست در مرکز شهر است که در میان زوج‌های جوان محبوبیت بسیار دارد. چندین مجسمه سنگی در این پارک قرار گرفته که هر کس بخواهد می‌تواند بر روی آنها یادگاری بنویسد.

❖ باغ وحش نووسیبیرسک (The Novosibirsk Zoo)

فضایی علمی و معروف در سطح جهانی و نیز محبوب برای توریست‌ها می‌باشد. در این باغ وحش بیش از چهار هزار گونه جانور از جمله سی و دو گونه از جانوارانی که نسل آن‌ها در خطر انقراض قرار دارد، یافت می‌شود. میانگین سالانه بازدید کنندگان این باغ وحش در حدود ۷۰۰ هزار نفر است. از سال ۲۰۰۰ نوعی شیر دورگه

کمیاب آفریقایی با خانواده‌اش در محوطه وسیع طبیعی در فضای باز

نگهداری می‌شوند. تمام طول سال، دمای آنجا مطابق شرایط آب و هوایی غرب سبیری یعنی منفی ۴۹ درجه سانتی‌گراد الی ۳۶ درجه سانتی‌گراد بالای صفر حفظ است. در عرض ۴۰ سال به تعداد ۶۰ توله تولید مثل کرده‌اند.

❖ دریاچه اوب (Ob Sea)

این دریاچه مصنوعی، حدوداً پیاده از آگادمگرو دوک ۱۰ دقیقه فاصله دارد و مکانی مناسب برای لذت بردن از آفتاب دلپذیر تابستان می‌باشد. ایستگاه قطار آبسکومور (Obskoe More) ایستگاه دریاچه اوب) درست در مقابل دریا قرار گرفته است و تقریباً ۴۵ دقیقه از ایستگاه اصلی در مرکز شهر فاصله دارد.

❖ اماکن دیدنی در حوالی نووسبیرسک

❖ تومسک (Tomsk)

شهر تومسک از اماکن برجسته و خاطره‌انگیز در این قسمت از سبیریه است که حدوداً در ۲۶۰ کیلومتری شمال شرقی نووسبیرسک واقع شده؛ با تاریخچه‌ای غنی و مناظری دیدنی که ساعاتی خوش را برای بازدیدکنندگان آن به ارمغان می‌آورد. از جاذبه‌های اصلی این شهر، معماری با چوب است که در ساختمان‌های آن قابل مشاهده است. از دیگر نقاط دیدنی می‌توان این موارد را نام برد: تپه‌رستاخیز (Resurrection Hill) و مجسمه لنین در میدان پلوشاد لنینا (Ploshchad Lenina)؛ جایی که کلیسای جامع تجلی عیسی مسیح (Epiphany Cathedral) نیز از سال ۱۷۸۴ در آنجا واقع شده است.

❖ بارنائول (Barnaul)

شهری بزرگ با ۶۵۰ هزار سکنه در حدود ۲۰۰ کیلومتری جنوب نووسبیرسک که بسیار حائز اهمیت است. شهری زیبا با جاذبه‌های فراوان و بسیار نزدیک به دامنه‌های جنوبی کوهستان آلتای که در امتداد مرز روسیه با چین، قزاقستان و حتی مغولستان قرار گرفته است. در گذشته،

به خاطر صنعت ذوب نقره شهرت داشت و امروزه معروفیت آن ناشی از جاذبه‌های فرهنگی از جمله موزه هنرهای زیبای آلتای (Altai Fine Art Museum) واقع در خیابان لیننا است، که در نوع خود بهترین است.

بردسک (Berdsk)

شهرستانی بزرگ با جمعیتی بالغ بر ۹۰ هزار نفر که اماکن دیدنی آن نزدیک به نووسیریسک، سمت جنوب و مجاور دریاچه است. این

شهرستان عملاً در ناحیه‌ای که امروزه نووسیریسک ابلست نام دارد واقع شده و نخستین بار حدوداً ۳۰۰ سال پیش به عنوان قلعه‌ای مهم، تأسیس شد. کلیسای باشکوه عید تجلی (Transfiguration Cathedral) تنها یکی از ساختمان‌های ارزشمند و قابل توجه در بردسک است که در قسمت فوقانی آن گنبد پیازی شکلی قرار دارد و اگرچه که نسبتاً تازه تأسیس (در سال ۲۰۰۴) است اما قدیمی تر به نظر می‌رسد و نمایانگر ویژگی‌های یک کلیسای روسی باستانی است.

کلیسای عید تجلی

مرکز گیاهان دریایی

دانشگاه دولتی کمروف

کمروف (Kemerovo)

شهری کاملاً صنعتی در شرق نووسیبیرسک است که در اطراف رود تام (Tom River) واقع شده است؛ اما چند مکان جالب توجه جهت گردشگری از جمله: مرکز نسبتاً جدید آبریان و گیاهان دریایی (Aquatic Centre)، مرکز خریدی نسبتاً پر زرق و برق، دانشگاه دولتی کمروف (Kemerovo State University) و میدان تئاتر (Theatre Square) وجود دارد.

جشنواره‌ها

مرکز تجارت جهانی شهر در طول سال، میزبان نمایشگاه‌های متعددی مانند: گل و گیاه، اتوموبیل، باغداری، هتلداری، غذا، معماری و املاک و مستغلات است. تعدادی از رویدادهای مهم به میزبانی تالار ارکستر فیل‌هارمونیا (Philharmonia) در خیابان یولیتسا اسپارتاکا (Ulitsa Spartaka) و شهر راک (Rock City) یا سالن تحسین برانگیز تئاتر باله و اپرا برگزار می‌شوند که هر دوی آنها در خیابان کرانسی واقع شده‌اند.

بیشتر جشنواره‌ها در مرکز تجارت جهانی نووسیبیرسک برگزار می‌شود و در کنار آنها می‌توانید از فعالیت‌های لذت بخش دیگری نیز برخوردار شوید.

هفته مد بهاره (Spring Fashion Week)

در اواخر فوریه (بهمن) در مرکز تجارت جهانی برگزار می‌شود.

❖ جشنواره سیبجوری (Sibjewery)

در اوایل مارس (اسفند) - نمایشگاه بین المللی جواهرات و سنگ های قیمتی و در مرکز تجارت جهانی برگزار می شود.

SIBERIAN
FAIR

❖ نمایشگاه سبیره ای (Siberian Fair)

نمایشگاهی است که در اواخر آوریل (فروردین) برگزار می شود و متشکل از چندین رویداد از جمله: نمایشگاه بین المللی مواد غذایی (سیب فوداکسپو) (Sibfoodexpo) و نمایشگاه بین المللی فروش و ملزومات تجاری سیب شوکیس (Sibshowcase) است.

❖ جشنواره چیواجا وودا (The Festival Chivaja Woda in Novosibirsk)

سراسر تابستان کوتاه سبیری، سرگرمی های شبانه از جمله موسیقی در فضای باز، مسابقات گوکارت (Go Cart Racing) - نوعی مسابقه موتورسواری است - ، سرگرمی هایی برای کودکان و جایگاه تیراندازی با هفت تیرهای لیزری در ساحل رودخانه اوب بر پا می شود.

❖ جشنواره بین المللی فیلم مستند

(International Documentary Film Festival)

که در نوع خود بزرگ ترین جشنواره در روسیه می باشد و همه ساله در ماه سپتامبر (شهریور) در بسیاری از سینماهای عمده نووسبیرسک برگزار می شود و از محبوبیت فراوانی برخوردار است.

❖ جشنواره اپوس ۲۰ (Festival Opus 20)

۱ تا ۶ اکتبر (مهر) (اپوس به معنای اثر موزیکال می باشد که معمولا با شماره ای همراه است که ردیف آن اثر را در مجموعه کارهای آهنگساز مشخص می کند). کانون فیل هارمورنی نووسبیرسک (Novosibirsk philharmonic society) این رویداد را به واسطه جشنواره ای به اطلاع عموم می رساند.

❖ جشنواره موسیقی روسی پاییز پکروف (Festival Pocrov Autumn)

۱۳ تا ۱۸ اکتبر (مهر) این فستیوال پائیزی موسیقی در تالار ارکستر فیل هارمونیا (Philharmonia) به یادبود سیصدمین سالگرد پیروزی روسیه در جنگ پولتاوا (Poltava) برگزار می شود. هدف اصلی از این جشنواره، ترقی دستاوردهای هنر موسیقی می باشد. شمار شرکت کنندگان آن دائما در حال افزایش

می باشد. این جشنواره در سال های گذشته رویدادی مطلوب و امیدوار کننده در زمینه فعالیت های هنری شهر نووسیریسک بوده است.

❖ جشنواره بین المللی جاز در جین

(International jazz festival Jazz in Jeans)

۲۲ تا ۲۴ اکتبر (مهر) در این روزها شاهد قوی ترین موسیقی جازی خواهید بود که به نوبت، خانه فرهنگ استرویتل (Stroitel) و باشگاه ایزوم (Izum) را به لرزه در می آورد، ترکیبی باور نکردنی از سبک ها، شیوه اجرا، کشورها، تک نوازان و گروه نوازان.

❖ جشنواره وقتی قرار نیست بری مدرسه

(Festival When you haven't to go to School)

۸ تا ۸ نوامبر (آبان) در روزهای تعطیلات پاییزی مدرسه ها، کودکان و جوانان علاقمند به موسیقی، برگزار کننده جشنواره سنتی سالیانه ای می باشند که در آن گروه های خلاق کودکان شرکت دارند. تلفیقی از انواع مختلف موسیقی تحت نظارت این جشنواره اجرا می گردد: از اجرای کنسرت گرفته تا نمایش. کنسرت سنتی کودکان و حیوانات در قالب جشنواره اجرا می گردد و تمام آن تحت حمایت مالی باغ وحش نووسیریسک انجام می پذیرد.

❖ جشنواره سال هایدن (Year of Haydn)

۱۱ دسامبر (آذر) تا ۱۴ مارس (اسفند) -فرانتس ژوزف هایدن (Franz Joseph Haydn)، آهنگساز اتریشی که تاثیر فراوانی در پیشرفت سنفونی هارمونی داشته است. انجمن فیل هارمونیک نووسیریسک تمام طول سال را در حال و هوای هایدن به سر می برد. این آهنگساز، بنیانگذار دو نوع موسیقی (سنفونی و کوارتت) می باشد که تاثیر بسزایی در رشد موسیقی آکادمیک در قرون اخیر داشته است. افتتاحیه این جشنواره مفتخر به اجرای قطعه ای موسیقی با آواز و گفتار به نام آفرینش جهان (Creation of the World) می باشد.

نیژنی نووگورود (Nizhny Novgorod)

جغرافیای طبیعی

شهر زیبای نیژنی نووگورود، در غرب روسیه، حدود چهارصد کیلومتری شرقی مسکو محلی که دو رود ولگا و اُکا (Oka) تلاقی می کنند. وسعت شهر ۴۶۰ کیلومتر مربع است. این شهر مرکز فرهنگی و اقتصادی منطقه وسیع تجاری ولگا-ویاتکا (Volga-Vyatka) و نیز مرکز اداری استان نیژنی نووگورود (Nizhny Novgorod Oblast) و بخش فدرال ولگا (Volga Federal District) است.

آب و هوا

این منطقه دارای آب و هوای قاره‌ای و مشابه شرایط آب و هوایی شهر مسکو است، گرچه زمستان‌های سردتری دارد که از اواخر نوامبر (آبان) تا آخر مارس (اسفند) ادامه دارد و با پوشش دائمی برف همراه است.

جدول آب و هوای نیژنی نووگورود													
بارش (میلی‌متر) دمای روزانه (سانتی‌گراد)													
سال	دسامبر	نوامبر	اکتبر	سپتامبر	اوت	جولای	ژوئن	مه	آوریل	مارس	فوریه	ژانویه	ماه
۸	-۷	-۱	۸	۱۶	۲۱	۲۵	۲۲	۱۷	۱۰	۱	-۶	-۶	بیشترین
۲	-۱۰	-۴	۳	۸	۱۲	۱۶	۱۳	۸	۲	-۵	-۱۱	-۱۰	کمترین
۶۴۰	۴۹	۵۲	۵۹	۴۷	۷۹	۶۶	۸۲	۴۰	۳۸	۲۹	۴۴	۴۳	میانگین کل بارش

جغرافیای انسانی

جمعیت این شهر ۱,۲۵۰,۶۰۰ نفر (۲۰۱۰) و در هر کیلومتر مربع ۳۰۴۵ نفر (۲۰۱۰) زندگی می کنند. نام قبلی شهر، گورکی (Gorky) بوده است. شهر نیژنی نووگورود پنجمین شهر بزرگ در روسیه است.

تاریخچه

پس از الحاق این شهر به منطقه دوک نشین موسکوی (Muscovy) در سال ۱۳۹۲، شاهزادگان محلی، نام شويسکی (Shuisky) را برگزیدند و در آن ساکن شدند. آنها در دربار آنجا سرشناس شده و شخصی به نام واسیلی چهارم (Vasili IV) را بر تخت پادشاهی نشانند. سال های بسیاری در دوره شوروی سابق، جهت حفظ امنیت و حفاظت از تحقیقات و تولیدات نظامی، دروازه این شهر به روی بیگانگان بسته بود؛ گرچه این سال ها برابر بود با توقف ورود و گشت و گزار گردشگران به شهر و لذت بردن از قایق های تفریحی در رودخانه ولگا. پایان ممنوعیت این شهر همراه بود با انتصاب مجدد نام آن از گورکی به نیژنی نووگورود.

تحصیلات

نیژنی نووگورود یکی از شهرهای مهم تحقیقاتی اتحاد جماهیر شوروی و یکی از مراکز علمی و صنعتی روسیه است. از اینرو مراکز دانشگاهی، تحقیقاتی و پژوهشی متعددی دارد. مهم ترین دانشگاه های آن عبارتند از:

• دانشگاه دولتی ان.آی.لوباچوفسکی

(N. I. Lobachevsky State University of Nizhny Novgorod)

❖ دانشگاه دولتی فنی آر. وای. الکسیف

(R.Y. Alekseev Nizhny Novgorod State Technical University)

❖ دانشگاه معماری و مهندسی عمران

(Novgorod State University of Architecture

and Civil Engineering Nizhny)

❖ دانشگاه دولتی زبان شناسی

(Nizhny Novgorod State University of Linguistics)

❖ آموزشگاه بازرگانی

(Nizhny Novgorod Commercial Institute)

❖ دانشگاه علوم آموزشی

(Nizhny Novgorod State

Pedagogical University)

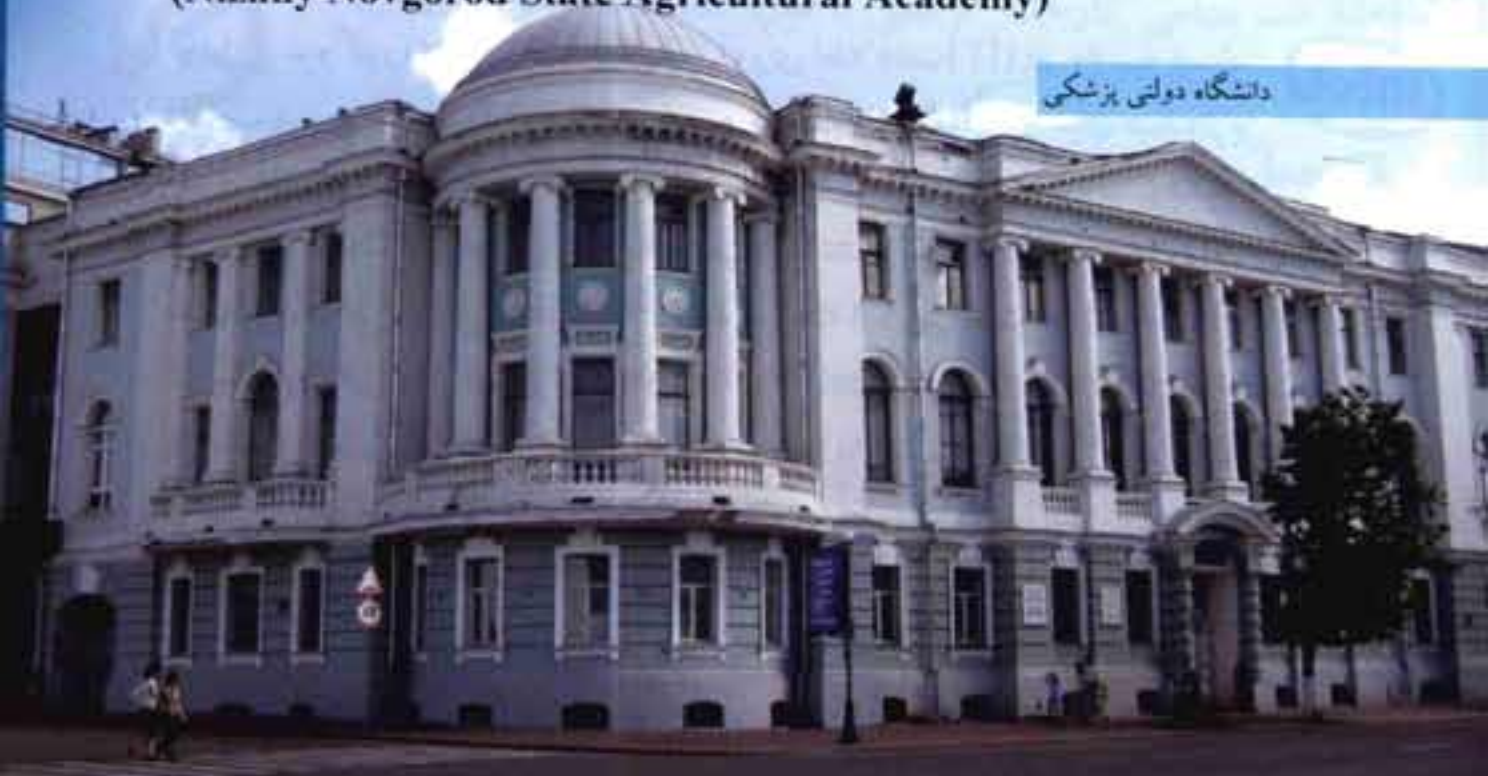
❖ دانشگاه دولتی پزشکی

(Nizhny Novgorod State Medical Academy)

❖ دانشگاه دولتی کشاورزی

(Nizhny Novgorod State Agricultural Academy)

❖ دانشگاه دولتی پزشکی

ورزش

ورزش در این شهر طرفداران زیادی دارد. این شهر در رشته فوتبال با تیم اف. سی ولگا نیژنی نووگورود (FC Volga) شناخته شده است که در لیگ باشگاه‌های حرفه‌ای روسیه بازی می‌کند. از دیگر تیم‌های فوتبال نیژنی نووگورود، اف. سی لوکوموتیو نیژنی نووگورود (FC Lokomotiv) است که در لیگ برتر روسیه (Russian Premier League) و جام اینترتوتو (Intertoto Cup) بازی کرده ولی در سال ۲۰۰۶ از رده تیم‌های مطرح خارج شد. تیم‌هاکی روی یخ تورپدو نیژنی

نووگورود (Torpedo) در لیگ بین‌المللی هاکی اروپا-آسیا (KHL) بازی می‌کند. تیم کریکت این شهر، اچ. سی استارت (HC Start) است. تیم بندی (نوعی هاکی روی یخ روسی) نیژنی نووگورود در بالاترین رده بندی از لیگ چوگان روسیه قرار گرفته است که در سال ۲۰۰۲ در مقابل تیم ودنیک (Vodnik) به فینال مسابقات دست یافت. هر دو مسابقه به علت هوای گرم، در شهر آرکانجلسک (Arkhangelsk) - شهری در شمال شرقی روسیه است - برگزار شد. پس از آن یک زمین با یخ مصنوعی در شهر ساخته شد تا در تمام ایام امکان ورزش‌های روی یخ فراهم باشد.

MERA TELECA

اقتصاد

نیژنی نووگورود یکی از مراکز فن آوری اطلاعات (IT) در روسیه است. این شهر، در رده بندی برای تحقیق و توسعه (R&D)، در میان عمده‌ترین شهرهای روسیه قرار می‌گیرد. در این شهر چندین شرکت برنامه نویسی به صورت پیمانکاری داخلی نیز یافت می‌شوند، از جمله: تیکام (Tecom)، شرکت سهامی خاص دویتل (Devetel Ltd)، شبکه ارتباطی مرا (MERA Networks)، شبکه ارتباطی ریل ایست (RealEast Networks)، و تلکا (Teleca) که تخصصشان خدمت‌رسانی به متصدیان ارتباط از راه دور است. همچنین شرکت امریکایی اینتل (Intel)، یک مرکز نرم‌افزاری تحقیق و توسعه را با بیش از ۵۰۰ مهندس در شهر تأسیس کرده است. ۲۵ پایگاه علمی تحقیق و توسعه نیز وجود دارند که بر علوم ارتباطات از راه دور، فن آوری رادیویی، فیزیک نظری و کاربردی متمرکز شده‌اند. همچنین ۳۳ مؤسسه آموزش عالی در این شهر وجود دارند که به فن

آوری اطلاعات، ساخت نرم افزار، سیستم اجرایی، ارتباطات، شبکه‌های تلفن همراه، فن آوری اینترنت و مدیریت فن آوری اطلاعات پرداخته‌اند. نیزنی نوو گورود یکی از چهار شهری است که در آن پارکی اختصاصی جهت فن آوری اطلاعات (IT-oriented technology park) ساخته شده است. مهندسی صنایع، برجسته‌ترین صنعت در اقتصاد نیزنی نوو گورود است که عمدتاً در سیستم حمل و نقل به کار می‌رود از جمله: صنعت خودروسازی، کشتی سازی، موتورهای دیزلی، ساخت هواپیما و ابزار آلات که در این میان صنعت خودروسازی از اهمیت بیشتری برخوردار است (۵۰٪ از کل صنایع را در بر می‌گیرد). از جمله بزرگ‌ترین کارخانه‌ها عبارتند از: شرکت سهامی کارخانه اتوموبیل سازی گورکی (JSC Gorky Automobile Plant)، سازنده خودرو شخصی، کامیون، نفربرهای مسلح و سایر خودروهای سواری.

شرکت سهامی کارخانه کراسنوی سرموف (JSC Krasnoye Sormovo) سازنده کشتی‌های دریایی و رودخانه‌ای و انواع زیردریایی.

شرکت سهامی کارخانه سوکول (JSC Sokol): سازنده هواپیما و جت.

شرکت سهامی کارخانه نیتل (JSC Nitel): سازنده تلویزیون.

شرکت سهامی کارخانه رومو (JSC RUMO): سازنده ژنراتورهای دیزلی.

شرکت سهامی کارخانه کرانسی یا کور (JSC Krasnyy yakor)، سازنده زنجیرهای لنگر کشتی.

حمل و نقل

حمل و نقل عمومی در شهر توسط مترو، تراموا، تاکسیرانی مارشراتکاس (Marshrutkas) یا مینی بوس و اتوبوس‌های برقی انجام می‌شود. قطارهای برقی یا دیزلی برای رفت و برگشت در چندین مسیر حومه شهر مناسب‌اند. اتوبوس‌هایی به صورت رایگان از نقاط مختلف شهر تا مراکز خرید مگا (MEGA) نیز وجود دارند. این اتوبوس‌های رفت و برگشتی، شاتل (Shuttle) نام دارند؛ که در اکتبر (مهر) سال ۲۰۰۶ در شهر فدیاکوو (Fedyakovo) در چند کیلومتری شرق شهر راه اندازی شدند.

راه آهن گرکوفسکایا

راه آهن گرکوفسکایا (Gorkovskaya Railroad) حدود ۵۷۰۰ کیلومتر از خط آهن منطقه ولگای میانی (Middle Volga) را در بر می گیرد که ۱۲۰۰ کیلومتر در استان نیژنی نووگورود قرار دارد و ایستگاه مرکزی آن در نیژنی نووگورود واقع شده است. قطارهای متعدد، میان نیژنی نووگورود و سایر شهرهای روسیه از جمله مسکو تردد می کنند. از دسامبر سال ۲۰۰۲، قطارهای سریع السیر - در کمتر از ۵ ساعت - برای

جابجایی مسافران میان مسکو و نیژنی نووگورود راه اندازی شد. می توان از طریق خط آهن ترنس-سیبری (Trans-Siberian Railway) با قطارهایی که مستقیماً به شهرهایی در کوهستان اورال (Urals) و منطقه سیبری و نیز به شهر پکن (پایتخت چین) می رسند، از نیژنی نووگورود به سمت شرق رفت.

فرودگاه نیژنی نووگورود استریجینو (Strigino) دارای پروازهای مستقیم به شهرهای اصلی روسیه و نیز فرانکفورت در آلمان و ایروان در ارمنستان است. پایگاه هوایی سورموو (Sormovo) تشکیلات هوایی مهم برای هواپیماهای نظامی است و پایگاه هوایی پراودینسک (Pravdinsk) مخصوص هواپیماهای ردیاب (Interceptor Aircraft) در جریان جنگ سرد بوده است. نیژنی نووگورود، مرکز اصلی حمل و نقل باری و مسافری با کشتی است. قایق های تفریحی در طول تابستان در مسیر میان نیژنی نووگورود، مسکو، سن پترزبورگ و آستاراخان (Astrakhan) در رفت و آمدند. در سال ۲۰۰۶، تعداد محدودی از قایق های موتوری بسیار پرسرعت، در مسیر رودخانه ولگا آغاز به فعالیت نمودند. این شهر، مجاور بزرگراه روسی ام. ۷ (Russian highway M-7)، قطب اصلی شبکه بزرگراه های منطقه ای است.

خرید

مراکز خرید

مراکز شکلات (Shokolad)،

واقع در خیابان بلینسکی (Belinsky)، شماره ۱۲۴.

مراکز اتاژی (Etazhi)،

واقع در خیابان بلینسکی، شماره ۶۳.

❖ مرکز رسپابلیکا (Respublika)

فروشگاه بسیار بزرگی درست مقابل ایستگاه موسکوفسکی (Moskovsky).

❖ مجموعه مگا (MEGA)

مرکز خریدی در فدیکوو (Fedyakovo) (شهری در حومه جنوبی نیژنی نووگورود، در جاده‌ای که به کازان منتهی می‌گردد)، فروشگاه‌های بزرگ و معروفی مانند گروه بین‌المللی خرده‌فروشی آچان (Auchan)، ایکا (IKEA) خرده‌فروشی لوازم خانگی، فروشگاه‌های زنجیره‌ای اوبی (OBI) در آن قرار دارند.

❖ مرکز فانتزی (Fantasy)

واقع در خیابان رودیونوف (Rodionov)، شماره ۱۷۸.

❖ دیدنی‌ها

قسمت وسیعی از مرکز شهر به سبک معماری قرن ۱۹ (احیای روسی (Russian Revival style)) و امپراطوری استالین (Stalin Empire style) ساخته شده است. بیش از ششصد بنای تاریخی، معماری و آثار باستانی و فرهنگی منحصر به فرد در این شهر وجود دارد که در اختیار سازمان جهانی یونسکو قرار گرفته است تا نام نیژنی نووگورود را در فهرست ۱۰۰ شهری که بزرگ‌ترین ارزش‌های فرهنگی و تاریخی را داراست، قرار دهد. چیزی در حدود دویست مؤسسه هنری و فرهنگی شهری و منطقه‌ای در این شهر وجود دارد که می‌توان این موارد را نام برد: هشت سالن تئاتر، پنج سالن کنسرت، نود و هفت کتابخانه (با احتساب شعبه‌ها)، هفده استودیو و مجموعه تلویزیونی (شامل پنج سالن تلویزیونی کودکان)، بیست و پنج مرکز آموزش آزاد کودکان، هشت موزه (به علاوه شعبه‌ها، شانزده موزه) و هفت پارک.

❖ اماکن مذهبی

مساجد

مسجد شهر (Nizhny Novgorod city mosque) در میدان سینیا (Sennaya) قرار دارد و جمعیت مسلمانان شهر برای ادای نماز جمعه و دیگر فعالیت‌های مذهبی به آنجا می‌روند. این مسجد در اوایل دهه ۱۹۹۰ ساخته شده است. فروشگاه کوچکی نیز وجود دارد که گوشت حلال می‌فروشد. اکثر مسلمانان این شهر از نژاد تاتار (Tatars) هستند.

❖ کلیسا و صومعه

❖ کلیسای جامع الکساندر نوسکی

(Alexander Nevsky Cathedral)

که به نام کلیسای بازار جدید (New Fair) هم مشهور است. این کلیسا به سبک معماری قرن ۱۹ (Revival style)؛ مجموعه‌ای از جنبش‌های مختلف در زمینه معماری روسی

که شیوه اصلاح شده معماری بیزانسی است. و در سال‌های ۱۸۵۶ تا ۱۸۸۰ در محل تلاقی رودخانه‌های اکا (Oka) و ولگا احداث شده است. این کلیسا بعد از کلیسای جامع مسیح ناجی (Christ the Saviour) در مسکو و کلیسای جامع سنت اسحاق (St. Isaac's Cathedral) در سن پترزبورگ، سومین کلیسای جامع بزرگ روسیه است.

❖ کلیسای جامع فرشته میکائیل (Archangel Michael Cathedral)

قدیمی‌ترین کلیسای شهر است که در سال ۱۶۳۱ به افتخار افرادی ساخته شده که در برابر مهاجمان لهستانی از شهر دفاع کرده بودند. تنها عمارتی که پس از انقراض بولشویک‌ها در میان دیوارهای کاخ کرملین این شهر به جای مانده است؛ بنای سنگی خیمه مانند این کلیسا است که ابتدا در قرن ۱۳ ساخته شده است.

❖ کلیسای ولادت ویرجین (The Virgin's Nativity Church)

این کلیسا در سال ۱۷۱۹ به سبک باروک ساخته شده است. در این کلیسا مجموعه‌ای فوق العاده از نقاشی با آبرنگ بر روی گچ و همچنین نقوشی از متون کتاب مقدس وجود دارد. الکساندر پوشکین (Aleksandr Pushkin) در سال‌های ۱۸۳۳ تا ۱۸۳۴ در این کلیسا اقامت داشته و چندین اثر خود را در اینجا نوشته است.

❖ کلیسای بانوی اسمولنسک

(Church of Our Lady of Smolensk)

این کلیسا بین سال‌های ۱۶۹۴ تا ۱۶۹۷ به سبک باروک ساخته شده و دارای چندین گنبد است و در حومه گوردیفکا (Gordeevka) (که امروزه بخشی از ناحیه کاناوینسکی (Kanavinsky) از شهر نیژنی نووگورود است) قرار دارد، که زمانی جایگاه کاخ استروگانوف (Stroganov) بود.

❖ کلیسای جامع مسیح ناجی (Saviour Cathedral)

نام دیگر آن کلیسای بازار قدیمی (Old Fair) است، عمارتی با گنبد بسیار بزرگ که در محل بازار بزرگ شهر ساخته شده است. این کلیسا در سال ۱۸۲۲ توسط آگوستین دو بتانکورت (Agustin de Betancourt) و آگوست دو مونتفراند (Auguste de Montferrand) به سبک سلطنتی طراحی و ساخته شده است.

❖ کلیسای ولادت یحیی منادی

(Church of the Nativity of John the Precursor)

این کلیسا با گنبد‌های طلایی‌اش بین سال‌های ۱۶۷۶ تا ۱۶۸۳ ساخته شده و در پایین دیوارهای کاخ کرملین واقع شده است. در دوره شوروی سابق به عنوان آپارتمان از آن استفاده می‌شد.

❖ کلیسای صعود مریم مقدس (The Assumption Church)

روی تپه سنت الیاس (St Elijah's Hill) واقع است و در سال ۱۶۷۲ ساخته شده است. این کلیسای سنگی، دارای پنج گنبد آراسته به کاشی‌های سبز رنگ است که بر روی بام بلند و صلیبی شکل آن قرار گرفته‌اند.

❖ کلیسای رُژنستیونسکایا (Rozhdestvenskaya Church)

یکی از زیباترین کلیساهای قرن هجدهم که در خیابانی به همین نام قرار دارد. نکته جالب توجه، شکوه و زرق و برق کننده کاری های سفید آن است.

❖ کلیسای کوچک چوبی شفاعت

(The wooden chapel of the Intercession)

این کلیسا در سال ۱۶۶۰ ساخته شده که از مناطق روستایی و رعیت نشین به نیژنی نووگورود منتقل شده است.

❖ کلیسای محلی همسران مقدس

(The Parish churches of the Holy Wives)

این کلیسا در سال ۱۶۴۹ ساخته شده است.

❖ کلیسای الیاس مقدس (Saint Elijah)

این کلیسا در سال ۱۶۵۶ ساخته شده است.

❖ کلیسای جامع وُزنسکی (Voznesensky Cathedral)

این کلیسا در سال ۱۶۳۲ ساخته شده و دارای پنج گنبد و یک برج ساعت است.

❖ صومعه معراج پیچرسکی (The Pechersky Ascension Monastery)

این صومعه بین سال های ۱۳۲۸ تا ۱۳۳۰ توسط سیاتیتل دیونیزی (Svyatitel Di-onisy) ساخته شده است و متشکل است از کلیسایی با ۵ گنبد تیره رنگ (که بین سال های ۱۶۳۰ تا ۱۶۳۲ ساخته شده است) و دو کلیسای بسیار قدیمی با سقف های خیمه ای شکل که در سال ۱۶۴۰ ساخته شده است. دیواره اطراف این صومعه از آجر قرمز رنگ است. کلیسا کنار ساحل رودخانه ولگا قرار داشت، بعدها به نزدیکی شهر

منتقل شد و امروزه یکی از بزرگ‌ترین صومعه‌های شهر محسوب می‌شود.

❖ صومعه عید بشارت

(Annunciation Monastery)

این صومعه توسط دیوارهای مستحکمی احاطه شده و دارای یک کلیسای پنج گنبدی (که در سال ۱۶۴۹ ساخته شد) و کلیسای صعود مریم مقدس (Assumption Church) (تأسیس در سال ۱۶۷۸) است. این صومعه، تنها ملک خصوصی است که از آن عصر به جای مانده و سابقاً متعلق به تاجری به نام پوشینکوف (Pushnikov) بوده است.

❖ صومعه ماکاروو (Makarevo Monastery)

این صومعه در سال ۱۴۵۰ ساخته شده اما ساختمان آن پس از آنکه توسط تاتارها در آتش سوخت، در سال ۱۶۰۰ مجدداً بازسازی شد.

❖ زیارتگاه مومنان قدیمی (The shrine of the Old Believers)

این زیارتگاه در گورستان بوگروفسکوف (Bugrovskoe) قرار دارد که در دهه ۱۹۱۰ طبق طراحی تحسین برانگیز و لادمیر پوکروفسکی (Vladimir Pokrovsky) ساخته شد.

❖ موزه‌ها و اماکن فرهنگی

❖ موزه هنر نیژنی نووگورود (Nizhny Novgorod Art Museum)

یکی از قدیمی‌ترین موزه‌های هنر در روسیه و بزرگ‌ترین و مهم‌ترین گالری هنر و موزه تاریخ و فرهنگ مردمی شهر است. و نخستین بار در سال ۱۸۹۶ برای بازدید عموم گشوده شد. نقاشی‌های اولیه این موزه، توسط گروهی از آماتورهای محلی به این موزه اهدا شده‌اند. ماکسیم گورکی نقش مهمی در جهت‌گردآوری این مجموعه ایفا نمود. بعد از انقلاب سال ۱۹۱۷، به یکی از بهترین موزه‌ها در روسیه تبدیل شد. این موزه هنری فوق‌العاده با بیش از ۱۲۰۰۰ اثر نمایشی، مجموعه‌ای عظیم و شگفت‌انگیز از آثار روسی است که البته مجموعه‌هایی نیز از کارهای بوریس کاستودیوف (Boris Kustodiev) و نیکولاس روریچ (Nicholas Roerich) نیز در آن وجود دارد. در این موزه، نه تنها آثار هنری روسیه بلکه طیف

وسیعی از شاهکارهای اروپای غربی نیز به معرض نمایش گذاشته شده است. آنچه که موجب شده تا این گالری از اهمیت ویژه‌ای برخوردار باشد، مجموعه جالبی از سبک هنری پیشرو روسی (Russian avant-garde) به واسطه آثاری از کازمیر مالویچ (Kazimir Malevich)، واسیلی کاندینسکی (Wassily Kandinsky)، ناتالیا گونچاروا (Natalia Goncharova)، میخائیل لاریونوف (Mikhail Larionov) و غیره است. کلکسیون‌های آثار هنری آسیای شرقی نیز به چشم می‌خورد. محل این موزه در کرملین نیژنی نووگورود است.

❖ موزه عکاسی روسیه (Russian Museum of Photography)

در سال ۱۹۲۲ تأسیس شد. این موزه در ساختمانی که در قرن ۱۹ ساخته شده، قرار گرفته است و امروز به عنوان بنایی باستانی و شاهکار معماری روسیه، حفاظت می‌شود. این موزه متعلق به آثار دو عکاس بسیار قدیمی در روسیه، به نام‌های اندرو اسیویچ کارلین (Andrey Osipovich Karelin) (۱۸۳۷-۱۹۰۶)، بنیانگذار عکاسی هنری و ماکسیم پتروویچ دمیتریوف (Maxim Petrovich Dmitriev)، بنیانگذار عکاسی مطبوعاتی و نیز دوربین‌ها و جعبه‌های عکاسی قرن ۱۹ و ۲۰ است. نمایشگاه‌های مدرن نیز در این مکان برپا می‌شود.

❖ موزه ادبی (Literary Museum)

این مکان به ماکسیم گورکی اختصاص دارد. در این موزه نمایشگاه‌هایی از سوابق طبقه روشنفکر و گاهی موسیقی زنده و شب شعر برگزار می‌شود.

❖ موزه ای.ام.گورکی (A.M.Gorky Museum)

این موزه آپارتمانی است که گورکی با خانواده اش از سال ۱۹۰۲ تا ۱۹۰۴ در آن زندگی کرده است. نمایشگاهی کوچک از آثار ادبی نیز در آن یافت می‌شود.

❖ موزه ادبی به یادبود ان.ای.دوبرولیوبو

(N.A.Dobrolyubov Literary Memorial Museum)

این موزه در مورد زندگی ان.ای.دوبرولیوبو، سیاستمدار، مقاله‌نویس، فیلسوف و شاعر قرن نوزدهم است که در سال ۱۹۷۱ تأسیس شده است. دو قرن پیش، این کشیش یکی از مهم‌ترین منتقدان ادبی روسیه به شمار می‌رفت. این موزه نمایشگر جلوه‌ای است از زندگی این کشیش و عصر طلایی ادبیات روسیه که وی در آن

فعالیت می نمود. این موزه به موزه ماکسیم گورکی وابسته است و شامل دو بخش است: خانه وی و بخش ادبی..

❖ موزه تاریخچه گاز (Museum of the History of GAZ)

در این موزه محصولات و مراحل کاری پالایشگاه گاز نووگروود (N. Novgorod's gas refinery) به نمایش گذاشته شده است. این موزه و نمایشگاه اکنون یکی از بهترین موزه های صنعتی در میان بسیاری از موزه های فنی در سراسر روسیه است و سالانه پذیرای ۱۱۰۰۰ بازدیدکننده است.

❖ موزه یادبود وی. پی. چیکالوا

(The Memorial Museum of V.P. Chkalova)

این موزه که از زمان شوروی، وقف خلبانان قهرمان شده است، مجموعه جالبی از تاریخچه هوایی روسیه است و در آن، چند هواپیمای روسی به معرض نمایش گذاشته شده است.

❖ موزه تاریخچه هنر مردمی (The Museum of History of Art-Crafts)

هر آنچه که مربوط به زندگی مردم است، در این موزه به نمایش گذاشته شده است، خصوصاً چیزهایی که توسط اقلیت ها تولید شده اند، از جمله البسه، مبلمان، کارهای فلزی، صنایع هنری و تزئینی و غیره.

❖ موزه یادبود آندری ساخاروف

(Andrey Sakharov Memorial Museum)

ساخاروف یکی از موفق ترین معترضان سیاسی بود که در راستای دفاع از حقوق بشر و منع تولید انرژی اتمی در شوروی سابق فعالیت می نمود. او به مدت شش ماه در نیژنی نووگورود در تبعید به سر برد. آپارتمانی که وی در آن می زیست، امروزه مبدل به موزه ای شده که در راستای اهداف بشر دوستانه و بهبود وضعیت جهان می کوشد.

❖ گالری یارکوا (The Yurkova Gallery)

این گالری توسط فردی به همین نام تأسیس شده است. در این موزه، آثار هنری نامتعارفی همچون نقاشی بر روی برگ خشک، بر روی موزائیک و یا هر گونه نقاشی عجیب و غیر معمول به معرض نمایش گذاشته شده است.

❖ گالری یمیلینا (The Yemelina Gallery)

در این گالری، شیوه زندگی سنتی روسیه در معرض نمایش قرار دارد. نمایشی دائمی از مجموعه نقاشی‌های سه بعدی آی. یمیلینا در این گالری برپاست.

ساختمان‌ها

❖ کاخ کرملین نیژنی نووگورود (The Nizhny Novgorod Kremlin)

آنچه که بیش از همه در دورنمای شهر به چشم می‌خورد، کاخ بزرگ کرملین با برج‌هایی از آجر قرمز رنگ است. این کاخ در مرکز شهر به عنوان مرکزی تاریخی قرار دارد و مکانی که تاریخ نیژنی نووگورود از آنجا سرچشمه گرفته است. این کاخ، باشکوه‌ترین و با عظمت‌ترین دژ قرون وسطایی به جای مانده از روسیه مرکزی است. دژ چوبی آن در سال ۱۲۲۱ ساخته شده است. ساخت این قلعه به شکل کنونی آن در سال ۱۵۰۰ آغاز شد و ۱۵ سال به طول انجامید. در آن زمان حدوداً ۲ کیلومتر از دیواره دژ به ارتفاع ۲۲ متر و نیز ۱۳ برج به بلندی ۳۰ متر شدند. قلعه در طول تاریخ بارها ترمیم و بازسازی شده است.

❖ نیژگورودسکایا یارمارکا (Nizhegorodskaya Yarmarka)

به معنای نمایشگاه نیژنی نووگورود و یکی از جالب‌ترین اماکن دیدنی این شهر و یکی از بزرگ‌ترین مجتمع‌های نمایشگاهی روسیه است. این مجموعه در کنار رود قرار گرفته و سالیانه بیش از شصت نمایشگاه مختلف در آن برگزار می‌شود. این نمایشگاه سابقه طولانی دارد و سالیان پیش تأسیس شده و برخی قسمت‌های آن از محل‌های تاریخی‌اند و معماری آن جاذبه گردشگری بسیاری دارد. البته سالن‌ها و امکانات جدید نیز دارد.

پلکان (Staircase)

این پلکان، کاخ کرملین را به کناره رود ولگا متصل می‌کند و چشم‌انداز وسیعی از مناظر اطراف را ارائه می‌نماید. این پلکان، توسط اسرای جنگی آلمانی که مجبور به کار بودند، ساخته شده است.

پلکان چیکالوفسکایا

(Chkalovskaya Staircase)

بنایی با معماری بسیار زیبا که هم شهر را آراسته و هم ساحل نیژن-ولژسکایا (Nizhne-Volzhskaya) را به مرکز شهر متصل ساخته است.

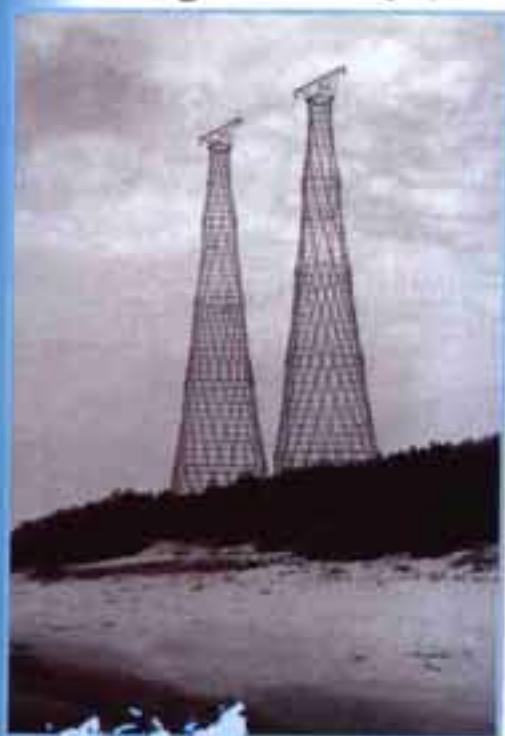

مجسمه مینین و پوزارسکی (Monument to Minin and Pozharsky)

نمونه اصلی این دو مجسمه در شهر مسکو قرار دارد که کپی آن در سال ۲۰۰۵ توسط زوراب تسرتلی (Zurab Tsereteli) در نیژنی نووگورد ساخته شد که پنج سانتی متر از نمونه اصلی خود در مسکو کوتاه تر است. لازم به توضیح است که شاهزاده پوزارسکی و مینین ارتش داوطلبی را آماده کردند و توانستند لهستانی‌ها را در سال ۱۶۱۲ از مسکو بیرون کنند.

برج‌های شوکوف (Shukhov Towers)

این برج‌ها در سال‌های ۱۹۲۷ تا ۱۹۲۹ در حومه غربی نیژنی نووگورود در نزدیکی شهر دیزرزینسک (Dzerzhinsk) شهری در کناره رود اکا ساخته شدند. این دو برج تنها دکل‌های برق هذلولی شکل فعال جهان می‌باشند (hyperboloid electricity pylon) که در ساحل سمت چپ رودخانه اکا قرار گرفته‌اند.

❖ بنای یادبود چخالف (Chkalov Monument)

این بنا به افتخار والری چخالف ساخته شده است. وی اولین فردی بود که به سمت قطب شمال پرواز کرد.

❖ مجسمه گورگی (Gorky Statue)

این مجسمه به افتخار ماکسیم گورکی، نمایشنامه نویس و رمان نویس معروف ساخته شده و در میدانی به همین نام، که یکی از میدان‌های مرکزی شهر است، قرار دارد. چند یادبود دیگر نیز از این نویسنده، در شهر وجود دارد.

❖ دیوار خاکی ورکن ولژسکایا (Verkhne-Volzhszkaya Embankment)

یکی از زیباترین اماکن شهر که دارای چشم اندازی فوق العاده بر مناظر رودخانه ولگا است.

❖ پوکروفکا (Pokrovka)

خیابانی اصلی واقع در مرکز شهر، مناسب برای پیاده روی که امروزه مکانی محبوب نزد اهالی شهر و گردشگران است.

❖ میدان پوژارسکی (Pozharsky Square)

یکی از میادین معروف شهر که وقایع و مراسم مهم و بعضی از فستیوال‌های شهر در اینجا برپا می‌شود.

❖ افلاک نما (Planetarium)

اولین افلاک نما دیجیتالی در روسیه است که به طور مرتب نمایش‌های فضایی را ارائه می‌دهد.

❖ سیرک (Circus)

یکی از قدیمی ترین سیرک‌ها در روسیه است که در سال ۱۸۸۳ شروع به کار کرده است.

❖ جشنواره‌ها

در حال حاضر، نمایشگاه نیژنی نووگورود مجتمع نمایشگاهی پیشرفته‌ای است که تمامی امکانات جهت برگزاری همایش‌ها، کنگره‌ها و نمایشگاه‌ها را دارد. یک اداره کمرگ در محدوده این مجتمع مشغول فعالیت است. این مجتمع متشکل از شش سالن نمایشگاه، پنج تالار کنفرانس و یک سالن پذیرایی از مقامات عالی رتبه است. در طول سال جشنواره‌های جالب و برنامه‌های مختلفی در این شهر رخ می‌دهد که از بین آنها می‌توان به موارد زیر اشاره کرد:

❖ جشن سال نو و کریسمس The New Year day and Christmas ژانویه (دی)

❖ سه روز قبل از چهارشنبه توبه Great Maslenitsa مارس (اسفند)

❖ عید پاک Easter آوریل (فروردین)

❖ بازار رودخانه‌های بزرگ (Great Rivers)

انجمن بین‌المللی علم و صنعت. می (اردیبهشت)

❖ جشنواره بین‌المللی هنر آندری ساخاروف

A. Sakharov International Art Festival آخر جون (تیر)، اوایل جولای

❖ بازار بین‌المللی صنعتی اقتصادی روسیه متحد

“International Industrial Economic Forum “United Russia)

سپتامبر (شهریور)

❖ روز وحدت مردم (Day of People's Unity) چهارم نوامبر (۱۲ آبان)

❖ جشنواره شعر آزاد (Free Verse Poetry Festival)

سی ام آوریل تا اول مه (۱۰-۱۱ اردیبهشت)

سامرا (Samara)

جغرافیای طبیعی

این شهر در جنوب شرقی بخش اروپایی روسیه، در منطقه فدرال ولگا، در محل تلاقی دو رودخانه سامارا (Samara) و ولگا واقع شده است. این شهر در ۸۷۰ کیلو متری جنوب شرقی مسکو قرار گرفته است. سامارا مرکز اجرایی استان سامارا نیز می باشد. این شهر در ساحل شرقی رودخانه ولگا قرار گرفته است و رودخانه نقش مرز غربی این شهر را ایفا می کند. سواحل رودخانه ای در این شهر، از جمله تفرجگاه های مورد علاقه بومیان و گردشگران است. مرز شمالی آن را تپه های سوکولی (Sokolyi) تشکیل می دهند و از سمت غرب و جنوب به مناطق و دشت های استپ منتهی می شود. مساحت این شهر حدود ۴۶۶ کیلومتر مربع است.

آب و هوا

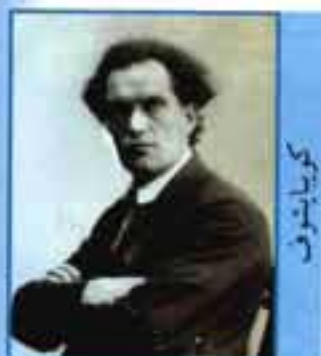
آب و هوای این شهر، مرطوب قاره ای است که تابستان هایی گرم و زمستان هایی سرد را موجب می شود.

جدول آب و هوای سامرا													
بارش (میلی متر) دمای روزانه (سانتی گراد)													
سال	دسامبر	نوامبر	اکتبر	سپتامبر	اوت	جولای	ژوئن	مه	آوریل	مارس	فوریه	ژانویه	ماه
۱۱	-۵	۲	۱۰	۲۰	۲۶	۲۸	۲۴	۲۰	۱۳	۱	-۵	-۵	بیشترین
۱	-۱۱	-۳	۲	۶	۱۲	۱۵	۱۱	۷	۱	-۷	-۱۳	-۱۱	کمترین
۴۴۸	۴۹	۳۰	۵۳	۳۳	۳۴	۴۴	۵۷	۲۷	۲۲	۳۱	۲۸	۴۰	میانگین کل بارش

جغرافیای انسانی

جمعیت این شهر ۱,۱۶۴,۸۹۶ نفر طبق سرشماری سال ۲۰۱۰ بوده است. در هر کیلومتر مربع از این شهر، ۲,۵۰۰ نفر زندگی می کنند.

کویبیشف

تاریخچه

شهر سامارا ابتدا در سال ۱۵۸۶ به عنوان یک پایگاه نظامی دفاعی ایجاد شد و سپس مبدل به مرکز تجارت گندم در منطقه رودخانه ولگا گردید. رشد صنعتی آن عمدتاً از قرن بیستم آغاز شد. به افتخاریکی از رهبران شوروی، کویبیشف (Kuybyshev) از سال ۱۹۳۵ تا ۱۹۹۱ این شهر، کویبیشف نام گرفت. وقتی مسکو از سوی آلمان‌ها در زمان جنگ جهانی دوم مورد تهدید قرار گرفت، این شهر به عنوان مرکز اجرایی اتحاد جماهیر سوسیالیست شوروی (USSR) در سال‌های ۱۹۴۱ الی ۱۹۴۳ خدمت نمود.

دانشگاه نایانوا

تحصیلات

سامارا مدارس آموزش و دبیرستان‌های متعددی دارد. دانشگاه اصلی شهر برای ادامه تحصیل دانشگاه نایانوا (Nayanova) است که تحت حمایت مالی پارلمان امنیت بین المللی (International Parliament for Security) مرتبط به سازمان ملل متحد (UN) فعالیت می نماید. سامارا مرکز اصلی علمی-آموزشی در منطقه ولگا است. ۱۲ سازمان عمومی و ۱۳ مؤسسه تجاری آموزش عالی در کنار ۲۶ دانشکده دیگر در این شهر موجود است. همچنین دانشگاه دولتی هوا فضا (SSAU) روسیه در سامارا است. هیئت علمی و فارغ التحصیلان این دانشگاه نقش بسزایی در توسعه برنامه فضایی روسیه ایفا نموده اند. دانشگاه دولتی سامارا نیز در رشته‌های حقوق، جامعه شناسی و زبان انگلیسی، یکی از مؤسسات آموزش عالی صاحب نام روسیه است. مرکز تحقیقات آکادمی علوم روسیه (Russian Academy of Sciences) در این شهر شعباتی از مؤسسه علوم طبیعی (Physical Institute)، مؤسسه مهندسی نظری (Theoretical Engineering Institute)، و مؤسسه تصویر سازی (Image Processing Systems Institute) دارد.

ورزش

این شهر امکانات ورزشی و باشگاه‌های متعددی دارد. باشگاه فوتبال اف.سی. کرایلیا سووتف سامارا (FC Krylia Sovetov) که در لیگ برتر روسیه بازی می‌کند، در این شهر مستقر است. باشگاه بسکتبال بانوان وی.بی.ام-اس.جی.ای.یو (VBM-SGAU) در این شهر بود. پیش از آغاز بازی‌های سال ۲۰۰۷، این تیم به سی.اس.کی.ای (CSKA) باشگاه ورزشی مرکزی ارتش) فروخته شد و به مسکو نقل مکان کرد و در آنجا سی.اس.کی.ای نام گرفت. باشگاه بسکتبال آقایان به نام بی.سی. کراسنی کرایلیا سامارا (BC Krasnye Krylya) در لیگ برتر

بسکتبال روسیه بازی داشته است. سامارا همچنین زادگاه سیمون وارلاموف (Semyon Varlamov) از بازیکنان درجه یک لیگ مسابقات هاکی و نیز تنیس‌باز سرشناس به نام آناستازیا پانولیوچنکوا (Anastasiya Pavlyuchenkova) است.

اقتصاد

در گذشته سامارا، یک شهر محدود به شمار می‌رفت و اکنون به عنوان مرکز بزرگ اجتماعی، سیاسی، اقتصادی، صنعتی و فرهنگی در بخش اروپایی روسیه، از اهمیت بسیاری برخوردار است که در ماه می (اردیبهشت) سال ۲۰۰۷ نیز، میزبان اجلاس سران اتحادیه اروپا و روسیه شد. سامارا، قطب صنعتی برجسته‌ای در منطقه ولگاست و از نظر درآمد ملی و صنایع، در میان ده شهر برتر روسیه قرار گرفته است. این شهر در زمینه ساخت موشک و فضاپیما، ماهواره و انواع خدمات هوا فضا، انواع کابل و موتور، هواپیما و ذوب آلومینیوم، تاسیسات برق، تصفیه و پالایش، تولید محصولات شیمیایی و سرمازا، واحدهای پمپ گاز، تولیدات ناقان در اندازه‌های مختلف، مته‌های حفاری، تجهیزات برقی خودکار، تشکیلات فرودگاه‌های نظامی، مصالح ساختمانی، تولید شکلات، انواع نوشابه و مواد غذایی و سایر صنایع سبک، شهرت بسزایی دارد.

حمل و نقل

سامارا از قطب‌های عمده حمل و نقل روسیه است. فرودگاه بین‌المللی کروموج (Kurumoch) سامارا، مرکز پروازهای منطقه است و پروازهایی به ساسر روسیه و سایر کشورها را بر عهده

دارد. خط آهن‌هایی نیز این شهر را به مسکو و سایر شهرهای اصلی روسیه مرتبط ساخته است. ساختمان جدید و مجهز ایستگاه راه آهن در سال ۲۰۰۸ کامل شد. سامارا، یک بندر اصلی رودخانه‌ای می‌باشد. و در مسیر بزرگراه ام ۵ (-M5 High way) جاده اصلی میان مسکو و منطقه اورال (Ural) واقع شده است. سامرا سیستم حمل و نقل درون شهری متنوعی دارد که عبارت است از: مترو، تراموا، خطوط اتوبوس‌های شهری و اختصاصی، و اتوبوس برقی. قطارهای محلی، برای رفتن به حومه شهر مناسب می‌باشند.

مراکز خرید

اصلی‌ترین نواحی خرید شهر، بازار خیابان لنینگرادسکایا یولیتسا (Leningradskaya Ulitsa) و خیابان اصلی کویبیشوا یولیتسا (Kuibysheva Ulitsa) است. در آنجا می‌توانید انواع فروشگاه‌های لباس، جواهرات، کافه و رستوران را در کنار نمایندگی‌های فروش اشیائی چون تلفن همراه و سیم کارت بیابید. همچنین دستفروش‌هایی در راسته خیابان لنینگرادسکایا یولیتسا وجود دارند که انواع لباس، سی دی، وی.دی و کالاهای دیگر را می‌فروشند.

ناحیه تی.اس.یو.ام (TsUM)

کمی دورتر از منطقه اصلی گردشگری شهر و نزدیک به ایستگاه قطار واقع شده است. این مکان شامل مجموعه‌ای از مغازه‌های عادی است که در آنها انواع کالاها به فروش می‌رسند. می‌توانید هر آنچه را که نیاز دارید از آنجا تهیه نمایید.

مرکز تجاری تریومف (Triumf Trade Center)

درست در کنار تی.اس.یو.ام قرار گرفته است و مغازه‌های آن، برندهای معروفی دارند. نمایندگی فروش لوازم الکترونیکی ال‌دورادو (El Dorado) و

همچنین فروشگاه بزرگ دتسکی میر (Detsky Mir) نیز در آنجا واقع شده‌اند. سوپرمارکتی نیز در طبقه اول وجود دارد.

❖ سامبوک (Sambuk)

یکی از مناسب‌ترین مکان‌ها جهت خرید سوغاتی است که البته تنوع زیادی ندارد.

❖ دیدنی‌ها

امکن مذهبی

مساجد

تاتارهای مسلمان در پایان قرن شانزدهم در سامارا مستقر شدند. اولین مسجد در سال ۱۸۵۶ ساخته شد. در سامارا دو مسجد وجود دارد.

❖ مسجد مسلمانان سامارا (Muslim Mosque)

از ۱۹۹۹ یکی از بزرگترین مساجد اروپاست.

❖ کلیساها

کلیساهای ارتودوکس در تمام سطح شهر سامارا پراکنده‌اند و بعد از فروپاشی نظام کمونیستی همچنان کلیساهای جدیدی در حال اضافه شدن هستند.

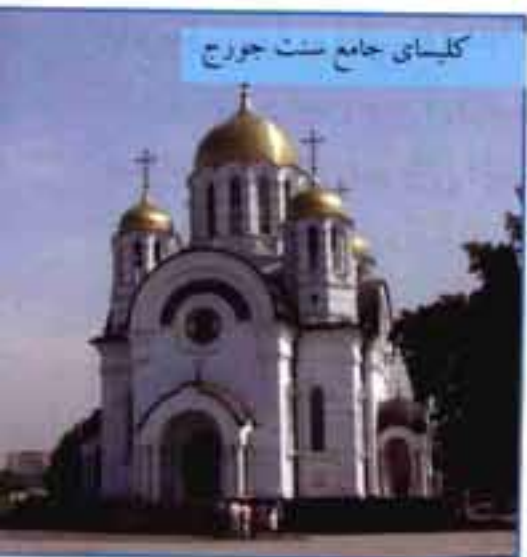
❖ کلیسای جامع سنت جورج

(St George Cathedral)

این کلیسای کوچک اما جذاب، نبش شمال شرقی میدان پلوشاد اسلاوی (Ploshchad Slavy) واقع شده است. این کلیسا در سال ۲۰۰۱ با مشاوره معمار روسی یوری خاریتینوف (Yury Kharitinov) و به یادبود نمونه‌ای که در دوره کمونیست‌ها ویران شده بود، مجدداً ساخته شد. این کلیسا نمونه کوچک‌تری از کلیسای جامع مسیح ناجی مسکو است.

❖ صومعه بانوان ایورسکی (Iversky Women's Monastery)

این صومعه یا دیر که در سال ۱۸۵۰ تأسیس شده، زمانی ۵۰۰ راهبه را

کلیسای جامع سنت جورج

در خود جای می‌داده است. مناظر کلی این صومعه که مشرف به رود ولگا است، اعم از کلیساها و برج ناقوس ۷۰ متری و نیز محل سکونت خواهران روحانی، عمدتاً از آثار اواخر قرن ۱۹ و اوایل قرن بیستم است. این صومعه در سال ۱۹۲۵ بسته شد.

❖ کلیسای جامع پُکروفسکی (Pokrovsky Cathedral)

این کلیسای زیبا در سال ۱۸۶۱ تأسیس شده و در رده قدیمی‌ترین کلیساهای پابرجا در سامارا قرار دارد. در آغاز قرن بیستم، به نظر می‌رسید که زیاده از حد به تزئینات آن پرداختند اما در دهه ۱۹۲۰ بخش بزرگی از ثروت آن به منظور تهیه مواد غذایی برای شهروندان محلی فروخته شد. زمین‌های اطراف این کلیسا وسعت چندانی ندارند، اما فضای کلی و دروازه ورودی بسیار زیبای این مکان، تصویری خوشایند را از نمای سرتاسری آن به ذهن بیننده القاء می‌کند.

❖ کلیسای ارتودوکس (ORTHODOX CHURCH)

این کلیسا در مجاورت کاخ سفید (اقامتگاه ریاست جمهوری) واقع شده است. این کلیسا، مقابل بنای یادبود جنگ که هنوز نمایانگر شعارها و تصاویری جالب از شوروی سابق می‌باشد، قرار گرفته است.

❖ موزه‌ها و اماکن فرهنگی

❖ موزه هنر سامارا (Samara Art Museum)

یکی از بهترین و بزرگ‌ترین موزه‌ها در کشور که در سال ۱۸۹۷ تأسیس شده است. این موزه در مرکز شهر سامارا قرار گرفته و آثار هنری فراوانی را در معرض دید علاقمندان به هنر قرار می‌دهد. بخشی از مجموعه دائمی آن متعلق به آثار هنرمندان محلی و بخش وسیع‌تری نیز متشکل از آثار هنری روسی از قرون ۱۶ تا ۲۰ است. در این موزه بیش از ۱۵ هزار نقاشی، مجسمه و دیگر آثار هنری جمع آوری شده است.

❖ موزه هوا و فضا (Space Museum)

صنعت هوا و فضا در سامارا اهمیت ویژه‌ای دارد و دانشگاهی نیز در این زمینه در شهر دایر است. یکی از سالن‌های این دانشگاه مخصوص این موزه است که ماکت‌هایی از موشک‌های وستوک (Wostok)، سجویس (Sojus) و سایر راکت‌ها، ایستگاه‌های

فضایی بوران (Buran)، میر (Mir)، غذاهای مخصوص فضاوردی و غیره را به معرض نمایش گذاشته است.

❖ موزه تاریخ منطقه‌ای آلابین سامارا (The Alabin Samara Regional History Museum)

وسیع‌ترین و جامع‌ترین موزه موجود در سامارا که همه چیز را در رابطه با این شهر و نواحی اطراف آن به نمایش گذاشته است. طرح ساخت این موزه در سال ۱۸۸۶ توسط شهردار شهر، پیتر وی آلابین (Peter V. Alabin) داده شد. بخش‌هایی در خصوص باستان‌شناسی و زیست‌شناسی

عهد قدیم، از جمله استخوان‌های دایناسورها - که توسط افراد محلی جمع‌آوری شده‌اند - در معرض دید عموم قرار دارد. در قسمت مردم‌شناسی، نمایشی از مردمی را که سال‌ها پیش از به وجود آمدن سامارا در حوالی رودخانه ولگا می‌زیسته‌اند، می‌توان دید. قسمت تاریخ معاصر، بیشتر متمرکز بر حوادث دوران جنگ جهانی دوم است و مجموعه‌هایی از سبیل‌های مذهبی، هنری و طبیعی نیز در میان سایر اشیاء موجود در این بخش، به چشم می‌خورند.

❖ موزه تاریخچه جنگ (The War History Museum)

این موزه منحصرآبه جنگ جهانی دوم اختصاص دارد که سامارا جایگزین پایتخت روسیه بود و در جریان جنگ روسیه، به واسطه صنعت هوانوردی، مقاومت شدیدی از خود نشان داد. تسلیحات جنگی و سایر جنگ افزارها به تعداد قابل ملاحظه‌ای در این موزه به معرض نمایش گذاشته شده‌اند.

❖ موزه تولستوی (Alexey Tolstoy Museum)

این موزه در جشن صدمین سال تولد تولستوی افتتاح شد. در این موزه می‌توانید کتاب‌های موردعلاقه، نقاشی‌ها، یادداشت‌ها و عکس پدر و مادر تولستوی را ببینید. خانم لیماروا (M. P. Limarova) بخاطر علاقه زیادی که به تولستوی و آثارش داشت این موزه را با شور و شوق فراوان ایجاد کرد.

❖ میادین و ساختمان‌ها

❖ میدان پلوشاد اسلاوی و مجسمه سرافرازی

(Ploshchad Slavy and the Monument of Glory)

این میدان یادگار جنگ و مکانی است که زیباترین چشم‌انداز را از رودخانه ولگا ارائه می‌دهد. تندیس به ارتفاع ۵۳ متر به افتخار کارگران نیروی هوایی سامارا در جریان جنگ جهانی دوم در این میدان بنا شده است، که مظهر سامارا محسوب می‌شود. در نزدیکی آن، یادواره جنگ قرار دارد که مجهز به مشعل دائمی (Eternal Flame) است. این میدان در واقع به میدان سامارسکایا پلوشاد (Samarskaya Ploshchad) ملحق شده و فضای بسیار وسیعی را به وجود آورده است. این مکان همچنین بخش اصلی اداری شهر است.

❖ میدان پلوشاد رولوتسی (Ploshchad Revolutsii)

این میدان کوچک در مرکز شهر و در وسط تقاطع دو خیابان پرتردد واقع شده است. در وسط این میدان، مجسمه نین به چشم می‌خورد. این مجسمه توسط متوی مانیزر (Matvei Manizer) ساخته شده است.

❖ میدان پلوشاد چاپاوف (Ploshchad Chapaeva)

در میان این میدان کوچک، تندیس چاپاوف قرار گرفته است که توسط ماتوی مانیزر (Matvei Manizer) در سال ۱۹۳۲ طراحی شده است. چاپاوف یک فرمانده برجسته نظامی بود که در سال ۱۹۱۷ به کمونیست‌ها ملحق شد و پس از آن علیه ارتش سفید در جریان جنگ‌های داخلی مبارزه نمود. در طی یک نبرد در سال ۱۹۱۹، در رودخانه ناپدید شد.

❖ میدان کوبایشوف (Kubyshev Square)

این میدان یک میدان عمومی با مساحت ۱۷۴ هزارمتر مربع است که در مرکز شهر قرار گرفته و هر یکشنبه در آن رژه نظامی برپا می‌شود.

❖ پناهگاه زیرزمینی استالین (Stalin's Bunker)

در سال ۱۹۴۱ زمانی که ارتش آلمان تقریباً به مسکو نزدیک شده بود، شهر سامارا، عمدتاً به خاطر منابع و موقعیت جغرافیایی

آن، به عنوان جایگزین پایتخت انتخاب شد. در حالی که عالی رتبه‌گان و صاحب منصبان کاخ کرملین به این شهر نقل مکان می کردند؛ نوبت جابجایی استالین نیز فرا رسیده بود. گروهی متشکل از ۵۰۰ متخصص و کارگر حفاری مترو که سوگند رازداری یاد کرده بودند؛ از مسکو به سامارا آورده شدند تا پناهگاه زیرزمینی را بسازند. دالانی عمودی به قطر ۸ متر در عمق ۳۷ متری از سطح زمین با دست حفاری شد. این پروژه به طور کاملاً محرمانه و سری به اتمام رسید، به گونه‌ای که حتی همسایگان نیز از روند ساخت آن مطلع نشدند. امروزه از این پناهگاه به عنوان موزه استفاده می شود.

❖ مجسمه اسب سوار واسیلی چاپانوف (Equestrian of Vasily Chapayev)

این مجسمه توسط ماتوی مانیزر در سال ۱۹۳۲ ساخته شد. چاپانوف، سرباز صاحب نام روسی و فرمانده ارتش سرخ در جریان جنگ‌های داخلی روسیه بود.

❖ مجسمه آزادی (Freedom Statue)

این مجسمه، بر روی تپه‌ای در نزدیکی کاخ سفید و ساختمان شهرداری (City Hall) قرار گرفته است. این مکان چشم‌انداز فوق العاده‌ای به رودخانه ولگا و کوهستان ژیگولی (Zhiguly) دارد.

❖ بنای یادبود سربازان (The monument to the soldiers)

این بنا مربوط به سربازان زمان شوروی سابق است که طی جنگ‌های محلی بر سر مرزهای جمهوری سوسیالیست سابق شوروی، جان خود را از دست داده‌اند. سامارا چهار سالن نمایش هم دارد عبارتند از:

سالن موسیقی فیل هارمونیک سامارا

۱- سالن تئاتر دراما (Drama Theatre)، ۲- خانه باله و اپرا (Opera and Ballet House)، ۳- سالن تئاتر جوانان (Young Spectators)، ۴- سالن موسیقی فیل‌هارمونیک سامارا (Samara Philharmonic Hall) - در این سالن موسیقی سنفونی اجرا می‌شود- و سالن نمایش خیمه شب بازی (Puppet Theatre).

◆ تئاتر درامای سامارا (Samara Drama Theatre)

در میدان چاپایوف (Chapayev) قرار دارد. سفارش ساخت این تئاتر در سال ۱۸۸۶ داده شد. ویژگی‌های این سالن متعلق به دو سبک مختلف است. نقشه و نمای ساختمان متقارن و نشانه‌گر سبک کلاسیک است. به عبارت دیگر، جزئیات این ساختمان بر اساس سبک معماری قرون وسطایی روسیه است. بازسازی این سالن در سال ۱۹۶۵ به اتمام رسید. داخل آن به صورت دو طبقه چوبی، با دو برج کوچک مشرف بر فضای تئاترگونه این سالن است و توسط اشتربایچوف (Shcherbychev) ساخته شده است. این سالن به علت نمایش‌های کلاسیکی که در فهرست نمایش‌های خود دارد، مشهور شده است.

❖ پارک‌ها

سامارا شهر بسیار سرسبزی در کناره رودخانه بزرگ ولگا است. پارک‌های فراوان و فضاهای سبز وسیع با درختان و گل و گیاه متنوع در این شهر وجود دارند.

❖ سواحل

این بخش از رودخانه ولگا که سامارا در آن واقع شده، معروف به داشتن سواحل بسیاری است. برخی از این سواحل را توسعه داده‌اند و به آنها رسیدگی شده است و برخی دیگر نه. در قسمت غربی از نواحی سازی ژینگولی، فضایی وسیع و مسطح و حفاظت شده در کنار ساحل قرار گرفته که جاذبه بسیاری در روزهای گرم تابستان دارد. اندکی بالاتر از ساحل، تفرجگاهی که با کف چوبی قرار گرفته که در آن ردیفی از چادرها را می‌توان یافت.

❖ جشنواره‌ها

❖ جشنواره آهنگ گراشین (Grushin Song Festival)

این جشنواره از سال ۱۹۶۸ هر ساله در فضای باز در نزدیکی این شهر برگزار می‌شود. در گذشته محل برگزاری این جشنواره در کنار دریاچه ماستریوکوسکی (Masteryukovskiye) بود و اکنون در چمنزارهای ماستریوکوسکی است. این جشنواره در اولین یکشنبه جولای (تیر) و به مدت دو روز برگزار می‌شود. اکثر علاقمندان به موسیقی از حدود ۲۰۰ شهر روسیه و کشورهای همسایه در این فستیوال شرکت می‌کنند.

❖ فست ۴۰۴ (404fest)

طراحان وب و برنامه‌نویسان هر ساله این فستیوال را در اوایل اکتبر (مهر) برگزار می‌کنند.

اُمسک (Omsk)

جغرافیای طبیعی

شهر اُمسک در منطقه سبیره جنوب غربی و مرکز اجرایی استان اُمسک و در فاصله ۲,۲۳۵ کیلومتری جنوب شرقی مسکو قرار گرفته است. این شهر پس از نوسیرسک، دومین شهر بزرگ در شرق کوهستان اورال در روسیه به شمار می رود. اُمسک بر روی سواحل رودخانه ایرتیش (Irtysh) - که از سمت شمال جریان دارد - و محل تلاقی آن با رود کوچک تری به نام اوم (Om) واقع شده است. ارتفاع متوسط شهر اُمسک، از سطح دریا ۸۷ متر است. مساحت این شهر حدود ۵۷۳ کیلومتر مربع می باشد.

آب و هوا

آمسک دارای اقلیم خشک و قاره‌ای، همراه با نوسانات شدید آب و هوایی است. میانگین دمای هوای روزانه، طی سه دهه اخیر حداکثر ۲۰ درجه سانتی‌گراد در ماه جولای (تیر) و حداقل منفی ۱۹ درجه سانتی‌گراد در ماه ژانویه (دی) بوده است، اگرچه امکان دارد در تابستان تا ۴۵ درجه سانتی‌گراد افزایش داشته و در زمستان تا منفی ۴۵ درجه سانتی‌گراد افت کند.

جدول آب و هوای آمسک		بارش (میلی‌متر) دمای روزانه (سانتی‌گراد)												
ماه	ژانویه	فوریه	مارس	آوریل	مه	ژوئن	جولای	اوت	سپتامبر	اکتبر	نوامبر	دسامبر	سال	
بیشترین	-۱۳	-۱۱	-۳	۸	۱۹	۲۴	۲۵	۲۳	۱۶	۸	-۵	-۱۱	۷	میانگین دمای روزانه
کمترین	-۱۹	-۱۸	-۱۲	-۱	۶	۱۲	۱۴	۱۲	۶	۰	-۱۰	-۱۷	-۲	
میانگین کل بارش	۱۷	۱۳	۱۲	۱۴	۱۹	۳۱	۴۲	۳۸	۲۲	۲۱	۲۲	۲۳	۲۷۱	

جغرافیای انسانی

طبق سرشماری سال ۲۰۱۰، جمعیت ساکن در این شهر ۱,۱۵۴,۰۰۰ نفر و تراکم جمعیت برابر با ۲,۰۱۴ نفر در هر کیلومتر مربع بوده است.

تاریخچه

دژ آمسک در سال ۱۷۱۶، به منظور حفاظت از لشکر روس در امتداد رودخانه ایشیم (Ishim) و ایریش، در مقابل عشایر قرقیز (Kyrgyz) از سرزمین‌های استپ بنا شده است. در قرن ۱۹ و اوایل قرن ۲۰، این شهر با ساخت چند کلیسا و اسقف‌نشین، چند مسجد، یک کنیسه برای یهودیان، عمارت فرمانداری و یک آکادمی آموزش نظامی، به عنوان مرکز اجرایی سیبری غربی و سرزمین‌های استپ (قزاقستان) انتخاب شد.

تحصیلات

در آمسک، مؤسسات آموزش عالی و دانشگاه‌های بسیاری وجود دارد، از جمله:

-دانشگاه دولتی آمسک (Omsk State University)، تاسیس در سال ۱۹۷۴؛

-دانشگاه دولتی فن آوری آمسک
(State Technical University)

تاسیس در سال ۱۹۴۲؛

-ای.ان.او (ANO) آموزشگاه علوم اقتصاد و
مکانیک (گرایش نیرو و تحولات آن)؛

-ای.کی.اس.آی (AKSI) مؤسسه حقوق و
اقتصاد آکسنوف (Aksenov) واقع در ساختمان سبیره غربی؛

-آموزشگاه حقوق و اقتصاد (Law and Economics Institute)؛

-آکادمی حقوق آمسک (Omsk Academy of law)؛

-آکادمی امور بین الملل (Academy of MVD Rossija)؛

-مدرسه فن آوری هوانوردی (Aviation Technical School)؛

-مؤسسه زبان های خارجی (Foreign Language Institute)؛

-دانشکده داروسازی (Medical Academy)؛

-دانشگاه دولتی حمل و نقل (State Transport University)

تاسیس در سال ۱۹۶۱؛

-دانشگاه دولتی کشاورزی (State Agrarian University)؛

تاسیس در سال ۱۹۱۸. این دانشگاه با آموزشگاه دولتی علوم دامپزشکی و آموزشگاه
دولتی تجارت محصولات کشاورزی و تحصیلات تکمیلی مربوط می باشد؛

-دانشکده علوم آموزشی و تربیتی آمسک (State Pedagogical University)؛

-مؤسسه آموزش خدمات تکنولوژی

(Institute of Consumer Service Technology)؛

-سیب ای.دی.آی (SibADI)؛

آکادمی دولتی علوم خودروسازی و ساخت بزرگراه سبیره ای؛

-سیب جی.یو.اف.کی (SibGUFK)، آکادمی علوم فیزو تراپی سبیریه ای؛

-آموزشگاه تجارت و فن آوری اطلاعات سبیریه ای
(Siberian Institute of Business and Information Technology)

-دانشگاه سوورمنی گمونیتارنیا
(Sovremennyi Gomunitarnyi University)

-سیب ان.اف.او.آر (SIBNFOR) مؤسسه سهام و ارز سبیریه.

ورزش

آونگارد آمسک

چارومیر جاگار

ورزش در شوروی سابق و روسیه کنونی اهمیت زیادی داشته و دارد و امکانات فراوانی در کشور و شهر آمسک برای ورزش و ورزشکاران فراهم شده است. تیم هاکی روی یخ آونگارد آمسک (Avangard Omsk) در سال ۲۰۰۴ قهرمان ملی شد و در لیگ قاره ای

مسابقات هاکی (Kontinental Hockey League) بازی نمود. این تیم دوبار برنده جام استنلی (Stanley cup) شده و اخیراً جوایز مهاجمان نیویورک (New York Rangers) و پنگوئن های پترزبورگ (Pittsburgh Penguins) را توسط چارومیر جاگار (Jaromir Jagr) از آن خود کرده است.

اقتصاد

این شهر از نظر صنعتی و اقتصادی تولیدات عمده آن شامل موارد زیر هستند: پالایشگاه، چوب و محصولات جنگلی، تولید ماشین آلات کشاورزی و نساجی. شهر آمسک، اخیراً اقدام به برنامه ریزی صنعتی نموده است تا مرکز اقتصادی منطقه گردد.

حمل و نقل

هر دو انشعاب راه آهن ترنس - سبیریه (Trans-Siberian railway)، از میان شهر آمسک می گذرند که نقش اصلی ارتباطات را در شبکه راه های منطقه ای ایفا می نمایند. تسهیلات موجود در بندرهای دو رودخانه اوب و ایرتیش، هم برای مسافری و هم برای باربری مناسب می باشند. این مسیرهای آبی، آمسک را به شهرهای دارای معادن مواد کانی و ذغال سنگ در قزاقستان و نیز با منابع

نفت و گاز طبیعی و جنگلها و منابع چوبی شمال سیبری متصل می‌سازند. فرودگاه تیسترنالنی (Tsentralny Airport) دسترسی به مقاصد داخلی و بین‌المللی را میسر می‌سازد و موجب می‌شود که این شهر قطب مهم هوایی در منطقه سیبری و روسیه خاور دور محسوب شود.

پروژه احداث یک مسیر زیرزمینی مترو در اواخر دهه ۱۹۸۰ طرح ریزی شد اما به دلیل کمبود بودجه به تعویق افتاد که اکنون به همراه پل مترو بر روی رودخانه ایرتیش در دست ساخت می‌باشد. این پل در حال حاضر صرفاً برای عبور مرور ماشین‌ها قابل استفاده می‌باشد (بخش بالای پل)، اما مسیر عبور و مرور مترو (بخش پایین پل) هنوز در دست احداث است. در مرحله اول، یک خط کوتاه، بخش‌های شمال غربی را به مرکز شهر متصل می‌نماید که اولین بخش آن در سال ۲۰۱۶ افتتاح خواهد شد که دومین شبکه راه آهن زیرزمینی شهری پس از متروی نووسیبریسک در منطقه سیبری محسوب شود.

❖ مراکز خرید

دست کم دو مرکز خرید عمده در آمسک وجود دارند. در این مراکز، انواع کالا با مارک‌ها و کیفیت‌های بین‌المللی یافت می‌شوند. کمبود هیچ کالایی احساس نمی‌شود، و مواد غذایی بسیار تازه و فراوان‌اند.

اگر به خیابان مقابل ایستگاه قطار بروید، در سمت چپ خود بازار بزرگی را مشاهده می‌نمایید که همه چیز در آن یافت می‌شود. قیمت‌ها اغلب مناسب‌اند اما اندکی چانه زدن با فروشندگان هم بی‌نتیجه نخواهد بود. این مکان بهترین جا برای خرید در زمستان است.

❖ مرکز خرید آرنا (Arena Mall)

این مرکز خرید سه طبقه در خیابان لوکاشویچا (Lukashevicha Street) قرار دارد و دارای انواع کالاهای خرید است.

❖ مرکز خرید گروه مگا (MEGA The Family Shopping Centre)

یکی دیگر از شعبه‌های گروه مگا که در بلوار شماره ۳۵ آرخیکتوروف (Arkhitektorov Boulevard 35) قرار دارد. وسعت آن ۱۳۰,۰۰۰ متر مربع و در دو طبقه است و انواع کالاها در آن به فروش می‌رسد.

❖ دیدنی‌ها

اماکن مذهبی (مساجد و کلیساها)

❖ کلیسای جامع دورمیشن (Dormition Cathedral)

بزرگ‌ترین و مجلل‌ترین کلیسا در شهر که به سبک روسی با پنج گنبد در سال ۱۸۹۶ ساخته شده است. این کلیسا در دوران اتحاد جماهیر شوروی تخریب ولی در اوایل دهه اول قرن بیست و یکم ترمیم شد.

❖ کلیسای جامع سنت نیکولاس (St Nicholas)

یکی از کلیساهای زیبای شهر که در سال ۱۸۴۰ به سبک نئوکلاسیک بنا شد. این کلیسا در مرکز آثار تاریخی، خیابان یول لینا ۲۷ (ul Lenina) قرار دارد.

❖ کلیسای جامع نیکولسکی (Nikolsky Cathedral)

این کلیسا ۱۳۰ سال است که در خیابان تارسکایا (Tarskaya) قرار دارد. این کلیسا همچنان ظاهر اصلی خود حفظ نموده است. عمارت این کلیسا دلالت بر علاقه وافر معمار آن به سبک‌های باستانی نیمه دوم قرن نوزدهم دارد. نمای گنبدها و مناره این کلیسا از نیم رخ، یادآور سبک معماری باروک (معماری قرن ۱۸) است. اخیراً بخش‌هایی از کلیسا را با آب طلا مرمت کرده‌اند.

❖ کلیسای سرگی رادونسکی (Sergiy Radonejskiy)

این کلیسای کوچک چوبی اولین پرستشگاه در اُمسک است که در اولین دژ اُمسک قرار گرفته است. همزمان به عنوان اولین عمارت ساخته شده در دژ نیز محسوب می‌شود. در سال ۱۷۱۸، خاندان تیومن (Tyumen) ناقوس‌هایی را به آن آویختند و در سال ۱۷۵۵ اطراف آن با حصارهای چوبی احاطه و برج ناقوسی هشت ضلعی در یک گوشه آن بنا شد.

کلیسای ایلینسکایا (Ilinskaya)

در اواسط قرن ۱۸، در منطقه مسکونی شهر ساخته شد. در سال ۱۷۵۹، به سمت چپ ساحل تغییر مکان داد و در میان دیوارهای دژ قدیمی بر روی یک برآمدگی در اطراف دروازه‌های اسپاسکی (Spasskie) یا میدان لنین قرار گرفت.

موزه‌ها و اماکن فرهنگی

آمسک دارای موزه‌های بزرگ و کوچک بسیاری است، از جمله:

موزه هنر (Art Museum)

ساختمان آن که در سال ۱۸۶۲ بنا شده است، خود به تنهایی یک اثر تاریخی است. این ساختمان به عنوان عمارت حکمران سیبری ساخته شد و محل اقامت تزارها نیز بوده. تخت پادشاهی جمهوری کالمیکیان (Kalmykian) با دسته‌هایی به شکل فیل از چوب آبنوس که هفت کیلوگرم نقره در تزئین آن بکار رفته است، یکی از آثار هنری این موزه است.

موزه ادبیات داستایوفسکی (The Dostoyevsky Museum of Literature)

این موزه برای گرامیداشت نویسنده مشهور روسی فتودور داستایوفسکی در خیابانی به نام همین نام بر پا شده است. این نویسنده در سال‌های ۱۸۴۹ تا ۱۸۵۳ در آمسک در تبعید به سر برد، تجربه‌ای که در کتابش از آن به نام زنده به گور شدن در سیبری (Buried Alive in Siberia) توصیف کرده است. این موزه قبلاً بخشی از موزه مردم‌شناسی، تاریخ و اقتصاد محلی بود اما امروزه به صورت یک مرکز علمی-ادبی مستقل فعالیت می‌کند. در این موزه مجموعه‌ای از آثار داستایوفسکی، پی. دراورت (P. Dravert)، آنتون سوروکین (Anton Sorokin)، ویسولد ایوانوف (Vsevolod Ivanov)، لئونید مارتینوف (Leonid Martynov) و تیموفی بلوزروف (Timofey Belozero) وجود دارد.

موزه دولتی تاریخ و مطالعات منطقه‌ای آمسک

(Omsk State Museum of History and Regional Studies)

این موزه که در سال ۱۸۷۸ تأسیس شده، کلکسیون گران‌بهای خود را در جریان جنگ جهانی دوم و پس از جنگ حفظ کرده است و موجودی خود را با این هدف که رشد سریع اجتماعی، دستاوردهای اقتصادی، کشاورزی، صنعتی و هنری منطقه‌ای را انعکاس دهد، همچنان توسعه دهد. در این موزه بیش از ۱۸۷,۰۱۸

اثر هنری گردآوری شده است. این موزه چندین بخش دارد که شامل بخش های: تاریخی، باستان شناسی، گیاهی، هواشناسی، جنگل داری و ... است.

❖ موزه هنرهای زیبای وروبل (Vrubel Museum of Fine Art)

این موزه در سال ۱۹۲۴ به عنوان بخشی از موزه مردم شناسی، تاریخ و اقتصاد محلی تأسیس شد. در این موزه کلکسیونی از انواع نقاشی، طرح و تندیس و آثار هنری و صنعتی دیگر به عرضه نمایش گذاشته شده است.

❖ موزه هنرهای زیبا (Omsk Museum of Fine Arts)

یکی از بزرگ ترین موزه ها در سبیری که در سال ۱۹۲۴ تأسیس شده است. امروزه دارای مجموعه ای بیش از ۱۵ هزار کار هنری از نقاشان روسی و غیر روسی، مجسمه و حکاکی است. شروع جمع آوری این مجموعه از دهه ۱۹۲۰ بوده است. اُمسک چندین موزه متنوع دیگر دارد از جمله:

❖ موزه کونتراتی بلوف (Kondratii Belov Museum)

❖ موزه هنر لیبروف (Liberov Museum of Art)

❖ موزه آموزش و پرورش (Museum of Education)

❖ موزه هنرهای نمایشی (Museum of the Dramatic Arts)

❖ موزه هوا فضا (Airtrafic Museum)

❖ موزه تاریخ طبیعی دوم پریرودی

(Dom Prirody Museum of Natural History)

❖ موزه کلیسای دورمیشن (Museum of the Dormition Cathedral)

❖ موزه خیمه شب بازی (Museum of Puppetry)

❖ موزه نظامی و مجتمع یادواره

(Military Museum and Memorial Complex)

❖ ساختمان ها

فضای معماری در شهر اُمسک بسیار جالب توجه است. در قسمت قدیمی شهر، ساختمان‌هایی وجود دارد که مربوط به قرون مختلف است. جذابیت خاصی در مورد عمارت‌های قدیمی اُمسک با آجرهای قرمز رنگ آن وجود دارد، با سازه‌های مشبک تزئینی از دروازه‌ها، حصارها و تیر آهن‌هایی که بر سر در ورودی این خانه‌ها به چشم می‌خورند.

❖ مجسمه لنین (Lenin statue)

داخل باغ‌های پشت موزه هنر، بنای یادبودی از جنگ و مجسمه لنین به چشم می‌خورد. لنین در این تندیس ظاهراً در حال تماشای خود درون آینه‌ای غیر قابل رویت است.

❖ برج دیدبانی پوزارنایا کالانچا

(Pozharnaya Kalancha)

نزدیک میدان دیزرژینسکوگو (-pl Dzerzhinsk-ogo)، آنسوی دروازه‌های توبولسک (Tobolsk) و تارسکایا (Tarskaya)، برج دیدبانی هفت طبقه آتش نشانی وجود دارد. ساخت این برج، با دیوارهای آجری و سرستون‌های آهنی که نماد شهر است، در سال ۱۹۱۶ به پایان رسید.

❖ خانه آرشیوتکت ها (Architecture House)

نمای بیرونی این ساختمان بسیار عجیب به نظر می‌رسد. یک کافه در داخل و یک مجسمه جلوی این ساختمان قرار گرفته است. این ساختمان در خیابانی فرعی از خیابان یولیتسالینا (ul. Lenina) نزدیک به کلیسای جامع نیکولسکی واقع است و همانند بقیه بناهای شهر از آجر قرمز ساخته شده است.

❖ بنای یادبود جنگ (War Memorial)

این یادواره عظیم جنگ که به سبک شوروی سابق ساخته شده است، بر روی میدان پلوشاد دیزرژینسکوگو در نزدیکی برج آتش نشانی قرار گرفته است.

❖ بازداشتگاه (The Guardhouse)

تاریخ ساخت آن به سال ۱۸۱۷ برمی‌گردد و تنها ساختمان در آمسک است که تزئینات آن به سبک باروک است.

❖ تالار موسیقی آمسک (Omsk Music Theatre)

در سال ۱۹۸۰ ساخته شد.

❖ سالن تئاتر باله و اپرا (Opera and Ballet theatre)

این سالن نمونه‌ای از معماری اتحاد جماهیر شوروی است.

❖ گالری کیوادرات (Kvadrat Gallery)

❖ خیابان کی.مارکس (K.Marx Prospect)

این خیابان اصلی و پر رفت و آمد در اوایل سال ۱۹۵۰ ساخته شد. همزمان با آن، پروژه احداث شهرک کارکنان صنعت نفت نیز آغاز و سپس با کاشت درخت و بوته در حاشیه‌ها، مبدل به خیابانی زیبا، پیشرفته و امروزی شد.

❖ ایستگاه رودخانه (River Station)

مهندسان شهرسازی در آمسک جدید، بر آن شدند تا اغلب خیابان‌ها، میادین، پارک‌ها و باغ‌ها، رو به سوی رودخانه داشته باشند. رودخانه ایرتیش امروزه به عنوان محور اصلی است و شهر در اطراف آن در حال رشد و توسعه می‌باشد. نظریه گسترش شهر در سمت چپ رودخانه ایرتیش در اوایل سال ۱۹۸۰ - توسط مؤسسه گیپروگورمسکو (Moscow Giprogor) مطرح شد.

❖ پارک‌ها

در این شهر چندین پارک وجود دارد که از مهم‌ترین آنها می‌توان این موارد را نام برد: پارک جزیره سبز (Green Island) که در کنار رود ایرتیش قرار دارد، پارک مرکزی (Central Park)، پارک پیروزی (Park Victory)، پارک طبیعی پناهگاه پرندگان (Natural Park bird sanctuary) و پارک عمومی سویتسکی (Sovietsky) که در آن یک باغ وحش، چشمه، چندین کافه، اسباب بازی و سرگرمی برای بچه‌ها وجود دارد. در پارک سویتسکی، فستیوال جوانان روسیه برگزار می‌شود که رقابتی میان نیرومندترین افراد شهر و انواع مسابقات ورزشی است.

❖ پارک فرهنگ و فراغت (Park of Culture and Rest)

این پارک چمنزارها و مجموعه‌هایی از درختان بید دارد و نیز انشعابی در فاصله نیم تا یک کیلومتری از رودخانه قدیمی ایرتیش که به چندین نهر منشعب شده است، از میان این پارک عبور می‌کند.

❖ مرکز نمایشگاهی فلورا (Flora Exposition Centre)

❖ پارک حیات وحش اُمسک (Omsk Zoological Park)

❖ جشنواره‌ها

جشنواره‌ها و نمایشگاه‌های متعددی در طول سال در این شهر برگزار می‌شود که با جشن سال نو آغاز شده و با جشن‌هایی همچون روز شهر (City Day)، روح روسیه (Soul of Russia) و همه رنگ‌های رنگین کمان (All Colors of the Rainbow) ادامه می‌یابد.

❖ فستیوال بین‌المللی ماراتن سبیره

(Siberian International Marathon (SIM)

این فستیوال از سال ۱۹۹۰ در اولین شنبه از ماه آگوست (مرداد) در این شهر برگزار می‌شود. مسافت این مسابقه ۱۰ کیلومتر است.

❖ فستیوال خیمه شب بازی (Festival of puppet theatres Visiting Arlekin)

فستیوال خیمه شب بازی بین‌المللی که از ۱۴ تا ۲۱ سپتامبر (شهریور) در این شهر برگزار می‌شود. در این فستیوال گروه‌هایی از کشورهای مختلف از جمله روسیه، بلغارستان، بریتانیا، آلمان، ایران، چین و ... شرکت می‌کنند.

کازان (Kazan)

جغرافیای طبیعی

شهر کازان در ۷۲۲ کیلومتری شرق مسکو، روسیه اروپایی مرکزی، و پایتخت جمهوری تاتارستان (Tatarstan)، و بندری با مساحت ۴۲۵ کیلومتر مربع در محل تلاقی دو رودخانه ولگا (Volga) و کازانکا (Kazanka) می‌باشد. کازان هشتمین شهر بزرگ در روسیه است. کاخ کرملین کازان (Kazan Kremlin) از مکان‌های میراث جهانی می‌باشد. در آوریل (فروردین) سال ۲۰۰۹، اداره ثبت اختراعات روسیه، حق انحصاری عنوان سومین پایتخت روسیه را به کازان اعطا نمود. این شهر در سال ۲۰۰۹ به عنوان پایتخت ورزشی روسیه برگزیده شد.

جدول آب و هوای کازان													بارش (میلی‌متر) دمای روزانه (سانتی‌گراد)		
سال	ژانویه	فوریه	مارس	آوریل	مه	ژوئن	جولای	اوت	سپتامبر	اکتبر	نوامبر	دسامبر	بیشترین	کمترین	میانگین
۸	-۸	-۸	-۲	۹	۱۸	۲۲	۲۵	۲۲	۱۶	۷	-۲	-۷	بیشترین	کمترین	میانگین
۰	-۱۳	-۱۳	-۹	۰	۷	۱۲	۱۵	۱۲	۷	۲	-۶	-۱۱	بیشترین	کمترین	میانگین
۳۶۰	۲۳	۲۲	۱۸	۲۲	۲۷	۴۷	۳۹	۳۹	۳۲	۳۸	۳۰	۲۳	بیشترین	کمترین	میانگین

آب و هوا

کازان دارای آب و هوای مرطوب قاره‌ای با زمستان‌های طولانی و سرد و تابستان‌های گرم و خشک و اغلب داغ می‌باشد. در طی سال، گرم‌ترین ماه جولای (تیر)، با میانگین دمای روزانه ۲۰ درجه سانتی‌گراد بالای صفر و سردترین ماه، ژانویه (دی) با میانگین دمای ۱۲ درجه سانتی‌گراد زیر صفر می‌باشد ولی دما اغلب از متوسط خیلی بالاتر و پایین‌تر هم می‌رود.

جغرافیای انسانی

طبق سرشماری سال ۲۰۱۰، جمعیت ساکن در این شهر ۱,۱۴۳,۶۰۰ نفر بوده است. جمعیت این شهر تقریباً ترکیبی از نژاد تاتارها (حدوداً ۵۲٪) و روس‌ها (حدوداً ۴۳٪) می‌باشد. الباقی شامل چاووشی‌ها (Chuvash) (از جمهوری چاووش)، اوکراینی‌ها (Ukrainians) و آذری‌ها (Azeri) می‌شوند. مذهب اکثریت مردم در شهر کازان مسلمان و ارتودکس شرقی می‌باشند. افراد فاقد دین مشخص نیز بسیاری دارند. اقلیت‌های مذهبی شامل مذاهب کاتولیک، پروتستان، یهودیت، کریшнаپرستی، و فرقه بهائیت است.

در اکثر نقاط شهر کازان مردم به زبان‌های تاتاری و روسی صحبت می‌کنند. زبان روسی عملاً توسط کل جمعیت شهر، صرف نظر از برخی تاتارهای قدیمی‌تر، قابل درک است. زبان تاتاری به‌طور گسترده‌ای بین تاتارها رایج است.

تاریخچه

منشا نام کازان نامشخص است اما بیشتر افسانه‌ها پذیرفته‌اند که از بلغاری یا تاتاری گرفته شده و به معنای دیگ بخار یا پاتیل است.

این شهر در اواخر قرن ۱۰ تاسیس و از اواخر قرن ۱۴ تا آغاز قرن ۱۵ کازان پایتخت قلمرو کازان بود. در سال ۱۴۰۸، این شهر شروع به ضرب سکه‌های خود نمود. در سال ۱۵۵۲، توسط ایوان چهارم گروزنی (Grozny) تصرف و بخشی از دولت روسیه شد. در سال ۱۵۵۶، کاخ جدید کرملین ساخته و از سال ۱۷۰۸، مرکز استان کازان روسیه شد. در سال ۱۸۰۴، دانشگاه دولتی کازان افتتاح و در سال ۱۸۹۶، راه آهن به مسکو ساخته شد. در سال ۱۸۹۹، تراموا و منابع آب شهری آغاز به کار نمودند. در سال ۱۹۲۰، کازان پایتخت حکومت مستقل تاتار از جمهوری سوسیالیست شوروی (و سپس تاتارستان) شد.

تحصیلات

علاوه بر مدارس متداول آموزشی در مقاطع تحصیلی مختلف، ۴۹ مدرسه موسیقی، ۱۰ مدرسه هنرهای زیبا و ۴۳ مدرسه ورزشی در کازان وجود دارند. ۵۵ موسسه آموزش عالی نیز دارای شعباتی از دانشگاه‌های سایر شهرهای روسیه در کازان هستند.

دانشگاه دولتی کازان (Kazan State University)

در سال ۱۸۰۴ در این شهر تاسیس شد که دانشجو یان برجسته‌ای همچون نیکولای ایوانوویچ لوباچوفسکی (Nikolai Ivanovich Lobachevsky) - فیزیکدان و زمین شناس -، لئو تولستوی (Leo Tolstoy) و ولادمیر لینن (Vladimir Lenin) از آن فارغ التحصیل شده‌اند. این دانشگاه به خاطر داشتن اکتشافات علمی برجسته، از جمله هندسه اقلیدسی توسط لوباچوفسکی، عنصر روتنیم توسط شیمیدان

کارل کلاوس (Karl Klaus)، نظریه ساختارهای شیمی توسط بوتلروف (Butlerov) و رزونانس پارامغناطیسی الکترون توسط زاوویسکی (Zavoisky) به شهرت رسیده است. دانشگاه کی.اس.یو. (KSU) شامل ۱۴ دانشکده، ۴ موسسه، و دو شعبه در شهرهای نابرژین چلنی (Naberezhnie Chelny) و زلنودولسک (Zelenodolsk) می‌باشد. این دانشگاه حدود ۱۶ هزار دانشجو دارد.

دانشگاه فنی دولتی کازان

(Kazan State Technological University) (KCTI)

یکی از بزرگ‌ترین موسسات آموزشی در سطح روسیه می‌باشد. این مدرسه در تاریخ ۱۴ جولای (۲۳ تیر) سال ۱۸۹۰، به عنوان یک دبیرستان شیمی و تکنولوژی مشترک با دبستان فنی و حرفه‌ای در رشته‌های مکانیک، شیمی و عمران آغاز به فعالیت نمود. این دانشگاه آغازگر آموزش‌های فنی در روسیه و تاتارستان می‌باشد.

دانشگاه فنی دولتی روسیه (KAI)

(Kazan State Technical University)

در سال ۱۹۳۲ تاسیس شد. امروزه

این دانشگاه یکی از برجسته ترین موسسات در مهندسی هوافضا و موشک، تولیدات موتور و ابزار آلات، علوم رایانه، و مهندسی رادیو می باشد.

دانشگاه دولتی پزشکی کازان (Kazan State Medical University)

از برجسته ترین دانشگاه های پزشکی در روسیه می باشد.

موسسه دولتی اقتصادی و امور مالی

(Kazan State Finance and Economics Institute)

اقتصاددانانی را برای امور مالی و سیستم های اعتباری و صنعتی آموزش می دهد.

دانشگاه دولتی مهندسی کازان

(Kazan State Energetics University)

بالغ بر ۱۲,۰۰۰ دانشجو در رشته مهندسی مکانیک در این دانشگاه، مشغول به تحصیل هستند.

هنرستان دولتی موسیقی کازان (Kazan State Conservatory)

کازان یکی از بزرگ ترین مراکز علمی و پژوهشی در روسیه است، برخی از این مراکز عبارتند از:

مراکز علمی آکادمی علوم روسیه (Russian Academy of Sciences)

در سال ۱۹۴۵ تاسیس شده پنج موسسه آموزشی دارد.

آکادمی علوم تاتارستان (TAS)(Tatarstan Academy of Sciences)

در سال ۱۹۹۱ تاسیس شده است. این آکادمی هفت دانشکده محلی با سیزده آموزشگاه و نیز بیست و یک سازمان که تحت مدیریت این آکادمی می باشند و یک شعبه در شهر یولیانوفسک (Ulyanovsk) دارد.

ورزش

این شهر امکانات ورزشی فراوانی دارد و مسابقات مختلفی در این شهر برگزار شده و می شود.

برخی رویدادهای مهم:

۱. کازان از میزبانان مسابقات جام جهانی فوتبال (FIFA World Cup) سال ۲۰۱۸ خواهد بود.
۲. کازان میزبان مسابقات دانشگاهی تابستانی (Summer Universiade) سال ۲۰۱۳ خواهد بود.
۳. کازان میزبان مسابقات قهرمانی جام اروپا در رشته وزنه برداری (Weightlifting Europe Championship) در سال ۲۰۱۱ بود.
۴. مسابقات قهرمانی جهانی در رشته هاکی روی یخ (-Bandy World Champion ships) در سال ۲۰۱۱ برگزار شد. مسابقات قهرمانی جهانی هاکی روی یخ در سال ۲۰۰۵ نیز در این شهر انجام شد.
۵. مسابقات قهرمانی جهانی هاکی روی یخ نوجوانان (Ice Hockey Juniors World Championship) در سال ۲۰۰۸ برگزار شد.
۶. مسابقات قهرمانی جهانی بوکس دانش آموزی (Boxing Students World Championship) در سال ۲۰۰۸ برگزار شد.
۷. مسابقات قهرمانی جام اروپا در رشته کریکت (Field Hockey Europe Championship) در سال ۲۰۰۷ برگزار شد.
۱. در رشته هاکی روی یخ (KHL) - تیم ای. کی بارز کازان (Ak Bars Kazan) این تیم در سه مسابقه قهرمانی شرکت داشته است، و برنده جام قهرمانی اروپایی آی. آی. اف. اف (IIHF European Champions Cup) در سال ۲۰۰۷ و جام قاره ای آی. آی. اف. اف (IIHF Continental Cup) در سال ۲۰۰۸ بوده است.
۲. تیم اف. سی. سی رایبن کازان (FC Rubin Kazan) این تیم قهرمان سال های ۲۰۰۸ و ۲۰۰۹ لیگ برتر فوتبال روسیه می باشد.
۳. تیم بسکتبال یونیکس کازان (UNICS Kazan) این تیم، چهار بار به عنوان دومین تیم برنده و دو بار برنده جام و برنده لیگ اروپایی فیبا (FIBA) سال ۲۰۰۴ بوده است.
۴. تیم والیبال وی. سی. زنیت کازان (VC Zenit Kazan) سه بار برنده لیگ برتر و یک بار برنده لیگ قهرمانی سی. ای. وی (-CEV Champions League) در سال ۲۰۰۸ بوده است.
۵. تیم واترپولو سینتز (Sintez) قهرمان سال ۲۰۰۷، جام لن (LEN Cup) ۲۰۰۷ و برنده جام ۲۰۰۵ بود.

اقتصاد

کازان یکی از وسیع ترین مراکز صنعتی و مالی در روسیه، و نیز پیشتاز در زمینه سرمایه گذاری متراکم و ساخت و ساز در منطقه اقتصادی ولگا و مرکزی صنعتی، تجاری و فرهنگی عمده است. تولیدات صنعتی عبارتند از: ماشین آلات، پالایشگاه نفت، مواد شیمیایی، مصالح ساختمانی، محصولات غذایی، کفش، صابون، و منسوجات. سرمایه های بانکی این شهر در روسیه، در رده سوم قرار دارد. مرکز فن آوری اطلاعات (IT-Park) روسیه که در نوع خود وسیع ترین در میان پارک های علمی در سطح اروپای شرقی می باشد، ابداعاتی را در زمینه اقتصادی ارائه نموده است. ترکیب منحصربه فرد بخش های باستانی و بخش های مدرن شهر، موجب جذب گردشگران به این شهر شده است. ۳۴۵,۰۰۰ گردشگر در سال ۲۰۰۴، و ۵۵۰,۰۰۰ گردشگر در سال ۲۰۰۵ از کازان بازدید نمودند. کاخ کرملین کازان (Ka-zan Kremlin) هر ساله ۲۰۰,۰۰۰ گردشگر را به خود جلب می کند.

حمل و نقل

فرودگاه بین المللی کازان

(Kazan International Airport)

در ۲۶ کیلومتری جنوب مرکز شهر واقع شده است. این فرودگاه مرکز فعالیت خطوط هوایی تاتارستان و محل پرواز ۱۱ شرکت هواپیمایی می باشد. مسیر میان فرودگاه تا مرکز شهر را می توان با اتوبوس خط ۹۷ طی کرد. فرودگاه کوچک بوریسو گلبسکوی (Kazan Borisoglebskoye) نیز جایگاهی برای کارخانه هواپیماسازی و شرکت تولید هواپیما (Kazan Aircraft Production Association) است.

راه آهن کازان پسازیرسکی

راه آهن: کازان توسط خطوط آهن به شهرهای مسکو، نیژنی نووگراد، یولیانوفسک (Ulyanovsk)، یوشکار-اولا (Yoshkar-Ola) و یکاترینبورگ متصل است. ایستگاه اصلی راه آهن کازان پسازیرسکی (Kazan passazhirsky) در مرکز شهر

واقع شده و شامل ساختمان اصلی (که در سال ۱۸۹۶ بنا شد)، پایانه قطارهای رفت و برگشت به حومه شهر، دفتر فروش بلیط و چند ساختمان فنی دیگر است.

این ایستگاه دارای ۳۶ قطار درون شهری و سالانه بیش از ۸ میلیون مسافر از آن تردد می کنند.

دومین پایانه در بخش شمالی شهر قرار دارد، و تنها یک خط درون شهری دارد.

حمل و نقل آبی

این شهر کشتی های درون شهری و قایق های رفت و برگشت به حومه شهر دارد. قایق های بادی هم استفاده می شوند. میزان رفت و برگشت مسافران روزانه به حدود شش هزار نفر می رسد.

اتوبوسرانی: مرکز اتوبوسرانی در خیابان دوویاتائوا (Devyataeva) قرار دارد. مسیرهای مختلف اتوبوس کازان را به تمامی نقاط تاتارستان، سامارا، یوفا (Ufa)، استرلیتامک (Sterlitamak)، تولیاتی (Tolyatti)، یولیانوفسک (Ulyanovsk)، باکی (Baki) و آکتوب (Aktobe) متصل می سازند.

بزرگراه ها: بزرگراه های کازان، این شهر را به سامارا، اورنبورگ (Orenburg)، یوفا، چبوکساری (Cheboksary)، نابرژنی چلنی، آلمتیوفسک (Almetyevsk)، بوگلما (Bugulma) و چیستوپول (Chistopol) متصل می کنند.

پنج پل بر روی رودخانه کازانکا داخل شهر قرار دارند و یک پل، کازان را به ساحل آنسوی ولگا متصل می سازد.

حمل و نقل عمومی شهر

۱. متروی کازان با یک خط، یعنی خط مرکزی شما - جنوب شرقی، در تاریخ ۲۷ آگوست (۵ شهریور) سال ۲۰۰۵ افتتاح شد. متروی کازان دارای هفت ایستگاه است، اما قصد دارد برای گسترش خط در هر دو جهت و عبور از رودخانه کازان، ایستگاه های آویاستروتل نایا، مسکوفسکایا و دیکابریستوفرا در سال ۲۰۱۲ احداث کند.

۲. سیستم تراموای کازان در سال ۱۸۹۹ تاسیس شد. این سیستم هشت مسیر و خطوطی به طول ۱۸۷ کیلومتر و تعداد ۱۹۷ واگن دارد.

۳. سیستم اتوبوس برقی کازان در سال ۱۹۴۸ تاسیس شد. این سیستم دارای خطوطی به طول ۳۵۵ کیلومتر می باشد که در ۱۴ مسیر استفاده می شوند.

۴. سیستم اتوبوسرانی کازان به طور کلی در سال ۲۰۰۷ بازسازی شد. ۹۱ مسیر اتوبوسرانی که طول آنها روی هم رفته ۱۹۸۱ کیلومتر است.

مراکز خرید

مراکز تجاری در کازان عبارتند از: مگا (MEGGA)، سوار پلاتزا (Suvar Plaza)، ایکس ال (XL)، باهتل (Bahetle)، گام (GUM)، کولتسو (Koltso)، کورستون (Korston)، مگا کازان (Mega Kazan)، مونایا سمی (Modnaya semi)، موراوینیک (Muraveinik)، پارک هاوس (Park House)، سیرت ستر (Cirt cen-tre)، تاندم (Tandem)، تی اس یو ام (TSUM)، یوزنی (Yuzhny).

مراکز تجاری مدرن همچون سوپرمارکت، هایپرمارکت، فروشگاه‌های ارزان و مراکز تجاری سطح بالا در این شهر وجود دارند. عملاً کلیه برندهای جهانی از جمله پوشاک، لوازم آرایش، لوازم خانگی و کالاهای ورزشی در کازان ارائه می‌شوند. کمپانی‌های بین‌المللی همچون: ایکا (IKEA)، مترو (METRO) و اوبی آی (OBI)، اسپورت مستر (Sportmaster)، آدیداس (Adidas)، سویاز (Soyuz)، ایگرومکس (Igromaks)، و فروشگاه‌های متعدد محلی در شهر فعالیت دارند. در برخی از این مراکز کلیه شرایط لازم برای اوقات فراغت و استراحت خانواده‌ها نیز مهیاست، به طور مثال اتاق‌های بازی برای کودکان، کافه و سینما و غیره. در هر مرکز تجاری بزرگ، بخشی به فروش سوغات اختصاص داده شده است. سوغات بین‌المللی در فروشگاه‌های خاص شهر یافت می‌شوند. به طور کلی، امروزه کازان از لحاظ کیفیت و کمیت سرانه فضای مراکز خرید، از مسکو پیشی گرفته و در رده پایتخت‌های اروپای مرکزی قرار دارد. مهمترین و مشهورترین مراکز خرید شهر عبارتند از:

مغازه‌های کاخ کرملین (Kazan Kremlin Shops)

مغازه‌های جالبی در آنجا وجود دارند، و می‌توانید هدایای معتبر محلی

را از آنجا بخرید، از جمله: انواع روسری، خرمهره و تسبیح، آهن رباهای تزئینی، جا کلیدی، سفال، زیر لیوانی و بسیاری اشیای دیگر. قیمت‌ها در آنجا چندان تفاوتی با مغازه‌های خیابان بومان ندارند.

❖ خیابان بومان (Bauman)

این خیابان مرکزی شهر، مخصوص پیاده‌ها است و عبور وسایل نقلیه در آنجا ممنوع است. می‌توانید قدم بزنید و از خرید لذت ببرید. رستوران‌های محلی، فست فود، رستوران‌های ایتالیایی، ترکی و غیره به وفور یافت می‌شوند. این خیابان که به اربت کازان،

خیابانی قدیمی و معروف در مسکو، معروف است از کرملین شروع شده و به میدان توکای (Tukay) و هتل تاتارستان (Hotel Tatarstan) در مرکز شهر ختم می‌شود، بوتیک‌ها، مغازه‌های سوغات، دکه‌ها، کافه‌ها و بارها، فرصت‌های بیشماری برای تماشا ایجاد کرده‌اند. مجسمه‌سازی در این مکان از جذابیت و محبوبیت ویژه‌ای برخوردار است.

❖ مرکز خرید مگا (Mega Mall)

مجموعه بسیار بزرگ و جالبی است که در خیابان پوبدی ۱۴۱ (Pobedy) قرار دارد. مرکز خرید مگا در تاریخ ۱۸ نوامبر (۲۷ آبان) ۲۰۰۵ افتتاح شد. مساحت کلی این مجموعه ۱۱۵,۰۰۰ مترمربع می‌باشد. ۱۳۷ مغازه در آنجا وجود دارند. تنوع وسیع کالا نظر همه مردم را به خود جلب می‌کند. وجود تعداد زیادی کافه و رستوران، موجب شده‌است تا مردم بتوانند در حین خرید استراحت کنند. این مرکز خرید دارای پارکینگ به ظرفیت ۶۰۰۰ خودرو و اتاق‌های کودکان است. لوازم منزل (در مغازه‌های ایکآ و او بی آی) و نیز پوشاک، کفش، ابزارآلات و لوازم الکترونیکی، گوشی تلفن همراه، سوغات، مجله، و روزنامه با برندهای معتبر و مدل‌های انحصاری در ارزان‌ترین قیمت در آنجا پیدا می‌شود.

❖ مرکز خرید سیتی سنتر (The City Center Mall)

فروشگاه بزرگ چند طبقه‌ای که متشکل از دو ساختمان بزرگ است و در خیابان مالوتووا 51 (Mavlutova street)، در مرکز شهر قرار دارد. این فروشگاه دارای تعداد بیشماری مغازه و دکه و نیز تنوع وسیعی از رستوران‌ها و بارها، سینمایی

با فضای صوتی دالبی، سالن‌های بازی، بازی‌های الکترونیکی مخصوص کودکان و کلوب‌های مختلف، سالن بدنسازی، مغازه خشکشویی و پارکینگ است. این مرکز هر روز هفته از ساعت ۹ صبح الی ۱۰ شب باز می‌باشد. تنها کلوب‌ها، بارها و سینما تا نیمه شب باز هستند.

مرکز خرید جنوبی (The Southern Mall)

این مجموعه فروشگاه بزرگ چند طبقه‌ای برای خرید می‌باشد. با وجود تنوع وسیعی از مغازه‌ها، هرگز ازدحام جمعیت در آنجا نبوده است. در این ساختمان دو طبقه شصت مغازه و دکه، فروشگاه خوراکی، دو جایگاه فست فود، دو کافی شاپ، و یک رستوران ژاپنی وجود دارند. انواع غذا و آشامیدنی، و انواع کالا از گوشی‌های تلفن همراه گرفته تا سینمای خانگی چند رسانه‌ای، ظروف آشپزخانه، کتاب، مجله، روزنامه، کارت پستال و غیره، لوازم سونا، عطر، و بسیاری کالای دیگر را می‌توان در آنجا یافت.

دیدنی‌ها

اماکن مذهبی (مساجد)

مسجد قل شریف (Qolşärif Mosque)

ساختمان اصلی این مسجد به دست ایوان مخوف (Ivan the Terrible) ویران شد، لذا اطلاعات

چندانی درباره آن وجود ندارد. مسجد دو طبقه قل شریف، یک طبقه را به نیایش و یک طبقه را به موزه اسلامی خود اختصاص داده است. گنبد مرکزی این مسجد ۳۹ متر و ۴ مناره اصلی آن ۵۷ متر ارتفاع دارند. در ۲۱ فوریه (۲ اسفند) سال ۱۹۹۶ به درخواست مینتیمیر شایمیف رئیس جمهور تاتارستان بازسازی مسجد آغاز شد

و در جولای (تیر و مرداد) سال ۲۰۰۵ در دوره جشن‌های هزاره قازان رسماً افتتاح شد. مسجد قل شریف موجب شده تا تشکیلات کاخ، امروزه سنبللی از یک توازن چند فرهنگی در میان چند نژادی تاتارستان باشد، و نیز مدعی بزرگ‌ترین مسجد در اروپای شرقی شود. ساخت این مسجد نه تنها وضعیت کرملین را در شهر، بلکه حتی تجسم هنری از کلیه مراکز تاریخی شهر را نیز تغییر داده است، و در نتیجه مبدل به نقطه تحولی آشکارا در تاریخ سرزمین تاتار شده است. مسجد قل شریف جدید تنها یک مسجد نیست، و حتی مسجد اصلی قازان و استان آن به شمار نمی‌رود، بلکه سنبللی تازه از شهر قازان و تاتارستان است، و مرکز جلب توجه تاتارها از سراسر جهان می‌باشد. مجتمع مسجد قل شریف بیشتر یک مرکز فرهنگی، آموزشی و علمی است تا مذهبی. از سال ۲۰۰۹، این مسجد به دومین مسجد بزرگ در اروپا (به

استثنای ترکیه) پس از مسجد گنبد مرکزی گروزنی (Grozny Central Dome Mosque) شهرت یافته است. ساختمان اصلی این مسجد در قرن ۱۶ در کاخ کرملین ساخته شد، و جایگاهی برای مسلمین می‌باشد.

❖ مسجد سلطان (Sultan Mosque)

مسجد سلطان یکی از کوچکترین مساجد در قازان می‌باشد که با هدیه تاجری ثروتمند بنا شد.

❖ مسجد نورالله (Nurulla Mosque)

این مسجد دو طبقه در اندازه‌ای متوسط، یک مناره و نمونه‌ای از یک مسجد متوسط است. این مسجد در سال‌های ۱۸۴۵ تا ۱۸۴۹ ساخته شد.

❖ مسجد آپانوفسایا (Apanaevskaya)

نام‌های دیگر آن سوپورنایای دوم (Second sobornyaya) و بایسکایا (Bolshaya Kamennaya) است. این مسجد در سال‌های ۱۷۶۷ تا ۱۷۷۱ بنا شد.

❖ مسجد ایسکه تاش (Kazan city Iske Tash mosque)

نام‌های دیگر آن استروکامنایا (Starokamennaya) و بولشایا کامنایا (Bolshaya Kamennaya) است. این مسجد در سال‌های ۱۸۰۱ تا ۱۸۰۲ احداث شد.

مسجد سلطان

مسجد نورالله

مسجد آپانوفسایا

مسجد ایسکه تاش

به دلیل مسلمان بودن حدود نیمی از جمعیت شهر مساجد زیادی در کازان وجود دارد از جمله:

❖ **مسجد رزوایا (صورتی) (Kazan city Rozovaya (Pink) mosque)**
نام‌های دیگر آن نیزنکایا (Nizenkaya) و بوهارسکایا (Buharskaya) است. این مسجد در سال ۱۸۰۸ بنا شد.

❖ **مسجد شهر کازان (Kazan city Mosque)**
این مسجد در سال‌های ۱۸۰۱ الی ۱۸۰۵ ساخته شد.

❖ **مسجد گلوبایا (آبی) (Galeevskaya mosque)**
نام دیگر آن سوبورنایای پنجم (Fifth Sobornyaya) است. این مسجد در سال‌های ۱۸۱۵ الی ۱۸۱۹ احداث شد.

❖ **مسجد گالیوسکایا (Galeevskaya mosque)**
نام دیگر آن سوبورنایای سوم (Third Sobornyaya) است. این مسجد در سال‌های ۱۷۹۸ الی ۱۸۰۱ بنا شد.

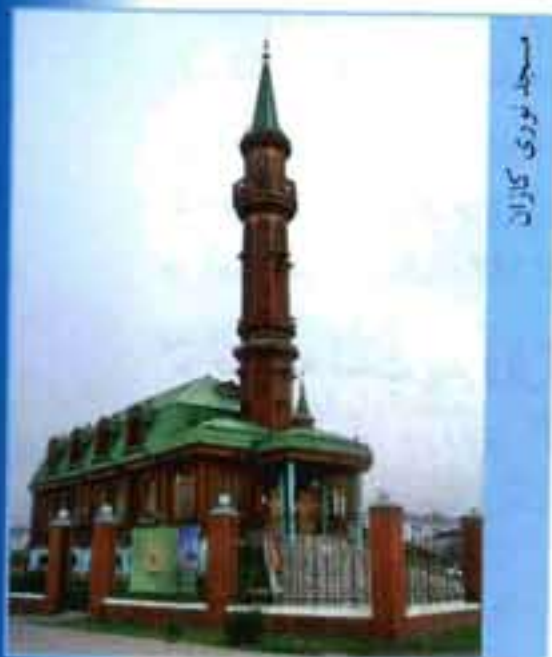
❖ **مسجد بورنافسکایا (Burnaevskaya mosque)**
نام دیگر آن سوبورنایای سوم (Third Sobornyaya) است. این مسجد در سال ۱۸۷۲ ساخته شد.

❖ **مسجد آزیموفسکایا (Azimovskaya mosque)**
این مسجد در سال ۱۸۹۰ احداث شد.

❖ **مسجد زاکابانایا (Zakabannaya mosque)**
نام دیگر آن یوبیلینایا (Ubileinaya) می‌باشد. این مسجد در سال‌های ۱۹۲۱ الی ۱۹۲۶ بنا شد.

❖ **مسجد نور اسلام (Nur Islam mosque)**
این مسجد در سال ۱۹۸۸ ساخته شد.

❖ **مسجد رمضان (Ramazan mosque)**
این مسجد در سال ۱۹۹۴ بنا شد.

مسجد نوری کازان

❖ مسجد اسلام (Islam mosque)

این مسجد در سال ۱۹۹۶ احداث شد.

❖ مسجد مدینه (Medina mosque)

این مسجد در سال‌های ۱۹۹۶ الی ۱۹۹۷ بنا شد.

❖ مسجد حوزیف ابن الیمانی

(Huzaif Ibn Al-Yamani mosque)

این مسجد در سال‌های ۱۹۹۶ الی ۱۹۹۷ احداث شد.

❖ مسجد تینیچلیک (Tinichlik mosque)

این مسجد در سال‌های ۱۹۹۸ الی ۱۹۹۹ ساخته شد.

❖ مسجد بلغار (Bulgar mosque)

این مسجد در سال‌های ۱۹۹۱ الی ۱۹۹۳ بنا شد.

❖ مسجد نوری کازان (Kazan Nuri mosque)

این مسجد در سال ۱۹۹۹ احداث شد.

❖ مسجد شامیل (Shamil mosq)

این مسجد در سال‌های ۲۰۰۰ الی ۲۰۰۱ بنا شد.

❖ کلیسا

❖ کلیسای جامع تجلی عیسی مسیح (Epiphany Cathedral)

این کلیسا برج ناقوسی دارد که در خیابان بومان، بسیار جلب توجه می‌کند. این کلیسا با ارتفاع ۷۴ متر، یکی از مرتفع‌ترین ساختمان‌های شهر به شمار می‌رود.

❖ کلیسای جامع بشارت مسیح

(Annunciation Cathedral)

در سال‌های ۱۵۵۴ الی ۱۵۶۲ احداث شد. این کلیسا تنها کلیسای روسی قرن ۱۶، و دارای شش ستون و پنج محراب است. همچون

بسیاری از ساختمان‌های عهد خود، در ساخت آن به جای آجر از سنگ ماسه کمرنگ استفاده شده است. برج ناقوس این کلیسا به اصرار ایوان مخوف در شش ردیف افزایش یافته شد و درست همانند برج ناقوس ایوان کبیر (Ivan the Great) کسی که اولین بار استان‌های روسیه را تحت فرمان خود با یکدیگر متحد ساخت (از کار درآمد، اما در سال ۱۹۳۰ توسط هیئت حاکمه اتحاد جماهیر شوروی ویران شد.

❖ صومعه سنت پیتر و پل (St Peter and Paul Monastery)

درست آنسوی ورودی کاخ کرملین، روبروی برج اسپاسکایا (Spasskaya) این صومعه با گنبدی سبز رنگ به چشم می‌خورد.

❖ موزه‌ها

❖ موزه دولتی هرمتاژ در کازان

(State Hermitage Museum in Kazan)

این موزه که با موزه هرمتاژ سن پترزبورگ در ارتباط است، گاهی اوقات نمایش‌های جالب توجه و خاصی را ارائه می‌نماید.

❖ موزه دولتی استان تاتار و جمهوری تاتارستان

(State Museum of the Tatar State

and the Republic of Tatarstan)

این موزه یکی از چندین پروژه تکمیل شده برای جشن‌های ۱۰۰۰ ساله می‌باشد، که در مکان پیشین مسجد سلطان تاتار واقع شده است. ساختمان آن تا سال‌ها احتیاج به تعمیر داشت، شرکتی از کشور ترکیه بازسازی آن را کامل نمود و در سال ۲۰۰۵ این موزه دو طبقه افتتاح شد.

❖ موزه اسلام (Museum of Islam)

برخی از قسمت‌ها در رابطه با وضعیت زبان تاتاری در عهد شوروی سابق است، تاریخچه ساختمان مسجد (و عکس‌هایی از مسلمانانی که در سال ۱۹۹۰ پیش از ساخت مسجد، در

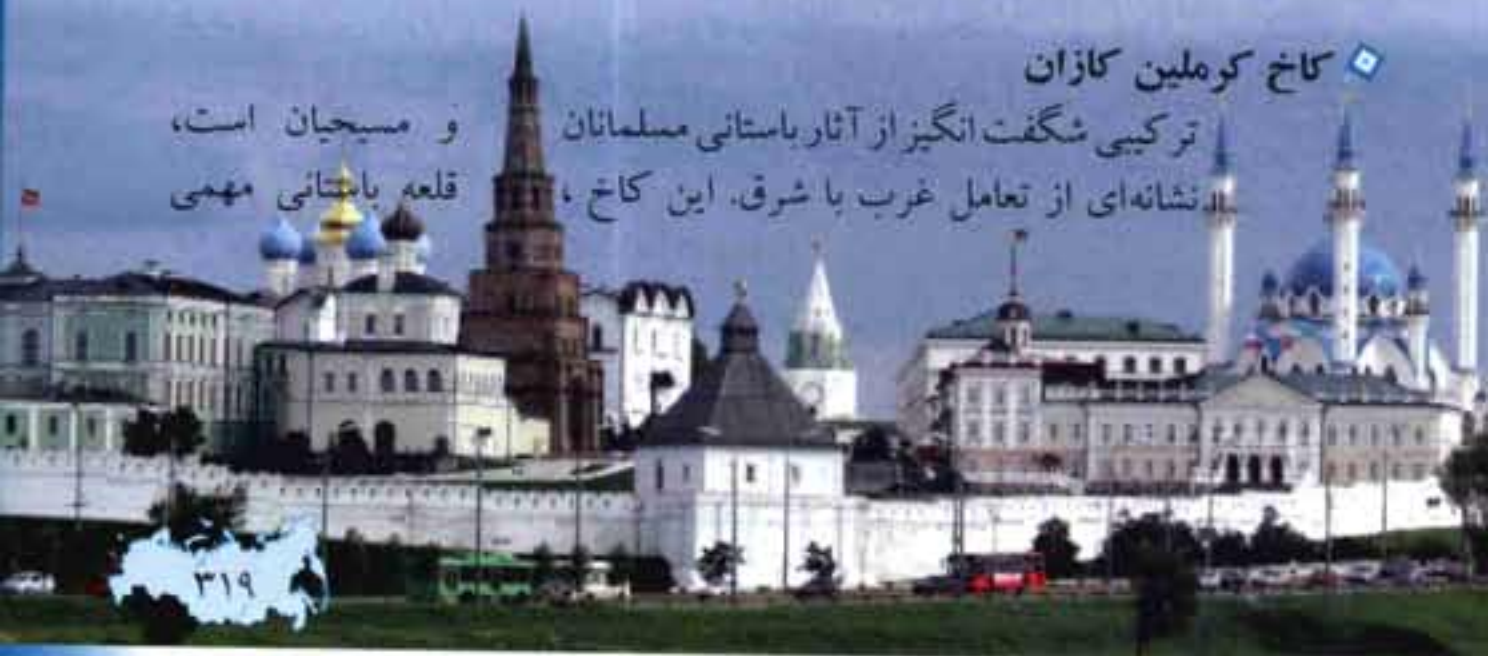
فضای باز نماز می گزاردند)، و در سطوح پایین تر، سابقه حضور اسلام در تاتارستان که در آن تلاش ملکه الیزابت برای تغییر کیش تاتارها به مسیحیت و فرمان کاترین کبیر (Catherine the Great) مبنی بر جواز ساخت مساجد ذکر شده‌اند.

ساختمان‌ها

کازان مرکزی (Central Kazan)، به واسطه کانال بولاک (Bolaq canal) و دریاچه کوبان (Lake Qaban) به دو منطقه تقسیم می‌شود. منطقه اول (به نام کازان بیستاس (Qazan Bistäse) یا کازانکی پوساد (Kazanskiy Posad)، مربوط به تاریخ روسیه می‌باشد، که بر روی تپه‌ای قرار گرفته است، و منطقه دوم (به نام ایسکه تاتار بیستاس (İske Tatar Bistäse) یا تاتارسکایا اسلوبودا (Tatarskaya Slo-boda) مربوط به تاریخ تاتار می‌باشد، که بین کانال بولاک و رودخانه ولگا قرار گرفته است. مساجد همچون نورالله، سلطان، بورنای (Bornay)، آپانی (Apanay)، آسیم (Äcem)، مارکانی (Märçani)، ایسکه تاس (İske Taş)، و زانگار (Zäñgär) در منطقه تاتار قرار دارند. کلیساها همچون بلاگوفچنسکایا (Blagoveschenskaya) و واروارینسکایا (Varvarinskaya)، نیکولسکایا (Nicol'skaya)، تیخوینسکایا (Tikhvinskaya)، اکثرا در بخش روسی شهر قرار گرفته‌اند. خیابان‌های اصلی مرکز شهر عبارتند از بومان (Bauman)، کرمل (Kreml)، دیزرژینسکی (Dzerjinski)، توکای (Tuqay)، پوشکین (Puşkin)، بوتلروف (Butlerov)، گورکی (Gorkiy)، کارل ماکس (Karl Marx) و مارکانی (Märçani). در افسانه‌ای قدیمی آمده است که در سال ۱۵۵۲، پیش از حمله روس‌ها، تاتارهای ثروتمند در دریاچه کوبان، طلا و نقره پنهان کرده‌اند.

کاخ کوملین کازان

ترکیبی شگفت‌انگیز از آثار باستانی مسلمانان و مسیحیان است، نشانه‌ای از تعامل غرب با شرق. این کاخ، قلعه باستانی مهمی

در سرزمین تاتارستان به شمار می‌رود که در شهر کازان واقع شده‌است. زمانی یک دژ به دستور ایوان مخوف در ویرانه‌های به جای مانده از قلعه خانهای سابق کازان، بنا شد. در سال ۲۰۰۰ این کاخ جزو میراث جهانی اعلام شد. بسیاری از ویژگی‌های این کاخ بازتابی از نفوذ و برتری روسیه در آن عهد می‌باشد. کاخ کرملین کازان ساختمان‌های قدیمی بسیاری را نیز در بر گرفته است، که قدیمی‌ترین آن کلیسای جامع عید تبشیر (Annunciation Cathedral) می‌باشد.

❖ بنای یادبود مولانور واخیتوف (Mullanur Vakhitov Monument)

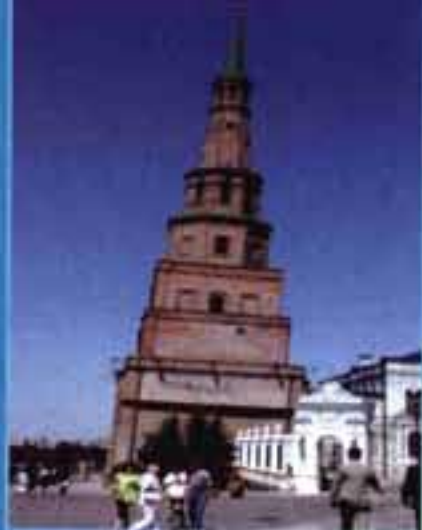
واخیتوف (۱۸۸۵ - ۱۹۱۸) یکی از شخصیت‌های برجسته تاریخ کازان است. او مسلمان بود و از حزب آزادیخواهان بولشویک (Bolsheviks) حمایت می‌کرد، و در شورش کازان نقش داشت. وی همچنین رهبر بخش عمده‌ای از نیروی دفاعی کازان علیه بشکیرها (Bashkirs) (از نژاد عثمانی‌ها و ترک‌ها) به شمار می‌رفت. پس از تصرف کازان توسط لشکر چک اسلواک (Czechoslovak) و ارتش ملی کموج (National Army of Komuch)، واخیتوف در کازان ماند تا کارهای محرمانه در این شهر را به انجام برساند، اما به وی خیانت شد و توسط گارد سفید (White Guard) به قتل رسید.

❖ مجسمه لنین (Lenin Monument)

همانطور که گفته شد، مجسمه لنین در همه جای روسیه به چشم می‌خورد، اما این فرد در کازان، از اهمیت ویژه‌ای برخوردار می‌باشد. لنین در دانشگاه کازان تحصیل کرد و در این دوران اندیشه‌های خود را نیز تجسم بخشید. وی در این دانشگاه در رشته حقوق تحصیل نمود و علاقه خاصی به فراگیری علم و دانش داشت. او همچنین زبان‌های بسیاری را از جمله لاتین، یونانی، آلمانی، فرانسوی و انگلیسی آموخت.

❖ مدرسه سلطنتی (Imperial School)

یکی از زیباترین معماری‌ها را در منطقه داراست، و نیز نخستین مدرسه ایست که به آموزش زبان تاتاری پرداخته است. این مدرسه امروزه بخشی از دانشگاه فنی دولتی کازان محسوب می‌شود.

❖ برج سویمبیکا (Söyembikä Tower)

این برج که مسجد خان (Khan's Mosque) نیز نامیده می شود، احتمالاً آشناترین نشان اختصاصی و سنبل معماری کازان به شمار می رود. زمانی بلندترین ساختمان در شهر و یکی از به اصطلاح برج های کج به حساب می آمد. در اوایل قرن بیستم، انحراف آن ۱۹۴ سانتیمتر تخمین زده شد. روش های تثبیت گوناگونی جهت راست کردن این برج در سال های ۱۹۳۰ و ۱۹۹۰ به کار گرفته شد. تاریخ ساخت این برج در سایه ای از ابهام مانده است. چندین دانشمند تاریخ ساخت آن را قرون ۱۷ و ۱۸ می دانند، یعنی زمانی که این گونه برج ها طرفداران بسیاری را در روسیه کسب نمود، اما سایرین آنرا مربوط به قرن ۱۶ می دانند، احتمالاً پیش از سال ۱۵۵۲.

❖ برج اسپاسکایا (Spasskaya Tower)

از دیگر معماری های متمایز این شهر، برج اسپاسکایا یا برج ساعت سفید (White Clock Tower) می باشد، که گویا در انتهای جنوبی کرملین، لنگر انداخته است و ورودی اصلی این کاخ محسوب می شود.

❖ برج ها و دیوارهای سفید یکدست

(Snow-White Towers and Walls)

نیز بسیار مورد علاقه هستند، که در قرون ۱۶ و ۱۷ بنا شده ، اما بعدها بازسازی شدند.

❖ خانه فرماندار (Governor's House)

این ساختمان توسط کنستانتین تان (Konstantin Thon) طراحی و در سال های ۱۸۴۳ الی ۱۸۵۳ ساخته شد، و امروزه کاخ ریاست جمهوری تاتارستان است. گمان می رود که این کاخ در محل سابق کاخ خان واقع شده است. در بین کاخ ریاست جمهوری و برج یوبییکا، کلیسای کاخ بر روی پی ریزی مسجدی قرون وسطایی جای گرفته است.

❖ برج اسرار (Secret Tower)

دیوار شمالی کاخ کرملین برج دروازه داری به نام برج اسرار دارد، این نام بدین خاطر گذاشته شده است که یک منبع آب مخفی دارد. پیاده ها

مجازند از این برج به کرملین دستیابی داشته باشند، اما عبور و مرور وسایل نقلیه ممنوع است.

❖ کانال بولاک (Bolaq canal)

کانالی است که زمانی از قسمت شمالی پل کویان تا رودخانه کازانکا جریان داشت، امروزه کانالی مجزا در مرکز شهر کازان است. طول جدید کانال بولاک ۱۵۵۰ متر و عرض آن ۲۴ متر می باشد.

❖ چایخانه اسمولنتزوف و شملوف (Smolentzev and Shmelev tea house)

این چایخانه و هتلی که امروزه قصر شالیاپین (Shalyapin Palace Hotel) نام دارد، از دیگر ساختمان های حائز اهمیت در کازان می باشند. این ساختمان در نبش خیابان یونورسیتسکایا (Universitetskaya) شماره ۷/۸۰ و خیابان بومان واقع شده است.

❖ ساختمان تجاری (Commercial Architecture)

این ساختمان نشان برجسته عمده ای از اواخر قرن ۱۹ و اوایل قرن ۲۰ به حساب می آید، و از دو بخش تشکیل شده است. بخش اصلی، که برای تاجری به نام یوسمنوف (Usmanov) در سال ۱۸۶۰ ساخته شده بود، در سال ۱۸۹۹ به وابستگان خانواده های افیم اسمولنتزوف (Efim Smolentzev) و پاول (Pavel) و نیکولای شملوف (Nikolai Shmelev) فروخته شد. آنها فروشگاهی راه انداختند و در آن همه چیز از جمله چای می فروختند. در سال ۱۹۱۰، خانواده های اسمولنتزوف و شملوف بخش دیگر را توسط معمار واسیلی ریفونوف (Vasili Trifonov) ساخته و هتلی را در آنجا راه اندازی کردند. پس از انقلاب کمونیستی، ساختمان مصادره و مبدل به هتل شد، پس از سال ۲۰۰۰، به طور کامل بازسازی شد تا به عنوان هتل قصر شالیاپین مجدداً بازگشایی شود.

❖ پل هزار ساله (Millennium bridge)

این پل به مناسبت جشن های هزار ساله کازان، در سال ۲۰۰۵ بر روی رودخانه کازانکا ساخته شد.

مشعل ابدی

خانه لنین

لنین وی.آی

بناهای یادبود

تولستوی ال.ان (Tolstoy L.N)

این بنا در خیابان (میدان) کارل مارکس (Karl Marx) واقع است و در سال ۱۹۴۹ افتتاح شده.

لنین وی.آی (Lenin V.I)

این بنا در میدان آزادی واقع است و در سال ۱۹۵۴ افتتاح شده.

مشعل ابدی (The Eternal Flame)

این بنا در پارک باغ گورکی است و در سال ۱۹۶۷ افتتاح شده.

پارک‌ها و مناطق طبیعی

دریاچه کابان (Lake Qaban)

از سه دریاچه دریاچه نیژنی (Nizhny)، ورخنی (Verkhny) و سردنی (Sredny)، به مساحت ۱،۸۶ کیلومتر مربع تشکیل شده و بزرگترین دریاچه تاتارستان است. کابان توسط کانال بولاک (Bolaq) و قنات بولاک-کازانسو (Bolaq-Qazansu) به رودخانه کازانکا و از طریق سیستم فاضلاب شهر به رودخانه ولگا وصل می شود. دو مسجد سالگرد

هزاره اسلام (The Thousandth Anniversary of Islam) و مسجد شمیل (Shamil) در کنار این دریاچه قرار دارند.

❖ پارک پیروزی (Victory Park)

مجموعه یادبودی است که به افتخار کشته شدگان جنگ جهانی دوم ۱۹۴۱-۱۹۴۵ ساخته شد. مرکز تفریحی و سرگرمی برای مردم کازان با یک مشعل دائمی که نام دوستان قهرمان اتحاد جماهیر شوروی و ۲۹ سردار افتخار آفرین بر روی آن حک شده است. مجموعه‌ای از ماشین‌های جنگی، تانک، مینی هواپیما و وسایل حمل و نقل جنگی در معرض نمایش قرار دارد. در این پارک پهناور امکان اسکیت، دوچرخه سواری، اسب سواری وجود دارد.

❖ پارک آبی ریویرا (Riviera AquaPark)

مجتمع تفریحی است که استخرهای متنوع، سرسره‌ها و فعالیت‌های دیگر آبی دارد. روی هم رفته فضایی به مساحت ۱۵۰۰ مترمربع را با تسهیلات

و امکانات داخلی و خارجی (در فضای باز) پوشش داده است. با داشتن فضایی به این وسعت، یکی از پارک آبی وسیع در روسیه به حساب می‌آید. ۵۰ وسیله سواری، ۱۰ سرسره، و تعداد زیادی استخر شنا، امکانات موج سواری، قلعه کودکان، یک چشمه آب معدنی و بسیاری امکانات دیگر در آنجا وجود دارند. بالغ بر ۵۰ جاذبه گوناگون بطرز مخصوصی ایجاد شده‌اند و موجبات سرگرمی و هیجان را برای بازدیدکنندگان فراهم آورند تا نیروی جادویی و شفا دهنده آب را به خوبی احساس کنند.

❖ جشنواره‌ها

از تعطیلات رسمی در کازان می‌توان روز تاسیس جمهوری تاتارستان (The Day of the Constitution of the Republic of Tatarstan) ۶ نوامبر (۱۵ آبان) را نام برد عید قربان (Kurban-bayram) نیز بر مبنای تقویم قمری جشن گرفته می‌شود.

❖ جشنواره آفرینش صلح در کازان

(Creation of Peace Festival in Kazan)

جشنواره موسیقی راک است که به طور زنده اجرا می شود. در حدود ۲۰۰ آهنگساز را از تقریباً ۳۰ کشور جهان با فرهنگ، مذهب و شیوه های مختلف موسیقی گرد هم آورده و پیام صلح و بردباری به ارمغان می آورد.

❖ جشنواره بین المللی فیلم منبر طلایی

(Golden Minbar International Film Festival)

جشنواره بین المللی سینمای مسلمانان (International Festival of Muslim Cinema) رویدادی هر ساله می باشد که موقعیتی برای گردهمایی فیلمسازان مسلمان فراهم می آورد. این مسابقات، محل نمایش سینمای اسلامی و مسلمین می باشند. این جشنواره به ایجاد مکانی برای برگذاری همایش ها و تبادل تجربیات و همیاری هر چه بیشتر میان فیلمسازان روسی و کشورهای

مسلمان نشین و سراسر جهان، پرداخته است. این جشنواره نه تنها اختصاص به فیلم های اسلامی دارد، بلکه به روی هر گونه فیلم با مضامین دینی نیز گشوده است، و اقدام به ترویج سنت های معنوی-اخلاقی و فرهنگی نموده است. هدف این جشنواره خلق تصاویر عینی در روسیه و بازتاب نگرش ها درباره اسلام و مسلمانان در سراسر جهان می باشد. برترین جایزه این جشنواره تندیس کوچک منبر طلایی می باشد، به شکل یک حلقه فیلم که انتهای آن تبدیل به امواجی شده است، که کشتی مانندی را به همراه یک منبر حمل می کند.

یکاترینبورگ (Yekaterinburg)

جغرافیای طبیعی

یکاترینبورگ شهری در بخش مرکزی روسیه است و مرکز اجرایی استان اسوردلوفسک (Sverdlovsk Oblast) محسوب می‌شود. این شهر در سمت شرق سلسله کوه‌های اورال و در کنار رودخانه ایزت (Iset) واقع شده است و چند دریاچه نیز در حومه شهر وجود دارد. این شهر در ۱,۶۶۷ کیلومتری شرق مسکو قرار دارد. این شهر با دشت‌هایی پوشیده از درختان احاطه شده که عمدتاً برای کشاورزی حاصلخیزند. یکاترینبورگ مرز طبیعی میان آسیا و اروپا در تقاطع دو قاره است. موقعیت خاص جغرافیایی این شهر، تعیین کننده ویژگی‌های سیاسی، اقتصادی و فرهنگی آن است.

رودخانه ایزت

آب و هوا

فصل زمستان به مدت پنج ماه-از نوامبر تا اواسط آوریل (آبان تا فروردین)- به طول می انجامد و دمای هوا ممکن است تا ۴۵ درجه زیر صفر افت کند؛ اگرچه به ندرت از منفی ۲۰ درجه سانتی گراد تنزل دارد. تابستان‌ها در کوهستان اورال کوتاه بوده و به طور متوسط ۶۵ تا ۷۰ روز به طول می انجامد و میانگین دمای هوا ۱۸ درجه سانتی گراد است. دمای هوای این منطقه با توجه به موقعیت شهر که در پشت سلسله کوه‌ها قرار گرفته و بادخیز است، روز به روز و سال به سال بسیار تغییر می کند.

جدول آب و هوای یکاترینبورگ													
بارش (میلی‌متر) دمای روزانه (سانتی‌گراد)													
ماه	ژانویه	فوریه	مارس	آوریل	مه	ژوئن	جولای	اوت	سپتامبر	اکتبر	نوامبر	دسامبر	سال
میانگین بیشترین دمای روزانه	-۱۰	-۸	۰	۹	۱۷	۲۲	۲۴	۲۰	۱۴	۶	-۴	-۹	۷
میانگین کمترین دمای روزانه	-۱۶	-۱۵	-۹	-۱	۶	۱۱	۱۴	۱۱	۶	۰	-۹	-۱۴	-۱
میانگین کل بارش	۱۷	۱۱	۱۴	۱۸	۳۱	۴۸	۶۹	۵۲	۴۱	۲۹	۲۱	۱۸	۳۶۸

جغرافیای انسانی

جمعیت این شهر در طول دهه ۱۹۹۰ کاهش یافت ولی به تدریج تا سال ۲۰۱۰ افزایش یافته است. در سال ۲۰۱۰، جمعیت ساکن در این شهر ۱,۳۵۰,۱۰۰ نفر بوده است.

واسیلی تاتیسچوف

تاریخچه

این شهر توسط واسیلی تاتیسچوف (Vasily Tatishchev) در سال ۱۷۲۳ پایه‌گذاری شد و به یادبود همسر تزار پتر کبیر، ملکه کاترین اول (Yekaterina)، یکاترینا نامگذاری شد. به گفته باستان شناسان، در محدوده و حومه شهر یکاترینبورگ بقایای اماکنی از عصر حجر و دوران قبل از میلاد یافت شده است. پیش از ورود مهاجران روسی در اوایل قرن ۱۷، قبایل چادرنشین متعددی در این منطقه سکونت داشتند که در سال ۱۵۸۲، پس از فروپاشی امپراتوری مغول و سلطه خان نشینان سبیریه‌ای توسط کوساک یرماک تیموفیویچ (Cossack Yermak Timofeyevich) متفرق شدند. تاجرانی مانند: استراگانوف (Stroganovs) و دمیدوف (Demidovs)، به ساخت و توسعه شهر کمک کردند.

در سال ۱۹۳۰، یکاترینبورگ مبدل به یک مرکز بزرگ صنعتی در روسیه شد. در همان دوره، کارخانه اورال مش (Uralmash) نیز بنا شد و پس از چندی وسیع‌ترین کارخانه ماشین‌آلات سنگین در اروپا محسوب شد. از سال ۱۹۴۲ تا ۱۹۹۱ این شهر به افتخار رهبر گروه‌های کمونیست بولشویک و مقام عالی‌رتبه شوروی سابق، اسوردلوفسک (Sverdlovsk) نامیده شد. در تاریخ ۴ سپتامبر (۱۳ شهریور) ۱۹۹۱،

شاهزاده الکسی

نام این شهر مجدداً به نام یکاترینبورگ بازگشت و بازسازی ساختمان‌ها و کلیساهای ویران آغاز شد. در تاریخ ۱۲۴ گوست (۲ شهریور) سال ۲۰۰۷، به گزارش شبکه‌های خبری، باستان‌شناسان روسی بقایای اجساد دو فرزند آخرین تزار روسیه را در این شهر یافتند، که در سال ۱۹۱۸ به دست کمونیست‌ها اعدام شده بودند. طبق اکتشافات سال ۲۰۰۷، تصور می‌شود که اجساد متعلق به شاهزاده الکسی (Prince Alexei) و خواهر بزرگ‌ترش ماریا (Maria) است.

امروزه شهر یکاترینبورگ در منطقه فدرال اورال (Ural Federal District) تبدیل به مرکز صنعتی و فرهنگی عمده‌ای شده است.

تحصیلات

یکاترینبورگ با داشتن ۱۶ دانشگاه دولتی و مؤسسه آموزشی و همچنین تعداد زیادی مؤسسات خصوصی آموزش عالی به عنوان مرکز برجسته علمی-آموزشی در ناحیه اورال شناخته می‌شود. دانشکده علوم روسیه، شعبه اورال (Russian Academy of Sciences) و مؤسسات و نهادهای علمی-تحقیقاتی متعددی در این شهر وجود دارند.

دانشگاه فنی ایالتی اورال

(Ural State Technical University)

بزرگ‌ترین و بهترین دانشگاه دولتی در یکاترینبورگ و منطقه اورال است که در سال ۱۹۲۹ تأسیس شده است.

دانشگاه ایالتی اورال ماکسیم گورکی

(A. M. Gorky Ural State University)

این دانشگاه در سال ۱۹۲۰ تأسیس شده و دومین دانشگاه بزرگ پس از دانشگاه فنی در یکاترینبورگ

است و دارای ۱۱ ساختمان عادی به علاوه ۲ ساختمان برای دانشجویان بین‌المللی است. این دانشگاه در رده‌بندی وزارت آموزش روسیه در سال ۲۰۰۴، در رده بیست و پنجم کشور قرار گرفت.

افسی اورال

باشگاه فوتبال اف.سی اورال استان اسوردلوفسک (FC Ural Sverdlovsk)

ام.اف.کی

آتوموبیلیست

باشگاه فوتبال اف.سی اورال استان اسوردلوفسک (lovsk Oblast) در گروه اول از مسابقات روسیه بازی کرده است. این باشگاه در سال ۱۹۳۰ تأسیس شده است. باشگاه فوتسال ام.اف.کی ویز-سینارا یکاترینبورگ (MFK Viz-Sinara Yekaterinburg) قهرمان مسابقات کنونی روسیه و نیز قهرمان و برنده جام فوتبال یوفا در سال ۲۰۰۸ است. این باشگاه در سال ۱۹۹۲ تأسیس شده و در لیگ برتر فوتبال روسیه (Russian Futsal Superliga) با سایر تیم‌ها رقابت دارد. باشگاه بسکتبال بانوان یو.ام.ام.سی یکاترینبورگ (UMMC) قهرمان مسابقات کنونی روسیه و قهرمان لیگ اروپایی

بانوان در سال ۲۰۰۳ است. تیم حرفه‌ای هاکی روی یخ با عنوان آتوموبیلیست یکاترینبورگ (Avtomobilist) در این شهر مستقر است.

اقتصاد

این شهر مرکز عمده صنعتی و فرهنگی منطقه فدرال اورال است. صنایع این شهر عمدتاً در زمینه ماشین‌آلات، فلزکاری، استخراج و ذوب فلزات و صنایع فلزی آهنی و غیر آهنی است. این شهر از مراکز صنعتی مهم و قطب حمل و نقل روسیه محسوب می‌شود، لذا مورد توجه قرار دارد و به سرعت در حال پیشرفت است.

حمل و نقل

یکاترینبورگ یک مرکز مهم راه آهن در خطوط آهن ترنس-سیبری است که خطوط آن به تمام نقاط منطقه اورال و الباقی روسیه منشعب شده است. همزمان با رشد اقتصادی پس از رکود سال ۱۹۹۰، چندین خط هوایی اروپایی، پرواز خود را به فرودگاه بین‌المللی کولتسوف (Koltsovo International Airport) بازگشایی کرد.

کولتوف

International Airport) در این شهر آغاز نموده و یا مجدداً از سر گرفته‌اند. این فرودگاه در ۱۶ کیلومتری جنوب شرقی شهر قرار دارد و در سال ۱۹۲۸ راه اندازی شده‌است. یکاترینبورگ فرودگاهی کوچک‌تر به نام فرودگاه آرامیل (Aramil) نیز دارد. شبکه حمل و نقل عمومی درون شهری شامل مترو که در سال ۱۹۹۱ افتتاح شده و همچنین تراموا، اتوبوس، اتوبوس برقی و تاکسی‌های ون مارشروتکا (Marshrutka) است.

یکاترینبورگ پایتخت صوری منطقه اورال به شمار می‌رود که مرزی طبیعی بین اروپا و آسیا، میان سیریه و روسیه اروپایی است. پروژه ساخت یک سیستم پرسرعت حمل و نقل ریلی (مترو) در اواخر سال ۱۹۷۰ مطرح گردید و احداث آن در سال ۱۹۸۰ آغاز شد. این مترو، نمونه‌ای از طراحی به سبک شوروی سابق است که پس از تکمیل، مثلی از سه خط متقاطع در مرکز شهر را تشکیل می‌دهد. در حال حاضر، یک خط با هفت ایستگاه به طول ۸/۶ کیلومتر وجود دارند که به دو قسمت عمیق و کم عمق منشعب می‌شوند.

مراکز خرید

خیابان واینرا یولیتسا (Vainera Ulitsa)

و منطقه اطراف آن، مرکز خرید اصلی شهر به شمار می‌رود و در مرکز شهر قرار دارد. این خیابان (که ماشین در آن تردد ندارد) گاهی به تقلید از خیابان معروف اربت (Arbat) در مسکو، بورالس اربت نامیده می‌شود. در امتداد این خیابان انواع فروشگاه‌های لباس، جواهر فروشی، کافه و رستوران وجود دارند. ابتدای این خیابان فروشگاه‌های پاساژ (Passazh) و گوم (GUM) در تقاطع با خیابان لینینا (Lenina) قرار گرفته‌اند و کمی آن طرف‌تر فروشگاه تی.اس.یو.ام (TSUM) به چشم می‌خورد. فروشگاه‌های فروش موبایل و سیم کارت، لوازم عکاسی و داروخانه

پروسپکت لنینا

لسکی پرولوک

نیز در آنجا یافت می‌شوند. این خیابان در راستای خیابان واینرایولیتسا، از خیابان پروسپکت لنینا تا خیابان مالایشوا (Malysheva Ulitsa) گسترده شده است و تا داخل خیابان‌های فرعی بانکوفسکی پرولوک (Bankovsky Pereulok) و تتاترالنسکی پرولوک (Teatralny Pereulok) وسعت یافته است. مغازه‌های بسیاری نیز در حوالی خیابان مالایشوا (Malysheva) قرار دارند.

♦ میتنی دیور (Mytny Dvor)

این مرکز خرید که درست در مرکز شهر قرار گرفته است، با وجود کوچک بودن واقعاً شیک و سطح بالا است. در آن فروشگاه‌هایی با برندهای کلوین کلین (Calvin Klein)، مکسس (MEXX) و تعدادی دیگر از برندهای معروف و نیز چند وجود دارد.

♦ گرینویچ (Grinвич)

این مرکز خرید و تفریحی بزرگ، دارای فروشگاه‌های متنوع، یک سینما، رستوران، فست فود، بانک و یک سوپر مارکت شبانه روزی می‌باشد.

♦ بازار چینی‌ها (Chinese Market)

این بازار شامل صدها غرفه کوچک در فضای باز است که همه چیز در آن با قیمتی مناسب به فروش می‌رسد. اما این نوع بازارها در حقیقت مکان مناسبی برای خرید اجناس با کیفیت بالا نمی‌باشند.

دیدنی‌ها

اماکن مذهبی

مسجد امام البخاری

(The Mosque of Imam al-Buhari)

نخستین عبادتگاه مسلمین در استان اسوردلوفسک است. این مسجد در سال ۲۰۰۲

توسط متخصصان ترکی براساس قوانین شرعی اسلام بنا و به سبک امپراطوری عثمانی تزئین شد.

کلیسای آغشته به خون به افتخار تمام قدیسین

(Church on Blood in Honour of All Saints)

این کلیسا یکی از معروف‌ترین اماکن یکاترینبورگ است. این کلیسا بین سال‌های ۲۰۰۰ تا ۲۰۰۳ در مکانی ساخته شد که تزار روسیه نیکولای دوم و خانواده‌اش و عده‌ای دیگر در طی انقلاب کمونیستی اعدام شدند. در

سال ۱۹۷۷، آن خانه به دستور بوریس یلتسین، رهبر کمونیست‌های آن زمان - که بعدها نخستین رئیس جمهور روسیه شد - ویران شد. طبقه همکف این کلیسا، که به جای سرداب استفاده می‌شد، بازگوکننده اعدام خانواده تزار است و قسمت‌های فوقانی و زیرین را به یکدیگر متصل نموده و کلیسا را تشکیل می‌دهد.

کلیسای جامع الکساندر نوفسکی ملقب به لاورا

(Alexander Nevskiy Cathedral and Lavra)

این کلیسا به افتخار امپراتور، الکساندر اول و به نام فرشته نگهبان امپراتور، سنت الکساندر نوفسکی (St. Alexander Nevskiy)، شاهزاده نووگراد،

سردار کبیر قرن سیزدهم و حامی ربانی رزمجویان روسی تأسیس شد. این کلیسا در سال ۱۸۱۴ به یادبود پیروزی

روسیه علیه ناپلئون در جنگ سال ۱۸۱۲ تأسیس شد و لقب لاورا (lavra) - به معنای صومعه‌ای با عالی‌ترین درجه - به این کلیسا اعطا شد. در سال ۱۸۴۸ بازسازی و به بزرگ‌ترین کلیسای جامع در شهر تبدیل شد.

❖ کلیسای تثلیث مقدس (Holy Trinity Church)

این کلیسا در قرن نوزدهم به عنوان بزرگ‌ترین و با شکوه‌ترین کلیسا در یکاترینبورگ به شمار می‌رفت. در دوره شوروی سابق، از ساختمان آن به عنوان سینما استفاده شد. در این کلیسا بسیاری از آثار طلا و نقره کوب شده وجود دارد.

❖ آرامگاهی در شیروکایا رچکا (Cemetery on Shirokaya Rechka)

(قبرستان مافیا) (the Mafia Cemetery)

یکی از تأثیر برانگیزترین آرامگاه‌ها در شهر است. این آرامگاه با مساحت ۴۶ هکتار، چهارمین گورستان بزرگ در یکاترینبورگ می‌باشد. نخستین تدفین‌ها در سال ۱۹۴۰ در این مکان انجام شد. امروزه از این آرامگاه تنها جهت دفن نظامیان استفاده می‌شود. در وسط این آرامگاه، بنای یادبود و مقبره سربازان شهید جنگ جهانی دوم، کمونیست‌های معروف اورال، هنرمندان و دانشمندان به چشم می‌خورد.

❖ صومعه گائینا یاما (Monastery Ganina Yama)

این مکان جهت تدفین محرمانه خانواده تزار به کار می‌رفت و اکنون صومعه زیبایی است که وقف کشته شدگان خانواده سلطنتی شده است. این صومعه در ۱۵ کیلومتری شمال شهر قرار دارد. در سال ۱۹۱۸، اجساد تزار و خانواده اش را - که در کلیسای آغشته به خون اعدام شده بودند - به این مکان منتقل کردند.

❖ موزه‌ها و اماکن فرهنگی

بیش از ۳۰ موزه در یکاترینبورگ موجود است، از جمله: موزه معدن شناسی اورال، موزه جواهرات، گالری‌های هنر.

❖ کلکسیون هنر قالب‌سازی کاسلی (Kasli mouldings)

که یکی از بزرگ‌ترین‌ها در نوع خود در دنیا است و این هنر نوعی مجسمه‌سازی سنتی با چدن در منطقه اورال است.

❖ موزه شیگیرسکایا کلدوایا (Shigirskaya Kladovaya)

یا کلکسیون شیگیر، که شامل قدیمی‌ترین تندیس‌های چوبی در جهان است.

❖ موزه بت شیگیر (Shigir Idol)

در حوالی شهرستان نوفیانسک (Nevyansk) قرار دارد و حدوداً ۹۰۰۰ سال پیش ساخته شده است. این موزه دارای کلکسیون وسیعی از سنگ‌های نیمه قیمتی می‌باشد که بسیاری از آنها از کوه‌های اورال جمع‌آوری شده‌اند. همچنین این موزه برای خرید سوغات و یادگاری نیز مکان مناسبی است.

❖ موزه زمین شناسی (Geological Museum)

پنج بخش دارد که در رابطه با کانی‌شناسی و زمین‌شناسی معمولی و تاریخی است. این موزه کانی‌ها و سنگ‌های متنوعی دارد.

❖ موزه برش سنگ و هنر جواهر سازی

(Museum Of Stone-Cutting and Jewelers' Art)

این موزه مربوط به نقره، طلا و برش‌هایی از سنگ‌های تزئینی است.

❖ موزه مطالعات منطقه‌ای (Regional Studies Museum)

یکی از قدیمی‌ترین موزه‌ها در این ناحیه است که ۱۳۰ سال پیش افتتاح شده است. در این موزه تنوعی از آثار باستان‌شناسی، هنری و فلزکاری وجود دارد.

❖ موزه هنرهای معاصر (Fine Arts Museum)

یکی از بزرگ‌ترین موزه‌های هنر در کشور است که در سال ۱۹۳۶ تأسیس شده است. این موزه مجموعه‌ای از کارهای هنری قدیمی و منحصر به فرد از جنس چدن و آهن دارد.

❖ موزه سنگ (Stone Museum)

در این موزه خصوصی، مجموعه‌ای از نمونه‌های سنگ‌های کمیاب سراسر دنیا و به ویژه اورال و روسیه وجود دارد. این موزه در خیابان کراسنوآرمیسکایا (Krasno armeyskaya) قرار دارد.

❖ خانه باله و اپرا

(The Opera and Ballet House)

یکی از قدیمی‌ترین خانه‌های باله و اپرا در روسیه است که در سال ۱۹۱۲ ساخته شده است. این سالن نمایش، با چند کشور از جمله ایتالیا، آلمان، آمریکا، انگلستان ارتباط فرهنگی دارد.

❖ سالن نمایش دراما (Drama Theatre)

در این سالن جستواره‌های بین‌المللی و نمایش‌های معروف و عامه‌پسند برگزار می‌شود. سالن نمایش دراما، در تاریخ دوم اکتبر (۱۰ مهر) ۱۹۳۰ تأسیس شده است.

❖ تالار فیل هارمونیک (Philharmonic Hall)

یکی از معروف ترین سالن های فیل هارمونیک در روسیه است که دارای ارکستر فیل هارمونیک، کُرسمفونیک، و حتی ارگ مخصوص به خود است.

❖ ساختمان ها

❖ خانه اشتراکی - حومه شهر چه کا

(Che-Ka Commune-Town)

با شکوه ترین مجتمع آپارتمانی شهر که به سبک کنستراکتیویسم (Constructivism) یا ساخت گرایی که نوعی جنبش هنری و معماری که از سال ۱۹۱۹ به بعد در روسیه شکل گرفته است بنا شده. این ساختمان بین سال های ۱۹۲۸ الی ۱۹۳۹ ساخته شد.

❖ اثر تاریخی در منطقه مرزی میان اروپا و آسیا

(Monument on the borderline between Europe and Asia)

درچهل کیلومتری از غرب یکاترینبورگ، بنای یاد بود مرز آسیا- اروپا قرار دارد که تابلوی آسیا در یک سمت و تابلوی اروپا در سمت دیگر آن قرار گرفته است. آنجا می توانید در مرز میان دو قاره بایستید، یا یک پا در آسیا و پای دیگر در اروپا. این ستون هرمی شکل سنگی، در سال ۱۸۳۷ ساخته شده است.

❖ یادواره لاله سیاه به یادبود از سربازان شهید جنگ

(Black Tulip-Memorial to Veterans of Wars)

بنای یادبود سیاه رنگی به شکل یک گل لاله است که سربازی در وسط آن، یک تفنگ خودکار کلاشینکوف را در دست گرفته است. در کناره این بنا و بر روی ستون های اطراف این

سرباز- که گلبرگ های لاله اند- فهرستی از اسامی سربازانی که در جنگ با افغانستان، جمهوری چین و سایر درگیری های جنگی در پایان قرن بیستم جان خود را از دست داده اند، حک شده است. زمین های اطراف این بنا مخصوص بازی های اسکیت برای عموم است.

❖ سد و مرکز تاریخی (The Dam and the Historic center)

این سد در سال ۱۷۲۳ احداث و چندی بعد مجدداً بازسازی شد. در ساخت سد از درختان صنوبر استفاده شد، زیرا به مرور زمان چوب صنوبر سفت تر و سخت تر می شود. این بنای تاریخی، اثری با شکوه و به جای مانده از قرن هجدهم است. نخستین نشانه های ترقی در صنعت شهر از این مکان آغاز شده است.

❖ برج تلویزیون یکاترینبورگ

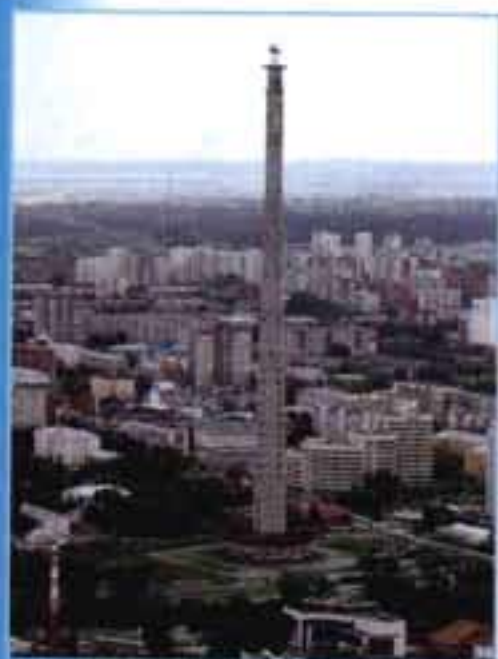
(Ekaterinburg TV tower)

ساختمانی بلند و نیمه تمام در یکاترینبورگ است. این برج، یکی از بلندترین سازه های مهندسی ساز در دنیا است. قرار بود ارتفاع آن به ۴۰۰ متر برسد. پروژه احداث این بنا از سال ۱۹۸۳ آغاز شد اما با شروع سال ۱۹۹۰، هنگامی که ارتفاع برج به ۲۲۰ متر رسیده بود، متوقف شد. تا سال ۲۰۰۰، به صورت غیرقانونی از آن برای پرش تفریحی استفاده می شد. با وقوع چندین حادثه مرگبار و خودکشی، این بنا پلمپ شد. این بنا به خاطر اشتباه مهندسی کج شده است. امروزه این برج کج، محلی است

به عنوان بنای یادبود از دوره انتقال (Tranmition Períod)- اواخر سال های ۱۹۸۰ الی ۱۹۹۰- که همچنان پا برجا ایستاده است.

❖ برج آنتی (Antei Tower)

مرکز تجاری و تفریحی آنتی ۲۷۳ متر ارتفاع دارد، به طوری که از روی بام آن، چشم انداز وسیعی از شهر دیده می شود. در قسمت ورودی این برج، مجسمه هایی از شاعر و آوازه خوان محبوب روسی به نام ولادمیر وایسوفسکی (Vladimir Vysotsky) و همسر فرانسویش مارینا ولادی (Marina Vlady) به چشم می خورند.

◆ آسمان خراش آنتی ۳ (Antey 3)

یکی از بلندترین ساختمان‌های موجود در
یکاترینبورگ به ارتفاع ۱۸۸ متر در ۴۵ طبقه که در
سال ۲۰۰۸ ساخت آن تکمیل

شده است. همچنین یکی از بلندترین آسمان خراش‌های روسیه
غیر از شهر مسکو) به شمار می‌رود.

◆ شهر یکاترینبورگ (Yekaterinburg-City)

مرکزی تجاری واقع در مرکز شهر یکاترینبورگ که در
دست احداث است. این پروژه بالغ بر ۴۰۰ هزار متر مربع زمین
را دربرمی‌گیرد که شامل فضای تجاری، اداری، هتل، مراکز
تفریحی، کافه و رستوران است. نقشه آن شامل ۱۲ ساختمان، ۴
برج اداری، منطقه‌ای تجاری که مشاغل کوچک و متوسطی را
در خود جای داده است و دو هتل. ساخت آن در سال ۲۰۱۴ به
اتمام خواهد رسید.

◆ کاخ خاریتونوف (Kharitonov Palace)

در سال‌های ۱۷۹۴ الی ۱۸۲۰ تأسیس شده که بزرگ‌ترین قصر در منطقه اورال
است.

میدان عشاق (Square of Lovers)

این میدان کنار آب و در مجاورت تئاتر دراما قرار گرفته است. این مکان محبوبیت فراوانی در میان جوانان و اسکیت بازان دارد. فواره‌ای باشکوه در میان این میدان قرار گرفته که یک توپ سنگی بسیار بزرگ درست در وسط آن است. گرچه این میدان نام خود را از نام میدانی در ایتالیا اقتباس کرده است، اما از لحاظ فضای معطر و رمانتیک دست کمی از آن ندارد.

میدان ۱۹۰۵ (Square of 1905)

این میدان بعد از اولین انقلاب روسیه، یعنی بین سال‌های ۱۹۰۵ تا ۱۹۰۷ به این نام معروف شده است. قرن‌ها و سبک‌ها در این میدان به هم آمیخته‌اند. بنای یادبودی از لنین و کاخ شهرداری به سبک دوران استالین در آنجا به چشم می‌خورد. در جریان بازسازی‌های سال ۲۰۰۸، در زیر خشت‌های دست ساز میدان، اجساد و اشیائی یافت شدند. در اطراف این میدان، بازارهایی در فضای باز وجود دارد که در آنها انواعی از نقاشی، سنگ‌های نیمه قیمتی، جواهرات و صنایع دستی به فروش می‌رسند.

میدان پلوشاد پروی پیاتیلتکی (Ploshchad Pervoi Pyatiletki)

به معنای میدان پنج طرح اول

(The Square of the First five-year plan)

این میدان در مرکز منطقه یورالمش (Uralmash) واقع شده و یکی از قدیمی‌ترین قسمت‌های یکاترینبورگ است. این منطقه در سال ۱۹۲۰ احداث شد. در آن زمان همچون شهری، درون شهر دیگر بود. این میدان امروزه بسیار پرترافیک می‌باشد.

مرکز انجمن افسران ارتش

(Military Officer's Community Center)

در دوره شوروی سابق این مرکز، خانه ارتش سرخ (Red Army) نامیده می‌شد و سخنرانی‌ها و همایش‌های مربوط به امور سیاسی و نظامی

در این مکان برگزار می‌شد. امروزه نیز جایگاهی برای برگزاری نمایشگاه‌ها، کنسرت‌ها و رویدادهای موسیقی محسوب می‌شود. امروزه وسایل نقلیه قدیمی نظامی در جلوی آن وجود دارد و می‌توان از موزه نظامی واقع در سمت غربی ساختمان، بازدید نمود.

❖ استادیوم مرکزی (The Central Stadium)

این استادیوم چند منظوره در سال ۱۹۵۷ ساخته شده و ظرفیت آن، ۴۴,۱۳۰ نفر است. این استادیوم، یکی از جالب‌ترین نمونه‌های سبک معماری دهه ۱۹۵۰ است. قرار است از این استادیوم در مسابقات جام جهانی سال ۲۰۱۸ استفاده شود.

❖ مجسمه یاکوف اسوردلوف (statue of Yakov Sverdlov)

این مجسمه در بلواری درست روبروی خانه اپرا، قرار گرفته است. او کمونیست بولشویکی مشهور، خطیبی امیدبخش و در یک کلام، یکی از جانشین فرضی لینین بود.

❖ خانه اصناف تجاری (ملک سواستینوف)

(House of Trade Unions (Sevastyanov Estate))

یکی از بزرگ‌ترین ساختمان‌های مرکز تاریخی یکاترینبورگ می‌باشد. این ساختمان در اصل برای یک تاجر ثروتمند به نام ان. سواستینوف (N. Sevastyanov) ساخته شده بود. این تاجر به نظر چنان ثروتمند بود که به نقل از مردم، وی از تزار روسیه اجازه گرفته بود که سقف ملکش را روکش طلا بزند. این ملک بعدها توسط معمار پادوچف (Paduchev) که از سبک‌های اروپایی استفاده می‌نمود، بازسازی شد. پس از سال ۱۸۷۰، دادگاه منطقه‌ای و اتحادیه اصناف تجاری منطقه‌ای، این ملک را اشغال کردند.

❖ اداره پست مرکزی (Central Post Office)

این ساختمان نمونه‌ای بارز از سبک معماری به اصطلاح کنستراکتیویسم یا ساخت‌گرایی می‌باشد. این بنا که در خیابان اصلی شهر قرار دارد در سال ۱۹۳۴ توسط معماری به نام کی. سولومونوف (K. Solomonov) به شکل یک تراکتور ساخته شده.

❖ ایستگاه راه آهن (Railway Station)

این ایستگاه در سال ۱۸۷۸ ساخته شده است. امروزه علاوه بر اینکه بخش‌های اروپایی و آسیایی را متصل می‌کند، بخشی از راه آهن معروف ترانس-سیبری نیز محسوب می‌گردد.

❖ اقامتگاه فرماندار (Governor's Residence)

ساختمان آن در سال‌های ۱۸۱۸ الی ۱۸۲۱ ساخته شد. این بنا متعلق به دو تاجر و صنعتگر به نام‌های زوتوف (Zotov) و تاراسوف (Tarasov) - کسانی که سهم بسزایی در ترقی و ساخت و ساز شهر یکاترینبورگ داشته‌اند - می‌باشد. امروزه از این ساختمان به عنوان محل اقامت فرماندار استفاده می‌شود.

❖ دی.آی.وی.اس یورالوچکا (DIVS Uralochka) -

قصری برای بازی‌های ورزشی (Palace for sports games)

مکانی منحصر به فرد جهت تشکیلات ورزشی یکاترینبورگ می‌باشد که استانداردهای کیفی بین‌المللی در آن رعایت شده. میدان ورزشی جدید در سال ۲۰۰۳ افتتاح شده است. این مکان دارای یک سالن ورزشی با ۳۰۰۰ صندلی، سه زمین آموزشی، مراکز و باشگاه‌های بدنسازی، یک هتل به ظرفیت ۴۸ میهمان، یک کافه، یک رستوران، یک مرکز مطبوعات، و سایر تسهیلات می‌باشد. در آینده‌ای نزدیک قرار است که یک پیست اسکیت و یک دیوار کوهنوردی نیز در آنجا احداث شود.

❖ پارک‌ها و مناطق تفریحی

❖ شهر بازی (پارک مایاکوفسکا)

(Amusement Park (Mayakovskogo Park))

این شهر بازی که به گرامی داشت شاعر معروف شوروی سابق ولادمیر مایاکوفسکی (Vladimir Mayakovsky) نامگذاری شده است، با وسایل مختلف خود، موجبات سرگرمی را برای کودکان و بزرگسالان به ارمغان آورده است. بخش اصلی آن ناحیه پارک جنگلی، با چندین کافه است که در زیر سایه درختان پنهان شده‌اند.

❖ باغ کشاورزی یکاترینبورگ (Ekaterinburg's Arboretum)

بالغ بر ۳۰۰ نوع درخت و درختچه و در کنار آنها انواع بونه‌های رنگارنگ گل رز که عواطف و احساسات لطیف انسان را مغلوب خود می‌سازند، در این باغ وجود دارند. گیاهانی از آفریقای جنوبی، آسیای جنوب شرقی، و آفریقا در گلخانه‌های این باغ یافت می‌شوند. این باغ نمایانگر دو منطقه می‌باشد که هر دو در قسمت مرکزی شهر قرار گرفته‌اند. یکی از آنها در نزدیکی دانشگاه فنی اورال (UGTU-UPI) و دیگری در نزدیکی سیرک، آن سوی خیابان که مراکز خرید و مرکز تفریحی گرینویچ قرار گرفته‌اند واقع شده‌اند. هر دو منطقه از سال ۱۹۴۸ شکل گرفته‌اند.

❖ پارک و ملک رتورخویوف-خارتونوف

(Rastorguyev-Kharitonov's Estate and Park)

نخستین پارک عمومی در یکاترینبورگ که دارای دریاچه مصنوعی و ساختمان مدور با سقف گنبدی است.

❖ چادرهای سنگی (کامنیه پالاتکی) و دریاچه شارتاش

(Kamenniye Palatki (Stone Tents) and Shartash Lake)

یکی از محبوب‌ترین اماکنی که برای استراحت در طول سال مناسب است. در نگاه اول، این صخره‌های خاکستری، گویی که از قلعه‌ای قدیمی به جای مانده‌اند، اما در حقیقت کاملاً طبیعی هستند. ارتفاع بلندترین صخره ۱۲ متر است. به عقیده

باستان‌شناسان، قرن‌ها پیش، اینجا مقر انسان‌های اولیه بوده است. دریاچه شارتاش در میان جنگلی نه چندان دورتر از صخره‌ها واقع شده است. این پارک بسیار وسیع و زیبا

است.

❖ باغ وحش (Zoo)

در قسمت شلوغ مرکز شهر در مجاورت یک صومعه ارتودوکس واقع شده است. این باغ وحش در سال ۱۹۳۰ تأسیس شده است. آن زمان تنها ۶۰ حیوان داشت اما امروزه می‌توانید شاهد بالغ بر ۷۰۰ حیوان از ۲۴۰ گونه باشید. اصلی‌ترین مایه مباحث این باغ وحش، وجود اسب آبی آلماز (Almaz) و فیلی به نام داشا (Dasha) است. سرگرمی‌های بسیاری برای بچه‌ها وجود دارد، از جمله می‌توان ماشین‌های برقی، اسب سواری و چرخ و فلک را نام برد.

❖ سیرک (Circus)

این سیرک در سال ۱۹۸۰ توسط معمار یو. شواترزبرین (Yu. Shvartsbrein) ساخته شد. ساختمان آن بسیار باشکوه و دارای گنبدی با عظمت است و تنها دو گنبد با این شکوه و عظمت در دنیا وجود دارند. یکی دیگر آن در برزیل است. نمای داخلی آن توسط سنگ مرمر بی نظیر کوه‌های اورال تزئین شده است. ظرفیت این سیرک ۲,۶۰۰ نفر، و دارای دو سالن است، یکی میدان سالن نمایش و دیگری سالن تمرین.

❖ منطقه ادبی (Literary Quarter)

چند موزه در این پارک وجود دارند که وقف نویسندگان اورال شده‌اند و ارزش تاریخی و فرهنگی زیادی دارند. این مکان بسیار خودمانی و آرام است و در گوشه‌ای از یک پارک درست در مرکز شهر پنهان شده است.

❖ جشنواره‌ها

❖ شهر یخی (Ice Town)

این جشنواره هر ساله با مجسمه‌ها و فضاهای یخی در ماه دسامبر (آذر) برگزار می‌شود. هر ساله موضوع این جشن متفاوت با سال‌های قبل است. به عنوان مثال به خاطر پنجاهمین سالگرد

اولین پرواز به فضا موضوع این جشنواره در سال ۲۰۱۱ کیهان بود.

آستاراخان (Astrakhan)

جغرافیای طبیعی

آستاراخان از شهرهای اصلی روسیه اروپای جنوبی و مرکز اجرایی استان آستاراخان (As-trakhan Oblast) می باشد. این شهر در سواحل شمالی دریای خزر و در ساحل سمت شرقی رودخانه ولگا - جایی که به دریای خزر می ریزد - قرار گرفته است. ارتفاع متوسط شهر از سطح دریا ۲۳ متر است. این بندر حدوداً در فاصله ۱۴۳۰ کیلومتری از جنوب شرقی مسکو واقع شده است. مساحت آن ۵۰۰ کیلومتر می باشد.

آب و هوا

آستاراخان آب و هوای نیمه خشک، متناسب با نواحی استپ با زمستان های بسیار سرد و تابستان های بسیار گرم دارد. بارش باران بسیار کم و در طول سال نسبتاً یکنواخت است. این بارش های محدود و یکنواخت و دمای هوای سالیانه نسبتاً پایین، موجب شده تا این شهر اقلیم نیمه خشک داشته باشد. زمستان در شهر متمایل به سرد است، البته با معیارهای روسی.

آستاراخان دارای زمستان‌های خنک می‌باشد. شهر در تابستان‌ها می‌تواند داغ با دمای هوای متجاوز از ۳۰ درجه سانتی‌گراد باشد. بهار و پاییز هوا نسبتاً معتدل است. و تفاوت دما بین تابستان و زمستان مثل اغلب شهرهای روسیه، زیاد است.

جدول آب و هوای آستاراخان												
بارش (میلی‌متر) دمای روزانه (سانتی‌گراد)												
سال	ژانویه	فوریه	مارس	آوریل	مه	ژوئن	جولای	اوت	سپتامبر	اکتبر	نوامبر	دسامبر
میانگین بیشترین دمای روزانه	۰	۱	۷	۱۷	۲۴	۲۹	۳۲	۳۰	۲۴	۱۶	۶	۱
میانگین کمترین دمای روزانه	-۶	-۷	-۲	۶	۱۲	۱۷	۲۰	۱۸	۱۲	۶	۰	-۵
میانگین کل بارش	۱۲	۸	۱۱	۱۶	۱۵	۲۲	۱۸	۱۸	۱۳	۱۳	۱۴	۱۱

جغرافیای انسانی

آستاراخان در سال ۲۰۱۰ دارای جمعیت ۵۲۰,۷۰۰ نفر بوده است. که نسبت به سال ۲۰۰۲ با جمعیت ۵۰۴,۵۰۰ نفر در حال افزایش است.

تاریخچه

نام این شهر را در متون قدیمی فارسی به صورت هَشترخان، حاجی‌طرخان و حاجی‌ترخان هم نوشته‌اند. به نظر حاجی‌ترخان متداول‌تر بوده است. نام این شهر نخستین بار توسط مسافران در اوایل قرن ۱۳ به عنوان خاسیتارخان (Xacitarxan) (شهر قرون وسطایی) ذکر شد. در سال ۱۳۹۵، به دست تیمور لنگ با خاک یکسان شد. خرابه‌های این شهر قرون وسطایی توسط باستان‌شناسان در ۱۲ کیلومتری از بالادست رودخانه نزدیک به شهر جدید، بازسازی شد. در سال ۱۵۵۶، این قلمرو خان نشین توسط ایوان مخوف تصرف شد. بعد از پیوستن خان نشین آستاراخان به قلمرو حکومت مسکو در سال ۱۵۵۸، شهر حاجی‌ترخان از ساحل غربی به ساحل شرقی رودخانه ولگا نقل مکان کرد و آستاراخان نام گرفت. در سال ۱۵۶۹، قزاق‌های ارتش عثمانی آستاراخان را محاصره کردند، ناچار به عقب‌نشینی شدند. یک سال بعد، سلطان از قصدش برای تسخیر آستاراخان صرف‌نظر کرد و امکان عبور و مرور روسیه از رودخانه ولگا فراهم شد. در قرن ۱۷ این شهر تبدیل به دروازه روسیه به سوی کشورهای شرق شد. بازرگانان بسیاری از ارمنستان، ایران، هند و شهر خیوا (Khiva) (خوارزم قدیم) در این شهر مستقر شدند و شهر را مبدل به مکانی چند ملیتی و متنوع کردند. در همین قرن، آستاراخان به شهر بزرگی

تبدیل شد. پیشه مردم در این زمان، ماهیگیری، بازرگانی و تولید ابریشم و محصولات پشمی بود. در قرن ۱۸ با کمک اصلاحات پتر اول، اقتصاد و بازرگانی شهر خیلی توسعه یافت. در سال ۱۷۱۷ آستاراخان به عنوان استان مستقلی شناخته شد که شامل ۱۲ شهر بود. پتر کبیر برای حملاتش به ایران، آستاراخان را تبدیل به مرکزی نظامی کرد. امروزه مرز استان آستاراخان تا ولگاگرد می‌رسد. سال‌هاست که این استان به خاطر زیبایی‌هایش محلی غیررسمی برای استراحت سران کشور است. نکته جالب توجه دیگر آستاراخان این است که در جنگ جهانی دوم به این شهر آسیبی نرسید، بنابراین بناهایی قدیمی بسیاری را می‌توان در شهر دید.

در پاییز سال ۱۹۴۲، ناحیه‌ای در غرب آستاراخان مورد هجوم نیروهای ارتش آلمان نازی قرار گرفت، حمله‌ای که منجر به جنگ استالینگراد (Battle of Stalin-grad) شد. نیروهای ارتش آلمان چند مأموریت دیده‌بانی انجام دادند و تا محدوده ۱۰۰ کیلومتری شهر رسیدند. در همان زمان، بمب افکن‌های آلمانی با چند حمله هوایی، ایستگاه نفت و تاسیسات بندری شهر را بمب باران نمودند.

تحصیلات

آستاراخان پنج موسسه آموزش عالی دارد: معروف‌ترین آنها دانشگاه فنی دولتی آستاراخان (Astrakhan State Technical University) (۱۹۳۰) و دانشگاه دولتی آستاراخان (Astrakhan State University) است که در سال

۱۹۳۲ تاسیس شد. دانشگاه پزشکی دولتی آستاراخان (Astrakhan State Medical Academy)

ورزش

این شهر نیز مانند اغلب شهرهای روسیه امکانات ورزشی بالایی دارد. همچنین چندین تیم مختلف در آن فعال هستند. از استادیوم‌های

استادیوم مرکزی

تیم فوتبال اف.سی
ولگار-گازپروم

معروف می توان به استادیوم مرکزی (Central Stadium) اشاره کرد که استادیوم چند منظوره در شهر است. این استادیوم در سال ۱۹۵۵ احداث شده است و اکثراً به منظور برگزاری مسابقات فوتبال استفاده می شود. ظرفیت آن ۱۸,۵۰۰ نفر می باشد.

باشگاه تیم فوتبال اف.سی ولگار-گازپروم آستاراخان (FC Volgar-Gazprom Astrakhan)، از باشگاه های معروف شهر است. این تیم در سال ۲۰۰۸، قهرمان دسته دوم اتحادیه باشگاه های روسیه (Russian Second Division) در منطقه جنوب شد و در سال ۲۰۰۹ به لیگ دسته اولین اتحادیه باشگاه های روسیه (Russian First Division) راه یافت.

اقتصاد

این شهر یک بندر فعال است، اگرچه که چهار ماه از سال پوشیده از یخ است. صنایع تولیدی شهر شامل کشتی سازی، پرورش ماهی، تولید کفش و کالاهای خردار است. استخراج گاز و گوگرد از طریق تقطیر در زمین های استپ، حدوداً در ۶۰ کیلومتری آستاراخان انجام می پذیرد. این کارخانه به طور انحصاری گوگرد تولید می کند (۷۰ درصد از نیاز بازارهای روسیه) و بزرگ ترین صادرکننده گوگرد در بازارهای دنیاست (۱۲ درصد از بازارهای دنیا). شهر آستاراخان ۶۰ درصد از محصولات صنعتی استان آستاراخان را تولید می کند.

در زمان شوروی سابق، صنعت تجاری ماهیگیری گسترش یافت اما به علت کاهش ماهی در دریا، از رشد آن کاسته شد. در مقابل، محصول کارخانجات فرآوری میوه و سبزیجات افزایش یافت. کارخانجات صنایع غذایی بیش از ۱۳ درصد از کل محصولات را تولید می کنند. صنایع ماشین سازی انعکاس دهنده موقعیت شهر آستاراخان به عنوان یک بندر می باشند. کارخانه های کشتی سازی مختلفی در منطقه فعال هستند و این صنعت به سرعت در حال توسعه است.

حمل و نقل

شهر آستاراخان، دارای انشعابات مهم راه آهن و بنادر دریایی و رودخانه ای می باشد. فرودگاه شهر، ناریمانوف (Narimanovo) نام دارد که یک فرودگاه بین المللی است.

بندر آستاراخان از فعال ترین بنادر دریای خزر است. کشتی های

مختلف از این بندر به بنادر ایران بخصوص بندر انزلی و بنادر سایر کشورهای حاشیه این دریا مانند باکو، پایتخت آذربایجان تردد می کنند. کانال ولگا- دن این امکان را فراهم کرده است کشتی ها از طریق آن بین دریای خزر و دریای سیاه و در نتیجه کل آبهای آزاد جهان تردد کنند. لذا این امر به آستاراخان اهمیت بیشتری داده است.

خرید

از مراکز خرید این شهر می توان به بازار ماهی اسیلینسکی اسادی (Selenskiye Isady) و بازار تاتار (Tatar) اشاره کرد. مرکز خرید و تفریحی یارمارکا (Yarmarka) هم در پنج طبقه و با مساحت ۳۷,۵۰۰ متر مربع در این شهر قرار دارد.

دیدنی ها

اماکن مذهبی

کلیسای جان چری سوستون

(Church of John Chrysostom)

این کلیسا در خارج از محدوده کرملین قرار دارد که در سال ۱۷۶۵ ساخته شده است.

کلیسای جامع عروج عیسی مسیح در کاخ کرملین

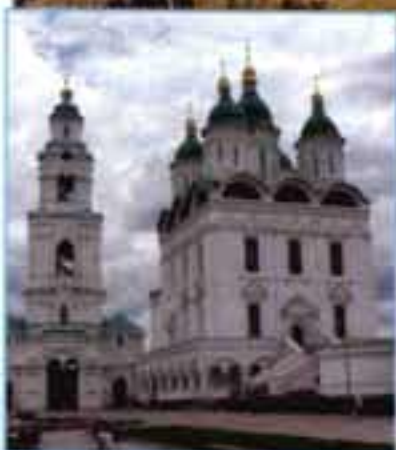
(Ascension Cathedral in the Kremlin)

این کلیسا بین سال های ۱۷۰۰ تا ۱۷۱۰ به سبک معماری باروک، در کنار برج ناقوس اصلی که بر دروازه های کرملین سایه می گستراند، توسط معمارانی از شهر یاروسلاول بنا شده است.

کلیسای بانوی عروج کرده

(Our Lady of Assumption)

کلیسای کاتولیک رومی که در سال ۱۷۷۸ در داخل شهر بنا شده است.

❖ کلیسای جامع اسپنسکی (Uspenskiy Cathedral)

در سال ۱۷۱۰ تأسیس شد.

❖ کلیسای جامع تثلیث

(Trinity Cathedral)

بین سال‌های ۱۶۹۷ الی ۱۶۹۹ ساخته شد.

❖ موزه‌ها

❖ موزه تاریخ و معماری آستاراخان

(Astrakhan Historical and Architectural Museum)

در این موزه، اسلحه‌ها و جنگ افزارهایی مربوط به دوران سکایتان (Schiytan) و سارماتیان (Sarmatian) یا سرمت‌ها و نیز اسکلت یک ماموت ۱۵۰ هزار ساله به معرض نمایش گذاشته شده‌اند.

❖ موزه افسانه‌های محلی (Museum of Local Lore)

یکی از بهترین مکان‌ها در مورد اطلاع رسانی در مورد انسان شناسی، باستان شناسی و مردم شناسی است. در این مجموعه همچنین، سالن کنسرت، تئاتر و سالن‌های ورزشی وجود دارد.

❖ سالن‌های تئاتر

چهار سالن تئاتر در شهر آستاراخان وجود دارد:

۱- تئاتر موسیقی ایالتی (State Music theater).

- ۲- تئاتر خیمه شب بازی ایالتی (State Puppet theater)،
 ۳- تئاتر ایالتی جوانان (State Young Spectator theater) و
 ۴- تئاتر دراما (Drama theater).

همچنین از سال ۱۸۳۷، موزه مطالعات محلی (Museum of Local Study) و از سال ۱۹۱۸ گالری عکس در این شهر افتتاح شدند.

ساختمان ها

کاخ کرملین آستاراخان (Astrakhan kremlin)

این کاخ بنای یادبودی از هنر نظامی و مهندسی مربوط به نیمه دوم قرن ۱۶ و به سبک معماری کلیسای ارتودوکس قرون ۱۷ و ۱۸ می باشد. بنای چوبی این کاخ در سال ۱۵۵۸ ساخته شده است. ساخت استحکامات سنگی آن در دوره حکومت ایوان مخوف آغاز شد و در دوره سلطنت تزار فدور ایوانوویچ (Fedor Ioanovich) (پسر ایوان مخوف) با مشارکت بوریس گودونوف (Boris Godunov)، نایب السلطنه روسیه، به اتمام رسید. دیوارها و هشت برج این کاخ در سال های ۱۵۸۲ تا ۱۵۸۹ بنا شدند. مساحت کل این کاخ، ۱۱ هکتار است. این عمارت در سال ۲۰۰۸ در میراث جهانی پذیرفته شد.

آرامگاه شاهزاده ولادیمیر (Prince Vladimir)

ساخت این آرامگاه در سال ۱۸۹۵ و به سبک بیزانس شروع شده است و هفت سال طول کشیده است و در خارج از محدوده کرملین قرار دارد و به یادبود ولادیمیر ساخته شده است.

از دیگر جاهای دیدنی شهر می توان این موارد را نام برد: ساختمان پیشین بانک آزوف-دون (Azov-Don)، بنای یادبود پتر کبیر که در سال ۲۰۰۷ ساخته شده. ساختمان های قدیمی که خوب بازسازی شده اند، چشم اندازی از مناظر شهر، مرکز تجاری شهر، قصر ازدواج (Marriage palace)، کارخانه برق، صومعه شهر. مسابقه بین المللی رباتیک (Eurobot) از ۲۸ جون تا ۲ جولای (۷ تیر - ۱۱ تیر) در این شهر برگزار می شود.

میدان تیر

بنای یادبود پتر کبیر

قصر ازدواج

پریمورسکی کرای

ولادی وستوک (Vladivostok)

جغرافیای طبیعی

شهر ولادی وستوک، بزرگ ترین بندر روسیه در کنار اقیانوس آرام و مرکز اجرایی استان پریمورسکی کرای (Primorsky Krai) می باشد. این شهر بر روی دماغه خلیج شاخ طلایی (Golden Horn Bay) و نزدیک مرز روسیه با چین و کره شمالی واقع شده است. ولادی وستوک، پایگاه اصلی ناوگان روسی اقیانوس آرام (Pacific Fleet) می باشد.

آب و هوا

آب و هوا در ولادی وستوک ملایم تر از سایر شهرهای روسیه می باشد، زیرا این شهر جنوبی ترین شهر روسیه و در ساحل اقیانوس قرار گرفته است. نیمه اول فصل تابستان هوا

جدول آب و هوای ولادی وستوک													
بارش (میلی متر) دمای روزانه (سانتی گراد)													
سال	دسامبر	نوامبر	اکتبر	سپتامبر	اوت	جولای	ژوئن	مه	آوریل	مارس	فوریه	ژانویه	ماه
۸	-۶	۲	۱۲	۱۹	۲۲	۲۰	۱۷	۱۴	۹	۲	-۵	-۹	بیشترین
۲	-۱۲	-۳	۶	۱۳	۱۸	۱۶	۱۱	۷	۲	-۴	-۱۱	-۱۵	کمترین
۵۸۸	۱۱	۲۱	۳۸	۸۲	۱۱۹	۱۲۴	۷۵	۵۹	۲۶	۱۴	۷	۱۳	میانگین کل بارش

بارانی و مه آلود می‌باشد. نیمه دوم تابستان هوا عالی است اما احتمال وقوع گردباد در ماه آگوست (مرداد) و سپتامبر (شهریور) نیز وجود دارد. هوای پاییز خوب و گرم است. زمستان‌ها به سردی هوای مسکو یا سبیره نیست، اما باد شمال غربی معمولاً قوی و نامساعد است.

جمعیت

جمعیت این شهر با توجه به سرشماری سال ۲۰۱۰ معادل ۵۹۲,۱۰۰ نفر می‌باشد، که نسبت به سال ۲۰۰۲ که در حدود ۵۹۷,۷۰۰ نفر بوده، کاهش داشته است.

تاریخچه

ولادی وستوک به معنی «امیر خاور» است. سرزمینی که ولادی وستوک کنونی در آن واقع شده است پیش از آن که روسیه سرتاسر استان‌های ساحلی (Maritime) و جزیره ساخالین (Sakhalin) را براساس معاهده آیگان (Treaty of Aigun) در سال ۱۸۵۸ به دست آورد؛ بخشی از خاک کشورهای چون بال‌هایی (Balhae) (قلمرو پادشاهی کره)، ژورچن (Jurchen) (منطقه‌ای در منچوری)، امپراطوری مغولستان و چین بوده است. در زمان شوروی سابق، ولادی وستوک به عنوان یک پایگاه اصلی دریایی برای ناوگان اقیانوس آرام و شهری ممنوع‌الورود برای بیگانگان خارجی محسوب می‌شد. پس از فروپاشی شوروی اداره این شهر نیز تغییر کرد و ولادی وستوک در مسیر یک بندر توسعه یافته و فعال تجاری گام برمی‌دارد. در جون (خرداد) سال ۲۰۱۰، یک قبر دسته جمعی از عصر استالین توسط کارگران جاده سازی کشف شد، که حدوداً ۳/۵ تن استخوان داشت و تقریباً جای گلوله بر روی تمام جمجمه‌ها مشهود بود.

تحصیلات

ولادی وستوک جایگاه موسسات آموزشی متعددی می‌باشد، از جمله هفت دانشگاه

دانشگاه ملی خاور دور

(Far Eastern National University)

دانشگاه فنی دولتی خاور دور
(Far Eastern State Technical University)

دانشکده دولتی نیرو دریایی
(Marine State University)

دانشگاه دولتی فن آوری ماهیگیری خاور دور
(Far Eastern State Technical Fisheries University)

دانشگاه دولتی کار و اقتصاد
(Vladivostok State University
of Economics and Service)

دانشگاه دولتی داروسازی
(Vladivostok State Medical University)

دانشگاه دولتی اقتصاد اقیانوس آرام
(Pacific State University of Economics)

هیئت رئیسه بخش خاور دور دانشکده علوم روسیه
(Russian Academy of Sciences)

و همچنین چندین موسسه تحقیقاتی از جمله موسسه
تحقیقاتی ماهیگیری و اقیانوس شناسی
(Pacific Research Institute
of Fisheries and Oceanography).

ورزش

ولادی وستوک جایگاه باشگاه فوتبال اف.سی. لاج-
انرژییا ولادی وستوک (FC Luch-Energiya Vladivostok)
می باشد که در لیگ دسته اول مسابقات روسیه بازی کرده است.
باشگاه بسکتبال اسپارتاک پریمورژه (Spartak Primorje) نیز در
لیگ برتر بسکتبال روسیه رقابت می کند.

فوتبال اف.سی

صنایع عمده این شهر عبارتند از کشتیرانی، ماهیگیری، ماهیگیری تقریباً چهار پنجم از تولیدات تجاری و الباقی محصولات غذایی ۱۱ درصد را تشکیل می دهند. یکی از منابع اصلی در آمد برای ساکنان شهر، واردات ماشین های ژاپنی است. تقریباً یک سوم از کارگران در پریمورسکی کرای (Primorsky Krai)، با صنعت واردات خودرو و ذر تماس هستند. در سال های اخیر، دولت روسیه، تلاش هایی برای بهبود این صنعت در شهر انجام داده است. کالاهای صادراتی عمدتاً عبارتند از ماهی، چوب و الوار، انواع فلزات و کشتی. کالاهای وارداتی عمدتاً شامل دارو، لباس، کفش، خودرو، لوازم خانگی و کشتی می باشند.

حمل و نقل

ولادی وستوک نقطه آغاز بزرگراه یوسوری (Ussuri Highway) به شهر خاباروفسک (Khabarovsk) - یعنی شرقی ترین قسمت از بزرگراه ترنس سبیره (-Trans-Siberian High-way) می باشد که از مسیر نووسبیرسک به مسکو و سن پترزبورگ می رود. بزرگراه اصلی دیگری از سمت شرق به شهر ناخودکا (Nakhodka) و از سمت جنوب به شهر خاسان (Khasan) می رسد که در ۱۲۹ کیلومتری غرب ولادی وستوک و مرز بین چین، کره شمالی و روسیه واقع است.

راه آهن ترنس سبیره به منظور ایجاد ارتباط میان روسیه اروپایی با ولادی وستوک - که مهمترین بندر اقیانوس آرام در روسیه است - احداث شد. ساخت این خط آهن در سال ۱۹۰۵ به اتمام رسید که با عبور از چندین شهر اصلی روسیه از مسکو به ولادی وستوک می رسد. بخشی از این راه آهن، معروف به خط شرقی چینی (Chinese Eastern Line)، با

عبور از شهر هاربین (Harbin) وارد منطقه منچوری (Manchuria) و چین می شود. در دوره شوروی سابق، موقعیت شهر ولادی وستوک به عنوان یک شهر

ممنوع الورد بدین معنا بود که گردشگرانی که از ژاپن می آمدند تا با راه آهن ترنس سیریه عازم غرب شوند، می بایست در بندر ناخودکا (Nakhodka) سوار و پیاده شوند. امروزه، ولادی وستوک به عنوان مبدا اصلی بخش ترنس - سیریه ای از پل تنگه اروپا - آسیا (Eurasian Land Bridge) عمل می کند.

فرودگاه بین المللی ولادی وستوک

(Vladivostok International Airport)

از طریق خطوط هوایی با کشورهای ژاپن، جمهوری خلق چین، کره شمالی، کره جنوبی، امریکا و ویتنام متصل است. همچنین از چندین شهر اصلی روسیه امکان سفر هوایی به ولادی وستوک وجود دارد.

حمل و نقل درون شهری

در ۲۸ جون (۷ تیر) ۱۹۰۸، نخستین خط تراموا (واگن برقی) در ولادی وستوک در راستای خیابان اسوتلانسکایا (Svetlanskaya) از ایستگاه راه آهن

در خیابان لوگویا (Lugovaya) آغاز به کار کرد. در ۹ اکتبر (۱۷ مهر) سال ۱۹۱۲، نخستین خودروهای چوبی ساخت بلژیک در شهر مورد استفاده قرار گرفتند. امروزه، وسایط نقلیه عمومی شامل اتوبوس برقی، اتوبوس، تراموا، قطار و قایق می باشند. ایستگاه قایق های ساحلی (Coastal Ferries Station)، نیز جهت رفتن به جزایر راسکی (Russky) و پوپوف (Popov) - بخشی از مجمع الجزایری که از جنوب شهر ولادیوستوک تا کره شمالی امتداد یافته اند - وجود دارند.

فروشگاه بزرگ گام

مراکز خرید

بازارهای محلی بسیاری در سطح شهر یافت می شوند. یک فروشگاه بزرگ گام (GUM) در خیابان اسوتلانسکایا (Svetlanskaya)، مقابل میدان پلوشاد بورتسوی رولوتسی (Ploschad Bortsoy Revolutsy) قرار دارد. مغازه های

لوازم الکترونیکی کمی آنطرف تر (به طرف شرق) قرار دارند.

❖ مجتمع تجاری مرکزی (Central Shopping Complex)

این مجتمع درست در راستای خیابان اصلی یو ۱ اسوتلانسکایا (Ul. Svetlanska-ya) در نزدیکی میدان مرکزی قرار گرفته است.

❖ مرکز خرید شاخ طلایی (Golden Horn shopping center (Zolotoy Rog))

این مرکز مخصوص خرید بانوان بوده یعنی ورود آقایان ممنوع است. اما ساختمان آن جالب تر و دیدنی تر از کالاهایی است که در آنجا عرضه می شوند. این ساختمان در سال ۱۸۸۰ توسط یک تاجر محلی به عنوان هتل با یک سالن کنسرت ساخته شد که در سال ۱۹۰۵ در آتش سوزی ویران شد و بعدها دوباره کاملاً بازسازی شد. به این ساختمان بعداً یک سالن تئاتر جوانان، یک سالن تئاتر نمایشی اضافه شد. اغلب کالاهای آن مختص بانوان می باشند از جمله: لباس (کت های خردار)، کفش، جواهرات و سایر ملزومات زنانه.

❖ مرکز خرید تترالنی

(Tsentralny Chopping Center)

بهترین مرکز خرید با محیطی پر از نقش و نگار و تزئینات می باشد. نمای داخلی از سنگ مرمر است و آسانسورهای وسیع و سقف گنبدی شیشه ای لذت خرید را بیشتر می کنند.

❖ فروشگاه دولتی جی.او.یو.ام، مرکز خریدی به سبک گوتیک

(State Department Store) (GOUM)

این مرکز در سال ۱۹۰۰ توسط معمار آلمانی به نام جانگلدل (Junghendel) ساخته شد و یکی از معماری های جالب به سبک گوتیک می باشد. امروز بیشتر یک موزه است تا فروشگاه و قیمت سوغات در آنجا مناسب می باشد، با این حال اماکن دیگری در مرکز تجاری شهر یافت می شوند که اجناس ارزانتری دارند.

❖ بازار اسپورتیونایا (Sportivnaya)

بزرگ ترین بازار در شهر ولادی وستوک می باشد. دالان های پر پیچ و خم این بازار مملو از فروشندگان می باشد که همه نوع جنسی را عرضه می کنند. اجناس چینی در اینجا حضور گسترده ای دارند و واردات کالاهای چینی فراوان است. طیف وسیع مواد غذایی که در این بازار به فروش می رسد شگفت آور و کمی غیر معمول است.

❖ میر پریاژی (Mir Pryazhi)

مکانی ایده آل برای خرید صنایع محلی از جمله جواهرات دست ساز و لباس می باشد. این مغازه ها کاموا و صنایع دستی نیز می فروشند.

❖ دیدنی ها

اماکن مذهبی

❖ کلیسای رویای بانوی ما

(Church of the Dormition of Our Lady)

این کلیسا در سال ۱۸۷۶ به عنوان یک آسایشگاه توسط کلیسای رویای اولیه، در نزدیکی آن ساخته شد. این کلیسا در جریان انقلاب سالم ماند در حالیکه کلیسای دیگر خراب شد.

❖ موزه ها

❖ موزه منطقه ای تاریخ آرسنوف (Arsenev Regional History Museum)

این مکان در سال ۱۹۰۶ ساخته شده و بیشتر یک موزه تاریخ طبیعی است که تعدادی از اشیاء دوره استالین را در خود حفظ نموده است. اشیای بسیاری از بومیان اولیه، پیش از به وجود آمدن روسیه و تکنیک هایی که برای شکار و زنده ماندن به کار می بردند، به نمایش گذاشته شده است، این ساختمان دارای دو طبقه با اتاق های موضوعی است.

❖ موزه آوازه جنگ (Museum of the Battle Fame)

این موزه در ساختمان زیبای قدیمی و پر از ستون قرار دارد. این موزه عمدتاً با تاریخچه گشت مرزی (علیرغم نام جنگی آن) هماهنگ شده است.

❖ موزه دژ ولادی وستوک (Museum Vladivostok Fortress)

این استحکامات نظامی مشرف به دریا، بیش از یک قرن پیش، برای دفاع در مقابل حمله ژاپن ساخته شده اند. امروزه، این زمین ها انباشته از بمب های خنثی شده، اسلحه ها و وسایل نقلیه نظامی کوچک می باشد. داخل این دژ، بازسازی شده است و در آن انواع اسلحه، بمب و ماکت هایی از دژ به چشم می خورند. این دژ درست در شمال آکواریوم قرار گرفته است اما بهترین مسیر برای رسیدن به آنجا، از خیابان زاپادنایا (Zapadnaya) می باشد.

❖ زیردریایی C-۵۶ (C-56 Submarine)

به سمت شرق از میدان بورتسوف رولوتسی و نزدیک نمونه بازسازی شده طاق نصرت - که در اصل در سال ۱۹۰۲ برای تزار نیکولاس دوم ساخته شد - زیردریایی بزرگ سبز و خاکستری رنگ S-۵۶ به چشم می خورد. تجهیزات بسیاری در آنجا مشاهده می شوند (به علاوه عکس ها) اما بهترین چیز این است که درون زیردریایی بروید که ده کشتی آلمانی را در زمان جنگ جهانی دوم غرق نموده است.

❖ موزه ارتش مرزی (Museum of Frontier Troops)

این موزه یکی از چند بنای یادبود واقع در خیابان آرام پوشینسکایا (-Pushkins kaya) است که به سبک معماری دوره شوروی در سال های ۱۹۳۰ و ۱۹۴۰ ساخته شده است.

❖ بناها و مکان های دیدنی

❖ قلعه های ولادی وستوک

(Vladivostok Fortress)

زمانی، ولادی وستوک یکی از مستحکم ترین قلعه های ساحلی دنیا به شمار می رفت و از استحکامات بتنی آن به عنوان سنگر برای دفاع از شهر استفاده می شد که هنوز در پای کوه ها، امتداد جاده ها و کنار دریا قابل مشاهده است. در این شهر قلعه های زیادی از دوره های مختلف وجود دارد.

❖ قلعه شماره هفت (Fort No 7)

شانزده دژ محافظ، اطراف شهر ولادی وستوک را احاطه نموده اند. بهترین و ارزشمندترین آنها قلعه شماره هفت است که بر بالای تپه ای در ۱۴ کیلومتری از شمال مرکز شهر قرار گرفته است. این قلعه هزار و پانصد متر تونل دارد که بسیاری از قسمت های آن از آخرین بار که مفر ۴۰۰ سرباز بوده؛ دست نخورده باقی مانده است.

❖ بنای یادبود استپان اوسپوویچ ماکاروف

(Stepan Osipovich Makarov Monument)

بنای یادبودی از فرمانده نیرو دریایی و اقیانوس شناس برجسته است که در توسعه کشتی سازی روسی نقش بسزایی را ایفا نمود. این بنا در میدان لوگووایا (Lugovaya) قرار دارد.

❖ میدان پلوشاد بوتسوف رولوتسی (Ploschad Bortsov Revolutsy)

یا میدان مرکزی، واقع در خیابان اسوتلانسکایا، بین ناحیه آلتوتسکایا (Aleuts-kaya) و خیابان اوبوروویچا (Uborevicha) می باشد. این میدان مکان مناسبی برای استراحت و تماشای افراد محلی در اوقات فراغت می باشد. یک جفت مجسمه بزرگ به عنوان یادبود از جنگندهای نیروهای شوروی در خاور دور و به بزرگداشت کسانی که این خاک دور افتاده از قلمرو روسیه را به تصرف حکومت بولشویک درآوردند، در این میدان بنا شده است. ساختمان بزرگ اداری منطقه نیز، از آنسوی میدان جلوه گری می کند.

❖ ایستگاه قطار ولادی وستوک

(Vladivostok Train Station)

این ایستگاه در اصل در سال ۱۹۱۲ ساخته شد و از آن زمان با دقت چند بار نوسازی شده است. ساختمان ایستگاه قطار به سبکی خاص و با معماری ویژه ای ساخته شده. و بر روی دیوارهای داخلی آن نقاشی هایی وجود دارد.

❖ کاخ سفید (White House)

ساختمان چند طبقه یکپارچه از سنگ سفید مرمر که در سمت غربی میدان بورتسوف رولوتسی (Bortsov Revolutsy) قرار گرفته و اقامتگاه فرماندار منطقه می باشد. این ساختمان در سال ۱۹۸۳ توسط معمار ای. رُزونوف (E. Rosanov) طراحی شده است.

❖ بنای یادبود رزمندگان نیروهای شوروی در خاور دور

(Monument to the Fighters for Soviet Power in the Far East)

این بنای باشکوه در میدان بورتسوی رولوتسی قرار گرفته است. این میدان محل تجمع و گردهم آیی مردم است و جمعه بازار نیز در آن برگزار می گردد.

❖ ساختمان شماره ۱۵ (No 15)

این ساختمان که سابقاً بسیار مجلل بوده در راستای خیابان آلتسکایا (Aleutskaya) قرار دارد. این ساختمان زرد رنگ، جنب دفتر شرکت کشتیرانی خاور دور واقع است، که زمانی منزل یول براینر، هنرپیشه معروف بود.

❖ بانک پرموری (Bank Primorye)

این ساختمان در زمان شوروی سابق به عنوان مرکز فرماندهی کل نیروی دریایی امپراتوری و مکانی برای دفاتر کا. گ. ب. (KGB) (سازمان امنیت شوروی) احداث شد. یک گذرگاه زیرزمینی مخفی در زیر این ساختمان حفر شده بود که تا تپه امتداد داشت.

❖ طاق نصرت (The Triumphal Arch)

زمانی که تزار دوم جهت نظارت بر آخرین مرحله ساخت راه آهن ترنس سبیریه به ولادی وستوک آمد، مردم و مقامات شهر این طاق نصرت را بنا نمودند. بعداً کمونیست‌ها که علاقه‌ای به سنبل‌های سلطنتی نداشتند، آن را منهدم

کردند. در سال ۲۰۰۰ طرح‌هایی از طاق اصلی در میان اسناد بایگانی شده در موزه آرسنیف (Arseniev) پیدا و طاق اصلی بازسازی شد.

❖ فانوس دریایی (Lighthouse)

فانوس دریایی ایگرشل (Egershel) صدمین سالگرد ساخت خود را در سال ۲۰۱۰ جشن گرفت و با وجود اینکه فضای بزرگی ندارد و نمی‌توان به داخل آن رفت، اما ارزش دیدن را دارد. قدم زدن در آنجا در صورتی که هوا مساعد باشد خوب است و از فراز آن چشم‌انداز زیبایی به جزیره راسکی و دریا وجود دارد.

❖ اداره مرکزی ناوگان کوچک سیبری‌ای (Siberian Flotilla Headquarters)

این ساختمان توسط یک مهندس نیرو دریایی طراحی شده است که در جنگ‌های روس-ژاپن در سال ۱۹۰۴ و ۱۹۰۵ شرکت داشته است.

❖ اداره پست و تلگراف (Post and Telegraph Office)

این ساختمان باشکوه، از زمان احداث در سال ۱۸۹۷ تا کنون همچنان مکان اداره پست و تلگراف است.

❖ برج لانه عقاب (Eagle's Nest Mount)

این برج دیده‌بانی به ارتفاع ۱۹۹ متر، مرتفع‌ترین ساختمان در مرکز شهر است.

❖ راه آهن قطار کابلی (Funicular Railway)

بدون شک یکی از جاذبه‌های محبوب در ولادی وستوک، عملکرد روان و ملایم این نوع قطارها در خاور دور می‌باشد. قطار کابلی دوطرفه در هر دقیقه یک بار به طور تفریحی از تپه‌ای ۱۰۰ متری بالا می‌رود. در آن بالا، می‌توانید از طریق زیرگذری به پایین خیابان سوخانوا (Sukhanova) بروید و از کنار ساختمان‌های دانشگاه فنی دولتی خاور دور چشم‌اندازی نظیری به شهر داشته باشید.

❖ آکواریوم (Aquarium) یا اشناریوم (Oceanarium)

در شمال بندر اسپورتیونایا (Sportivnaya) قرار دارد. این آکواریوم در سال ۱۹۹۱ در دو بخش افتتاح شد: بخش موزه و نمایش زنده. در بخش موزه آن، موجودات و حیواناتی که در سواحل و دریا‌های خاور دور وجود دارند، مشاهده می‌شود. علاوه بر این نمونه‌هایی از حیوانات در حال انقراض و مرجان‌ها نیز در آن وجود دارند.

در بخش نمایش زنده، بیش از ۱۸۰۰ نمونه از انواع موجوداتی که در خلیج پطر کبیر و ... زندگی می‌کنند، گرد آوری شده است. یک مکان خاص نیز برای دلفین‌ها در این آکواریوم در نظر گرفته شده است.

از دیگر دیدنی‌های شهر می‌توان این موارد را نام برد:

یادواره رزمندگان نیروهای شوروی در خاور دور (Memorial to the Fighters for the Soviet Power in the Far East)، مجسمه لنین (Lenin Statue)، لنگرگاه اسپورتیونایا (Sportivnaya Harbor)، یادواره نیرو دریایی (Naval Memorial) و سالن تئاتر پوشینکی (Pushkinsky Theatre) است.

❖ جشنواره‌ها

❖ جشنواره بین‌المللی فیلم کشورهای آسیایی و اقیانوس آرام

(Vladivostok International Film Festival of Asian-Pacific Countries)

زمان برگزاری این جشنواره هر ساله در ماه جون (خرداد) است. این جشنواره در سال ۲۰۰۳ شروع شد. در این جشنواره، میان تهیه‌کنندگان فیلم‌های کوتاه، انیمیشن، کمدی، خانوادگی، درام و ... رقابت است.

ولگا گراد (Volgograd)

جغرافیای طبیعی

ولگا گراد، یک شهر صنعتی مهم در جنوب غربی روسیه، مرکز اجرایی استان ولگا گراد است. این شهر حدود ۹۱۴ کیلومتری جنوب مسکو و ۳۷۱ کیلومتری شمال غربی آستاراخان واقع و در سواحل غربی رودخانه ولگا قرار گرفته است. این شهر ۵۶۵ کیلومتر مربع مساحت دارد و طول آن از شمال به جنوب حدود ۸۰ کیلومتر است.

آب و هوا

ولگا گراد دارای آب و هوایی نیمه خشک و اقلیم نواحی استپی می باشد.

جغرافیای انسانی

جمعیت در سال ۲۰۱۰ در حدود ۱,۰۲۱,۲۴۴ نفر بوده است.

جدول آب و هوای ولگا گراد													بارش (میلی متر) دمای روزانه (سانتی گراد)				
ماه	ژانویه	فوریه	مارس	آوریل	مه	ژوئن	جولای	اوت	سپتامبر	اکتبر	نوامبر	دسامبر	سال	بیشترین	کمترین	میانگین دمای روزانه	میانگین کل بارش
	-۴	-۴	۲	۱۴	۲۱	۲۶	۲۹	۲۷	۲۱	۱۲	۳	-۳	۱۲	بیشترین	کمترین	میانگین دمای روزانه	میانگین کل بارش
	-۸	-۱۰	-۴	۴	۱۰	۱۵	۱۷	۱۶	۱۰	۴	-۲	-۷	۴	بیشترین	کمترین	میانگین دمای روزانه	میانگین کل بارش
	۱۹	۱۶	۱۵	۲۱	۳۰	۳۷	۲۶	۲۱	۲۰	۲۲	۲۲	۲۶	۲۷۴	بیشترین	کمترین	میانگین دمای روزانه	میانگین کل بارش

تاریخچه

نام قدیمی این شهر تساریتسین (Tsaritsyn) است. البته این نام نه به این شهر، بلکه به جزیره‌ای در ولگا اشاره داشته. ریشه این نام به کلمه ترکی "ساری-سو" (آب زرد) یا "ساری-سین" (جزیره زرد) برمی‌گردد. ولگا گراد، با نام قبلی استالینگراد (Stalingrad)، از فرهنگ و تاریخچه‌ای غنی برخوردار است. این شهر در قرن ۱۶ به عنوان دژی به منظور محافظت از بازرگانان در مسیر رود ولگا بنا شد. رودخانه ولگا همواره به عنوان مسیری برای تجارت داخلی و بین‌المللی از اهمیت بسزایی برخوردار بوده است. این شهر در دوران حکومت شوروی سابق به سرعت گسترش یافت. در خلال جنگ داخلی، کارخانجات متعددی ویران شده و بعدها مجدداً بازسازی شدند و تولیدات آنها به طور قابل ملاحظه‌ای افزایش یافت. ولگا گراد تا پیش از آغاز جنگ جهانی دوم، یکی از مراکز پیشتاز صنعتی در شوروی سابق به شمار می‌رفت. این شهر زیبا بر اثر حمله آلمان نازی در طول جنگ کاملاً ویران شد. یکی از بزرگ‌ترین جنگ‌های جهانی دوم، یعنی جنگ استالینگراد (Battle of Stalingrad)، در جلگه‌های ولگا و دون (Don) به وقوع پیوست. این جنگ به مدت ۶ ماه به طول انجامید و بیش از ۲ میلیون سرباز، ۲۰۰۰ تانک، ۲۶۰۰۰ انواع اسلحه انفرادی و خمپاره‌انداز و نیز ۲۰۰۰ هواپیمای جنگی در طی آن از بین رفتند. آلمان‌ها تا آن زمان بسیاری از مرزهای شوروی را اشغال کرده بودند، لذا شهر استالینگراد در سرانجام جنگ نقشی محوری داشت. شعار اصلی این بود می‌جنگیم تا بمیریم، عقب نمی‌نشینیم. امروزه ولگا گراد شهری مدرن و پیشرفته است که بناهای یادبود جنگ، نشانی از تاریخ افتخار آفرین و شکوه این شهر دارد.

تحصیلات

لیست دانشگاه‌های ولگاگراد به قرار زیر است:

دانشگاه دولتی ولگاگراد (Volgograd State University)

دانشگاه فنی دولتی ولگاگراد

(Volgograd State Technical University)

دانشگاه پزشکی دولتی ولگاگراد

(Volgograd State Medical University)

VolgGASU

Volgograd State University of Architecture and Civil Engineering

دانشگاه دولتی معماری و مهندسی عمران ولگاگراد
(Volgograd State University of Architecture and Civil Engineering)

آکادمی صنعتی ولگاگراد (Volgograd Academy of Industry)

آکادمی مدیریت بازرگانی ولگاگراد

(Volgograd Academy of Business Administration)

دانشگاه دولتی فن تعلیم ولگاگراد

(Volgograd State Pedagogical University)

ورزش

اف.سی. روتور ولگاگراد

اف.سی. توردو ولگاگراد

این شهر نیز مانند اغلب شهرهای روسیه امکانات ورزشی بالایی دارد. همچنین چندین تیم مختلف در آن فعال‌اند از جمله: باشگاه‌های اف.سی. ولگاگراد (FC Volgograd) و اف.سی. روتور ولگاگراد (FC Rotor Volgograd)، دو باشگاه فوتبال هستند که در لیگ روسیه بازی می‌کنند.

اقتصاد

شهر جدید ولگاگراد، همچنان شهر صنعتی مهمی در روسیه محسوب می‌گردد. صنایع موجود در این شهر شامل کشتی‌سازی، پالایش نفت، تولیدات آهن، فولاد و آلومینیوم، ساخت ماشین‌آلات و وسایل نقلیه و محصولات شیمیایی است. یک نیروگاه برق وسیع نیز در فاصله کمی از شمال شهر ولگاگراد قرار گرفته است.

حمل و نقل

یکی از انشعابات اصلی راه آهن پری ولگا (Pri Volga Railway) در شهر ولگا گراد قرار دارد. این ریل، شهر ولگا گراد را به شهرهای مسکو، ساراتوف (Saratov)، آستاراخان، منطقه دونباس (Donbas) اوکراین، کوه‌های قفقاز و سیبری متصل می‌سازد. این خط آهن که در انتهای شرقی کانال ولگا-دون (Volga-Don Canal) قرار گرفته است، در سال ۱۹۵۲ به منظور ایجاد ارتباط میان دو رودخانه بزرگ در روسیه جنوبی افتتاح شد. جاده اروپایی طولانی‌ترین مسیر اروپایی است که از کالایس (Calais) در فرانسه را به شهر می‌سازد. بزرگراه M6 نیز که رابط است، از این شهر می‌گذرد. احداث ۱۹۹۵ آغاز و در اکتبر (مهر) سال ۲۰۰۹ به اتمام رسید.

ایستگاه راه آهن پری ولگا

فرودگاه بین‌المللی ولگا گراد (Volgograd International Airport)

ارتباط هوایی به شهرهای اصلی روسیه و نیز شهرهای خارجی چون آنتالیا در ترکیه (Antalya)، ایروان پایتخت ارمنستان - و آکتاؤ (Aktau) - بندری در قزاقستان - را میسر ساخته است.

سیستم حمل و نقل عمومی ولگا گراد شامل یک خط قطار شهری معروف به مترو تراموای ولگا گراد (Volgograd me-trotram) است که از نوع متروی سبک (Light Rail) است و

یک خط به طول ۱۷/۵ کیلومتر با ۲۲ ایستگاه دارد. سایر امکانات حمل و نقل عمومی محلی نیز متشکل از اتوبوس، واگن برقی و تراموا می‌باشد.

مترو تراموای ولگا گراد

❖ مراکز خرید

خرید در ولگاگراد، حسی جالب را در انسان ایجاد می کند، چراکه می توان همه چیز اعم از اجناس روسی یا ترکیبی از کالاهای غربی و سایر ملل را در این مراکز یافت. گشتن در میان دنیایی از فروشگاه های عرضه کننده عتیقه جات، لوازم خانگی، لوازم آرایشی و نیز موزه ها، رستوران های غذای محلی، صنایع دستی و لوازم خارجی، همچون نوعی ماجراجویی است. بازارهای به سبک غربی فراوانند، اما بازارهای کوچکتر روسی برای خرید اجناسی به مراتب ارزانتر مناسبند. مراکز خرید اندکی در این شهر وجود دارند. مهم ترین آنها عبارتند از:

❖ فروشگاه بزرگ ایوروپا سیتی (Evropa City Mall)

می توانید جدیدترین مدها، سرگرمی ها، موسیقی و فیلم را در آن بیابید.

❖ مرکز خرید پیرامیندا (Piraminda)

هرآنچه که بخواهید را عرضه می کند و فضایی برای سرگرمی های شبانه نیز دارد.

❖ بازار مرکزی (Central Market) نیز یکی دیگر از

مراکز خریدی است که در مرکز شهر قرار دارد.

❖ اماکن دیدنی

❖ بنای یادبود مادرلند (The Motherland Calls)

این بنای ۸۵ متری، در زمان ساخت در سال ۱۹۶۷، یکی از بلندترین بناهای ایستاده در نوع خودش در دنیا بوده است. کلمه مادرلند به معنی محل تولد است. مجسمه این خانم ۵۲ متر و شمشیر آن ۳۳ متر است. این مجسمه بر روی تپه مامایو کورگان قرار دارد. از پائین تا ابتدای این مجسمه، دوپست پله وجود دارد که نماد دوپست روز نبرد استالینگراد است. در ساخت این مجسمه از ۷,۹۰۰ تن بتن استفاده شده است. از طرح این مجسمه، در نقشه و نماد ملی استان ولگاگراد استفاده شده است.

❖ تپه مامایو کورگان (Mamayev Kurgan)

بلندترین نقطه شهر است که بر روی گورستانی باستانی قرار گرفته و جنگ‌های شدیدی در طول نبرد استالینگراد در این منطقه روی داده است. امروزه روی این تپه یک موزه در فضای باز به همراه بنایی دایره‌ای شکل وجود دارد که نام بیش از شش هزار سرباز روسی که در جنگ جان خود را از دست داده‌اند، روی آن نوشته شده است.

❖ مشعل دائمی (Eternal Flame)

این مشعل نیز در تپه مامایو قرار دارد که برای گرامی داشت یاد و خاطره کسانی که جان خود را برای این شهر زیبا از دست دادند، درست شده است.

❖ موزه دولتی پانورامیک ولگاگراد

(Volgograd State Panoramic Museum)

در این موزه بیش از ۴۰۰۰ مجموعه به معرض نمایش گذارده شده است. از مهم‌ترین این مجموعه‌ها، نقاشی‌های پانورامیکی (وسیعی) است از جنگ ژانویه سال ۱۹۴۲ زمانی که ارتش روسیه از شهر در مقابل نیروهای آلمان دفاع نمود. در این موزه عکس، اسناد و آثار هنری نقاشان و صنعتگران محلی ارائه شده است. این موزه مخصوص تاریخچه جنگ است و نقاشی‌های وسیعی که بر پارچه‌های کرباس نقش بسته‌اند، وحشت حقیقی از جنگ جهانی دوم و عزم این کشور در دفاع از مرزهایش را به ثبت رسانیده‌اند.

❖ خانه پانولوف (Pavlov's House)

در مرکز شهر و یکی دیگر از مکان‌های تاریخی شگفت انگیز از جنگ جهانی دوم است. این خانه متعلق به فردی به نام اس.جی.تی. یاکوف پانولوف (Sgt. Yakov Pavlov) است که در سال ۱۹۴۲ مورد حمله سربازان آلمانی قرار گرفت. می‌گویند تعداد آلمانی‌هایی که وی در دفاع از خانه اش کشت، بیشتر از کل آلمانی‌هایی است که در حمله به فرانسه در سال ۱۹۴۰ کشته شدند. اکنون این خانه بازسازی شده است و تندیس‌هایی در جلو و پشت آن نصب گردیده‌اند.

❖ کوه لیسایس گورا (Lysays Gora)

این تپه ۱۴۰ متری یکی از نقاط نزدیک به تپه مامایو است که از موقعیت استراتژیک بسیار خوبی برخوردار بوده است. این تپه هنوز مین‌ها و پوکه گلوله‌هایی را که در بمباران جنگ جهانی دوم نثار این کوه شد به یادگار حفظ نموده است. یک ستون سنگی هرمی شکلی به ارتفاع ۲۰ متر، به گرامی داشت خاطره کشته شدگان در این تپه افراشته شده است.

❖ برج دیده بان (Watchtower)

در مجموعه آتش نشانی در مرکز شهر قرار گرفته است. این برج در زمانی که نام این شهر تزاریزین (Tsarisin) بود بنا شد و امروزه سنبل مردم ولگاگرد می‌باشد. برج، با همان شکوه قبلی و به سبک معماری دوره تزار و آجرهای قرمز رنگ، بازسازی شده است.

❖ خرابه‌های باستانی استیم میل (Old Steam Mill Ruins)

پس از آنکه بخش عظیمی از شهر در جنگ جهانی دوم ویران شد، یک ساختمان هنوز به حالت خرابه پابرجا مانده است تا یادگاری از جنگ باشد. این خرابه‌ها در کنار موزه پانورامیک واقع شده و یقیناً ارزش بازدید را دارند.

❖ مجسمه عظیم الجثه لنین (Giant Statue of Lenin)

در منتهی الیه جنوبی شهر - جایی که شبکه کانال‌های ولگا-دون (Volga-Don Channel System) آغاز می‌شوند. مجسمه عظیم الجثه لنین وجود دارد. با استفاده از گشت رودخانه می‌توانید تمام شکوه این مجسمه را از نزدیک ببینید.

❖ افلاک نما ولگاگراد (Volgograd Planetarium)

این افلاک نما، هدیه کشور آلمان پس از جنگ است. از آنجا که تعداد افلاک نما در روسیه محدود است، این افلاک نما یک امتیاز محسوب می‌گردد. رصدخانه کوچکی با یک تلسکوپ نیز در آنجا وجود دارند. این افلاک نما در خیابان گاگارین (Gagarin) قرار دارد و در سال ۱۹۵۴ افتتاح شده است.

❖ سد ولگا (The Volga Embankment)

یکی از بخش‌های زیبای شهر است. در تابستان، اجرای موسیقی زنده در فضای باز برگزار می‌گردد. قایق‌های تفریحی کروز (Cruise) در پشت سد لنگر انداخته‌اند و تماشای مردمی که سوار این کشتی‌ها می‌شوند و در پایان روز رضایتمندانه پیاده می‌شوند، هیجان‌انگیز است.

❖ جشنواره‌ها

جشنواره‌های ولگاگراد، بینشی درباره ساختار فرهنگی ولگاگراد ارائه می‌نمایند. ولگاگراد شهرت خود را از زمانی به دست آورد که در جریان جنگ جهانی دوم مبدل به مرکز ساخت انواع اسلحه شد. البته، به خاطر برگزاری جشنواره‌های پرشور نیز محبوبیت دارد. جشنواره‌ها و رویدادها زمانی مناسب برای خرید در این شهر نیز می‌باشند. جشنواره تلویزیونی نیز مکانی فوق‌العاده برای خرید فیلم‌های جدید و سایر اسباب و لوازم می‌باشد. این جشنواره یک رویداد فصلی می‌باشد.

❖ جشنواره‌های چند فرهنگی ولگاگراد - جشنواره ماسلیانیتسا

(Multicultural Volgograd Festivals—Festival of Maslyanitsa)

در آخرین هفته‌های فصل زمستان، جشن بی نظیری به نام شرووتاید (Shrovetide) سه روز قبل از چهارشنبه توبه) یا هفته پنکیک در ولگاگراد برگزار می‌شود. هفته پنکیک روسی (Pancake Week) را ماسلیتسا نیز می‌نامند. این جشنواره معمولاً در ماه فوریه (بهمن) اتفاق می‌افتد. مردم در این شهر لباس‌های محلی می‌پوشند و در دسته‌های کوچک و صفوف منظم به راه می‌افتند. این جشنواره ابتدا جهت خوش آمد گویی به بهار آغاز شد اما اکنون از اهمیت فرهنگی بیشتری برخوردار شده است، به نحوی که مردم از هر قشر و فرقه‌ای در جشن شرکت می‌کنند. چند هفته پس از این جشنواره، جشن تپه سرخ (Red Hill) در ولگاگراد برپا می‌شود. صرف نظر از جشن و سرور، این روز برای مراسم ازدواج، بسیار فرخنده و مبارک به نظر می‌رسد.

❖ جشنواره‌های سنتی ولگاگراد-جشنواره تروستا

(Traditional Volgograd Festivals—Festival of Troitsa)

این جشن در اصل یک عید سنتی محلی است که به اندازه جشنواره‌های ملی حائز اهمیت می‌باشد. طبق سنت‌ها، سقف خانه‌ها باید با شاخه‌های درختان غان پوشیده شود. همین‌طور، می‌بایست بین مردم حلقه‌های گل از درخت غان ردوبدل شود. این جشنواره چند هفته قبل از عید پاک-همیشه در روز یک شنبه- برگزار می‌گردد. این عید منسوب به عید تثلیث یا عید گلریزان (Trinity Holiday عید پنجاهه) نیز می‌باشد.

کالینگراد (Kaliningrad)

جغرافیای طبیعی

بندر کالینگراد، مرکز اجرایی استان کالینگراد می‌باشد. این شهر از لحاظ جغرافیایی از بقیه کشور جدا و بین لهستان (Poland) و لیتوانی (Lithuania) در ساحل دریای بالتیک واقع شده است. استان کالینگراد با وسعت ۱۵,۱۰۰ کیلومتر مربع، در غرب روسیه، بر روی دهانه رودخانه پریگولیا (Pregolya) یا پریگل (Pregel) - که قابل کشتیرانی می‌باشد و به مرداب ویستولا (Vistula) (خلیج کوچکی در دریای بالتیک) می‌ریزد - قرار گرفته است. مساحت این شهر ۲۱۶ کیلومتر مربع می‌باشد.

آب و هوا

کالینگراد یکی از معتدل‌ترین آب و هواها را در روسیه دارد و از محدود بنادر روسیه است که در طول سال یخ نمی‌بندد. تابستان بهترین زمان برای گذران ایام تعطیلی در این شهر است و مردم می‌توانند از قدم زدن در ساحل ماسه‌ای لذت ببرند.

جدول آب و هوای کالنینگراد													
بارش (میلی متر) دمای روزانه (سانتی گراد)													
ماه	ژانویه	فوریه	مارس	آوریل	مه	ژوئن	جولای	اوت	سپتامبر	اکتبر	نوامبر	دسامبر	سال
میانگین بیشترین دمای روزانه	۰	۱	۵	۱۲	۱۸	۲۰	۲۲	۲۲	۱۷	۱۲	۵	۲	۱۱
میانگین کمترین دمای روزانه	-۲	-۳	-۱	۳	۸	۱۱	۱۳	۱۳	۹	۶	۱	-۲	۵
میانگین کل بارش	۴۸	۴۱	۳۹	۲۹	۳۴	۵۵	۵۳	۶۳	۵۴	۶۱	۵۳	۵۴	۵۸۳

زمستان‌های کالنینگراد به مراتب قابل تحمل‌تر از زمستان‌های خشک و خشن مسکو و سن پترزبورگ می‌باشد. به‌طور متوسط هفت الی ده روز در هر ماه بارندگی دارد. در زمستان، باران تبدیل به برف می‌شود.

جغرافیای انسانی

طبق سرشماری سال ۲۰۱۰، جمعیت این شهر ۴۳۱,۵۰۰ نفر می‌باشد که نسبت به سال ۲۰۰۲ که جمعیت آن در حدود ۴۳۰,۰۰۰ نفر بوده، افزایش داشته است. ترکیب جمعیتی این شهر را ۷۷/۹ درصد روس، ۸ درصد بلغارستان، ۷/۳ درصد اوکراینی، ۱/۹ درصد لیتوانیایی، ۰/۶ درصد آلمانی و ۰/۵ درصد لهستانی تشکیل می‌دهند.

تاریخچه

این شهر توسط شوالیه‌های تتونیک (Teutonic Knights) به عنوان قلعه‌ای در سال ۱۲۵۵ ساخته شد و در سال ۱۳۴۰ یکی از اعضای پیمان تجاری هانستیک (Hanseatic League) گردید. از سال ۱۴۵۷ تا ۱۵۲۵ مقر رسمی رئیس بزرگ شوالیه‌های تتونیک بود، و از سال ۱۵۲۵ تا ۱۶۱۸ محل سکونت دوک‌های پروسی محسوب می‌شد. طی جنگ جهانی اول (بین سال‌های ۱۹۱۴ الی ۱۹۱۸)، این شهر مبدل به صحنه نبرد نیروهای آلمان و روسیه شد. پس از جنگ، این شهر پایتخت استان پروس شرقی در آلمان شد. در طول جنگ جهانی دوم، شهر به شدت ویران شد و در سال ۱۹۴۵، پس از دو ماه محاصره به تصرف ارتش شوروی درآمد. طی قراردادی میان نیروهای متفقین در کنفرانس پوتسدام (Potsdam Conference) در سال ۱۹۴۵، اتحاد جماهیر سوسیالیست شوروی (USSR) این شهر و زمین‌های اطراف آن را ضمیمه خود نمود. در سال ۱۹۴۶ به افتخار رهبر شوروی ام.آی. کالنین (M. I. Ka-linin)، نام شهر از کونینگسبرگ به کالنینگراد تغییر کرد. امروزه، مجادلاتی در زمینه تعویض نام کنونی شهر به نام سابق آن یعنی کونینگسبرگ وجود دارد، درست به همان ترتیبی که چندین شهر دیگر روسیه نام خود را به نام قبلی تغییر دادند.

تحصیلات

در این شهر مراکز آموزشی و پژوهشی متعددی وجود دارد. از جمله آنها: دانشگاه دولتی کانت (Kant State University) در سال ۱۵۴۴ تاسیس شده است و از دانشگاه‌های معروف شهر است. همچنین دانشگاه دولتی فنی کالینگراد (Kaliningrad State Technical University) که در سال ۱۹۳۰ تاسیس شده، ۶,۷۰۰ دانشجو دارد.

ورزش

باشگاه فوتبال اف.سی. بالتیکا کالینگراد (FC Baltika Kaliningrad) در این شهر قرار دارد که در لیگ دسته یک روسیه بازی می‌کند و بین سال‌های ۱۹۹۶ الی ۱۹۹۸ نیز در لیگ برتر روسیه (Russian Premier League) به رقابت پرداخته است. همچنین در سال ۲۰۱۸، کالینگراد میزبان برخی بازی‌ها در جام جهانی خواهد بود. به همین منظور استادیومی خاص برای بازی‌های سال ۲۰۱۸ ساخته خواهد شد.

اقتصاد

کالینگراد در سال ۱۹۹۶ به عنوان منطقه ویژه تجاری برگزیده شد. تولیدکنندگان و کارخانه داران برای تولید و کالاهایی که به روسیه می‌فرستند از پرداخت حقوق گمرکی معاف می‌باشند. یکی از سه شبکه تلویزیونی روسیه از این شهر پخش می‌شود. همچنین شعباتی از کارخانجات خودروسازی کادیلاک (Cadillac)، بی.ام.و (BMW) و هامر (Hummer) نیز در این شهر قرار دارند. امروزه صنایع اصلی در شهر شامل صنایع تولیدی، کشتی‌سازی، ماهیگیری و صنایع چوب می‌باشند. مقامات مسکو اعلام کردند که وجود این کارخانجات، شهر کالینگراد را مبدل به هنگ کنگ روسیه نموده است. این منطقه، شاهد افزایش معاملات تجاری با کشورهای عضو اتحادیه اروپایی و نیز افزایش رشد اقتصادی و ترقی تولیدات صنعتی بوده است. میانگین رشد تولید ناخالص داخلی این منطقه طی سه سال ۲۰۰۴ الی ۲۰۰۷، بیش از ده درصد در سال بوده است و بدین ترتیب از سایر شهرهای روسیه سریع‌تر پیشرفت نموده و حتی از همسایگان اروپایی خود نیز پیشی گرفته است.

حمل و نقل

فرودگاه کالنینگراد به نام خرابروف (Khrabrovo) در ۲۴ کیلومتری شمال شهر قرار گرفته است. این فرودگاه عمدتاً کالنینگراد را به سایر شهرهای روسیه متصل می‌نماید اما پروازهایی هم به کشورهای

دیگر دارد. از طریق دریای بالتیک می‌توان با قایق به مقصد سن پترزبورگ، کپنهاگ (Copenhagen) (پایتخت دانمارک)، رایگا (Riga) (پایتخت جمهوری لیتوانی) و کیل (Kiel) (آلمان) سفر کرد. ایستگاه بین‌المللی قطار شهر کالنینگراد، پاساژر سکی (Kaliningrad Passazhirskiy) نام دارد. قطارها از این ایستگاه به مقاصد مالبورک (Malbork) (لهستان)، برلین (Berlin) (آلمان)، مسکو، سن پترزبورگ، مینسک (Minsk) (بلاروس)، خارکیف (Kharkiv) (اوکراین)، بندر آنابا (Anapa) و شهرستان باگراشونوفسک (Bagrationovsk) در روسیه، حرکت می‌کنند.

قطارهای منطقه‌ای از منطقه کالنینگراد سورنی (Kaliningrad Severnyy)، در میدان ویکتوری (Victory) - مرکز شهر امروز - حرکت می‌کنند. مقصد این قطارها به شهرستان‌های زلنوگراسک (Zelenogradsk) و سوتلوگورسک (Svetlogorsk) و نیز روزی یک بار به شهرستان سوتسک (Sovetsk) در روسیه می‌باشد. در سال ۱۸۸۱، تراموای شهر کونیگسبرگ افتتاح شد. در سال ۱۹۷۵، یک سیستم اتوبوس برقی نیز راه‌اندازی شده است.

مراکز خرید

خرید در این شهر، فرصتی استثنایی را در اختیار افراد مختلف قرار می‌دهد تا در میان خیابان‌های تجاری شلوغ و مراکز خرید گردش کنند. مسافران می‌توانند فروشگاه‌های متعدد و مراکز خرید بسیاری را در این شهر بیابند. یکی از مهمترین محصولات کالنینگراد جواهرات کهربایی می‌باشد و کالنینگراد در این زمینه شهرت جهانی پیدا کرده است.

❖ مرکز خرید کالینگراد پلاتزا

(Kaliningrad Plaza shopping centre)

این مرکز خرید درست در مرکز شهر و در تقاطع سه خیابان اصلی - یعنی خیابان های لنینسکی (Leninsky)، مسکوفسکی (Moscovskiy) و شوچنکو (Shevchenko) - قرار گرفته است. در این مرکز خرید رستوران، مرکز تفریحی برای کودکان و سینما نیز وجود دارد.

❖ مرکز خرید اروپا (Europa shopping mall)

با مساحت ۶۶ هزار متر مربع، تعدادی بوتیک های سطح بالا، سینما و مغازه های خوراکی، کافه های دنج و دکه های خوراک ارزان قیمت دارد.

❖ نمایشگاه و کارخانه کهربای کالینگراد

(Amber Pavilion and the Kaliningrad Amber Factory)

دو مکان برای خرید محصولات کهربا هستند.

❖ اماکن مذهبی

کلیساها

❖ کلیسای جامع مسیح ناجی

(Cathedral of Christ the Saviour)

بزرگ ترین کلیسا در استان کالینگراد است که در نزدیکی میدان پلوشاد پوبدی (Ploshchad Pobedy)، در مرکز شهر قرار دارد. این کلیسا به سبک بیزانس روسی و به ارتفاع ۷۰ متر ساخته شده است. ساخت آن در سال ۲۰۰۶ به اتمام رسیده است.

❖ کلیسای جامع (Königsberg Cathedral)

این کلیسا در سال ۱۳۳۳ با آجرهای قرمز رنگ و به سبک گوتیک در کالینگراد در جزیره پریگل (Pregel) بنا و طی جنگ جهانی دوم تخریب شد اما از سال ۱۹۹۲ همچنان در دست مرمت و بازسازی می باشد. سالن اصلی این ساختمان با سقف گنبدی، یک شاهکار معماری است که از آن به عنوان سالن کنسرت هم استفاده می گردد. مدلی مشابه این کلیسای قرن ۱۶ با دقت فراوان ساخته شده است که دارای یک ارگ بزرگ می باشد و ساخت آن در سال ۲۰۱۰ کامل شد.

❖ **کلیسای خانواده مقدس (Church of the Holy Family)**
 این کلیسا بین سال‌های ۱۹۰۴ تا ۱۹۰۷، به سبک نئوگوتیک - سبک معماری که از دهه ۱۷۴۰ در انگلستان شکل گرفته است - در منطقه هابربرگ (Haberberg) ساخته شد. این کلیسا در طول جنگ جهانی دوم خسارت زیادی ندید.

❖ موزه‌ها و اماکن‌های فرهنگی

❖ موزه کهربای کالینگراد (Kaliningrad Amber Museum)

این موزه درون برج دونا (Dohna) نزدیک به دروازه باغ رز (Rossgarten Gate) قرار گرفته

و در سال ۱۹۷۹ افتتاح شده است. در این موزه شگفت‌انگیز، بیش از ۶۰۰۰ اثر هنری از صمغ کهربایی (شامل چند سنبل از شوروی سابق)، به علاوه نمونه‌های مشابه با بخش‌هایی از اتاق کهربای معروف، وجود دارد که نازی‌ها در سال ۱۹۴۱، به طور کامل از سن پترزبورگ ربودند و با خود به قلعه کونیگسبرگ بردند.

❖ موزه اقیانوس‌های دنیا (Museum of the World's Oceans)

بخشی از این موزه درون کشتی تحقیقاتی قدیمی ویتیاژ (-Wityaz) بر روی ساحل رودخانه پیریگل واقع شده است. در این موزه جدیدترین فن‌آوری‌های پژوهشی در دریا به معرض نمایش گذاشته می‌شود. همچنین نمایشی از گوناگونی حیات جانداران و گیاهان آبی در تمام اقیانوس‌های دنیا را مشاهده خواهید نمود. یک زیر دریایی مدل فکس تروت (Foxtrot) به نام B-۴۱۳ در نزدیکی موزه توقف کرده است. این موزه دارای دو بخش است: بخش طبیعی اقیانوس و بخش تاریخچه آن.

❖ موزه پناهگاه زیر زمینی (Bunker Museum)

یک قرارگاه زیرزمینی آلمانی، یعنی جایی که در سال ۱۹۴۵ ژنرال اوتو لاسخ (General Otto Lasch) تسلیم نیروهای شوروی شد، امروزه به موزه تبدیل شده است. در این موزه چند صفحه نمایش وجود دارد که ماجرای بمباران شهر را در جریان جنگ جهانی دوم به تصویر کشیده است. راهنمایان به زبان های آلمانی و روسی در موزه خدمت می کنند. این موزه مقابل دانشگاه کالینگراد قرار دارد.

❖ دروازه کورولوسکی وروتا

(Korolevskie Vorota)

این ساختمان به طرز باشکوهی بازسازی شده و جایگاه موزه ای می باشد که در آن مدل هایی از شهر قدیم کونیگسبرگ و نیز اشخاصی که در شکل گیری تاریخچه این منطقه نقش داشته اند به معرض نمایش گذاشته شده است.

❖ موزه امانوئل کانت (Immanuel Kant museum)

این موزه در جزیره نیفاف (Kneiphof) واقع شده است. و موضوع آن در رابطه با تاریخ و هنر می باشد. و بخش هایی از یافته های باستان شناسی محلی در آنجا قرار دارد.

❖ موزه تاریخ و هنر (Museum of History and Arts)

این موزه هنوز بخش هایی از مجموعه به اصطلاح پروسیا را دارد که متشکل از اکتشافات باستان شناسی بومی بوده است.

تئاتر

شهر کالنینگراد دارای یک گالری هنر با هشت سالن نمایش نیز می باشد. سالن تئاتر شهر نیز هنوز در مکان سابق تئاتر کونینگسبرگ - که در سال ۱۹۱۰ افتتاح شده بود - قرار دارد. ساختمان آن پس از جنگ با استفاده از طرح های نوین، بازسازی و به عنوان سالن تئاتر در سال ۱۹۶۰ بازگشایی شد. یک ردیف ستون مقابل ورودی سالن به تقلید از تئاتر بولشوی (Bolshoi Theatre) مسکو قرار گرفته اند.

سالن ارکستر سنفونی فیل هارمونیک

(Philharmonic Orchestra)

در مکان سابق کلیسای کاتولیک خانواده مقدس (Church of the Holy Family) - که در سال ۱۹۰۷ ساخته شده بود - احداث شد. این کلیسا در جریان جنگ جهانی دوم ویران شد اما پس از آن مجدداً بازسازی شد. ساختمان آن از نظر انعکاس صوتی مورد توجه قرار گرفت، لذا پس از بازگشایی در سال ۱۹۸۰ به عنوان سالن موسیقی از آن استفاده شد.

تئاتر خیمه شب بازی کالنینگراد (Puppet Theatre)

در سطح منطقه، قابل توجه می باشد و نیمکت هایی دارد که از سال ۱۹۷۵ از کلیسای یادبود ملکه لوئیس (Queen Louise Remembrance Church) به جای مانده اند. این کلیسا در سال ۱۹۰۱ به سبک نئورومانیک توسط معمار فریتز هیتمن (Fritz Heitmann) بنا شده بود.

بناها و مکان های دیدنی

دیوار و دروازه قدیمی (Old Wall and Gates)

در روزگار قدیم، وقتی مردم می خواستند وارد شهر شوند، باید از میان شبکه ای از چندین دروازه، که شهر را احاطه کرده بود، عبور می کردند. این ۱۳ دروازه و دیوارها که در اصل در قرن ۱۴ ساخته شده بودند، بعدها در اواسط قرن ۱۹ مجدداً با آجر قرمز بازسازی شدند. این آثار باستانی در دوران جنگ ویران شدند، اما برخی قسمت های آن هنوز سالم مانده است.

❖ قلعه پنجم (Fifth Fort)

این قلعه، در مرزهای شمالی شهر و در امتداد خیابان سویتسکی (Sovietsky) واقع شده و یکی از ۱۵ قلعه‌ای است که در سال‌های ۱۸۷۲ الی ۱۸۹۲ به عنوان خط دوم دفاعی ساخته شد و تنها قلعه‌ای است که امکان بازدید عمومی از آن وجود دارد. خرابه‌های آن در محاصره انبوهی از درختان، موجب شده تا اکتشاف گذرگاه‌های مخفی، کاری جالب و هیجان انگیز باشد.

❖ دروازه ساخیم (Sackheim Gate)

یکی از هفت دروازه به جا مانده در شهر است. این دروازه با برج‌های دوقلو، در جنوب دروازه کرولوسکی و روتا (Korolevskie Vorota) قرار گرفته است. دروازه کنونی، در اواسط قرن نوزدهم ساخته شده است اما ساختار اصلی آن در زمان ساخت هفدهم ساخته شده.

❖ دروازه فریلند (Friedland Gate)

دروازه فریلند که به تازگی بازسازی شده است، یک موزه کوچک با نقشه‌ای بزرگ که موقعیت ۱۳ دروازه اصلی شهر بر روی آن مشخص شده، را در بر گرفته است. در اینجا، نمایشی جالب از جنگ افزارها را مشاهده می‌کنید و مسیر اصلی سنگفرش شده‌ای که از میان دروازه می‌گذرد نیز از داخل قابل مشاهده است.

❖ برج دونا (Dohna Tower)

این برج به عنوان دژی برای حفاظت از دروازه رزگاردن ساخته شده است، و در حال حاضر محل موزه کهربا می باشد.

❖ برج سویتوف (Dom Sovietov)

یا خانه هیئت حاکمه اتحاد جماهیر شوروی که در ساختمان قبلی قلعه شهر ساخته شده است. در شمال کلیسا میدان تنترالنا یا (Tsentralnaya ploshchad) یا میدان مرکزی قرار دارد که بنایی ساده، به جای مانده از شوروی سابق بر روی آن قرار گرفته است. ساختمان عمودی اچ H مانند ای به نام خانه هیئت حاکمه شوروی. زمانی، قصری باشکوه مربوط به سال ۱۲۵۵ در همین مکان وجود داشت و در جریان جنگ جهانی دوم خساراتی به آن وارد شد؛ اما در

سال ۱۹۶۷ تا ۱۹۶۸ به دست مهندسين شوروی سابق، به منظور خلاصی از بقایای آلمان ها توسط دینامیت به کلی منهدم شد.

❖ صرافخانه سابق (Former Stock Exchange)

ساختمان آبی رنگ زیبایی به سبک رنسانس درست در آنسوی رودخانه به سمت جنوب کلیسای کالینگراد قرار گرفته است و در سال ۱۸۷۰ بنا شده است. این ساختمان اکنون کاخ فرهنگی ملوانان (Sailors cultural palace) است.

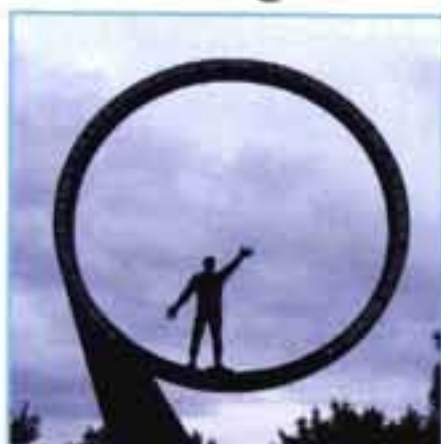

❖ مجسمه امانوئل کانت (Immanuel Kant)

وی از فیلسوفان معروف آلمانی است که در کالینگراد زندگی می کرد. این بنا در نزدیکی کلیسای جامع شهر قرار دارد و از جمله بناهای یادبود چشمگیر شهر است. این مجسمه توسط مجسمه ساز برجسته ای به نام کریستین دانیل راج (Christian Daniel Rauch) ساخته شد و در سال ۱۸۶۴ از آن پرده برداری گردید و در مقابل دانشگاه دولتی کانت قرار

گرفته است. این مجسمه در سال ۱۹۴۵ خراب شد و در سال ۱۹۹۲ با ابتکار و ذوق ماریون دونهاف (Marion Dönhoff) بازسازی گردید. مقبره وی خارج از کلیسای جامع کالنینگراد می باشد.

بنای یادبود فضانورد (Cosmonaut monument)

شاهکاری در زمینه پیکر تراشی است که به خاطر گرمی داشت فضانوردان کالنینگراد، به نام های الکسی لئونوف (Alexei Leonov)، یوری رومینکو (Yuri Ro-manenko) و الکساندر ویکتورنکو (Alexander Viktorenko) ساخته شده است.

از جمله تندیس ها و یادواره های دیگر عبارتند از: مجسمه کنت البرشت (Albrecht) مجسمه فردریک شیلر (Friedrich Schiller)، مجسمه تزار پتر کبیر (Tsar Peter the Great)، بنای یادبود مادر روسیه (مریم مقدس) (Mother Russia)، و بنای یادبود ۱۲۰۰ سرباز به یادآوری از جنگ کونیگسبرگ.

پارک ها و مکان های تفریحی

باغ وحش کالنینگراد (Kaliningrad Zoo)

در سال ۱۸۹۶ با نام باغ وحش کونیگسبرگ افتتاح شد. این باغ وحش یکی از قدیمی ترین و بزرگ ترین باغ های روسیه است. مساحت آن، ۱۶/۵ هکتار و بر

اساس آمار سال ۲۰۰۵، ۳۱۵ گونه حیوانی و در مجموع ۲،۲۶۴ حیوان دارد. در این باغ وحش یک بخش مربوط به درختان و مجسمه‌هایی از حیوانات نیز وجود دارد.

❖ پارک مرکزی (Central Park)

نام قدیمی این پارک کالنین بوده که از سال ۱۹۹۵ به نام پارک مرکزی تغییر کرده است. مردم از هر سنی این پارک را دوست دارند. چندین چرخ و فلک و یک استخر کوچک برای کودکان در آنجا به چشم می‌خورند. این پارک یک سکوی روباز با آمفی تئاتر به عنوان زمین جشن آواز (Song Festival Ground) دارد و در سال ۲۰۰۶ ساخته شده.

❖ دریاچه پایین (Lower Pond)

یک دریاچه مصنوعی که درست در مرکز شهر قرار گرفته است. اطراف این دریاچه را تفرجگاهی فرا گرفته و مکانی محبوب و مناسب با انواع سرگرمی‌ها را به ویژه در تابستان به وجود آورده است.

❖ جشنواره‌ها

❖ روز خشم در کالنینگراد (Kaliningrad's Day of Anger)

در ۲۱ آگوست (۳۰ مرداد)، حدود هزاران نفر از مردم در پارک جوانی (Youth Park) که نام قدیم آن پارک ماتروسکی (Matrossky Park) بوده، دور هم جمع می‌شوند. این روز نشان می‌دهد که مردم در ناامیدی چیزی که در کشور اتفاق افتاده هستند.

❖ دون چنتو جاز (Don Chento Jazz)

یک رویداد جدید موسیقی است که از سال ۲۰۰۶ آغاز شده. این جشنواره به کلیه طرفداران موسیقی خوش آمدگویی کرده و از آنها دعوت می‌نماید تا در این جشنواره مفرح سه روزه شرکت کنند. این برنامه از ۳۱ جون (تیر) تا ۲ آگوست (۱۱ مرداد) ادامه دارد.

ایرکوتسک (Irkutsk)

جغرافیای طبیعی

ایرکوتسک یکی از بزرگ‌ترین شهرهای سیبری و مرکز اجرایی استان ایرکوتسک است که ۵,۱۸۵ کیلومتر با قطار از مسکو فاصله دارد. این شهر از گذشته اهمیت زیادی برای روسیه داشته است.

محدوده اصلی شهر در کنار رودخانه آنگارا (Angara) - یکی از انشعابات رود نیسی - و ۷۲ کیلومتر بالاتر از محل ریزش آن به دریاچه بایکال (Baikal) و بر روی سواحل حومه گلاسکوفسک (Glaskovsk) و میان سد ایرکوتسک و دریاچه بایکال واقع شده است. رودخانه ایرکات (Irkut) - که نام شهر برگرفته از نام آن است - رود کوچکی است که مستقیماً از مقابل شهر به دریاچه آنگارا ملحق می‌شود. ایرکوتسک روی تپه‌های مسطح پوشیده از جنگل‌های وسیع تایگا (جنگل درختان سوزنی برگ) در جنوب سیبری قرار گرفته و نمونه بارزی از سرزمین‌های سیبری شرقی می‌باشد.

آب و هوا

شهر ایرکوتسک همچون سایر شهرهای سیبری آب و هوای شبه قطبی با نوسانات شدید دمای هوا در فصل‌های مختلف دارد. دمای هوا در تابستان می‌تواند گرم، و در زمستان خیلی سرد باشد، اما دریاچه بایکال سبب شده که دمای هوا در ایرکوتسک مساعدتر از سایر مناطق سیبری باشد. میزان بارش در سرتاسر سال نیز بسیار متغیر است. تقریباً تمام بارش‌های زمستانی در مناطق سیبری به صورت برف‌های نرم و پر حجم و کم رطوبت می‌باشد.

جغرافیای انسانی

طبق آمار سال ۲۰۱۰، جمعیت شهر ایر کوتسک ۵۸۷,۲۰۰ نفر بوده است. این شهر سال‌های طولانی منزلگاه نویسندگان معروف روسی والتین راسپوتین (Valentin

جدول آب و هوای ایر کوتسک		بارش (میلی‌متر) دمای روزانه (سانتی‌گراد)												
ماه	ژانویه	فوریه	مارس	آوریل	مه	ژوئن	جولای	اوت	سپتامبر	اکتبر	نوامبر	دسامبر	سال	
میانگین بیشترین دمای روزانه	-۱۴	-۹	-۲	۸	۱۷	۲۱	۲۳	۲۱	۱۴	۶	-۵	-۱۱	۶	میانگین کمترین دمای روزانه
میانگین کل بارش	-۲۴	-۲۱	-۱۵	-۵	۲	۸	۱۱	۳	-۴	-۱۴	-۲۰	-۶		

والنتین راسپوتین

Rasputin) بوده است. بسیاری از رمان‌ها و داستان‌های وی در دره آنگارا اتفاق می‌افتد. مقاله‌ای درباره تاریخچه فرهنگی شهر ایر کوتسک (و مقاله‌ای دیگر درباره دریاچه بایکال) در مجموعه غیرداستانی راسپوتین به نام سیبری، سیبری (Siberia, Siberia) گنجانده شده است.

به شهر ایر کوتسک به خاطر آثار تاریخی و فرهنگی زیادی که در آن دیده می‌شود به آن لقب «پاریس سیبری» داده‌اند.

تاریخچه

شهر ایر کوتسک در سال ۱۶۵۲ توسط یاکوف پوخابف (Yakov Pokhabov) بنا شد. سی سال پس از آن این شهر تبدیل به کانون بازرگانی روسیه با چین و مغولستان شد. ایر کوتسک از قرن ۱۸ میلادی به عنوان مرکز اداری سرزمین‌های تصرف شده توسط روس‌ها در سیبری عمل کرده است. در پایان قرن ۱۹، موجی از جویندگان طلا به سوی دوردست‌های سیبری روان شدند و محل آغاز سفرهای آنها شهر ایر کوتسک بود.

تحصیلات

در این شهر مراکز آموزشی و تحقیقاتی متعددی وجود دارد از جمله:

دانشگاه زبانشناسی ایرکوتسک

- آکادمی سیبری شرقی

(East Siberian Education Academy)، سال ۱۹۰۹

- دانشگاه دولتی ایرکوتسک (Irkutsk State University) سال ۱۹۱۸

دانشگاه دولتی اقتصاد و حقوق بایکالسکی

(Baykalsky State University of Economics and Law) - سال ۱۹۳۲

- دانشگاه زبانشناسی ایرکوتسک

(Irkutsk State Linguistic University) سال ۱۹۴۸.

نه موسسه تحقیقاتی به عنوان شعبات سیبری ای آکادمی علوم روسیه (Russian Academy of Sciences) نیز در این شهر واقع شده اند.

ورزش

بایکال انرژیا

این شهر امکانات ورزشی متنوعی دارد. در ایرکوتسک ورزش هاکی روی یخ روسی (Bandy) از اهمیت بسیاری برخوردار است. چندین باشگاه وجود دارند که بهترین آن بایکال-انرژیا (Baykal-Energiya) می باشد که در صدر رده بندی لیگ هاکی روی یخ روسیه قرار دارد و می تواند ۳۰,۰۰۰ نفر تماشاچی را به خود جذب کند. این شهر با داشتن باشگاه رکورد (Rekord)، مرکز هاکی روی یخ بانوان در روسیه نیز محسوب می شود.

ایستگاه مولد برق شهر ایر کوتسک (Irkutsk Hydropower Station) نخستین ایستگاه برق آبی در ایر کوتسک محسوب می شود. احداث سد بر روی رود آنگار در سال ۱۹۵۰ آغاز و در سال ۱۹۵۸ به پایان رسید. نیروگاه سد از هشت توربین ۸۲/۸ مگاواتی تشکیل شده است. صنایع تولیدی منطقه شامل ساخت هواپیما، موتور، منسوجات، مصالح ساختمانی، تجهیزات معدن و اجناس چرمی می باشد. تاسیسات هیدروالکتریک نیز در این شهر وجود دارد. معروف ترین صنعت وسیع در این شهر، مربوط به شرکت ایر کات (Irkut) است. این شرکت منسوب به اتحادیه صنعتی هوانوردی ایر کوتسک (Aviation Industrial Association) که در سال ۱۹۳۲ در منطقه ترنس بایکال (Transbaykal) در دوره شوروی سابق تاسیس شد. این کارخانه به خاطر ساخت هواپیمای سو-۳۰، از خانواده هواپیماهای رهگیر، به شهرت رسیده است. دولت روسیه قصد دارد با ادغام این شرکت با شرکت های ایلیوشین (Ilyushin)، میکویان (Mikoyan)، سوخو (Sukhoi)، توپولوف (Tupolev) و یاکولوف (Yakovlev)، شرکتی جدید به نام شرکت سهامی متحد ساخت هواپیما (United Aircraft Building Corporation) را به وجود آورد. یک کارخانه ذوب آلومینیوم وابسته به شرکت روسال (Rusal) نیز در این شهر فعالیت دارد.

حمل و نقل

جاده ها و خطوط آهن مهمی همچون بزرگراه و راه آهن ترنس سبیریه (Trans-Siberian Highway) ، شهر ایر کوتسک را به سایر مناطق روسیه، چین و مغولستان متصل می کنند. این شهر همچنین دارای فرودگاه بین المللی ایر کوتسک (Irkutsk International Airport) و فرودگاه کوچکتیری به نام فرودگاه شمال غربی ایر کوتسک (Irkutsk Northwest Airport) می باشد. از فرودگاه بین المللی ایر کوتسک در سال ۲۰۰۷، در حدود ۱,۰۲۰,۰۰۰ مسافر به مقاصد داخلی و بسیاری از شهرهای جهان تردد کرده اند. جاده ها و راه

فرودگاه بین المللی ایر کوتسک

АЭРОПОРТ

و ولادی وستوک از آنطرف رودخانه آنکارا و از مرکز شهر ایرکوتسک می گذرند.

❖ مراکز خرید

ایرکوتسک شهر بزرگ و مهمی است، بنابراین انواع مایحتاج ضروری و بسیاری لوازم مفید دیگر در بازارهای آن یافت می شود.

❖ خیابان کارل مارکس (Karl Marks Street)

خیابان اصلی در شهر ایرکوتسک می باشد. این خیابان از میان تمام مناطق اصلی شهر می گذرد و شهر را به دو قسمت تقسیم می کند. در این خیابان انواع مغازه های موردنیاز قرار دارند.

❖ بازار مرکزی (Central Market)

بازار بزرگی ست که در انتهای خیابان چخوا (Chekhova) مجاور فروشگاه مرکزی قرار دارد. می توانید انواع میوه های تازه، سبزیجات، تمشک و حشی خوشمزه را از این بازار تهیه نمایید.

❖ فروشگاه مرکزی ایرکوتسک

(Central Irkutsk Department Store.) (Tsum)

در کنار بازار مرکزی قرار گرفته و انواع لوازم از جمله پوشاک غربی در آنجا یافت می شود.

❖ فروشگاه اسباب سفرهای تفریحی (Fun Sport Travel Gear Shop)

عرضه کننده انواع اسباب سفر، از لباس گرفته تا تجهیزات، چادر، و کیسه خواب.

❖ دیدنی ها

اماکن مذهبی

❖ کلیسای ناجی (Saviour's Church)

یکی از کلیساهای بسیار زیبا است که در بخش تاریخی شهر قرار دارد. این کلیسا، اولین ساختمان شهر است که از سنگ ساخته شده است. ساخت آن از سال

۱۷۰۶ شروع شد. محراب بالای آن در سال ۱۷۱۰ و برج آن در سال ۱۷۱۶ ساخته شدند. زمین این کلیسا به شکل مربع و ارتفاع آن ۴۲ متر است. این کلیسا ترکیبی از رنگ‌های سفید، سبز و طلایی است.

❖ کلیسای جامع بویوگاولنسکی (به معنای ظهور و تجلی عیسی)

(Bogoyavlensky (Epiphany) Cathedral)

مقبره‌های خارج از کلیسا، برج‌های طلایی و هارمونی رنگ‌ها، این مکان را تبدیل به پرجاذبه‌ترین مکان‌های گردشگری در مرکز شهر ایرکوتسک کرده است.

❖ کلیسای کاتولیک رومی (Roman Catholic Church)

بین سال‌های ۱۸۸۱ تا ۱۸۸۵ به سبک نئوگوتیک، در مکان قبلی کلیسایی ساخته شد که در آتش از بین رفته بود. در مرکز کلیسا، یک گنبد مخروطی شکل وجود دارد.

موزه‌ها

موزه منطقه‌ای ایرکوتسک

(Irkutsk Regional Museum)

این موزه در سال ۱۷۸۲ ساخته شده و در آن بیش از ۳۰۰ هزار شیء وجود دارد. سبک زندگی و نوع لباس مردم و اقوام و نژادهای مختلفی از عصر حجر تا به امروز، در منطقه سبیری، در این موزه، به نمایش گذارده شده است. همچنین مجموعه‌ای وسیع از آثار مربوط به گروه‌های مذهبی - از جمله ارتودوکسی، شامانیست (Shamanist) - لامایست (Lamaist) و انواع سلاح‌های آنان نیز وجود دارد.

موزه هنر سوخاچف

(Sukachev Art Museum)

نام دیگر آن، موزه هنر منطقه‌ای است که در اواخر قرن نوزدهم تأسیس شده است. این موزه در خیابان شماره ۵ لنین قرار دارد و احتمالاً دارای بهترین مجموعه از هنرهای معاصر، هنر سکولار قرون ۱۸، ۱۹، ۲۰، بخشی از هنر چینی و مغولی و حتی اروپایی است. در این موزه بیش از ۱۶ هزار نقاشی، طرح گرافیکی، مجسمه و نمونه‌هایی از دکوراسیون وجود دارد. بهترین مجموعه قابل توجه در موزه، مجموعه‌ای مربوط به هنرمندان روسی قرون ۱۸ تا ۲۰ است.

موزه تالتسی (Taltsy Museum)

در سال ۱۹۶۶ تأسیس شده و به موزه معماری و قوم‌شناسی معروف است. این موزه در منطقه آنگارا (Angara)، در ۴۷ کیلومتری از جنوب ایرکوتسک واقع شده است. موزه تالتسی به سبک معماری سنتی سبیری‌ای و در فضای باز ساخته شده است. وسعت کل موزه در حدود ۶۷ هکتار است. در این موزه مجموعه‌ای از ساختمان‌های قدیمی سبیری مربوط به قرون ۱۵ تا ۱۷، نیز وجود دارد. در سال ۱۹۹۵، رئیس جمهور فدراسیون

روسیه، حکمی صادر کرد تا این موزه به عنوان میراث فرهنگی و تاریخی ملی در آید. ۱۳ مجموعه معماری با ۳۶ ساختمان چوبی در کل موزه وجود دارد. در محوطه این موزه فستیوال‌ها و جشن‌های زیادی به همراه گروه‌های موسیقی و نمایشی برپا می‌شود. به عنوان مثال: فستیوال پنکیک فوریه (بهمن) تا مارس (اسفند)، جشن عید پاک (Easter) جون (خرداد)، تثلیث (Trinity) جولای (تیر)، تمام قدیسین روسیه (All Russian Saints Day) آگوست (مرداد).

موزه زمین شناسی (Geology Museum)

در این موزه مجموعه‌ای از سنگ‌های قیمتی و مواد معدنی موجود در سبیری و شرق دور روسیه در معرض نمایش گذاشته شده‌است. این موزه در دانشگاه پلی تکنیک شهر قرار دارد.

موزه تاریخ شهر (City History Museum)

در مورد تاریخچه شهر از ابتدا تا به امروز است و مجاور رودخانه قرار دارد. در این موزه، فروشگاه مخصوص سوغاتی با مجموعه‌ای از سنگ‌های طبیعی و جواهرات وجود دارد.

ساختمان‌ها

ساختمان‌های چوبی قدیمی متعددی که در دهکده‌های دره آنگارا در معرض سیل قرار گرفته و تخریب شده بودند؛ پس از احداث سدهای

برادتسک (Bratsk) و اوست-ایلمسک (Ust-Ilimsk) به موزه منتقل شده و بازسازی شدند. یکی از شاهکارهای این مجموعه، احیای نیمه تمام دژ ایلمسک (Ilimsk) مربوط به قرن ۱۷ می‌باشد که دربرگیرنده اصل برج اسپاسکایا (Spasskaya) و کلیسای بانوی ما (Our Lady of Kazan) از شهر کازان می‌باشد که در اواسط سال ۱۹۷۰ از خرابه‌های سیل به جای مانده و به موزه منتقل شده‌اند. در

اوایل سال ۲۰۰۰ نیز، نمونه‌ای دقیقاً شبیه به برج دژ و دیوار جنوبی قلعه ساخته شد و به آن اضافه شد.

سد های برادتسک

کلیسای بانوی ما

مجسمه لنین در ایر کوتسک (Lenin Statue in Irkutsk)
 در انتهای خیابان کارل مارکس، یکی از مجسمه‌های لنین به چشم می‌خورد. این مجسمه در پارک کوچکی واقع است.

خانه‌های چوبی (Wooden Houses)

خانه‌های چوبی از ویژگی‌های اختصاصی این شهر می‌باشند. این خانه‌ها دارای معماری منحصر به فرد، نمای رنگی و حیاط‌های زیبا می‌باشند.

مشعل دائمی (Eternal Flam)

یکی از مشعل‌های متعددی که در روسیه وجود دارند، در این شهر واقع شده‌است. این یادواره که در کنار مسیح ناجی قرار دارد، تقدیم به خاطره جنگ و سربازان ناشناس می‌باشد. درست در مقابل آن، دیواری قرار دارد که اسامی کسانی که در جنگ جان خود را از دست داده‌اند بر آن حک شده‌است.

ایستگاه راه آهن ایر کوتسک

(Irkutsk Train Station)

یکی از ارزشمندترین و جالب‌ترین ایستگاه‌های راه آهن در روسیه می‌باشد. این ایستگاه بسیار بزرگ است و نقاشی‌هایی بر روی آن به چشم می‌خورند.

میدان کروا (Kirova)

این میدان در مرکز شهر واقع شده‌است. اطراف این میدان را هتل آنگارا (Hotel Angara)، ساختمان اداری، و کلیساهای معروف احاطه کرده‌اند.

❖ لیستوجانکا (Listvjanka)

یک میدان عمومی در مرکز شهر می باشد.

❖ پارک‌ها

❖ پارک دریاچه بایکال (Lake Baikal)

دریاچه بایکال با ۳۱,۷۲۲ کیلومتر مربع مساحت قدیمی ترین (۲۵ میلیون سال) و عمیق ترین (۱,۷۰۰ متر) دریاچه در دنیا می باشد. همچنین دارای تنوع گیاهی و حیوانی خاص و منحصر به فردی است. این دریاچه ۲۰

درصد از منابع آب شیرین یخ نروده در سراسر دنیا را در بر می گیرد که از ارزشی استثنایی در علوم تکاملی برخوردار است. بایکال به حدی بزرگ است که گاهی آن را دریا نیز می نامند. این دریاچه در سال ۱۹۹۶ به میراث جهانی افزوده شده است. در سال ۲۰۰۷، دولت روسیه این منطقه را منطقه اقتصادی نامید.

❖ جشنواره ها

جشنواره جاز بچه ها (Children's jazz festival)

این فستیوال در ماه نوامبر (آبان) در شهر بریا می شود.

چلیابینسک (Chelyabinsk)

جغرافیای طبیعی

چلیابینسک، شهری در جنوب غربی روسیه که درست در شرق کوهستان اورال در کنار رودخانه میاس (Miass) قرار گرفته است. این شهر مرکز اجرایی استان چلیابینسک و در شمال غربی این استان، و حدود ۲۰۰ کیلومتری جنوب شهر یکاترینبورگ و ۱۵۰۰ کیلومتری شرق مسکو واقع شده است. مساحت آن ۴۸۶ کیلومتر مربع می باشد.

آب و هوا

آب و هوای این شهر قاره‌ای با تابستان‌های گرم و کوتاه، زمستان‌های سرد و طولانی است. چون چلیابینسک در سه منطقه محیط زیستی استپی و جنگلی-کوهستانی واقع شده، هر ناحیه ویژگی‌های آب و هوایی خاص خود را دارد.

جدول آب و هوای چلیابینسک													
سال	بارش (میلی‌متر) دمای روزانه (سانتی‌گراد)												
	دسامبر	نوامبر	اکتبر	سپتامبر	اوت	جولای	ژوئن	مه	آوریل	مارس	فوریه	ژانویه	ماه
۷	-۸	-۳	۷	۱۵	۲۱	۲۴	۲۳	۱۸	۱۰	۰	-۸	-۱۰	بیشترین
-۱	-۱۴	-۹	۱	۷	۱۲	۱۴	۱۲	۷	۰	-۹	-۱۵	-۱۶	کمترین
۳۰۰	۱۸	۱۸	۲۴	۲۷	۴۳	۵۱	۳۶	۳۲	۱۵	۸	۱۰	۱۸	میانگین کل بارش

جغرافیای انسانی

طبق سرشماری سال ۲۰۱۰، جمعیت این شهر ۱,۱۳۰,۳۰۰ می‌باشد.

تاریخچه

قلعه چلیابا (Chelyaba)، در سال ۱۷۳۶ ساخته شد، و شهر چلیابینسک که نام خود را از همان قلعه گرفته در سال ۱۷۸۱ به ثبت رسید. تقریباً سال ۱۹۰۰، از این شهر به عنوان مرکزی برای احداث راه آهن ترنس-سیبری استفاده شد. و جمعیت آن در سال‌های قبل از جنگ جهانی اول و انقلاب کمونیستی به حدود پنجاه هزار نفر رسید. پس از جنگ داخلی فنلاند (Finnish Civil War) در سال ۱۹۱۸ و سال‌های پس از آن، تعداد ۱۵۰۰۰ کمونیست فنلاندی به روسیه پناهنده شدند و اغلب آنها با قطار به این شهر منتقل و در آنجا ساکن شدند. طی دوران صنعتی سازی شوروی در سال ۱۹۳۰، شهر چلیابینسک رشدی سریع را تجربه نمود. تأسیسات صنعتی فراوانی، از جمله کارخانجات تراکتورسازی و ذوب فلزات در همان زمان احداث شدند. در طول جنگ جهانی دوم، ژوزف استالین تصمیم گرفت که بخش عظیمی از محصولات کارخانه‌های شوروی را به مکانی دور از مسیر پیشروی ارتش آلمان در اواخر سال ۱۹۴۱ منتقل کند. این امر موجب شد تا صنایع جدید و هزاران کارگر وارد چلیابینسک شوند. تجهیزات و امکانات متعددی برای ساخت تانک‌های تی-۳۴ (T-34) و پرتاب کننده موشک‌های کاتیوشا (Katyusha) در شهر چلیابینسک وجود داشتند، که باعث شد شهر به نام تانکوگراد (Tankograd) (شهر تانک) معروف شود. چلیابینسک در اصل در این دوران بازسازی شد. کارخانه اس.ام. کروف (S.M. Kirov Factory) از لنینگراد به این شهر منتقل شد تا تانک‌های سنگین تولید کند که البته کارخانه حدود سال ۱۹۶۲ به شهر آمسک انتقال یافت. در سال ۱۹۵۷ حادثه‌ای اتمی در کارخانه فرآوری سوخت هسته‌ای مایاک (Mayak)، در ۱۵۰ کیلومتری از شمال غربی شهر اتفاق افتاد و خسارات جانی و مالی فراوانی را در منطقه، البته نه در شهر به بار آورد. به دلایل امنیتی در دوران جنگ سرد و پس از فروپاشی شوروی تا سال ۱۹۹۲ گردشگران خارجی مجاز به ورود به این استان نبودند.

تحصیلات

چندین مرکز تحقیقاتی و بیش از دوازده دانشگاه در این شهر وجود دارند.
مهم ترین آنها عبارتند از:

دانشگاه دولتی اورال جنوبی (South Ural State University)

دانشگاه دولتی چلیابینسک

(Chelyabinsk State University)

دانشکده پزشکی چلیابینسک

(Chelyabinsk Medical Academy)

قدیمی ترین آنها دانشگاه دولتی علم و فن چلیابینسک (Chelyabinsk State Pedagogical University) است، که در سال ۱۹۳۴ تأسیس شده. این دانشگاه دارای ۱۳ دانشکده شامل زبان های خارجه، ریاضیات، فیزیک و غیره می باشد.

دانشگاه دولتی علم و فن چلیابینسک

ورزش

این شهر امکانات ورزشی متنوعی دارد و در آن باشگاه‌ها و تیم‌های ورزشی معروفی وجود دارد از جمله:

کاخ ورزش یونوست (Yunost Sport Palace)

یک مکان سرپوشیده ورزشی است که ظرفیت تماشاچیان در آن ۳۵۰۰ نفر می‌باشد. این مکان پیش از احداث کاخ ورزشی تراکتور (Traktor Sport Palace) در سال ۲۰۰۸، جایگاه تیم‌هاکی روی یخ تراکتور (Traktor Chelyabinsk ice hockey) بود.

کاخ ورزشی تراکتور (Traktor Sport Palace)

بسیاری بوده است، و نیز جایگاه لیگ قاره‌ای هاکی روی یخ تراکتور می‌باشد. ظرفیت تماشاچیان این سالن ۷۵۰۰ نفر است.

باشگاه فوتبال چلیابینسک

(FC Chelyabinsk)، در سال ۱۹۷۷ تأسیس

شد. این باشگاه از سال ۲۰۰۹، در مسابقات دسته دو روسیه بازی می‌کند.

باشگاه‌هاکی روی یخ اچ.سی. میشل (HC Mechel)، در شهر

چلیابینسک مستقر است. آنها به تازگی در لیگ اصلی مسابقات روسیه بازی کرده‌اند. این تیم در سال ۱۹۴۸ تأسیس شده.

اقتصاد

چلیابینسک با توجه به این که در مسیر راه آهن ترنس-سیبری قرار گرفته و دارای معدن زغال سنگ غنی است، یکی از مراکز صنعتی عمده در روسیه به شمار می‌رود. صنایع تولیدی شامل آهن، فولاد، تراکتور و ماشین‌آلات کشاورزی، هواپیما و مواد شیمیایی می‌باشد. صنایع سنگین منطقه برجسته تر و غالبتر می‌باشند، مخصوصاً استخراج و ذوب فلزات و ماشین‌آلات نظامی، که مهمترین آن عبارتند از کارخانه فلزات ترکیبی (CMK, ChMK)، کارخانه تراکتور سازی (CTZ, ChTZ)، کارخانه الکتروتود (CHEZ)، کارخانه نورد کاری لوله (ChTPZ) و کارخانه پرس و آهنگری (ChKPZ). چلیابینسک همچنین دارای چندین کارخانه

لوازم الکترونیکی می باشد، از جمله متران (Metran)، پولت (Polet) و زاووت الکتروماشینا (Zavod Electromashina) که لوازم نظامی و غیرنظامی را باهم تولید می کنند.

حمل و نقل

احداث یک شبکه زیرزمینی سه خطی مترو (Chelyabinsk Metro) در سال ۱۹۹۳ در این شهر آغاز شد. روند ساخت آن با استفاده از روش جدید تونل سازی اتریشی کمی کند پیش می رود.

افتتاح اولین بخش این مترو برای سال ۲۰۱۴ برنامه ریزی شده. چلیابینسک از سال ۱۹۳۲ دارای تراموا و از سال ۱۹۴۲ صاحب شبکه اتوبوس برقی شده است. فرودگاه بین المللی چلیابینسک (Chelyabinsk Airport) در ۱۸ کیلومتری شمال شهر قرار دارد و پروازهایی به شهرهای روسیه و سایر کشورهای جهان دارد.

مراکز خرید

در این شهر مراکز خرید و بازارهای سنتی متعددی یافت می شوند که خرید را هیجان انگیز و دلپذیر می سازند. بازدیدکننده ها می توانند مرغوبترین لباس های روسی را در کنار برندهای بین المللی بیابند. اشیاء عتیقه و صنایع دستی نیز در این بازارها به چشم می خورند که در میان گردشگران از محبوبیت خاصی برخوردارند. فروشگاه های لباس، کتابفروشی ها، یک گالری عکس و جواهر فروشی های بسیاری در خیابان اربت (Arbat) قرار دارند.

بازار کروفاکا (Kirovka)

بازاری مخصوص پیاده ها است که از مرکز شهر گذشته و به میدان انقلاب (Revolution) منتهی می شود. این خیابان دارای یک ردیف از مجسمه های عجیب و غریب می باشد که برای عکس گرفتن مناسبند. تعداد زیادی

مغازه، کافه و رستوران از همه نوع در امتداد این خیابان قرار گرفته‌اند. نیمکت‌های بسیاری در حاشیه خیابان قرار دارند. ویژگی این بازار این است که در وسط زمستان نیز می‌توان به سرعت و به راحتی در آن راه رفت. هنگامی که هوا گرم‌تر است، مکانی عالی برای گذراندن یک بعدازظهر می‌باشد.

❖ دیدنی‌ها

اماکن مذهبی

چندین مسجد در این شهر وجود دارد.

❖ مسجد ایزماگیل (Mosque Ismagil)

در سال ۱۸۹۹ ساخته شده است.

❖ کلیسای الکساندر نوسکی (Alexander Nevsky Church)

این کلیسا در سال ۱۹۰۷ بجای کلیسای قدیمی ساخته شده. در طول دوران حکومت کمونیستی، به ساختمانی برای امور اداری درآمد. در سال ۱۹۸۷، نمای اصلی ساختمان ترمیم شد و اکنون بعنوان کلیسا از آن استفاده می‌شود.

❖ موزه ها و اماکن فرهنگی

در این شهر موزه های متعددی وجود دارد که مهم ترین آنها عبارتند از:

❖ موزه هنر و صنایع دستی اورال (Urals Arts and Crafts Museum)

❖ موزه زمین شناسی و کانی شناسی چلیابینسک

(Geological and Mineralogy Museum)

❖ موزه فرهنگ محلی چلیابینسک (Chelyabinsk Local Lore Museum)

❖ گالری نقاشی (Chelyabinsk Picture Gallery)

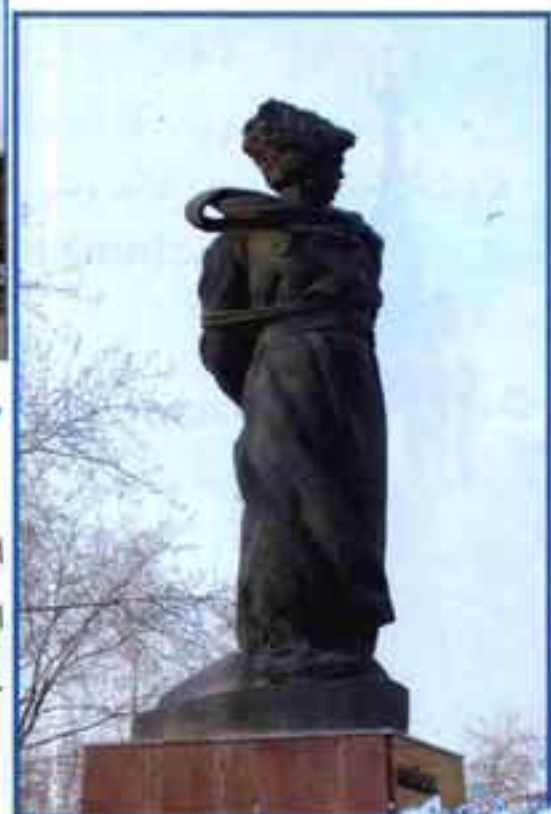
❖ موزه زمین شناسی و کانی شناسی

(Geological and Mineralogy Museum)

این موزه در سال ۱۹۸۶ تأسیس شده است. وسعت آن هشتصد متر مربع و دارای بیش از سه هزار نمونه مواد معدنی، سنگ، حیوانات و گیاهان معدنی است.

❖ خانه اپرا (Opera House)

ساخت این مکان به سال ۱۹۵۶ بر می گردد.

❖ تندیس ارلیونوک (Orlyonok)

این تندیس به یادبود پسر جوانی به همین نام است که طی جنگ های داخلی سال ۱۹۲۰، در ارتش سرخ مثل یک قهرمان جنگید و جان خود را از دست داد.

پارک‌ها

پارک ملی زیوراتکول

(Zyuratkul National Park)

این پارک در سال ۱۹۹۳ در حدود ۲۰۰ کیلومتری غرب شهر

به عنوان پارک ملی تأسیس شد. این پارک در زمینی به مساحت حدود ۸۷ هزار هکتار در منطقه‌ای به همین نام قرار دارد. مهم‌ترین مورد جالب توجه در این پارک، دریاچه کوه زیوراتکول است. آب این دریاچه از طریق نهرها و بیست رودخانه تأمین می‌شود. این منطقه حیوانات مختلف و حدود ۶۰۰ نوع گیاه دارد و پناهگاهی برای بیش از ۴۴ پستاندار، ۱۵۰ گونه پرنده است. گفته می‌شود که این پارک دارای بقایایی مربوط به دوران عصر حجر است.

پارک ملی تاگانای (Taganay National Park)

یکی از جالب‌ترین مکان‌های منطقه است که هر ساله تعداد زیادی از آن دیدن می‌کنند. مهم‌ترین بخش این پارک، دریاچه‌ای به همین نام است. این پارک نیز دارای حیوانات و گیاهان خاص خود است. این پارک و دریاچه در شرق کوه‌های اورال قرار دارند. به خاطر زیبایی که این پارک دارد، به

آن مروارید آبی (Blue Pearl) یا برادر جوانتر دریاچه بایکل (Younger brother of Lake Baikal) گفته می‌شود. ردیف‌هایی از حیوانات و گیاهان موجود در پارک، از دیدنی‌های اصلی این پارک می‌باشد. وسعت این پارک در حدود ۵۶۸ کیلومتر مربع است. همچنین ۱۰ بنای یادبود، حدود نهمصد گونه گیاه، ۱۹۰ گونه پرنده و ۴۰ نوع پستاندار در پارک وجود دارد.

جشنواره‌ها

جشنواره تئاتر کامراتا (Kamerata chamber theater festival) و جشنواره ارگان‌های موسیقی بین‌المللی (International organ music festival) هر ساله در این شهر برگزار می‌شوند.

موزه‌های روسیه

حدود هزاروپانصد موزه در زمینه‌های مختلف علمی تاریخی، هنری در روسیه به صورت فعال وجود دارد. بیشترین و مهمترین موزه‌ها در مسکو و سن پترزبورگ واقع‌اند. برخی از موزه‌های مهم روسیه به شرح زیر می‌باشد:

موزه هرمتاژ (Hermitage Museum)

در شهر سن پترزبورگ، بزرگ‌ترین موزه روسیه و از مهم‌ترین موزه‌های جهان است که در سال ۱۷۶۴ و در زمان کاترین کبیر، تأسیس شد. کاترین با خرید ۲۵۵ تابلو ارزشمند نقاشی از شهر برلین آلمان، بنیان این موزه را پایه‌گذاری نمود. در حال حاضر هرمتاژ بیش از دو میلیون و نیم اثر هنری ارزشمند را از فرهنگ و تمدن بشری در خود جای داده است. این آثار از تمدن مصر باستان تا اواخر قرن ۲۰ را در بر می‌گیرد. از جمله آثار هنری موجود در موزه هرمتاژ کلکسیون‌های از آثار هنرمندان بزرگی نظیر لئوناردو داوینچی (Leonardo da Vinci)، میکل آنژ (Michelangelo)، رافائل (Raphael) و تیتیان (Titian) و همچنین یک کلکسیون منحصر به فرد از رامبراند (Rembrandt) و روبن (Rubens) را می‌توان نام برد. مهم‌ترین ساختمان موزه هرمتاژ، کاخ زمستانی است که یکی از اقامتگاه‌های تزارهای روسیه به حساب می‌آید و در ساحل رود نوا واقع است. این کاخ بسیار زیبا و بی‌نظیر ۱۷۸۶ در ۱۹۴۵ پنجره و ۱۰۵۷ سالن و اتاق تزئین شده دارد. بیشتر این اتاق‌ها و سالن‌ها به روی بازدیدکنندگان باز است و علاوه بر آثار دیدنی که در خود جای داده، نقش و نگارهای حک شده بر روی سقف و دیوار این اتاق‌ها، چشم‌ها را بیننده‌ای را خیره می‌کند. ساختمان کاخ در سال‌های بین ۱۷۵۴ تا ۱۷۶۲ ساخته شد. این کاخ یک بار در سال ۱۸۳۷ آتش گرفت و مقداری از آثار هنری موجود در آن از بین رفت.

نگارخانه ترتیاکوف (Tretyakov Gallery)

یکی از بزرگ‌ترین موزه‌های هنری جهان است که مخزنی از تابلوهای نقاشی با ارزش در آن نگهداری می‌شود. طی قریب به صد و پنجاه سالی که از تأسیس این موزه در مسکو می‌گذرد، بیش از چهل هزار تابلوی نقاشی، پیکر و شمایل کار نقاشان نامی و هنرمند روس و جهان در آن گرد آمده است. پاول ترتیاکوف (Pavel Tretyakov) از سال ۱۸۵۶ اقدام به جمع‌آوری تابلوهای نقاشی روسیه نمود و تا آخر عمرش (۱۸۹۸) برای برپا شدن این موزه زحمت کشید. شمایل‌های مذهبی این موزه به لحاظ رنگ‌های درخشان و اندازه‌های دقیق، ترکیبی بسیار

جالب توجه دارد. آثار باراویکوفسکی نقاش بزرگ آخر سده هیجدهم، دیمیتری لئووستکی (Dmitry Levitsky)، واسیلی تراپنین (Vasily Tropinin) و پیکره‌های ساخته دست شوین، از جمله آثار معروف این موزه است. یکی از ارزشمندترین گرانبهاترین تابلوها که برای خلق آن سال‌ها وقت صرف شده، تابلوی معروف «ظهور مسیح بر مردم» است که توسط ایوانوف (Ivanov) کشیده شده و در سال ۱۸۳۲ به این گنجینه هنری اضافه شد.

از دیگر موزه‌های مهم روسیه که شهرت بین‌المللی دارند، می‌توان موزه‌های زیر را نام برد:

۱- موزه دولتی تاریخ روسیه (State Historical Museum of Russia)

یک موزه از تاریخ روسیه که در شهر مسکو بین میدان سرخ (Red Square) و میدان اسب سواری (Manege Square) واقع شده و در سال ۱۸۷۲ میلادی به منظور گردآوری و نگهداری اسناد و مدارک تاریخی تأسیس شد. در حال حاضر حدود پنج میلیون فقره از آثار و اشیاء گرانبها در موزه تاریخ نگهداری می‌شود و حدود پنجاه هزار پرونده آرشیو شده در این محل وجود دارد.

۲- موزه پلی تکنیک (Polytechnical Museum)

که از معروف‌ترین موزه‌های مسکو است و قدمت آن به سال ۱۸۷۲ می‌رسد و بخش‌های مختلفی طی سالها به آن افزوده شدند. و شامل بخش‌های از قبیل ماشین سازی، فیزیک، الکترونیک، معدن، شیمی، کامپیوتر و هوا- فضا است و بیش از ۱۶۰ هزار نمونه از صنایع مختلف در ۶۵ سالن دارد.

📖 کتابخانه‌های روسیه

با آن که مردم روسیه به دلیل شرایط بعد از فروپاشی و دوران در حال گذر از نظام کمونیستی به سرمایه داری، با مشکلات عدیده‌ای در سال‌های اخیر مواجه بوده‌اند، اما فرهنگ کتاب خوانی خود را از دست نداده‌اند. میزان مطالعه در روسیه بیش از هر کشور دیگر در جهان است. مردم حتی در فرصت‌های اندکی که در مسیر اداره به منزل، در ترن‌های مترو و یا اتوبوس پیدا می‌کنند، بلافاصله به خواندن و مطالعه روی می‌آورند. در روسیه بیش از پنجاه هزار کتابخانه وجود دارد که مجموعاً دارای بیش از یک میلیارد جلد کتاب می‌باشند. همه مدارس عمومی، اکثر ادارات و کارخانه‌های بزرگ، کتابخانه‌های اختصاصی خود را دارند. در شهر

مسکو بیش از ۴۲۰ کتابخانه عمومی و نزدیک به چهار هزار کتابخانه تخصصی وجود دارد. کمتر نقطه‌ای در شهر مسکو وجود دارد که دارای کتاب فروشی یا کتابخانه نباشد.

بزرگ‌ترین کتابخانه روسیه، کتابخانه دولتی مسکو است که در سال ۱۸۶۲ تأسیس شد. در این کتابخانه در حال حاضر بیش از ۴۵ میلیون نسخه کتاب، ۱۳ میلیون نسخه مجله، ۶۱۱ هزار مجموعه سالانه روزنامه، ۳۴۹ هزار نسخه نت موسیقی، ۱۴۸ هزار نقشه جغرافیایی به علاوه مجموعه‌ای از باارزش‌ترین کتاب‌های خطی قدیمی به زبان‌های چینی، ترکی، عربی و فارسی موجود است.

آثار ثبت شده در فهرست میراث جهانی

کشور پهناور و ثروتمند روسیه، تاریخی کهن و دیدنی‌های متنوع فراوانی دارد و تعداد ۲۴ آن در فهرست میراث جهانی یونسکو ثبت شده‌اند و تعدادی دیگر نیز در حال بررسی می‌باشند.

ساختمان‌ها

مركز تاريخي سن پترزبورگ و آثار باستانی مربوط به آن (۱۹۹۰)

(Historic Centre of Saint Petersburg

and Related Groups of Monuments)

شهر سن پترزبورگ با آبراه‌های متعدد و بیش از ۴۰۰ پل که حاصل طرح‌های وسیع شهرسازی است، معروف به ونیز شمال که در سال ۱۷۰۳ تحت فرمان پتر کبیر ساخت آن شروع شد. بعدها لنینگراد نامیده شد (در زمان شوروی سابق)، شهری که رابطه

نزدیکی با انقلاب اکتبر (مهر) داشت. در آثار معماری این شهر، سبک‌های بسیار متفاوت باروک و اصل نئو کلاسیک با یکدیگر تطبیق داده شده‌اند، همانگونه که در اداره نیرو دریایی، قصر زمستانی، کاخ ماربل و موزه هر میتاز مشاهده می‌شود که در توضیحات این شهر به آنها پرداختیم.

❖ کیژی پوگوست (Kizhi Pogost) (۱۹۹۰)

بنای تاریخی پوگوست کیژی (به معنای حصار کیژی) واقع در یکی از جزایر متعدد در دریاچه اونگا (Onega)، در منطقه کارلیا (Karelia) در شمال شرقی سن پترزبورگ است. دو کلیسای چوبی قرن ۱۸، و برج ساعت هشت ضلعی چوبی که در سال ۱۸۶۲ ساخته شده است، در آنجا به چشم می‌خورند. این عمارت‌های غیر معمول، یک معماری رویایی و جسورانه را در آن خلق نموده‌اند، و طرحی باستانی از فضای روستایی را تجسم بخشیده‌اند که با مناظر اطراف هماهنگ است.

❖ کاخ کرملین و میدان سرخ در مسکو (۱۹۹۰)

(Kremlin and Red Square, Moscow)

این کاخ اقامتگاه شاهزادگان روس و نیز مرکز مذهبی بوده و در بازه زمانی قرون ۱۴ و ۱۷ ساخته شده است. این کاخ با تمام مراسم و رویدادهای سیاسی و تاریخی مهم در روسیه مرتبط است و نماد حکومت امپراتوری شوروی سابق و روسیه فعلی است. در کنار استحکامات آن، میدان سرخ (Red Square) واقع شده که زیباترین تندیس ارتودوکسی روسی از سن باسیل باسیلیکا (St Basil's Basilica) بر روی آن قرار گرفته است.

❖ بناهای یادبود سفید از ولادیمیر و سوزدال (۱۹۹۲)

(White Monuments of Vladimir and Suzdal)

این دو مرکز هنری واقع در شهر ولادیمیر در شرق مسکو، از اهمیت بسزایی در تاریخ معماری این کشور برخوردارند. ساختمان‌های مهم مذهبی و عمومی متعددی از قرون ۱۲ و ۱۳ وجود دارند که در رأس آنها دانشکده کلیسای سنت دمتریوس (St Demetrios) و کلیسای جامع صعود مریم مقدس است.

❖ آثار تاریخی شهر نووگراد و اطراف آن (۱۹۹۲)

(Historic Monuments of Novgorod and Surroundings)

نووگراد نخستین پایتخت روسیه در قرن نهم بوده است که در جاده قدیم بازرگانی، میان آسیای مرکزی و اروپای شمالی در جنوب شهر سن پترزبورگ واقع شده است. کلیساها و صومعه‌های متعددی شهر را احاطه نموده‌اند، چنان که این شهر مرکز معنوی ارتودوکسی و نیز معماری روسیه محسوب می‌شود. وجود آثار قرون وسطایی و نقاشی‌های آبرنگ قرن

چهاردهم از نقاش یونانی به نام تئوفانز (Theophanes) (استاد آندره روبلوف)، نشانگر رشد قابل توجه معماری و خلاقیت فرهنگی در این شهر است.

❖ مجموعه فرهنگی-تاریخی جزایر سولوفتسکی (۱۹۹۲)

(Cultural and Historic Ensemble of the Solovetsky Islands)

مجمع الجزایر سولوفتسکی، در شمال شرقی سن پترزبورگ، دربرگیرنده شش جزیره در قسمت غربی دریای سفید به مساحت ۳۰۰ کیلومتر مربع است. این جزایر از قرن پنجم قبل از میلاد مسکونی بوده‌اند و نشانه‌هایی از حضور انسان‌های

هزاره پنجم قبل از میلاد را می‌توان در آنجا یافت. این مجمع الجزایر مکانی برای فعالیت‌های پرشور مذهبی از قرن پانزدهم بوده است و چندین کلیسا مربوط به قرون ۱۶ الی ۱۹ در آنجا وجود دارند.

❖ مجموعه عمارت‌های سه گانه سرچین لاورا واقع در شهرستان سر جیو پوساد (۱۹۹۳)
(Architectural Ensemble of the Trinity Sergius Lavra in Sergiev Posad)

این مجموعه، نمونه‌ای از صومعه ارتودکسی قرون ۱۵ و ۱۸ با ویژگی‌های نظامی است که در ۷۰ کیلومتری شمال شرق مسکو قرار دارد. کلیسای اصلی لاورا، یعنی کلیسای جامع صعود مریم مقدس (Assumption) - که بازتابی از کلیسای جامع به همان نام است - شامل مقبره بوریس گادونف (Boris Godunov) نایب السلطنه روسیه است. در میان گنجینه‌های موجود در لاورا، شمایل تثلیث (The Trinity)، کاری از آندره روبلف (Andrei Rublev) به چشم می‌خورد.

❖ کلیسای معراج مسیح در کولومنسکوی (۱۹۹۴)

(Church of the Ascension, Kolomenskoye)

این کلیسا در سال ۱۵۳۲ در املاک سلطنتی کولومنسکوی، در نزدیکی مسکو به مناسبت جشن تولد شاهزاده - که بعدها تزار ایوان پنجم (ایوان مخوف) (Tsar Ivan IV) شد - ساخته شد. کلیسای معراج مسیحی یکی از نخستین نمونه‌های یک کلیسای سنی چوبی با سقف خیمه مانند و زیربنایی از سنگ و آجر که تأثیر بسزایی در توسعه معماری روحانی روسی داشته است.

❖ جنگل‌های ویرجین کومی (۱۹۹۵)

(Virgin Komi Forests)

این جنگل‌ها، منطقه‌ای به مساحت ۳۲۸ میلیون هکتار، پوشیده از کوه‌ها و دشت‌های توندرا (دشت‌های بی-درخت پوشیده از گل‌سنگ نواحی قطبی) در کوهستان اورال و نیز یکی از وسیع‌ترین بقایای جنگل‌های بکر سوزنی برگ اروپا را در بر می‌گیرد. بیش از ۵۰ سال است که

دانشمندان مشغول تحقیق و مطالعه بر روی درختان کاج، صنوبر، غان، کودهای باتلاقی، رودخانه‌ها و دریاچه‌های طبیعی این ناحیه وسیع‌اند. این مطالعات، شواهدی ارزشمند از فرایندهای طبیعی مؤثر بر تنوع زیستی در منطقه تایگا را در بر دارند.

❖ آتشفشان‌های کامچاتکا (۱۹۹۶)

(Volcanoes of Kamchatka)

در شرقی‌ترین مناطق روسیه و روبروی آلاسکا و کانادا یکی از چشمگیرترین مناطق آتشفشانی در دنیا، با تراکم بالای آتشفشان‌های فعال در انواع مختلف

و طیف وسیعی از ویژگی‌های مربوطه است. فعل و انفعالات آتشفشان‌های فعال و یخچال‌های طبیعی، چشم‌اندازی پویا از زیباترین مناظر را تشکیل داده‌اند. این مکان‌ها دارای تنوع وسیعی از گونه‌های جانداران، کامل‌ترین گونه‌های ماهیان آزاد و تجمع استثنایی سمور دریایی، خرس قهوه‌ای و عقاب‌های استلار (Stellar's sea eagle) است.

❖ دریاچه بایکال (Lake Baikal) (۱۹۹۶)

دریاچه بایکال در جنوب شهر ایرکوتسک با مساحت ۳۱,۷۷۲ کیلومتر مربع واقع در جنوب شرقی سبیریه، قدیمی‌ترین (۲۵ میلیون سال قدمت) و عمیق‌ترین دریاچه (۱/۷۰۰ متر عمق) در دنیا است. این دریاچه ۲۰ درصد از کل منابع آب شیرین غیر منجمد در

دنیا را در خود جای داده است. قدمت و بکر بودن این دریاچه که به گالاپاگوس روسیه (Galapagos of Russia) معروف است، باعث شده تا بیشترین و غیر عادی‌ترین جانداران آب شیرین دنیا را - که از ارزشی استثنایی در زمینه علوم تکاملی برخوردارند - در خود بپروراند.

❖ کوهستان طلایی آلتای (Golden Mountains of Altai) (۱۹۹۸)

این کوهستان در سرزمین‌های سبیری جنوبی واقع شده که رشته کوه‌های اصلی مناطق زیست محیطی سبیریه غربی را تشکیل می‌دهند و سرچشمه بزرگ‌ترین رودخانه‌های آن نواحی، یعنی اوب و ایرتیش است. در ۴۵۰ کیلومتری از شهر نووسبیرسک قرار دارد. سه ناحیه مجزا در این کوهستان وجود دارد که

به ثبت رسیده‌اند: آلتایسکی زاپودنیک (Altaisky Zapovednik) و مناطق حفاظت شده اطراف دریاچه تلسکوی (Teletskoye)، کاتونسکی زاپودنیک (Katunsky Zapovednik) و مناطق حفاظت شده در اطراف مونت بلوخا (Mount Belukha)، و ناحیه اکوک کوايت (Ukok Quiet) بر روی فلات اکوک. مساحت کل منطقه ۱۶,۱۱۴ کیلومتر مربع است. این ناحیه، نمایانگر کامل‌ترین توالی ارتفاع پوشش گیاهی در سبیری مرکزی است یعنی به ترتیب: از استپ، جنگل جلگه‌ای، جنگل مخلوط، گیاهان دامنه کوه تا گیاهان دامنه‌های مرتفع. همچنین مکان طبیعی و ارزشمندی برای گونه‌های در معرض انقراض همچون یوزپلنگ است.

کوه قفقاز غربی (1999) (Western Caucasus)

این کوه در امتداد بیش از ۲۷۵۰ کیلومتر مربع از منتهی الیه کوهستان قفقاز وسعت یافته و در پنجاه کیلومتری از شمال شرق دریای سیاه واقع شده‌است و یکی از معدود مناطق کوهستانی وسیع در اروپا است که تاکنون صدمه قابل ملاحظه‌ای را از جانب انسان‌ها تجربه ننموده، است. تنها حیوانات وحشی می‌توانند در مراتع دامنه‌ها و کوهپایه‌های مرتفع آن چرا و تغذیه کنند و جنگل‌های کوهستانی بکر و وسیع آن، که از زمین‌های پست تا دامنه‌های این کوه وسعت یافته‌اند؛ در اروپا بی نظیر هستند. این مکان دارای تنوع وسیع اکوسیستم و نیز خاستگاه زیرگونه‌های کوهی گاومیش‌های اروپایی است.

مجمع تاریخی-معماری کاخ کرملین کازان (۲۰۰۰)

(Historic and Architectural Complex

of the Kazan Kremlin)

این مکان باستانی مربوط به دوران لشگرکشی مغول و خان‌های کازان در عصر نفوذ اسلام است. در سال ۱۵۵۲ توسط ایوان مخوف (Ivan the Terrible) تصرف شد و به

حوزه اسقف‌های مسیحی در سرزمین‌های رود ولگا تبدیل شد. کاخ کرملین کازان که متشکل از تعدادی ساختمان‌های برجسته از قرون ۱۶ تا ۱۹ و بقایای یکپارچه از ساختارهای اولیه قرون ۱۶ الی ۱۹ است، تنها قلعه باقیمانده تاتاری و زیارتگاه پراهمیت در روسیه است.

◆ دماغه کورونیان (Curonian Spit) (۲۰۰۰)

این دماغه به طول ۹۸ کیلومتر و عرض بین ۴۰۰ متر تا ۴ کیلومتر، سکونتگاه انسان‌ها در دوران ماقبل تاریخ است. این مکان در سراسر این دوران، توسط

نیروهای طبیعت همچون باد و امواج دریا مورد خطر قرار گرفته است. این دماغه، بقای خود را مدیون تلاش دائمی انسان‌ها در

نبرد با فرسایش آن بوده است، تلاشی که به طرز شگفت‌انگیزی توسط پروژه‌های تثبیت و احیای جنگل‌ها به تصویر کشیده شده است. این دماغه میان روسیه (کالینگراد) و لیتوانی قرار دارد.

◆ مجموعه صومعه فراپونتوف (۲۰۰۰)

(Ensemble of the Ferrapontov Monastery)

این صومعه، واقع در منطقه ولودگا (Vologda) در شمال روسیه و شرق سن پترزبورگ، نمونه‌ای کامل از یک صومعه ارتودوکس روسی از قرون ۱۵ الی ۱۷ یعنی دوران توسعه و شکوفایی روسیه و رشد فرهنگی آن است که به طرز استثنایی سالم مانده است. معماری این بنا بسیار مبتکرانه و ناب است. نمای داخلی

آن با نقاشی‌های هنرمند بزرگ روسی، دیونیس (Dionisy) بر روی دیوارها، در اواخر قرن ۱۵ زینت داده شده است.

❖ سلسله جبال مرکزی سیخوته-آلین (۲۰۰۱) (Central Sikhote-Alin)

این رشته کوه‌ها در ۹۰۰ کیلومتری شمال شرقی بندر ولادی وستوک قرار دارد و یکی از غنی‌ترین و عجیب‌ترین جنگل‌های معتدل در دنیا را در بر

گرفته‌اند. در این منطقه میانی، جنگل‌های تایگا (taiga) و نواحی استوایی، گونه‌های جنوبی حیوانات نواحی سرد، همچون ببر و خرس هیمالیایی با گونه‌های شمالی همچون، خرس قهوه‌ای و سیاه‌گوش با هم زندگی می‌کنند. این مکان از قله‌های سیخوته آلین تا دریای ژاپن امتداد دارد و از اهمیت ویژه‌ای جهت حفاظت از گونه‌هایی که در معرض خطرند، مثل ببر آمور (Amur)، برخوردار است.

❖ دژ نظامی، شهر قدیمی و قلعه دربنت (۲۰۰۳)

(Citadel, Ancient City and Fortress Buildings of Derbent)

شهر دربنت جنوبی‌ترین شهر فدراسیون روسیه است. این بناها، بخشی از مرزهای شمالی امپراطوری ایرانی ساسانیان‌اند که در شرق و غرب دریای خزر امتداد یافته است. این قلعه از سنگ ساخته شده و متشکل از دو دیوار موازی که مانعی میان ساحل دریا و کوه به وجود آورده‌اند. شهر

دربنت میان این دیوارها ساخته شده بود که ساختار قرون وسطایی خود را هنوز از دست نداده است. این مکان تا قرن نوزدهم، از موقعیت استراتژیک ویژه‌ای برخوردار بود.

❖ سیستم طبیعی منطقه جزیره ورانگل (۲۰۰۴)

(Natural System of Wrangel Island Reserve)

این منطقه درست در بالای مدار قطبی بین روسیه و آلاسکا واقع شده است و شامل جزیره کوهستانی ورانگل (به مساحت ۷,۶۰۸ کیلومتر مربع)، جزیره هرالد (Herald) (به مساحت ۱۱ کیلومتر مربع) و آب‌های اطراف آن است. این منطقه در دوران چهارگانه عصر یخبندان پوشیده از یخ نبوده و این امر بالا رفتن استثنایی سطح تنوع زیست محیطی در آن شده است. این جزیره مفتخر به داشتن بیشترین تعداد شیرماهی‌های اقیانوس آرام و تراکم بالای غارهای اولیه خرس‌های قطبی

است. همچنین منبع غذایی عمده‌ای برای وال‌های خاکستری مهاجر که از سمت مکزیک می‌آیند و شمالی‌ترین زمین‌های مناسب برای آشیانه صدها گونه پرنده مهاجر- که بسیاری از آنها در خطر انقراض اند- است. در حال حاضر ۴۱۷ گونه و زیرگونه از گیاهان آونددار در این جزیره شناسایی شده‌اند که دو برابر دشت‌های نواحی قطب شمال ولی با همان وسعت و بیش از هر جزیره شمالی دیگر است. برخی از این گونه‌ها مشتقی از تیره‌های قاره‌ای رایج و برخی دیگر نتیجه تلاقی گونه‌های بومی است.

❖ مجموعه صومعه نوودویچی (۲۰۰۴)

(Ensemble of the Novodevichy Convent)

این صومعه در قسمت جنوب غربی مسکو قرار گرفته و در قرون ۱۶ و ۱۷ به سبک باروک (Baroque) ساخته شده است. این مجموعه رابطه مستقیمی با تاریخ سیاسی، فرهنگی و مذهبی روسیه و پیوند نزدیکی با کاخ کرملین مسکو دارد. بسیاری از اعضای خانواده تزارها و اطرافیان‌شان در آرامگاه این صومعه دفن شده‌اند. این صومعه با نمای داخلی غنی و مجموعه‌ای از نقاشی‌ها و آثار گرانبها و ارزشمند، نمونه‌ای بارز از هنر والای معماری روسی است.

❖ قوس ژئودزیک (زمین سنجی) استروو (۲۰۰۵)

(Struve Geodetic Arc)

قوس استروو، زنجیره‌ای از مثلث بندی‌های نقشه کشی که از شهر هامرفست (Hammerfest) در نروژ تا دریای سیاه، از میان ۱۰ کشور امتداد یافته است و ۲۸۲۰ کیلومتر مسافت دارد. اینها نقاطی از نقشه کشی هستند که ستاره شناسی به نام فردریک

جورج ویلهلم استروو (Friedrich Georg Wilhelm Struve) در سال‌های ۱۸۱۶ الی ۱۸۵۵ تعیین کرد، که نخستین اندازه گیری دقیق از بخشی طویل از یک نصف النهار را ارائه می‌نمود. این امر سبب شد تا اندازه و شکل دقیق سیاره زمین تعیین شود و این گامی بلند در روند پیشرفت علوم زمین شناسی و نقشه کشی توپوگرافی بود. این جریان، نمونه‌ای فوق العاده از همکاری علمی میان دانشمندان از کشورهای مختلف و تشریک مساعی مسئولین ممالک گوناگون بر سر یک موضوع علمی است. قوس اصلی متشکل از ۲۵۸ مثلث اصلی با ۲۶۵ ایستگاه اصلی است. این زنجیره، از ۳۴ ایستگاه از میان ۲۶۵ ایستگاه اصلی ساخته شده است که توسط ایجاد حفره در صخره‌ها، صلیب‌های آهنی، پلاک‌های یادبود یا ستون‌های هرمی شکل سنگی، علامت گذاری شده است.

❖ مراکز تاریخی شهر یاروسلاول (۲۰۰۵)

(Historical Centre of the City of Yaroslavl)

این شهر تاریخی در محل تلاقی دو رودخانه ولگا و کوتوروسل (Kotorosl) در ۲۵۰ کیلومتری از شمال شرق مسکو واقع شده که از قرن یازدهم تبدیل به یک مرکز تجاری عمده شده است. این شهر به داشتن کلیساهای متعدد قرن ۱۷ معروف و نمونه برجسته‌ای از برنامه اصلاح طرح ریزی شهری که به فرمان کاترین کبیر در سال ۱۷۶۳ در سراسر روسیه اعمال شد. یاروسلاول با حفظ بناهای مهم باستانی، به سبک نئوکلاسیک و طبق یک طرح جامع شهرسازی توسعه و بازسازی شد. عناصری از قرن ۱۶ هنوز در صومعه اسپاسکی به چشم می‌خورد. این صومعه از قدیمی ترین‌ها در منطقه ولگای بالا که در محل یک بتخانه مربوط به قرن ۱۲ - که چندین دفعه بازسازی شده - واقع شده است

❖ فلات پوتورانا (Putorana Plateau) (۲۰۱۰)

این منطقه با وسعت ۱۸,۸۷۲ کیلومتر مربع، در بخش میانی فلات پوتورانا در شمال سیبری مرکزی و در ۱۰۰ کیلومتری شمال دایره قطبی قرار دارد. در این منطقه، مجموعه‌ای از یک تایگای بکر و دست نخورده، توندرا، سیستم‌های بیابانی قطب شمال، سیستم‌های رودخانه‌ای و آب‌های سرد وجود دارد. همچنین برخی از بزرگ‌ترین ذخایر نیکل جهان در این منطقه است.

برندگان جایزه نوبل

ردیف	نام و نام خانوادگی	رشته	سال
۱	آندره کسانتینوویچ گایم (Andre Konstantinovich Geim)	فیزیک	۲۰۱۰
۲	کسانتین سرگوییچ نووسلف (Konstantin Sergeevich Novoselov)	فیزیک	۲۰۱۰
۳	لئونید هارویچ (Leonid Hurwicz)	اقتصاد	۲۰۰۷
۴	الکس ای. آبریکوسوف (Alexei A. Abrikosov)	فیزیک	۲۰۰۳
۵	وایتالی گینزبرگ (Vitaly Ginzburg)	فیزیک	۲۰۰۳
۶	زوریس ایوانوویچ آلفرو (Zhores Ivanovich Alferov)	فیزیک	۲۰۰۰
۷	میخائیل سرگیویچ گورباچف (Mikhail Sergeevich Gorbachev)	صلح	۱۹۹۰
۸	ایوسف آلكساندروویچ برودسکی (Iosif Aleksandrovich Brodsky)	ادبیات	۱۹۸۷
۹	پیوتر لئونیدوویچ کاپیتسا (Pyotr Leonidovich Kapitsa)	فیزیک	۱۹۷۸
۱۰	ایلیا پریگوجین (Ilya Prigogine)	شیمی	۱۹۷۷
۱۱	آندره دیمیتریویچ ساخاروف (Andrei Dmitrievich Sakharov)	صلح	۱۹۷۵
۱۲	لئوناد ویتالویچ کانتوروویچ (Leonid Vitalyevich Kantorovich)	اقتصاد	۱۹۷۵
۱۳	الکساندر سولژنیتسین (Aleksandr Solzhenitsyn)	ادبیات	۱۹۷۰

ردیف	نام و نام خانوادگی	رشته	سال
۱۴	میخائیل شولوخوف (Michail Sholokhov)	ادبیات	۱۹۶۵
۱۵	نیکولای گئی باسوف (Nicolay G. Basov)	فیزیک	۱۹۶۴
۱۶	آلکساندر ام. پروخوروف (Aleksandr M. Prokhorov)	فیزیک	۱۹۶۴
۱۷	لوف دیویدوویچ لاندو (Lev Davidovich Landau)	فیزیک	۱۹۶۲
۱۸	بوریس پاسترناک (Boris Pasternak)	ادبیات	۱۹۵۸
۱۹	پاول الکسیویچ چرنکوف (Pavel Alekseyevich Cherenkov)	فیزیک	۱۹۵۸
۲۰	ایگور یوگنیویچ تام (Igor Yevgenyevich Tamm)	فیزیک	۱۹۵۸
۲۱	ایلیا میخائیلوویچ فرانک (Ilya Mikhailovich Frank)	فیزیک	۱۹۵۸
۲۲	نیکولای نیکولایویچ سمونوف (Nikolay Nikolayevich Semyonov)	شیمی	۱۹۵۶
۲۳	ایوان بونین (Ivan Bunin)	ادبیات	۱۹۳۳
۲۴	ایلیا ایلیچ مچنیکوف (Ilya Ilyich Mechnikov)	فیزیولوژی و پزشکی	۱۹۰۸
۲۵	ایوان پتروویچ پاولوف (Ivan Petrovich Pavlov)	فیزیولوژی و پزشکی	۱۹۰۴

۱- پتر کبیر (Peter I the Great) (۱۶۷۲-۱۷۵۲)

متولد ۹ جون در مسکو و یکی از بزرگترین امپراتورهای روسیه است. که از ۷ می ۱۶۸۲ تا سال ۱۶۹۶، همراه با برادر مریض و ناتوانش ایوان پنجم حکومت می کرد. او مشهورترین تزار روسیه می باشد و توانست روسیه را به یک قدرت اروپایی تبدیل کند. پتر اصلاحات زیادی در فرهنگ روسیه انجام داد. او بسیار غربگرا بود و سعی کرد با اصلاحاتش فرهنگ روسیه را با فرهنگ مدرن مشابه کند. پتر در کشور گشایی نیز بسیار موفق بود. او نیروی دریایی روسیه را برای مقابله با سوئدی ها در جنگ بزرگ شمالی تأسیس کرد و در ۸ جون ۱۷۰۹ سوئدی ها را در نبرد پولتاوا به سختی شکست داد. از کارهای مهم دیگر او در این جنگ ها، تأسیس سن پترزبورگ بود. در ۸ فوریه در سنت پترزبورگ در گذشت و در کلیسای جامع پیتر و پل دفن شد.

۲- کاترین کبیر (Catherine the Great) (۱۷۲۹-۱۷۹۶)

شاهزاده آلمانی الاصل متولد ۲ می در شهر استتین (Stettin) که با زیرکی تمام توانست با استفاده از مریض احوالی شوهرش پتر سوم تزار روسیه، به تدریج قدرت را در دستان خود قبضه نماید و در ۲۸ جون ۱۷۶۲ به عنوان تزاریس روسیه تاجگذاری و تا سال ۱۷۹۶ به مدت ۳۴ سال بر امپراطوری روسیه حکمرانی نماید. قضاوت تاریخ روسیه نسبت به کاترین کبیر، تلفیقی از انتقاد نسبت به زندگی لاپالسی شخصی وی و تمجید ناشی از گسترش دامنه امپراطوری روسیه در دوران زمامداری وی می باشد. وی در ۱۷ نوامبر در سن ۶۷ سالگی در سن پترزبورگ در گذشت.

۳- الکساندر سرگیویچ پوشکین

(Alexander Sergeyevich Pushkin) (۱۷۹۹-۱۸۳۷)

وی به عنوان بزرگ‌ترین شاعر روسیه و بنیانگذار ادبیات مدرن روسی شناخته می‌شود که در ۶ جون در مسکو متولد شد. پدر وی از خانواده‌های اصیل روسیه بود و مادرش از اشراف آلمان

و اسکاندیناوی تبار بود. پوشکین در بیست و یک سالگی منظومه حماسی روسلان و لیودمیلا (Ruslan and Lyudmila) را منتشر نمود که اثری درخشان با ساختار کامل شعری که از تفوق او در شعر و ادب خبر می‌داد. در ۱۸۲۹ در مدتی کمتر از بیست روز منظومه پولتاوا (Poltava) را نوشت که داستان حوادث زمان سلطنت پتر کبیر و جنگ او با شارل دوازدهم پادشاه سوئد می‌باشد و با ستایش از دستاوردهای افتخارآمیز پتر کبیر پایان می‌یابد. قدرت وصف و خوش آهنگی اشعار، این منظومه را در میان اشعار رومانیتیک روسیه برگزیده ساخته است. او بنیانگذار ادبیات روسی مدرن به حساب می‌آید و برخی او را بزرگ‌ترین شاعر زبان روسی می‌دانند. پوشکین اولین اشعار خود را در پانزده سالگی منتشر کرد. بعد از اتمام مدرسه، وی به خاطر سخنرانی‌های انتقادی‌اش در حمایت از اصلاحات اجتماعی مجبور به ترک پایتخت به سمت مولداوی شد. از این گذشته او تحت تأثیر انقلاب یونان قرار گرفت. سال ۱۸۲۳ پوشکین به اودسا (Odessa) رفت و باز آنجا با حکومت درگیر و مجبور به تبعید شد. در ۱۸۳۱ پوشکین با نیکولای گوگول (Nikolai Gogol) ملاقات کرد و تحت تأثیر داستان‌های کمدی‌اش قرار گرفت. وی در دهم فوریه در سن ۳۸ سالگی در سن پترزبورگ درگذشت.

۴- فنودور میخائیلوویچ داستایوفسکی

(Fyodor Mikhaylovich Dostoyevsky) (۱۸۲۱-۱۸۸۱)

نویسنده و مقاله‌نویس متولد (۱۱ نوامبر) مسکو است. در حالی که کمتر از بیست سال سن داشت، پدر و مادرش را از دست داد. وی ابتدا در دانشکده نظامی تحصیل کرد و سپس در اداره مهندسی ارتش با درجه افسری مشغول به کار شد. علاقه شدید

وی به ادبیات باعث شد تا در سال ۱۸۴۴ از شغل نظامی استعفا دهد و با ترجمه یکی از داستان‌های بالزاک (Balzac)، به دنیای ادبیات وارد شود. در زمستان

۱۸۴۶ با نوشتن رمان کوتاه مردم فقیر (Poor Folk)، شهرتی را در بین ادبای روسیه کسب نمود. دو سال بعد داستان‌های همزاد، آقای پروخارچین (Mr. Prokharchin) و خانم صاحبخانه (The Landlady) را نوشت. از آثار برجسته وی می‌توان این موارد را نام برد: جنایت و مکافات (Crime and Punishment)، ابله (The Idiot)، برادران کارامازوف (The Brothers Karamazov) و تسخیرشدگان (The Possessed). ویژگی منحصر به فرد آثار وی روانکاوی و بررسی زوایای روانی شخصیت‌های داستان است. اکثر داستان‌های وی همچون شخصیت خودش، سرگذشت مردمی است عصیان زده، بیمار و روان پریش. او در تاریخ نهم فوریه در سن پترزبورگ درگذشت.

۵- لئو نیکلایویچ تولستوی

(Lev Nikolayevich Tolstoy) (۱۸۲۸-۱۹۱۰)

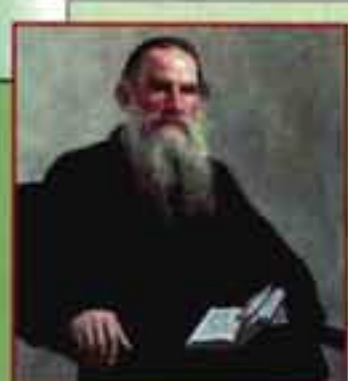
از مشهورترین نویسندگان و بزرگ‌ترین شخصیت‌های تاریخ روسیه است. تولستوی متولد نهم سپتامبر در یاسنایا پولیانایا (Yasnaya Polyana) بود. او در سال ۱۸۴۴ در رشته حقوق و زبان‌های شرقی در دانشگاه کازان ثبت نام کرد و

پس از سه سال، در تاریخ ۱۸۴۶ میلادی (تغییر رشته داده و خود را به دانشکده حقوق منتقل نمود. رمان‌های جنگ و صلح (War and Peace) و آنا کارنینا (Anna Karenina) جایگاه او را در بالاترین رده ادبیات داستانی جهان تثبیت کرده‌اند. لئو نیکلایویچ تولستوی به‌حدی در کشورش مشهور و محبوب است که اخیراً سکه طلای یادبودی به احترام وی ضرب شده است. وی در بیستم نوامبر در سن ۸۲ سالگی در استاپوفو (Astapovo) درگذشت.

۶- پیوتر ایلچ چایکوفسکی

(Pyotr Ilyich Tchaikovsky) (۱۸۴۰-۱۸۹۳)

موسیقیدان و آهنگساز بزرگ روسیه و جهان، در ۷ می در وتکینسک (Votkinsk) به دنیا آمده است. پدر چایکوفسکی بازرگ معادن دولتی بود و مادرش خانه دار و هیچ‌کدام شناختی از موسیقی نداشتند. لذا از استعداد و ذوق فرزندشان بی اطلاع بودند. چایکوفسکی در دوران تحصیل، نواختن پیانو را آموخت و

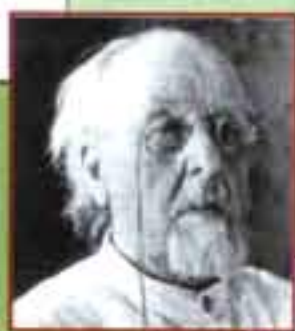
علی‌رغم عشقی که به موسیقی داشت، بنا به توصیه والدین وارد کار قضاوت گردید و از سال ۱۸۵۹ تا ۱۸۶۳ در وزارت دادگستری مشغول به کار بود. عشق و علاقه زیاد به موسیقی باعث گردید تا در سال ۱۸۶۳ کار دولتی را رها نموده و با جدیت به تحصیل در زمینه آهنگسازی مشغول شود. او در کنسرواتوار سن پترزبورگ به تحصیل پرداخت. چایکوفسکی اصول و قواعد موسیقی کلاسیک غربی و جریان موسیقی توصیفی را در روسیه ادامه داد. او اگر چه قواعد سنتی موسیقی اروپا را اساس کارهای خود قرار داد ولی به موسیقی محلی و افسانه‌های روسی بی‌توجه نبود. از آثار مهم وی می‌توان این موارد را نام برد: باله دریاچه قو (Swan Lake)، باله زیبای خفته (The Sleeping Beauty)، باله فندق شکن (The Nutcracker) و سمفونی پاتتیک (Pathetique) (به معنای حزن‌آور و سوزناک) که شهرت فراوانی دارد. چایکوفسکی در ۶ نوامبر در سن پترزبورگ در گذشت.

۷- کنستانتین تسیولکوفسکی

(Konstantin Eduardovich Tsiolkovsky) (۱۸۵۷-۱۹۳۵)

دانشمند و نویسنده متولد ایژفسکویه (Izhevskoye) در ۱۷ سپتامبر در زمینه موشک بود. وی پیشگام نظریه پروازهای فضایی و نخستین شخصی بود که استفاده از سوخت مایع را برای موشک‌ها پیشنهاد

نمود. پیشنهاد او در سال ۱۹۲۶ توسط رابرت گدارد (Robert Goddard) (۱۸۸۲ - ۱۹۴۵) که نخستین موشک با سوخت مایع را راهی فضا کرد، عملی شد. نقش دیگر تسیولکوفسکی در فضانوردی ارائه راه‌های محاسبه سرعت و سوخت لازم یک فضاپیما برای رد شدن از نیروی گرانش زمین بود. او همچنین مسئله موشک‌های چند مرحله‌ای را مطرح نمود. او انسانی مردم‌گریز بود و رفتارش برای هم‌محلّی‌ها عجیب می‌نمود. کنستانتین تسیولکوفسکی در سال ۱۹۰۳ برای نخستین بار مقاله علمی استفاده از راکت‌ها برای سفرهای فضایی را کامل نمود. وی مطالعات جدیدی را در سال ۱۹۲۰ درباره موشک‌های چند مرحله‌ای انجام داد. تسیولکوفسکی همچنین محرک‌های مایع را به جای محرک‌های سفت و جامد پیشنهاد کرد. وی همچنین در رساله خود به نام اکتشاف فضای کیهانی با ابزار واکنش، در میان انبوهی از اندیشه‌های نو در مورد فضانوردی، از ماهواره نیز نام می‌برد که این از نخستین مواردی بود که مفهوم ماهواره ذکر شده است. وی در ۱۹ سپتامبر در کالوگا (Kaluga) در سن ۷۸ سالگی در گذشت.

۸- آنتون پاولوویچ چخوف

(Anton Pavlovich Chekhov) (۱۸۶۰-۱۹۰۴)

داستان نویس و نمایشنامه نویس برجسته اهل تاگانروگ (Tagan-rog) در جنوب روسیه بود که در ۲۹ ژانویه متولد شد. وی ابتدا به تحصیل پزشکی پرداخت اما علاقه به ادبیات باعث شد تا حرفه پزشکی را به تدریج کنار بگذارد. هرچند زندگی کوتاهی داشت و همین زندگی کوتاه همراه با بیماری بود، اما بیش از ۷۰۰ اثر ادبی آفرید. وی را یکی از مهم ترین نویسندگان داستان های کوتاه در دنیا بر می شمارند و در زمینه نمایشنامه نویسی، نیز آثار برجسته ای از خود به جا گذاشته است. از نمایشنامه های مهم وی می توان به ایوانوف (Ivanov)، سه خواهر (Three Sisters)، مرغ دریایی (Seagull)، دایی وانیا (Uncle Vanya) و باغ آلبالو (The Cherry Orchard) اشاره نمود. وی در ۱۵ جولای در سن ۴۴ سالگی در بادن وایلر (Badenweiler) درگذشت.

۹- الکسی ماکسیموویچ پشکوف یا ماکسیم گورکی

(Aleksey Maksimovich

Peshkov or Maxim Gorky) (۱۸۶۸-۱۹۳۶)

متولد ۲۸ مارس در نیزنی نوو گراد بود. داستان نویس، نمایشنامه نویس و مقاله نویس انقلابی و از بنیانگذاران سبک رئالیسم سوسیالیستی بود. گرچه او را بیشتر به عنوان یک نویسنده در سطح جهانی می شناسند، ولی از رهبران سرشناس جنبش انقلابی روسیه نیز به شمار می آید. نیژنی نوو گراد، روستای محل تولدش، از ۱۹۳۲ تا ۱۹۹۱، به افتخار او «گورکی» نامیده می شد. وی در ۱۸ جون در گورکی لنینسکی (Gorki Leninskiye) سن ۶۸ سالگی به وسیله زهر توسط یک گروه ضد شوروی کشته شد.

۱۰- ولادیمیر ایلیچ لنین

(Vladimir Ilyich Lenin) (۱۸۷۰-۱۹۲۴)

متولد ۲۲ آوریل در شهر سیمبرسک (Simbirsk) تئورسین و انقلابی کمونیست روسی، رهبر انقلاب ۱۹۱۷ روسیه و بنیانگذار اتحاد جماهیر شوروی سوسیالیستی و از برجسته ترین چهره های سیاسی قرن بیستم به حساب می رود. وی در شهر کوچک سیمبرسک (Simbirsk)

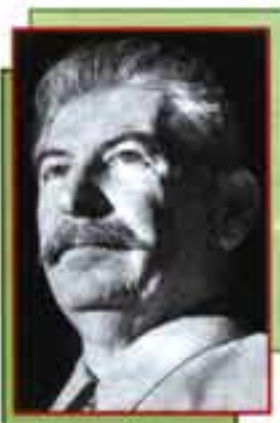
در خانواده‌ای با رفاه و تحصیلات نسبتاً بالا چشم به جهان گشود. ولادیمیر لنین برای شروع تحصیلات حقوق به شهر کازان رفت. در دانشگاه با دانشجویان مخالف حکومت آشنا شد و به مبارزه سیاسی روی آورد. به خاطر فعالیت سیاسی غیرقانونی و همکاری با دانشجویان چپ گرا، چند بار دستگیر و سرانجام از دانشگاه اخراج شد. برادر بزرگ‌تر وی در سال ۱۸۸۷ به جرم شرکت در توطئه‌ای برای ترور تزار الکساندر سوم دستگیر و اعدام شد که این واقعه بر بینش سیاسی لنین جوان تأثیر عمیقی باقی گذاشت و او را به سوی افکار قهرآمیز و انقلابی سوق داد. وی در به سال ۱۸۹۳ به شهر سن پترزبورگ نقل مکان کرد که در آن زمان مرکز افکار چپ و جنبش انقلابی بود. او در این شهر، خود را وقف مبارزه کرد، با متفکران و فعالان تحول‌خواه روسیه مانند گنورگی پلخانف (Georgy Plekhanov) آشنا شد و در مطبوعات چپ به تبلیغ ضرورت انقلاب کارگری در روسیه پرداخت. لنین در آخر سال ۱۸۹۵ بار دیگر دستگیر شد. نخست سالی را در زندان گذراند و سپس در دادگاه به سه سال تبعید در سبیری محکوم شد. در تبعیدگاه نخستین آثار نظری مستقل خود را نوشت که او را در میان هواداران جنبش کمونیستی به شهرت رساند. او اندیشه کارل مارکس (Karl Marx) را بهترین راهنمای عمل برای جنبش کارگری خواند و تبلیغ عقاید او را وظیفه تمام انقلابیون دانست. در ۲۱ ژانویه در سن ۵۳ سالگی در شهر استروک (stroke) درگذشت.

۱۱- ژوزف استالین

(Joseph Vissarionovich Stalin) (۱۸۷۸-۱۹۵۳)

در هجدهم دسامبر در شهر گوری (Gori) متولد شد. رهبر و سیاستمدار کمونیست شوروی بود که از اواسط دهه ۲۰ تا زمان مرگش، رهبر عملی حزب کمونیست اتحاد شوروی بود. بسیاری او را مسئول مرگ انسان‌های بسیاری می‌دانند و تعداد قربانیان او را از

۴ تا ۲۰ میلیون نفر برآورد می‌کنند. در دهه ۱۹۳۰، استالین تصفیه بزرگ را آغاز کرد که به سرکوب سیاسی، دستگیری و قتل مخالفان منجر شد و در ۱۹۳۷ به اوج رسید. حکومت استالین آثار ماندگار بسیاری داشت که تا پایان دولت شوروی در آن باقی ماندند. استالین رهبر اتحاد شوروی در زمان جنگ جهانی دوم بود و تحت رهبری او این کشور نقشی حیاتی در شکست آلمان نازی در آن جنگ داشت. پس از جنگ، استالین اتحاد شوروی را به عنوان یکی از دو ابر قدرت جهانی

مطرح کرد و تقریباً چهار دهه پس از مرگ او در ۱۹۵۳، این موقعیت همچنان برجا بود. سرانجام در پنجم مارس در شهر کنتسفو داجا (Kuntsevo Dacha) در نزدیکی مسکو در گذشت.

۱۲- ایگور فنودورویچ استراوینسکی

(Igor Fyodorovich Stravinsky) (۱۸۸۲-۱۹۷۱)

آهنگساز اهل اورانینبوم (Oranienbaum) و متولد ۱۷ جون است که به عقیده بسیاری یکی از تاثیرگذارترین و مهم ترین آهنگسازان قرن بیستم محسوب می شود. آشنایی او با نیکولای ریمسکی کورساکف (Nikolai Andreyevich Rimsky-Korsakov) موجب شد تا به دنیای موسیقی روی آورد و خود را وقف آهنگسازی کند. پرنده آتش (The Fire-bird)، استراوینسکی را به عنوان آهنگساز جدید و متبحر به همه شناساند و پتروشکا (Petrushka)، تحسین بیشتری برای او به همراه آورد. اما اجرای اثر منحصر به فرد دیگرش، پرستش بهار (The Rite of Spring) بود که جنجال بزرگی در دنیای موسیقی به راه انداخت و بحث های داغی را در همه جا برانگیخت. و سرانجام در ششم آوریل در نیویورک در گذشت.

۱۳- آندری نیکلایویچ توپولوف

(Andrei Nikolayevich Tupolev) (۱۸۸۸-۱۹۷۲)

متولد دهم نوامبر در شهر کیمری (Kimry) بوده. پیشگام در طراحی هواپیماهای شوروی بود و در طول زندگی حرفه ای خود طراحی و نظارت بر ساخت بیش از ۱۰۰ نوع هواپیما را انجام داد، که برخی از آنها ۷۸ رکورد جهانی را ثبت کرده اند. او عضو افتخاری انجمن سلطنتی هوانوردی بریتانیا (Britain's Royal Aeronautical Society) و موسسه هوانوردی و فضاوردی آمریکا (American Institute of Aeronautics and Astronautics) بود. او در کشور خود به عضویت در فرهنگستان علوم روسیه (۱۹۵۳)، کسب عنوان سرهنگ ارتشبد (۱۹۶۸)، و سه بار قهرمان کار سوسیالیستی (۱۹۴۵، ۱۹۵۷، ۱۹۷۲) مفتخر شده بود. در ۲۳ دسامبر در شهر مسکو در سن ۸۴ سالگی در گذشت.

۱۴- ولادیمیر مایاکوفسکی

(Vladimir Vladimirovich Mayakovsky) (۱۸۹۳-۱۹۳۰)

شاعر، درام‌نویس فوتوریست (آینده‌گرایی) و انقلابی اهل بغداداتی (Baghdati) در نوزدهم جولای است. وی در دوران خلافت و فعالیت‌های هنری، یکی از استادان سبک فوتوریسم بود و همگام با خیزش‌های انقلابی در روسیه، رشد یافت و پس از انقلاب بلشویکی روسیه و در دوران حکومت شوروی، یکی از نام‌آورترین شاعران عصر خود بود. مایاکوفسکی از اتخاذ هیچ وسیله‌ای برای انتشار افکار و آثار خود باک نداشت و حتی در کوچه‌ها قدم می‌زد و برای مردم شعر می‌خواند. از سیزده جلد میراث ادبی مایاکوفسکی، دوازده جلد آن بعد از انقلاب به وجود آمده‌است. او ادبیات منظوم و شعر را با واقعیت نزدیک کرده و آن را در خدمت نیازمندی‌های معاصر گذاشت و تبدیل به سلاحی برای مبارزه در راستای اهداف خود نمود. او می‌گفت: هنر باید با زندگی در آمیخته شود، یا باید در هم آمیخته شود یا باید نابود شود و در ۱۴ آوریل در سن ۳۶ سالگی در مسکو درگذشت.

۱۵- یول براینر (Yul Brynner) (۱۹۲۰-۱۹۸۵)

متولد ۱۱ جولای در ولادی وستوک و بازیگر تئاتر و سینما بود. او برای بازی‌هایش در موزیکال سلطان و من (The King and I)، رامسس دوم (Ramesses II) در فیلم ده فرمان (The Ten Commandments) و نقش اصلی فیلم هفت دلاور (The Magnificent Seven) مشهور است. براینر برای صدای گرم و پخته‌اش مورد توجه

قرار داشت و سر تراشیده‌ای که با آن نقش سلطان را در فیلم سلطان و من بازی کرد به عنوان یک ویژگی و گزینش شخصی تا آخر عمر با او باقی ماند. او برای بازی در فیلم سلطان و من جایزه اسکار بهترین بازیگر نقش اول مرد را در سال ۱۹۵۶ و جایزه تونی (Tony Award) را در سال ۱۹۵۲ به دست آورد. در سال ۱۹۸۵ برای تقدیر از ۴,۵۲۵ بار ایفای نقش در نمایش سلطان و من جایزه ویژه تونی به او اهدا شد. براینر همچنین عکاس و نویسنده دو کتاب بود. وی بر اثر سرطان ریه، در ۱۰ اکتبر (مهر) در نیویورک درگذشت.

۱۶- لو ایوانوویچ یاشین

(Lev Ivanovich Yashin) (۱۹۲۹-۱۹۹۰)

در ۲۲ اکتبر در مسکو متولد شد و دروازه‌بان نامدار تیم ملی فوتبال شوروی بود که در ایران با نام لئو یاشین شناخته می‌شود. اغلب او را بهترین دروازه‌بان تاریخ فوتبال می‌دانند. یاشین بارها (و از جمله در جام جهانی) برای تیم ملی شوروی به میدان رفت. او به دفع ضربات پنالتی معروف بود و در ضمن اولین دروازه بان بود که عنوان فوتبالیست سال اروپا را کسب کرد.

۱۷- بوریس نیکولایویچ یلتسین

(Boris Nikolayevich Yeltsin) (۱۹۳۱-۲۰۰۷)

متولد ۱ فوریه در بوکتا (Bukta) نخستین رئیس جمهور منتخب روسیه به شیوه دموکراتیک بود. او در سال ۱۹۹۱، اندکی پیش از فروپاشی اتحاد جماهیر سوسیالیستی شوروی، به ریاست جمهوری روسیه انتخاب

شد. یلتسین در فروپاشی شوروی نقش موثری داشت. او در سال ۱۹۹۳ به تانک‌های ارتشی دستور داد تا پارلمان کشور را که در کنترل کمونیست‌های تندرو بود، مورد حمله قرار دهند. جانبداری بوریس یلتسین از برقراری دموکراسی در روسیه و کمک وی به این روند، از او در میان کشورهای غربی که خواهان فروپاشی شوروی بودند، یک چهره دموکرات ساخت. یلتسین در سال ۱۹۹۶ برای دومین بار به ریاست جمهوری جمهوری فدراتیو روسیه انتخاب شد و تا سال ۱۹۹۹ در این مقام باقی ماند. او در تاریخ ۳۱ دسامبر (۱۰ دی) سال ۱۹۹۹ میلادی از قدرت کناره‌گیری کرد و اداره امور کشور را به ولادیمیر پوتین سپرد. پوتین در آن زمان رئیس اداره اطلاعات و امنیت روسیه (KGB) بود. وی در ۲۳ آوریل در مسکو درگذشت.

۱۸- میخائیل سرگنهویچ گورباچف

(Mikhail Sergeyevich Gorbachev) (۱۹۳۱)

متولد ۲ مارس (اسفند) در پرivolnoye) از ۱۹۸۵ تا ۱۹۹۱ آخرین رهبر اتحاد شوروی بود. تلاش‌ها و اصلاحات او باعث پایان جنگ سرد شد اما هم‌زمان یگانگی سیاسی حزب کمونیست اتحاد شوروی را نیز پایان داد و نهایتاً باعث فروپاشی شوروی شد. گورباچف در سال ۱۹۹۰ جایزه صلح نوبل را دریافت کرده است.

۱۹- آندری آرسن یویچ تارکوفسکی

(Andrei Arsenyevich Tarkovsky) (۱۹۳۲-۱۹۸۶)

در چهارم آوریل در زاورازییه (Zavrazhye) متولد شد. وی کارگردان و فیلمساز برجسته‌ای بود. پیش از نام نویسی در مدرسه فیلم، در دو رشته موسیقی و عربی تحصیل می‌کرد. در هنگام تحصیل دو فیلم کوتاه ساخت: ۱- امروز مرخصی در کار نیست (۱۹۵۹) (There Will Be No Leave To-day) و ۲- غلتک و ویولن (۱۹۶۰) (The Steamroller and the Violin) که فیلم پایان نامه‌اش بود و در جشنواره نیویورک برنده جایزه شد. تارکوفسکی با ساخت اولین فیلم بلند خود با عنوان کودکی ایوان (Ivan's Childhood) در سال ۱۹۶۲ موفق به دریافت پانزده جایزه بین‌المللی از جمله شیر طلایی جشنواره بین‌المللی فیلم ونیز و جایزه بزرگ جشنواره سان فرانسیسکو شد. دید تلخ شاعرانه و ذهنیت بی‌نظیر او در نخستین فیلم بلندش متجلی است. بسیاری از منتقدان تارکوفسکی را پس از سرگئی آیزنشتاین (Sergei Eisenstein)، مطرح‌ترین سینماگر سینمای شوروی می‌شمرند و او را فیلمسازی نخبه‌گرا می‌دانند. تارکوفسکی در طول سال‌های کارگردانی خود ۱۲ فیلم کوتاه و بلند ساخت. او ۲۹ دسامبر در گذشت و در پاریس به خاک سپرده شد.

۲۰- یوری الکسی یویچ گاگارین

(Yuri Alekseyevich Gagarin) (۱۹۳۴-۱۹۶۸)

کیهان‌نورد و متولد ۹ مارس (اسفند) در کلوشینو (Klushino) نخستین فضانورد جهان است. یوری گاگارین در روز ۱۲ آوریل ۱۹۶۱ مطابق با ۲۳ فروردین ۱۳۴۰، توسط فضاپیمای وُستوک-۱

(Vostok 1) به فضا رفت و به مدت ۱۰۸ دقیقه مدار زمین را یک دور به طور کامل پیمود. عصر سفرهای فضایی انسان با این پرواز آغاز شد. یوری گاگارین پس از پرواز تاریخی خود به سمت ریاست مرکز آموزش فضانوردان در شهرک ستاره‌ها (Star City) انتخاب شد. در همین حال و در کنار شغل حرفه‌ای خود، با بازدید و سخنرانی در شهرها و کشورهای گوناگون، نقش عمده‌ای در افزایش آگاهی عمومی در مورد سفرهای فضایی ایفا نمود. هشت سال پس از سفر فضایی‌اش، یوری گاگارین در یک سانحه هوایی کشته شد.

گاراگارین به خاطر سفر فضایی تاریخی خود تبدیل به ستاره‌ای جهانی شد و نشان‌ها و عنوان‌های افتخار بی‌شماری از سراسر جهان دریافت کرد. در ۲۷ مارس در نووسبولوف درگذشت. شب ۱۲ آوریل هر سال به عنوان «شب یوری» گرامی داشته می‌شود و جشن‌ها و گردهمایی‌هایی در سراسر جهان به یاد نخستین فضانورد جهان برپا می‌گردد.

۲۱- الکساندر مدوید

(Alexander Vasiliyevich Medved) (۱۹۳۷)

اسطوره تاریخ کشتی آزاد جهان در شانزدهم سپتامبر (شهریور) در بلایسرکف نزدیک کی‌یف به دنیا آمد. مدوید به سه مدال طلای المپیک و هفت طلای جهانی دست یافت و از این حیث پرافتخارترین آزادکار تاریخ کشتی است. مدوید از سال ۱۹۶۱ به تیم ملی کشورش پیوست و تا سال ۱۹۷۲ بی‌وقفه در میدان‌های

جهانی و المپیک حضور داشت. در طول دوران قهرمانی‌اش تنها دو بار شکست خورد: «در جهانی ۶۱ یوکوهاما به ویلفرد دیتریش و در جهانی ۶۵ منچستر به احمد آتیک». مدوید با مرحوم تختی سه بار مبارزه کرد که اولین بار آن در اسفندماه ۱۳۴۰ بود که تیم کشتی آزاد شوروی برای انجام چند مسابقه دوستانه به تهران آمده بود و مدوید جوان با یک خاک بر قهرمان جهان پیروز شد. دومین بار در ۱۹۶۲ تولیدو بود که به تساوی رسیدند ولی به علت سبک‌تر بودن مدوید، وی برنده شناخته شد. آخرین بار هم رقابت‌های جهانی ۱۹۶۶ تولیدو بود که تختی در آخرین میدان جهانی‌اش یک بر صفر مغلوب قهرمان روس شد.

۲۲- واسیلی ایوانویچ الکسیوف

(Vasiliy Ivanovich Alekseyev) (۱۹۴۲-۲۰۱۱)

متولد ۷ ژانویه (دی) روستای پکروف شیشکینو (Pokrovo-Shishkino) در است. قهرمان سابق از شوروی در رشته وزنه برداری ست. او تاکنون ۸۰ رکورد جهانی و ۸۱ رکورد ملی را به ثبت رسانده است. وی در ۲۵ نوامبر (۴ آذر) در شهر مونیخ از کشور آلمان بر اثر عارضه قلبی درگذشت.

۲۳- ولادیمیر ولادیمیرویچ پوتین

(Vladimir Vladimirovich Putin) (۱۹۵۲)

او متولد ۷ اکتبر (مهر) در شهر سن پترزبورگ و دومین رئیس جمهور کشور روسیه بعد از فروپاشی اتحاد جماهیر شوروی، نخست وزیر فعلی و رئیس حزب روسیه واحد (از ۱۵ آوریل ۲۶ فروردین ۲۰۰۸) است. ولادیمیر پوتین به عنوان رئیس جمهوری پُرکار شناخته می شود که اقتصاد روسیه را از بحران شدید دهه ۱۹۹۰ به ثبات و رشد قابل توجه در قرن بیست و یکم هدایت کرده است. وی از سال ۱۹۹۹ تا کنون فردی قدرتمند و تاثیر گذار در اداره کشور روسیه بوده است. همچنین عده ای او را به عنوان ورزشکارترین رئیس جمهور دنیا می شناسند.

۲۴- ولادیمیر والرئ ویچ سالنیکوف

(Vladimir Valeryevich Salnikov) (۱۹۶۰)

متولد ۲۱ می در شهر لنینگراد است. شناگر سابق که ۱۲ رکورد جهانی را در ۴۰۰ متر، ۸۰۰ متر و ۱۵۰۰ متر، ثبت کرده است. لقب وی «هیولا در امواج» است و اولین کسی بود که زیر پانزده دقیقه، شنای آزاد ۱۵۰۰ متر را انجام داد. در سال ۱۹۸۲ توسط مجله جهانی شنا، شناگر جهانی مرد، نام گرفت.

۲۵- آندری آرشاوین

(Andrei Sergeevich Arshavin) (۱۹۸۱)

متولد ۲۹ می در شهر سن پترزبورگ است. بازیکن تیم فوتبال آرسنال و تیم ملی فوتبال روسیه است. او توانایی بازی در دو پُست مهاجم دوم و نیزهافبک هجومی را دارد. آرشاوین به خاطر کنترل توپ، دید خوب، توانایی بازی سازی و سرعت زیادش معروف است. او از سال ۱۹۹۹ تا اوایل ۲۰۰۰ برای تیم دوم باشگاه زینیت بازی کرد. سپس در سال ۲۰۰۰ به تیم اصلی باشگاه منتقل شد. آرشاوین در فوریه (بهمن) ۲۰۰۹ به باشگاه آرسنال انگلستان پیوست. او اولین بازی ملی خودش را برای تیم ملی روسیه در تاریخ ۱۷ می (۲۷ اردیبهشت) ۲۰۰۲ در مقابل تیم ملی بلاروس انجام داد. آرشاوین

در مسابقات نهایی یورو ۲۰۰۸ در تیم ملی فوتبال کشورش درخشش قابل ملاحظه‌ای داشت.

۲۶- ماریا شاراپووا

(Maria Yuryevna Sharapova) (۱۹۸۷)

تنیس‌باز مشهور متولد ۱۹ آوریل در شهر نیاگن (Nyagan) که پدر و مادر وی اهل بلاروس هستند، در سال ۲۰۰۵ رتبه اول بین تنیس‌بازان زن دنیا را کسب کرد. پدر ماریا او را در سن ۷ سالگی به آمریکا برد، اما مادرش به خاطر مشکل گرفتن روادید نتوانست

آنها را همراهی کند. ماریا از آن زمان در آمریکا زندگی می‌کند اما ملیت روسی خود را حفظ کرده‌است. او همچنین در سال ۲۰۰۸ با کنار زدن رقبایی مثل ژوستین انه (Justine Henin) و آنا ایوانوویچ (Ana Ivanović) قهرمان اولین گراند اسلم سال، یعنی مسابقات آزاد استرالیا شد. او همچنین در سال ۲۰۱۱ و ۲۰۱۲ به ترتیب نایب قهرمان مسابقات ویمبلدون و ملبورن شده است.

کلمات متداول و جملات کاربردی

انگلیسی	روسی	نحوه تلفظ	فارسی	ردیف
Goodmorning / goodnight	доброе утро / спокойной ночи	دُبرای. اوترا / سپاکنیای. نُجی	صبح به خیر / شب به خیر	۱
Hello / goodbye	Привет / до свидания	پریوت / داسویدانیا	سلام / خداحافظ	۲
Nationality	национальность	ناتسیاناناست	ملیت	۳
Job	работа		شغل	۴
Passport	паспорт	پاسپارت	گذرنامه	۵
Identification cart	удостоверение личности		کارت شناسایی	۶
Visa	виза		ویزا	۷
Invitation	приглашение		دعوتنامه	۸
Country / City	страна / город	اُنْگرات	کشور / شهر	۹
Era Destination	происхождение назначение		مبدأ مقصد	۱۰
Cancel / confirm	подтвердить /	پاتوردیت	لغو / تایید	۱۱
Ticket	билет	بیلِت	بلیط	۱۲
Boarding card	посадочный талон		کارت پرواز	۱۳
Flight number	Номер рейса		شماره پرواز	۱۴
Baggage	чемодан		چمدان	۱۵
Baggage	багаж		بار (کرایه حمل)	۱۶
Custom	таможня		گمرک	۱۷
Information	информация	اینفارمانسیا	اطلاعات	۱۸
Entrance / Exit	вход / выход	فُخْت / ویخات	ورودی / خروجی	۱۹
Map	карта	کارتو. نْگرادا	نقشه شهر / راه‌ها	۲۰

انگلیسی	روسی	نحوه تلفظ	فارسی	ردیف
Bank / Cash	банк / касса	بانک / کاسا	بانک / صندوق	۲۱
Money / Credit Card	деньги / кредитная карта	کریڈینایا، کارت	پول / کارت اعتباری	۲۲
Toll / Tax	налог /	نالک	عوارض / مالیات	۲۳
Embassy / Consulate	посольство / консульство	پاشلسوا	سفارت / کنسولگری	۲۴
Street	улица	اولیسا	خیابان	۲۵
Airport	аэропорт	آئر ایرتا	فرودگاه	۲۶
Train Station	Железнодорожный вокзал	ژیلز نادارژنی، واکرال	ایستگاه قطار	۲۷
Metro station	метро станция		ایستگاه مترو	۲۸
Taxi stand	такси стенд		ایستگاه تاکسی	۲۹
Bus stop	автобусная остановка	آفتبوسنایا، استانفکا	ایستگاه اتوبوس	۳۰
Boat/ Ship	лодка / теплоход	لنکا	قایق / کشتی	۳۱
Fare	аренда		کرایه	۳۲
Danger	опасность	آپاسناست	خطر	۳۳
Historical sights	Исторические достопримечательности		جاهای دیدنی تاریخی	۳۴
Travel agency	Путешествия агентства	تورینتچسکای، آگنسوا	آژانس مسافرتی	۳۵
Mosque	Мечеть		مسجد	۳۶
hotel	гостиница	گاستینیتسا	هتل	۳۷
Registration Form	регистрационная карточка		فرم ثبت نام	۳۸
signature	подпись	پدپیس	امضا	۳۹

انگلیسی	روسی	نحوه تلفظ	فارسی	ردیف
Toilet (Bathroom)	Туалет (ванная комната)	توالیت	دست شویی	۴۰
Phone	телефон	تیلیفُن	تلفن	۴۱
Shoping center	Торговый центр	تارگویی. تِستِر	مرکز خرید	۴۲
Store	магазин	ماگازین	فروشگاه	۴۳
Sale/ Discount	распродажа / скидка	اسکید کا	حراج / تخفیف	۴۴
Cheap/ Expensive	дешево / дорогой	دیشوا/ ذراگا	ارزان / گران	۴۵
Gift	подарок	پاداراک	هدیه	۴۶
Restaurant	ресторан	رِستاران	رستوران	۴۷
Hungry/Thirsty	голодный / жаждущий	گالادنا/ خاجو. پیت	گرسنه / تشنه	۴۸
Guide/ translator	Guide/ переводчик	ایریوُدجیکام	راهنما / مترجم	۴۹
Breakfast	завтрак		صبحانه	۵۰
Dinner	ужин		شام	۵۱
Menu	меню	منو	لیست غذا	۵۲
Bread	хлеб	خلیبا	نان	۵۳
Water/ beverage	вода / напиток	وادو/ ناییتاک	آب / نوشابه	۵۴
sandwich	бутерброд		ساندویچ	۵۵
Fish	рыба	ریبا	ماهی	۵۶
Beef	говядина	گاویادینو	گوشت گاو	۵۷
Lamb	барашек	بارانینو	گوشت بره	۵۸
Non-alcoholic drink	Безалкогольные напитки	بزالکاگلی. ناییتاک	نوشابه غیر الکی	۵۹
Bill	счет	سُت	صورت حساب	۶۰
Tip	чаевые		انعام	۶۱

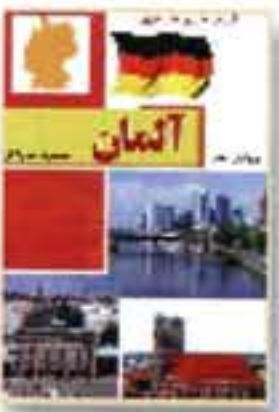
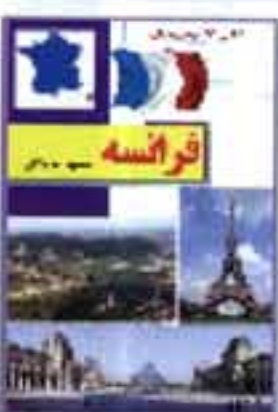
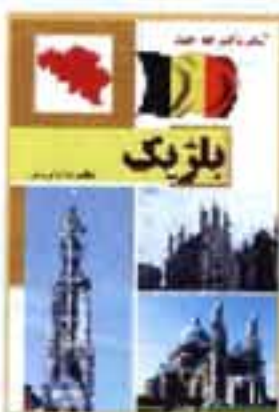
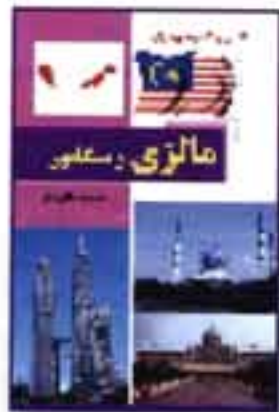
انگلیسی	روسی	نحوه تلفظ	فارسی	ردیف
Cop	полицейский	میلیتسیا	پلیس	۶۲
Help /complaint	помощь / жалоба	پُماش /	کمک / شکایت	۶۳
Problem / Accident	/ проблема		مشکل / اتفاق	۶۴
Hospital	Больница	بالینسی	بیمارستان	۶۵
Doctor	врач	وراج	پزشک	۶۶
Pharmacy	аптека	آپتیکا	داروخانه	۶۷
Medicine	лекарство	لیکارستوا	دارو	۶۸
Patient	пациент	پانتسنت	بیمار	۶۹
Date/Time	дата / время		تاریخ / ساعت	۷۰
Yesterday/Today/ Tomorrow	вчера / сегодня / Завтра	فجر / اسی و دنیا / زافترا	دیروز / امروز / فردا	۷۱
Sunday	воскресенье	واسکرسینی	یکشنبه	۷۲
Monday	Понедельник	پانیدیلنیک	دوشنبه	۷۳
Tuesday	Вторник	فترنیک	سه شنبه	۷۴
Wednesday	среда	سیریدا	چهارشنبه	۷۵
Thursday	четверг	چیتورگ	پنجشنبه	۷۶
Friday	пятница	پیتنسا	جمعه	۷۷
Saturday	суббота	سوتتا	شنبه	۷۸
Spring	Весна	ویسنا	بهار	۷۹
Summer	лето	لِتا	تابستان	۸۰
Fall	Осень	اُسین	پاییز	۸۱
Winter	Зима	زیمَا	زمستان	۸۲
Zero	Ноль	نُل	صفر	۸۳
One	Один	آدین	یک	۸۴

انگلیسی	روسی	نحوه تلفظ	فارسی	ردیف
Two	Два	دوا	دو	۸۵
Three	Три	تری	سه	۸۶
Four	Четыре	چتیر	چهار	۸۷
Five	Пять	پیات	پنج	۸۸
Six	шесть	شت	شش	۸۹
Seven	семь	سم	هفت	۹۰
Eight	Восемь	وسم	هشت	۹۱
Nine	Девять	دویت	نه	۹۲
Ten	Десять	دسیت	ده	۹۳
Left/Right/Straight	Слева / право / прямо	ولو/ براوای / پریاما	چپ / راست / مستقیم	۹۴
Back / Front	задний / передний	زادنی / پردنی	عقب / جلو	۹۵
Near / far	Далеко/ близко	دالیک	نزدیک / دور	۹۶
Big / Small	большой / маленький	بالشی / مالنکی	بزرگ / کوچک	۹۷
Few/Many	много / мало	منگا/ مالا	زیاد / کم	۹۸
Good / Bad	хорошо / плохой	خارش / پلخا	خوب / بد	۹۹
Open / Close	Открыть / закрытый	اتکرینا/ زاکرینا	باز / بسته	۱۰۰
Cold/Cool / Warm/Hot	Холодной / Cool / Теплый / Hot	خالدنا یا/ شیلایا	سرد/ خیلی سرد / گرم / داغ	۱۰۱
Full / Empty	полный / пустой	پلنی / پوستی	پر / خالی	۱۰۲
Late / early	поздно / рано	پزدنا/ رانا	دیر / زود	۱۰۳
Light / Heavy	легко / тяжело	لیخکا/ تیزیل	سبک / سنگین	۱۰۴
North / South	север / юг	زاپات / وامتک	شمال / جنوب	۱۰۵
East / West	восток / запад	یوک/ سور	شرق / غرب	۱۰۶
Quick / slow	быстро / медленно	بیسترا/ مدلنا	تند / کند	۱۰۷

انگلیسی	روسی	نحوه تلفظ	فارسی	ردیف
On / Off	выключено /		روشن / خاموش	۱۰۸
Up / Down	вверх / вниз	ورخ / ونیس	بالا / پایین	۱۰۹
Public / Private	общественность / частный	چاسنی /	عمومی / خصوصی	۱۱۰
Madam / Mister	госпожа / господин	گاسپاژا / گاسپادین	خانم / آقا	۱۱۱
Father / Mother	Отец / Матери	ساتسم / سماتیربو	پدر / مادر	۱۱۲
Sister / Brother	сестра / брат	سیستری / برانام	خواهر / برادر	۱۱۳
Daughter / Son	дочь / сын	دُچریو / سینام	دختر / پسر	۱۱۴
Husband / Wife	муж / жена	موزم /	شوهر / زن	۱۱۵
Spouse	супруг	سوپروگی	همسر	۱۱۶
Colleague	коллега		همکار	۱۱۷
Driving license	водительские права	وادیتلسکی . براوا	گواهینامه رانندگی	۱۱۸
Airplane	самолет		هوایما	۱۱۹
Shop	магазин		مغازه	۱۲۰
Post	Почта	پُچتا	پست	۱۲۱
?How are you	?Как поживаете	کاک. وی. پاژیوایت	حال شما چطور است؟	۱۲۲
Thank you	Спасибо	سپاسیا	متشکرم	۱۲۳
please	Пожалуйста	پاژالستا	لطفا	۱۲۴
Sorry	/ Извините	ایزوینیت	متاسفم / ببخشید	۱۲۵

انگلیسی	روسی	نحوه تلفظ	فارسی	ردیف
What is your name?	Как тебя зовут?	کاکه. واز. زاووت	اسم شما چیست؟	۱
My name is ...	Меня зовут...	مینیا. زاووت	اسم من ... است	۲
Nice to meet you	Приятно познакомиться	رات. پازناکمیتسا	از آشنایی با شما خوشوقتم	۳
Where are you from?	Откуда вы?	وی. آنکودا	اهل کجا هستید؟	۴
I am from ...	Я из ...	یا. ایز	من اهل ... هستم	۵
How old are you?	Сколько вам лет?	سکلکا. وام. لیت	چند سال دارید؟	۶
I'm ... Years old.	Я ... Лет.	من ... لیت	من ... سال دارم	۷
I do not understand.	Я не понимаю.	یا. نی. پُنیل (پاتریلا)	متوجه نمی شوم (من متوجه نشدم)	۸
I cannot understand russian.	Я не могу понять Россию		من روسی نمی فهمم	۹
How much does it cost?	Сколько это стоит?	سکلکا. انا. ست. تیت	قیمت آن چقدر است؟	۱۰
How much should I pay for ...?	Сколько я должен платить за ...?	سکلکا. یا. دلون. زاپلاتیت.	چقدر باید بابت ... بپردازم؟	۱۱
Go straight	Поезжайте прямо	پایژایت. بریاما	مستقیم بروید	۱۲
I Lost ...	Я потерял...	یا. پاتریال (پاتریلا)	من ... گم کرده ام.	۱۳
I'm lost.	заблудилась	زابلودیلاس	من گم شده ام.	۱۴
... Is broken	сломалась	سلامالاس	... خراب است	۱۵
How do you say it in russian?	Как вы говорите, по-русски?		به این در روسی چه می گویند؟	۱۶
Where ?	Где?	گدی	کجاست؟	۱۷
When ?	Когда?	کاگدا	چه وقت؟	۱۸
Do you have any vacancies?	У вас есть свободный номер?	او. واس. پست. سوا. بُدنی. نُمر	آیا اتاق خالی دارید؟	۱۹

انگلیسی	روسی	نحوه تلفظ	فارسی	ردیف
How much is the rent every night?	Сколько стоит аренда каждую ночь?	سکلکا، اتا، است، نیت، فسونکی	اجاره آن هر شب چقدر است؟	۲۰
Would you fill out this form ?	Вы заполните эту форму?	وی، مُرَبْت، زاپلنیت، اتو، کارتو	آیا ممکن است این فرم را پر کنید	۲۱
What is the Currency exchange rate?	Что такое курс валюты?	کاکُی، کورس، آبینا، والیونی	نرخ تبدیل چقدر است؟	۲۲
Where Can I exchange my money?	Где я могу обменять деньги?		کجا می توانم ارزم را تبدیل کنم؟	۲۳
I'm here for work / business / study	Я здесь для работы / бизнеса / учебы		من برای کار / تجارت / تحصیل / تعطیلات آمده ام	۲۴
Where are the important sights?	Где важных достопримечательностей?	گدی، ناخُدی، یانسا، داستایریمیجانلناسنی	جاهای دیدنی مهم کجا هستند؟	۲۵
How can I go to ...?	Как я могу пойти на ...?	کاک، یا، ماگو، پرییخت	چطور می توانم به ... بروم؟	۲۶
What time is it?	Сколько сейчас времени?	سکلکا، ورمنی	ساعت چند است؟	۲۷
Please help me!	Пожалуйста, помогите мне	وی، مُرَبْت، من، پامُج	لطفا کمکم کنید!	۲۸
What does this mean?	Что это значит?	شْت، ائا، آبازانچایت	این به چه معنی است؟	۲۹
I want some change	разменяйте монетами	رازمنیایت، مانبتامی	من قدری پول خرد می خواهم	۳۰
Please get me a taxi	Пожалуйста, поймите меня такси	ویزاویت، من، بازالسا، تاکسی	لطفا یک تاکسی برایم بگیرید	۳۱
Please stop right here	Пожалуйста, останавливаются прямо здесь	استاناویش، بازالسا، زِدِس	لطفا همینجا نگهدارید	۳۲
I want to apologize	извиниться	ایزوینیت	معذرت میخواهم	۳۳

Introduction to World Countries

Russia

By: Mahmoud Reza Barazesh

ISBN 978-964-2839-51-3

